

CSERHÁTI
JÓZSEF

Minden nap együtt az Úrral

C év

SZENT ISTVÁN
TÁRSULAT

DR. CSERHÁTI JÓZSEF

PÉCSI PÜSPÖK

MINDENNAPO EGYÜTT AZ ÚRRAL

*Liturgikus szövegek
és elmélkedések*

C

ÉV

SZENT ISTVÁN TÁRSULAT

AZ APOSTOLI SZENTSZÉK KÖNYVKIADÓJA

BUDAPEST, 1976.

ISBN-963-360-042-1

A KIADÁSÉRT FELEL: DR. FÉLEGYHÁZY JÓZSEF

**76/4498. FRANKLIN NYOMDA, BUDAPEST.
FELELŐS: VÁGÓ SÁNDORNÉ IGAZGATÓ**

UTRAVALÓUL

Új sorozatunk elismerő fogadtatásra talált. Szándékunk a jelen C kötetben is változatlanul ugyanaz: a liturgikus év belső felépítettségébe és tartalmába adunk betekintést. Az olvasók eddigi lelkes reagálása annak bizonyítéka, hogy a II. Vatikáni zsinat liturgikus reformja hazánkban is elérte az első magaslatokat: megnyíltak a szívek üdvösségtörténetünk központi valósága, a húsvéti misztérium, az eukarisztia ünneplésének titka felé. Tisztánlátás végett jegyezzük meg: a liturgikus év megjelölése: A-év, B-év C-év annyit jelent, hogy a négy evangélium közül az A-évben túlnyomó többségében Máté evangéliumából valók a vasárnapi evangéliumi szakaszok, a B-évben ugyanígy szerepel Márk, a C-évben pedig Lukács könyve. Szent János evangéliuma minden esztendőben helyet kap, főleg a nagyböjti és húsvéti időkben.

A C év olvasmányaira épülő új elmélkedési könyvünk ismét a vasárnapokat követi végig és a szentmiséken elhangzó isteni szót kívánja a hét minden napjára szétbontva úgy átláthatóvá tenni, hogy a benne rejlő üdvösségtörténeti közlések értelmét a különböző személyekről és helyekről hozott idézetekkel több oldalról megvilágítja. „A vasárnap, vagyis az Úr napja a legősibb ünnepnap . . . , ezért megünneplésének semmi más ünnepet nem szabad elébe helyezni, csak ha azok valóban a legnagyobb jelentőségűek, mert az Úr napja az egész liturgikus évnek alapja és magja” (Lit. konst: 106). Jó lenne, ha elmélkedéseinkkel párhuzamosan többször is elolvashatnók a vasárnap igehírdetési anyagát, az ol-

vasmányokat és az evangéliumot. Olyan kívánság is felmerült, hogy közöljük az idézett szerzők személyi adatait, írói tevékenységét. Ettől, helyszűke miatt, ismét el kellett tekintenünk.

Egy pillanatra sem tévesztettük szem előtt az eredeti célkitűzést: meg kell tanulnunk imádkozni. Rohanó, nyugtalan emberek vagyunk, olykor meg kell állnunk, csendet kell teremtenünk a lelkünkben, hogy meg tudjunk nyílni az Úr és saját szívünk előtt. Csak az tud imádkozni, akinek hite van. Az imádkozó ember hite révén tudomást szerez Isten jóságáról és üdvözítő szeretetéről, ezért minden nap együtt akar lenni az Úrral, meg akar pihenni nála. Aki hisz, az mindent elpanaszolhat az Úrnak, kezébe adja életét és így saját magát megszabadítva önmagától szabaddá teheti érzelmeit, gondolkodását és cselekvését a másik ember, a felebarát felé. E kötet az emberi relációk, az emberi kapcsolatok teológiájára építi fel anyagát: mi legyen az Úr akarata szerint kapcsolatunk enyémhez, a többi emberhez, az alkotókhoz és szenvedőkhöz, a szabadokhoz és üldözöttekhez, az egészségesekhez és a betegekhez, hogyan viszonyuljak népemhez, hazámhoz, társadalomhoz, államhoz, munkához, kultúrához, művészethez.

Nem szabad elfelejtenünk, mindig egyek vagyunk az imádkozó egyházzal is, vagyis egyek vagyunk minden imádkozóval és mindenkivel, aki valamilyen egymáshoz tartozik. Az egyház Krisztus nevében, de egyúttal mint Titokzatos Krisztus fordul mindig a Fő, a Fiú által a Szentlélekben az Atyához.

Az igazi ima alapja tehát a hit, de az imádkozással együtt beleemelkedünk abba a kegyelmi valóságba, amely Krisztusban és egyházában lett élő valósággá és a vasárnapi liturgiából áramlik felénk. A hívő szívből feltörő imát a kegyelem szárnyai viszik mennyei Atya felé. A hitből és kegyelemből származó ima felbecsülhetetlen erő az ember kezében a világ jobb megértésére és átalakítására. A mai világ-

nak vissza kell adni igazi emberi szívét és arculatát; aki imádkozva Jézus keblén tud megpihenni és az Atya arcába nézni, az részt kap az új szívek és arcok megteremtésében.

Szívből kívánom, hogy a jelen kötet is hozzájárulhasson ahhoz, hogy az evangéliumi tanítás hamisítatlan erejéből tudjunk élni: a megnyitottság, a befogadás, a megérteni akarás, a másokért való odaadás és áldozatvállalás életét.

Pécs, 1976. Epiphania.

DR. CSERHÁTI JÓZSEF
pécsi püspök

„Folytonosan előbbre haladjatok”

Úgy mondom, Uram, ahogy érzem: nem szeretek várakozni. Pontosabban mondom: nem szeretek tétlenül várni valamire, vagy valakire. De jól esik elébe sietnem annak, akit szeretek. Szeretlek, Jézusom! Eléd akarok menni életemmel!

*

Úgy éljete, hogy folytonosan előbbre haladjatok. Hiszen tudjátok, hogy az Úr Jézus nevében milyen parancsokat adtunk nektek. Isten akarata ugyanis az, hogy szentté legyetek.

1 TESZ 4, 1–2.

*

Úgy gondoljuk sokszor, hogy mindazt, ami fontos az életben, azt magunknak kell megtalálnunk és megszerezni, saját erőfeszítéseink és teljesítményeink révén; így az üdvösséget is. Akkor viszont felmerül a kérdés: mi értelme van így a várásnak, hogy várakozzunk valakire, aki valahonnan jön hozzánk? Csakhogy mégis egészen így. Biztos, hogy nekünk magunknak is kell törekednünk és akarnunk, de ez nem minden, és nem is ez a döntő.

Milyen fontos és lényeges például, hogy az életben hűséges jóbarátot találjunk. Nagy és értékes ajándék a jóbarát. De vajon rajtam múlik egyedül, hogy sikerül szereznem? Nem, mert nem szerezhetem csak magam, nem vehetem, nem emelhetem le, hanem csak készséges figyelemmel várhatom, hogy észrevegyem, mikor jön valaki, aki számomra jóbarát lehet. Neki azonban jönnie kell az emberi élet beláthatatlan területéről.

Igy van az élettársal is. A másikkal jönnie kell előbb az ismeretlen világból, az emberek megszámlálhatatlan sokaságából.

Az üdvösségünk is ilyen jövetelen alapul. A Megváltót, aki üdvösségünket műveli, nem az emberek gondolták ki, főleg pedig nem ők állították elő. Isten szabadságának titkából lépett elő és jött hozzánk.

Erről beszél advent, és évről évre emlékezünk jövőtelére. Advent tehát az az idő, amely arra figyelmeztet, hogy kérdezzük magunktól: tudok róla? Nyitva áll számára szívem, a lelkem és az életem kapuja?

R. GUARDINI

*

Hozzád fordulunk, mennyei Atyánk, az új egyházi év kezdetén, hogy bizakodva várhassuk találkozásunkat Krisztus Urunkkal, hogy a vele való találkozás kegyelmével megújítsuk életünket, és így ünnepelve üdvösségünk eseményeit méltók lehessünk karácsony örömére és békéjére.

ADVENT 1.

HÉTFŐ

„Feddhetetlenül és szentül”

Nem megy eléd, Jézusom, aki csak tisztogatja és a bűntől óvja magát. Feddhetetlenné és szentté alakulni annyi, mint napról napra pozitív módon jobbra lenni. Így akarok adventet ülni. Így akarom adventté tenni egész életemet.

*

Erősítse meg az Úr szíveteket, hogy feddhetetlenül és szentül állhassatok Istenünk és Atyánk elé.

1 TESZ 3,13

Éljünk tisztességesen, mint nappal, ne lakmározásban és részegeskedésben, ne fajtalanságban és tobzódásban, ne civódásban és versengésben. Inkább az Úr Jézus Krisztust öltsetek magatokra.

ROM 13,13-14a

*

Bensőséges öröm tölt el minket, keresztényeket, valahányszor új egyházi évet kezdhetünk. Az Egyház liturgiája végigvezet egy szent éven, az isteni életnek egy évén. A misztikus Krisztus újra növekedni akar tagjai-

ban, azt akarja, hogy az isteni élet árama lüktessen végig újra testén, az Egyházon. Ez minden liturgiának célja, tehát az egyházi évé is.

Ami a külső színen végbemegy, az csak lepel és köpeny, amely mögé az emberi szem számára láthatatlanul elrejtőzik Krisztus titokzatos testének fejlődése.

A liturgikus esztendő nem akar csupán elmúlt üdvösségi tények emlékezete lenni. Egyáltalában nem múltat, hanem jelent kíván hirdetni. Nem történetet, hanem történetet óhajt nyújtani. Nem elmúlt eseményekről akar beszámolni, hanem inkább isteni életet akar adni és azt kifejleszteni. Az egyházi évnek ugyanaz a célja, mint magának az egyháznak, ugyanaz, amiért Krisztus jött a világra: „Hogy (isteni) életünk legyen és minél bőségesebben legyen”.

Mit várunk tehát az egyházi évtől? Isteni életet, életteljességet. Az az élet, amely a keresztség által lelkünkbe plántálódott, ebben az egyházi évben is kell hogy fejlődjék és a tökéletesség felé haladjon.

PIUS PARSCH

*

Karácsonykor Jézus földi születését ünnepeljük. Magasztaljuk azt a „csodálatos cserét”, mely végbement benne az istenség és emberség között: kölcsönvette tőlünk az emberséget, hogy nekünk adja istenségét. Ezért minden áhitattal ünnepelt karácsony újraszületés az isteni életre, a kegyelem bőségesebb közlése által.

„Ami egykor Jézus isteni cselekedetében végbement, e misztériumok gyakori ünneplése által megújul a hívő lélekben” (Sz. Ágoston). „A hívek tevékeny részvétele a legszentebb misztériumokban és az egyház nyilvános ünnepi imádságában, a keresztény szellem legfőbb és nélkülözhetetlen forrása” (Sz. X. Piusz pápa).

D. C. MARMION

*

Urunk, világszerte felkészülnek megint városok és falvak egyaránt a várakozásra, a nagy Vendég fogadására. Téged várni és fogadni annyit jelent, mint őrizkedni a rossztól, a bűntől, – virrasztani, – és a szeretet tetteiben gazdagodni egy életen át.

„Eljön az összes szenttel”

Nem elragadod majd a földről tiedet, Uram, hanem eljössz a mennyieikkel, hogy menyországod részévé tedd a mi földi világunkat. Szentként szeretnék akkor veled jönni, Jézusom!

*

Csak Urunk Jézus Krisztus megjelenését várjátok, aki mindvégig meg is erősít titeket, hogy feddhetetlenek legyetek Urunk Jézus Krisztus (eljövele) napján. Hűséges az Isten: ő hívott meg Fiának, Jézus Krisztusnak, a mi Urunknak közösségébe.

1 KOR 1,7b–9.

*

Próbáltam sokféle mesét,
De hajh, egyik se volt elég:
Szívemben, idegeimben
Kiabáló, nagy láрма
Téged keres, Fölség,
Isten, a tied minden!

Ady

*

Kire várunk? Jézusra, akinek jobbára szeretnénk állni, amikor újra eljön. Azzal azonban ne várjunk tovább, hogy keresztények legyünk. Még ebben az adventben kezdjünk hozzá.

L

ROSDY PÁL

*

Hiszek Krisztusban, Krisztust várok . . .
Isten, Krisztus, Erény és sorban
Minden, amit áhítok,
S miért? – ez magamnál is
Óh, jaj, nagyobb titok.

Ady

*

Jöjj, népek várakozása, Urunk Jézus, és örvendeztess meg minket isteni jelenléteddel. Szükségünk van tanácsra, segítségre, oltalomra. (Ha gondoljuk is, hogy magunktól képesek vagyunk a jó és rossz megkülönböztetésére, nagyon is könnyen esünk tévedésbe, és önámításnak leszünk áldozatai. Ha jót akarunk tenni, hiányzik az erő és a bizalom. Ha azon fáradozunk, hogy a rossznak ellenálljunk, nagyon is gyakran az a szomorú tapasztalatunk, hogy gyengék vagyunk és végülis alul maradunk.) Jöjj hát, és gyógyítsd meg vakságunkat, jöjj segítségére gyenge, elégtelen emberi mivoltunknak. Jöjj isteni dicsőség fényessége! Jöjj, Isten ereje és bölcsessége, változtasd át éjszakánkat nappallá, oltalmaz a veszélytől, világosítsd meg vakságunkat, erősítsd bennünk a bátorságot, vezess kézen bennünket akaratom szerint földi vándorlásunkban, míg föl nem veszel minket az örök városba, amit magad készítettél nekünk.

SZ. BERNÁT

ADVENT 1.

SZERDA

„Szívszorongva várják, mi történik a világgal”

Mi történik az utolsó felvonásban a világgal? Elpusztul, de csak azért, hogy kikeljen belőle az új, a beteljesedett Isten országa. Azok számára, akik iparkodtak Isten országává tenni a világot. Úgy akarok eléd sietni, Jézusom, hogy igyekszem szebbé tenni magam körül a földet.

*

Szívszorongva várják majd az emberek, mi történik a világgal. A világmindenséget összetartó erők megrendülnek. Végül feltűnik az Emberfia, amint jön a felhőkben nagy hatalommal és dicsőséggel. Amikor mindez beteljesedik, tekintetek föl és bizatok, mert elérkezett megváltástok.

LK 21, 26–28

*

Az adventi idő kegyelmi idő, annak ideje, amikor Isten különlegesebb módon kínálja föl kegyelmét. Advent a hitben való megtérés ideje is. Mi is föltesszük mindig újra az aggodó kérdést mi lesz velünk, mi ér még minket. Egyedül a hit nyújtja a boldogító bizonyosságot, hogy az élet nem vak sors, hanem a történelem minden zűrzavarán keresztül Isten országa van kibontakozóban. Ez pedig egyetlen biztos kijelentés, amit a jövőről adhatunk. Minden más csak emberi előreszámítgatás, töprengés, ami félresikerülhet, mint már oly sokszor történt. Minden más vagy a szorongás lidérces álma, avagy a remény vágyálma. Csak egy a biztos: „Isten maga jön, hogy népét megváltsa”

Iz 35,4

Uralma örökké tart, és népek, nemzetek szolgálnak neki.

R. BAUMANN

*

Nyugtalanak kell lennünk, és nem várakozhatunk rezignáltan, hanem keressük a jobb világba vezető utakat. Legyünk nyugtalanok, ne kerüljük el a döntéseket, hanem másokkal együtt viseljük a felelősséget olyan világért, amilyent Isten kíván tőlünk.

A. PEREIRA

*

Urunk, Jézusunk! Adj világosságot, amikor nem látok tisztán. Adj erőt, amikor a magam akarása elgyengül és csüggedni kezdek. Adj bátorságot, amikor annyi nehézség állja utamat. Ha körülnézek a világban, mennyi nyugtalanító jel mered felém: a világ tele van fájdalommal és bizonytalansággal. A tőled kapott remény kegyelme meggyőz arról, hogy egy új világ születésének vajúdásáról van szó, és nem betegségről. Tanításod szerint, Uram, csak azok lehetnek az új kezdés és ígélet hordozói, akik a szolgáló szeretet hívei, és az önzetlen, odaadó szeretet kockázatát is vállalják. Uram, erősítsd akaratomat, tégy elszánttá vállalkozásaimban.

Cserháti püspök

„Mint a csapda”

A te végső határidődet nem lehet odébb tologatni, Uram. De csapda csak annak lesz az utolsó nap, aki nem készült el a maga művével. Számomra világ vége a halál. Addig be akarok élni. Neked, Jézusom.

*

Mint a csapda, úgy csap le mindazokra, akik a földön laknak. Virrasszatok szüntelenül és imádkozzatok: így lesztek méltók arra hogy megmeneküljétek mindattól, ami következik, és megállhassatok az Emberfia előtt.

LK 21, 35–36.

*

Este van már, sietnek az esték
álnokul mint a tolvaj öregség,
mely lábhegyen közeledik, halkan,
míg egyszercsak ugrik egyet, s itt van!
Nem tudjuk már magunkat megcsalni:
óh jaj, meg kell halni, meg kell halni!
Babits

*

Szent Balázs!
Segíts! Te már mindent tudsz, túl vagy mindenem,
okos felnőtt! Te jól tudod,
mennyi kint bír az ember, mennyit nem sokall
még az Isten jósága sem,
s mit ér az élet . . . S talán azt is, hogy nem is
olyan nagy dolog a halál.

Babits

*

Tudom, hogy életem alkonyán a bennem tevékeny krisztusi szeretet alapján ítélnék meg. Volt-e bennem krisztusi alázat, lemondás és szolgálatkészség mások

iránt. Bármilyen csodálatos tetteket hajtok is végre, csak azok érnek valamit, melyek a krisztusi szeretetből fakadnak. Szívemnek nyitottnak kell lennie minden ember felé, mosolygós jóakarattal kell a másik, a felebarát felé fordulnom, mert benne Krisztus jelét, testvérünk arcát kell felfedeznem. Bár találkoznék mindennap azzal a testvérrel, akivel valamilyen jót tehetnék!

ROGER SCHUTZ

*

Téged szólítunk Krisztus, aki öröme és újjongása vagy mindazoknak, akik várnak és mondják: Jöjj, Uram és ne késlekedj!

Örvendezve várjuk jöttödet, – jöjj, Uram Jézus!

Téged nem köt a kor, – jöjj és korunkban üdvözíts minket!

Te teremtetted a világot, – jöjj és váltsd meg kezed művét!

Te nem vetetted meg halandó természetünket, –

jöjj és ragadj ki minket a halál uralmából!

Te azért jöttél, hogy bőségesebb legyen életünk, –

jöjj és ajándékozd nekünk az örök életet!

Te minden embert országodba akarsz hívni, –

jöjj és gyűjtsd egybe azokat, akik színed látására áhítoznak!

PAPI ZSOLOZSMÁBÓL

ADVENT 1.

PÉNTEK

„Az evilági gondokban”

Ugye, Uram, nem feltétlenül evilági gond a munka, a családról és a jövőről való gondoskodás, az önképzés, a föld dolgai iránt való érdeklődés? Mindez mennyei gondná válik, ha nem az önző és kisszerű földhözragadottság, hanem a téged és a te világotat szolgálni akaró jóság ösztökél engem.

*

Vigyázzatok, hogy el ne nehezüljön szívetek tobzódásban, részegeskedésben és az evilági gondokban”.

LK 21, 34

*

Legyünk egészen Istenéi a sok láрма közepette is, amit a világi dolgok sokfélesége nyújt nekünk. Hogyan akarjuk tanúsítani hűségünket, ha nem a kellemetlenségek között? Sajnos, a magánynak megvan a kísértése, a világnak a maga lármája. Mindenütt szükségünk van a bátorságra, mert az ég segítsége mindenütt azok számára van készen, akik bíznak Istenben, s akik alázatosan és szelíden kérik az ő atyai támogatását.

Az élet hullámverése és szélviharai között is tekintünk mindig az égre, s mondjuk Urunknak: Istenem, érted hányódom és hajózom, légy vezérem és sziklám! Egyáltalán ne ütközzünk meg azon, ha a vihar ereje olykor kissé felforgatja gyomrunkat, s kissé megszedíti fejünket. Vegyünk csak újra lélegzetet, amilyen gyorsan csak tudunk, és buzduljunk fel, hogy jobban csináljuk. Ne mérgeledjünk a nyugalanságok és gondok kísértései miatt, amelyeket a mindennapi ügyek sokasága okoz, mert ez alkalmul szolgál a legkedvesebb és legszeretetre méltóbb erények gyakorlására, amelyeket Urunk ajánlott nekünk. Az igazi erény nem növekszik a külső nyugalomban, mint ahogyan a jó halak sem a mocsarak poshadt vizében.

SZALÉZI SZ. FERENC

*

Nem csupán az élet periferiáján, hanem az élet kellős közepén és sodrában is találkozunk az élő Istennel.

E. PETRIK

*

A konyhában a fazekak között is ott jár az Úr.

NAGY SZ. TERÉZ

*

Hogyan kell Jézussal együtt várni Jézusra? Például úgy, hogy lassan megtanuljuk és gyakorlattá tesszük, hogy a szentmisén való részvétel teljes értelemben magában foglalja a szentáldozást is. Aztán úgy, hogy a most már mindenki számára hozzáférhető Szentírást rendszeresen és átgondoltan olvassuk, hogy belőle magunkévá tegyük Jézus gondolkodásmódját és értékrendjét. De úgy is, hogy nem szalasztjuk el az embertársi segítségnyújtás és szolidaritás egyetlen kínálkozó lehetőségét sem. És úgy is, hogy Jézus szemével ismételten felfedezzük pénztkereső foglalkozásunkban a hivatást, a szolgálat szempontjait.

ROSDY PÁL

*

Uram, te a világot nem vetetted meg, hiszen emberrel lettél e világon. Itt éltél, nem mint egy üvegházban, hanem vállaltad vele a közösséget. Nem is törtél össze a súlya alatt, hanem megváltottad és szabaddá tetted föl-támadásod által. Hadd járjak én is ezen az úton: veled és szeretett világgoddal.

G. DUFFRER

ADVENT 1.

SZOMBAT

„Gazdagítson a szeretetben mindenki iránt”

Uram, végső kifejeletként a szeretet mennnyországát hozod majd el a mi világunkba. Egyféleképpen bizonyíthatom, hogy igazán akarom ezt a te eljövendő országodat: ha törekszem a minden embert átfogó szeretetre. Szívem jóságával hadd lépjak kis mennyországot minél többek szívébe!

*

Gyarapítson és gazdagítson titeket az Úr a szeretetben egymás iránt és mindenki iránt, mint ahogy mi is szeretünk titeket.

1 TESZ 3, 12

*

Az egyházi év a mi igazi lelkivezetőnk. Tanító, mert szent hitünk iskolája. A liturgikus esztendő egymásután hozza elő és eleveníti föl a hitigazságokat. Gondos nevelő is, mert nemcsak igazságokat akar közölni, hanem nevelni is akarja tanítványait, nevelni az Isten országa számára. Az egész egyházi év folyamán különböző változatokban mindig ugyanaz a felszólítás hangzik felénk: vesd le a régi embert és öltsd magadra az újat!

PIUS PARSCH

*

„Hozzád emelem lelkemet Istenem, benned, bízom, mert mindazok, kik rád várnak, nem csatlakoznak”. Ezekkel a szavakkal kezdi mindig az egyház új esztendejét, mint az üdvösség új évét.

Mint közösség lépünk tehát most az advent előcsarnokába, ahol az emberi vágyakozás és az isteni kegyelem találkozik, ahol homály van, de már távolból nagy fényesség világlik. Ez nem régmúlt időkre való emlékezés és nemcsak hangulat, hanem mai és valóságos várása Istennek és az ő országának.

TH. GUNKEL

*

Hamis minden jámborság, amelyben az egyházi dimenzió, a közösség lehetősége és részvétele teljesen kizárt. Az egészen magányos imádságból is ki kell hogy hallassék: itt nem a teljesen elszigetelt jámbor hívő áll a maga egészen privát Istene előtt, hanem mindannyiunk közös Atyja elé járul. A Miatyánkban is így szólítjuk Isten: mi Atyánk! Sehol máshol nem kísért annyira az a veszély és kísértés, hogy az ember csak a maga egyéni szükségét és gondját, a maga egyéni háláját és kérését viszi Isten elé, mint az imádságban.

D. WIEDERKEHR

*

Köszönöm Istenem, hogy küldetést bízál rám, értelmet és jelentőséget adtál életemnek. Ne engedd, hogy szomorúság, sötétség vagy kétely elhomályosítsa keresztény kültésém tudatát: a te igazságod tanúja legyek a szeretetben és az igazság szerinti életben.

A. DENIS

„Minden ember meglátja az Üdvözítőt”

„Aki látja a Fiút és hisz benne, örökké él” (Jn 6,40). De hogyan bízgyenek benned, ha nem látnak, Uram? A hívő emberek magatartásában akarod mindenkivel megláttatni magad, Jézusom. Vajon téged sugározlak?

*

Készítsétek elő az Úr útját! Egyengessétek ösvényét és minden ember meglátja az Üdvözítőt, akit elküld az Isten.

Lk 3, 4-6

*

Örök Advent vagy te, akinek mindig jönnie kell, de soha nem úgy jön, hogy már minden várakozás teljesülne. Csak elérhetetlen messzeség vagy? Vagy távoli látóhatár? Vagy örök Ma vagy és minden pillanatban egyformán közel és távol, minden időt és minden változást magábafoglaló?

Ime jössz! Ez sem nem múlt, sem nem jövő, hanem az önmagát beteljesítő jelen. Még mindig tart eljöveteled egyetlen órája, és amikor vége lesz, akkor majd megtudjuk, hogy valóban eljöttél. Engedd, hogy eljövetelednek ebben az órájában éljek, hogy benned élhessek, Eljövendő Isten!

K. RAHNER

*

Még harc és küzdelem a sorsunk. Az út még nehéz és valószínűleg még meredekebb is lesz. Az Emberfia megmutatja nekünk az embert a meggyalázott és meggyilkolt, az éhező és halálos beteg embertársunkban is. Nem kell az emberfölötti emberre (az Übermensch-re) várnunk, mert Isten lett emberré. Szabad-e kevesebbnek lennünk, és akarhatunk-e kevesebbek lenni, mint az emberré lett Igének testvérei?

K. LEHMANN

*

Ha mi keresztények mind úgy élnénk, ahogy élünk kellene, a nem-hívók gyermekei jobban megcsodálnának, bennünket, mint azokat, akik csodákat művelnek.

ARANYSZÁJÚ SZ. JÁNOS

*

Uram, igaz, hogy találkozni lehet veled, sőt, látni, hallani, élvezni is lehet téged. Sok ember azonban ezt nem tudja, talán soha életükben meg nem tapasztalják. De talán azt akarod, hogy velem találkozzanak, és bennem terád találjanak! Mert én megismertelek téged. Mekkora felelősség, hogy téged el ne rejtselek, és rólad ne torz képet, hanem a Végtelent sejtsek, hogy ember-testvéreim bennem téged szerethessenek.

G. DUFFRER

ADVENT 2.

HÉTFŐ

„Öltözz ünnepi díszbe”

Kamaszkor... Első tiszta érzésű találka... Ünnepi díszbe öltözött a lelkem. Észrevehették otthon, mert elnéző kedvességgel mosolyogtak rám. Jézusom, engedd, hogy életem állandó találka legyen veled, te szívem legnagyobb Szerelme! Bár sokakkal észrevesztetne téged ünnepi díszbe öltözött lelkem!

*

Isten népe! Tedd le gyászruhádat, vedd le nyomorúságod köntösét! Öltözz ünnepi díszbe, mert Isten beteljesíti szabadulásod örömét. Vedd válladra az igazlelkűség palástját, és fogadd dicsőséged koronáját, melyet homlokodra helyez az Örökkévaló.

BÁR 5, 12.

*

Ma szép ruhácskát vettünk föl én lelkem,
mert jó a randevú.
Ma szép ruhácskát öltünk fel,
mert az Úrral lesz itt randevú.

Felém ha jössz talán, a titkok hajnalán.
Már itt a forró dél, és napfényről mesél,
előnt a napsugár, mert Isten engem vár.

Ha felcsillan az est, pihenni tér a test,
s míg lezárul a szem, lelkem benned pihen.
Soeur Sourire

*

Advent ünnepi eljövetelet jelent. A liturgikus megemlékezés sokkal több pusztá visszagondolásnál, hiszen itt mindig olyan eseményekről van szó, amelyek még ma is érintik életünket. Ezért ez a megemlékezés elkötelezettséget jelent. Adventet ünnepelni tehát azt jelenti: részt venni az Úr eljövétele utáni sóvárgásban ezen eljöveteleiben való hit által. Átéljük, hogy Isten mindig inkább közelít a mi homályunkhoz.

HOLLAND KATEKIZMUS

*

Batyum: a legsúlyosabb Nincsen,
Utam: a nagy Nihil, a Semmi,
A sorsom: menni, menni, menni
S az álmom: az Isten.

Vele szeretnék találkozni
Az álmommal, nagy bolond hitben
S csak ennyit szólni: Isten, Isten
S újból imádkozni.

Nem bírom már harcom vitézül,
Megtelek Isten-szerелеmmel:
Szeret kibékülni az ember
Mikor halni készül.

Ady

*

Igaz volna Jézusom, hogy te ma is felém tartasz, engem keresel? Kétezer év után, hogy megszülettél, még mindig keressük egymást. Nekem te valóban hiányzol, ezért állítok karácsonyfát, ezért az ének, az ajándékozás. Engedd, hogy megtaláljalak, szívembe zárjalak: te az enyém vagy és én csak a tied, karácsony szent ünnepén.

PATTON JÁNOS

ADVENT 2.

KEDD

„A szeretet növekedjék helyes ismeretben és teljes megértésben.”

Csak aki ismer téged, az sugározhatja lelkületedet, Uram. Szeretni akarlak, egész szívvel, teljes odaadással. Mert mélyen ismerni és igazán megérteni téged is – mint mindent és mindenkit a világon – csak a nagy szeretet képes. Segíts engem!

*

Isten a tanúm, mennyire szívből szeretlek mindnyájukat Krisztus Jézusban. Imádkozom is azért, hogy a szeretet egyre növekedjék bennetek helyes ismeretben és teljes megértésben, és így mindig el tudjátok dönteni, mi a helyes.

FIL 1, 8–10

*

Némelyek szépen és sokat szólnak, de föl nem gerjesztenek, mert maguk nem égnék. Meg nem gondolják, hogy nem szólásra, hanem tökéletes cselekedetekre tanít az igaz bölcsesség, és a Sz. Jeronimus mondása szerint az Isten szolgálói tiszte nemcsak az, hogy szentül szólnak, hanem hogy szentül éljenek.

PÁZMÁNY P.

*

Azon a napon, amelyen ti nem égtok a szeretettől, a többiek meg fognak fagyni.

F. MAURIAC

*

Egyetlen jogos emberi törekvés: Istent szeretni, és a szeretet jutalmául a szeretetben növekedni.

LOYOLAI SZ. IGNÁC

*

Urunk hozzám akar jönni és megajándékozni kíván igazságával és örömeivel. Ezért előkészítjük szívünket alázatban, és megvalljuk, hogy sokszor megfélelkezünk eljövételéről. Nem törődtünk vele, hanem elvesztünk a mulandó dolgokban. Úgy éltünk, mintha nem is lenne ítélet. Beismerjük bűneinket. Jön Urunk ítéletével, jön kérlelhetetlen szent szeretetével, hogy a hozzá vezető útra térjünk. Vezessen minket ebből az inségből az otthonba, a földi élet éjszakájából örök nappalába.

K. B. RITTER

*

Urunk Jézus, te Keresztelő János érdeklődésére: „Te vagy-e az Eljövendő, vagy mást várjunk”, – nem pusztá szóval adtál feleletet, hanem tetteidre hivatkoztál („vakok látnak, süketek hallanak, sánták járnak...”). Később, nyilvános működésed idején ellenséges érzületű hallgatóidnak is azt mondtad: „ha már szavaimnak nem hisztek, legalább cselekedeteimnek higgyetek”. – Add nekünk is kegyelmedet, hogy ne csak szóval, hanem tetteink és életünk magatartásával tanúskodjunk rólad.

VÁRNAGY ANTAL

„Szólott az Úr Jánoshoz a pusztában”

Megtanított rá az élet, Uram: a szeretett lény megértéséhez időnként a pusztaságba kell vonulni a szívnek. Kettesben azgal, aki szeret. Bár újra meg újra vágyódnék a lelkem a veled való mély egymásra találást hozó együttlétre!

*

János bejárta a Jordán egész vidékét, és bűnbánati keresztséget hirdetett a bűnök bocsánatára, mint Izaiás könyvében olvassuk: „A pusztában kiáltónak ez a szava: Készítsétek az Úr útját!”

LK 3, 3–4.

*

Isten előtt ezer esztendő annyi mint egy nap, mégis mindig újra biztat minket: Ime, most van az üdvösség napja, most van itt az óra, hogy fölkeljünk az álomból, meg ne keményítsétek ma szívetekeket. Így adja megint kegyelmét, hogy belépve az új egyházi évbe, növekedjünk évről-évre Krisztusban, míg el nem érjük benne a teljességet.

*

A liturgikus esztendő ünneplése hegymászáshoz hasonlít. Két hegyhátat kell megmásznunk: egy előhegyiséget, a karácsony hegyét, és egy főhegyiséget, húsvét hegyét. Két alkalommal kell tehát eljutnunk az Istennel való találkozás szent hegyére. Mindkettőnél van emelkedés, ez az előkészületi idő (advent és nagyböjt), aztán a gerincen vezető magaslati út az egyik csúcstól a másikig (karácsonytól vízkeresztig, illetve húsvétból pünkösdig tartó ünnepi idő) – végül a leereszkedés, amely visszavezet a hétköznapi életbe (az évközi vasárnapok sora vízkereszt és pünkösd után).

Milyen boldog is az a keresztyén ember, aki a liturgikus esztendő ünneplésével végigjárhatja az üdvösség

évet! Tiszta örömmel, nagy és bensőséges épülésnek forrását nyitja meg ez neki.

PIUS PARSCH

*

Olykor meg kell állnom a zajos nap forgatagában. És amikor ilyenkor lezárul a szemem, becsukódik a fülem, oly jól esik egy pillanatra boldognak lenni: nem vagyok egyedül. Itt van velem Istenem, mindennek közepén.

CH. WEISS

*

Vegyem észre Isten világát, ne csak tanuljam, –
s tanuljam tovább titkát, hogy észrevegyem.
Halljam Isten hangját, ne csak hallgassam, –
s hallgassak néha, hogy halljam beszédét.

ENZSÖL ELLÁK

*

Uram, ajándékozz meg csendes órákkal, mert csak a csendben találok magamra. Te sohasem jöttél lármában és hangos feltűnésben. Ha közel vagy hozzám, csend lesz körülöttem. Ha velem vagy, csend honol lelkemben, s így leszek a magamé, mert a csenddel a tiéd vagyok.

O. FLAKE

ADVENT 2.

CSÜTÖRTÖK

„Hús erdők mélyén, illatos fák alatt”

Gyakrabban kellene keresnem az alkalmat, hogy kimenjek a természetbe. Mindennapi életemben valahogy eltakar téged mindaz, ami az ember műve a világban. A madarak, a virágok, a fák, a csend vagy akár a hó világában talán világosabban és érthetőbben szólnál hozzám, Uram. Ott talán mélyebben megértenélek.

*

Az Úr most visszavezeti népét: királyi pompával kísérik őket hazájukba. Nagy hegyek, magas bércek ne álljátok útjukat! Váljanak előttük sima úttá a völgyszakadékok! Hűs erdők mélyén, illatos fák alatt biztonságban haladjon népem! Így parancsolja az Úr.

BÁR 5, 6–8.

*

Minél mélyebben hatolunk a természet erőinek birodalmába, annál inkább fokozódik csodálatunk az iránt, akinek a világ elrendezésében felénk sugárzó végtelen bölcsessége áthatja az egész teremtet.

W. SIEMENS

*

A természet örök könyvét forгатni ne szűnjél,
Benne az Istennek képe leírva vagyon.
Vörösmarty M.

*

Láttam Uram a hegyeket
S olyan kicsike vagyok én.
Szeretnék nagy lenni, hozzád hasonló,
Hogy küszöbödre ülhessek Uram.
Odatenném a szívemet,
De apró szívem, hogy tetszene néked?
Roppant hegyeid dobogásában
Elvész ő gyöngé dadogása . . .
Miért nem tudom hát sokkal szebben,
Mint a hegyek és mint a fűvek,
S ágyam alatt hál meg a bánat:
Szívükben szép zöld tüzek égnek,
Hogy az elfáradt bogarak mind hazatalálnak, ha esteledik
S te nyitott tenyérrel, térdig csobogó
nyugalomban
Ott állsz az útjuk végén –
Meg nem zavarlak, én Uram,
Elnézel kis virágaink fölött.

József Attila

*

Virágok lélegzésével, kalászkok könnyével, madarak reggeli énekével, fölszálló füst ezüsthátolával én is fölmelem hozzád lelkem szavát, én Uram Istenem, akinek keze betölt mindeneket az ő áldásával, akit köszönt a búzavirágok lélegzése, a föld párája, a pitypalattók vere. Akit illet itt minden dicséret és dicsőség.

MÓRA FERENC

ADVENT 2.

PÉNTEK

„Aggódva, sírva vetnek, aratáskor újjongva hozzák a kévét”

Vidám, gyermeki örömmel indul az emberi élet. Félek, szomorú, tépett, kifosztott magányosság és sivárság lesz az, aminek az aratásnak kellene lennie. Felfigyelnének rád, Jézusom, ha bennünk, híveidben megfordítanád a sorrendet.

*

Akik könnyek között vetnek, örvendeznek majd aratás idején. Akik aggódva, sírva vetnek, aratáskor újjongva hozzák a kévét. Hatalmas dolgot művelt az Úr velünk, azért szívből újjongunk.

125. ZSOLT. 5-6

*

Egész életünkön át adventben vagyunk, mert mi keresztények azt várjuk, akinek még jönnie kell. Csak akkor kapunk teljes igazságot, igazolást. Addig azonban úgy látszik, mintha a bűnös világnak volna igaza. Nevetni fognak, ti pedig sírni, mondja Jézus.

K. RAHNER

*

Isten azért engedi az árnyékot, hogy a fény ragyogása annál inkább érvényre jusson.

XXIII. JÁNOS PÁPA

*

Istenem, akármilyen haszontalan is vagyok és nagy bűnös, mégis hozzád juthatok az égbe. Te megtiltod, hogy kétségbeessem. Milyen hálátlan, lanyha és gyáva vagyok, hogyan élek vissza kegyelmeddel. Istenem, te mégis kötelességemmé teszed a reményt, hogy egyszer nálad lehetek és szeretetben téged dicsérjelek.

CH. DE FOUCAULD

ADVENT 2.

SZOMBAT

„Tibérius . . . Pilátus . . . Heródes . . . Fülöp . . .
Lizániász . . .”

Először unalmasnak tűnt az a sok név. Aztán megértettem: fontos a kor, amelyben élünk, és amelyet közismert nevek jellegznek. Másképp akarod megmutatni magad bennünk ma, mint tegnap. Ne legyen hozzád való ragaszkodásom múltból átemelt különködés, maradás! Életem hirdesse örök aktualitásodat!

*

Tibérius császár uralkodásának tizenötödik évében történt. Poncius Pilátus volt Judea helytartója. Galileának Heródes volt a negyedes fejedelme, Fülöp Itureának és Trakonitisz tartománynak, Lizániász pedig Abilinának volt negyedes fejedelme. Annás és Kaifás főpapok idejében szólott az Úr Jánoshoz, Zakariás fiához a pusztában.

Lk 3,1-2

*

A törtető koroknak ragyogó eszméik, nagy erényeik, bűneik s forró szenvedélyeik vannak, melyektől elváltozik a fölfogás s az ízlés s új irányt nyer az érdeklődés. Más korszak, más szellem. E szellemtől függ a korszak élete, s világa. Nem a dolgok változnak el, hanem a megvilágítás. Csak a maga nyelvét érti s idegen beszéden nem törli fejét; aki beszélni akar vele, attól követeli, hogy tanulja meg az újkor nyelvét.

Én azt gondolom, hogy a legmodernebb ember is mélyen keresztény lehet, mint ahogy a századok s a kor-
szakok változatos szellemi világában is éltek mindig ke-
resztények és szentek.

PROHÁSZKA

*

Túl sok keresztény hasonlít a hőmérőhöz: nem tesz-
nek mást, csakis környezetük hőmérsékletét veszik tu-
domásul, azt jelzik. Pedig sokkal inkább az lenne a fel-
adatuk, hogy hőszabályozóként hassanak: akik megvál-
toztatják és szabályozzák a környezet hőmérsékletét.

R. ETCHEGARAY ÉRSEK

*

Urunk, Istenünk! áldd meg az időt, amelyben cse-
lekszünk, a kort, amelyben élünk, a hajnalt, amelyben
ébredünk, a nappalt, amelyben ténykedünk, az estét,
amelyben lepihenünk. Légy velünk! Segíts minket, hogy
minden időben úgy álljunk helyt, és azt úgy töltsük ki,
hogy veled találkozassunk és téged megtaláljunk. Ezt
kérjük abban a küzdelemben, amiben vagyunk, hittel és
bizalommal Krisztustól.

S. RICHTER

„Istened újjongva vígad fölötted”

Valóban Atyám vagy, Istenem! Másképp hogyan is találhatnád örömdöt bennem? Csak a szülő tud újjongani nem éppen tökéletes gyermekének. Bár erősen hinném: valóban örülsz, hogy y vag yok! Bár engedném beburkolni magam szereteted melegével! Talán ez az áldott melegség megérlelné bennem Fiaid lelkületét.

*

A beteljesedés napjaiban szózat bátorítja a szent várost: „Népem, ne félj, és ne lankadjon kezed! Vele az Úr, a te szabadító erős Istened! Örömet találja benned, szerető gonddal figyel, és újjongva vígad fölötted”.

SZOF 3, 16–17

*

Az Isten országának jövetele az isteni kegyelem adománya. Isten pedig a mi odaadásunkat kívánja, készséges szívünket és kitaruló lelkületünket. „Aki az Isten országát nem úgy fogadja mint a gyermek, nem megy be oda” (Mk 10, 15). Az egyszerűség szellemét, a kicsinység tudatát, a magát megajándékozni engedés lelkületét jelenti ez. Akik tehát ilyen módon lesznek gyermekek, akik hagyják magukat megajándékozni, és akik odaadják magukat, azok megkapják Isten örömet. Aki viszont vonakodik ettől, nem nyeri el ezt az örömet.

Azoknak az embereknek az öröme ez, akik nem a maguk kiválósága miatt érzik magukat biztonságban, hanem az Isten kegyelme miatt. Azok az emberek, akik tudják, hogy sokat kaptak ajándékképpen.

HOLLAND KATEKIZMUS

*

Aludtam, és azt álmodtam:
az élet – öröm.
Felébredtem, és azt láttam:
az élet – kötelesség.

Dolgoztam, és azt láttam:
a kötelesség öröme.

Rabindranath Tagore

*

Amikor egy új advent kezdetén örömmel közli velünk az egyház liturgiája, hogy „jön az Úr!” – akkor csak azok telnek el a várakozás feszültségével, akik már igazán találkoztak vele előzőleg a keresztségben, eukarisztiaiban, imádságban, a Szentírásban. Hála legyen érte Istennek! Hát még, ha Isten népének élő közösségében is átélhettük ezt a találkozást! Ha megláthattuk őt testvéreinkben! Elevenítsük hát föl ezeknek a találkozásoknak emlékezetes élményeit, hogy elmélyítse adventi várakozásunk örömét.

ROSDY PÁL

*

Istenünk, te látod, hogy néped Urunk születésének ünnepét kitartóan várja, add kérünk, hogy üdvösségünk örömét átérezzük és ünnepi könyörgésekkel mindig örvendező lélekkel üljük meg. Ezt kérjük Krisztus a mi Urunk által. Amen.

ADVENT 3.

HÉTFŐ

„Mester, mit tegyünk?”

Bárki faggatta, a Keresztelő válaszának állandó alaphangja ez volt: légy jobb az emberekkel! Nem lehet tökéletesednem egyszál önmagamban. A jóság lényegében szeretet: másokra irányul. Értem Uram. Keresnem kell mindenkivel a szeretet kapcsolátát. Bár karácsonykor jobban örülhetnél nekem!

*

A nép megkérdezte Keresztelő Jánostól: Mester mit tegyünk?

Lk 3, 10.

Szeressetek tettetés nélkül. Gyűlöljétek a rosszat, ragaszkodjatok a jóhoz. Ami a testvéri szeretetet illeti, legyetek gyöngédek, tiszteletadás dolgában legyetek előzékenyek. Igyekvésekben ne lankadjatok, legyetek buzgó lelkek: az Úr az, akinek szolgáltok! Legyetek örvendezők a reménységben, béketűrők a nyomorúságban, állhatatosak az imádságban.

RÓM 12, 9–12

*

Az ember Isten után szomjazik, remél benne. Reméli, hogy mégiscsak felépíti hamarosan Isten országát. A feltétel nélkülit kívánja. A sugárzó igazságot, amelynek fénye eleve kiéget minden kételyt a szellemből. A radikális jóságot, amely azt a félelmet is megsemmisíti, hogy a jószág is csak az önzésnek egy formája. És íme: mindig csak előfutárok jönnek, mindig csak kezdeményezések történnek, mindig csak követek lépnek föl Isten igazságának emberi szavakkal történő hirdetésével, amely ezt az igazságot elhomályosítja. És mindez az ideiglenes mindig újra csak azt mondja: én nem vagyok az igazi. A tulajdonképpen ezeknek a szavaknak, jeleknek és embereknek az esetlegességében van elrejtve.

K. RAHNER

*

Tekintet nélkül arra, hogy másoknak tetszik-e
vagy nem,
tekintet nélkül arra, hogy látják-e vagy nem,
tekintet nélkül arra, hogy lesz-e sikere vagy nem:
tedd a jót!
Tégy minden jót, amit megtehetsz,
ott, ahol vagy,
úgy, ahogy teheted,
akkorát, amekkorát tehetsz,
de mindig, szüntelen ez legyen a programod!

Sík S.

*

Mennyei Atyám! Engedd, hogy sohase veszítsem el
önuralmammat, sose legyek barátságtalan vagy sértő. En-

gedd, hogy mindig megnyerő modorú legyek, és legyen bennem mindig egy szikrányi humor, amelyre annyira szükség van életünkben.

XXIII. JÁNOS PÁPA

ADVENT 3.

KEDD

„Senkit se bántsatok”

Csak azt el ne higgyem soha önmagamnak, Jézusom, hogy én nem bántok senkit! Sokszor és sokak ellen vétkezem. Legálább azzal, hogy észre sem veszem őket. De kifejezetten is szoktam bántani másokat. Miért is? Talán mert önmagammal és sorsommal vagyok elégedetlen. A keserű szív mérget lövell. Békíts ki önmagammal! Békíts ki sorsommal!

*

Katonák is fordultak Keresztelő Jánoshoz: Hát mi mit tegyünk? Nekik pedig így felelt: Senkit se bántsatok!

Lk 3,14

*

Én ismerem az igazat,	– de nem azt mondom.
Birtoklom szeretetedet,	– de nem azt teszem.
Hiszek ugyan benned,	– de nem bízom benned.
Beszélek a felebarátról,	– de nem látom őt.
A pénznek szolgállok,	– de nem szégyenlem.
Sokat hallok az éhezőről,	– de nem törődöm velük.
Kereszténynek nevezem	
magam,	– de nem vagyok az.
Igy van ez,	– de sokáig így nem maradhat.

Könyörülj rajtam Uram!

A. Pereira

*

Dicséret, tisztelet és hódolat neked, Krisztusunk, mert jószágodban a veled találkozó embereket megvigasztaltad, irgalmas szereteted sok csodájával megerősítetted lelküket, elvetted tőlük a szenvedést. Adj részvételt és irgalmassággal teli szívet nekem is, hogy tudjak a szomorkodókkal szomorkodni, az örvendezőkkel örvendezni, és tudjak együtt lenni mindenkivel mint saját magammal. Add, hogy elviselhessem mások hibáit és tudjak mindenkinek segíteni, aki gyengeségében rám szorul.

A. BAKER

ADVENT 3.

SZERDA

„Elégedjetek meg zsoldotokkal!”

Érzem: a pénzéhség, a gazdagodás vágya végső zsákutcába vezet. A munkámat akarom szeretni, nem a több jövedelmet. Az otthonomat, nem annak gazdagságát. Az embereket akarom szeretni, nem a hasznot, amit kapok, vagy remélek tőlük. Nem akarom, hogy engem is magával sodorjon mások lázas nagyonszerzési vágya.

*

Keresztelő János így felelt a katonáknak: elégedjetek meg zsoldotokkal.

Lk 3,14

Naponta újra kezdi és naponta
elbukik ostobán
az ember.
Hajolj hozzá a porba,
S könyörülj nyomorán
türelemmel.

RÓNAY GY.

*

Sem a népek, sem az egyének nem tekinthetik kizárólagos végcéljuknak, hogy csak halmozzák napról napra az anyagi javakat. Mindenféle gyarapodásnak két oldala van. Kell a gyarapodás az embernek, hogy egyre inkább ember lehessen; de ugyanakkor bilincsekbe is verheti, mert a gyarapodásban olyan értéket lát, amelyen túl nem szabad tekintenie. Ilyenkor viszont megkeményednek a szívek, bezárulnak a lelkek, az embereket már nem a barátság, hanem az érdek kapcsolja össze, ez pedig csakhamar szembeállítja őket, és megbontja egységüket. A vagyonszerzés mint öncél nemcsak gátolja emberi fejlődésünket, hanem ellenkezik az igazi emberi nagysággal. Akár nemzetekről, akár egyénekről legyen szó, a kapzsiság mindig erkölcsi elmaradottságukat bizonyítja.

VI. PÁL PÁPA: POPULORUM PROGRESSIO

*

Senki sem lehet egyszerre kétféle gazdag: vagy a zsebe üres és a szíve van tele; – vagy földi javakban dúskál és a szíve koldus.

HINDU KÖZMONDÁS

*

Az ember úgy teremtdőtt, hogy soha nem elégedett, hogy Isten után vágyjon. Vágyai egyre nőnek, semmit sem tart már elégnak. Nem tudja, hogy igazi boldogsága Krisztus. Ha őt megtalálja, mindent megtalált. = Krisztus jönne, csak helye nincsen. Mint annak idején, úgy most is minden lélekajtót zárva talál. = Nyissunk ajtót, adjunk helyet, ürítsük ki szívünket. Csak annyira adja magát, amennyi helyet talál nálunk. Úgy tölti be lelkünket.

Vas Józsefné

*

Urunk, szolgálid akarunk lenni, hisz tieid vagyunk. A te hívásodra azt feleltük: lásd, a tieid vagyunk, és ezt tetteinkkel akarjuk bizonyítani. Nem ismrünk el más istent. Sem az evés-ivást, mint a dőzsölők, kiknek istene a hasuk, sem az aranyat, mint a kapzsik, sem a zsugori-

ságot, mint a bálványimádók. Te, Istenünk, mindenek fölött, mindenek túl és mindenben benne vagy. Számunkra csak az irántad való szeretetnek van értéke, mert a szeretet egyesít veled. Ezt kérjük tőled. Amen.

ORIGENES

ADVENT 3.

CSÜTÖRTÖK

„Ne követeljetek többet, mint amennyi jogos!”

Félek: túl sokat követelek enyéimtől és általában az emberektől. Legtöbbjüktől azt, bűjnának ki a bőrükből és teremtnének újjá, – az én ízlésem szerint. Meg azt várom, tegyenek boldoggá. Pedig szívemet csak a szeretet nyugtathatja meg; az a szeretet, amelyet adok. Nem követelni, csak hálásan elfogadni és adni akarok.

*

Vámosok is jöttek Keresztelő Jánoshoz, hogy megkeresztelkedjenek és kérdezték: Mester, mit tegyünk? Ezt felelte nekik: Ne követeljetek többet, mint amennyi jogos.

LK 3,12-13.

*

A világnak leginkább olyan emberek hiányoznak, akik mások hiányaival törődnek.

Csak azok lesznek igazán boldogok, akik megkeresték és megtalálták a mások szolgálatához vezető utat.

A. SCHWEITZER

*

A világmindenség lakosai vagyunk. Nem az a keresztény, aki annyira szereti az Istent, hogy megfeledekzik a világról, hanem az, aki Isten iránti szeretetből erőt merít, hogy a világ szolgálatába állhasson.

G. COURTOIS

*

Megkötöm magamat Isten kötelével,
Megtöltöm szívemet országa igéjével.
Szabadságom Uram, néked visszaadom,
csak a szeretetre formáld át tudatom.

Megkötöm magamat baráti kötéllel,
testvéri közösség tartó erejével,
testvér, ha oldanám kettős kötelékem,
szembesíts magammal, légy felelős értem.
Mai egyházi ének.

Uram, sokat adtál nekünk, embereknek. Köszönjük
a szép világot. Szeretnők egymást megvédeni a hatalom-
mal és a gyűlölettel szemben. Szeretnők megőrizni aján-
dékaidat, az embereket és boldogságunkat. Állj mellet-
tünk, Urunk. Amen.

U. ROTHER

ADVENT 3.

PÉNTEK

„Senkit meg ne zsaroljatok!”

*Zsarolni, sajnálatos módon, jól tudok. Pörölve és hízelkedve,
könnyel és mosollyal, erőmmel és gyengeségemmel. Pedig tudom,
Uram, kétségbeesett vállalkozása az szeretetre vágó szívem-
nek. Olyasmit próbálok így kiereszokolni, amit csak önként
és szabadon ajándékozhatnak nekem. Szabad szívvel akarom
adni önmagam, szabadon hagyva mások szívét. Boldogan fogadok
el minden jóságot, amelyet bárki önként ad nekem.*

*

**A katonáknak még ezt is mondotta Keresztelő
János: Senkit meg ne zsaroljatok.**

LK 3,14

Az öröm akkor kezdődik, amikor abbahagyod saját boldogságod keresését, hogy megkísérelj másokat boldoggá tenni.

M. QUOIST

*

Boldogok, akik megértők, amikor botladozik lábam,
elernyed karom.

Boldogok, akik észreveszik, hogy meg kell erőltetnem
fülem, amikor hozzám beszélnek.

Boldogok, akik tudják, azt is, hogy szemem zavarossá
válík és elhomályosul, s hogy gondolataim
lusták, csak lassan követik a hozzám szólók
szavait.

Boldogok, akik barátságosan mosolyognak rám, s van
idejük, hogy kicsit elbeszélgessenek velem.

Boldogok, akik sohasem torkollnak le azzal, hogy „ezt
a történetet már ma kétszer elmesélte”.

Boldogok, akik eszembe juttatják a régi szép emlékeket.

Boldogok, akik éreztetik velem, hogy szeretnek, hogy
még mindig megbecsülnek, és azt, hogy nem
maradtam magamra.

Boldogok, akik hátralévő napjaimat jóságukkal könnyebbé teszik, hogy derűsebben készülhessek az örök életre.

EGY ÖREG EMBER GONDOLATAI

*

Uram, szabadíts fel a kevélység és zsarnokság uralmától, hogy a te szolgálatodra és az igazi parancsolásra szabad lehessenek, hogy az embereknek szolgálva parancsolni és parancsolva szolgálni tudjak. Uram, te embereket bízál rám is. Egyszer megkérdezed, tudtam-e nekik szolgálni, hiszen így egyúttal neked is szolgálók.

A. STEINER

„Őrizze szíveteket!”

Addig élet az élet, míg érzem, hogy szívem van. Élő, lüktető, szeretni és bánkódni tudó szívem. Míg együttérző szívem van. Olyan, amely másoké, mindenkié akar lenni. És a munkáé, az embertestvériségé, a felépítendő új világé. Így van, Uram; kövé válik a szív, érzéketlenné, ha birtokolni akar. Adnom kell a szívemet, ha érezni akarom, hogy van.

*

Isten békéje pedig, amely minden értelmet meghalad, őrizze meg szíveteket és elméteket Urunk Jézus Krisztusban.

FILE 4,7.

*

Keresztény tanításunk szerint Istenhez csak úgy lehet rendezett a viszonyunk, ha egymással is helyes kapcsolatban vagyunk. Isten megváltott minket Krisztus által, de Istenszeretetünket éppen az emberek iránti szeretetünk és szolgálatunk tükrözi vissza igazán. Az embertársi szeretetet pedig nem lehet különválasztani az igazságosságtól. Föltételezi ez a szeretet, hogy teljes igazságosság uralkodjék; elismerjük embertestvéreink méltóságát és jogait. Maga az igazságosság is csak a szeretetben válik teljessé. Az az ember, akit magunk előtt látunk, a láthatatlan Isten képmása és Krisztus testvére. Ezért a keresztnyeknek minden emberben meg kell látniok magát Istent, és azt a kívánságát, hogy mindenki vel szemben legyünk igazságosak és szerető szívűek.

II. ÁLTALÁNOS PÜSPÖKI SZINÓDUS

*

Aki az embereket meg akarja nyerni, annak szívét zálogul kell adnia.

ADOLF KOLPING

*

Megkérdeztek egy bölcset, hogy melyik a legfontosabb óra, amelyet az ember megél, – melyik a legjelentősebb ember, akivel találkozik, – és mi a legszükségesebb tett? A válasz így hangzott:

A legfontosabb óra mindig a jelen, – a legjelentősebb ember mindig az, aki éppen előttünk áll, – a legszükségesebb tett mindig a szeretet.

ECKEHART MESTER

*

Istenem, a kirakatok is most már a karácsonyt hirdetik. Szinte kiabálnak, de nem imádkoztak és nem téged várnak. – Uram, Jézusom, én csak téged várlak. Ó add, hogy ne istálló legyen, amit neked felkínálok. Szeretet legyen a meghívásom, bűnbánat a takarításom, imádság a társalgásom. – Mindennap másképp várlak, de minden-
kiben téged látlak. Ajándékot készítetek és soha el nem felejtlek. Ehhez adj most erőt, hogy valóban szent legyen az én számomra is az Úrjövet. Amen.

PATTON JÁNOS

„Betlehem, kicsiny vagy”

Kis pont vagyok, igazán senki. Ne engedd, Jézusom, hogy ez a tény arra kísértsen, hogy szökni próbáljak a felelősség elől! Nekem hatalmamban áll szebbé tenni a világot. Mert nemcsak a kis Betlehemben, hanem bennem, a kis emberben is megszületett, isteni Gyermek.

*

Te efratai Betlehem, kicsiny vagy ugyan Juda városai között, mégis belőled származik, aki kormányozni fogja népemet. Eredete visszamegy időtlen időig: öröktől fogva születik.

MIK 5,1.

*

Emberré lett az Úr, szalmán kapott helyet,
Hogy széna-szalma én már soha ne legyek.

Alázat s gyermeki lélek mily szent dolog!

Kik látták az Urat elsőnek? = Pásztorok.

Azt mondd, hogy a Nagy kicsinnyé nem lehet,

S a porszem képtelen felfogni az eget?

Nézd a Szűz Gyermekét! Ezt a bölcsőt tekintsd:

Benne a föld s az ég és száz világ pihent meg.

Bizony a szíved is kicsi jászol ha lenne,

Újra jönne az Úr s Gyermekként megszületne.

Ha Krisztus százszor is születne Betlehemben,

Elvesznél, hogy ha nem jönne el a szívedben.

ANGELUS SILESIOUS

*

Az anyaszentegyházban a szent idők csodálatosan mély vonatkozásban vannak egymással. Így az egyházi év két fókusza: a jászol és a kereszts, valamint a köréjük csoportosuló két szent idő: az advent és a nagyböjt nem külön idegen világok, hanem szorosan összetartozó részek. Ami ezt a két időt összeköti, az üdvösségünk szent gondolata.

Karácsony a megtestesülésnek, húsvét a megváltásnak ünnepe. Advent tehát úgy viszonylik a nagybőjthöz, mint a megtestesülés a megváltáshoz, mint a kezdet a beteljesedéshez.

Adventben az ember keresi és várja az Istent, nagybőjtben pedig Isten keresi az embert.

GÁLOS LÁSZLÓ

*

Uram, olyanok vagyunk sokszor mint a bujócskát játszó gyerekek. Az egyik elrejtőzik, hogy a másik keresse és rátaláljon. Az elrejtőzött azonban sokszor úgy jár, hogy miután már jócskán hiába várt, előbújik rejték helyéről. Akkor veszi csak észre, akkor döbben csak rá, hogy a másik nem is kereste őt. – Ezt mondod nekünk te is Urunk: elrejtőztem, de senki sem keres, senki sem vár engem! Add Urunk, hogy fáradhatatlanul keressünk téged míg rád nem találunk.

Chassidim példa nyomán

ADVENT 4.

HÉTFŐ

„Tekintetre méltatta alázatos szolgáló leányát”

Naggyá kell lennem. Emberi vágyam ez, és ezt parancsolja bennem a kegyelem. Szűzanyám, úgy akarok naggyá lenni, mint te. Mert ez az egyetlen járható út. Vállalom kicsinységemet, szolgálatra hivatottságomat. Önös nagyságra törni: törpeség. Oriássá nővök, ha szolgálatban ég el az életem.

Magasztalja lelkem az Urat, és újjongjon szívem üdvözítő Istenemben. Hiszen tekintetre méltatta alázatos szolgáló leányát: lám, ezentúl boldognak hírdet minden nemzedék.

LK 1, 47–48

*

Az alázat mindenekelőtt Istenre vonatkozást jelent, mégpedig az embernek Istennel szemben való magatartását. Aki nem ezt mondja elsőnek, az nem beszélhet

alázatról. És valami még fontosabb: nem is annyira az én viszonyom Istenhez az első, hanem az, amit Isten tett. Minden emberi alázat előtt áll Isten alázata. Isten az egyszerűekhez húz, lefelé az alacsonyakhoz, és ez a legfontosabb. Ez a tulajdonképpen magva Mária dicsőítő énekének is: „tekintetre méltatta alázatos szolgálóleányát”.

H. LILJE

*

Mindaz, aki adventet és karácsonyt hívó lélekkel kíván ünnepelni, találkozni fog Máriával, a Szűzanyával. „Megtetesült a Szentlélek erejéből, született szűz Máriától”, – mondja a keresztény hitvallás ősi alkotóeleme. Ebben a hitvallásban csupán két emberi név szerepel. Az egyik a kereszt történetisége miatt: Poncius Pilátus; a másik a megtestesülés valóságára miatt: Mária. Hitünkkel és üdvösségünkkel mindörökké elválaszthatatlanul összekötve. Ezért illő, hogy a karácsonyi ünnepkörben magasztaljuk azt, akivel nagy dolgot művelt Isten és akit „boldognak mond minden nemzedék”.

K. BARTH

*

Áldott Jézus Urunk! Te Máriát, édesanyádat, kegyelemteljessé alkottad, – add mindenkinek kegyelmed bőségét.

Te szűz Máriától születél, testvérünk lettél, – tanítsd az embereket, hogy testvériesen szeressék egymást.

Istenünk, te a boldogságos szűz Mária szűzi anyasága által adtad az emberiségnek az örök üdvösség ajándékát. Add kérünk, hogy érezzük közbenjárását, hisz általa kaptuk Fiadat, az élet szerzőjét, aki veled él és uralkodik mindörökkön örökké. Amen.

EGYETEMES KÖNYÖRGÉS

„Embertestet alkottál nekem”

Testem, hol a nagyság, hol a kiicsinység érzetét kelti bennem. Mindez káprázat csupán. Nem vagyok nagyobb, ha testem ép, erős, tetszetős. Nem leszek kisebb, ha betegség, öregség gyötri. Egy valami számít: a kegyelemnek engedelmeskedő vagy a vele szembeszegülő Én. A lelkem mélyén dől el, ki és mi vagyok előtted, Uram.

*

Amikor Krisztus a világba lépett, így imádkozott Atyjához: Nem véres és ételáldozatot akartál, az engesztelő és égő áldozat sem volt kedves előtted, azért alkottál embertestet nekem. Készséggel mondtam tehát: nézd, jövök, hogy akaratomat teljesítsem, Istennem, amint a könyvtekercsben rólam írva van.

ZSID 10,5-7.

*

Ime, a törékeny kisbaba teste, mely mint érett gyümölcs leszakadt az anyai ágról. Ime, a serdülő fiú nyugtalan teste, mely nem tudja még, milyen szép az, amikor az ifjú növekszik. Ime, a felnőtt ember élettől feszülő teste, amely büszke erejére. És ime, az aggastyán teste, mely lassan kihűl. . .

Valamennyit felajánlom neked, Uram, szent színed előtt és legszentebb Anyád színe előtt, hiszen mind a ketten közülünk is vagytok! Ezenképpen minden ember teste szívesen fogadott vendég lesz majd a te örökkévaló égi országodban.

M. QUOIST

*

Isten nem azt akarja, hogy minden ember a tökéletességnek elméletileg legmagasabb és legkiválóbb fokára jusson el. Jobb, ha valaki jó utcaseprő, mint ha rossz író, jobb, ha jó bába, mint ha rossz orvos, és a bűnbánó

gonosztevő, aki meghalt Jézussal a Kálvárián, sokkal tökéletesebb volt, mint azok a „szentek”, akik keresztre feszítették őt. Márpedig elméletileg van-e szentebb állapot, mint a papság, és kevésbé szent, mint a gonosztevő? A haldokló rabló talán nagyon sok dologban nem engedelmeskedett Istennek, Isten akaratának, élete legfontosabb pillanatában azonban figyelt rá, és engedelmeskedett. A farizeusok betű szerint megtartották a törvényt, egész életükben aggályosan törekedtek a tökéletességre. De annyira figyelték az elvont tökéletességre, hogy amikor Isten konkrét és határozott módon megmutatta nekik akaratát és tökéletességét, elvetették azt.

TH. MERTON

*

Uram, testet adtál nekem. Teremtésed csodálatos alkotását. Erőkkel és képességekkel megáldott koronája vagyok az élő világnak. Segíts Uram, hogy minden adottságommal neked és embertársaimnak szolgálhassak. Adj egészséget és jókedvet nekem, hogy földi értelemben boldog lehessenek és testvéreimet, az embereket is szerethessem.

FR. JAKOBS

ADVENT 4.

SZERDA

„Népedet, melyet naggyá neveltél.”

Valamikor nagyságot sugallt a gondolat: katolikus vagyok. Mert hatalmasnak tűnt az egyház. Ma alázatot kíván a hitvallás. Mert kisdéd nyáj vagyunk. Engedd megértenem, Jézusom: egyházad nem hatalmában erős és nagy, hanem akkor, amikor uralomra jut benne az emberért és az emberek világáért élés szelleme.

*

**Seregek Ura, térj vissza hozzánk, nézz le az égből,
és légy újra népednek pásztora! Védelmezd, amit
jobbod ültetett, és népedet, kit magadnak alkottál.
Soha többé nem térünk el tőled.**

79. ZSOLT

*

Ha a hit fényénél nézzük a mai világot, meg kell értenünk a felszólítást, hogy térjünk vissza az evangéliumi üzenet lényegéhez és forrásához. Tudatára kell ébrednünk, mi is ennek az üzenetnek igazi értelme, és mit kíván tőlünk legsürgősebben. Az evangélium hirdetése napjainkban ugyanis azt kívánja, hogy elkötelezzük magunkat az ember teljes felszabadítására, már e földi élete során. A kereszténység szeretetet és igazságot hirdet, de ha ezt a tanítást nem kísérik konkrét cselekedetek a világ igazságosságának megvalósítására, az evangélium elveszíti szavahihetőségét korunk embere előtt.

II. ÁLTALÁNOS PÜSPÖKI SZINÓDUS

*

Könnyebb hősnek lenni egy másodpercig, egy óráig, mint néma heroizmussal viselni a mindennapot. Vállald magadra, hogy viseled a szürke hétköznapi életet, végezd a munkát, amelyért senki sem dícsér, amelynek hősiességét senki sem veszi észre, amellyel nem kelted föl senki érdeklődését magad iránt. Aki elviseli ezt a szürke hétköznapot és mégis ember marad, az igazán hős.

DOSZTOJEVSKIJ

*

Ó Istenem, te oly nagy vagy, hogy eltűrsz minket,
minden földi atyánál könyörületesebb Atya!
Tégy engedelmessé – lealacsonyítás nélkül,
szegénnyé – zúgolódás nélkül,
igazzá – kétszínűség nélkül,
jóvá – elbizakodás nélkül,
vidámmá – kicsapongás nélkül.
Sem jó- sem balsors ne ártson nékem. Ebben el ne csüggedjek, abban el ne bizakodjam.

A. Sz. Tamás

„Hogy megszenteljen minket”

Méltóságom, hogy gyermeked vagyok, Atyám. De megszenteltségem nem jogosít fel arra, hogy mások felett levőnek érezsem magam. A keresztény mivolt hamis öntudatától, az erkölcsi magaslat pöffeszkedésétől ments meg engem, Jézusom!

*

Isten akarata ugyanis az, hogy Jézus Krisztus testének föláldozásával egyszer s mindenkorra megszenteljen minket.

ZSID 10, 10

*

A maradandó nagyság mindig az önhittség legyőzésével, saját nagyságának elfelejtésével, semmibevételével jár. Szoros, eltéphetetlen, önmagát fogvatartó kapcsolat áll fenn a nagyságról való lemondás és a valódi emberi nagyság között, vagy másképpen kifejezve, az áldozat és az öröm között. Ez ellentmondásnak tűnik, mint az, ami abban a pillanatban megy végbe, amikor az anya gyermekének életet ad. Hogy az áldozat és az öröm egyiséget képez, hogy az adakozásban gazdagodunk, hogy a lemondásban lehetünk csak igazán nagygyá, ez olyan igazság, amely tapasztalható, de nem bizonyítható.

BOROS L.

*

Legfenségesebb Uram, hozzád jövünk, nem erőnkbe vetett büszkeséggel, hanem alázatos és kicsiny szívvel, hogy minket megvigasztalj és fölemelj. Nem szentként közeledünk hozzád, hanem mint bűnösök, hogy megszabadíts a gonosztól és kiragadj tudatlanságunkból és törékenységünkől. Hozzád jövünk mint tisztátalansággal bemocskolt teremtmények, hogy bűneinktől megtisztíts, és betöltsed szívünket a szentség és az igazságosság szellemével. Ha te nem segítesz, semmire sem vagyunk képesek, ezért kérjük állandó segítségedet. Ve-

zess bennünket igazságosságod áldott ösvényén. Ó Vég-
telenül Könyöröltes, védj meg minket és add, hogy sem-
mi se választhasson el tőled.

RABINDRANATH TAGORE

ADVENT 4.

PÉNTEK

„Szabadok leszünk”

*Önmagam nagyságát szolgálni vagy akár csak vágyni: szo-
morú rabság. Az öntetszelgés, a nagyravágás, a nagyizálás,
a beképzeltség béklyóitól oldozz föl engem! Szabadon akarok
lélegzeni azon a helyen, amelyre állítottál, Uram. Egy előme-
netelt óhajtok: növekedni szeretnék az alázatos szolgálat kész-
ségében.*

*

Istenünk támassz életre minket, ragyogjon ránk az
arcod és szabadok leszünk, – és mi téged örökké dí-
csérünk.

79. ZSOLT.

*

A keresztény élet törvénye a benső szabadság, ami azt
jelenti, hogy saját önelégültségünkből mindig meg kell
térnünk az Istenbe vetett bizalomra, önzésünkből pedig
az embertársak őszinte szeretetére. Csak így válunk sza-
baddá igazán, és csak így tudjuk odaadni önmagunkat
is az emberek fölszabadításáért.

II. ÁLTALÁNOS PÜSPÖKI SZINÓDUS

*

Szegény behavazott szívünk, hogy hajszolja ezen az
ünnepen karácsony misztériumát. Hogy hegyezi fülét a
mennyei melódiák iránt . . . szimbólumok és dekorációk
nélkül is megtaláljuk a Betlehembe vezető ösvényt, ha
magát Istent keressük.

HALÁSZ PIUSZ

*

Uram, mindig arra kell gondolnom, hogy bennem vagy és általam akarsz igazat és jót tenni a világban. Tudom, először megaláztál, mert alázat nélkül nem lehetek szolgád. Szegény és üres ember vagyok, de Krisztus mégis általam szól a világhoz. Ezért kell iskolájába járnom, ezért kell megváltoznom és felemésztennem magam. Mindent meg tud tenni az Úr, ha én gyenge és semmi vagyok. Bár lehetnék egészen Krisztus eszköze. Istenem, szeressem az életet és azt a szolgálatot, amit rám bízál. Légy segítségemre, hogy örömmel és türelemmel társad lehessenek.

SUENENS BÍBOROS

ADVENT 4.

SZOMBAT

„Felújjongott örömében”

Engedd, Uram, hogy újjongva örüljek, ha bárkiben – vallásosban vagy nem vallásosban – megcsillan a te Lelked. Add, hogy felismerjem őket: akik nem önmagukat imádják, hanem hajlandók másokért, a jó ügyért, a szebb világért áldozni életüket. Ismerjem fel őket, és tartozzam közéjük, Jézusom!

*

Amikor Erzsébet meghallotta Mária köszöntését Erzsébetet eltöltötte a Szentlélek és hangos örömmel így kiáltott: „... hogyan érdemlem én azt, hogy az én Uramnak anyja eljöjjön hozzám? Amint ugyanis meghallottam köszöntésedet, felújjongott örömében szívem alatt a gyermek. Boldog vagy, mert hitted, hogy beteljesedik mindaz, amit az Úr mondott neked.

Lk 1, 40–45.

*

Napjaink tele vannak vágyakkal: vágy az otthon után, vágy a szabadság után, vágy a békesség után. Ma megtudjuk, hogy Isten is vágyik, vágyódik az ember után.

Mi a mai ember vágyainak legmélyebb rugója? Meg akarja találni a mennyet itt a földön. És mikor ezen a napon Isten földre száll, ő is mennyországot akar a földön. Ezen a ponton a két vágy találkozik. Karácsony ünnepe nekünk arról beszél, hogy Isten is ezt mondja: nem, nem csupán odaát, hanem már itt akarom a mennyországot. A két vágy e ponton egyezik. Egy lényeges ponton azonban különböznek egymástól:

Az ember szerint a mennyország valami, Isten szerint valaki. Az egyik szerint a boldogság: élvezés, szórakozás, gyönyör; a másik szerint a boldogság maga az Isten. Az egyik csupán Isten ajándékait akarja, a másik magát az Istent.

HALÁSZ PIUSZ

*

Kérleljük Krisztus Urunkat, aki szűz Máriától született, és örvendezve hívjuk: Jöjj, Uram Jézus!

Isten egyszülött Fia!

Te eljössz mint a szövetség igaz angyala, tedd, hogy a világ befogadjon és elismerjen téged!

Te az Atyától származol és eljöttél, hogy szűz Máriától emberré légy, – embervoltunk minden gyarlóságától tisztíts meg minket!

Te az Élet vagy, és eljöttél, hogy aláveds magad a halálnak, – add nekünk, hogy ne érezzük a halál átkát!

Mindenható és irgalmas Istenünk! Földies cselekedetek ne akadályozzanak bennünket, akik Fiaddal való találkozásra készülünk, hanem az égi bölcsesség fényében váljunk sorstársaivá. Aki veled él és uralkodik mindörökkön örökké. Amen.

EGYETEMES KÖNYÖRGÉS

„Pólyába takarta és jászolba fektette”

Miért akartad, hatalmas Isten, hogy annyira embernek lássunk téged? Talán azért, hogy általad felfedezzük és embernek lássuk egymásban az embert. Uram, miért is nem tudom és érzem eléggé, hogy emberek azok, akik között élek?

*

Amíg ott tartózkodtak Bethlehemben, eljött az ideje, hogy Mária világra hozza gyermekét. Amikor fia – az elsőszülött – megszületett, pólyába takarta és jászolba fektette, mivel nem kaptak helyet a szálláson.

Lk 2, 6–7.

*

Szentkarácsony van! Az örök jövendő a mi időnkbe, a mi jelenünkbe lépett. Fényessége vakít még, – annyira, hogy azt gondoljuk, éjszaka van még. Mindenesetre boldogító éjszaka ez, – éjszaka, mely melegít és világít, amely szép és titokzatos. Csendes, szent éjszaka. Számunkra azonban csak akkor az, ha ennek az éjnek szent csendjét lényünk bensejébe engedjük, ha a mi szívünk is egyedül virraszt. Tulajdonképpen nem is nehéz ez, mivel az ilyen csend és egyedüllét könnyű. Csak annyi súlya van, amennyi minden fenséges dolognak velejárója, mely egyszerű és nagy egyben. Hiszen magányosak vagyunk. Szívünkben van egy legbensőbb hely, ahol magunk vagyunk, ahova senki sem juthat, csak az Isten.

K. RAHNER

*

Karácsony megértésének kulcsa a Gyermekek megértésében rejlik. Ki ez a betlehemi Gyermekek? Sz. Lukács evangéliumában az angyal így jelenti a pásztoroknak a Gyermekek kilétét: „Örömet hirdetek nektek, ma született a világ megváltója”. Az isteni Kisdobban tehát a szentháromságos Isten örök terve valósult meg: „Úgy

szerette Isten a világot, hogy Egyszülöttjét küldte, hogy megváltsa”.

Tehát karácsonykor is a Megváltót ünnepeljük. Karácsony a húsvéti tettben kiteljesedő megváltó megtestesülés ünnepe. Bár figyelmünket leköti a varázslatos Gyermekarc, igazában mégis azt ünnepeljük, Akinek húsvéti tette itt a jászolnál, vette kezdetét. Karácsony a húsvéti tettben érik meg s lesz teljessé.

Vagyis a karácsonyi liturgia Krisztus megváltó húsvéti tettét ünnepli: azaz megjeleníti szentségileg és teszi a hívő közösség számára elérhetővé. Így részesülhetünk megtestesülése, halála, föltámadása és mennybemenetele megváltó erejében. Tehát valóban szent az éj, mert kiindulása húsvétnak, a kiszabadulás és újjáteremtés szent éjszakájának.

MIHÁLYI GILBERT

URUNK

adj szemet nekünk, hogy lássunk,
adj szívet, hogy szerethessünk, és
adj lelket, hogy kitartók legyünk.

Uram,
úgy kell nekem a te szemed, – adj élő hitet nekem.
Úgy kell nekem a te szíved, – add, hogy társaimat minden körülmény között szerethessem.
Úgy kell nekem a Lelkem, add, hogy remélhessek önmagamban, s remélhessek egyházadban,
hogy tanulságot tesz majd a világ előtt,
hogy a keresztényeket fölismerik
sugárzó, erős tekintetükről,
meleg szívükről,
rendíthetetlen hitükről,
mely boldog reményük kiapadhatatlan forrásaiból
fakad.

Urunk,
ez az imádság mindenkor időszerű.
De most karácsony éjjelén kérünk téged
önmagunkért és minden keresztény testvérünkért,
minden jóakarató emberért,
mindenkiért, aki nyugtalan és aki keres.

Adj nekünk szemet,
hogy a Gyermeekben fölismerjük Isten mosolyát.
Adj új szívet nekünk,
hogy befogadjuk őt, hogy megértsük üzenetét.
Végül adj erős, élő lelket,
hogy elkísérhessük az Urat,
hogy nyomába léphessünk minden nap,
az elkövetkező év során, amely előttünk áll.

SUENENS BÍBOROS

KARÁCSONY
UTÁNI ELSŐ VASÁRNAS

SZENT CSALÁD
ÜNNEPE

„Hatalmat adott, hogy Isten gyermekeivé legyennek”

Hányszor hallottam már a szőszékről, Istenem, hogy gyermekeid vagynak, és hogy Krisztust kell látnunk minden emberben! Rájöttem, Atyám, miért nem sikerül ez nekem. Mert nem ott kezdtem, ahol kell. Nem próbáltam embernek látni az embert. Sajnos, családom tagjai is inkább valamik, mint valakik nekem.

*

Mindazoknak azonban, akik, befogadták, hatalmat adott, hogy Isten gyermekeivé legyenek. Azoknak, akik benne hisznek, akik nem a vérnek vagy a testnek kívánságából és nem a férfi akaratából, hanem Istenből születtek.

JN 1, 12–13.

*

Az emberség nagy egészének három alkatrésze van és ezek: az egyén, a család és a társadalom. Az Úr Jézus Krisztus megváltói működése kiterjed mind a háromra: az egyént Isten gyermekévé teszi, a családot, a házasságot szentséggé avatja, a társadalmat pedig Anyaszentegyházába gyűjti. A három közül talán a legfontosabb a

középső: a család, mert egyrészt a családok nevelik fel az egyéneket, másrészt a családok alkotják a társadalmat.
GÁLOS L.

*

Nemcsak a gyermek születik az anyától, hanem az anya is csak a gyermeke által lehet valaki.
G. VON LE FORT

*

A gyermeknek az Isten két kicsi kezét adott,
egyik keze az apja kezét fogja,
a másik az anyját.
Nem lehet ezt a láncot büntetlenül elszakítani.
GÁRDONYI G.

*

Mennyei Atyám! Jól tudod, ők már kívül vannak a családon, nem tudom megvédeni őket. Minél nagyobbak lesznek, annál kevésbé tudom elkísérni, szemmel tartani. Ők a maguk útját járják, és nekem nem marad más hátra, mint hogy rád bízam őket. Adj nekik jó barátokat és társakat, jó felnőtteket, akik törődnek velük. Óvd meg őket a nagy forgalomban az életveszélytől.

Vigyázz rájuk hogy ne tegyenek semmi rosszat, ha egymás között vannak. Add, hogy szívesen térjenek haza, örüljenek és szeressék a szülői házat. Add nekünk, szülőknek, hogy sikerüljön ezt az otthont szeretetteljessé tenni, hosszú ideig megtartani számukra. Add, hogy ne félelemmel gondoljanak ránk, még akkor sem, ha valami rosszat tettek. Tartsd meg bizalmukat irántunk, hogy ez az otthon mindig nyitva legyen számukra. Add meg mindnyájunknak, hogy ez a ház megmutassa, mit jelent otthon lenni majd a te mennyei házad asztalánál.
NÉMET IMAKÖNYVBŐL

*

Krisztusunk, te engedelmes voltál Máriának és Józsefnek, – taníts meg mindenkit, hogy tisztelje a törvényes előljárókat és engedelmeskedjék nekik.

Te szeretted szüleidet és ők is szerettek téged, – segíts minden családot, hogy békében és kölcsönös szeretetben éljenek.

Te Atyád dolgaiban igen gondos voltál, – add, hogy minden otthonban az istenfélelem uralkodjék.

Téged aggódó szüleid harmadnap Atyád házában találta meg, – taníts meg mindenkit arra, hogy előbb Isten-országát keresse.

Istenünk, te a Szentcsaládban csodálatos példaképet állítottál nekünk, engedd jóságosan, hogy a házas élet erényeiben és a szeretetben kövessük, és így a te házad örömeiben el nem múló jutalmadat élvezhessük. Kérjük ezt, Krisztus a mi Urunk által. Amen.

EGYETEMES KÖNYÖRGÉS

KARÁCSONY

DEC. 26.

„Hogy minden gonoszságtól megtisztítson”

Jézusom, az embereket csak te tisztíthatod meg a bűntől, én nem vagyok rá képes. De azt meg kell tennem, amit István diakonus cselekedett. Gondolataimban és szívem érzelmeiben el kell különítenem az embert és az ember hibáit, gonoszságait. Ez alapfeltétele annak, hogy mindenkiben felfedezzem és szeressem az embert.

*

Ő értünk adta önmagát, hogy minden gonoszságtól megváltson, megtisztítson és jóra törekvő választott népévé tegyen minket.

TIT 2, 14

*

Az egyházi évben az Úr bölcsőjénél áll az első diakonus, Sz. István vértanú, a szeretet szolgája. A szívét a gyöngék szolgálatára ajánlja. Te is ezt tedd! Telve van kegyelemmel. Ő legyenek szolgák, kik a jászol mellé vágytok, a szeretet praktikus kiszolgálói. Krisztus sze-

retetet hozott, ti meg kiosztjátok először testvéreiteknek, azután minden embernek.

PROHÁSZKA O.

*

Ha békét akarunk a földön és jóakaratot az emberek iránt, akkor el kell hogy töltsön bennünket az az igazság: minden emberi élet szent. Minden ember valaki, mert Istennek a gyermeke.

Az Újszövetségben az ember a görög agapé szót találja a szeretet megjelölésére. Ez a túláradó szeretet, amely semmit sem követel vissza. Ha az ember odáig emelkedik, hogy így szeret, akkor szeret minden embert; mégpedig nem azért, mert rokonszenvet érez irántuk, azért sem, mert értékeli az ő létmódjukat, hanem azért szereti őket, mert Isten szereti őket. Ez volt az értelme Jézus mondásának: szeressétek ellenségeiteket. A magam részéről örülök neki, hogy nem azt mondta: legyen bennetek rokonszenv ellenségeitek iránt, – mert léteznek olyan személyek, akik iránt nehezemre esik rokonszenvet éreznem.

A rokonszenv a vonzalom érzése, és lehetetlen számomra vonzalmat éreznem valaki iránt, aki bombázza otthonomat. Lehetetlen rokonszenvvel viseltetnem olyan valaki iránt, aki eltapos az ő igazságtalanságával. Nem, nem lehetséges semmiféle rokonszenv az iránt, aki éjjel-nappal azzal fenyeget, hogy meggyilkol. De Jézus emlékeztet rá, hogy a szeretet nagyobb a rokonszenvnél, hogy a szeretet átfogó, alkotó, megváltó jóindulat valamennyi ember iránt.

MARTIN LUTHER KING

Uram, szabadíts meg minket minden gyűlölettől, mindenféle gyakorlati, álcázott, be nem vallott fajgyűlölettől. Add, hogy egy napon a megdicsőült Jézus Krisztus által mindnyájan találkozassunk egymással mint egy és ugyanaz a nép. „Se zsidó, se görög, se rabszolga”, hanem csupán ugyanannak az Atyának gyermekei.

„Vele jön a megváltottak serege”

Javítsd ki képzeletemet, Uram! Csupa egyforma, fehérruhás szentnek látja gondolatom a megváltottak seregét. Pedig mennyire más János mint István! Minden szent egyéniség, egy külön világ. Minden szent? Minden ember! Taníts engem örülni ennek, Jézusom!

*

Íme, eljön a Megváltó! Íme, vele jön a megváltottak serege! Szent népnek hívják majd őket, akiket megszabadított az Úr!

Iz 62, 11

*

„A tanítvány, akit az Úr szeretett”, s ezért közel akarta magához a Táboron éppúgy mint az Olajfák kertjében – maga mellé ültette az utolsó vacsorán s keblén pihentette; keresztje mellé állította s anyját neki ajánlotta. S a tanítvány érzi a végtelen kegyet, szíve túlárad s hirdeti: én vagyok az, akit az Úr szeretett! – Krisztus szeret engem; ez kincs és dicsőség. Szeretetében növekedhetem, fokozhatom azt, barátsággá szellemesíthetem; ez a legnagyobb ambícióm! Finomság, szívtisztaság, barátság, hűség vezet oda.

PROHÁSZKA O.

*

Az Evangélium olyannak mutatkozik, mint a csiszolt gyémánt vagy kimeríthetetlen kincsesbánya, vagy kiapadhatatlan forrás. Mindig támadtak az egyháztörténelem folyamán szentek, akik az evangélium egy mondatát oly mélyen fogadták magukba, hogy átizzott tőle lelkük, nagy tűzhez hasonlóan, amely lángbaborítja a erdőt. Ugyanaz a Krisztus virágzik ki Ágostonban és Ambrosiusban, Benedekben és Bernátban, Ferencben és Domonkosban, Szienai Katalinban és Avilai Nagy Terézben, Bosco Sz. Jánosban és Vianney Sz. Jánosban.

Hogy megértsük, Urunkat Jézus Krisztust, nem szabad megfélekezünk a szentek közösségéről, amely belőle ered. Nem hiába mondta tanítványainak, hogy ők nálánál is nagyobb dolgokat fognak véghez vinni. Ő működik bennük a világ végéig. Ő az, aki egyedül „csodálatos” az ő szentjeiben. Eppen a sokféleségük élő eleven bizonyság az ő hasonlíthatatlan teljességének, amely a szentekben bomlik színeire mint a szivárvány.

SUENENS BÍBOROS

*

Más a kankalin s más a kökörcsin s más a vadrózsa típusa, de mindegyik szép, mert a föld s a napsugár szeretete egyesül benne.

PROHÁSZKA O.

*

Imádunk téged Krisztus, mert önmagadat kiüresítetted, embertársunk lettél és a hasonlóság kedvéért a bűnt kivéve minden emberit magadra vettél. Élő hittel kérünk: születésed által légy segítségére a megváltottnak!

Belépve a világba megvalósítottad az új korszakot, melyet a próféták megjövendöltek, – add, hogy mindig új feladatokra érleljéd egyházad!

Te alávetetted magad az emberi gyengeségnek, – légy a vakok fénye, a gyengék ereje, a nyomorultak vígasza.

Születésedben szegény és alázatos vagy, – vedd észre a szegényeket és kárpótold őket jóságosan!

Földi születésed révén mindenkiben az örök élet feltett örömet éleszted, – örvendeztesd meg a haldoklók szívét az égi születés reményével!

Földre szálltál, hogy minket az égbe vezess, – fogadj minket szenteid társaságába!

Istenünk, te örömet szerzel azzal, hogy évenként készölünk megváltásunk ünnepére, add, hogy Egyszülöttedet, akit most örömmel fogadunk mint Megváltónkat, egykor nyugodtan szemlélhessük mint bíránkat. Ezt kérjük ugyanazon a mi Urunk Jézus Krisztus által. Amen.

PAPI ZSOLOZSMA

„Kisdedet találtak”

Heródes számára nem voltak emberek a betlehemi apróságok. Én szeretem a gyerekeket. De vajon embernek tekintem-e őket? Félek, hogy nem annyira valakik, csupán kellemes valamik számomra még saját gyermekeim is. Talán nem többek aranyos őzikeknél. Tudom, nem jól van ez így, Istenem.

*

Ne féljeteK, jó hírt mondok nekteK, amely nagy öröm lesz az egész népnek: Megváltó született Dávid városában, a Messiás, a ti Uratok. Ez lesz nekteK a jel: Kisdedet találtok pólYába takarva és jászolba fektetve.

LK 2, 10–12

*

Milyen furcsa is vagy te ember! – Egyszer azért vagy elégedetlen, mert Istened távol van tőled, máskor meg azért, mivel túl közel jött hozzád. Egyszer az Isten fön-sége miatt panaszkodsz, máskor azért, mert a földig alázkodott.

Belőled, hiányzik az alázat, Ember! Mikor hagysz már fel, hogy önmagadat tekintsd a világ középpontjának? Mikor fogod megtanulni, hogy az Isten végtelen? Végtelen, amikor a mennyben uralkodik, és végtelen, amikor itt szolgál a földön. Mert akkor a legmeggyőzőbb számunkra, amikor tehetetlen Gyermekké alacsonyította magát!

NEWMAN BÍBOROS

*

Karácsony nagy titka a GyermeK. Természetes életünkben először gyermekek vagyunk, aztán felnőttekké válunk, a természetfölötti életben megfordított a sorrend: az öreg és elfáradt emberiségnek a betlehemi jászol tövében újra gyermekké kell lennie. Minden karácsony felszólítás az újjászületésre. Vissza a gyermekhez

annyit jelent, mint vissza az Igazsághoz. Az egész Ószövetségen áthangzik a zsoltár: Hatalmas az Isten és igen dicséretre méltó. Az Újszövetség nem vesz el belőle semmit. Nem felbontani jött, hanem beteljesíteni. Ezért karácsonykor új hang szövődik hozzá: Kicsiny lett az Isten és nagyon szeretetreméltó. Az Igazság erejét a Gyermek szeretetreméltóságával akarom képviselni.

HALÁSZ PIUSZ

*

Jézus tanítványa voltam,
Gyermekekhez lehajoltam,
A szívemhez fölemeltem,
Szeretetre így neveltem.

BENEDEK ELEK

Istenem! Hogyan köszönjem meg neked azt a boldogságot, hogy szülővé lenni engedted. Köszönöm neked gyermekeimet! Áldalak, hogy rám tekint mosolygó gyermekszemük. Rajtad kívül senki sem tudja, hogy örömmöm lesznek-e vagy keresztem?! Add Uram, hogy védjem, szeressem őket. Adj erőt, hogy minden áldozatot meg tudjak hozni értük. Engedd Uram, hogy gyermekeimben találjam fel hanyatló napjaim vigasztalását. Szenteld meg reményeimet, hogy bennük valósuljon meg mindaz, amit az élet tőlem megtagadott. Segíts, hogy megértsem a fiatalok új életútját és ne gáncsoskodjak, ha ők másképp keresnek és találnak meg téged. Uram! Egyedül a végső cél a fontos. Egyért könyörgök, hogy a kegyelem révén te élj lelkükben és boldogítsd őket.

PERLAKY LAJOS

KARÁCSONY

DEC. 29.

„Írják össze a birodalom egész lakosságát”

A kereskedő vevőkkel, a tisztviselő ügyfelekkel, a főnök beosztottakkal, az iparos megrendelőkkel, a tanár diákokkal áll szemben. Engedd Uram, hogy számomra mindenki életre

keljen! Főnökből, beosztottból, kartársból, előadóból, iparosból, együtt utazóból, egyedből valóságos emberré legyen!

*

Abban az időben Augustus császár elrendelte, hogy írják össze a birodalom egész lakosságát. Ez az első összeírás akkor történt, amikor Szíria helytartója Kirinusz volt. El is ment mindenki, hogy jelentkezzék: ki-kí a maga városába.

LK 2, 1-2.

*

A gondolkodó ember alapvető élménye annak meglatása, hogy valahonnan jön és valahová megy, – a múlt és a jövő, az elindulás és a cél között érzi magát. Úgy létezik, mint jövevény és megszólított, kimondhatatlan titok előtt áll. Ez a valahová tartozás és valamerre irányulás a teremto Isten ajándéka és az ember tett. Krisztusban teljes volt a megváltás: az Atyától jött és őhozzá megy vissza. Állításaiból kicsillan az a tétel, hogy emberi alakja nem egyéb, mint az Isten önkimondása az emberiség felé. Benne az Atya egészen és visszavonhatatlanul a világ felé fordult. A próféták esetében csak emberi szót használt fel tanításának közlésére vagy az általuk véghezvitt csodákban mutatta meg erejét. Itt most az emberi élet összképében mutatkozik meg: szava, tette, munkája, mosolya, szenvedése mind az Isten kifejezés-módja az emberek világában.

GÁL F.

*

Krisztus, te megjelentél az idők teljében, hogy fényt hozzál az embereknek és felfedd természetüket. Azt akartad, hogy testedben diadalmaskodj bűneink felett, és hogy egyesítsd a két meghasonlott részt. Lehetővé akartad tenni az ember számára a legnagyobb békét, miután alávetette testét a léleknek és lelkét az Istennek. – Ó Krisztus, az igazság Tanítója! Azé az igazságé, mely megszabadít bennünket. Nézd, a világnak szüksége van rád, ma inkább mint valaha. Lásd, az emberi törekvések ellentmondanak. Pedig az emberek azáltal, hogy szabadabbak, egyre szolidárisabbak akarnak lenni.

Istenember! Egyedül te tudsz megfelelni kívánságuknak, válaszolni hívásukra, betölteni ürességüket. Anélkül, hogy lefékeznéd lendületüket. Anélkül, hogy elfolytanád az életet. Csak te tudod őket legbenszejükben megtisztítani. Ellentmondásaikat feloldani. Szelíden, behatóan és hathatósan irányítani a jobb felé, segíteni előre haladásukat kibontakozásukban, hogy elérjék Istent.

Általad és benned bensőséges életet élve a te világosságodban. Éhesen az igazságra. Szeretve a szegénységet. Eltelve irgalommal és szelídséggel. Megbánva vétkeiket. Felszabadulva a testi vágy rabságából. Így lesznek békések és békítőek.

J. L. LEBRET

KARÁCSONY

DEC. 30.

„Hírdessétek dicsőségét, csodatetteit”.

Megfigyeltem, Uram: a sikerélmény a gögöst elkülöníti. Dicsőségének magasából csak tömeget lát, nem embereket. Az alázatosak lelkületét ébreszd fel bennem! Azokét, akik a siker örömeiben szeretnének mindenkit külön-külön átölelni. Hadd érezsem magam minden sikeremben embernek az emberek között!

*

Énekeljete új dalt az Úrnak, – minden földek az Úrnak zengjete! Énekeljete, áldjátok nevét; – napról-napra hírdessétek az öröm hírét! Hírdessétek dicsőségét a nemzetek között, – csodatetteit minden nép előtt. Örvendjen a föld és vígadozzanak az egek, – zúgjon a tenger és mindaz, ami betölti.

95. ZSOLT

*

Az alázatot, a szegénységet, az elhagyatottságot, a megalázkodást, a magányosságot és a szenvedést szívesen elfogadom a jászolban fekvő Jézussal. Semmi em-

beri nagyságból, tekintélyből, emberi becsülésből nem akarok feltűnést kelteni, de a legszegényebbeket is éppen úgy becsülni, tisztelni, mint a leggazdagabbakat. Ami engem illet, mindig a legutolsó helyet keresem, és életemet úgy rendezem be, mintha én volnék a legutolsó, a legmegvetettebb az emberek között.

CH. DE FOUCAULD

*

Biztos, hogy Isten azokon keresztül működik, akik bíznak benne, akik életüket szolgálatának szentelik. Ők azok, akik az öndicsőítéstől megszabadították magukat, hogy az élő Istennek örvendezzenek és neki szolgáljanak. Ők valóban ünnepelhetik az Isten örök jelenlétét.

L. BRANDT

*

Uram, e földön még semmi sem kész, a beteljesedés általad jön egykor létre, az idők teljével, a világ végén. Addig azonban a készület idejét éljük, és te előlegezed a célbajutás örömet és izgalmát. Ez az előleg a haláloed és föltámadásod. Az elsőtől mi félünk, a másodikban hittel remélünk. Segíts Uram, hogy helyesen féljünk és boldogan reméljünk, mert száz éven belül már csak voltunk ezen a világon.

G. DUFFRER

KARÁCSONY

DEC. 31.

„Megvalósítja Isten terveit”

Az új esztendő küszöbén érzem: nekem is vannak terveim. Arra kérek, Uram, hogy terveimben az emberek ne sakkfigurák, hanem valódi, érző emberek legyenek! És fontosabb legyen számomra az ember, mint bármilyen tervem!

*

Megszületik a Gyermekek, eljön közénk az Isten Fia. Kezében a hatalom: csodálatosan megvalósítja Isten terveit. Hatalmas Isten ő, a jövődő Istenország megalkotója, a béke Fejedelme.

Iz 9,5

*

Semmilyen időpont nem hív olyan magábaszállásra, mint a ma esti. Vég ez és kezdet: az elmúlt év vége és kezdete az újnak. Mindaz, ami történik ilyenkor, erőteljesebben tódul tudatunkba. Tulajdonképpen csodálkozunk kell a módon, ahogyan ez legtöbbször történik. Tudatunkban a Szilveszter-este legtöbbször vígassággal van összekötve, mindeféle feltűnéssel, hangoskodással és tűzijátékkal, – oly módon tehát, amely minden mást mutat, de legkevésbé azt, ami valójában történik, vagyis az ó-esztendő végződését és az újnak a kezdetét.

R. GUARDINI

*

Tanuljunk meg bánni az idővel, használjuk föl helyesen a napokat, az órákat és a pillanatokat, hogy így megbarátkozzunk az idő végességével. Adjuk meg minden napnak a maga jogát: hagyjuk meg a maga szépségét és súlyát a játéknak, a beszélgetésnek, a tervezésnek, a működésnek, a vidámságnak, a töprengésnek és a pihenésnek. Így az utolsó napot is bizalommal fogjuk végigélni. Lehetőség szerint semmi olyant ne tegyünk, aminek a megismétlését nem kívánók.

Minden este, mielőtt a nap lenyugszik, vessünk véget a cívódásnak, hogy ne cipeljünk napokon, heteken keresztül rendezetlen dolgokat, ügyeket.

JÖRG ZINK

Az élet örök búcsúzás,
Ő bár tudnánk távozáskor
fényt hagyni mint a Messiás,
belészeretni a szívekbe,
az apostolokba, mártírokba,
hogy átadják a századoknak,
a századok az ezredeknek!
Fényt hagyni mint a Messiás!

Az életünk oly tünékeny.
Ó szent fényt hagyni volna jó!
Mécs László

*

Megint elmúlt egy év, mennyei Atyánk! Hálát adunk
neked érte, hogy a kegyelem idejének adtad. Ha rette-
günk is amiatt, hogy a számonkérés idejének szántad,
irgalmasságoddal mégis vigasztalódunk. Az új esztendő
előttünk áll követeléseivel, és lehetőségeivel.

S. KIERKEGAARD

„Elmondták, amit megtudtak”.

Köszönöm, Uram, hogy kezd megnyilni a szemem és talán igazodik már a szívem is. Megízleltem az örömet, milyen jó felfedezni és szeretni az emberekben az embert. Arra kérlek, hadd tudjam valamiképpen másoknak is átadni, ami általad lelkem titkos tudása kezd lenni!

*

Az angyali szózat elhangzása után a pásztorok sietve elmentek Betlehembe és megtalálták Máriát és a jászolban fekvő Kisdedet. Miután látták, elmondták, amit már előbb megtudtak a Gyermekről. Aki csak hallotta, csodálkozott a pásztorok elbeszélésén.

Lk 2, 16-18.

*

Hiszek Istenben, az Atyában
és hallgatok szavára.
Ő az Úr,
övé a világmindenség,
ő irányítja a történelmet,
ő minden teremtmény örömének forrása.
Tisztelet az élet iránt
és bátorság a cselekvésre tőle ered.
Hiszek Jézus Krisztusban
és hozzá tartozom
Ő a mi életünket élte.
Vele új világ kezdődött,
ahol nem lesz majd háború és éhség,
betegség és halál.
Nála véget ér minden bűn.
Keresztre feszítették,
de Isten föltámasztotta a halálból,
és ezzel megalapozta szabadságunkat.
Hiszek a Szentlélekben
és tudom, ő vezet engem.

Ő adja meg az igazság ismeretét,
és teszi éberré a lelkiismeretet.
Ő hozza létre az egyházat minden ember
számára,
míg a világ be nem teljesedik igazságosság-
ban. Amen.

*

Uram, áldd meg minden órát és minden perce-
met,
áldd meg a siető napokat és a sokszor hosszú éje-
ket,
áldj meg fájdalmaimban és áldj meg az örömeimben,
áldj meg a munkában, áldj meg könnyörgő imáim-
ban!
Áldd meg a könnyeimet, áldd meg a mosolyomat,
áldd meg a terveimet, áldd meg a sikertelensége-
ket,
áldd meg azokat, akik közel állnak hozzám,
áldd meg azokat is, akik ellenséggé gondolnak
rámm.
Áldj meg minden jótörekvést, a békét és a haladást,
áldd meg hazámat, egyházamat, az egész világot.

*

Mindenható örök Istenünk! Az elmúlt esztendőben
oly sok jót tettél velem. Gyermeki bizalommal kérlek,
legyen az új esztendőm is gazdag a te áldásaidban. Fo-
gadd el legcsekélyebb imámat is, hogy megismerjem aka-
ratodat, és erőt kapjak tőled akaratod teljesítésére. Uram,
fogadd el testemet, lelkemet. Mindenem a tiéd, járj át ke-
gyelmeddel, hogy ne az én, hanem a te akaratod teljesül-
jön.

H. NITSCHKE

„Fiának Lelkét elküldte szívetekbe”

Jézusom, aki veled érintkezett az embernek érezhette magát az emberek között. Én nem prédikálhatom hangos szóval: fedezétek fel egymásban az embert! De ha a te Lelked hatékonyvá válnék bennem, én is tudnék olyan lenni ehhez is, ahhoz is, hogy érintkezésünk nyomán legalább egy kicsit embernek érezhetné magát az emberek között.

*

Fiának lelkét elküldte szívetekbe, hogy ezentúl így szólítsátok Istent: Atyánk! Nem vagytok tehát többé szolgák, hanem Isten gyermekei és kegyelméből örökösei.

GAL 4, 6–7

*

Jézus a Lélek kiárasztásával nekünk is megadja a meggyőződést, hogy Isten fogadott gyermekei vagyunk (Róm 8, 16), s példával megerősít, hogy az élet küzdelme szent feladat. Az emberi lét értékét emelte ki azal is, hogy nem annyira az Atyát akarta képviselni közöttünk, hanem embertársainkat. Minduntalan visszatér a gondolathoz, hogy Isten embertársainkban közeledik felénk. Az ítéletkor az igazi emberiséget, az igazi humanizmust fogja jutalmazni: azokat, akik az éhezőknek ételt adtak, a betegeket és nyomorgókat segítették. A kárhozát az „emberteleneket” fenyegeti, akik megkegyelmittek szívüket mások szenvedése előtt, illetve kiáltották azt.

GÁL F.

*

Uram. Életem leckéje túl bonyolultnak tűnik. Nélküled még másokkal együtt sem boldogulok. Könnyebb példákhoz is kell a tanári tökély, mennyivel inkább szükséges, hogy a Lét Egyetemén te légy a mesterem.

Rád bízhatom ügyemet, Uram, utólérhetetlen a pedagógiád.

Egyetlen módszered volt, hogy módszertelenül szerettéll!

Ebben különbözöl minden más tanítótól.

Egyetlen „ájtatos” kifejezést sem használtál, Uram. A „legjózanabb” imát, a Miatyánkot, tőled tanultuk. Abban nincs kegyes líra, csak Atyádhoz emelkedés.

A törvényt is összefoglaltad egy mondatban, a szeretetben, nehogy a tömkeleg előírás épp ezt az egyet kiressze.

Az igen-igen és a nem-nem egyszerűségét oktattad. Sohasem „papoltál”.

Uram! Add nekünk szavaid aranyfedezetét!

Isten Fia! Tanítsd meg nekünk emberi hangodat!

ENZSÖL ELLÁK

ÚJÉV

JAN. 3.

„Hogy kiváltson a törvény szolgaságából”.

Hányszor gondoltam és mondtam is már: ezt nem kívánhatja tőlem, erre nem kötelezhet senki. Pedig hát, akivel szemben állok, csak akkor érezheti, hogy ember, ha többet kap tőlem, mint amennyit írott és íratlan törvények szerint megilleti.

*

Amikor elérkezett az idő teljessége, Isten elküldte Fiát hozzánk. Asszonytól született és a Törvény alattvalója lett, hogy kiváltson minket az ószövetségi Törvény szolgaságából, és Isten gyermekei lehessünk.

GAL 4, 4-5.

*

A krisztusi törvények olyan magasrendűek, hogy szinte alig közelíthetők meg, talán azért is beszélünk róluk annyit. Pedig az volna a jó, ha nem beszélénk,

hanem cselekednénk e törvényektől vezettetve. Ez mindennél többet jelentene, és értelmet is adna nekik – mai érvényvel.

BULLA ELMA

Hiszünk az emberben és a világban, amelyben az egész emberiségnek jó együtt élnie. Hiszünk abban, hogy egy ilyen világ megteremtésén fáradoznunk kell.

Hiszünk abban, hogy minden ember jogai egyenlők, hiszünk a szeretetben, igazságban, testvériségben és a békében.

Valljuk, hogy mindenkor ennek a hitnek megfelelően kell élnünk.

Ehhez az indítást a Názáreti Jézusba vetett hitünk adja. – Életünket az ő életének megfelelően kell alakítanunk. – Hisszük, hogy ezáltal azzal kerülünk titokzatos egységbe, akit úgy hívunk, hogy Atya.

Mivel Jézusban hiszünk, nem tartjuk magunkat jobbnak másoknál. Népeink egyenlők, és nem kiválóbbak a világ megteremtéséért.

Valljuk a hívek közösségét.

Valljuk, hogy a föld sójának és a világ világosságának kell lennünk. Mindezt azonban alázatosan és minden nap a kereszttel hordozva kell megtennünk.

Hiszünk abban, hogy minden ember hivatott egy jobb életre való feltámadásra.

OKLAHAMA-ILE-IFE CREDO

ÚJÉV

JAN. 4.

„Ő egy asszony fia”

Az anyai szeretet melegében éreztem először, hogy valaki vagyok. Ma is akkor izzik föl bennem ember mivoltom tudata, ha anyáméhoz hasonló szeretettel találkozom. Úgy gondolom, így van ezzel más is. Istenem, te anyámnál is jobb vagy hozzánk. Add nekem a te szívedet, hogy az anyákéhoz hasonló jószág ébredjen bennem, ha bárkivel hoz össze az élet!

Amikor elérkezett az idő teljessége, Isten elküldte Fiát hozzánk. Ő egy asszony fia és a Törvény alattvalója lett.

GAL 4, 4.

*

Isten az emberekkel akarta magát közölni, magát nekik ajándékozni. Az Isten és ember közti távolságot akarta megszüntetni. Isten nem akarta ezt a hideg távolságot az emberrel szemben, hanem Jézus Krisztusban eggyé kívánt lenni az emberekkel. Annyira közel akar hozzánk lenni, ahogy az emberek közel vannak egymáshoz testvériségben, barátságban, szeretetben és házasságban. Isten ajándékká akarja tenni magát az emberiség számára, anélkül, hogy méltóságát elveszítené, amint az ember sem veszti el méltóságát, amikor barátságban és szeretetben a másiknak ajándékozza magát. Isten nem a magasból akarja kormányozni az embert, hanem eggyé lenni vele, hogy éltesse és isteni módján áthassa. Nemcsak teremtője akar lenni az emberiségnek, hanem Lelke is.

M. HORATZUK

*

A keresztény ember nem így beszél: „Ez vagy az az ember ilyen hozzám, tehát én is olyan leszek hozzá”, hanem azt mondja: „Isten jó hozzám, bár nem érdemlem meg, hogy ingyen kapom felülről a szeretetet; ezért nem tehetek mást, mint hogy ezt a szeretetet tovább adom; egyszerűen nem lehetek másmilyen, mint jó.”

THEO GUNKEL

*

Szeretetteljes Istenem, te jóságos édesanyaként magadban hordasz, bárhová megyek is. Add, hogy én is mindig magamban hordozzalak téged az ismeret és a szeretet kegyelme által. Szeresselek a szeretet miatt, amellyel engem szeretsz.

Jóságodból élek – alakíts azzá engem!

Szeretetben élek – gyújts lángra általad!

Mindenható vagy – tedd meg, hogy mást ne tegyek, csak neked éljek, neked haljak mindörökre.

L. DE PONTE

„Tekintsen rád jóságosan”

Hajdani népedet szóval áldani tanítottad, Istenem. Minket, gyermekeidet arra szántál, hogy – Fiaddal egyként – magunk legyünk áldás mindenkinek. Nekem áldás, ha bárki tekintetéből érzem: ő embernek, valakinek tart engem. Bár mindenki ezt olvashatná szememben csillanó szívémben: ember vagy, és különlegesen szeretetre méltó!

*

**Így áldjátok meg népemet, és ezt mondjátok:
„Őrizzen meg az Úr! Tekintsen rád jóságosan és tá-
mogasson kegyelmével! Forduljon feléd szeretettel
és adjon neked békességet!”**

SZÁM 4, 23–26.

*

Boldogságot akar teremteni a földön a világ és az Isten is. A világ törvényekkel, intézményekkel, összkomforttal. Tegye! Gratulálunk neki! Segítünk neki. Isten is boldogságot akar teremteni, elsősorban a lelkekben, az Igazság, a Gyermekek, a Béke boldogságát. Odaadjuk magunkat neki. Tegye a világ, ami az övé, legyen a Teremtő szolgája. Tegyük mi is, ami a mienk: legyünk a megtestesült Íge szolgálói. Építse a világ a földet, szépítse az életet, mi pedig testesítsük belé az evangélium világosságát.

HALÁSZ PIUSZ

*

Szeretnék lenni miként a szél, mely dalolva jár,
Szeretnék lenni, miként a szél, mely magasba száll,
szállva az éjben süvítve,
s neked dalol.

Szeretnék szállni, mint a felhő, kék égen át,
Szeretnék szállni, mint keresve mindig az ég Urát.
Megállni az égen a nap felé,
az Úr elé.

Szeretnék lenni, mint a fa lángja, szikrázva ég,
szeretnék lenni, az öröm lángja, mely szívekben ég.
Mint a fa lángja magasba tör:
mindig feléd!

Szeretnék élni, dalolni vígan, mint egy gitár,
Dalolni télen, hidegben, fagyban, hogy jó a nyár.
Mindig az Úrnak dalolni szét
örömhírét.

SOEUR SOURIRE

*

Urunk, te ma is itt élsz közöttünk. Ahol mi élünk, ott
vagy te is.

Ha rólad beszélünk, – te vagy az élő Ige.

ha szentül élünk, – te vagy az erény megtestesülése
bennünk,

ha keresztet hordozunk érted, – te vagy a segítőtár-
sunk,

ha meghalunk kegyelmedben, – általad fel is támadunk
az örök életre. Legyen ez életem értelme és célja.

G. DUFFRER

ÚJÉV

JAN. 6.

„Szívébe véste szavaikat”

*Szűzanyám, kik voltak hozzád képest a pásztorok? Még-
is figyeltél rájuk, és szívedben őrizted szavaikat. Meg kell hall-
gatnom az embereket. Figyelnem kell rájuk, bármit mondanak,
bármilyen hosszan, bármilyen körülményesen vagy unalmasan.
És emlékezni is kell rá. Ez egyik feltétele annak, hogy mel-
lettem embernek érezhessék magukat.*

*

Mária pedig szívébe véste szavaikat és el-elgon-
dolkodott rajtuk.

Lk 2, 19.

*

Pásztorok akkoriban nem a legjobb hírnévnek örvendtek. Általában kevésbé becsült emberek voltak. A társadalmilag legalacsonyabbakból és szociális szempontból, legszegényebbek közül választja Krisztus születésének tanút, ahogy már az ő szálláshelyüket választja mint legigénytelenebb körülményt. Így félreérthetetlenül aláhúzza, hogy a mi alacsonyrendűségünk közé szállt.

W. KLÖTZLI

*

Kevés ember hallgat a másik emberre. Kevesen tudják vagy gondolnak arra, hogy két fülük és egy szájuk van, azaz, hogy a természet maga int arra, hogy kétszer annyit hallgassunk mint beszéljünk. Legtöbb ember úgy eltelik saját ügyeivel és úgy elfoglalja magát saját dolgaival, hogy a többiek számára nem marad már sem helye sem ideje. Sok mindentől meg kell tehát szabadulnunk, meg kell könnyebbülnünk, hogy az embertársak számára készségesen megnyíltak lehessünk. A másokra figyelni és hallgatni tudás adományát kell megszerezniük.

SUENENS BÍBOROS

*

Uram, áldd meg a földet, ahol egykor bölcsőm ringott, s amelynek rögével szeretném, ha kihült poraimat betakarnák.

Add, hogy ezt a földet, hol a halál is könnyebbnek tetszik, akkor is szeressem, ha feketébb kenyeret ad, mint az idegen haza, amely aranyesőt ígér.

Oltalmazd meg templomainkat védelmezd bölcsőinket, tedd, hogy Jézus minden papja jó pap legyen.

Áldd meg a szegényeket, hogy közülük egy se egye sírva a falatját.

Áldd meg az ifjúságot, hogy úgy tudjanak örülni fiataláguknak hogy minden cselekedetüket megszentelje a te szereteted.

Adj az öregeknek tiszta látomást egy jobb hazáról, engedd, hogy békében hervadjanak el, és életük estéjén bizalommal hajthassák fejüket atyai kezedre.

PERLAKY LAJOS

„Adjon neked békességet!”

Több lenne a béke a földön, ha több béke laknék a szívekben. Békességben van önmagával és a világgal, aki úgy érzi: ember ő az emberek között. A béke munkása vagyok, ha igyekszem minden ember szívébe lopni a szent tudatot: ember vagy te az emberek között!

*

„Őrizzen meg az Úr! Forduljon feléd szeretettel és adjon neked békességet!” Így kérjék áldásomat népemre, és én megáldom őket.

SZÁM 6, 24–27.

*

Karácsony titka a Béke is. Nem az a béke, amit a világ tud adni, nem a fegyveres béke, nem az Imperium békéje, amely becsukja a Mars templomot, de milyen áron! Béke volt Rómában: temetők és börtönök békéje.

Karácsony békéje nem ez! – „Belépve a világba mondtam: íme, jövök, hogy megcselekedjem akaratodat”. Ez az Isten szándékával azonosult emberi akarat, ez minden harmónia forrása. A test engedelmeskedik a léleknek, az ösztön az akaratnak, a szív az értelemnek, az egész ember Istennek. Ez a belső béke. Ez a harmonikus ember Isten dicsősége s ez egyben a mi békességünk. Az az igazság, mely a Gyermek kitárt karjai közül árad, egyben a béke forrása is.

HALÁSZ PIUSZ

*

Teszek-e valamit a békéért otthon, a családban, a szomszédomnál, a közösségben, a munkahelyemen, ott, ahol hatni tudok másokra?

PH. SONET

*

Uram, újítsd meg egyházadat és kezd el velem.
Uram, építsd egyházközségünket és kezd el nálam.
Uram, áraszd békédet mindenhová a földön, és kezd el általam.

Uram, add szeretetedet és igazságodat az embereknek,
és íme eszköznek elsőnek jelentkezem.

KÍNAI KERESZTÉNY A XX. SZ.-BAN

„A népeket homály fedi”

Istenem, ha az írás homályon azt érti, hogy nem ragyog a földön a te ismereted, akkor – úgy érzem – a népeket ma is homály fedi. Attól félek, a mai ember nem is vár fényt a te világodból. Engedd, hogy félelmemet legyőzze a bizalom: a jelen homálya ismereted új fényének érlelője!

*

Készülj fel, gyújts örömfényeket Jeruzsálem! Eljött világosságod: az Úr dicsősége ragyog fölötted. A földet sötétség borítja, a népeket homály fedi, de fölötted felragyog az Úr, és dicsősége látható lesz benned.

Iz 60, 1–2.

*

A test fehérjékből, a szellem világosságból él. Könnyö-rögnünk kell naponta a mindennapi kenyérét, de mennyivel inkább a mindennapi világosságért. Karácsony arról beszél, hogy nemcsak világosság támadt az éjszakában, hanem hogy szemet is kaptunk hozzá, hogy lássunk. És vágyat is, hogy a világosság fiai, a fény szerelmesei legyenek.

Fényre szomjas szívemet kitéárom feléd, te földre lépő örök Igazság. Vártalak! Vállallak!

HALÁSZ PIUSZ

*

Hiszek a Napban, akkor is, ha nem süt.
Hiszek a Szeretetben, akkor is, ha nem érzem.
Hiszek Istenben, akkor is, ha nem látom.
Felírás a varsói gettó falán

*

Egyszer én is szeretnék rád találni,
de ne másnak csillaga irányítson,
szívem szerelme vigyen csak hozzád, Jézusom!

Egyszer én is szeretnék ajándékot adni
néked ó Jézus, bőven, gazdagon.
Nem királyi kincset, csak szeretetet!

Lássam boldogan ragyogni szemedet
és édesanyád mosolya súgja meg nekem:
köszönöm neked édes gyermekem!

És én csak annyit mondhassak:
hódolat, köszönet neked kis királyom,
én a Három-királyok koldus unokája.

Patton János

VÍZKERESZT

HÉTFŐ

„Láttuk csillagát”

*Uram, a ma emberisége lázasan kutatja a csillagok világát.
De benne nem téged csodál, a csillagokból nem tőled vár üze-
netet. Mi úgy tekintünk az égre, mint sajátunkra, amelyet meg
kell hódítanunk. Nem abban bízom, Istenem, hogy megperzselt
szárnyal alázuhanva, majd ismét hozzád menekülünk. Azt
remélem: sikerül az új hódítás, és akkor a világűrben teljesebben
fedezünk fel téged.*

•

Miután Jézus megszületett Heródes király uralko-
dása idején a júdeai Bethlehemben, bölcsek jöttek
napkeletről Jeruzsálembe: „Hol van az újszülött
Messiás Király?” – kérdezték – „Láttuk csillagát nap-
keleten, és eljöttünk, hogy hódoljunk előtte.

MT 2, 1–3.

•

Az Isten küld testvéreim, tinéktek
Hogy sugarai eleven tüzét,
Amik arcáról a szívembe égtek,
Sugározzam csendesen szerteszét.
A testvéreknek, kik az éjben járnak,
Az Isten küldött szentjánosbogárnak.

Sík S.

*

Amikor 20 éves voltam, kezdtem kételkedni Istenben;
30 éves koromban tagadtam; ma ott térdelek a karácsonyi
jászol előtt, amelyben megszületett a világ legnagyobb
Igazsága.

J. C. HUYSMANS

*

Becsésnek láttad te a földi test
koldusruháját, hogy fölvetted ezt?
s nem vélted rossznak a zord életet?
te, kiről zengjük, hogy „megszületett”!

Szeress hát minket is, koldusokat!
Lelkünkben gyújts pici gyertyát sokat.
Csengess éjünkön át s csillantsd eléink
törékeny játékunkat, a reményt.

Babits Mihály

*

Mindenható és végtelen Isten, te teremtetted a világot
és mindent, ami itt van. Nekünk embereknek pedig meg-
adtad azt a képességet, hogy ezeket a teremtményeket
megérthessük: szemet, hogy láthassuk őket, fület, hogy
hallhassuk őket, szívet, melyre ők hatnak és kezet, hogy
bánni tudjunk velük. – Elküldted Fiadat az embervilágba.
Az idő teljességében lett ő ember, és most köztünk áll a
te élő kinyilatkoztatásodként. Mozdulatai és tettei, sza-
vai és sorsa mind téged hirdet, az Istent, akiről a világ
önmagától nem tud semmit. Így hát kérlek, adj szemet
Jézus Krisztus meglátására, fület szavai megértésére, szí-
vet, melyet az ő szíve érint és üres kezet, melyet bizalom-
mal helyezek az övébe.

R. GUARDINI

„Ott találták a Gyermeket”

A bölcsek égi Királyt kerestek és Gyermeket találtak: szegény és egyszerű emberfiát. A ma embere nem mennyei követet vár, hanem önmagát akarja megtalálni: az Embert. Ugye ez az út is hozzád vezet, Uram? Aki valóban az Embert keresi, a vég pontban rádtalál. Mert egyedül te vagy Jézusom, az Isten álmodta, teljes értékű Ember.

*

Beléptek a házba és ott találták a Gyermeket anyjával Máriával. Leborulva hódoltak előtte.

Mt 2, 11.

*

Igehirdetésünk rövid foglalatja ez: velünk az Isten = Immanuel. A homályban járó és halálraszánt embernek ez adja meg a jövő reményét. Ha Isten érdemesnek tartotta, hogy leélje életünket, akkor a legszürkébb hétköznapi munkája, erkölcsi döntése, szenvedése és vezeklése sem lehet az élet jelentéktelen rezdülése csupán, hanem olyan emberi vívódás, amelyben egyúttal isteni értékek valósulnak.

GÁL F.

*

Hasztalan mondd a szegénynek, hogy van Isten, az árvának, hogy Atyja van a mennyben. Képekkel és szavakkal egyedül nem lehet Istent megismertetni. Ha ellenben segítesz a szegényen, hogy emberhez méltóan élhessen, ezzel bemutatod neki az Istent; ha az árvát apaként neveled, ebből megismeri a mennyei Atyát. Így majd hatni fog a lelkében a szó az Istenről, mennyei dolgokról, hitről, szeretetről, reményről. Isten közel van, ahol az emberek szeretik egymást.

H. PESTALOZZI

*

Kerestem Istent, elrejtőzött előlem; kerestem önmagamat, nem találtam; kerestem testvéreimet és megtaláltam mind a hármat.

BOROS L.

*

Istenem, ragyogtasd föl számomra a Másik életben a te arcodat. Add meg nekem azt is, hogy téged vegyelek észre embertestvéreimben – sőt éppen ott – lelkük legbenső, legteljesebb, legtávolibb zugában is. – Jézus, megmentője az emberi aktivitásnak, amelynek te adsz értelmet. Megváltója az emberi szenvedésnek, amelybe te lehelsz éltető értéket. Légy az emberi egység üdvössége, arra szorítva minket, hogy elhagyjuk kicsinyességeinket s hogy terád támaszkodva ki merjünk kalandozni a szeretet ismeretlen óceánjára.

TEILHARD DE CHARDIN

VÍZKERESZT

SZERDA

„A pogányok is társörökösök”

Istenem, a te megváltás előtti néped éles különbséget tett: ők, a választottak – és a többiek, akik pogányok. Keresztény néped számára most már nincsenek pogányok. Csak társörökösök. Mert aki ember, meghívott a te országodba. Titokzatos örökség vár ránk: minél többen öröklünk, annál gazdagabbak leszünk valamennyien. Bár minél többen rádtalálnánk!

*

Kinyilatkoztatásból ismertem meg Krisztus titkát, amelyről a korábbi időben nem tudtak az emberek. De most a Szentlélek az apostoloknak és prófétáknak kinyilatkoztatta. – Eszerint: Jézus Krisztusban a pogányok is társörökösök, tagjai az egy testnek, és az evangélium által részesei Isten ígéreteinek.

EF 3, 3a, 5–6.

*

Vízkereszt ünnepe azt mondja: a kisded Jézus mindenkié, az angyaloké, az embereké, a szegényeké, az egyszerűeké, a bölcseké és királyoké. Mindenkinek van meghívása Betlehembe. Az Isten országa mindenkié. És ide a jászol közelébe mindenkit a maga módján hív meg az Isten: az együgyű pásztornak angyali szózat beszél, a napkeleti bölcsek királyoknak elég a csillag integetése.

A pogányok is hivatalosak tehát Jézus jászolához, nekik is szól az evangélium, számukra is épül az Anyaszentegyház. Most nekünk kell magasra emelnünk a hit fátyliját és nem várni, míg ők idejönnek, hanem nekünk kell elébük menni.

GÁLOS L.

*

A keresztényeknek meg kell tanulniok, hogy ittlétük, szívük, imájuk olyan kenyér, melyen valamennyien osztozkodhatnak. Egész lényükben érezzék és tudatosítsák igénybevételüket, felhasználásukat, felemésztődésüket. Rendezzék és igazítsák e szerint szívük indulatait és imájukat. Tanulják meg tisztességesen és értelemszerűen, vagyis Krisztus szellemében imádkozni a Miatyánkot. Ne szűkítsük le értelmét minden mondatnál azzal, hogy önmagunkat állítjuk a középpontba. A Miatyánk-ban az „én” egyáltalában nem fordul elő, hanem a „mi”. Ez a szó: „mi” az „én”-t egészen magában foglalja, de mégis éppen belerejtve.

H. URS V. BALTHASAR

*

Urunk, Jézus Krisztus, mindenség királya, akiben a népek reménykednek, s akire vároznak, te, aki drága véred árán megváltottál minden embert, nézz irgalmas szemmel minden emberfajtára, akik benépesítik, a végtelen földet, és add, hogy megismerjék igazságodat.

Urunk, vedd tekintetbe, hogy az emberiségnek csupán egy része hallott rólad, hogy csak egy kis rész, aki imád téged, és hogy ennek ellenére keleten és nyugaton, északon és délen minden lepergő órában ezerszer ezernyi ember lép át ebből az életből az örökkévalóságba. Jöjj és add, hogy minden ember megismerjen téged, higgyen benned és szolgáljon néked.

NEWMAN BÍBOROS

„Hol van? – kérdezték”

Rádöbrent már egyházad, Uram: van tanulnivalója másoktól is rólad. Aki – hívő vagy nemhívő – behatol a világ, a társadalom, az ember titkaiba, rólad tudott meg valamit. Aki emberibb magatartásmódokat fedez fel, a te Lélekedhez jutott közelebb. Tanulékony, alázatos befogadásra kész szívvel kérek népednek és magamnak, Uram!

*

Heródes király napjaiban bölcsek jöttek napkeletről Jeruzsálembe és érdeklődtek. Hol van a zsidók újszülött királya? Láttuk csillagát napkeleten és eljöttünk, hogy hódoljunk neki”. – Aztán fölnyitották kincsesládájukat és ajándékot adtak neki: aranyat, tömjént és mirrhát.

MT 2, 1–2, 11

*

A világnak érdeke, hogy elismerje az Egyházat mint társadalmi és történelmi adottságot és mint a történelem kovászát. De épp ugyanígy az Egyház is tudatában van, hogy mennyi mindent köszönhet az emberiség történelmének és fejlődésének.

Az Egyház javára is kínálkozik az elmúlt századok tapasztalatai a természettudományok haladása és az ember természete nyilvánul meg teljesebben, és új utak nyílnak az igazság felé, és használnak az Egyháznak is. Az Egyház ugyanis történetének kezdetétől fogva megtanulta, hogyan kell Krisztus üzenetét a különféle népek fogalmai-val és nyelvén kifejeznie, és igyekezett még a gondolkodók bölcsességével is megvilágítani, hogy amennyire lehetséges, alkalmazza az evangéliumot mindenki felfogóképességéhez, még a tudósok igényeihez is.

Az Egyház hálás lélekkel tapasztalja azt a sokféle segítséget, amelyet akár mint közösség kap, akár egyes fiai kapnak bármilyen rendű és rangú embertől egyaránt. Amennyiben t.i. az egyházi közösség külső tényezőktől

is függ, Isten terve szerint nem csekély szolgálatot tesz-nek neki mindazok, akik előbbre viszik az emberi közös-séget a családi, a kulútrális, a közgazdasági, valamint a politikai élet terén, akár nemzeti, akár nemzetközi síkon. Mi több, az egyház megvallja, hogy sok hasznot merített és meríthet még ellenségeinek vagy üldözőinek támadásai-ból is.

AZ EGYHÁZ A MAI VILÁGBAN

*

Uram, engedd, hogy a Három Királlyal mi is feléd me-hessünk. Sietni akarunk. El akarjuk felejtetni azt, ami mögöttünk van. Minden a jövő jegyében áll előttünk. Az élet minden lehetősége még nyitva áll előttünk, mert Istenre találhatunk és ő mindig jobban a miénk lehet. Aki Isten elé siet, az előtt semmi sem múlt el, és semmi sem vész el. Isten legkisebb valósága nagyobb minden emberi illúziónál, mert Isten örök ifjúság. Sivatagon vo-nulunk át, de nem kell félnünk: a csillag előttünk van és világít.

K. RAHNER

VÍZKERESZT

PÉNTEK

„Az Úr dicsősége látható lesz benned”

Egyházadban felfogható, de vajon kit érdekel az Isten dicső-sége, Uram? Ma az ember dicsősége és önmagára találása fon-tos. Jézusom, benned emberarcon ragyogott fel az Úr dicsősége. Ha néped arca szerinted lesz emberi, felfigyel rá a világ, és meg-tudja: az az ember önmagára találó dicsősége, ha a te isteni tel-jességedből részesülve nő önmaga fölé.

*

Készülj fel, gyújts örömfényeket, Jeruzsálem!
... fölötte felragyog az Úr és dicsősége látható lesz
benned.

Iz 60,1-2.

*

Krisztus a teológia az ember számára és egyben az antropológia az Isten számára. Róla, szavaiból és tetteiből olvassuk ki, hogy ki az Isten, mit akar, mi a célja velünk. De őbenne ugyanakkor a teremtő Isten tapasztalásából tudja meg, hogy ki az ember. Mindenben hasonló lett hozzánk a bűnt kivéve. Személyesen átélte örömeinket, bánatainkat, küzdelmeinket és halálraszántságunkat. A megtestesülés bizonyítja, hogy az ember nem kísérleti tárgy, nem mozgatott báb, hanem a teremtés nagy titka. Krisztus által tudjuk meg, hogy Isten mit gondol az emberről.

A tudat a lét kifejezése. Az emberi természet alkalmas volt arra, hogy Isten kimondja magát benne. Ebből viszont legalább annyi következik, hogy a földi élet kerete alkalmas Isten keresésére és megtalálására.

GÁL F.

*

Ha valaki megkérdezné: mi az, ami biztos? Mi olyan biztos, hogy rátehetem az életemet és halálomat? Mi annyira biztos, hogy oda teljes létemmel nyugodtan lehorgonyozhatok? – A válasz erre csak egy lehet: Krisztus szeretete. Csupán Krisztus által tudjuk, hogy Isten szeretete megbocsátó szeretet.

Valóban igaz az, amit olyan gyarló módon hirdetnek, hogy Jézus Krisztus szíve a kezdete és vége mindennek. És minden más, ami biztos, ott, ahol örök életről és örök halálról van szó, csakis őáltala, őrajta keresztül vált biztossá.

R. GUARDINI

*

Uram, neved történelemmé vált köztünk. Tudhatjuk, hogy ki vagy, mert Fiadat, Jézust fogadhattuk közénk. Arra kérünk, hogy e név kísérhessen végig bennünket, hogy szavad átjárja a valóságunkat, hogy neved nőjön körülünkben. Országod a kicsinyeké és a szegényeké, mert te magad is védtelen lettél és csipetnyivé mint az emberi szó, mint egy falat kenyér. Kérünk, lehessünk hozzád hasonlók, hogy tökéletlenségünkben gyermekeid lehessünk, azonosak a te nagyon szeretett Fiaddal.

H. OOSTERHUIS

„Népek jönnek világosságodhoz”

Uram, talán azért várnak ma olyan kevesen fényt egyházadtól, mert nem elégé ragyog bennünk a te világosságod. Valahogyan kisserűvé, távlatlanná és talán túlságosan elvonttá, nem elégé emberivé lett a mi krisztusi életünk. Te önmagadban jobban hangsúlyoztad az embert, mint az Istent. Benned nekünk is teljes emberként kell istenivé alakulnunk.

*

Népek jönnek világosságodhoz, királyok a benned tündöklő fényességhez. Nézz körül és lásd: mind összegyűlnek és eljönnek hozzád.

Iz 60, 3-4.

*

Festő koromban napimádó voltam. Szerettem a fényt. és azt az Istent, aki elrendelte, hogy legyen világosság. De az igazi világosságot csak vakságom éjjelén pillantottam meg. Olyan káprázatos színorgiában látom az egész mindenséget, mint festő koromban soha. És, mert szeretek a szavakkal játszani, azt mondom: vakrámára feszítetted a festővásznat, hogy aztán méltó aranykeretbe foglalhassad.

A fekete a színek teljes hiánya. És aki elrendelte, hogy legyen világosság, az számomra, úgy látszik azt rendelte, hogy legyen sötétség, hogy igazán láthassak, ne csak festői értelemben. Hogy ne csak nézzek, hanem lássak. Vigasz? Lehet. De ezt a vigaszt is ő rendelte számomra, sorsom éjjelén. "Kit a bölcs lángesze föl nem ér, csak titkon érző lelke óhajtva sejt", – mondom Berzsenyivel. Igen, léte világít mint az égő nap, de szemünk néha bele is tekinthet.

SZÁNTÓ GYÖRGY

*

Kis gyertyaláng, halvány a fény,
sötét éjben ő a remény,
vándort hívó kis piros láng,
utat mutat, lobogva vár.

Lábam botlik, testem fárad,
a kis fénypont messze árad
s mikor lelkem elcsüggedne,
lobog, lángol, hív előre!

Megyek hozzád gyertyalángom,
bárhol vagyok, mindig látom,
remény éjjel, remény vágyban,
remény hosszú vándorlásban.

Kis gyertyaláng, halvány a fény,
sötét éjjel ő a remény,
téged hív egy kis piros láng,
keresd meg, lobogva vár!
mai egyházi ének

*

Uram! Kis gyermekként szeretnék járni utaidon. Vakon: nem is fontos, hogy terveidet ismerjem. A világosság atyja vagy, s az én atyám. Ez elég nekem. Vezess hát akár vak éjszakán át, tudom hozzád érkezem.

E. STEIN

„Mikor a nép kereszttelkenni ment, Jézus is”

*Imádkozni szoktam a bűnösökért. Ments meg a gondolat-
tól, Uram, hogy ilyenkor másokért könyörgök. Te, aki büntelenül
is beálltál a bűnösök közé, értesd meg velem: egy vagyok az
emberek – tehát a többi bűnös – közül! Ez a beismerés szük-
séges ahhoz, hogy veled együtt lehessen ember az emberek között.*

*

**Amikor Keresztelő János a bűnbánat keresztségét
hirdette a népnek, mindnyájan arra gondoltak, hogy
talán János a Messiás. . . Mikor a nép kereszttelkenni
ment, Jézus is megkeresztelkedett.**

LK 3, 15, 21.

*

Nem tudom visszatartani az örömömet, lelkem újjong
és megremeg. Érzésem szerint csaknem magával ragad
János heve, hogy hirdesse a jóhírt. Igaz, én nem vagyok
Előfutár, de a pusztából jövök, mint ő.

Krisztus ragyog, – ragyogjunk föl vele együtt.

Krisztus alámerült – szálljunk le vele, hogy mi
is felléphessünk vele.

Ma tisztelettel vesszük körül Krisztus keresztségét,
s emlékére ünnepet ülünk.

NAZIANZI SZ. GERGELY

*

Bűnös-ként állok előtted.

Beismerem.

Te vagy az ítélkező,
magamat vádolom,
téged kívánlak,

és akarom, hogy legyen meg a te akaratod,
mert te szent vagy.

Szeretlek!

Te ítélkezz felettem,
általad ítélem meg önmagammat, –
de te vagy a Szeretet,
és ehhez a Szeretethez fohászkodom.
Mindenemet szereteted titkába helyezem,
mégis ezzel nem akarom a büntetést
kikerülni.
De tudom te vagy a Kegyelem!

K. Rahner

* * *

Urunk megkeresztelkedésének vasárnapja minden esztendőben már az első évközi vasárnap is. Az évközi vasárnapok sorozata azonban megszakad nagybőjt kezdetével, és újból folytatódik pünkösd után. Húsvét dátumának változása miatt minden évben változik a nagybőjtöt megelőző és a pünkösdöt követő évközi vasárnapok száma. Ennek részletes kimutatását lásd a könyv végén található táblázatban.

* * *

URUNK KERESZTELKEDÉSE HÉTFŐ

„A megroppant nádat. . . a füstölgő mécsbelet. . .”

Nem ember az, aki összetörni, megfojtani akar másokat. Pedig ezt tettem, valahányszor megvetéssel, lenézéssel, pletyka szóval, fagyos göggel tiportam sárba a „bűnösöket”. Bocsáss meg, Úram, hogy ily esztelen módon akartam újra meg újra valakinek, mások felett levőnek érezni magam!

*

Íme, a Messiás, az én szolgám! Mellette állok. Íme, az én választottam! Benne kedvemet találom. Kiárasztom rá lelkemet: Isten törvényét hirdeti a világ népeinek. Nincs nála hivalkodó kiáltozás, személyválogatást nem ismer, hangos szót nem hallani tőle az utcán. A megroppant nádat nem töri el, a füstölgő mécsbelet nem oltja ki.

Iz 42, 1–3.

*

Nagyon szép keresztény erény: vigasztalni a szenvedőket, sírni a sírokkal. Más betegségében látogatni, gyászában részt venni, inségében segíteni. – Mennyivel nehezebb azonban örülni az örvendezőkkel.

Látod a mosolygó fiatalokat sétálni a tavaszi napsütésben, – és te összevonod a szemöldöködet.

Látod a játszótéren boldogan ugrándozó gyermekeket, – és zavar a láрма.

Futó pillantást vetsz a gyermekkocsit toló fiatal anyára, aki édes büszkeséggel igazgatja a kicsiny, rózsaszín takarót, – és közömbösen elhaladsz mellette.

Elmondják neked, hogy ismerősödnek négyes találata volt a lottón, – valljuk be, az irigység erősebb benned az együttérzésnél.

Valaki elmeséli érdekes külföldi utazását. A másik éppen most vett új kocsit. A harmadik kitüntetést kapott. Megdicsérik barátnőd új ruháját. Szomszédod lánya férjhez ment, gyönyörű volt az esküvő. . . Lehet, hogy nincs benned irigység. A legjobb esetben is csak vállat vonsz: hát igen, megérdemelte. . . de engem nem érint a dolog, mi közöm hozzá?

Majd ha szerencsétlenség éri valamelyiküket, beköszönt hozzájuk, a gyász a betegség, a sikertelenség, –akkor majd bekopogsz hozzájuk és megpróbálsz vigasztalni őket. Még imádkozol is értük, mert jó ember vagy. – De, imádkoztál-e valaha a más öröméért?!

BARSI IRMA

*

Van annak az imádságnak még értelme, mely az Atya megszólításával kezdődik, ha a gyermekek már nem tudják, hogy ők testvérek?

C. SONNENSCHIN

*

Jöjj el Urunk és taníts minket szeretetre szeretetlenségünkben. Taníts türelemre ebben a türelmetlen világban. Taníts kitartásra a jóban, amikor gyötör bennünket az egymás iránti rosszra való hajlam. Rád vártunk, Urunk Jézus.

Jöjjön el a te országod s vele együtt az egymás iránti bizalom, és múljon ez a világ előítéleteivel együtt.

Irgalmazz a keresztény egyházaknak. Engedd, hogy mindnyájan egyek legyünk tebenned.

Könyörülj a megoszlott világon, és add, hogy megbékülést nyerjünk a te igazságodban. Amen.

ROKAY ZOLTÁN

URUNK KERESZTELKEDÉSE

KEDD

„Ha igaz tetteket visz végbe”

Ember csak úgy lehetek, ha elismerem a valóságot: bűnös vagyok a bűnösök között. Beismerem ez, Uram, nem életprogram. Nem megnyugodni vagy tetszelegni akarok gyengeségeimben. Gyarlóságom tudatában minden erőmmel – a tőled kapottal – igyekszem kiszabadulni vétkeim börtönéből.

*

Isten nem személyválogató. Mindenki kedves előtt, ha eltölti az Úr félelme, és igaz tetteket visz végbe.

APCSEL 10,34–35

*

A bűnöket komolyan kell vennünk. Isten tervét néha annyira megcsonkítjuk magunkban, hogy már észre sem vesszük mennyire bűnösök vagyunk. Imáinkban szüntelenül könyörögnünk kellene: Istenem, szabadíts meg rejtett bűneimtől: adj nyíltságot és bátorságot, hogy a szentség érdekében magam ellen tanúskodjam. Elismerve magamat bűnösnek, hogy a hazudós világ forgatagában, ne áltassam önmagam hiú reményekkel.

K. RAHNER

*

Úgy olvassuk a Bibliát, hogy állandóan gyakorlati életünkre gondoljunk, s úgy éljük életünket, hogy állandóan a Bibliára gondoljunk.

E. BRUNNEL

*

Könyörgök hozzád szeretett Uram és Megváltóm, gyógyíts meg engem. Egyedül kegyelmed képes erre. Nem tudok magamon segíteni, az elvesztett sem visszaszerezni. Nem találom meg az utat vissza hozzád és a te tetszésedhez, és nem tudom megmenteni lelkemet nélkülöd. Ha saját erőmre hagyatkozom, akkor a rossz mindinkább elhatalmasodik rajtam, mindjobban elszakadok tőled és kötelességmulasztásomban megrekedek. Helyetted magamat teszem középponttá, helyetted magamalkotta bálványt fogok tisztelni. Ó szeretett Uram és Istenem, hallgass meg! Hűséges gyermeked akarok lenni. Segíts gyengeségemen és állhatatlanságomon. Add kegyelmedet és erődöt, hogy azzá legyek, akivé lennem kellene, akivé te akarsz látni engem.

NEWMAN BÍBOROS

URUNK KERESZTELKEDÉSE SZERDA

„Miközben imádkozott, megnyílt az ég”

Akkor érzem legteljesebben embernek magam, amikor imádkozom és amikor szentmisén vagyok. Mert ilyenkor élem át emberségemet úgy, ahogyan a te gondolatodban és szívedben él az ember, mennyei Atyám. Boldog vagyok, hogy gyermekeid lehetünk, mert így testvérként élhetek a testvérek között.

*

Miközben imádkozott, megnyílt az ég, és galamb képében szállott rá a Szentlélek. A mennyből ez a szózat hangzott: „Te vagy az én szeretett Fiam, akiben kedvem telik”.

LK 3, 21–22

*

Minél inkább ember lesz az Ember, annál inkább hatalmába keríti a vágy, hogy valakit imádjon.

TEILHARD DE CHARDIN

*

Krisztustól tanultunk imádkozni és nélküle többé nem is tudunk imádkozni. Ezzel összefüggésben Istenhez hozott bennünket, amelyben minden imádság Krisztus nevében mondott ima. Azonban mialatt az ő nevében kérünk, különös hatalmat nyer felettünk: jobb cél felé irányítja kívánságainkat. Mielőtt közelségét megéreztük, sok mindenért imádkoztunk volna, ami többé nem hagyja el ajkunkat. Ereje belénk világít és ebben a fényben látjuk, hogy mi a hamis, az értéktelen és jogtalan.

Már nem is vagyunk azok, akik itt könyörgünk és térdelünk. Nem sokkal inkább önmaga-e az, aki elfogadta szegényes szavainkat és azokat az Atya elé tárja? Mi dadogjuk azokat, gyermekként dadogunk. Ő azonban magasztos értelmet ad nekik. A végsőre, a valódira, az örök üdvösségre fordítja azokat. És mialatt magáévá teszi kérésünket, már beteljesedik az ő fensége is.

Elfogadjuk; utunkra találunk. Az ajtó, melyen kopogtatunk, kitárul. És minél kevésbé vagyunk már mi magunk, akik itt könyörgünk és térdelünk, annál nagyobb a beteljesülés adománya. Nemcsak kérünk nevében, benne is vagyunk nevében, parányi része fenséges valójának. Mialatt imádkozunk, lényünk átmegy az Úr életébe.

REINHOLD SCHNEI

*

Adj nekem derűt, amely másokat magával ragad.

Adj nekem szeretetet, a tiedhez hasonlót, amely embertársaimat boldogítja.

Adj nekem igazságot, amely a világot felszabadítja.

Adj nekem erőt, hogy mások terhét viselhessem és hiábáikért vezekelhessek saját, bátor áldozataimmal.

Adj nekem annyi időt, hogy abból ne csak neked és nekem, hanem másoknak is jusson.

Adj erőt, hogy a gonoszságot meg tudjam bocsájtani, és jóval viszonzhassam.

Adj nekem szent vidámságot, amely minden napot felderít. Hadd dolgozhassam a te országodban, míg hazatérhetek hozzád, ó Isten!

LEO DORMANN

„Ahol csak megfordult, jót tett”

Kétféle jelentéssel mondogatjuk, hogy „Emberek vagyunk”. E mondás egyik értelméről már elmélkedtem. El akarom ismerni: ember vagyok, tehát esendő. Csak botladozva tudom végigjárni az életet. De akkor is embermivoltunkat emlegetjük, amikor arról van szó, hogy segítenünk kell egymáson. Ilyen értelemben is ember akarok lenni az emberek között: segítek, ahol csak tudok.

*

Ti tudjátok, mi minden történt Judeában attól kezdve, hogy a Názáreti Jézus elindult Galileából. Jézus, ahol csak megfordult, jót tett, és meggyógyította az ördögtől megszállottakat, mert vele volt az Isten.

ApCSEL 10, 37–38

*

Az Istenember túlradó Isten és emberszeretetében méztlábasan mérte végig a palesztinai ösvényeket. Szeretete mint aranyos fényesség borult Judea és Galilea mezőire, sugarai betegekre, útszéli poklosokra, vakokra és bálnákra, mennyegzőkre és gyászmenetekre estek. Dús szívárványba ölelte a názáreti műhelyt, Jeruzsálem utcáit és templomát, Betszaidát és Betániát, ó Pilátust magát, a hóhérokat és a keresztet. . . mindent, mindent megdicsőített ez a szeretet. És azt akarja, hogy én így nézzem a világot és az életet.

PROHÁSZKA O.

*

Mindig csak adni. . .

Az öreg kút csendesen adja
vizét. . . így telik minden napja.
Áldott élet ez – fontolgtatom:
csak adni, adni minden napon.
Ilyen kúttá kellene lennem!
Csak adni teljes életemben!

Csak adni? Terhet is jelenthet.
Jó kút, nem érted ezt a terhet?

Belenézek. . . tükre rám ragyog:
„Hiszen a forrás nem én vagyok!
Árad belém, csak tovább adom,
Frissen, vidáman és szabadon!”

Hadd éljek ilyen kút-életet!
Osszak áldást és szeretetet!
Nem az enyém, Krisztustól kapom,
Egyszerűen tovább adom.

*

Uram, sok mindent jelenthet számomra az út. Megvan a célja. Cél nélkül nincs út. Feladata, hogy végcélunkhoz vezessen. Az én életemnek is van célja: a dicsőség az Atyánál.

Az út mélységeken, magasságokon vezet keresztül. Semmi sem tartóztathatja föl. Minden akadályt legyőzve halad tovább. Engedd, Uram, hogy ne kerüljem ki az akadályokat, hanem minden nehézséget bátran legyőzzek.

Az út hallgat. Milyen sok szenvedést rejt magában hosszú pályáján! Titkokat takar, amelyekből vándorának nem árul el semmit. Taníts meg engem az igazi hallgatásra, Uram!

Ajándékozz meg kitáruló, készséges szívvel! Az legyen az örömöm, hogy a te példád szerint az embereket szolgáljam. Uram, sok mindent jelenthet számomra az út. Te azonban azt mondtad: Én vagyok az ÚT!

F. LELOTTE

URUNK KERESZTELKEDÉSE PÉNTEK

„A keresztség után kente fel őt”

Jézusom, te már szűz Anyád méhében Felkent, azaz Krisztus voltál. Mégis akkor adta ezt ünnepélyesen tudunkra maga az Atya, amikor János keresztségében kinyilvánítottad: vállá-

lod a sorsközösséget a bűnös emberiséggel. Ez a sorsközösség szenvedést és halált jelent. Hogyan érezhetném bát sértve magam én, ha nehéz az életem, ha rámnehezedik sokféle kereszt?

*

Ti tudjátok a keresztség után, amit János hirdetett, hogyan kente fel Jézust Isten Szentlélekkel és hatalommal.

ApCSEL 10, 37–38.

*

A megtestesülés titkából ered, hogy Jézus embersége „megszenteltetett”, „fölkentett”. Nem külső fölkennéssel, miként ez az egyszerű teremtményeknél történik, hanem egészen lelki fölkennéssel, a Szentlélek tevékenysége által, amit a liturgia „spiritualis unctio”-nak, lelki fölkénésnek nevez. Az istenség kiáradt Jézus emberi természetére „mint az örvendezés olaja”. Ez a fölkénés olyan átható, az emberség annyira Istennek van fölszentelve, hogy nincsen ennél szorosabb hozzátartozás, mert ez az emberi természet Istennek, az Isten Fiának a saját embersége lett.

D. C. MARMION

*

A Szentírásban nincs dualisztikus ellentmondás, amely szerint az anyag és a szellem két önálló alapelv. Ellenkezőleg, Isten testté lett, emberi testet vett föl. Az élet küzdelme nem az emberi szellem harca, amely alá akarja vetni magát a testnek, hanem Isten szellemének a harca, aki az ember összes képességét alattvalójává akarja tenni.

A keresztyén aszkézis nem öncélú, csupán a kegyelemre adott válasz eszköze. – Az ember felelete a kegyelemre az lesz, hogy aláveti magát Isten szelleme hatásának.

ROGER SCHUTZ

*

Jöjj el élő Isten, alakítsd át lelkünket Szentlelked templomává. Szentelj meg Uram, minket!

Egyházadat kereszted meg tűzzel tökéletesen, hogy a megosztottság, a szakadárság mielőbb véget érjen, és hogy

a világ előtt mint az igazság oszlopa és védelmezője állhasson. – Szentelj meg Uram, minket!

Add meg nekünk Szentlelkednek gyümölcseit: testvéri szeretetet, örömet, békét, türelmet, jóságot, hűséget. Szentelj meg Uram, minket!

Hogy a Szentlélek Úristen beszéljen szolgálid által, kik mindenütt hirdetik igédet. Szentelj meg Uram, minket!

TAIZÉ OFFICIUMÁBÓL

URUNK KERESZTELKEDÉSE SZOMBAT

„Bármely nemzethez tartozik”

Nem akarom, soha úgy kimondani: magyar vagyok, hogy benem akár csak árnyéka legyen a gondolatnak: a tót, a sváb, a cigány és a többi ember nem ember. Ember az emberek között csak úgy vagyok, ha egészen embernek érzem minden fajú és bőrszínű embertestvéremet.

*

Valóban el kell ismernem, hogy Isten nem személyválogató. Mindenki kedves előtte, bármely nemzethez tartozik is, ha eltölti az Úr félelme és igaz tetteket visz végbe; bár tanítását Izrael fiainak adta, amikor békét hirdetett Jézus Krisztus által, aki a mindenség Ura.

APCSEL 10, 34–36

*

Az igazi hívő nincsen egyedül a hitében. Ha próbatétel lehet számára, hogy a többi ember szemében nem számít függetlennek, mennyivel inkább jelent számára erőt ez a szolidaritás! A keresztség útján belépett a nagy katolikus családba. Annak minden tagjával osztozik az ugyanazon és egyetlen reménységben. Ugyanazt a felhívást hallotta, ugyanannak a testnek a részét alkotja. Betoborozták abba a „menetelő seregbe, amely azon az úton menetel, ahol az ember megtalálja az üdvösséget, Jézus Krisztust” (Ró-

mai Kelemen). Mint ugyanazon egyház gyermekei, valamennyien örökségbe kapták tőle ugyanazt a Krisztust. Ugyanabban a hitben nevelkedve, ugyanaz a Lélek hatotta át őket, aki ugyanazt az önkéntelen visszahatást éri el náluk, s e jelről kölcsönösen megismerik egymást.

Mindenütt élénk kerülnek Krisztusnak ezek a tanúi, akik szeretik őt anélkül, hogy látták volna. A hangzatoknak csaknem végtelen különféleségében, mindenütt fölhangzik ugyanaz az új ének, aminek az éneklését mindnyájan ugyanattól az anyától tanulták az új születésük folyamán: „Mennyi újonnan keresztelt szeretett ma meg téged, Uram Jézus!” (Sz. Ambrus). Krisztus nagy családjának valamennyi tagja megismeri és megnevezi egymást. Mindenütt ugyanaz a hit, ugyanaz a remény, azonos a szeretet. Ez a külső kifejezése az alapvető egységnek, ez az egyetlen lángnak a kiáradása.

H. DE LUBAC

*

A katolikus embernek meg kell értenie, hogy egyáltalán nem lehet katolikus, ha nem éli a hitét másokkal együtt.

R. LOMBARDI

*

Urunk Jézus Krisztus, aki zsidó anyától született, de örömmel töltött el egy szír asszonynak és egy római katonának a hite, aki a téged kereső görögöket örömmel fogadtad és megengedted, hogy egy afrikai hordozza a keresztedet, – segíts minket, hogy készek legyünk minden fajtájú és nemzetiségű embert a te isteni országodba elvezetni.

DÉLAFRIKAI IMÁDSÁG

Megkísértette.

Nem gondolom, Uram, hogy csupa kísértésből állna az élet. Mégis gyanítom: akadnak dolgok és helyzetek körülöttem, s támadnak bennem is olyan gondolatok, amelyekről alig veszem észre, hogy tulajdonképpen buktatók. Igen! A Gonosz egyik fő ereje lehet, hogy csapdái nehezen észlelhetők.

*

Ha a Magasságbelinek oltalmában él az ember, a mindenható Isten védi. Így szól az Úrhoz: Váram és menedékem vagy Te nékem! Istenem, benned bízom!

90. ZSOLT 1, 2

*

Embervoltunk adottságai miatt lehetetlen Istent megtalálnunk anélkül, hogy kísértés ne érjen. De vajjon a kísértés nem veszedelem-e? Nem volna-e sokkal inkább kíváncsi, hogy sohase érjen minket kísértés? Hajlunk arra, hogy így vélekedjünk.

De Isten – a tévedhetetlen Igazság – ellenkező véleményen van: „Boldog az az ember aki kiállja a kísértést.” „Mert kedves voltál az Istennek, kellett, hogy kísértéseknek legyen kitéve.” Miért magasztalja a Szentlélek az így megkísértettet, mikor mi hajlunk egészen másként megítélni a dolgot? Vajjon ez magáért a kísértésért van?

Egészen világos, hogy nem. Hanem hogy hűségünk bizonyosságát adhassuk. Egyúttal a kegyelem erejének is élő bizonyága: „Elég neked az én kegyelmem. Mert a gyöngeségben mutatkozik meg egészen az én hatalmam.”

Különben a kísértés nem egy embernél olyan munkát végez, amit semmi más nem helyettesít. Hányan vannak, akik csak akkor eszmélnek magukra, ha a kísértés meg rázza őket, ha a szakadék szélén érzik magukat. Hatalmas kiáltás tör ki belőlük Isten felé. Ez számukra a kegyelem órája. Másokat viszont a lanyhaságtól őrzi meg. Sokaknak a tapasztalás révén kiképzést nyújt.

Ne ijedjünk meg hát a kísértés tényétől, sem annak gyakoriságától, sem annak hevességétől.

MARMION

*

Istenem!

Lehet lelkünk mégoly fennkölt: telve jószándékkal, buzgalommal, elszántsággal,
mégis elég egy pillanatra elszakadnunk tőled,
hogy legkiválóbb érzelmeink szertelenséggé fajuljanak,
szeretetünk erőtlen érzelemmé satnyul,
előrelépésünk lelki kevélységgé ágaskodik,
buzgalmunk erőszakossággá türelmetlenedik,
önbizalmunk elbizakodottsággá fuvalkodik,
Ilyenkor dőbbenünk rá arra,
hogy biztos úton csak te tudsz vezetni bennünket.
A te szavad a legfőbb élet-szabályunk.
Az életadó erőt is belőled merítjük
a hit csatornáin keresztül.

J. H. NEWMAN

NAGYBŐJT 1.

HÉTFŐ

Megkísértette.

Istenem! Milyen sokrétűvé válik ez a szó: kísértés, ha eltűnődöm értelmén. Vonzón kínálkozó szempont, hogy letérjek eddigi utamról. Felvillant csábos ígéreteket, hamarabb elérhetőket, mint a te ígéreteid. Kétely támad: hátha más logika érvényes, más következtetés vonható le, más mentalitás ésszerű, mint amihez eddig igazodtam. De vajjon kihez és mihez igazodtam is eddig? Úgy hiszem a te logikádhoz: Ha Isten gyermeke vagyok, akkor Isten Fiához kell igazodnom.

*

Ha Isten Fia vagy, mondd. . . Ha Isten Fia vagy, ugorj. . . Mikor ezek a kísértések végetértek, egy időre elhagyta őt a sátán.

LK 4, 3-13

*

Krisztus kint a sivatagban kulcs helyzetben van. Benne az egész emberiség áll megint választás előtt: Istennek valódi képét viseljük-e magunkon, vagy tovább is az eltorzítottat?

Van aki értetlenül áll a tény előtt: az Isten Fia is dilemma elé kerülhet, és átélheti az emberi életünk kételyeit, bizonytalankodását, szorongásait. Pedig Krisztusnak nemcsak ez egy alkalommal, hanem működése következő éveiben is döntenie kellett, állja-e a harcot minden emberi elferdülés ellen: a kapzsi hajsza, az igazságtalanság, gyűlölet, erőszak, hamisság, szabadosság, rettegés és reménytelenség szellemével szemben? Hú marad-e ahhoz a dinamizmushoz, amely belülről hajtja azt a valakit, aki Isten is, ember is egy személyben? Következetesen vállalja-e és végrehajtja-e Atyja eredeti tervét: az ember az Isten képe legyen a földön?

Az ő döntésével kezdődhet meg az ember kiteljesülése.

H. VULLIEZ

*

Ha Te Krisztus – Isten Fia létedre – harcba kívántál szállni a gonosz szellemmel, akkor mit csodálkozunk mi azon, hogy nekünk – a te tested tagjainak – követnünk kell ezen az úton? Te nemcsak, mint Isten győzted le a sátánt, hanem közösségednek, az egyháznak a fejeként is. Benned és általad mi is győzedelmeskedtünk. És mindig módunk lesz győznünk a lázadó szellem sugalmazásai ellen. Hiszen apostolod a te megbízásodból adta nekünk a biztositékot: „Isten nem engedi, hogy erőnkön fölül kísértésünk meg. Kegyelemmel mindig lehetővé teszi számunkra a szerencsés kimenetelt.”

MARMION

NAGYBŐJT 1.

KEDD

Semmit sem evett.

Bevallom neked: sokszor meghökkentett böjtölésed: mire jó ez az önkínzás? Mi köze jámborságomhoz, hogy eszem – nem eszem, mit vagy mennyit eszem? Egészséghez erőnléthez, teljesítmény-

hez – igen. De a hozzád fűződ kapcsolatra mi befolyással van ez? Az a benyomásom: keresztény testvéreimnél is inkább a szótárukban és gyónásukban szerepel a böjt, mint a valóságban. Mondd: elmúlt fölötté az idő, vagy örökérvényű érték számunkra a böjtölés?

*

Jézus a Lélek ösztönzésére negyven napra a sivatagba ment. Azokban a napokban semmit sem evett. A negyven nap elmúltával megéhezett.

LK 4, 1–2

*

Aki böjttől, fogékonnyá lesz mások fájdalmai és szenvedései iránt. Önmagát kiüresítve mintegy rezonáló szekrénnyé válik. A böjtölés bizonyos fajta jótékony lázzal jár, ami gyakran álmatlansággal párosul. S ezek az álmatlanságok rendszerint ötletekkel, sugalmazásokkal gazdagítanak. Az eszmék, amik előbb foglalkoztatták az embert, hótisztán ragyognak föl. Értelmi földolgozásuk mintha magától menne. Áttól tartok, hogy a keresztények amikor elhanyagolják ezt az eszközt, mérhetetlen kincsektől fosztják meg magukat.

L. del Vasto, aki maga is többször nyúlt Gandhi e vértelen fegyveréhez.

*

A böjt modern világunkban nem szükségszerűen jelent éhségérzetet, de végletekig érzékennyé tud tenni mások testi-lelki éhsége iránt.

RÉGAMEY

*

Köszönjük mennyei Atyánk, hogy megérhettük a nagyböjt szent idejét.

Áradjon ki Szentlelked, működjék bennünk az üdvösség napjaiban. Szívünk megtisztuljon, szeretetünk erősödjék.

Tedd, hogy beteljük minden igével, mely tőled származik.

Engedd, hogy ne csak jelentős dolgainkban érvényesüljön a szeretet, hanem hétköznapijainkban is ez irányítson bennünket.

Segíts mértékletesnek lennünk, hogy megtaláljuk a módját, miként segíthetünk nélkülöző embertestvéreinken. Add, hogy Fiaid gyötrélmeit keresztényien viseljük testünkön, hiszen ő is testében keltett új életre mindegyikünket.

PAPI ZSOLOZSMA

NAGYBÓJT 1.

SZERDA

Mondd a kőnek, hogy váljék kenyérré.

Nem egyhamar jöttem rá, Uram, miért lett volna helytelen részedről, ha éhségedet csodatevő hatalmaddal csillapítottad volna. Ugyanígy nehezen ment fejembe, miszerint kísértésnek kell tekintenem a bennem élő törekvést, hogy képességeimet szinte kizárólag a magam – legfeljebb családom – javára fordítsam. Te nemcsak a sivatagban, de sokszorosan megmutattad, hogy nem önmagadért vagy. Bármilyen foglalkozásom, ha keresztény vagyok, lehet-e más a felfogásom?

*

Jézus negyven nap elmúltával megéhezett. A kísértő ekkor így szólt hozzá: Ha Isten Fia vagy, mondd ennek a kőnek, hogy váljék kenyérré. Jézus azt felelte: Írva van: nemcsak kenyérral él az ember.

LK 4, 2–4

*

Ki nem ismer családokat, amelyekben a családtagok egymás mellett élnek ugyan, de mintha csak penzióban laknának. Ugyanazt a kenyeret eszik ugyanannál az asztalnál. S egymás számára mégis idegenek. Lelkileg kilométernyi távolság választja el őket egymástól. Pedig ha valamennyi melegséget óhajtunk adni a világnak, azt otthon kell kezdeni. Ki kell nyílnunk egymás számára.

Nemcsak a kenyeret, de a lelket, az életet is meg kell egymással osztanunk. Többnyire azonban félünk a másik részvételétől szégyenből, szeméremből vagy épp indulatosságból, s elefántcsonttoronyba zárkozunk. Pedig az első gazdagító erő az volna a velünk együttélők számára, ha megmutatnánk nekik igazi arcunkat.

SUENENS

*

Igen sok, nagy általánosságban lelkiismeretesnek és vallásosnak ismert, – vagy amint mondják: tiszteletre méltó derék ember – minden látszat szerint – nem annyira arra törekszik, hogy miként lehet kedves Istennek, hanem arra törekszik, hogy az ő nem-tetszése nélkül miként tetszhetne önmagának.

J. H. NEWMAN

*

Krisztusunk!

A bűnt kivéve mindenben közösséget vállaltál velünk. Segíts, hogy tudjunk együtt örülni az örvendezőkkel, tudjunk részvétellel lenni a bánkódókhoz.

Engedd, hogy mint éhezőt, téged szolgáljunk ki, valahányszor embertársainkról gondoskodunk s így a te szomjadat oltuk. Tekints azokra, akik a keresztségben újjászülettek, hogy élő kövekként épüljenek bele lelki hajlékodba. Add, hogy táplálékul legalább annyira kíváncsozzunk igéd után, mint a test kenyere után.

PAPI ZSOLOZSMA

NAGYBŐJT 1.

CSÜTÖRTÖK

Vesd le magad!

A feltáruló mélységek vonzanak, a lehetőségek megszédítenek. A hirtelen felötló hamis önbizalom esztelen dolgokra is csábít. Uram, én kivétel volnék? Nem szédített-e meg engem is már az önbizalom? Nem vetettem-e magam könnyed vi-

gyázatlansággal piszkos beszédek vagy lappangó gyűlölet örvényébe? Ivási vagy más ingerek mélységeibe? Nem hitegettem-e magam: mindez nem árthat nekem?!

*

Jeruzsálemben is elvitte őt a kísértő. A templom párkányára állította. Ha Isten Fia vagy – mondta – vesd le magad!

LK 4, 9–10

*

Előnyös tulajdonságok erősen készítetnek arra, hogy ön-bizalomnak adjuk át magunkat. Ha valaki saját szorgalmával és tehetségével sikereket ér el, ha szegényen kezdte és gazdagon végezte, nagyon alkalmas ez arra, hogy nagyra tartsa önmagát, és bízzék saját elgondolásai és eszközei hibátlanságában. Vagy ha érzi valaki, hogy jók a képességei, mennyire ki van téve az ilyen ember annak, hogy csodálja önmagát és elég legyen önmagának. Gyöngédtelen, heves és gőgös legyen. Megvetővé, tunyává és elzárkózóvá váljék. És mint valami ábrándos dolgot vagy kényelmetlen szigorúságot, lenézze a tiszta, önmegtagadó és alázatos vallásos lelkiületet.

J. H. NEWMAN

*

Amikor önmagadat keresed – nem élhet benned Krisztus. Mert Ő az Atyáért él.

SZENT-GÁLY

*

Köszönöm Istenem fogyatékkosságomat,
mert általa találtam meg magamat, munkámat,
sőt Téged magadat is, Istenem!
Köszönöm, hogy életem sötét és néma éveiben
használtad életemet valami célra,
melyet ugyan nem ismerek,
de egy napon majd mindent meg fogok érteni
és akkor nagyon elégedett leszek.

Hiszem, hogy az életet azért kaptuk, hogy növekedjünk
a szeretetben.

Hiszem, hogy Istenem bennem vagy,
miként a nap a fényben és az illat a virágban.

Fény az én sötétségemben!

Hang az én csöndemben!

Hiszem az örök életet.

Hiszem, hogy ott enyémekek lesznek azok az érzékek,
amelyeket most nélkülözök,
és hogy odaát csodaszép otthonom lesz telve színnel,
zenével, a virágok bólongatásával és szereteteim arcával.

KELLER HELEN

NAGYBŐJT 1.

PÉNTEK

Minden hatalmat és dicsőséget neked adok.

Sajnos engem nem kell széldíteni nagy hatalommal, karrierrel, befolyással, világra szóló tekintéllyel, hatalmas lehetőségekkel. Elég kísértés nekem minden kis alkalom a hatalmaskodásra. Szinte keresem az embereket, akikkel szemben fölényemet éreztethetem: nem vagyok akárki, szavamnak súlya van. Csendben megvallom neked, Uram, legjobban azt szégyenlem, hogy azokon is basáskodom, akiket éppen szeretetük és jóságuk szolgáltatt ki nekem.

*

Aztán fölvitte őt a sátán egy magas hegyre. Egy szempillantás alatt megmutatta neki a világ országait. Azt mondta: minden hatalmat és dicsőséget neked adok, mert én kaptam meg és annak adom, akinek akarom. Ha leborulva imádasz engem, minden a tied lesz.

LK 4, 6-7

*

Isten nem szünteti meg azt, amit magához vesz. Nem vámpír, aki teremtményeinek létéből él. Nem Moloch, aki velük táplálkozik. Isten közelléte nem szünteti meg

a teremtmények önállóságát. Nem azért veszi magához, hogy megszüntesse a köztük lévő különbséget. Ellenkezőleg: épp azt akarja benne, amiben különbözik tőle. Amikor magához veszi, föl is szabadítja. Isten nem konkurrens a világnak. Nem kioltja a nem-istenit, hanem ragyogóbbá teszi. Ő nem olyan, mint a fölkelő nap, amelynek első sugarától már elhalványodnak a csillagok. Az igazi nagyság nem megy a többi rovására. Nem belőlük él. Nem zsákmányolja ki őket. Tiszteli és biztosítja önállóságukat.

NYIRI T.

*

Istenem! add, hogy
fontos ne legyek magamnak:
végtelen falban legyek egy téglá.
Lépcső, amin felhalad valaki más.
Ekevas, mely mélyen a földbe ás.
Ám a kalász nem az ő érdeme . . .
Legyek a kendő, mely könnyet töröl.
Legyek a csend, mely mindig enyhét ad.
Legyek a drót, min üzenet megy végig –
és cseréljenek ki, ha elszakadtam.
Sok lélek alatt legyek a tutaj . . .
Legyek a hegedű, mely a végtelenbe sír,
míg le nem teszi a művész a vonót.

NAGYBÓJT 1.

SZOMBAT

Minden a tied lesz!

Észrevettem, Uram, milyen súlyos kísértés számomra már a legkisebb jólét. Kapzsisvá, fukarrá, rideg szívűvé, iriggyé és önteltté tesz. Szinte megbokrosodom, ha megérzem a Pénz és a Holmi vonzóerejét. Pedig tudnom kellene: az aranyborjúval nem férsz meg egy szívben, Istenem!

*

**Ha leborulva imádasz engem, minden a tied lesz.
Jézus elutasította: Írva van: „Uradat, Istenedet imádd
és csak neki szolgálj!”**

Lk 4, 7-8

*

A földi javak jók és szükségesek a földi élethez. De ne legyen az ember ezeknek rabszolgája. Főleg ne bálványozza őket. Szabad birtokolnia, de ne legyen a pénz és a birtok démonjának megszállottja. Emelkedjék fölébe a bírvágnak.

FAULHABER BÍBOROS

*

Minél értékesebb valami, annál szomorúbb annak megromlása. A tulajdon megromlása különösen ördögi jelenség. Sok ember azt hiszi, többet ér mint mások – mégpedig nem egyéni érdeme, hanem tulajdona révén. Megáll háza előtt, beszáll kocsijába és úgy érzi: ő maga is akkora mint a háza, vagy a kocsija. Megpróbál mások fölé kerekedni, de nem azzal, hogy jobb náluk, hanem hogy többje van. Ez az emberiség egyik legáltalánosabb illúziója. Egyike ez a legtágabb lékeknek, amelyeken át a világba ömlik a gonoszság.

HOLLAND KATEKIZMUS

*

Hát nem volna borzalmas azzal a tudattal élni, hogy semmi érdemleges tennivalóm a világon?! Szerzek még valamit a családi vagyonhoz, bankbetéthez. Félméterrel hosszabb autót tartok, mint az apámé volt. Beutazom a világot. Végigkóstolom a sülteket, borokat, a nőket – no igen, ez szórakoztató valameddig. A csömörig. Az una-
lomig.

Érdemes volt ezért embernek születni?

Fekete Gy.

*

Krisztus! Benned minden az enyém!
Sebeket ejt rajtam a kíméletlen élet? –
 hozzád fordulok, hogy meggyógyíts.
Hamis vágyak lázálmában
 csillapító hús forrás vagy.
Ha nyomaszt önnön gonoszságom,
 Te vagy a megigazulásom útja.
Tehetetlenségemben Te vagy az erőm.
A halál küszöbén Te vagy az élet.
Majdcsak felébred a vágy bennem a menny felé.
 Te magad vagy az út oda.
Vaksötétben, rémüldözve megpillantlak, mint irány-
 fényt.
S ha egyszer rád éheztem,
 Te az örök élet kenyere
 enyém leszel mindörökre!

Sz. AMBRUS

Imádság közben arcának színe elváltozott

Egész valónk folyton alakul, változik. Aszerint is, hogy milyen eseményekkel és föladatokkal, miféle emberekkel és indulatokkal hoz össze az élet. Csak épp a veled való találkozások ne változtatnának rajtam, Uram?! Ha imádság után nem vagyok egy nagyon kicsit legalább más, akkor az nem is volt valójában ima, inkább a percek múlása. Te akkor is ott voltál. Csak én nem voltam igazán jelen, számodra Istenem.

*

Miután Jézus szenvedését megjövendölte, maga mellé vette Pétert, Jakabot és Jánost és fölment velük a hegyre imádkozni. Imádság közben arcának színe elváltozott, ruhája pedig hófehéren tündökölt.

LK 9, 28-29

*

A léleknek olykor abba kell hagynia önmaga vizsgálatát, szemlélnie kell Istennek nagyságát és szépségét. Így jobban rádöbben saját kicsinységére. Csak akkor vesszük észre igazán piszkos voltunkat, ha gyönyörködünk az ő tisztaságában.

AVILAI SZ. TERÉZ

*

Ha velem összeforrtok és lelkem világít és ég bennetek: életemet, érzületemet osztjátok. Az fog tetszeni nektek, ami nekem tetszik. Azt fogjátok akarni, amit én akarok. Pihegéstek az én lélekzetem, imátok az én vágyam lesz.

PROHÁSZKA O.

*

Uram, ha igazán imádkozni tudnánk, életünk többé nem lenne kínokkal teli, és kétségbeesésünk nem lenne kilátástalan. Ha imádkozni tudnánk, megtanulnánk a vi-

lágot a te szemeddel nézni, környezetünket és önmagunkat a te mértékeddel mérni.

Ha imádkozni tudnánk, oldódna bennünk a bénult aggodás, mely ránk-ránk telepszik valahányszor a világ jövőjének ködös homályába tekintünk.

Uram! Ha imádkozni tudnánk, akkor kihallanánk hangodat a vélemény-különbségek káoszából.

Uram, taníts meg bennünket imádkozni, hogy mint gyermekeid tudjunk benned bízni.

NAGYBŐJT 2.

HÉTFŐ

Közelgő haláláról beszélgettek

Ez volt hát a téma. Mily jó, hogy Lukács elárulta. Azt is kiemeli, hogy Mózes és Illés megdicsőülten jelentek meg neked. A három megdicsőült társalog a dicstelen halálról, mely mégis megváltást hoz. A halálon Mózes már átesett, de a zsidó hagyomány szerint Illésnek sikerült megkerülnie. Te vállalod. Élje még y. Szembe nézel vele. Saját halálom döntő kérdéseit így nyilván veled fogom én is megtárgyalni, aki megdicsőülten is, de emberileg is tudtál róla beszélni.

*

Mózes és Illés megdicsőülten jelentek meg és közelgő haláláról beszélgettek, amelyet Jeruzsálemben kell majd elszenvednie.

Lk 9, 30.

*

Krisztus élete földszürke lett. Alakja lelapult a földhöz. Élete elmosódott, elvegyült a köznappal. Úgy, hogy 30 éven át föl sem tűnt senkinek. Olyan lett, mint a néma pacsirta, mikor a szántáson ül: rögnék nézed. Csak ha fölszáll, s kiönti dallos lelkét a határra, akkor árulja el magát.

De Krisztus nemcsak az igénytelen életnek, de a szenvedésnek is alázatába öltözött. Ezt a formát is magára

vette. Mert ez még szürkébb volt, sőt már feketébe játszott. A szenvedés az emberi életnek legalacsonyabb szintája. Ott a póz magától szertefoszlik. S a világnak legfönségesebb gesztusából is csak a taposott féreg volna marad.

Ott találjuk az embert, aki levetette magáról a világ színpadi garderobjának utolsó darabját is és felöltözködött a tehetetlenség meztelenségébe. Jézus a szenvedő szolgának ezt a formáját öltötte magára.

PROHÁSZKA O.

*

Üdvösségünk! Te életedet adtad azokért, akiket szeretsz.

Add, hogy hasonló lelkülettel szeressük mi is egymást. Életünk! Te amint a fán meghaltál, leromboltad a károhozatot és a halált. Engedj veled halnunk, hogy dicsőségben veled támadjunk fel.

Üdvözítőnk! Te kitért karoddal a keresztfán magadhoz hívtál minden századot, gyűjdsd dicsőséged országába Isten szétszórt gyermekeit.

PAPI ZSOLOZSMA

NAGYBŐJT 2.

KEDD

Rettegés és lelki sötétség szállta meg.

Talán nem a lelki édesség, hanem sokkal inkább a megrettenés a teljesebb természetfeletti élmény. Mert olyankor tárul fel igazabban a valóság: a te világod borzongató végtelensége, a te félelmes más-ságod, s a magam hitvány, esendő semmi-sége, Uram! Jeges kézzel markolja meg szívemet a fölismerés: mennyire nem illünk egymáshoz, Istenem! Hogyan lehet mégis, hogy magadénak akarsz engem, Fölséges?!

*

Mikor a nap már lemenőben volt, mély álom nyomta el Ábrahámot. Nagy rettegés és lelki sötét-

ség szállta meg. Azon a napon kötött szövetséget az Úr Ábrahámmal.

TER 15, 11, 17

*

Hatalmas, szokatlan, rémületes jelenségek előtt az embert önkénytelenül is valami rajta túlemelkedő jelenlét érzése fogja el, és kicsinységébe roskad. Vegyes érzés ez.

A szent a „félelmetes” oldaláról jelenik meg benne. Még nem fedi fel jellegének mélységét. Isten az ő félelmes nagyságát jeleken át mutatja meg.

Az igazi, kiegyensúlyozott hitéletben a félelmet egy ellenkező érzés tartja egyensúlyban: az Istenbe vetett bizalom. Ez olyan biztonság forrása, amely elüzi a primitív emberi félelmet. Isten maga alakítja ki bennünk ezt a helyes Isten-félelmet: olyan ítélő bírónak nyilatkoztatja magát ki, aki előtt csak a megátalkodottaknak kell remegniök.

P. AUVRAY

*

Mikor Isten-félelemről beszélünk, akkor nemcsak arról van szó, hogy vétkességünk tudata elszomorít és aggaszt minket. Nem is csak a büntetéstől való félelem. A tiszteletteljes gyermeki félelem az, hogy irtózzunk minden rossztól, mellyel az általunk szeretett Istent megbántjuk.

A. TANQUEREY

*

Ráhagyatkozom a te kezedre, Istenem!
Úgy fogd kézbe ezt az anyagot, mint teszi a fazekas.
Formáld, vagy törd össze, ahogy jónak látod,
és ahogy kettétört testvérem, János élete.
Rendelekezzél:

mit akarsz, hogy tegyek és mit ne tegyek.
Hiszen magasba emelve vagy megaláztatva, üldözve vagy meg nem értve,
hol megrágalmazva, hol megvívásztalva,
kínlódva és mindenre alkalmatlanul nem marad másom,
minthogy édesanyád szavait ismétljem:
„Legyen nekem a te igéd szerint.”

R. KENNEDY

Miből tudhatnám meg?

Istenem tudod jól, hogy pontos előtervezések, körültekinthető biztosítások, szabványok és előírások bástyái övezik atomkori életünket. De azért az ősi nomád-élet is visszaüt: városbátolás, turizmus karavánjai . . . Úgy érzem, Uram, a veled való kapcsolat mindig a mi biztonságigényünk és a te bizalomigényed között fog feszülni. Én is egy vagyok az örök Ábrahámok közül, aki az automaták világában is boldog vagyok, hogy meghívta a hit és bizalom örök hazába élő kalandjába.

*

Ábrahám hitt az Úrnak, aki ezt a hitet érdemül tudta be neki az üdvösségre. Ezért így folytatta: Én vagyok a te Urad, aki kihoztalak Téged a káldeusok országából, hogy birtokul adjam neked ezt a földet. Ábrahám megkérdezte: Uram, Istenem! Miből tudhatnám meg, hogy valóban az én birtokom lesz?

TER 15, 6-9

*

Krisztus, az Isten Fia, mennyasszonyként szerette az Egyházat. Önnön testeképpen kötötte magához és elhalmozta a Szentlélek ajándékaival. Ezért az Egyházban mindenki meghívást kapott az életszentségre, az apostol szava szerint: „Isten akarata, hogy szentekké legyetek!” Krisztus követőit nem cselekedeteik alapján hívta meg Isten, hanem önnön kegyelmes akarata szerint és megigazultakká tette Jézus Krisztusban. A hit által tudatosan itt bennünk földi életünk értelme is, amíg végbe nem visszük az Atyától e világon ránk bízott munkát az eljövendő javak reményében és ezáltal munkáljuk üdvösségünket. Közösségünk u. i. emberekből áll, Krisztusban egyesült emberekből, akiket a Szentlélek irányít az Atya országa felé tartó vándorlásunkban és akik föladatul kaptuk, hogy mindenkinek tudtul adjuk az üdvösség üzenetét.

II. VAT. ZSINAT: EGYHÁZ

*

Ó Istenünk!

Életünk zarándokútját járjuk.

Nem tudjuk mindig konkrétan mi válik javunkra, mi kárunkra. Nem látunk a jövőbe sem.

Azt sem tudjuk, mikor lépsz mellénk utunkon, és minő alakban.

Két marokra fogjuk jövőnk alakítását,

de ugyanakkor egészen rád is bízuk magunkat.

Cselekedd bennünk és általunk azt,

ami terveid szerint van.

Add, hogy sohase veszítsünk el Téged szemünk elől,

míg az új élet barázdáit szántjuk földünkbe.

Tudhassuk, hogy velünk vagy mindig a magad módján.

NEWMAN NYOMÁN

NAGYBŐJT 2.

CSÜTÖRTÖK

Mulandó dolgokban látják életük célját.

Meghökkent apostolod keserű fogalmazása. Találva érzem magam. Hiszen mi is az, ami kedélyileg izgat és mozgat? Szakma-, diploma-szerzés, jövedelem-növekedés, prémium, gyógyulás, családi ügyek . . . csupa konkrét, közeli célok. Követeled, Uram, hogy hátraszorítsam őket? Vagy inkább az fel-lel meg elgondolásodnak, hogy mindezekben keresztül ragadjam meg azt, ami örök?!

*

Sokszor mondtam már és most is könnyek között mondom; sokan élnek úgy, mint Krisztus keresztfájának ellenségei. Mulandó dolgokban látják életük célját: istenük a has és azzal dicsekszenek, amit szégyelniük kellene. Csak a földieken jár az eszük."

FIL3, 18-19

*

Ideigvaló-örökkévaló; e két fogalom állandóan foglalkoztatja az embereket. Bizonytalán még azokat is, akik nem

hisznek az örökkévalóságban. Mert miközben az örökkévalóságot tagadják, tudat alatt számolnak vele. A hívő számára az örökkévalónak tudata rendkívül fontos, hiszen az szítja benne a reményt a megígért javak iránt. Mindenki számára tagadhatatlan, hogy a földi dolgok mulandók. Van-e tehát ésszerűbb, mint az örökké megmaradó értékek felé tekinteni? Ez a szemlélet majd rászoktat arra, hogy ne csüngjünk jobban a földi dolgokon, mint ahogy megérdemlik.

A. DOLD

*

Sajnálod, hogy mindig a pillanat köti le figyelmedet,
s ritkán lépnek át gondolataid az örökkévalóságba?
Jelölj ki hát magadnak jelképeket, amelyek az örökkévalóságra emlékeztetnek. Ilyenek lehetnek:
Minden torony, mely az ég felé mutat.
Minden gyászjelentés, amit a postás kézbesít.
Minden patak, mely a folyóba ömlik.
Minden születésnapod, mely eltávolít a születéstől és közelebb visz az utolsóhoz.
Minden pályaudvar, állomás, ahol kiszállsz.
Gondolj a végállomásra!

J. ROSCHE

*

Istenem!
Mikor az utunk véget ér,
fáradt bennünk a vér, az ér.
Már nem érdekel a jelen,
csak az örök, a végtelen.
Lelkünk a múltba menekül,
folyton beljebb, szüntelenül.
És egyszer oly messzire jár,
hogy nem tud visszajönni már.
Falu Tamás: Út vége

Hallgattak. Senkinek semmit nem mondtak el.

Belső élményeimről hallgatni – bizonynyal ez az egyetlen helyes magatartás. Mégis tény: sok mindent kibeszél szívem titkaiból magatartásom és életem. Ezt nem is kifogásolod. Sőt! Bár azt tudnám életemmel a világnak tudtára adni – önkénytelenül is – hogy megigézett a te szereteted és az én igazi hazám immár a mennyben van.

*

Ők pedig hallgattak. Senkinek semmit nem mondtak el abból, amit láttak.

Lk 9, 36

*

Hallgatásban és csöndben növekszik az istenes lélek minden erényben és ott tanulja meg a Szentírás titkait. Ott találja fel a könnyek kútforrását, amelyben minden éjjel megmossa és tisztogatja magát, hogy annál bizalmasabban társalkodhassék Teremtőjével, minél távolabb van a világ zajától.

KEMPIS T.

*

Csőnd és nyugalom kell a kristályok kialakulásához, a cseppkő növekedéséhez. Nekünk is el kell csendesednünk, ha növekedni akarunk.

SZENT-GÁLY K.

*

Lehet egyáltalán eleget hallgatni? Az ajkak hallgatásának persze egyeznie kell a szív hallgatásával. Durván gondolkodni másról például közel olyan rossz, mint durván beszélni is róla. A gondolatok Isten előtt szóvá testesülnek.

I. MENZ

*

Rejtett kisebbségérzetről tanúskodik, ha valaki tetteit úton-útfélen kürtöli. Akinek van ereje önmagáról hallgatni, elég erős lesz, hogy bennsőleg biztonságban érezze magát.

J. GALSWORTHY

*

Jézusunk! Jól tudod, hogy a föld soha nem volt olyan zajos, mint a mi évtizedeinkben. Nemcsak nagyszerű gépeink okozzák. A fogyasztási cikkek és eszmék reklámjai is versenyt harsognak, hogy felhívják magukra a figyelmet. Te sajnálnád, ha az intimitás ízét veszítené a dicsekvés reklámos piacán. Mivel nincsenek érdekelt-ségeid, nem kenyered a hangoskodás. A te reklámjaid azok, akiket átvilágít és átmelegít a veled való találkozások belső öröme.

A. HOPPE NYOMÁN

NAGYBŐJT 2.

SZOMBAT

Életemet az Úristen védi.

Aki nem hisz, vigasztalhatja magát azzal a kesernyés szó-lással: „holtig csak megélünk.” De a hit sem veszi el ember-létünk alapvető bizonytalanságát. Földön élni: egyet jelent: bizony-talanságban élni. Az ebből fakadó természetes szorongást azon-ban föloldja a remény és bizalom: nemcsak földi, de örök sor-som is irgalmas és szerető szívedbe van beírva, Istenem!

*

**Világosságom az Isten:
nincs kitől félnem.
Életemet az Úristen védi:
kitől kell remennem?!**

26. ZSOLT 1

*

A legjobb emberek is bizonyulhatnak megbízhatatlanoknak. Nagyoknak mutatkoztak, kicsiknek bizonyulnak. Ma szilárdan állnak, másnap meg elbuknak. Ilyen az emberi erény. Arra int, hogy senkit ne tekintsünk a földön mesternek. Csak tökéletes Urunkra hagyatkozhatunk. És alázkodjunk meg önmagunkban.

NEWMAN

*

Éltem, . . .
voltam . . .
Tán megértem –
holtan.

Kunszery Gy.: Miért?

*

Istenem! Én hiszem, hogy kegyelmed elég arra bennem, hogy elérjem a lényegest. Azt, hogy az ember nyugodtan ráhagyatkozhassek élete fölfoghatatlan folyamatára, mert Te – a nagy és örök Fölfoghatatlan – vagy annak annak intézője.

Tudom, tőled tudom, hogy az ember szíve az az ismeretlen vidék, amely fölfedezhetetlen és mégis fölfedezhető benne a jövő. Ezért szívednek megértése a hitben, a bizalomban és a hűséges szeretetben: hosszú, de mindig új kaland. Véget csak akkor ér, ha megérkezünk saját szívünkhöz és fölfedezzük, hogy végül mégis betöltöd ezt a félelmetes gödröt.

K. RAHNER NYOMÁN

„Aki vagyok” – ez a nevem.

Ha valakit: szülőt, hitvest, gyermeket, barátot – nagyon szeretek, irántad is hálát érzek, Istenem! Neked is megköszönöm, hogy ő van, hogy ő megszületetett. Ma, ezen a vasárnapon az ajándékok ajándékát köszönöm meg neked. Azt, hogy Te vagy. Nincs teljesebb öröm, mint egy kicsit is fölfogynom mit jelent: hogy Te az vagy, Aki Van.

*

Mózes így beszélt Istenhez: Ha ők megkérdik tőlem: mi a neve – mit mondjak nekik? Isten azt válaszolta Mózesnek: „Aki Vagyok” – ez a nevem. Ez az én nevem mindörökre, eképpen emlegessenek engem nemzedékről-nemzedékre.

Kiv. 3, 13–15

*

„Isten” – ez a legjobban megterhelt emberi szó. Egyetlen más szót sem hurcoltak és tépáztak meg annyira, mint ezt. Éppen azért nem nélkülözhetjük.

Vallási küzdelmek céltáblája volt ez a szó: öltek érte, vagy meghaltak érte. Rajta van ujjuk lenyomata és vérük foltja.

M. BUBER

*

Ó én Istenem!

Imádlak téged a magad valóságában,

aki oly titokzatos, olyan megfoghatatlan vagy!

Ha nem lennél megfoghatatlan, nem lennél Isten.

Mert a végtelen mi lehet más, mint megfoghatatlan?!

Mindenható Isten! Te az Egy! A Teljesség!

A Határtalan, aki tűzhelye vagy minden elgondolhatónak.

Sőt több annál, több mindennél.

Meghajlok előtted. Csodállak téged, Imádlak Istenem.

NEWMAN

„Aki van” – ez az én nevem mindörökké.

Bemutatkozol. De még hányféleképpen?! Az ezerszínű mindenségben. Bibliának lapjain. Saját Fiadban. De ha még ezerféleképp mutatkoznál be, akkor is mindvégig csak homályban, tükörben akadnánk rád. Maig is igazából csak annyit tudunk: megszólított bennünket az, Aki Van.

*

Izrael fiainak tehát azt mondd: „Aki van – az küldött hozzátok.”

KIV 3, 15.

Uram! Mi Urunk! Milyen csodálatos széles e világon a te neved!

8. ZSOLT. 2

*

Ki vagy, és ki nem vagy számomra, Úristen?! Megbecsülésnek vennéd, ha a mindenség sajtófőnökét látnám benned, akit kíváncsi kérdéseinkkel zaklatgatunk?

Vajjon dajkáknak nézhetünk-e, aki elkeseredett bömbölő gyermekeid orrát-szemét törölgeti?

Tekinhetünk-e téged paciensevel veszkölődő pszichiáternek?

De még mennyi a paciens, aki emberi egzisztenciája szakadékába tekintve elvesztette bennső egyensúlyát!

Vagy korrepetáló volnál földünk hatalmas napközijében: ha valamit nem értünk, hát hozzád fordulunk?

Vagy tán azt várjuk tőled, hogy földünk karbantartója légy, attól függően, hogy önerőnk mikor mondja fel a szolgálatot?

Vagy mint ügyész, bíró, revizor előtt össze kell rezzennünk neved hallatára, mert e névhez törvények és tekintélyes fenyegetések társulnak agyunkban?

Olyan hatalmasságnak ismerjelek tán, akit lekötelezetté tehetek, ha „érdekedben” cselekszem?

Hézagpótlónak kellenél nekünk csupán, akit bármikor előránthatunk, ha megakad a „tudományunk”? Vagy egyszerűen tiszta lapnak, amelyre kívánságainkat jegyzetelhetjük?

Te talán mindez is vagy, és mégis egészen más. Milliósor több! Te az vagy, Aki Van!

H. OOSTERHUIS NYOMÁN

NAGYBŐJT 3.

KEDD

Lángban áll, de mégsem ég el.

Magad választotta jelkép. De magyarázatot nem fűztél hozzá. Annál többet eszmélődtek rajta a századok. Én nem keresgélek magyarázatot. Meghajolok valóságod előtt Mózesrel: elfogadlak annak, aki vagy, soha ki nem alvó tűznek. Add, hogy magam is ilyené váljak.

*

Megjelent az Úr Mózesnek a tűz lángjában egy vadrózsabokor közepén. Mózes látta, hogy a lángban áll, de mégsem ég el. Így szólt magában: Oda-megyek és megnézem ezt a különös látványt, miért nem ég el a vadrózsabokor?

KIV 3, 2-3

*

Igy mondják: Isten válságban van. Mégpedig többféle módon. Gondolkodásunkban, amely képtelen megragadni a végtelenségét, s ezért tehetetlenségében tagadja őt. Szívünkben, hol a bánat és szenvedés kétségessé teszi létezését. A történelemben, amely igazságtalanságával és gáztetteivel tagadja őt. Életünkben, amely a bűn által elfordul tőle.

JOLIVET

*

Hogyan érhetjük el, és hogyan kerülhetjük el Istent? Kikerülni őt? ...a mi korunkban rendkívül egyszerű.

Kerüld a csöndet, kerüld a magányt, kerülj minden töprengést, amely elkanyarodna a kitaposott csapástól. De figyelj jól oda a pénzre, sexre, karrierre, egészségre – mindenekelőtt – saját panaszaidra. Bömböltesd rádiódát. Sodródj a tömeggel. Használj sok nyugtatót. Könyveidet megfelelőképp válogasd. Biztosabb azonban, ha megmaradsz az újságoknál, ott is elsősorban a hírdetések tanulmányozásánál, főleg azoknál, amik a sextet és sznobságot csiklandozzák.

Elérni Istent? . . . Ehhez sokkal kevésbé tudok kész recepteket ajánlani. Ennek oka, hogy én sohasem kerestem Istent. Fordítva történt. Ő volt a vadász – legalábbis nekem úgy tűnt – én pedig a szarvas. Becserkelt, mint egy indián, célzott és tüzelt. És én örökre hálás leszek azért, hogy így esett meg első – tudatos – találkozásunk.

C. S. LEWIS

*

Ó Uram add, hogy izzó létedet
létem mélyén és a világban
nyugtalan ujjal kitapinthatam.
Ne csak a sejtelem és a talány légy,
légy inkább a cél, a bizonyosság.
Légy nekem az élő Élet s a valóság s hit, bizalom,
kinek lényét, hogy felfogjam, gyöngye vagyok
bár,
ámde léted érzékelni tudjam,
mint a bogár s a rózsza a fény tűzes óceánját.
Ölbey I.: Ó Uram, add.

NAGYBŐJT 3.

SZERDA

Itt vagyok!

Istenem! A megváltás óta nemcsak itt-vagy ott, nem is csak égő csipkebokrú szent pillanatokban, hanem szürke hétköznapiokon is ismételten szólítasz minket: Keresztény program lehet – e más, mint mindenkor: örömben és fájdalomban ese-

ményekben és földadatokban, egyéneken és közösségeken – rád figyelni, észrevenni téged, a nagy Jelenvalót. Így magam is jelenvalóvá válok számodra, mert teljes életemmel válaszolom neked: „Itt vagyok!”

*

Mikor az Úr látta, hogy Mózes odajön a csipkebokorhoz, és látni akarja, így szólította meg a vadrózsabokor közepéből: Mózes, Mózes! Ő azt felelte: Itt vagyok!

KIV 3,4

*

Mai világunk legnyugtalanítóbb jelensége a vallás dolgában egyre jobban megnyilatkozó általános kielégületlenség. Pillanatnyilag úgy fest, mintha az ember nem látná maga előtt pontosan azt az Isten-aitcot, amelyet imádhathatna. . . Az emberiség nem hűlt ki, csupán olyan Istent keres minden erejével, aki arányos a mindenség újjonnan felfedezett nagyságával. Mert világunk határtalan nagysága megzavarta adoráló, meghódoló képességünk skáláját. Ha lehetőség nyílik egymás mellett, egyszerre hinni Istenben és a Világban – akkor hatalmas láng izzít át mindent; ezzel olyan hit születik, mely birtokolni képes a földet.

TEILHARD DE CHARDIN

*

Istenem! Tökéletesnek tudlak, hibátlanak.
Olyan valaki vagy, aki senkit nem akarsz önsúlyoddal lehengerelni.
Nem vagy riválisa világunknak,
nem vagy féltékeny arra, amit magad alkottál,
sohase próbáltad a világ zaját hangoddal túlharsogni.
Elég hatalmas vagy Te ahhoz,
hogy ne kényszerülj helyettünk cselekedni,
meghagyj minket annak, amik vagyunk,
s nyugodtan megvárd, míg rájövünk:
ki is vagy voltaképp számunkra, Istenünk!

H. OOSTERHUIS NYOMÁN

Szent az a föld, amelyen állasz.

Valamikor régen szentté lett a hely, amelyen megjelentél, Istenem! És a szent egyre tárgult, míg Krisztusodban szentté lett az egész mindenség, mert beletestesült a Legszentebbnek Fia. Ezt a megszentelést akarod kibontakoztatni és teljesség felé vinni általunk. Szentté lesz minden hely, minden ügy, minden esemény, minden közösség, ahol Fiad Lelke érvényesül az ember aktív jelenléte által.

*

Ne közelíts ide! Oldd le lábadról a sarut, mert szent az a föld, amelyen állasz.

KIV 3, 5

*

Isten közeledése nem mossa el, hanem kiemeli és még élesebben megvilágítja a Teremtő és teremtmény közti különbséget. Azt, hogy ő egészen más, leginkább abból tudjuk, hogy eljön a világra. Isten mindent fölülmúló volta, transzcendenciája abból tűnik ki igazán, hogy már kizárólag a megtestesült Isten-ember közvetítheti és nem a világ.

NYIRI T.

*

Micsoda nap lesz az, midőn minden tisztátalanságtól megtisztulva közeledbe kerülhetek tündöklő fénytől ragyogó palotádban. Micsoda reggel lesz az, mikor először megpillanthatlak, remegés nélkül gyönyörködhetem vonásaiddal! Micsoda nap lesz az, hosszú, soha le nem nyugvó nap! Az örökkévalóság napja. Most még érzem magamon a halálra szánt testet, zavaró számomra és szétszór tizezernyi gondolat, amely mintegy elzárja érdeklődésem elől az eget. Ó én Uram! Milyen nap lesz, mikor megszabadulva minden bűnömtől, gyönyörűségedre állhatok szemed előtt.

NEWMAN

Én vagyok atyáid Istene.

Atyáink Istene vagy. Elődeinké. Az elmúlt századoké és nemzedékeké, akik előttünk küzködtek földünkön. Ugyanakkor a jövődönék is Atyja vagy. Te nem megállítani kívánod az időt, hanem megszentelni. Óseink hitét nem megmerevíteni, hanem kibontakoztatni akarod. Ne kényszeredetten kullogjon a hit, hanem szárnyra keljen világunk terebélyesedő megismerésekor. Te azoké vagy igazán, akik változásra nem szoruló Lényedet fejlődésre képes frissességben érzik magukénak.

*

Én vagyok Atyáid Istene. Ábrahám Istene, Izsák Istene, Jákob Istene. – Mózes erre eltakarta arcát nem mert az Istenre tekinteni. De Ő így beszélt hozzá tovább: Láttam népem nyomorúságát és hallottam jajkiáltásait.

KIV 6, 6–7

*

Mózes, amikor Isten nevét kérdezi, az ő személyes megnyilatkozását várja s nem valami elvont istenismeret közlését. Mintegy biztosítéknak kéri Isten nevét. Mert ha ő megnevezi magát, akkor el is kötelezi magát. Így történt Ábrahám, Izsák, Jákob esetében is. Sorsuk egy-egy döntő fordulatában megszólal bennük az Isten és gondviselő akaratának útjára irányítja őket. Nem természeti erő, nem kozmikus hatalom ez az Isten, hanem az „Igéret Istene”.

BÉRÉS G.

*

Az Isten-név kettős jelentést takar: egyfelől a mindenség magyarázatának végső elvét. Másfelől azt a végtelen személyes cselekvőt, aki mindent kigondol, létrehoz, fenntart és maga felé irányít.

GÁL F.

*

Csak Istenről mondhatjuk el, hogy belső léte által ott van abban is, aki elfogadta létét és abban is, aki kétségbe vonja. Azért, mert ő nem egy ismeret-tárgy a sok közül, hanem az, akihez minden lét, érték és törvény konvergál. Immanenciája éppoly abszolút, mint transzcendenciája. Vagyis éppenúgy jelen van a világban, mint ahogy távol van tőle. Az ember számára is ő a legközelebb és a legtávolabb. Legnyilvánvalóbb és legelrejtettebb. Legbizalmasabb és legidegenebb. Ez a kettősség az embertől egyrészt az egyre mélyebben átélt „Igen”-t követeli, ugyanakkor megengedi a „Nem” végzetes lehetőségét is. De még a „Nem” lehetősége is az „Igen”-t szolgálja, amennyiben kiemeli az ember szabadságát és igazolja személyes méltóságát.

FRIES

*

Élet, akiért minden éled, s aki adsz nékem éltet!
Élet, ki vagy nékem élet s aki nélkül porba térek!
Élet, aki újra serkent, s aki nélkül vesztek mindent!
Életet adó élet vagy Te: méltó minden szeretetre!
Keresselek?! Merre-merre? Hol találalak,
hogymagamra rá-utáljak – rád borulva?!

Sz. ÁGOSTON

NAGYBŐJT 3.

SZOMBAT

Aki azt hiszi magáról. . .

Uram! Mit higgyek magamról?! Te az vagy: Aki Van – én az, aki alig van. Alig pár éve létezik, és alig pár éve van vissza. Porszem több milliárd között. Az utca hétköznapi embere. Folyton kutatom, vizsgálom, faggatom magamat: mi is az értékem, hol a helyem a feneketlen mindenségben?! Hol csodálom, hol káromlom magam. És oly nehezen veszem le sarnimat, hogy leboruljak nagyszerűséged előtt.

*

**Mind ott voltak. . . mind átkeltek. . . mind újjá-
születtek. . . mind ettek. . . mind ittak. . . és legtöbb-**

jükben mégsem telt kedve Istennek. Aki tehát azt hiszi magáról, hogy szilárdan áll, vigyázzon, el ne essék.

1 KOR 10, 1-10

*

Mi az ember, hogy fölfigyelj rá! . .
Csaknem egy rangba helyezted az angyalokkal,
dicsőséggel, nagysággal koronáztad. . .

8. ZSOLT.

*

Hívők és nem-hívők nagyjából egyetértenek abban, hogy a földi élet középpontjában és csúcán az ember áll. De mi is az ember? Sok és különféle, sőt egymásnak ellentmondó nézetet vallott és vall önmagáról. Gyakran a föltétlen érték rangjára emeli magát, máskor a kétségbeesésig leértékeli. Innen ered tanácstalansága és szorongása.

II. VAT. ZSINAT: MAI VILÁG

*

Valóban az vagyok, akinek mondanak?
Vagy csak az vagyok, akinek magam tudom?:
nyugtalan, epedő, beteg, mint madár a kalitkában,
küzködve levegőért, mint kinek torkát folytogatják. . .
Vágyódva színek, virágok, madárdal után,
szomjazva jó szóért, emberi közelségért, . . .
reszketve haragtól az önkény és kicsinyes megbántásokért,
hajszolva nagy események várásától, aggódva enyéimért.
Ahhoz is fáradt, hogy imádkozzam, gondolkodjam. ..
márcsak arra kész, hogy mindentől búcsút vegyek.

Ki vagyok én? E kérdés gúnyolódik velem.
Bárki is vagyok – Te ismeresz engem:
Istenem! Tied vagyok!

D. BONHOEFFER: WIEDERSTAND U. ERGEBUNG

Atyám! vétkeztem!

Istenem! Volt idő, amikor csontom velejéig hatolt az ige: Tartsatok bűnbánatot! Milyen jó volt akkor kibékülni veled. És ma – visszhangtalanul marad a szívem. Egyszerűen nem érzem, hogy bűnös volnék. Néha tévedek. Egyet-mást elhibázik az ember. Néha a nyelv is megbotlik, nemcsak a láb. Nem érzem ezt semmi másnak, mint embertermészetünk velejárójának. Valóban nem kell felkelnem, Uram?! Vagy megvakultam: nem ismerem fel a bűnöket, amelyek rágnak lelkemen?!

*

Az Atya már messziről megismerte. Szívét eltöltötte az irgalom. Eléje sietett. Átölelte és megcsókolta. A fiú pedig így szólt: Atyám! vétkeztem az ég ellen és te ellened!

Lk 15, 20–21

*

Kívülről semmi végzetes szükségszerűség nem nehezedik ránk. Sem az emberi természetnek, sem a történelem dialektikájának semmiféle törvényszerűsége. Sem fönt-ről, sem alulról nem szorongatja az embert semmiféle kényszer. Szabad. Sorsunkat olyasvalami szabja meg amiért közösen, de szabad választásunk alapján vagyunk felelősek: a b ű n. Tettei teszik az embert boldoggá vagy boldogtalanná most és mindörökre. Ebben az értelemben a b ű n a zsidó-keresztény vallási világ egyedülálló fogalma. Az Iráson kívül csak bizonytalan megfelelőivel találkozunk.

HOLLAND KATEKIZMUS

*

Istenem! Úgy vagyunk önmagunkkal, mintha finom és kényes műszerrel dolgoznánk, amelynek működését nem ismerjük eléggé. Szívünk irányítása fölülmúlja erőinket. De Te tökéletesen ismersz engem. Előtted ismert a go-

nosz alakoskodása és bújkálása bennem. Még ha jó bírása lennék is önmagamnak, ha mégoly elfogulatlan tudnék is lenni, s pontos volna mértékem éppen természetem korlátoltsága miatt mégsem tekinthetném át tökéletesen önmagammat. De Te, amint betérsz hozzám, azonnal keresztüllátsz rajtam.

NEWMAN

NAGYBŐJT 4.

HÉTFŐ

Kicsapongó életet élt.

Az utcán alkoholistákba botlunk. Zsebtolvajoktól óvakodunk. Tudjuk: akadnak betörők, szélhámosok, elvetemültek. Mások lezüllöttek, kéteshírűek, kétszínűek. Visszataszító az, aki tülekedő, mindenre képes, megtévedt, aljas. Televízióban megismerkedünk bűnözőkkel, visszaesőkkel, az alvilág változatos gárdájával. Felelősöket emlegetnek, de bűnösöket?! Szinte csak templomaid szótárában szerepel ez a szó: bűn. Mondd, kérlek Jézusom, templomizmú ódon kifejezés ez csupán, vagy ijesztően sokarcú valóság?

*

Pár nap múlva a fiatalabb összeszedte mindenét és messzi vidékre költözött. Ott kicsapongó életet élt. Eltékozolta egész vagyonát.

LK 15, 13

*

A Biblia szinte minden oldalán beszél arról a valóság-, ról, amit mi általában bűnnek szoktunk nevezni. Az ember tudatosan szembeáll Istennel. Önmaga dönt jóról és rosszról. Saját magát veszi mértékül. Sorsa egyedüli ura kíván lenni. Elutasítja, hogy a teremtetőtől függjön. Így megrontja az Istent és embert egyesítő köteléket. Márpedig ez nemcsak a függésnek, de a barátságnak is kapcsolata volna. A kezdeményezés az emberből indul itt ki, ezért bűnének felelőssége is őrá hárul. Igaz viszont, hogy

ez teszi lehetővé Isten irgalmának is gyakorlását. Az üdvösség története nem más, mint a Teremtőnek fáradhatatlanul megismételt kísérlete, hogy az embert kiragadj a bűnből.

S. LYONNET

*

Amint nem minden a miénk, amink van, éppoly kevésbé vagyunk, Uram, a magunké. Nem mi alkottuk magunkat, s magunk fölé sem tudunk kerekedni, legfeljebb törekszünk rá. Vagy talán az volna boldogítóbb, ha önmagunkká volnánk és nem a tied? Egyesek talán így gondolhatják: magunk útján járhatunk, senkitől nem függünk, nem tartozunk köszönettel, s nem kell fennsőbb akaratra hagyatkoznunk. – De nem üres beképzeltség ingoványa ez Uram?! A tékozló fiú buktató ál-szabadsága. Addig tart, amíg az erszény fedezetet nyújt. Az én életem fedezete Te vagy: Uram, Istenem, Megváltóm és Atyám!

NEWMAN

NAGYBŐJT 4.

KEDD

Fölkelek és Atyámhoz megyek!

Jézusom! Példabeszédeddel rávezetsz minket a bűnbánatra. Ez a szó: „bűnbánat” annyiszor szerepel vallásos szótárunkban, hogy félő: miszerint „elcsépett” szó lesz belőle belső visszhang nélkül. Nálad azonban nem válik sablonossá: „magába szállt”, „fölkelek”, „vétkeztem”, „nem vagyok méltó”, „éhenhalok”, „fogadj vissza”, „Atyámhoz megyek”; mind más-más oldalról ugyanazt az alapvető élményt jelzi: iszonyú távolra sodródtam az életet jelentő Istenemtől. Egy élet aligha elég arra, hogy folyton fölkelvek és ezt a távolságot csökkentsem.

*

Magába szállt és így gondolkodott: hány béres kap bőséges kenyeret Atyám házában, én pedig éhenhalok?! Fölkelek és Atyámhoz megyek. Azt mondom

neki: „Atyám! vétkeztem az ég ellen és te ellened. Nem vagyok többé méltó arra, hogy a fiad legyek. Csak béreseid közé fogadj be engem.” Azonnal útra is kelt atyjához.

LK 15, 17–20

*

A „penitencia” biblikus szavát „bűnbánattal” szokták fordítani. Jobb volna talán így fordítani: „visszafordulás”, megtérés, visszatérés Istenhez. Forduljunk vissza Istenhez, ugyanazt fejezi ki: forduljunk el mindattól, amit ő utál, fordítsunk hátat a gonosznak. Ez a bűnbánat első lépcsője. És egyúttal negatív oldala, s bármily keserves lehet, de döntő.

P. ROGUET

*

A keresztség szimbolikája egész életünkre kettős bélyeget sűt: „Halj meg a bűnnek – élj Istennek!” Kétségtelen: a keresztenység a szó szoros értelmében élet. „Azért jöttem, hogy életük legyen” – mondja Jézus. De ez az élet nem bontakozik ki bennünk saját erőfeszítésünk nélkül.

MARMION

*

Néha elhidegül lelkünk az Isten iránt. Mintha idegenben volnánk, távol tőle. Idegenben van az ember, ha úgy elfelejtkezik Istenről és önmagáról, hogy vétkezik. Idegenbe ment, ahová nem volt való. Ahol nyelvét nem értették. Ahol érzéketlenséggel, keménységgel találkozott. Idegen föld, ahol a lélek fázik és elgyengül. Idegen föld, ahol nincs szeretet és megnyugvás, béke és öröm. Idegen föld, ahol többre érdemes emberek moslákra vágnak. Idegen föld az erkölcstelenség, az önzés, a tisztatlanság és a hitetlenség földje. Nem az én hazám ez! Fölkelek és visszamegyek.

PROHÁSZKA

*

Atyám, vétkeztem ellened. Már nem vagyok méltó, hogy gyermekednek tekints. Képmásodra alkottál. Nagy föladatokat tűztél eléem. Én viszont lealacsonyodtam gondolataimban, beszédemben, élet-vitelemben. Mivel mentegetőzzem? Nincs mire hivatkoznom, csak Fiadra, Jézus Krisztusra. Ő testvérenek vállalt engem elesettségemben is. Őmiatta fogadj vissza engem régi szeretetedbe.

F. LELOTTE NYOMÁN

NAGYBŐJT 4.

SZERDA

Krisztus kiengesztelte irántunk Istent.

Kiengesztelődés: mélyzengésű, meleg, ünnepélyes szó. Híd egy ijesztő szakadék fölött. Föltárt és renovált ősi freskó. Műgonddal végzett javítás egy értékes szőnyegen. Széthullni indult családba visszatért szerelem melegsége. Kórházból kilépőnek derűs mosolya. Önérzetében vérig sértettnek megbocsátó ölelése. Ilyen képek társulnak bennem, Atyám, a bibliai kifejezés nyomán, hogy Fiadban kiengesztelődött velünk és világunkkal.

*

Krisztus kiengesztelte irántunk Istent és ránk bízta a kiengesztelődés szolgálatát. Krisztus nevében kérünk hát benneteket: engesztelődjete ki Istennel. Ő a bűn hordozójává tette értünk azt, aki bűnt nem ismert, hogy általa Isten igazságának részesei legyünk.

2 KOR 5, 18–21

*

A világ szemében csak a szeretet érdemel hitelt. Ez a szeretet Isten utolsó szava a világról. De ezt a szót a Kálvária keretezi, Krisztus szeretete meg akart halni, hogy föltámadhasson. Viszont, a világ azért hallja meg oly nehezen Isten szavát, mert élni és föltámadni akar, mielőtt halált vállalna. A halálból fakadó föltámadásnak

azért nincs becsülete a világban, mert az ittenit akarja örök értékűvé tenni. Pedig, ha szemében a krisztusi megoldás kétségbeesett, akkor maga az élni-akarás kétségbeesett, És akkor áll a világra is Krisztus szava: "amikor megöregedél, karodat kitárod és más visz oda, ahová menni nem akartál." (Jn. 21,18)

H. URS V. BALTHASAR

*

Istenünk! Te Fiadban kiengesztelődte a világgal, engedd hát levetnünk a régi embert és cselekedeteit, és segíts felölnünk magunkra Fiadat, Krisztust, az új embert. Nyerhessük el bocsánatodat, részesülhessünk Megváltónk égi elégtételében. Ne hagyd magára azt sem, aki Téged elhagyott, minket pedig úgy hív vissza magadhoz, hogy valóban hozzád térjünk. Ne téveszd el szemed elől azokat, akiket sajnós mi térítettünk le a helyes útról, nyúlj utánuk, mentsd meg őket. Vezess vissza minden tévelygőt barátságodhoz és igazságodhoz. Kereszttségünkben misztikus módon Krisztussal eltemetkeztünk és új életre támadtunk, add, hogy tényleg ezen új élet igazságában járjunk.

PAPI ZSOLOZSMA

NAGYBŐJT 4.

CSÜTÖRTÖK

Örvendjen minden szenvedő!

Örvendjen?! – Igen! – mondja a zsoltaáros: mert megszabadul a bajból. Krisztusunk! Kereszted alá állva a nagybőjt folyamán a szenvedés-szemléletnek más iskoláját járjuk. Ez a magasabb iskola mélyebb összefüggések megsejtéséhez is vezet. De ez sem változtatja meg a szenvedés alap-feszültségét: az örömben való feloldás és a belőle fakadó érték adja meg a szenvedés értelmét. A te Nagypéntekednek értékét is egyedül Húsvétod bizonyítja.

*

**Boldogan dicsőítem az Urat,
hallja meg és örvendjen minden szenvedő.
Magasztaljátok az Urat velem együtt,
szent nevét mindnyájan áldjuk,
mert az Úrhoz fordultam és meghallgatott engem,
megszabadított minden bajból.**

33. ZSOLTÁR

*

Úgy szenvedj, hogy a szenvedésről alkotott elméletedet ne erőszakold rá másokra. Testi szenvedésedből ne csinálj életfilozófiát. Ne nevezd ki magadat vértanúnak. Ne számítsd ki bátorságod árát. Ne vesd meg a részvétet, de ne is keresd túlságosan. Mint mindenben, a szenvedésben is őszintének kell lennünk. El kell ismernünk, hogy fáj a szenvedés, de azt nem szükséges kimondanunk. Jó, ha észrevevessük, hogy nem tudunk nagyvonalúan szenvedni, de fogadjuk el gyöngeségünket is egy bizonyos hősiességgel. Mindig nehéz jól szenvedni, úgy hogy értékes legyen, de még nehezebb, ha emberi segítségre nem számíthatunk. Nehezebb huzamosan tűrnünk a kisebb szenvedést, mint a heves fájdalom gyorsan enyhülő rohamát. Készségesen el kell fogadnunk azt a keserű igazságot, hogy terhére lehetünk azoknak, akik szeretnek minket. Hasznavehetetlenségünk hősiei elfogadása gazdaggá tehet Isten kegyelmében, minket is, másokat is. Addig nem tudunk jól szenvedni, míg Krisztust nem látjuk azok szeretetében is, akik segítenek rajtunk.

TH. MERTON

*

Uram, ahogy akarod, úgy haljak meg.
Uram, amilyennek akarsz, olyan legyek.
Faragj belőlem műremeket, vagy kis cserepet,
fogadj üdvözlő csókkal, vagy dobj rám követ.
De segíts épp ott, ahova küldesz.
Lángtengerbe állíts vagy vízörvénybe,
lépjek virágos rétre vagy feküdjek vérben:
elfogadom, jó lesz, csak legyek atyai kezében.

R. J. SORGE

Új életre támadt.

Kár, hogy nem folytattad, Urunk, példabeszédedet a másnap kezdődő hétköznapiokról: hogyan tovább? Szilárd vagy ingatag? a zűllés-e a múltó epizód, vagy a megtérés? tud-e és akar-e új vágányt lefektetni? S Atyád hány gyűrűt köntöst, hízlalt borjút és megbocsátó csókot hajlandó tárolni bukdácsoló gyermekeinek? Talán épp azért hallgattál, mert tudnom kell: megújulásomat halálos komolyan kell vennem.

*

Az Atya csak ennyit válaszolt az idősebbnek: Fiam! Te mindig velem vagy és mindenem a tiéd. De most örömlakomát kell tartanunk, mert testvéred meghalt, de új életre támadt; elveszett, de újra megkerült.

LK 15, 31–32

*

A bánat ereje világtörténelmi. Megakasztja a gonosz okszerűségét. Széttépi a szerencsétlen összefüggéseket. Új kezdetet indít el. A bánatban az ember megújítja legmélyebb létalapját. Kimossa belőle a mérget. Más emberként fordul az új jövő felé.

M. SCHELER

*

Nem szabad azt hinnünk, hogy az Egyház megbocsájtásából minden egycsapásra megoldódott és el van intézve. A visszafogadás annyit jelent, hogy Jézus oldalán részt kell vennünk a harcban a rossz ellen. Viszont ott áll valamennyi igazságok legnagyobbika: Jézus által a jó erősebb, mint a rossz. A bocsánat igazi megszabadulást, újjászületést, új kezdetet jelent. De évekig is eltarthat, mire ez kifejeződik. Talán másféle fejlődés ez, mint gondolnánk. Szenvedélyeink megszűnésére számítottunk, de újra elfog bennünket az indulat. Közben mégis meg-

alázkodunk, érzékenyebbekké lettünk, nem nyugszunk bele. A bocsánat segít, hogy mielőbb megoldódjék: életünket ne kelljen a bűn és büntudat súlya alatt roskadozva leélnünk.

HOLLAND KATEKIZMUS

*

Istenem! Újból és újból eléd állok! Megkérdem magamtól: helyes úton járok? Felelősséggel végzem, amit teszek? Vagy együtt úszom az árral? Tovább járom az utat, amiről tudom, hogy magam vagy mások romlását okozzák? Színed előtt számonkérem magamtól, mennyi lett valóság fogadkozásaimból? Egy dologban ne engedj sikert érnem: hogy elaltassam lelkiismeretemet.

KÖNIG BÍBOROS NYOMÁN

NAGYBŐJT 4.

SZOMBAT

Ez egy asztalhoz ül velünk!

Egyikünk így beszél, Uram! : „Együtt dolgozunk. Ott igyekszem meglenni vele. Azon túl azonban nem ismerjük egymást”. Másikünk így vélekedik: „Én nem olyan, akit beengednék a házamba, vagy átlépném a küszöbét.” Jól tudod, Uram, hogy mikor tartózkodó vagyok másokkal szemben, okosnak, körültekintőnek, erkölcsösnek, sőt tökéletesnek érzem magam. Ha Téged figyelek, kételyeim támadnak: talán mégsem annyira okos, erkölcsös és tökéletes gondolatok ezek, hiszen féltő hogy nem annyira a bűn szenvedélyes megvetéséből, mint tudatalatti ellenszenv ürügyéből fakadnak.

*

Az idősebb fiú méltatlankodott, nem akart bemen-ni. Atyja kijött hozzá és kérlelte. De ő azt válaszolta atyjának: „Lásd, én annyi esztendeje szolgállok neked, és sohasem szegtem meg parancsodat. De te sohasem adtál még egy kecskét sem, hogy barátaim-mal lakmározzam. Miután azonban visszajött ez a te

fiad, aki örökségét elpazarolta parázna nőszemélyekkel, mindjárt levágattad a hízlalt borjút.”

LK 15, 28–31

*

Jézus ismételten kiemeli Isten jóindulatát a pogányok, s a nem-igazhitű szamaritánusok iránt. Mindazonáltal nem úgy teszi Jézus, ezt, mintha a zsidó vallással egy szintre helyezné a szamaritánusok tévelygéseit, vagy a pogányokéit. De a legmegdöbbentőbb az volt, ahogy a közismerten bűnös életűekkel viselkedett. Kortársai szemében ez hallatlan botrány volt.

Felületes dolog volna magatartását úgy tekinteni, mint tudatos szakítást kora meggyökeresedett társadalmi konvencióival. Még kevésbé állt szándékában, hogy ezzel a baráti érintkezéssel jóváhagyja botlásaikat. Hogy leült asztalukhoz, ez azt jelentette: elhozta számukra Isten szeretetteljes felkínálkozását: erkölcstelen életükből való kiemelkedés lehetőségét.

HOLLAND KATEKIZMUS

*

Uram, adj olyan szívet, amely tele van szeretettel, amelyből sugárzik a jóság és nem zárkózik el senki elől. Olyan nemes szívet, amely felejtí a megbántásokat, és mindig kész a bocsánatra.

Olyan szívet, amelyet Krisztus tart ígézetében, s amely elmerül az Ő végtelen szeretetében.

F. LELOTTE

Te mit szölsz hozzá?

Jézusunk! Válaszod sokrétű volt: „Az első követ az dobja...” „én sem ítéllek el, de...” Aztán a keresztre mentél és így könyörögtél: „Atyám bocsáss meg, mert...” S mikor győztesen öltámadtál, első intézkedésed volt: „Akiknek megbocsátotok...” Mikor faggattak, porba írtál, fejtegetésekbe és vitákba a témáról nem bocsátkoztál. A főemberek álszent botránkozásaitól éppúgy undorodtál, mint az asszony botlásától. Feltételeesen megértőnek bizonyultál. Ime ez a te hozzászólásod.

*

„Ezt az asszonyt éppen most kapták házasságtörésen. Mózes azt parancsolta nekünk a törvényben, hogy az ilyet meg kell kövezni. Te mit szölsz hozzá?”

JN 8, 4-5

*

A rosszat nem a rossz kedvéért keressük. Valami olyasmire is törekszünk bűneink elkövetésekor, ami önmagában nem rossz. Aki rágalmaz vagy megsért valakit, tudat alatt talán azért teszi, mert nagyobb élettérre, érvényesülésre törekszik. Ez a törekvés önmagában még nem volna hiba. De ha azt mások becsülete, jogai, élettéré, érvényesülése megsértésével igyekszik elérni, az hiba. Az asszony, aki más férjével él, ezzel általában nem akar rosszat tenni. Amit tesz, mégis bűn. Mert más családja földülésával, más jogának és érdekének megsértésével, saját lelkiismerete ellen cselekszik.

A minden cselekedetben benne rejlő jó – olykor segít megértenünk, hogy miért követett el valaki bűnt. Úgyiszlóván minden bűnre találunk mentséget. De épp ez mutatja, hogy a bűn milyen romlást jelent, mennyire szentségtörő: mindig visszaélés valami igazzal, jóval, ami éppen emiatt valamiképp Istentől származik. Bűnt csak az ellen követhetünk el, ami önmagában és másokban jó.

A bűnnel elszakadunk az egésztől, és valamiképp elszakadunk az Istentől.

HOLLAND KATEKIZMUS

*

Ma már annyira elnézők lettünk még a házasságtörő asszonyok iránt is, hogy Jézusnak ez a megbocsátó magatartása nem lep meg bennünket, sőt inkább a farizausok viselkedésén botránkozunk meg. Nincs azonban valami eltérés Jézus és a mi felfogásunk között? A mi elnézésünk mögött nem az a tény bújik-e meg, hogy a bűnt nem vesszük komolyan? Jézus u.i. a fiatal nő bűnét egyáltalán nem mentegeti. Azzal nem vigasztalja, hogy vétke nem számít semmit, hiszen így bocsátja el: „Többé ne vétkezzél!”

LA BIBLE DU DIMANCHE

*

Könyörülj rajtam, Istenem, hiszen irgalmas és jóságos vagy!

Mérhetetlen irgalmadban töröld el gonoszságomat.

Gonoszságomat beismerem, bűnöm előttem lebeg szüntelen.

Teremts új szívet belém, éleszd újjá bennem az erős lelkiületet.

50. ZSOLT.

NAGYBŐJT 5.

HÉTFŐ

Később bevádolhassák.

Jézusom! Miért hurcolták eléd a farizeusok a házasságtörőt? Jogos fölháborodás a törvényszegésen? Vagy: hátha egyszer mi is így járunk feleségünkkel? Avagy: szolidaritás a megcsalt férjjel? Tudat alatt, vagy már bizony tudat fölött is, ellened irányult az egész. Jó lecke ez nekem: érdemes lesz felháborodásaim alkalmával tudatalattimból felszínre hoznom valódi szándékaimat, megkérdezve önmagamtól: Mi beszél belőlem?!

*

Kora reggel Jézus ismét megjelent a templomban. A nép körülvette. Ő pedig leült és tanította őket. Akkor az írástudók és farizeusok egy házasságtörésen ért asszonyt vezettek eléje. Kelepcébe akarták csalni, hogy később bevádolhassák. Jézus lehajolt és ujjával irogatott a földre. Ők azonban tovább faggatták. . .

JN 8, 1-7

*

Egy millió ember közül alig van egy, aki gyilkossággal vétkezett volna. De nincs egyetlen egy sem, aki – gondolatban vagy szóban legalább – ne lett volna szeretetlen a másik iránt. Nap mint nap szidalmaznak, megszólhatnak, ítélkeznek egymás között. Elviselhetetlen volna embertársról valami jót csak feltételezni is. Hogy túrnék, hogy a másik több legyen, hogy többje legyen, valamit is jobban tudjon, ügyesebben érvényesüljön. . .

H. HANSJAKOB

*

Az ember testi-lelki egyensúlya csak dinamikus egyensúly lehet, amelynek az a föltétele, hogy az ember számol önmaga ingatag voltával.

TRÉMOLIERES

*

Milyen nagyszerű volna, ha a te szíved dobogna bennünk! S már nem a mienk, amely ha másokról van szó, olyan rosszul dobog. Csak a te szíveddel vagyunk képesek igazán szeretni Atyánkat. Valamivel könnyebben tudjuk szeretni édesanyádat, Máriát. De megint oly nehezen megy szeretnünk testvéreidet, pedig azok nekünk is testvéreink. Szerencsére sok közülük már hozzád költözött. Ezek szeretetével kevés a probléma. De akikkel együtt élünk a földön! Akik oly terhesek tudnak lenni számunkra, mégha nem is sejtik. Engedd a te szíveddel szeretnünk azokat, akiket a magunk szívével szeretni képesek nem vagyunk.

SUENENS BÍBOROS NYOMÁN

Ami még csak most van születőben.

Uram! A te igéd hatékony a világ végezetéig. Én egész szívvel hiszek ebben. De azt is vallom: a ma és a holnap induló nemzedék vallásosságát nem azokban a formákban fogja élni, amiben elődeink nevelkedtek. Nemcsak az ipar keres mindig új és tökéletesebb utat, de a vallásosság is. Keresztény lelkületünk kezdettől a világ végezetéig születőben van.

*

Most ne a letűnt időkre gondolatok! Ne a régmúlt eseményeken tűnődjete! Íme új dolgot viszek végbe, ami még csak most van születőben.

Iz 43, 18-19

*

Nem a múlt az, ami felé az élet áramlik, hanem a jövő. A holnapnak nagyobb a súlya már, mint a tegnapnak. Aki folyton a múltakon rágódik, az görcsösen kapaszkodik, de elszáradt gallyba. A friss, lüktető áramlásban van a helyünk. Mert a ma ugyan tegnap született, de már a holnap hullámain ringatózik. A tegnap, ami megtörtént: az a gyökér. Ma az ágakat nyessük, hogy holnap szüretelhessünk. Ez az egészséges keresztény embernek is életritmusa.

M. GRAY

*

Talán jó is, hogy a technika korának csípős szele elsöpört sok látszat-kereszténységet. Mert a kereszténység nem korszak, mint pl. XIV. Lajosé, vagy a felvilágosultság kora. Krisztus minden kor számára született. Nem használ sem zsebórát, sem karórát: ő örökkévaló.

R. HUCH

*

Új életformák előfutárainak nehéz a dolguk. Évszázadonként is csak egyszer adatik az egyháznak XXIII. János pápa, aki maga tárja ki a kapukat a jövő felé. És még ezt a pápát sem értette meg mindenki. Még az egyházon belül sem.

KÖNIG BÍBOROS

*

Jézusom! Evangéliumod iskolájában tanultam meg, hogy embernek lenni annyi, mint mindennap megpróbálni újra emberré válni. Te tanítottál arra, hogy ne aggódjak a holnaptól, hanem építsem azt. Minden este lehullhat rólam, ami csak rám tapadt, ami megkopott, ami ósdi. Reggel a te erőddel megragadom megint az új napot, formálok belőle olyan szép napot, amelyet csak tudok. Add, hogy ne fogyjon ki belőlem halálíg az életkedv s a bizakodó hit.

FR. DESSAUER NYOMÁN

NAGYBŐJT 5.

SZERDA

Folyóvizet fakasztok a pusztaságban.

Istenem, azt akartad, hogy a vízcsapok, gázcsapok, a technika korában éljek. Örülök, hogy kevesebb verejtékkel ehetem kenyeremet. De sejtem a buktatókat is. Autókban ringatózunk s nem a természet ölén. Krimik mesevilága izgalmaiba menekülünk, míg a valódi embersorsok hidegen hagynak. Segíts bennünket, hogy legalább mi keresztények őrizzük meg mesterkelt világunkban is az egészséges lelkiületet.

*

Utat készítek a sivatagban Folyóvizet fakasztok a járatlan pusztaságban. Innai adok népemnek, az én választottaimnak. Mert magam alkottam ezt a népet, hogy dicsőségemet hirdesse.

Iz 43, 20–21

*

Hiszek az Emberben. Ezalatt azt a meggyőződést értem, hogy az emberiségnek jövője van. Ez a jövő nem csupán továbbélés – értsük meg jól! – hanem bizonyos formában „fölül-élés”, szuper-élet.

Lényünknek ez a több-lét iránti hajlama éppoly régi és éppoly egyetemes, mint maga a világ. Az embernek az Emberbe vetett hite idősebb minden civilizációnál. Nincs kétségem arra nézve, hogy ez az elemi, ősi hit többé-kevésbé valamennyiünkben él.

TEILHARD DE CHARDIN

*

Ha a borulátásnak volna igaza, és az életben az örömök összege kisebb volna, mint a bánaté, akkor az élet nem tartaná magát. Pedig tartja magát nyilvánvaló szívósággal.

A-G. SERTILLANGES

*

Istenem! Mily jó, hogy v a n é l e t:

óvóm is, mint hatalmas értéket.

Istenem! Mily jó, hogy v a n ö r ö m:

ez egy fokkal több, mint a gyönyör.

Istenem! Mily jó, hogy v a n r e m é n y:

holnapom ma még ebből él.

Istenem! Mily jó, hogy v a n h i t:

igazságod sziklájára épít.

Istenem! Mily jó, hogy v a n s z e r e t e t:

élhetővé ez teszi az életet.

Istenem! Mily jó, hogy létezel, hogy van I s t e n:

Te vagy a legértékesebb, Te vagy a Minden!

P. CLAUDEL NYOMÁN

Csakhogy Krisztust elnyerhessem!

A Flossenburg-i koncentrációs táborban – 1945. ápr. 9-én kivégzik a protestáns lelkészt, hittudóst, Bonhoeffert, a te hitvallódat. Zárkájából ő is leveleket juttat el övéihez, akár –1900 évvel korábban apostolod, Szt. Pál. Mindkettőjüknek létük kisarkítottóságában, szemben a halállal kellett megfogalmazniuk nyilván önmaguk számára is, hogy mit jelentesz Te a számukra. Remélem én nem ilyen súlyos órák drámájában értem meg, hogy mit jelent az én számomra, hogy hozzád tartozom.

*

Uramnak, Jézus Krisztusnak boldogító ismeretéhez mértén mindent értéktelennek tartok. Érte mindent elvetettem, sőt szemétnek tekintek, csakhogy Krisztust elnyerhessem és hozzá tartozzam. Isten ugyanis a hit által tett megigazulttá, hogy megismerjem őt: föltámadásának erejét, de a szenvedésben való részesedést is. Így hasonló leszek hozzá halálában, hogy ezáltal eljussak a halálból a föltámadásra is.

FIL 3, 8–11

*

D. Bonhoeffer keresztelési köszöntő levele a haláltáborból:

Kedves Gyermekeim!... Te már az új generációval indulsz az életbe. Születésed felidézi bennünk az idő múlását és megsejteti benned a jövőt. Ma nehéz napokat élünk. Mégsem vágyom más időben élni, mégha lábbal tiporják is minden külső boldogságunkat. Nekünk most inkább elviselnünk kell az életet, mint építeni. Szeretnénk azonban számotokra megőrizni azt a lelkületet amiből ti már az új, a szebb világot építhetitek.

Kedves Gyermekeim! Nagy nap az életedben, amikor a keresztség hullik a fejedre és keresztény leszel. Elhangzanak fölötted az ősi imák, a keresztény Örömhír szavai.

Teljesedik benned Krisztus szava. Az, amit most még nem értesz. Igaz még mi is alig értjük, mit jelent az igazi megváltás, kibékülés, újjászületés, föltámadás és élet Jézus Krisztusban. Az öröklött fogalmak mögött korunk megsejt valami újat, de még nem tudja kimondani. Az Egyház, amikor benső fönntmaradásáért küzd, mintha képtelenné vált volna a megváltó Igét kifelé sugározni. . . De a jövőben az imádság és tevékenység hatására egy új keresztény életforma fog tükröződni a világ felé. . .

*

Jézusom! Te a világot nemcsak a maga értékeivel és erőivel vezeted útján előre. Te nem pénzzel, vagyonnal, művészettel, szépséggel és hatalommal lépsz a világ elé. Te kereszteted tartod elénk, hogy általa legnehezebb kérdéseinkre válaszodat kínáld fel. Add, hogy kikerüljek saját énem szűk kútjából és kereszted megfoghatatlanságát életem értelmévé és győzelmévé tegyem.

I. LELOTTE NYOMÁN

NAGYBŐJT 5.

PÉNTEK

Fölegyenesedett és megszólalt: Asszony!

Egy héttel nagypénteked előtt, Uram, újra földézem találkozásodat a tettenért asszonnyal. Ugyanúgy szólítod meg, mint a keresztről édesanyádat, akinek nem volt soha mit szégyelnie. Ha továbbgondolom: kuszált párhuzamok, ellentmondó összefüggések villannak elém. Két valaki, két sors, két élet, s mögöttük milliók és milliók életsorsa. . . A tettenért magára maradt. Csak neked van hozzá pár figyelmeztető szavad. De sóhajok, fohászok és sikolyok szállnak évszázadok óta a fájdalmak Anyja, a te anyád felé. . .

*

Egyedül maradt az asszonnyal, aki ott állt előtte. Jézus ekkor ismét fölegyenesedett és megszólalt: „Asszony! Hol vannak, akik vádolnak téged? Senki

sem ítél el?” „Senki sem, Uram!” – válaszolta az asszony. „Én sem ítéllek el – mondta Jézus. Menj és többé ne vétkezzél!”

JN 8, 9–11

*

Tiszta, éteri, önön mélyeiben elmerülő bánat. Teljes-séggel betölti az arcot és az alakot. De éppen mert emberfelettien nagy, egyben fegyelmezett is, hangtalan, csaknem nyugodt. Semmi torz, semmi zilált, semmi fölösleges. Aki itt gyászol, nem önmagát gyászolja. Olyasvalakire tekint, aki végtelenül drágább neki önmagánál. Nézi a mozdulatlan testet, csaknem zárt pillái között kifejezhetetlen gyöngédséggel. Bármennyit szenvedett is ez a test, az nem volt céltalan és értelmetlen tragédia. A nagy Műnek beteljesítője volt. És abba is bele kell nyugodni, hogy ő az anya nem tehetett és nem tehet érte semmit. Mások virrasztottak haláltusája éjcajáján. Más törölte meg kendőjével az arcát. Más nyújtott neki szomjúságában italt. Most is mások fogják ellátni merevedő testét. Neki csak egy föladata maradt: nézni. Nézni, egész bennsejét szemébe gyűjtve. Áthatolhatatlan messziségből és mégis közvetlen közletről. Mert az Isten gondolatát nem lehet embernek utolérni. De elfogadni, sőt megszeretni a maga érthetetlenségében – lehet.

MICHELANGELO: PIETA

*

Én szívembe jól bevéssed, Szűzanyám szent szenvedésed s az Átvertnek sebeit.

A keresztnél véled állni, gyászbán véled eggyé válni: erre űz a szeretet.

J. DA TODI

NAGYBŐJT 5.

SZOMBAT

Elfelejttem... nekilendülök...

Apostolod felejtése nem az aggok feledékenysége. Amit maga mögé vet, az is előre lendíti, mert emlékezetében őrizi az értéke-

*ket és tapasztalatokat. Bár 60 felé járhatott már, lendülete töre-
len volt. Sorsát a te törhetetlen dinamizmusoddal vállalta, amely-
lyel jártad Kálváriádra utadat. Egzsel a dinamizmussal indí-
tottad történelem útjára Egyházadat is, biztosítva hozzá az
üzemanyagot az Eucharishtiában a te emlékezetedre azon
napig, mikor újra eljössz.*

*

**Elfelejttem azt, ami mögöttem van és nekilendülök
az előttem levőnek. Törekszem a kitűzött cél felé, a
mennyei hivatás jutalmáért, amelyre Isten hívott
meg Krisztus Jézus által.**

FILE 3, 13-14

*

A keresztyén memória Jézus Krisztus halálának és fel-
támadásának emlékezete. A mai Egyháznak a mai társa-
dalmakban Jézus Krisztus veszedelmes szabadságára
emlékeztető intézményként kell önmagát értelmeznie.
Jézusban megdőlt az emberek uralma az emberek felett.
Jézus a kitaszítottakkal, elnyomottakkal, jelentéktelenek-
kel azonosítja magát, így hirdeti Isten eljövendő uralmát.
A keresztyén memória nem ment föl a jövő vállalása alól.
Nem a remény polgári ellenlábasa, hanem a reménynél-
küliek, a sikertelenek és elnyomottak szabadságának elő-
vételezése. Veszedelmes és felszabadító emlékezés! Két-
ségbe vonja azt, ami magától értetődő! Feltöri a begyö-
keresedett tudatformák egydimenziós varázskörét. Nem
engedi, hogy érdekvédelmi kulisszaként használják a törté-
nélművet és a hagyományt azok, akiknek „az idő mindig
megfelelő” (Jn 7, 6).

J. B. METZ

*

Imádkozzunk az emberekért:
a számtalan szerencsétlenért,
akik éhségtől szenvednek szerteszét,
akik fáznak az éjszakák fagyában,
vagy hajótöröttek a tenger viharában.

Kik elepednek a szomjúságtól hőségben
és a Szahara homokjában.
Mindazokért imádkozzunk, akik koldusok,
mert nincs betevő falatjuk, vagy szegényen
állnak egy most ásott sírnál.
A haldoklókat se felejtjük el, álmatlan
éjszakákon kórházi ágyon vagy barakklakásban.
Es könyörgünk az üldözöttekért, a hontalan,
kitaszított felebarátért, akik bilincseket viselnek,
vagy rabszolgamunkát végeznek,
akikkel senki sem törődik, és ők úgy érzik,
Isten sincs már felettük az égben.
Azokért is imádkozzunk, kik Jézust sosem
ismerték,
vagy gyűlölni tanultak már az anyai ölben.
Ősrégi svéd ima

*

Tágítsd ki szívemet, Istenem!
Mutasd meg, hogy az igazi tisztaság nem a valótól elszakadt vérszegénység, hanem a szépségtől ihletett lendület.
Értesd meg velem, hogy a valódi szeretet nem meddő rettegés a bűntől, hanem az a merész szándék hogy a többiekkel vállvetve feszegessem az élet kapuit. Valami kevéskével én is hozzájárulhassak a világ építéséhez, de el is tudjam fogadni egészséges hatásait. Így enyém lehetsz Te és enyém lehet mindaz, amit nekem szántál.

TEILHARD DE CHARDIN

A kövek fognak megszólalni.

Egyszer majd valóban megszólalnak a kövek is. Amikor újra eljössz, mindörökre hirdetni fogja az egész – újjáteremtett – világ, hogy Te vagy a Király. Ezen a te nagyheteden nemcsak az embereket váltottad meg, hanem az emberiség világát is. Egészen új értelmet új perspektívát ajándékoztl neki.

*

A tömeg hangos szóval üdvözölte: „Áldott legyen királyunk, ki az Úr nevében jön!” A sokaságból néhány farizeus figyelmeztette: „Mester! Hallgattasd el tanítványaidat!” Jézus leszegezte: „Mondom nektek: ha ezek hallgatnak, a kövek fognak megszólalni.”

Lk 19, 39–40

*

Az üdvösség nagy napja fölvirradt. A kísérő nép megsejti, mit rejt ez az óra. Hódoló kiáltásukban az angyalok karácsonyi üzenete cseng vissza: Békesség a mennyben és dicsőség a magasságban!

A. STÖGER

*

A keresztyén nép az örök élet pálmáját tartja kezében, azt lengeti, s azzal vonul végig a világtörténelmen.

PROHÁSZKA O.

*

Ha ezt az ünnepet jól megértjük, egész lényünket boldogan befolyásolja. Kóstolót kapunk az ünnepek örömeiből. Járásunk szinte ruganyosabb, tekintetünk ragyogóbb, sőt még alakunk is, mintha magasabbnak tünne. Ami tegnap nehezünkre esett, ma mintha könnyebben menne. Ami tegnap borús, homályos volt, ma mintha fény esne rá. Ami reménytelennek tűnt, érdemesnek vél-

jük megkísérelni. Ha engedjük, ünnepeiden át bevonulsz mihozzánk is, mint virágvasárnap Jeruzsálembe.

A. HOPPE

*

Jeruzsálemi bevonulásodnál királyként és megváltóként ünnepeltek. Örömmel vallom velük én is: Áldott vagy, ki az Úr nevében jössz! Hozsanna néked örökkévalóság Királya! Hozsanna néked, mert legyőzted a kárhozatot és a halált!

Te fölmentél Jeruzsálembe, vállaltad a szenvedést, hogy bemehess dicsőségedbe: vezérelj egyházadat az örök Húsvétba!

Keresztet az élet fája lett. Gyümölcsét oszd szét azoknak, akik a keresztségben újjászülettek.

Megváltónk! Bennünket, bűnösöket jöttél megváltani. Vezesd hát országodba mindazokat, akik hisznek, remélnek és őszintén szeretnek.

PAPI ZSOLOZSMA

NAGYBŐJT 6.

NAGYHÉTFŐ

Mégpedig a kereszthalálig.

Ez a „mégpedig” aláhúzza, kiemeli halálod minőségét, engedelmisséged mértékét. Meghal az ember így is úgy is. Mégsem minden, hogy ágyban párnák közt ér-e véget a földi pályafutás, vagy lövészárokban, bombatölcsérben, gyűjtőtáborok borzalmi között, akasztófán, vagy egy szívgyörcs végez velünk, pillanatok tört részei alatt. Nagypénteked óta sok millió embertársam ébredt már rá olyan tényekre, amelyekre nem jött volna rá sohasem.

*

Krisztus engedelmes lett értünk mindhalálig, mégpedig a kereszthalálig. Ezért Isten fölmagasztalta. Olyan nevet adott neki, amely fölötte áll minden névnek.

FIL 2, 8-9

*

A keresztt, mint a megváltás eszköze – a halállal, a szenvedéssel, a vérrel együtt – az üdvösségünket idéző kifejezések egyike lett. Nem gyalázat többé, hanem követelmény és megtiszteltetés. Elsősorban Krisztusra, aztán pedig a keresztyényekre vonatkozóan.

A. AUDUSSEAU

„Föltekintenek arra, akit keresztülszúrtak” – ezekkel a szavakkal zárja János evangélista Jézus szenvedésének elbeszélését. És majdnem ugyanezekkel a szavakkal kezdi el a Krisztus-látomást az Újszövetség utolsó könyvében, melyet titkos jelenéseknek szoktunk nevezni. A prófétai szavak kétszeri idézése között ott feszül az egész történelem a keresztre feszítéstől az Úr eljöveteléig. Ezekben a szavakban egyaránt benne vannak annak megalázottsága, aki mint gonosztevő a bitófán halt meg. És annak hatalma, aki eljön, hogy megítélje a világot. Aki a mi bíránk is.

„Föltekintenek arra. . .” Az egész jánosi evangélium nem más, mint ezeknek a szavaknak a beteljesülése. Törekvés arra, hogy szemünket és szívünket hozzá emeljük. Az egyház egész liturgiája, sem más, mint föltekintés arra, kit keresztülszúrtak, akinek arcát a pap az egyházi év csúcspontján, a nagypénteki istentiszteleten az Egyház és az egész világ elé tárja: „Nézzétek: a kereszt fája, melyen a világ üdvössége függött. . .”

„Föltekintenek arra. . .” Urunk, add, hogy föltekintsünk Rád ebben az órában. Elrejtettségednek abban az órájában, amikor a világ megalázott. Az a világ, amely épp ki akarja kerülni a kereszt borzasztó szerencsétlenségét.

J. RATZINGER

NAGYBŐJT 6.

NAGYKEDD

Testemet kiszolgáltattam.

Egészség, szerencse, jó közérzet, állás, jövedelem, siker, eredmény, élvezet. . . – minden kor embere erre törekedett. Követel-

ménynek érzi csupán vagy egyenest célnak tekinti? Ezekért él, vagy ez az atmoszférája? Az bizonyos, hogy Te más kategóriákban gondolkodsz. Mintha ezt a próféta is meghökkenne érzékelte, mikor Szentlelked így láttatta és énekeltette meg vele a te megváltói magatartásodat:

*

**Az Úr, az Isten tudtomra adta akaratát.
Én nem ellenkeztem, nem tértem ki előle.
Testemet kiszolgáltattam, hogy üthessék,
arcomat odatartottam, hogy marcangolhassák.**

Iz 50, 5-6

*

Isten egy olyan életet tárt elénk, mely a szolgálat teljes egyértelműségével betöltötte a teremtés igazi célját. Ez Fiának, saját képmásának élte volt. A Szeretet élete egy szeretet nélküli világban. Fiának nehéz küldetés jutott osztályrészül. Ő maga is nehéznek találta. Egy meggörnyedt világban szál egyenesen kellett állnia. Engedetlen emberek között kellett hűségesnek maradnia. Önző emberek között ő lett a szeretet. Ezt annyira nem tudta az ember elviselni, hogy halálra adta.

HOLLAND KATEKIZMUS

*

Istenem, hiszem, hogy a szenvedés nem csupán bukásunk keserves következménye. Epéjébe belekeverted irdalmadat és szeretetedet.

Hiszem, hogy mikor Fiad magára vállalta, azzal meg-nemesítette, megszentelte emberi szenvedésünket.

Hiszem, hogy az ő nyomán a megváltás és megszentelés munkálója lehet a lélekben.

Hiszem, hogy lehet oly termékeny, akár a szó vagy tett.
„Gyötrelmével, halálával nyert ő nekünk életet.”

Hiszek egy titokzatos áramkörben: Fiad szenvedésén keresztül gyötrelmünk, fájdalmunk, erőfeszítésünk eljuttathatja legtávolabbi testvérünknek is a fényt, s békét és szentséget.

Hiszem, hogy a Fiaddal vállalt szenvedés nemcsak itt alakít és nemesít, de föloldódik és beletorkollik az ő örökkévalóságába, a szentek közösségének újjongásába.

NAGYBŐJT 6.

NAGYSZERDA

Elfogyasszam veletek ezt a húsvéti vacsorát.

A vacsora arra való, hogy elfogyasszák. Az asztal üres, a gyomor tele legyen. Te túlmentél minden emberi logikán: arra bízatsz, hogy Téged fogyasszunk. Minél inkább fogyasztunk, annál jobban tele lesz veled a világ. S nemhogy elfogy nál, hanem éppen így kerül közelebb a beteljesüléshez a vágyva-vágyott Istenország, Te-benned és mi-általunk.

*

Vágyva-vágytam arra, hogy elfogyasszam veletek ezt a húsvéti vacsorát, mielőtt még szenvednék. Bizony mondom nektek, hogy többé már nem eszem húsvéti bárányt, míg be nem teljesül Isten országa.

LK 22, 15–16

*

Ezen a vacsorán megértette velünk, hogy mily intímen tartozunk egymáshoz egymásból és egymásért élve. Ő bennünk akart élni, hogy mi belőle élhessünk.

PROHÁSZKA O.

*

Jézus Krisztusban teljesült be minden kultusznak és szertartásnak értelme. Sőt éppen őbenne látható, hogy mit is jelent voltaképpen az istentisztelet.

Ez ő előtte a helyettesítésen alapult. Az ember tudja: oda kellene magát adnia, ha Istent méltóképpen akarja tisztelni.

Ime: mialatt a templomban a húsvéti bárányok elvéreznének, kinn a város előtt meghal egy ember, az Isten Fia. Ugyanazok ölik meg, akik a templomban azt hiszik, hogy épp Őt dicsőítik meg.

Isten Fiában meghal, mint ember. Odaadja magát egészen az embereknek, akik nem akarják magukat neki adni. Így a hiányos kultikus pótlás helyébe az ő mindent kiegészítő szeretetét helyezi.

J. RATZINGER

*

Jézusunk! Megváltónk! Te kitárulkozol azoknak, akik keresnek. Mikor Emberfiaként a földi életet győtrődted, nem szűnt meg kapcsolatod a „mennyei országával”. S most bár rég a „mennyebe emelkedtél”, valóságosan közöttünk és velünk vagy. Bár nagypénteked szörnyű órái rég elmúltak, de az üdvösségszerzés percei 1900 év után is tartanak. Mert Te nem térben és időben gondolkodol. Szentségeidben átléped emberlétünk korlátait. Kegyeleted fénye átragyog évezredekben. Tele lehelted magaddal világunkat, a te lehelleted van bennünk. Ezért meríthetünk belőled erőt.

NEWMAN NYOMÁN

NAGYBŐJT 6.

NAGYCSÜTÖRTÖK

Úgy vagyok köztetek, mint aki szolgál.

Búcsúszavaid egyike ez, Jézusom. Isten vagy. Mégis szolgálni jöttél. Ha veled akarom építeni a világot Isten országává, én is csak ezt az utat választhatom. Testeddel együtt, véreddel együtt ezt a lelkületet akarom magamba enni-inni. Pillanatnyi érdekeimnél csak előbbre való lehet az ügy és az emberek szolgálata. Mi sincs messzebb Nagycsütörtököd meghitt szellemétől, mint az önzés, a civakodás és a péteri hengegő magabiztosság.

*

Jézus tudatában volt, hogy az Atyától jött és az Atyához tér vissza. Vacsora közben fölkel, mosni kezdte tanítványai lábát és a maga elé kötött kendővel meg is törölte.

JN 13, 3.5

*

Isten országában a holnapnak ez lesz az alapja: szolgálat. Jánosnak ez a leírása arra a nagy ajándékra utal, ami a vacsora folyamán válik nyilvánvalóvá:

az eukarisztiára,
Jézus ismétlődő önátadására,
a benne való részesedésre,
a holtig tartó szolgálatra.

Erre a szeretetvendégségre borzalmas árnyék borul: egy a tizenkettő közül az ellenség oldalára áll. Miért? A gonoszság eredete mindig sötét. Az emberi csalódás fájó tényeit sirató zsoltárok íme Jézus sorsát írják le. Ezt a kint is együtt kellett szenvednie az emberiséggel.

HOLLAND KATEKIZMUS

*

Dicsőítünk Urunk, mi a te szolgálid,
akik törekenyek vagyunk, bukdácsolunk, és nincs elég erőnk.

Hatalmas adománnyal közeledsz felénk,
amit megfizetni, de mégcsak viszonzni sem tudunk.

Beöltöztél emberségünkbe,
hogy majd életünk lehessen istenséged által.

Te vagy fénye kutató értelmünknek.

Megbecsülöd köztünk azt is, aki törpe,
fölemeled, aki elesett.

Új életet kínálsz a haldoklónak,
s bocsánatot annak, aki megbotlott.

Hajlandó vagy letörölni vétkeinket:

Te segítesz minket győzelemre önmagunk felett
szereteted által.

KALD RÍTUSU EUKARISZTIKUS IMA

Feszítsd meg őt!

Az értetlen gúnyolódók ezt kiáltották feléd: „Ha Isten Fia vagy, szállj le a keresztről!” Amikor apostolod átlátta a hozzád csatlakozás lényegét, a melletted való elkötelezettségét így fogalmazta meg: „Krisztussal együtt keresztre vagyok szögezve.” És hozzátette: A világ nekem föl van feszítve és én a világnak. – Lelkem legmélyén én is tudom, ha hozzád a Fölfeszítettbe méltó akarok lenni, megalkuvás nélkül fel kell feszítenem önzésemet, gőgömet, tünységomat, felelőtlenségemet, az emberi ocsmányság minden megnyilatkozását, amellyel Te nem vagy hajlandó megalkudni.

*

Átvették őt és elvezették. Jézus keresztjét hordozva kiment az u.n. Koponyahegyre és ott keresztre feszítették őt és vele két másikat kétfelől, középen pedig Jézust.

JN 19, 17–18

*

Nagypéntek borzalma mindörökre rátűzte földgolyónkra a kereszt jelét. Az alkonyatba boruló nap háttérében áll sziluettje: a kereszt mostantól fogva átalakítja a világot. Ezt persze akkor még senki sem láthatta.

És Jézus utolsó sóhaja: az ő utolsó ajándékát jelenti. János így fogalmazza meg a halál beálltát: „kiadta lelkét”. A Lélek az ajándék, amely most elkezd belőle áradni, s holnapután az Úr tanítványaira fúj: „Vegyétek a Szentlelket”.

A kereszten tehát láthatóvá lesz, miből él az Egyház: keresztségből, eucharisziából és Szentlélekből. János első levelében ezt ki is fejtí majd: „Hárman vannak, akik bizonyosságot tesznek: a Szentlélek, a víz és a vér. És ez a három egy.” Egy, mert a személyiség gyökeréből, Jézus átvett szívéből származik. Ebben a szívben túlarad a szeretet, a kegyelem, a szabadítás, a gyógyítás: víz-vér-lehelet = keresztség, Eukarisztia, Lélek.

HOLLAND KATEKIZMUS

*

Én hiszem Uram, hogy a halálból élet fakad.
 Együtt akarom szenvedni minden testvéremmel és
 nővéremmel a lét súlyos sötétségét, mert tudom:
 a sötétségnek a pirkadata az a szeretet, amely
 vállaltatta veled a keresztet.
 Átvert szívű Jézus! Én is átvert szívű ember vagyok:
 törként jár át az élet Isten-nélkülisége,
 száználmas, mélyen kérdéses önmagam megtapasztalása,
 közeledéscím viszonzatlansága,
 igyekvéseim sikertelensége.
 De saját átvert szívemben rátalálok valódi önmagamra
 és lelkem legmélyebb sebciben ráismerek a te vonásaidra.
 És abban remélek, hogy átvert nyitott szívem
 Szentlelked templomának nyitott kapuja lehet,
 ahol bárki rátalálhat bennem
 egy hívő, remélő és szerető embertestvérré.

K. RAHNER NYOMÁN

NAGYBŐJT 6.

NAGYSZOMBAT

Már égtek a szombati fények.

*A szombati fények égtek, de a te szemedből kialudt az élet.
 Meghaltál. Eltemettek. Mintegy senkivé váltál. Nem ez lesz-e az
 én sorsom is? Halálomban – de lehet, hogy még előbb is – senki
 lesz a nevem. Letűnök a világ színpadáról. Nyugodtan mondhat-
 ják rólam Péterrel: „Nem ismerem azt az embert.” De efelől
 mégis nyugodt vagyok: értékemet nem a világ elismerésén mérem
 le. Inkább engedj – mintegy tükörbe – sírod mélyébe tekintenem,
 hogy emberi létemet a maga valóságában felmérhessem.*

*

Volt egy József nevű tanácsos, derék és igaz ember, maga is várta Isten országát. Nem értett egyet határozatukkal és eljárásukkal. Bement Pilátushoz és elkérte Jézus testét. Aztán levette. lepelbe takarta és egy sziklasírba helyezte, amelybe még senkit sem temettek. Az ünnepi készüllet napja volt és már

égték a szombati fények. Vele mentek a Galileából való asszonyok is, hogy lássák a sírt s hogy hogyan temetik el a testét. Hazatértükben illatszereket vásároltak. A szombatot azonban a törvény szerint nyugalomban töltötték.

LK 23, 50–56

*

Jézus tehát átment azon a sötét kapun, ahonnan senki sem tért még vissza: valóban meghalt. Ez nagyszombat legsajátosabb mondanivalója. Az apostoli hitvallásban teszünk róla bizonytságot ezekkel a szavakkal: „alászállt a poklokra”.

Talán sohasem ábrázolták ezt olyan szépen, mint a régi bizánci és orosz föltámadási ikonokon. Az Urat úgy mutatják, amint előrehajlik, hogy kézen fogjon egy öreg férfit és fölemelje. Az öreg neve: Ádám, vagyis az emberiség. Még nekünk is, modern embereknek mindent elmond ez a mozdulat nagyszombat titkáról. Az Úr, aki maga is alászállt a halálba, a meghalt emberek fölé hajol hogy örök életet adjon nekik.

HOLLAND KATEKIZMUS

*

Ó szomjazlak Téged te édes fölséges Krisztus!
Te lehoztad nekem a földre az Istent.
Szomjazlak, mert holtodban is az élet királyi ütőere vagy!
Rám hordod erődet,
és fürdöm a te forró, lelket tápláló italodban,
Szomjazlak, mert több vagy, mint aminek látszol.
Mikor kitárod átszúrt szívedet, ízlelem benned a Vég-
telent.
Szomjazlak, mert égő szférádul magaddal hoztad az eget,
s haza jár a mennyországba, kinek megfogtad a kezét.
Szomjazlak, mert oly fönnségesen kristálytisza vagy,
hogy nem rejtőzik mögéd,
hanem átlátszik rajtad az Isten.

Magukkal vitték az illatszereket.

Jól tudták az asszonyok Uram: téged szeretnek, ha testedet holtan is szeretik. Nem börtön a test, melyben csak vergődik a lélek. Feltámadásod hirdeti: az örökkévaló mennyei világban is embernek, testi-lelki egységnek akar bennünket a mennyei Atya. Nem a test megvetését kívánja tőlünk, hanem hogy testi életünkkel is kifejezzük: az ő gyermekei vagyunk.

*

A hét első napján korahajnalban kimentek a sírhoz. s magukkal vitték az előkészített illatszereket is. A kő el volt hengerítve a sírtól. Bementek, de az Úr Jézus testét nem találták. Két férfi jelent meg mellettük akik így szóltak: miért keressitek az élő a holtak között? Nincs itt, feltámadt!

LK 24, 1-5

*

A húsvéti öröm a hívő lélek ujjongása azon igazság fölött, amit Jézus hozott a világba s amit feltámadásával igazolt. Feltámadása hirdeti, hogy hitünk nem hiába való, reményünk nem egy halottra épül, hanem előre, mégpedig a legelőbbre, arra, aki elég hatalmas ahhoz, hogy élte-tője legyen mindazoknak, akik hisznek benne.

GABRIEL A S. MARIA

*

Krisztus feltámadásával a világ sorsa már eldőlt. Aki újjászülettünk a húsvét erejében, már az ég felé vándorolunk. Semmi sem szakíthat el többé Krisztustól, csak a mi tudatos állásfoglalásunk a szeretet ellen. Ám ahol a szeretetnek csak egy szikrája is lobog, ott az ég fénye már láthatóvá lett. Egyetlen remény sem fog csalódni benne.

BOROS L.

*

Feltámadt Krisztusunk!
 Te vagy az erő, mely nem ernyed;
 Te vagy a fény, mely nem hal el.
 A húsvét titkában te jössz közénk,
 Mikor egész Egyházad ünnepel.
 Építsd a békét az emberek szívében,
 Hagyd itt nekünk bölcsességedet.
 Tedd világossá szívünk előtt,
 S hagyd megélnünk, hogy a földön
 Húsvétodban megifjodva
 Minden lény új életre kel.

MAX METZGER

HÚSVÉT 1.

HÉTFŐ

Benne élet és halál csodás nagy párharcra száll.

Uram, ha újra eljössz, nekem is részt adsz dicsőségedből. De csak így, ha bennem is az élet győz. Aki az önzés megkövesedésébe zárja magát, örökké tudott halálba temetkezik. Aki elhengeríti szívéről a követ és a szeretet erejével kilép az önistentés sírjából, abban örök diadallal győz az élet.

*

Emlékezzetek vissza, mit mondott nektek, amikor még Galileában járt: az Emberfiának a bűnösök kezére kell kerülnie, fölfeszítik, de harmadnapra feltámad. Erre eszükbe jutottak e szavai.

LK 24, 6-8

*

A korunk szülte veszélyek miatt Isten ügye és az emberiség ügye ma egybeolvadt, egy üggyé lett.

CHRISTOPHER DAWSON

*

Amikor azt láttam, hogy valaki teljes nyugalomban élt s nem kellett küzdenie, ez az állapot mindig gyanús volt

előttem. Tapasztalatom szerint ugyanis csak azok jutnak előre a lelkiéletben, akik állandóan harcban állnak a bennük levő rossz hajlamokkal. A követ el kell hengeríteni s nem szabad alatta meglapulni.

AVILAI SZ. TERÉZ

*

Uram Jézus! Gyakran támad föl bennem a kérdés: miért épp engem választottál, miért épp engem akartál annyi sok lehetőség közül? Mi a legsajátosabb értelme az életemnek? A hivatás, amit betöltök, vagy a családom, amelyben élek? Vagy csupán egészen kicsi dolog: egy futó találkozás, egy szó, egy intés, vagy egy csak úgy mellékesen nyújtott segítség? Mindegy, hogy mi. A lényeg mindig az hogy készséggel teljesítsem feladatomat, így hengerítve el a követ a szívemről, hogy könnyű lélekkel szárnyaljak mindig feléd.

B. SUSO HENRIK

HÚSVÉT 1.

KEDD

Alapkő lett.

Aki örül, hogy végre megszabadul, az nem ügyel arra, hogy rendben hagyja börtönét. Az összehajtott halotti leplek adják tudtunkra, Uram: a feltámadásban nem kiszabadulni akartál a mi földi világunkból. Megdicsőült tested alapköve lett a végkifejtésben a mennyország részeseként újjászülető földnek.

*

Péter és János apostolok a sírhoz futottak. János ért hamarabb a sírhoz. Benézett s látta a gyolcsot, de nem ment be. Közben odaért Péter is. Ő is látta az otthagyt gyolcsot, meg a kendőt, amellyel Jézus fejét befödtek. Ez nem a gyolcs közt volt, hanem külön összehajtvá más helyen.

Jn 20, 3-7.

*

Bizonyosságot akarunk? Tudni akarjuk, mire épül a hitünk? Nos a húsvét megadja ezt a bizonyosságot, mivel húsvét a hit ünnepe. Nem azért, mert a húsvét követeli tőlünk a legnagyobb hitet, hanem azért, mert ennek a hitnek éppen a húsvét adja meg a sziklaalapot. Ne felejsük el, azok a férfiak, akiknek Jézus feltámadása után megmutatta magát, akikkel továbbra is együtt járt, beszélt és étkezett, nagyon is éber és óvatos emberek voltak. Jól ismerték a természetet, hisz mesterségüknél fogva benne éltek.

Ezek a férfiak a megjelenéseken először megütköztek s csak később hajoltak meg a kérlelhetetlen valóság előtt. Nem voltak a képzelet áldozatai. Tamás nem az egyedüli volt köztük, aki látni és érinteni kívánta az Urat. Jézus megadta neki ezt a lehetőséget. Krisztus Tamásnak adott bizonyossággal az egész Egyház hitét akarta megerősíteni.

FRANZ HILLIG

*

Dicsőség, szent áldás tisztesség
A feltámadt Úrnak, húsvéti bárányak,
Dicsőség, szent áldás, tisztesség.

Sz. v. u. 86.

*

Krisztusunk, el nem múló világosságunk, áhítattal fordulunk hozzád és kérünk téged, hogy feltámadásod fénye irányítsa országod felé lépteinket. Újíts meg és élessz újjá mindeneket Urunk. Szentlelked által vezess el minket a tiszta igazsághoz. Feltámadásod legyen erőnk, vigasztalásunk és reménységünk. Kérünk, részesíts majd minket is feltámadásod dicsőségében.

PAPI ZSOLOZSMA

HÚSVÉT 1.

SZERDA

Az égiekre, ne a földiekre!

Nem az ég és föld között kell választanom. Arról kell döntennem: a merő evilágiság börtönébe zárom e magamat, vagy

mennyei gondná teszem-e a földi élet feladatait és problémáit. Nem elvágódok a földről, hanem istengyermeki jelenléttel – munkával, tervező előrelátással, embertestvéri szolidaritással – azon igyekszem, hogy a mennyei hajtson csírákat és növekedjék földi világunkban.

*

Ha Krisztussal ti is föltámadtatok, keressétek ami fönt van, ahol Krisztus ül az Isten jobbján. Ami ott fönt van, arra legyen gondotok, ne a földiekre.

KOL 3, 1-2

*

Aki benső ember-mivoltát elrendezi, az elősegíti, hogy ismét a jóság és a rend hasson a világban. Megújult az az ember, akiben a hit, a remény és a szeretet uralkodik és gondolkozását, beszédét és tetteit a hit, remény és szeretet határozza meg.

HUGO LANG

*

Az ember csak azt tudja megtéríteni, amit szeret. Ha a keresztyén nem rokonszenvez teljesen a születésben levő világgal, ha nem tapasztalja meg önmagában a modern világ igényeit és félelmeit, ha nem engedi, hogy növekedjen lényében az emberi érzés, akkor sohasem fogja megvalósítani a menny és a föld közötti felszabadító szintézist, amelyből majd kiindulhat az egyetemes Krisztus hatalommal való megjelenése.

TEILHARD DE CHARDIN

*

A keresztyén ember józanságra hivatott. A józanság pedig realizmus. A keresztyén realizmus abban áll, hogy nem kívánjuk az abszolutumot, mert ez bálványszolgálat. Lemond a csábító és egyben rémítő abszolutumról és inkább a közelebbi, a megvalósítható részletek felé fordul. A Miatyánkban sem az élet végéig eltartó kenyéradagot kérjük, hanem csak a mindennapi kenyérdarabot. A ke-

reszténység a közvetlen előttünk álló útszakaszt szenteli meg, nem pedig a távoli célpontokat. Ebben különbözik az utópiától.

HELMUT THIELECKE

*

Krisztusunk! Te vagy a világ világossága, az élet fedelme és az emberek megváltója. Te a szenvedés és a kereszt útját választottad megváltásunk eszközeül. Add, hogy mi se riadjunk vissza se a fájdalomtól, se a haláltól, hanem benned bízó lélekkel valóítsuk meg, amit ránk bízta: a menny és föld közötti felszabadító szintézist. Add, hogy együtt lehessünk veled a feltámadás dicsőségében.

PAPI ZSOLOZSMA

HÚSVÉT 1.

CSÜTÖRTÖK

Ünnepeljük meg az Úrral a húsvéti lakomát!

Az jutott eszembe, Uram, hogy a szentmise hasonlít a politikusok munkaebédeihez. Veled találkozunk ott, új világ Építője, hogy munkatársaidként hallgassuk igéidet, melyek nem kihívnak, hanem küldenek a világba. Menyyei testeddel nem megbabonázottan akarsz elhódítani minket a földtől, hanem általa adsz erőt, hogy a te Lélkedet leheljük bele mindenbe, ami földi.

*

Krisztust, a mi húsvéti bárányunkat feláldozták, Ünnepeljünk tehát, de ne a régi kovással, sem a rosszság és a gonoszság kovászával, hanem a tisztaság és igazság kovásztalan kenyerével.

1. KOR 5, 7–8.

*

Húsvét az új élet ünnepe. Krisztus feltámadt és feltámadásában ott van a mi életünk is. Lehet az élet ezentúl szenvedés, olajfákhegyi elhagyatottság, nagypénteki tra-

gédia, kín, vagy halál, ezentúl már mindig benne lesz a feltámadás csírája is. Benne lesz fénylő magja annak a kiolthatatlan tűznek, amit a feltámadt Krisztus gyújtott az idő és örökkévalóság számára.

WILLIBALD KAMMERMEYER

*

Már az apostolok megérezték, hogy Jézus feltámadását nem ünnepelehetjük csak egyetlen napon. Ezért tették a szombat helyett Jézus feltámadásának napját az újszövetség Úrnapijává. Minden vasárnap afféle „kis húsvét”, amikor a szentmisében megemlékezünk Jézus „szenvédéséről, haláláról, feltámadásáról és dicsőséges mennybemeneteléről”, hogy ezek erejében szenteljük meg a ránk váró hét napjait.

Kezdjük hát minden napot a vasárnap szellemében. „Ez az a nap, amit az Úr adott nekünk. . .” – énekeljük a húsvéti szentmisében. De minden reggel ezzel kellene ébrednem. „Ez az a nap. . .” Nem az enyém, de az Úr nekem ajándékozta, hogy láthatóvá tegyem rajta a húsvét dicsőségét.

WALTER LÜTHI

*

Urunk Jézus Krisztus! Minden szentmise a megváltás nagy titkait jeleníti meg számunkra. Segíts, hogy az életünket nagylelkű és tiszta áldozattá formáljuk és a te áldozatoddal egyesítsük. Engedd, hogy a vasárnapi szentmise legyen erőforrásunk; a belőle áradó kegyelem növelje hitünket, erősítse reményünket és gazdagítsa szeretetünket embertestvéreink készséges szolgálatára.

GASTON COURTOIS

HÚSVÉT 1.

PÉNTEK

Aki hisz benne, elnyeri nevében bűnei bocsánatát.

Benned hinni annyi, mint téged tenni életem belső törvényévé, Jézusom. Ez a hit nemcsak a kárhozattól ment meg, de attól is,

hogy izetlenné válljon nekem a világ. A bűn élvezhetetlenné teszi azt, amit a földi élet nyújt. Csak annak igazi gyönyörűség a szín, az íz, a hang, az érzés, aki ismeri az istengyermeki fegyelmet és önzetlenséget.

*

Jézus megparancsolta nekünk, hogy hirdessük a népnek és tanúsítsuk, hogy ő az, akit Isten az élők és holtak bírójául rendelt. A próféták mind tanúságot tesznek, hogy aki hisz benne, elnyeri nevében bűnei bocsánatát.

APCSEL 10, 42–43.

*

A fegyelem és az önzetlenség olyan magatartás, aminek az ember legmélyéről, a lelkiismeretéből kell fakadnia. A lelkiismeret pedig az embernek az a legtitkosabb, legbensőbb magja, ahová mindenkor visszahúzódhat képességeivel együtt, ha önmagával, vagy Istennel akar beszélni. A lelkiismeret ugyanis Isten szavát visszhangozza. Az ember a lelkiismeret tökéletes magányában szánja rá magát mind a jóra, mind a rosszra. Itt választ győzelem és bukás között. Ha akarna se tudna lemondani lelkiismeretéről sohasem. Akár vádol, akár dicsér, mindenképpen vele kell végig járni az életet és vele, ezzel az igazságszerető és megvesztegethetetlen tanúval kell majd megjelenie Isten ítélő széke előtt is.

XII. PIUS PÁPA

*

A bűnbocsátnak akkor nyitunk ajtót, amikor felhagyunk az öngazolás és önmegváltás igényével: amikor elismerjük, hogy a bűnök ránk nehezednek; amikor belátjuk, hogy nem vagyunk képesek hidat építeni bűnös magunktól Istenhez, hanem rádöbbenünk, hogy maga Isten építi ezt a hidat, hogy rajta találkozassunk a bűnünket megbocsájtó Istennel.

SOIRON

*

Jóságos Istenünk! Bűnösségünk tudata a megváltás utáni sóvárgást égeti a szívünkbe. A belső megszabadulás e vágyát szenteld meg Urunk kegyelmeddel. Így lesz a mi gyengeségünk és elesettségünk alkalmas arra, hogy fölemelkedjen és veled találkozzon. Add, Urunk, hogy benned ne a bírót lássuk első pillantásra, hanem a szabadtót, aki szét tépted adóslevelünket a kereszten. Megbocsátó szereteted ragyogtassa ránk a húsvét diadalmas fényét.

E. NIKRIN

HÚSVÉT 1.

SZOMBAT

Amikor még sötét volt.

Betegségben, bajban, elhagyatottságban és erőtlenségben sötétnek látjuk a világot. Boldog asszony, Magdolna! Te a sötét-ségben Jézust indultál keresni. Nem volt ott? Elvitték? Nem! Előre-ment. Azt akarja, hogy ahol ő van, mi is ott legyünk. De előbb nekünk is át kell mennünk a sötétben.

*

A hét első napján, kora reggel, amikor még sötét volt, Mária Magdolna kiment a sírhoz. Észrevette, hogy a követ elmozdították a sírtól. Erre elfutott a tanítványokhoz és hírül adta nekik: elvitték az Urat a sírból s nem tudni hová tették.

JN 20, 1-2.

*

Hiszem, hogy Isten mindenből, még a legrosszabból is, tud és akar jót támasztani. Csupán emberek kellene hozzá, akik minden dologból kihámozzák azt, ami javukra való. Hiszem, hogy Isten a legnagyobb nyomorban is megadja a lelkierőt, amire szükségünk van. Nem előre adja, nehogy elvakultságunkban önmagunkra hagyatkozzunk. E hitben el kell némulnia minden aggodalomnak. Hiszem, hogy hibáink és tévedéseink sem hiába-

valók, és hogy Isten ezekkel is tud úgy bánni, mint vélt jócselekedeteinkkel. Hiszem, hogy Isten nem a végtelen „Végzet”, hanem az igazi „Jóság”, aki őszinte könyör-
gésre és felelősséggel telt tettekre vár, hogy azokra vála-
szoljon.

D. BONHOEFFER

*

A sötétség és a halál árnyékában ülők számára Krisz-
tus feltámadásában mennyei fény gyullad. Ennek a
fénynek Örökélet a neve. Az új teremtményt, a feltámadt
Krisztust találjuk itt, az igazság napját, aki a világba siet.
Ő változtatta nappallá az éjszakát, életté a halált. Kira-
gadta az embert a pusztulásból és fölemelte a mennybe.
Üdvözlégy Krisztus világossága!

ALEX. SZ. KELEMEN

*

Üdvözítő Jézus! Te vállaltad az elhagyatottság, a szen-
vedés és a halál sötétségét, hogy utána feltámadásod
dicsőségével világítsd meg előttünk az utat. Állj mellénk
küzdelmes életünkben s a szenvedés sötétjét űzze el
tőlünk feltámadásod bizonyossága. Te vagy az igazi vilá-
gosság, mely megvilágosít minden embert. Maradj ve-
lünk, világosíts meg bennünket, hogy el ne vesszünk az
élet útvesztőiben, hanem a szenvedésen és a halálon át
hazataláljunk Hozzád, az örök húsvét dicsőségébe.

KELE PÁL

A jelen eseményeit és a jövődöt.

Uram, egykor nagyrészt egyházad írta Európa jelenét és jövőjét. „Péter árnyékától” várt csaknem mindent a világ. Ma csak árnyéka önmagának a te néped: szinte csak létének örül. Pedig Jánossal együtt türelmesen, de nem tétlenül kell várunk országodat. Ő trónádjával könyvtékercsre, élő hitével pedig a történelembe írta a jelent és a jövődöt.

*

Nálam van a halálnak és az alvilágnak a kulcsa. Jegyezd föl tehát, amit láttál: a jelen eseményeit és a jövődöt, amelyek ezután mennek végbe.

JEL 1,18-19

*

Isten a középpont, a cél, a tevékenység összessége. A hit ezért nem elégszik meg az ösztönélet morzsáival, hanem magához öleli az egész világot. A hívő lélek úgy vonul végig az idők ingatag talaján, ahogy Péter a vizen járt. Aki nem hisz, elmerül.

ROMAIN ROLLAND

*

A hit Isten valóságához és legbensőbb titkához vezet. Hinni annyi, mint Istennel megismerni, Istennel tudni, Isten szemével látni. A hit nemcsak ráirányít arra a valóságra, amit az ember különben nem tapasztalhatna meg, de új képességet ad, hogy más módon lássa a világot és Isten lényét. A hit nem oltja ki a természetes ész és megismerés fényét, hanem magába szívja és teljessé teszi.

HEINRICH FRIES

*

Isten nem fog belepusztulni abba, ha mi nem hiszünk benne; de mi belehalunk, ha életünket nem ragyogja be többé Isten szüntelenül ajándékozó, csodás sugárzása.

DAG HAMMARSKJÖLD

*

Sohasem éreztem, hogy hitem a világban veszélyben volna, de újra és újra tapasztalom hitem erejét. Minél jobban gondolkodom, annál világosabb lesz előttem, hogy alapjában véve az egész élet értelmetlen lenne hit nélkül. Végső értelme viszont mindennek a hit által van.

MAX JOSEF METZGER

*

Engedd, Uram, hogy hitem eltöltsön örömmel és békével. Add, hogy a kegyelmeddel nyújtott erők birtokában lelkiismeretesen teljesítsem napi feladatomat és hogy minden munkám, még a legkisebb is, örömdre szolgáljon.

P. TILlich

HÚSVÉT 2.

HÉTFŐ

Ahogy an engem küldött az Atya, úgy küldelek én titeket.

Talán magad vetted ki egy időre a történelem tróvesszejét egyházad kezéből, Uram, mert nem egészen a te stílusodban akart jelent és jövőndöt alakítani. Azt akarod, hogy vegye át a te mozgólataidat: szolgálva és önmagát a világnak áldozva formálja az életet. Kovász legyen, ne uralkodó.

*

Ahogy an engem küldött az Atya, úgy küldelek én is titeket. E szavak után rájuk lehelt és azt mondta: Vegyétek a Szentlelket! Akit feloldoztok bűneitől, feloldozást nyer; akit nem oldoztok föl, nem kap feloldozást.

JN 20, 21–23.

*

A hívők gyakran szenvednek amiatt, hogy látszólag keveset tudnak tenni, míg a gonoszság és a bűn gyors léptekkel halad előre. A gonoszság valóban hatalmas, de

mégsem tudja elérni soha azt a cselekvőerőt, ami az áldozatból ered. Az áldozaton keresztül tehetjük a legtöbbet. Általa érünk el olyan embereket is, akiket különben semmiféle szervező erővel sem lehet megnyerni.

OTILIE MOSSHAMMER

*

Amint Isten lényegéhez tartozik, hogy rejtettségben él, úgy az emberben is rejtve van ami jó. Minden igaz értelemben vett jófeltétel hallgatólag, mert Isten a társa. Vele együtt rejtekekbe vonul. Ezért vizsgálja meg magát mindenki, hogy a benne lakó jóhoz húz-e, ez tölti-e be szívét, ez mozgatja-e akaratát, ez jelenti-e azt a jót, melyért él?

SÖREN KIERKEGAARD

*

Mindenható Atyánk! Te azt akarod, hogy az örökkévalókat keressük. Őrizz meg minket a bűn üres hízeltől, hogy eljussunk hozzád. Életünk Krisztussal áll benső kapcsolatban és arra hivatott, hogy világítsa meg a világban. Add, hogy a feltámadás hite éltesse minket, életünk pedig előre jelezze az új eget és új földet, mert ennek kimunkálására hívtál meg minket.

PAPI ZSOLOZSMA

HÚSVÉT 2.

KEDD

Hacsak nem látom és nem tapintom.

Csak az nyer életet a hit által magának is, a világnak is, aki elhiszi amit tanítottál, Uram. Az élő hit élet, mely téged tükröz. Nem szemmel látni, nem ujjal tapintani óhajtalak, hogy elhiggyelek. A hitemmel akarlak látni, kitapogatni, hogy téged formázzon az életem. Ez a hit alakítja szolgálva, szent odaadásban a világot.

*

Tamás apostol nem volt velük, amikor eljött Jézus. A tanítványok azonban elmondták neki: láttuk az Urat! Ám ő így beszélt: hacsak nem látom kezén a szegek helyét, és nem tapintom kezemmel oldalát, én nem hiszem!

JN 20, 24–25.

*

Ha az ember felhagy Istenbe vetett hitével, nem marad más hátra, mint idegesen kapkodni a világ után és megragadni benne mindent, ami csak elérhető. Ha az ember nem tart Istentől, akkor már nem fél senkitől és semmitől: sem ítélettől, sem büntetéstől, sem örökkévalóságtól. Az ilyen ember elfordul az igazság éltető kútjától és inkább ciszternákat ás magának, ami az élő víz helyett csak zavaros, állott vizet tud nyújtani.

ADOLF KOLPING

*

Legalább időnként fel kellene hagynunk a lázas tevékenységgel, hogy rákényszerítsük magunkat a külső-belső csendre. Hadd szemlélhesse a lélek meghitt áhitatban mindazt, aminek Jézus feltámadása által várományosa. Szépség és harmonia tárulkozik majd fel előtte és meghatja majd – aminek más neve nincsen – a Csoda.

AMBROSIIUS RUESS

*

Örökké élő Krisztusunk! Te hűséges és igaz tanu, elsőszülött a holtak között, engedd, hogy egyházad töretlenül tanúskodjék melletted. Te vagy a Kezdet és a Vég, halott voltál és most élsz, őrizd meg bennünket, akik újjászülettünk a kerestségben, hogy méltók legyünk jutalmadra. Te vagy az a kő, amit az építők elvetettek s mégis szegletkövé lett, eleven kövekként építs be minket Egyházadba.

PAPI ZSOLOZSMA

Én vagyok az Élő örökkön-örökké.

Uram, a mi világunkban csak úgy lehetsz élő, ha az időben élsz. Időben élni annyi, mint bennünk állandóan alakulni, fejlődni, bontakozni. Nem mint a régmúltban élőt, nem is mint a menny időtlenségében létezőt kell formáznunk téged. Mindig arra kell rájöttünk, m o s t hogyan akarsz élni bennünk.

*

Ő rámtette jobbát és így szólt: Ne félj! Én vagyok az első és az utolsó. Én vagyok az Élő: halott voltam és íme mégis élek örökkön-örökké.

JEL 1, 17–18.

*

Az egyház hite nem hittétel-sorozatok igaznak vallása, hanem Isten belső életének felismerése Krisztus arcán. A hit kiteljesedése abban áll, hogy egyre jobban felismerjük, amit Isten nekünk a kegyelemben ajándékozott, tehát a jézusi életet, amihez idomulnia kell a mi életünknek. A kinyilatkoztatott igazság mindig a magunk életének igazsága. Aki teljesebben éli a természetfeletti életet, az mélyebben is lát.

Amint emberi életünkben sem csak a tudósok fedeztek fel mindent, hanem pl. praktikus érzékkel megáldott mesteremberek, úgy a krisztusi életben is sok mindenre rájöhetnek olyanok, akik nem tanultak teológiát.

CSÖGL JÁNOS

*

Sorsunk az Isten: vagy beleépülünk az ő életébe, vagy a halál áldozata leszünk.

H. LACORDAIRE

*

Ó világ Ura! Néked énekelek. Körülöttem minden virágzik és áldásoddal van tele. A világ örömmel gaz-

dag. Néked énekelek a nappal, holddal, a szikrázó csillagokkal. Ők mindnyájan a te szállásaid a világmindenség végtelen térségében. Minden neked énekel, a mindenség Teremtőjének, mert minden élet tőled származik Uram. Te keltesz életre a halál után is.

RÉGI MEXIKÓI HIMNUSZ

HÚSVÉT 2.

CSÜTÖRTÖK

Száműzetésben.

Félek, Uram, néped nem kényszerűségből, hanem önként, félreértésből vonult száműzetésbe: emigrált a modern társadalomból. Pedig élni csak a korban és a korral együtt lehet. Az időtől és a jelentől függetlenül nem élet, hanem kövé merevés. A kovász is csak elvegyülve lehet hatékony.

*

Én János, Patmosz szigetén voltam száműzetésben Isten ígéje és a Jézusról tett tanúságtétel miatt.

JEL 1, 9.

*

Korunkról sok ember azt hiszi, hogy ez az utolsó. Sok rettenetes jel látszik igazolni ezt a hiedelmet. De végül is nem mellékes ez? Hisz egyszer minden embernek számolnia kell azzal, bármely korban él is, hogy a következő pillanatban Isten számadást tart vele. Ez a számadás elkerülhetetlen s nem lehet előle önkéntes száműzetésbe menekülni. De fölösleges is. Isten nem a világot, hanem az életünket kéri számon tőlünk. Aggódni csak azon emberek sorsáért kell, akik elfordultak Istentől. Azok sorsáért, akik nem ismerték fel, hogy életünk legszentebb célja: Istent szolgálni az embertársakban.

SOPHIE SCHOLL

*

Isten csodálatos ajándéka a „lángoló szív”. De csak igazi nagy öröm tudja lángra gyújtani, olyan, amilyent a tanítványok éreztek Jézus feltámadásakor. Érezték, hogy ezt az örömet nem tarthatják titokban. Menni kell, beszélni kell róla az egész világon, hogy mindenki megtudja és mindenki boldog lehessen.

HITÜNK ÉS ÉLETÜNK.

*

Istenünk! Te azt akartad, hogy az Evangélium ereje kovászként átjárja az egész világot. Ezért híveidet arra buzdítod, hogy az élet forgatagában tegyenek tanúságot rólad. Tölts el minket feltámadt Krisztusod erejével, hogy e világi tennivalóink végzésével is országodat építsük és méltón képviseljük Egyházadat az emberek között.

MISEKÖNYVBŐL

HÚSVÉT 2.

PÉNTEK

Az ajtókat zárva tartották.

Csak rövid ideig voltak zárva az ajtók. Eljöttél Uram, hogy szélesre tárd a kapukat. Ki kell lépniük a valós életbe. Nemcsak, hogy adjunk, hanem hogy kapjunk is. Keresztény őseink okultak koruk filozófiájából, jogtudományából. Tanultak még a pogány vallásoktól is. A jelen kor gondolatai is alkalmasak arra, hogy megtermékenyítsék hívő életünket.

*

Húsvét vasárnap este együtt voltak a tanítványok. Az ajtókat zárva tartották, mert félték a zsidóktól. Egyszerre eljött Jézus, és így szólt: Békesség nektek!

JN 20, 19.

*

Nem tévedünk, ha azt állapítjuk meg, hogy a mai embert mély elégedetlenség hatja át. Bizonyos „túl-lakott-

ság” jellemzi, amely mindig valamilyen elégedetlenségi tudattal párosul. A nagy jólét mellett azonban szerte a világon mérhetetlen sok szenvedésnek is tanúi lehetünk, amit a mai kor emberének kínált hamis boldogságeszmék még gyilkos méreggá is fokoznak. Sokszor kétségbeesés környékezi a mai embert csak amiatt, hogy a civilizációtól felkínált ezer és ezer szórakozást már nem élvezheti. Már emiatt is szüksége van a mai embernek a megújulásra, amit a Zsinat kínált fel mindnyájunknak. Olyan orvoslásra van ugyanis szükségünk, mely minden lekiismeret számára lelki gyógyulást, a társadalmi tudat számára pedig végső kihatásként általános lelki felemelkedést jelenthetne.

VI. PÁL PÁPA

*

Mi az atomkor fiai – ahogy magunkat nevezni szoktuk – különös könnyelműségre adtuk magunkat: úgy tekintünk tulajdon történelmünkre, mintha az legalább ötezer évvel ezelőtt történt volna. Mintha mi magunk már nem is tartoznánk hozzá. Pedig csak önmagunkba kell pillantanunk, hogy meglássuk: az atomkor – minden sikerével, bűnével, és nyomorúságával – mi vagyunk!

THOMAS MERTON

*

Urunk, feltámadt Jézusunk! Jöjj közénk ma is áthatolva a belülről lezárt ajtókon. Lépj „középre” szavaddal és szentségeddel. Add nekünk békédet és szabadíts fel minket a legnagyobb öröme. Nyisd fel az ajtókat, melyeket belülről mi zártunk be. Ne hagyj bennünket jámbor, vagy kevésbé jámbor életünkkel kamránk sötétjében, hanem tárd föl lelkünk kapuit az embertárs, a világ felé. Tégy feltámadt életed tanuivá minket az emberek között, a világ terein, hogy téged hirdessünk az élet országutain is.

H. WITTLER

Amit látsz, írd.

Az lát téged, örökké élő, aki korunk szemével, a modern felismerések fényében szemlél, és úgy hisz benned. Ezt a mi korszerű hitünket kell életünkkel, szolgáló szeretetünkkel beletérni a ma társadalmába, történéseibe.

*

Az Úr napján elragadtatásba estem. Hátam mögött erős szózatot hallottam, amely úgy zengett, mint egy harsona. Így szólt: Amit látsz, írd le egy könyvtetkercsre.

JEL 1, 10–11.

*

Sokat beszélnek, írnak ma arról, hogy az ember elvesztette igazi énjét, bensőségét, és ezért képtelen igazi élményekre. Max Picard szerint tökéletesen mindegy, hogy mi tölti ki számára a pillanatot: gyilkosság-e, vagy Mozart, elgázosítás-e, vagy Hölderlin. Allítólag a szüntelen szenzáció hajhászás és a megrázó élmények keresése a bizonyíték erre. Ám egyetlen utazás sem olyan hosszú, egyetlen ország sem olyan idegen, egyetlen szépség sem oly lenyűgöző, egyetlen találkozás sem oly intim, egyetlen film sem oly izgató, egyetlen katasztrófa sem oly szörnyű, egyetlen fölfedezés, vagy teljesítmény sem oly korszakalkotó, hogy lelkivilágunkban többet idézhetne elő, mint múltó hullámverést. Legtöbbször csak az idegeik rezonálnak, de létük mélyéig már nem hatolnak le az események, mert ott érző, meleg szív helyett csak elképesztő üresség van.

Ezt az ürességet kell a keresztényeknek korszerű hittel, szolgáló szeretettel, együttérző szívvel kitölteni. Valóban ez a szív az, amire a mai embernek legjobban szüksége van.

ELISABETH NIKRIN

*

A szeretetnek nincs mértéke. Mértéknélküliségében mégis a szeretet lesz az a mérték, amellyel majd megmérjük.

TH. HAECKER

*

Az emberi élet megkívánja, hogy célja legyen. Sok embert látunk ma, amint tulajdon ábrándjaik útvesztőjében bolyong, mert nincs semmi, ami önfeláldozásra serkentené. Pedig az önmagába zárt, önmaga körül forgó élet tulajdonképpen elfecsérelt élet. Nem szabad azonban elfelednünk, hogy az út sohasem lehet cél. Még maga az élet sem. A cél az életen túl és az életen kívül van, s e célért, ha kell, feláldozom az életemet is.

JOSÉ ORTEGA Y CASSEL

*

Istenem! Engedd, hogy állandó áldozatnak tekintsem magam a Te kezében; legyek kész mindenkor magamat, elképzeléseimet, kényelmemet, önbecsülésemet is, mindent, de mindent egészen odaadni, ha ezzel egy kicsit is szolgálni tudom embertársamat.

XXIII. JÁNOS PÁPA

Nem ismerték fel.

Feltámadott, miért jelentél meg tieidnek újra meg újra elváltotzatott alakban? Ugye azért, mert téged immár nem szemmel, hanem hittel kell felismernünk? Az eukarisztikus kenyértörésben, mint az emmausziak. A visszhangból, melyet bennünket érintő szavad kelt szívünkben, mint Magdolna. Csodás tetteidből, mint a mai evangélium halászái.

*

A tanítványok Péterrel együtt elindultak és beszálltak a bárkába halászni. De azon az éjszakán semmit sem fogtak. Virradatkor Jézus ott állt a parton, de ők nem ismerték fel.

JN 21, 3-4.

*

A legszebb tapasztalat, ha titkot élhetünk meg. Ebből az élményből fakad minden igaz művészet és tudomány. Az az ember, aki nem ismeri ezt a csodálatos élményt, aki nem tud csodálkozni és áhítatban feloldódni az élmények súlya alatt, az olyan, mint a látók között a vak. Az őszinte vallásosság magja: megérezni és megérteni a dolgok tulajdonképpeni értelmét, mely mint legnagyobb bölcsesség és szépség nyilatkozik meg előttünk. Ez sokszor rejtve van a dolgokban és tompa érzékeink csak primitíven fogják föl. Itt is a jerikói vakkal kell kiáltanunk: Uram, add hogy lássak!

ALBERT EINSTEIN

*

Az emmauszi tanítványok az Írásokat fejtegető Jézust nem ismerik föl, de fölismerték őt a kenyérszegésben. A megvilágosodást tehát nem akkor kapták, amikor elfogadták Isten tanítását, hanem amikor megvalósították.

Ne csak megérteni akarjuk Jézus tanítását, hanem megvalósítani is!

NAGY SZ. GERGELY

*

Istenem, te végtelenül nagy vagy és minden dicséretre méltó. Hatalmad és bölcsességed is végtelen. Mégis dicsérni merünk téged, mi porszem-emberek. Teremtésed kicsiny lénye az ember, aki a halállal van eljegyezve, és mégis tudja, hogy téged bánt meg, ha bűnt követ el, noha azt is tudja, hogy te minden kevélységnek ellenállsz. Te azt akarod, hogy boldog szívvel dicsérjünk téged; hisz magadnak teremtettél minket. Ezért nyugtalan a szívünk, míg meg nem nyugszik benned.

Sz. ÁGOSTON

HÚSVÉT 3.

HÉTFŐ

Megparancsoltuk, ne tanítsatok Jézusról.

Tudom már, Jézusom: nem elvont igazságokat tár fel az ige, nem is csak parancsokra emlékeztet. A Szentlélek mindig rólad beszél a Szentírás lapjain és a prédikáló papok ajkán. Így teszed lehetővé, hogy egyre teljesebben ismerjünk fel és kövessünk téged, Istennek testet öltött Szava.

*

A főpap felelősségre vonta az apostolokat: szigorúan megparancsoltuk nektek, hogy ne tanítsatok Jézusról és ti mégis elárasztottátok tanításotokkal egész Jeruzsálemet.

APCSEL 5, 28.

*

A Szentírás osztozik abban a szolgálai alakban, amelyben Isten a földön jár. Olvashatjuk anélkül, hogy benne meghallanánk Isten szavát. Jézussal is találkoztak emberek anélkül, hogy felismerték volna benne az Istenfiát.

W. STÄHLIN

*

Tudja bár valaki fejből a Szentírást, mégsem ismeri azt ha Krisztust nem tartja megváltójának, ha nem szenved

dett még keresztet, ha nem kellett még kivédenie támadásokat. A keresztény embernek legyen szilárd és erős a meggyőződése: a Szentírás az a szellemi fény, mely a napnál sokkalta fényesebb.

MARTIN LUTHER

*

Az egész Szentírásnak Jézus feltámadása adja meg legmélyebb értelmét. Az Ószövetség könyvei erre készítenek elő, az apostolok írásai erre utalnak vissza. Ha a Szentírásnak fénye van, akkor ez csak a feltámadt Krisztus fénye lehet. Ezt a fényt nem lehet elhomályosítani, nem lehet agyonhallgatni, nem lehet kioltani. Ebből a fényből élni kell! A keresztények életének a feltámadt Krisztus húsvéti fényét kell tükrözni.

KELE P.

*

Mennyei Atyám! Mindig éber szívvel figyelem tanításodat, akár a Szentírást olvasom, akár papjaid igehírdetését hallgatom. Ne engedd, hogy okoskodásommal eltorzítsam, vagy kisszerű-magamhoz formáljam s ezzel valójában kibúvót keressek törvényeid alól. Az életemet akarom törvényeidhez szabni, hogy átragyogjon rajta az örökélet húsvéti fénye.

R. RUPPERT NYOMÁN

HÚSVÉT 3.

KEDD

Egyik sem merte megkérdezni: ki vagy te?

Hányszor szeretném megkérdezni ettől is, attól is: ki vagy te? Hiszen gyakran családom tagjairól, munkatársaimról sem tudom igazán mi lakik bennük. Rejtőzik a lélek mélye s az emberi szándék. Mégis mindenkor, mindenkiről tudom a leglényegesebbet. Mert hiszen mindenkiben Veled van találkozásom, Uram!

*

Jöjjetek, – hívta őket Jézus – reggelizzetek! Egyik tanítvány sem merete megkérdezni: ki vagy te? Tudták ugyanis, hogy az Úr az.

JN 21, 12.

*

A személyiség nem más, mint a minden tekintetben beérett szellemi élet és jellem. Középpont, mely a szellem világosságának és a kedély melegségének áramait egyesíti magában s azokat tovább sugározza még hozzá önálló szellemi tevékenységgel. A személyiség saját szabad tevékenységgel rendelkező szellemi lény, kerekded egész, önálló csillagzat a szellemvilág boltozatán, jellegzetes, csak neki tulajdonítható szépségben, amely mégis feltűnés nélkül beolvad a csillagos ég egészébe.

ILDEFONS HERWEGEN

*

Az a feladatunk, hogy a nekünk ajándékozott életet, a körülöttünk levő valóságot a lehető legértelmesebb tartalommal töltsük meg. Úgy kell élnünk, munkálkodnunk, hogy személyiségünk nyoma a beteljesülő valóságban tovább éljen.

OSWALD SPENGLER

*

Bocsásd meg nekem, Uram, a hazugságot, amiben oly sokáig éltem. Bár éreztem magamban azt a belső erőt, mely az életben vezetett, mégsem akartam elismerni, hogy tévedtem. Bocsásd meg hálátlanságomat, mert nem akartam visszaadni neked azt, ami bennem a tied, s hogy eszméktől dagasztott vitorlám nem feléd repítettek. Bocsásd meg nyomorúságomat, mert hittem ugyan a szeretetben, de nem a tiedben; hittem a törvényben, de nem a tiedben; hittem a jószágban, de nem a tiedben. Szánalmas voltam, amikor megcsodáltam az Óceán tündöklését, de nem volt bátorságom kimerészkedni végtelen tükrére s amikor az örökkévalóság partjainál habozva álltam, pedig te nyitottad meg előttem. Bocsásd meg a gőgöt, mert

először tanulmányozni akartalak s nem megszeretni. Olyasfajta bölcsességgel akartalak megragadni, amely a valóságban csak a lényed megismeréséről való lemondást jelentette. Köszönöm, hogy végül is kegyelmed győzött bennem s hogy most már tudom, ki vagy te!

ERNEST PSICHARI

HÚSVÉT 3.

SZERDA

Tanúi vagyunk mi és a Szentlélek.

Bár mindenki boldog élménye lenne a veled való találkozás, Uram Jézusom! A bűnökből istengyermeki életre támadó lényemmel hadd hirdesselek téged, Feltámadott! Te megadod a tanúságtevés Szentlelkét azoknak, akik engedelmeskednek neked.

*

Isten fejedelemmé és üdvözítővé tette Jézust, hogy bűnbánatra vezesse népét. Mindezeknek tanúi vagyunk mi és a Szentlélek, akit Isten azoknak adott, akik engedelmeskednek neki.

ApCSEL 5, 31–32.

*

Azt mondják, a mai ember már alig vár valamit az Egyháztól, ugyanakkor titokban ugyan, de mégis éles szemmel figyeli a hívőket. Ha nem különbözünk tőlük, akkor kimondja rólunk véleményét és önigazolása végleges. Nagyon fontos, hogy a ránk nehezedő felelősséget átérezzük.

Nem lehetünk amatőr keresztények! Végre meg kell próbálnunk a Krisztussal való találkozás örömhírét átvenni az életébe.

ERNST KIRCHGASSNER

*

A jó keresztény sohasem menekülhet a névtelenségbe. Felelősséggel kell helytállnia mindenütt. Helytállni és jó példát nyújtani viszont csak akkor tud, ha belül is azzá akar válni, aminek kifelé mutatja magát.

DOMINIK THALHAMMER

*

Üllöd a föld s az égi boltra állván
oly ívet írsz karoddal, mint a nap.
Nyolcvanhat évig álltam fenn az állvány
csúcán, Uram, de nem találtalak.

Vésőm alatt porladva hullt a márvány
s öklömben torzó, vagy bálvány maradt.
Nem leltelek meg illanó szivárvány,
ki ott ragyogtál minden kő alatt.

Magam lettem vén kötömb, száz bozótban
megszaggatott, mogorva, durva, szótlan,
de lelkemben még égi fény ragyog.

Hogy tudnám testem börtönét levenni?
Üss rám, ha tudsz még vén bűnöst szeretni,
Istenszobrász! A márvány én vagyok.

Faludi György

HÚSVÉT 3.

CSÜTÖRTÖK

Akit keresztfára szegezve megöltetek.

Bűneimben is téged ismerlek fel, Jézusom. Valahányszor meghal bennem a becsület, az irgalmas jószág, a szív tisztasága, érzem: téged feszítettelek keresztre, Uram. Ugye újra, meg újra feltámadsz bennem is, Krisztusom?!

*

Péter és a többi apostol így válaszolt: Inkább kell engedelmeskedni Istennek, mint az embereknek.

**Atyáink Istene föltámasztotta Jézust, akit ti kereszt-
fára szegezve megöltetek.**

APCSEL 5, 29–30.

*

Van olyan múlt, amely nem mögöttünk áll, hanem előttünk. Ott terül el köztünk és a jövőnk között.

A bűnösség ilyen befejezetlen múlt.

A bűnbánat és a bűnbocsátás az egyedüli lehetőség rá, hogy ezt a múltat eltüntessük. A múltat valóban múlttá kell tenni, hogy megszabadultan élhessünk a jövőnek. Ez a húsvétból eredő nagy lehetőségünk.

HELMUT COLLWITZER

*

Nincs az a bűn és elesettség, amelyből fel ne kelhetnénk Jézus szenvedésének, halálának és feltámadásának érdeméből. Nem önmagunkban vagyunk erősek, reménykedők, gyöngeségünkben is bizakodók és derűsek. Valahányszor fölkelünk a bűnből, Jézus támad föl bennünk újra.

CSANÁD BÉLA

*

Istenem, add, hogy ne ítéljek –
Mit tudom én, honnan ered,
Micsoda mélységből a vétek,
Az enyém és a másoké,
Az egyesé s a népeké.
Istenem add, hogy ne ítéljek!

Istenem, add, hogy ne bíráljak:
Erényt, hibát és tévedést
Egy óriás összhangnak lássak –
A dolgok olyan bonyolultak,

És végül mégis mindenek
Elhalkulnak és kisimulnak
És lábaidhoz együtt hullnak.
Mi olyan együgyűn ítélünk
S a dolgok olyan bonyolultak.

Reményik Sándor

Péter azt mondta: elmegyek halászni.

Péter már látott téged, Megdicsőült. Mégsem menekült a poros világból a merőben belső élet mennyországába. Dolgozni indult, és neki volt igazsága: a munkában is veled találkozott, Jézusom. Ne engedd, hogy életidegen és tétlen vallásosságban leljem kedvemem!

*

Simon Péter azt mondta a többieknek: elmegyek halászni. Mi is veled tartunk, válaszolták neki és elindultak.

JN 21, 3.

*

Tevékenységem révén az alkotó Istennel kerülök kapcsolatba. Nem csupán eszköz leszek a kezében, hanem egyesülök vele és folytatom az ő művét. Mivel állandóan teszek valamit, ez a kötelék is állandóan megmarad. Hozzávonódásom egyre teljesebb lehet és érte való rajongásomban az akaratom is egyre szorosabbra fűzi ezt a kapcsolatot.

TEILHARD DE CHARDIN

*

Bármely területen tevékenykedünk, mindig csak olyan igazságot tapogatóunk ki, amit Isten helyezett a világba. Mert igazság csak egy van: Isten. Belőle árad az igazság sokféle sugárban a Kozmoszba. Ilyen felfogásban minden munka kötődés lesz Istenhez. Ha pedig ez tudatossá is lesz, akkor a munka egyre jobban telve lesz áhitattal.

JOHANNES PINSK

*

A hirtelen erőbefektetést, sőt az élet feláldozását is inkább a pillanat csodájának tartjuk, mint lelki nagyságnak, hiszen nem egyszer rossz emberek is megteszik.

Azonban egy életen át jót tenni folytonos önlegyőzéssel, állandó mértékletességgel és utána meghalni derűs nyugalommal – ez az igazi nagyság. Erre a rossz ember képtelen.

ADALBERT STIFTER

*

Feltámadt Üdvözítőnk! Te megszenteled az ember fáradozását és munkánk gyümölcseként megadod a mindennapi kenyeret. Add, hogy elért eredményeink, sikereink, de még kudarcaink is, közelebb vigyenek hozzád, aki életünk végső forrása, értelme és célja vagy. Tedd, hogy feltámadásod legyen életünk biztos győzelme.

KELE PÁL

HÚSVÉT 3.

SZOMBAT

Ha majd megöregszel.

Uram, félek a magatehetetlen öregkortől. De lehet, oda visz az élet, ahová nem akarom. Engedd, hogy akkor önmagamban ismerjelek fel téged! Mert ugye minden szenvedőben és tehetetlenül vergődőben te indulsz kereszttútra, Jézusom? Bizalmat önts belém, hogy leszek „könnyes esték után boldog hajnal”! Hadd örvendezzem, mint a megfenyített apostolok.

*

Mikor fiatal voltál, magad övezted föl magadat és oda mentél, ahová akartál. De ha majd megöregszel, kiterjeszted kezedet, és más övez föl téged, és oda-visz, ahová te nem akarod.

JN 21, 18.

*

A halál a maga idejében elérkezik majd hozzánk is, de addig még bizonyára lesz néhány öröm és próbatétel az életünkben. Irányítsuk hát figyelmünket arra, amit Is-

ten rendelt számunkra. Életünknek több, mint fele azzal vész el, hogy mást kívánunk, mint ami adva van. Pedig éppen ezek az adottságok érdekessé tesznek az égi hazára, de csak akkor, ha Isten ajándékának fogjuk fel őket és igent mondunk rájuk. Öregedésünk így lesz a gyümölcsérés csendes korszaka.

FRIEDRICH VON HÜGEL

*

Az emberi halál lényegesen különbözik az állatok pusztulásától. Mivel az ember szellem, vagyis több, mint biológiai lény, vége sem jelentheti csupán biológiai valóságának szétbomlását. Testénél fogva be van ugyan ágyazva a Kozmoszba és lényegesen függ az anyagi világtól, mégis – mivel személy, öntudat, önmagabírási – következésképp vége sem csupán biológiai jelenség, hanem olyan esemény, amely személyiségét is érinti.

Életünk feszültsége a kezdet és a vég között: genezis, történelem. A halálon túl is az marad mindörökké, amivé szabadon alakítottuk magunkat, amit életünkben és véglegesen a halálban tettünk.

SZABÓ FERENC

*

Mennyei Atyánk! Nem ismerjük sem a napot, sem az órát. Lehet, hogy még hosszú út áll előttünk. Ha közben elfogyna az erőnk, ha a fáradtságtól ködbe tűnne tekintetünk, mintha sötét éjszakába merültünk volna el, ahonnan emésztő vágyak, nyugtalan, vad kívánságok törnek fel és aggodó várakozással telt szívünket szembesítik a jövővel, akkor, Urunk, ültess el a szívünkben a meggyőződést és segíts felismernünk, hogy mi már most is hozzád tartozunk!

Mi vagyunk Isten népe, kezének alkotása.

Atyánk, te sohasem alkottál megmerevedett tájképeket, csendéleteket, vagy időtlenül mosolygó szobrokat. Ami kezedből került ki, az minden nap más, mert fejlődik, alakul, bontakozik. Ilyen dinamikusnak akarod hívni népedet, minden egyes gyermekedet is. Ne engedd hát, hogy megmerevedjünk, hogy a keresztény ideál időtlen szobráról álmodozzunk.

*

Tudjátok meg, hogy csak ő az Isten! Ővéi vagyunk, kezének alkotása. Mi vagyunk az Isten népe, jó Pásztorunk táplál minket. Az Úr nekünk édes Istenünk.

99. ZSOLT 3.

*

Az ember teste míg él hajlékony és puha. Mikor meghal kemény lesz és merev. Így a természetben is: fű, fa virág, amíg él, hajlékony és nedvdús, de mikor elhal, száraz lesz és merev. Ebből is láthatjuk, hogy a merevség, a keménység a halál kísérői. A hajlékonyság és a puhaság pedig az életé. A legkeményebb fát leghamarább törri derékba a szél. Ahol merevség van, ott közel van a halál. Ahol élet van, ott formálhatóságnak, alkalmazkodó készségnek is kell lennie. Ez áll a lelkiéletünkre is. Az önfejlő megátalkodottság, a rideg megmerevedés holtta tesz. Aki igazán él, az mindennap fejlődik, alakul és jobbá lesz.

3000 ÉV ELŐTTI KÍNAI BÖLC

*

Az igazi élet nem más, mint a lélek légzése Isten jelenlétében s a szív figyelme az örökkévalóság hangjaira: születés és növekedés az Isten Szavából; szilárd bizalom az életünk fölé magasodó jóságos gondviselésben; szegénység, mely Isten gazdagságából merít; elfogadás és

továbadás, hogy mások is gazdagodjanak; tevékenység, mely ugyanakkor mélységes nyugalom is; és nyugalom, melyből szüntelen csorog a termékeny tevékenység. Az élet sohasem lehet megállás, megdermedés.

FRIEDRICH VON BODELSCHWING

*

Uram! Rájöttem, hogy a te kereszted az a könyv, amelyből az isteni bölcsesség legszebb tanait meríthetem. Add hogy szeretettel és igazi odaadással forgassam végtelen szereteted saját vérével írt könyvét. Meg kell tanulnom, hogy a nagy történeteket, az egész emberi tudományt, előhaladásunkat is e nagy könyv elvei szerint tudjam megítélni. Ez a könyv vezet el a feltámadáshoz is, ahol végnélkül ünnepeljük a feltámadásod dicsőségét.

XXIII. JÁNOS PÁPA

HÚSVÉT 4.

HÉTFŐ

Ők követnek engem.

Uram Jézus, örök Minta! Ugyanaz vagy minden korban, mert te vagy a teljesség. Mégis mindig más vagy, mert minden kor mást – minden kor többet – ragad meg belőled. Add, hogy ne mint merev klissét koptrozzunk, hanem, mint hívő tudatunkban fejlődőt kövessünk téged.

*

A templomszentelés ünnepén így szólt Jézus: Juhaim hallgatnak szavamra. Ismerem őket és ők követnek engem.

JN 10, 27.

*

Feltétlenül szükséges, hogy az embernek legyen eszményképe, melynek megvalósításáért szenvedélyesen

küzd. Hisz nem azért él, hogy csak a csillagokat nézze, vagy éhségét csillapítsa. A fiatalok ösztönösen kívánják az áldozatot, az erőfeszítést és önmaguk odaadását, mivel jóval több életerő van bennük, mint ami a pusztán vegetáló élethez szükséges. S milyen nagy dologra képes az ember, ha Krisztus az eszményképe!

H. LACORDAIRE

*

Egy istenarc van eltemetve bennem.
Néha magamban látom, néha másban.
Néha állok, mint fosztott ág, szegényen,
Ha rossz órámban eltűnik egészen
Alter-egóm az örök vándorlásban.

Egy istenarc van eltemetve bennem,
S most ásót, kapát, csákányt ragadok.
Testvéreim jertek, segítsetek,
Egy kapavágást ti is tegyetek,
Mert az az arc igazán én vagyok.

Egy istenarc van eltemetve bennem:
Antik szobor, tiszta, nyugodt erő.
Nem nyugszom, amíg nem hívom elő.
S bár világ-szennye rakódott reája,
Nem nyugszom, míg nem lesz reneszánsza.

Reményik Sándor

*

Mennyei Atyánk! Vond magadhoz szívünket, hogy vágyaink is odakerüljenek, ahol a kincseinknek kell lennie; és hogy egész lelkivilágunk országod felé törekedjen. Add hogy majd ha egyszer elszólitasz innen a földről, távozásunk ne fájdalmas elszakadás legyen a világtól, hanem inkább boldog megérkezés, örök egyesülés Veled.

KIERKEGAARD

Először nektek kellett hirdetnünk.

Uram, az ige mai szolgálói mások, mert teljesebb kereszténységet hirdetnek, mint a húsz év előttiék. A hit nem, de az előítéletek megbotránkoznak ezen. Mert a hit eleven valóság, és ami él – bár lényege ugyanaz marad – mindig mozog és változik. Az előítélet – még a vallásos is – maga a görcsbe rándult halál.

*

Először nektek kellett hirdetnünk az Isten ígét. De mivel visszautasítjátok és nem tartjátok magatokat méltónak az örökéletre, most a pogányokhoz fordulunk.

APCSEL 13,16

*

A makacs előítéletek elzárják az embert a világtól: itt már nem fér be semmi, ez az ember „foglalt”. Az ilyen előítélet megbénítja az életet, útját állja minden fejlődésnek. – Életem folyamán ez az egy mind világosabbá vált előttem: addig ember az ember, ameddig nyitva marad. A helyes nyíltság az ember legdrágább java.

MARTIN BUBER

*

Ez a világ mely civilizáltnak mondja magát, lelkileg csak akkor gyógyulhat meg, ha megtalálja az utat a valódi kereszténységhez. Miért? – kérdezik most az evilági gondolkodás vámoerei. Azért, mert Krisztus tanítását nem hogy kimerítettük volna, de még alig, hogy megsejtettük. Ezt őszintén be kell ismernünk. Krisztus tanítása ugyanis metafizikai és erkölcsi értékben csillagmagasságban túlszárnnyal minden jelen mozgalmat. Európa és környezete esetlen barbárait és megszállt érdekhajszait szent paradoxonnal szembesíti és ezt mondja: saját érdekeid háttérbe szorításával az igazságnak és az életnek élj!

FRANZ WERFEL

*

Uram, itt élünk a közöny özönében, áldj meg bennünket. Te a világba küldesz minket, – őrizz meg minket a világban. Feladatokat jelölsz ki számunkra. Add, hogy mindig magunk előtt lássuk arcodat. Sokszor bukácsolunk – légy irgalmas hozzánk! Gyakran egyedül érezzük magunkat – fordítsd felénk arcodat! Problémák vesznek körül – őrizz meg minket a bénító előítéletektől! Oly sok kérdés nem talál megoldást – adj nekünk békét és türelmet!

KURT ROMMEL

HÚSVÉT 4.

SZERDA

A pogányokhoz fordulunk.

Jézusom, a téged hirdető Pált jobban megértették a Teremtőt sem ismerő pogányok, mint Isten ősi népe. Mintha a korszerű Krisztushitét is kedvezőbben fogadnák a modern Isten-nélkül élők, mint a hagyományosan vallásos emberek. Úgy érzem Uram, a kinyílt és éhes szív jobb tanácsadó minden megszokott jámborkodásnál.

*

Most a pogányokhoz fordulunk. Az Úr ugyanis ezt a parancsot adta nekünk: a pogányok világosságává tettelek!

APCSEL 13, 46–47.

*

A világ nekünk feladvány. Szeressük a világot, mint ahogy Isten is szereti. Az első emberre rábízta a világot. A lelkesedés azonban elragadta az embert, és lelkesültségében a csillagok felé nyúl, egyre nagyobb tökéletesség felé törekszik. Miért ne állnánk mellé? Miért ne vetnénk latba mindent mi keresztények, hogy a föld jobb, szebb lakályosabb legyen? Vagy tán nem épp a keresztényeknek kellene bevetni minden erejüket az éhség, a nyomor és a kegyetlen kiszolgáltatottság ellen, ami az emberéletet fenyegeti a világban? Miért ne fáradnánk mi is –

együtt minden jóakarató emberrel – tudományban, technikában, gazdálkodásban szeretetből a világ iránt? Álljunk már végre keresztényekként mindenüvé a világban, ahol szolgálatra van szükség. Tegyük meg mindent, míg a gondviselő Isten ki nem veszi a kezünkől a lehetőséget.

ROBERT GROSCHÉ

*

Istenünk! Te azt akartad, hogy Egyházad minden nép számára az üdvösség jele és eszköze legyen, és hogy Krisztusnak üdvösséget nyitó öröksége általa maradjon fenn a világ végezetéig. Szítsd fel híveid szívében a hivatástudatot, hogy mindjobban érezzék: küldetésük az egész teremtetett világ üdvösségének munkálására szól. Azt akarod ugyanis, hogy minden nemzet egyetlen nagy családdá, a te népeddé forrjon össze. Add, hogy minden emberhez eljusson az evangélium, és kegyelmedből előre jussunk az üdvösség és a testvéri szeretet útján.

MISEKÖNYVBŐL

HÚSVÉT 4.

CSÜTÖRTÖK

A trónon ülő köztük lakik.

Uram, papjaidért könyörgök. Iparkodnak ők korszerűen hirdetni az ígét, de úgy érzem, jobban ismernének téged, ha közelebb lenne hozzájuk a kor, amelyben élnek. Add, hogy egészen kiléphessenek az elefántcsont-toronyból. Add, hogy mint te, ők is valóban köztünk és velünk éljenek! Ebben valahogy nekem is segítenem kell őket.

*

A trónon ülő köztük lakik. Nem éheznek és nem szomjaznak többé; a nap nem égeti őket, se más forráság. A királyi széken ülő Bárány lesz a pásztoruk.

JEL 7, 15–17.

A pap életformája a kulturális és társadalmi helyzet szerint változik. Folyton küzdenie kell azon irányzat ellen, hogy különálló kasztot alkossanak. Az emberekkel való érintkezés útjai a pap számára mindig eszközök lesznek, amelyeket küldetése és célja szerint használ fel. Mint pap mindig a teljességet fogja képviselni és kristályosító központként kell hatnia, nem önmagáért, hanem Krisztusért. Nem kötheti a világiakat a maga személyéhez, hanem felébreszti bennük a karizmákat, segíti őket okos kezdeményezéseikben, hogy evangéliumi kovásként hassanak a világban. A pap feladata, hogy megmutassa a híveknek, milyen úton válik a mai ember számára hozzáférhetővé a keresztény titok, de nem szabad eltompítania egyetlen lényeges misztériumot sem. Az élő teológiából kiindulva egyrészt az imádság és elmélkedés embere kell legyen, másrészt a kortárs-világban magát kiismerő segítőtárssá kell lennie.

PÜSPÖKI SZINÓDUS: SZOLGÁLATI PAPSÁG

*

A hitbeli megismerés, Jézus mind tökéletesebb megértése nem a hittudósok privilégiuma és nem is csak az ő kötelességük. Annak felismerése, amit nekünk Isten a kegyelemben ajándékozott, azt az egész Egyháznak, mint személyek közösségének kell egyre gazdagabban és mélyebben felismernie, hogy egyre tökéletesebben élhessen.

CSÖGL JÁNOS

*

Jézus Krisztus! Örök Főpapunk! Tekints jóságosan azokra, akiket papi szolgálatra hívtál meg. Emeld fel az elesetteket, segítsd a gyengéket, erősítsd a csüggedőket, azokat, akiket mi, hívek, magukra hagytunk a kereszt-hordozásban. Adj nekik munkakedvet és képességet, hogy megnyerjék Neked a lelkeket. Haláluk után pedig részesítsd őket a te húsvéti győzelmed örök dicsőségében.

GASTON COURTOIS

Az előkelő istenfélő asszonyok.

Tudom, Uram, egyenrangú ember a férfi és a nő. Mégis nem tartom jó dolognak, hogy szinte a lányok és asszonyok vallása lettünk. Téged ismerünk meg a hitben, de sobasem egészen. Úgy látszik az utóbbi századok teljességéből inkább a nőies elemet ismerték föl. Teljesebb ismeretedre vezess el minket!

*

A zsidók felbujtották az előkelő istenfélő asszonyokat és a város elöljáróit, és üldözést szítva Pál és Barnabás ellen, kiutasították őket a városból.

APCSEL 13, 50.

*

A családok életében tapasztaljuk, hogy az otthon légkörének kialakításában milyen nagy szerepe van az anyáknak. Ők az összetartó erő, a szeretet meleg forrásai, akik az apai szigort az anyai jósággal enyhítik. A vallásos közösségek sem nélkülözhetik a nők áldásos munkáját. Maga Jézus is igénybe vette szolgálatukat. A női vallásosságban gyakran nagy szerepet kap az intuitio. Ösztönösen ráéreznek, hogy az ember vágyait végső fokon és maradéktalanul csak Isten elégítheti ki. Alkatuknál fogva érzelmesebbek, s ha nem vigyáznak, vallásosságukra elmerülnek az érzelmekben. Ezzel szemben a férfiakat a száraz logika jellemzni, ami gyakran rideggé teszi vallásosságukat. Pedig az értelem vallásossága csak a szív melegével karöltve lesz teljessé. Jézus vallásosságában egyensúlyban látjuk a férfias és nőies elemeket: az értelem hódolatát és a szív lángolását. – Egyik elemet sem szabad előnybe helyezni a másik rovására.

KELE P.

*

Az embereknek rá kell döbbernük, hogy a sorsunk közös. Tudniuk kell, hogy a családi közösség – és napjaink emberisége ilyen családi közösséggé lett, jobban, mint bármikor eddig! – csak akkor maradhat meg, ha valóban családias szellem hatja át. Ezt a szellemet meg kell teremtenünk és tovább kell ápolnunk. Ezen a téren a nőknek nagy szerepe van a családban. A családias szellem pedig nem más, mint az együvértartozásnak, és a kölcsönös jóakaratnak a szelleme.

MICHAEL KELLER

*

Istenünk! örök rendelésedben szilárd alapja van a családi közösségnek. Kérünk, adj nekünk igaz vallásosságot, hogy hódolatunk kedves legyen előtted; erényeinkkel és szolgáló szeretetünkkel pedig építői lehessünk az emberiség nagy családjának.

MISEKÖNYVBŐL

HÚSVÉT 4.

SZOMBAT

Nem tartjátok magatokat méltónak az életre.

Mégiscsak különös Uram, hogy templomaid gyermekek és idősök gyülekező helye! Bele kell törödnünk, hogy az ifjúság eredményesen nem vallásos? De hiszen éppen bennük van a legtöbb eszménykeresés és intellektuális éhség! Úgy érzem, mi távolítjuk el tőled, mert hozzád való ragaszkodásunk nem eléggé élet és nem eléggé keresés. A megmerevedett vallásos etikett, az elavult erkölcs fetisizálásától ments meg, Uram, minket!

*

Féltékenység fogta el a zsidókat és rágalmakat szórva akarták meghazudtolni Pál szavait. Ők azonban bátran kijelentették: mivel nem tartjátok magatokat méltónak az örök életre, most a pogányokhoz fordulunk.

APCSEL 13, 45–46.

*

Ha egy bizonyos élet-stílusra nincs kötelező törvény, akkor az élet sokak számára csak készenléti várakozás. Ifjúságunk nagyobb részét ma ez a félelmetes helyzet jellemzi. Üresnek érzi magát, mert szabad akar lenni s nem tűr semmilyen kötöttséget. Pedig az ilyesfajta élet nagyon veszélyes, és nem is nevezhető igazi életnek. Élni ugyanis annyit jelent, mint feladatot vállalni és betölteni. Aki nem áldozza fel az életét valamiért, az tartalom nélkül él.

JOSE ORTEGA Y GASSET

*

A háznak alapra van szüksége, hogy szilárdan álljon és otthonná lehessen. A fának gyökerek kelljenek, hogy dacolni tudjon viharral. Az embernek jó szülőkre és nevelőkre van szüksége, hogy ember lehessen. Teremtsetek a felnövekvő nemzedéknek derűs, erkölcsileg tiszta, őszintén vallásos fiatalságot, és akkor ez az ifjúság majd remekbe szabja és kialakítja a jövőt Isten akarata szerint.

RICHARD GUTZWILLER

*

Nagyon téved, aki azt hiszi, hogy az Istentől állított határkövet önkényesen odébb állíthatja. Ezzel csak a dolgok örökérvényű rendjét sértené meg. Ha az embernek nincs semmi kötöttsége, akkor elveszti a tartását is. A tartás nélküli ember pedig a legkevésbé szabad, mivel a szabadság nem tévesztendő össze a kötetlenséggel.

IZIDOR MARKUS EMMANUEL

*

Én hiszek a békében! Hiszek a harmóniában, melyre a lélek vágyik; a szépségben, melyért kiáltoz az anyag; a szeretetben, mely után epednek a népek. Hiszek a nehézben, hogy nem lehetetlen! Ha nem hinnék benne, magam tenném lehetetlenné, ez pedig olyan bűn, melyre nincs feloldozás. De csak a hit teheti lehetségessé!

BABITS M.

Mennyei Atyánk! Hatalmas feladatot adtál a szülőknek, amikor rájuk bízta az új élet kibontását. Segítsd őket, hogy először önmagukat tudják fegyelmezni, mert csak így várhatják el gyermekeiktől, hogy elfogadják intéseiket. Tedd, hogy a szülők mindig csak jó példát adjanak, és mindenkor nyitottak legyenek gyermekeik felé. Add, hogy megértsék lelkesedésüket, bátorítsák őket okos vállalkozásaikban, legyenek segítségükre, hogy az új formák között is megmaradjanak törvényeid hűségében, de határozottan állják el útjukat, ha a bűn felé fordulnak.

KELE PÁL

Buzdították őket.

Pál és Barnabás nem hamis remények keltésével, nem is üres szólamokkal vizsgálták híveiket, Uram. Ők ismerték a megkerülhetetlen realitást: a megpróbáltatások útját mindenkinek végig kell járnia. Azt is tudták a Szentlélektől, hogy egyedül a valóság elfogadása és vállalása ad erőt és békét a szívnek.

*

Pál és Barnabás visszatértek Lysztrába. Erőt öntöttek a tanítványok lelkébe, buzdították őket, hogy tartsanak ki a hitben.

APCSEL 14, 21–22.

*

Azzal a ténnyel, hogy Isten végtelen, de ugyanakkor konkrét és biztos célt nyújt a földi törekvések számára, megmenti ezt a földi életet a rendetlenségtől, a bizonytalanságtól, az életuntságtól és a reménytelenségtől, amik a Holnap legrettenetesebb veszélyei.

TEILHARD DE CHARDIN

*

Ha a reménytelenség vaksötét éjszakájában egyszerre csak egy parányi csillag villan, akkor a magasságot és a mélységet öröm tölti be: e parányi csillagot hajnalcsillagnak tartjuk és máris reménykedve várjuk a napot.

PETER DÖRFLER

*

Senki sem mondhatja meg előre, hogy a következő bolygóközi expedíciók milyen felfedezéseket hoznak. Az azonban bizonyos, hogy a mai tudomány forradalom előtt áll. Forradalom előtt áll az emberi perspektíva is. Ezért nem kell attól tartanunk, hogy a jövő úrhajósai

nem lesznek már alázatosak. A végtelen csillagos ég majd inti őket, hogy rakétahajóik lendítő erejénél még nagyobb erő is létezik; hogy van szellem, még hozzá nagyobb, mint az elektronikus számológépek hideg értelme; és hogy van világontúli hatalom, mely felülmúlja saját nemzedékünk minden nagyságát.

WERNER VON BRAUN

*

Istenünk, kérünk téged, erősítsd és növeld bennünk a reményt. Add meg nekünk a bizalom erejét és a rendíthetetlenség bátorságát. Vágyódjunk mindig utánad, aki az élet és a valóság teljessége vagy. Add, hogy mindig csak rád építsünk és hűségedre alapozzunk. Minden félelmünket oszlassa el hatalmad végtelensége. Szentlelked töltsön el minket Krisztus lelkületével, akkor a sokféle baj között is megőrizzük beléd vetett reményünket.

KARL RAHNER

HÚSVÉT 5.

HÉTFŐ

Láttam az új eget és az új földet.

Reálisan gondolkodó emberként tudom és vállalom a valóság egyik felét: a szenvedés el nem kerülhető. Mint keresztény, örömmel hiszem a teljes valóságot: véget nem érő, boldog új világ érik minden keresztűtként vállalt megpróbáltatásban.

*

Láttam az új eget és az új földet. Az első ég és első föld elmúlt, és a tenger is eltűnt. Ezután láttam a szent várost, az új Jeruzsálemet leszállni a mennyből, az Istentől.

JEL 21, 1–2.

*

Arra a kérdésre miért van szenvedés és baj a világon, elméletileg nem lehet megnyugtató választ adni. Adott esetben az olyan keresztény felelet is csődöt mondhatna, amely elvontan, egy hittudós asztalán született csak meg. Istent nem kell mindig logikai következtetés módjára igazolni, különösen olyan konkrét helyzetben, amikor a szenvedés kérdését vetjük fel. Az igazi keresztény válasz ugyanis nem elméleti, hanem gyakorlati magatartást tart szem előtt. Csak olyan személyi állásfoglalás derít fényt a sötétségben, ami legvégsőbb mostohaságában sem rekeszti ki Isten jóságát és atyai szeretetét, hanem vele még szorosabb kapcsolatban marad. Jézus Krisztusban a külső, Istentől való elhagyatottság is Isten kezében van. Az ettől eltérő válasz a kereszténységben is erőtlen marad.

FR. G. FRIEMEL

*

Uram! Azt mondják, hogy a te gyermeked vagyok. Én mégis oly sokszor érzem határtalanul elhagyottnak magamat. Gyakran állok egyedül a kétségeimmel. Ezer-szer kérdezem: miért? És mégsem várok válaszra, mert csak saját magammal tudok beszélni. A mások számára érvényes válaszok pedig nem nekem szólnak. Taníts meg engem imádkozni és mutasd meg nekem a szenvedésben érlelődő boldog világot.

JÖRG ZINK

HÚSVÉT 5.

KEDD

Újjá alkotok mindent.

*Istenem, minden könnyet csak te tudsz megszüntetni, mert csak a te erőd képes gyász és fájdalom nélküli földet teremteni. A mi dolgunk mégsem ennek a szép új világnak a tétlen várása. Országodra csak az érdemes, aki dolgozik a szebb vilá-
gért, és aki már most szeretne letörölni minden könnyet.*

*

Isten letöröl szemünkről minden könnyet. Halál nem lesz többé, sem gyász, sem jajgatás, sem fájdalom. A trónon ülő ugyanis így szólt: íme újjáalkotok mindent.

JEL 21, 4-5.

*

Teljesítenünk kell kötelességünket, mégpedig ott, ahová Isten állított minket – nemcsak önmagunkért, hanem szem előtt tartva mindig embertársainkat.

RICHARD GRÄF

*

Munka közben legyünk mindig derűsek, vidámak; öröm sugározzék körülöttünk, hogy a nehézségek veszítsenek erejükből, és az emberek felejtsék a szorongást. Ezt akarjuk elérni az embertestvéreknek tett szolgálatokkal és a munkahelyen tanúsított embertársi szeretettel.

MARCEL CALLO

*

Tartsuk meg a helyes sorrendet: elsősorban emberek vagyunk, tehát annak az örökéletnek a várományosai, amit Jézus szerzett nekünk halálával és feltámadásával, s csak azután dolgozók, noha a munkánkkal az örökéletre is érdemessé akarjuk tenni magunkat. Nem azért élünk, hogy dolgozzunk, hanem azért dolgozunk, hogy élni tudjunk.

ALBRECHT GOES

*

A mai ember nagyra tartja a munkát, de mégsem annyira mint megérdemelné. A munka értelmét és célját ugyanis kizárólag az anyagi eredmény szerint méri. Pedig a munkának erkölcsi, sőt vallásos értéke is van. A munka Isten akarata, vele Istent is szolgáljuk. A munka több, mint kenyérkereset.

JOSEF SCHNEIDER

*

Uram! A fárasztó munka volt leghűségesebb társam életemben. Azonkívül betegség is nehezedett rám. Gyakran kellett kivennem részemet szent Fiad olajfákhegyi gyötrelméből is, amikor kísértések kínoztak. Minden bizonnyal a jövő is tartogat még számomra munkát, küzdelmet, szenvedést. Lehet, hogy nyomor, szegénység, elhagyatottság vár rám. Az is lehet, hogy kényszerű tétlenségben kell őrlődnöm, mert nem tudok többé dolgozni. De azt is tudom, hogy az életem akkor sem lesz fölösleges, értelmetlen üres járat. Lám, szent Fiad életében is azok voltak a legértékesebb és leggyümölcsözőbb napok, amikor semmi mást nem „tehetett”, csak szenvedett. . .

B. SUSO HENRIK

HÚSVÉT 5.

SZERDA

Sok viszontagságon át.

Nem fatalista módon beletörődni akarok a szenvedés elkerülhetetlenségébe. Minden tölem telhetőt megteszek, hogy minél kevesebb fájdalom legyen az emberiség életében. De vállalom fizikailag és még inkább erkölcsileg az elkerülhetetlent. Sőt megsanyargatom tagjaimban és vágyaimban mindazt, ami ellensége a szép új világnak.

*

Imádság és böjt között Isten oltalmába ajánlották őket, mert sok viszontagságon át kell bemenniük az Isten országába.

APCSEL 14, 22–23.

*

A vértanúság nagy dolog ugyan, sokszor hamar elnyerhető, alig néhány pillanat alatt. Hűnek lenni azonban a mindennapok viszontagságaiban, helytállni a hivatásban, gyakran nehezebb és magasztosabb, mint a vértanúság, bár nem mindig kíséri elismerés és dicsőség. Az is vértanúság.

núság, ha valaki a kicsiben, az egyhangúban, a megszo-
kottban hű és türelmes. Feltűnés nélkül hozza apró áldo-
zatait Isten dicsőségére.

WILHELM LÖHE

*

Az életet csak az ismeri igazán, aki tud annak mélysé-
géről is. Az embernek gyakran a kudarc adja meg a len-
dítő erőt. Az alkotó szellemnek meg különösen szüksége
van olykor az elhagyatottságra, hogy a kétségbeesés mé-
lyéről, a kivetettség távlatából vegye számba igazi fel-
adatának magaslatát. – Mózes is, Krisztus is a pusztá ma-
gányába vonultak mielőtt igehírdetésre szánták el ma-
gukat. Nincs tehát nagyobb szerencse egy-egy hivatás
számára, mint ha egy időre megtörik. Mert aki a vilá-
got csak felülről látja . . . , aki mindig maga kezében
tartja a mértéket, könnyen elfelejti igazi arcát.

STEFAN ZWEIG

*

Könnyek és csüggedt bánatok közt
Ragyogjon fel a szemetek!
Szent rejtelmek legszentebb titka:
Egy darab Ég van bennetek!

Harsányi L.: Üzenet a Napkirálytól

*

Uram! Nem tudom hová és merre kívánsz vezetni, de
mindenképpen egyet akarok érteni veled. Azt akarom,
amit te akarsz. Így biztosan nem veszítelek el. Ha akara-
todnak alávetem magam, akkor kezem a te kezedben
van, még ha a földi poklok gyötrelmeit kellene is el-
szenvednem. – Talán kívánod is, hogy olykor félelemben
éljek, látszólag távol tőled. Ha ez a te akaratod, akkor ez
az a jó, amit lelkem javára akarsz fordítani. Számomra
megnyugtató, ha így is közel vagyok hozzád. Ha így gon-
dolkodom, akkor bármily szenvedés, vagy pokol vesz is
körül, a te irtalmad gyermeke maradok.

JÖRG ZINK

Miután Júdás eltávozott, dicsőült meg az Emberfia.

Jézusom, megdicsőülésed – és benne a mienk – nem feltámadásod órájában kezdődött, hanem abban a pillanatban, amelyben elengedted Júdást. Tehát akkor, amikor visszavonhatatlanul vállaltad a keresztet. A mennyei élet első akkordjai zengdülnek meg az én lelkemben is, valahányszor önként és szeretetből fogadom el a szenvedések nekem nyújtott kelyhét.

*

Miután az áruló Júdás eltávozott, így szólt Jézus: most dicsőült meg az Emberfia, és benne megdicsőült az Isten.

JN 13, 30–31.

*

A szeretet nem azt jelenti, hogy valakit megnyerek magamnak, s ezáltal gazdagabb leszek, hanem hogy odaajándékozom magam másoknak, hogy általam ők gazdagodjanak.

MICHEL QUOIST

*

A középkor nagy misztikusai tanítottak meg arra, hogyan kell egy aktív, a közösség szolgálatában álló embernek élnie, ha az aktivitás mellett önmagával is összhangban kíván maradni.

A nagy misztikusok számára az „önátadás” volt a megdicsőülés útja. A lélek magányában találtak rá arra az erőre, amely a szükséglet szenvedő emberek szolgálatába állította őket. Az önátadásnak e nagyszerű útját akarom járni. A szeretet – ez sokszor félreértett erény – a maga természetes kifejezését mindig a kötelesség teljesítésében találja meg, továbbá mindannak maradéktalan elfogadásában, ami az életünket küzdelmessé, szenvedővé, vagy boldoggá teszi.

DAG HAMMARSKJÖLD

*

Mennyei Atyám! Amikor leteperve, megsemmisülve, félreismerten, elhagyottan, csupán a szenvedésünkkel állunk a világban, a te szemed titkon akkor is lát bennünket és tetszéssel nézi törekvésünket, fáradozásunkat, vágyainkat és reményünket itt a világban. Ez a tudat nagyobb boldogsággal tölt el minket, mint amekkora a szenvedés. – Ha pedig megaláz és szinte felőröl bűneink tudata, bűnbánatunk akkor is megtalálja hozzád az utat, irgalmas Istenünk! Igen Uram, Hozzád hozzuk gondolatainkat, szívünket, gyenge magunkat; mert egyedül te vagy az, aki fölemelsz és megaláztat és újra fölemelsz. Igen, Atyám!

S. KIERKEGAARD

HÚSVÉT 5.

PÉNTEK

Pogányok előtt is kitárta.

Nemcsak kibírni akarom – sztoikusként, vagy fásult egy kedvűségben – az élet bajait. Aki csak tűr, egyhelyben topog. Nekem mennem kell, hogy országodba eljussak, Istenem. Hadd legyen hát szenvedésem önként vállalt szeretetvallomás, és így előrehaladás a belső átalakulás útján, Jézusom!

*

Pál és Barnabás mihelyt megérkeztek, összehívták az egyházat. Elbeszélték, mi mindent tett általuk az Isten, és hogy a pogányok előtt is kitárta a hit kapuját.

APCSEL 14, 27.

*

Én azt se tudtam, hogy mi az élet,
én nem akartam azt se, hogy legyenek,
és lettem,
születtem,
mint annyi más gyerek.

Nem faggattál, hogy mit is szeretnék:
milyen országot, milyen hazát,

a síkot inkább, vagy símogatásra
váró kis dombok hullámos sorát;
még azt se kértded, hogy miféle múltat,
pedig te tudtad,
hogy befolyásolnak
örökké.

Útravalónak adtál egy lapot,
üres papírlap, ez hát a jövő,
az enyém.
Majd ráíródik minden,
ami jön felém,
az elkövetkező
esztendők hosszú, ballagó sora.

A legelején anyám mosolya.
Sikerek.
Arcok.
Keserű kudarcok.
Aztán betegség, meg jön a halál is.
Hogyan? ki tudja,
majd csak elválik.
Most még lebegek,
mint őszi pók a szálon,
és mint az álom,
minden oly laza,
s te mondod: hogyha szeretek,
aláírom a nevemet
így – –
Hát írom:
Vállalom,

Kata

Szent-Gály Kata: Láthatatlanba

*

Mennyei Atyánk! Elég gyakran megtapasztaltuk, hogy
a világ nem tud békét adni nekünk; ő engedd éreznünk,
hogy ígéreted is találó, miszerint semmi sem képes a vi-
lágon elragadni tőlünk békédet. Jöjj hát, csendesítsd le
háborgó lelkünk hullámait, csitítsd a vihart bennünk,
és add nekünk békédet.

S. KIERKEGAARD

Halál nem lesz többé.

Hallottam, olvastam egy nekrológban: a halál mindig értelmetlen. Talán így lenne igaz, ha halálod az új élet útját nem nyitotta volna meg nekünk, Úram. De aki – veled egyesülve – a szeretet áldozatává teszi önmaga halálát, örök értelmű életre talál.

*

Nézd, ez az Isten hajléka az emberek között. Ő majd velük lakik, azok pedig az ő népe lesznek, és maga Isten lesz velük. Halál nem lesz többé.

JEL 21, 3–4.

*

Létünk beteljesedése az Isten iránti szeretetünk. Ám hogy Istent szeretni tudjuk, ahhoz szabad akaratra volt szükségünk. A szeretet ugyanis csak akkor igazi, ha szabadon adják. Megkaptuk hát ezt a nagyszerű és veszélyes ajándékot Istentől, de lám hamar visszaéltünk vele.

Jézus az önzés ellentétével, értünk lobogó szeretettel váltott meg bennünket, s szerezte meg feltámadásában az örökéletet. Az Isten országában nem lesz többé fájdalom, sem halál – mert ott ismeretlen lesz az önzés, de mindent betölt az éltető szeretet.

LUIS DE WOHL

*

Jöjj hát, csak jöjj, te a szabadsághoz vezető utunk legnagyobb ünnepe; jöjj Halál, bontsd le rólunk a keserves láncokat és dönts le elvakult lelkünk büszke falait, hogy végre megláthassuk, amit itt a földön látnunk nem lehet. Szabadság, isteni Élet, téged kerestünk naponta minden harcunkban, minden szenvedésben. Nos, bár el kell szenvednünk a halált, de ez azt is jelenti, hogy végre rád találunk Isten színe előtt.

DIETRICH BONHOEFFER

*

Krisztus diadala a halálon nem egyedi triumfus, hanem kollektív: az Egyház egész testének feje Krisztus. Meghalva, Krisztus képviselőnké vált: második Ádám, aki magába foglalja a közösséget. Hasonlóan feltámadásában is képviselőnk: az egész emberiség feltámadt Jézus Krisztusban.

R. Plus

*

A mi világosságunk: Krisztus, a feltámadott! Ő a Világosság a Világosságból. Ezt a világosságot vitték győzelemre keresztény őseink a pogányság sötétségében. Ma ismét a jövő ijesztő sötétsége vesz körül, de ez csak felhívás lehet számunkra: Krisztust kell megélnünk!

Anton Koch

*

Uram! Itt élek a világban, s lám a világ elnyom, megkötöz; telve vagyok a természet erőivel, amik nyugtalanítanak, s megcsalnak engem. Szentlelked azonban azt súgja, hogy én is hivatalos vagyok a te örömödre. Add hát nekem Szentlelkedet, hogy kegyelmével legyőzzem a gonoszt, tiszta maradjak, és helyet készítek lelkemben Szentségednek. Szentlelked megadja nekem a biztos reményt, hogy eljön majd a nap, amikor lehull rólam minden lánc, és végleg elnyerem gyermekeid boldog szabadságát.

ROMANO GUARDINI

Aki szeret engem, megtartja tanításomat.

Korom gyermeke vagyok, Uram. Élni szeretnék, nem elméletekhez és szabályokhoz alkalmazkodni. Nem tanításodért, hanem magadért ragaszkodom hozzád. Ugy van, amint mondod: mert szeretlek, azért hallgatok rád. Szeretlek, mert érzem, te vagy az Élet, és téged szeretni annyi, mint teljesebben élni.

*

Jézus búcsúbeszédében így szólt tanítványaihoz: aki szeret engem, megtartja tanításomat. A tanítás pedig, amit hallotok, nem az enyém, hanem az Atyáé, aki engem küldött.

JN 14, 23.

*

Jelöljétek meg az újszövetségi szentírásban azokat a helyeket, ahol Jézus az Atya gondviseléséről és a szeretetről beszél. Aztán gondolkozzatok el e szavakon. Tarkózzatok be e csodás palástba, mint ahogy köpenybe burkoljátok magatokat a vihar és eső elől. Itt keressetek választ, ha tanácstalanság és kétely szakad rátok.

EMIL FIEDLER

*

Korunk emberiségének lehetőségei nem merítik ki Isten lehetőségeit. A mi gondolkodásunk ma is korszellemű és időtől behatárolt. Már csak emiatt sem érheti el Isten abszolút gondolkodását. Nyíljunk meg újra és tárguljunk ki szellemünkben Isten valamennyi lehetőségének mértékében a valóság minden értelmes megnyilvánulása és megvalósítása számára, akár az égre, akár a földre vonatkozzék az. E megnyitottságban újra rátalálunk tulajdon önmagunkra.

KARL ADAM

*

A Krisztussal találkozó ember lelkében azért támad ünnepi öröm, mert Krisztus lehetővé teszi számára azt, amire lelke mélyén mindig vágyott: a teljes szeretetet, a feltétel nélküli adást. Ezért a keresztény ember valóban az abszolút szeretet távlatainak, sikerességének tudatában élhet. Ezért tud derűsen, örömmel szeretni, függetlenül a szeretet közvetlen, emberi viszonzásától.

TOMKA F.

*

Szeretlek téged, Uram Jézus Krisztus oly lélekkel aminővel tartozom. Nemcsak énmagamért, mivelhogy oltalmazóm és üdvösségem, igazságom, bölcsességem, erősségem, boldogságom és mindennemű javam vagy, hanem inkább tenmagadért szeretlek, mivel minden jónak Te vagy a szerzője, mivel előbb szeretted engem, s mivel a legfőbb és minden szeretetre méltó jószág vagy.

OFFICIUM RÁKÓCZIÁNUM

HÚSVÉT 6.

HÉTFŐ

Lakóhelyet veszünk nála.

Uram, nem olyan vagy, mint a szellemi többi mestere. Nem tanításod van csupán, hanem magad vagy a Szó. Benned mondja ki önmagát az Atya, és nekünk mondja ki. Amikor tanításodat megtartom, nemcsak szót fogadok, hanem befogadlak téged. Tanításod valóban élet, mert általa élsz bennünk, életem teljessége.

*

Elmegyünk hozzá és lakóhelyet veszünk nála. Aki nem szeret, tanításomat sem tartja meg.

JN 14, 24.

*

Jézus felhívja hallgatóit, hogy fogadják el Isten országát, amely itt a földön kezdődik és a túlvilágon állandósul. Ennek az országnak az elfogadása az üdvösség jele.

Művének folytatására élő szervezetet hoz létre, amely mint Isten népe él tovább a világban azért, hogy az emberiség egységének és üdvösségének jelképe legyen.

Jézus nem eszmékért lelkesedő ember, nem is csak próféta, aki Isten által szól, hanem magának az Istennek a megjelenése és kitárulkozása. Benne az Isten örök Igéje, az Atya Fia lett emberré, tehát általa már most birtokoljuk Istent, mint kegyelmi valóságot. Ezért amenyiben az Egyház Krisztust hirdeti, az üdvösség kegyelmét árasztja és a szeretetben megvalósult egységet szolgálja.

GÁL FERENC

*

Minden kor valami gyümölcsözőt hordoz sajátos korszellemében az élet számára. Minden kor sóvárog a megváltozó igazság, a vágyait betöltő értékek után.

Az örök igazságnak mindig friss és soha cserben nem hagyó ereje nem akkor nyilatkozik meg, ha tántoríthatatlanul támaszkodik a tegnapi, hanem akkor, amikor nyíltan és termékenyítően szóba áll a korszellemmel.

BERNHARD HÄRING

*

Uram Jézus Krisztus! Úgy várok rád, mint a fájdalomban és álmatlanságban töltött éjszaka után a reggelre. Tudom, hogy itt vagy. Szeretsz, megérintesz, megbocsátasz, és fölemelsz, mert hatalmas vagy. Hatalommal állsz az éjszaka és lelki elsötétülés, a bűnösség és a belső összeomlás felett. Te egészen fény vagy, és beragyogod a sötétséget. Te vagy az irgalmasság, elengedsz minden tartozást. Te vagy a szeretet teljessége s jelenléteddel betöltöd üres létünket. Te vagy az Atya képmása, benned lehetek én is a mennyei Atya gyermeke. Minden nap várok rád, hogy lakóhelyet vegyél nálam és teljessé tedd bennem az istengyermekség ajándékát.

SEVERIN SCHNEIDER

Atyám is szeretni fogja őt.

A legteljesebb életérzést a nagy szeretet adja: szerelem, anyaság, barátság. Szeretet nélkül nem is élet, csak vegetálás az élet. Örök Isten, azért vagyok biztos benne, hogy örökké élek mert rátaláltam szerelmedre.

*

Atyám is szeretni fogja őt. Elmondtam nektek ezeket, amíg köztetek időztem. A vigasztaló Szentlélek, akit az Atya az én nevemben küld, megtanít majd titeket mindenre.

JN 14, 23 + 26.

*

Egy adott személynek feltétlen jelentőséget tulajdonítani, vagy benne hinni – márpedig igazi szeretet enélkül nem létezik – ezt csak annyiban tudom, amennyiben Istenben igenlem őt. Más szóval: ezt csak úgy tudom megtenni, amennyiben hiszek Istenben és hiszek magamban is, mint olyan valakiben, aki lényének központját és gyökerét Istenben bírja.

VLADIMIR SZOLOVJEV

*

Korunk bajának az a gyökere, hogy a szellem lomha, az akarat vérszegény, a szív pedig hideg és közömbös. Általános regenerálódásra van szükség, mely mindenkit kötelez: a papságot és a népet, a hatóságot és a családot, a csoportot és az egyént. Hadd támadjon fel újra a szeretet, mint isteni nagyhatalom.

RICCARDO LOMBARDINI

*

Zaklatott korunkban sokkal fontosabb, mint eddig valaha, hogy figyelmünket a napi eseményeknél, újsághírceknél magasabbra emeljük. Arra az „ú j s á g r a”

figyeljünk fel, melynek betűi a csillagok, tartalma a szeretet és szerzője az Isten.

CHRISTIAN MORGENSTEIN

*

A krisztusi szeretetre csak annyiban és olyan mértékben képes valaki, amennyiben és amilyen mértékben valóban élő, személyes kapcsolatban van Istennel, illetve ha ezt követően újra és újra rálép a krisztusi feltételnélküli szeretet-adás útjára. A feltétel nélküli szeretet megélése egy élet feladata, de aki rálépett erre az útra, az megtalálta Istent.

TOMKA F.

*

Istenem, Uram! Nem gazdagságért és tudásért könyörögök hozzád, hanem szeretetért. Az életem csak szeretettel legyen teljes, mert tökéletes is csak az lehet, aki szeret. Ne engedd, hogy szeretetemet bármi, vagy bárki elrabolhassa tőled: mindent és mindenkit csak rajtad keresztül akarok szeretni. Tudom, hogy irántuk való szeretetem csak így lesz igaz és helyes.

B. SUSO HENRIK

HÚSVÉT 6.

SZERDA

Templomot nem láttam benne.

Nem a templomhoz tartozom, hanem hozzád, Istenem. Nem a szertartások embere vagyok, hanem a rádtaláló szereteté. Nem, a templomot és a szertartásokat nem tartom feleslegesnek, de bennük csak szükséges eszközt látom és keresem a veled való találkozásnak.

*

Az Istentől leszállott város tündökölt, mint a drágakő. Templomot nem láttam benne. Az Úr és a Bárány a temploma.

JEL 21, 22.

*

A „lelki templom” képe mély bepillantást enged az egyház belső világába. Az Isten népe az élő Isten temploma, amelyben Isten lakozik és jár. A képet az egyes lelkeket betöltő Szentlélek bontakoztatja ki lelki teljességében. Szent Péter ennek a belső lelki kifejeletnek a következőkben ad kifejezést: Krisztus az eleven kő, akit az emberek ugyan elvetettek, de Isten kiválasztott és megtisztelt. Ezért engedte meg, hogy mi is mint eleven kövek, szent templommá épülhessünk. A keresztség révén lépünk az Úr elé és így leszünk a lélekben való életnek részeseivé. Így válunk eleven kövekké és az egyház lelki épületének alkotóelemeivé.

CSERHÁTI püspök

*

Az egyház először hívó egyház és csak utána tanúskodó közösség. Engedelmesen hallgatnia kell Krisztus szavára, a hitben őt kell hordoznia és ezt a hitbeli meggyőződést továbbadnia. A hit azonban csak üres fogalom addig, amíg nem az élet tetteiben és a személyes magatartásban tükröződik. Isten népe nem névtelen egyedekből áll, akiket befogadtak valamilyen közös akcióba, hanem olyanokból, – eleven kövek! – akik személyes szabadsággal élik hitüket.

GÁL FERENC

*

Istenünk! Te élőkövekből: választottaidból emelsz örök hajlékot fölséges nevednek, népedet pedig Egyháznak nevezted. Add, hogy az a közösség, mely nevedben egyesült, csak téged féljen, szeressen és kövessen. Kérünk, vezesd el népedet a megígért mennyei hazába, hogy feltámadt Üdvözítőnk húsvéti dicsőségének mi is részesei lehessünk.

MISEKÖNYVBŐL.

Az én békémet adom nektek.

Uram, ne engedd, hogy míg a földön élek, a jóllakottság és a beérkezetttség nyugalma vágyjam! Nem szabad elbennem, hogy ez ad békét a halandó szívnek. A nyugtalan éhség kegyelmét kérem, Jézusom! Addig él bennem a béke, míg kereslek téged, míg még nagyobb szeretetre szomjas a lelkem.

*

Békességet hagyok rátok: az én békémet s nem a világ békéjét adom nektek. Ne nyugtalankodjék a szívetek és ne féljete.

JN 14, 27.

*

Az igazi béke alapjai ismereteseek: az igazságosság, az emberi személyiség tiszteletben tartása, az emberek közötti boldogító egyenlőség elismerése. Ezek lesznek egyúttal az embertestvériség alaptételei is: A tisztelet és a szeretet, amellyel minden embernek tartozunk és pedig egyszerűen azért, mert emberek vagyunk. Van egy hatalmas, győzedelmes szavunk: testvér, az én testvérem, mindannyiunk testvére!

VI. PÁL PÁPA

*

Legyünk az imádság emberei, akkor a békesség sem lesz tőlünk idegen, hanem békében élünk. Gondoljunk arra, hogy minden csak jelkép csupán, a legmélyebben metsző fájdalom is csak jel. Sohasem tudjuk, hogy ami most elszomorít, nem lesz-e forrása egy későbbi örömnünknek.

LEON BLOY

*

Mennyei Atyánk! Tőled származik minden jó adomány a világon. Őrizz meg minket abban a békében, mely tőled származik. Segíts meg minket, hogy se a múlt, se a jelen,

de még a jövő problémái se zökkentsenek ki abból a békéből, amit te ajándékozol nekünk.

Légy irgalmas a szegény világhoz, mely tapogatva keresi a békét, de nem találja, mert rajtad kívül keresi. Az igazi béke alapja az, hogy te vagy a mi Atyánk, mi pedig a te gyermekeid. Csak akik fölismerik ezt, azok a jóakarató emberek élvezik majd megígért békességedet.

GASTON COURTOIS

HÚSVÉT 6.

PÉNTEK

Nincs szüksége napvilágra.

Nem mondom, hogy senki és semmi mással, csak veled akarok törődni Uram. A mennyben te leszel eg yetlen napunk; világosságodban látjuk majd a mindenséget. De míg a földön élünk, a föld valóságaiban és eseményeiben mutatod meg magad. Minden érdekel, mert ha szeretlek, minden rád vet fényt, Istenem.

*

A városnak, az új Jeruzsálemnek, nincs szüksége napvilágra, sem holdsugárra: Isten dicsősége világítja meg, fénye pedig a Bárány.

JEL 21, 23.

*

Ha olyanokká leszünk, amilyenekké Krisztus kíván alakítani bennünket, akkor Krisztus fénye sugárzik majd rólunk, és ez a fény utat mutat majd a világnak.

Krisztus fénye melegséggel tölt el. Ez a melegség feloldja a közönybe, félelembe, kétségekbe, hitetlenségbe merevedett lelkeket. De ezt a melegséget is a keresztyéneknek kell sugározniuk. Különben hogyan lenne hitel érdemlő a hitük?

Ahol ez a krisztusi fény világít, ahová ennek a fénynek a melege szeretetet sugároz, ott mindig érezhető lesz Krisztus áldó jósága, mely az Atyához való megérkezésben éri majd el csúcspontját.

ANTON KOCH

*

Győzelmes Jézusunk, tündöklő szép napunk,
Világosítsd szívünket, erősítsen minket
Szent feltámadásod!

Jézus, Világosság, a föld bármit kínál,
Tőled el nem tántorít, élő hittel kérünk,
Légy utunk, vezérünk!

Sz. V. U. 84.

*

Mindenható Istenünk! Áraszd fényességedet a bűn
éjszakájába, te, aki láthatatlanul megújítod a világot.
Add, hogy világosságod titokzatos fénye ne csak a go-
noszleket űzze el, hanem őrizze meg bennünk megváltá-
sod szent titkát.

HÚSVÉTI GYERTYA MEGÁLDÁSA

HÚSVÉT 6.

SZOMBAT

Vita támadt a hívek között.

*Nemcsak tanítást, de időt is ajándékoztál nekünk, Uram.
Ebben az időben kell nekünk egyre inkább kinyílnunk tanítá-
sodra. Néped nem akkor hallgat szavadra, ha kész formákat
tesz magáévá, hanem ha szünet nélkül kutatja igéd teljesebb
értelmét. Korunk sugallta termékeny vitákban hadd ismerjünk
meg még jobban téged!*

*

**Vita támadt a hívek között. Néhányan ugyanis azt
tanították, hogy a körülmetélés szükséges az üdvös-
séghez.**

APCSEL 15, 1

*

Nem tudjuk mi lesz holnap, holnapután, vagy száz
év múlva. Azt tudjuk csak, hogy minden történés Jézus
jövetelének története. Ha a jelen pillanataiban állandóan

ráhallgatva engedünk hívásának, ha a pillanatot mindig az ő jövetelére készülve fogadjuk, akkor nem leszünk sem a múlthoz leláncolva, sem a jövőnek kiszolgáltatva. Egyszerűen szabadok leszünk.

Az idő értelme az örökkévalóság. Az idő értelme a pillanat. A pillanatban és csak benne találkozunk Isten szeretetével, aki a maga örök pillanatában akar részesíteni bennünket. Mindig a pillanat az, amely döntésünket kéri s amely kegyelem is, ítélet is egyszerre. Minden pillanat alkalom időszerűen megélni Krisztust. Ezt az alkalmat elkerülni annyi, mint elkerülni Istent.

KLAUS HEMMERLE

*

Az idő értéke attól függ, mennyire van benne Isten. Elveszhetünk egyetlen szempillantás alatt, de egyetlen pillanat alatt megnyerhetjük magát az Istent. A múlt időt visszahívni nem lehet, de a jelent mindig betölthetem istenszeretettel és jóssággal.

HOFBAUER SZ. KELEMEN

*

Uram, minden este fáradtan térek nyugovóra. Az elmúlt nap óráit, örömeit és fájdalmait, kezembe teszem le. Tied vagyok, Uram, egészen. Mégis, ha azt kérdezed tőlem, hogy mi is voltam még tegnap, azt kell mondanom nem sokat változtam. Szívem még mindig kemény, még most sem sikerült akaratom szerint formálnom. Mégis arra kérlek segíts továbbra is. Ki tudja mennyi időt adsz még a javulásra. Ime újra elmúlt egy nap. Add, hogy holnap jobba legyek.

IGNAZ KLUG

Bebizonyította, hogy él.

Ismeretek asszonyokat, de férfiakat is, akik idegenné lettek ebben a világban. Elvesztették azt, amit rajongva szerettek, s mostmár csak a múltban és a temetőben élnek. Jézusom, aki hozzád ragaszkodik előtt szeret és otthon van a valóság, a teljes élet világában. Nem a múlt, hanem a jövő azé, aki benned hisz, Uram!

*

Szenvedése után sokszorosan bebizonyította Jézus tanítványainak, hogy él: negyven napon át megjelent nekik.

*

APCSEL 1, 3.

Jézus a mennybemenetel által teljesen és véglegesen elfoglalta azt a dicsőséget, melyet földi életében kiérdemelt; embersége levetkőzte a szegénységet, amit önként vállalt magára a megtestesüléskor, és most emberségével is részt vesz az isteni hatalomban és dicsőségben. A világtörténet végén azonban újra eljön, hogy ítéletet tartson.

KATOLIKUS HITTAN

*

Galileai férfiak, föl a küzdőtérrel!
Minden népek szomjasak Krisztus élő kútfejére.
Választottak, bennetek Jézus Krisztus él!

Galileai férfiak, mért hogy sírva néztek?
Jézus Krisztus itt maradt, úgy mint megígérte néktek.
Világvégig véletek Jézus Krisztus él!

Galileai férfiak, mért néztek az égbe?
Mért hogy forró könny fakad, bús könny férfiak szemébe?
Jézus Krisztus visszajön, Jézus Krisztus él!

Sz. V. U. 94.

*

Urunk Jézus Krisztus! Te bűneinkért áldoztad föl magad, és most győzedelmesen ülsz az Atya jobbján, őrizd meg örökre a megszentelteket. Halálod után dicsőségesen föltámadtál és megjelentél tanítványaidnak, erősítsd meg a mi hitünket is. Örök Főpap, te vagy közbenjárónk az Atyánál: üdvözítsd könnyörgő népedet.

PAPI ZSOLOZSMA

MENNYBEMENETEL

HÉTFŐ

Veletek vagytok a világ végéig.

Más világban élsz Uram. Mégsem akarod, hogy – utánad vágyódva – megfedkezsem erről a világról. Nem a távolból hívsz, hogy a földiekre nem figyelve, holdkórosként tapogatózzam feléd. Velünk vagy: a mi világunkban. Add, hogy a földiekre nézve is téged lássalak! Tudom, a tied vagytok, ha egész szívvel vállalom a jelen feladatát.

*

Menjetek, tegyetek tanítványommá minden népet. Én veletek vagytok mindennap a világ végéig.

MT 28, 19–20.

*

Ha nem tapasztalnánk mindennap, hogy Isten mindig velünk van, és újból kezdeni akar valamit az emberrel, – amikor az ember lejáratta magát – az elhagyatottságot nem tudnánk elviselni. Minden csődnek, meghurcolásnak, kétségbeesésnek és megalázottságnak ez az értelme: Isten hűséges és újra akarja velünk kezdeni.

JOCHEN KLEPPER

*

Ó Istenem, mennyire félreismerünk téged, pedig minden út hozzád vezet. Hallgasd meg majd végső szavamat. Kerestem a hozzád vezető utat. Ha eltévelyedtem,

szívemet akkor is te töltötted be, amikor emberi gyengeségem konfliktusokba zavarodott. Félelem nélkül látom már az örök fény ragyogását: bízom benne, hogy te, aki a földdel ajándékoztál meg engem, s aki minden napomat jószággal itattad át, gyarlóságaim miatt, bűntetésképpen, nem taszítasz el örökre magadtól.

VOLTAIRE

MENNYBEMENETEL

KEDD

Beszélt az Isten országáról.

Tanítványaidtól búcsúzva, nem arról a világról szóltál nekik, Uram, amelybe távoztál és melyben vársz ránk. Addigi hazádról, a földről beszéltél, hogy azt alakítsák Isten országává, mire ismét eljössz. Értem Jézusom: nem átutazó vízummal kell repülnünk az ég felé; fontos a föld, alkalmassá kell tennünk rá, hogy egykor mennyországod részesévé teremthesd ujjá.

*

Jézus beszélt nekik az Isten országáról. Meghagyta ne távozzanak el Jeruzsálemből, hanem várják meg, amit az Atya ígért: a Szentlelket.

ApCSEL 1, 3–4.

*

A világnak szüksége van ránk, hogy jobbá tegyük. Nem vagyunk robotgépek, kik céltalanul cselekszenek; küzdő emberek vagyunk sorsdöntő poszton. Amint élettörvény, hogy a testnek friss levegőre van szüksége, ugyanúgy élettörvény az is, hogy mindenki szeresse embertársát, mint önmagát. Csak így tehetjük alkalmassá a földet Isten országára.

WILFRED GRENFALL

*

Elszoktunk attól, hogy a történelmi eseményeket külön-külön nézzük. Ezen események az egyes emberek,

valamint a népek közösségének mélyértelmű összefüggésében állnak. Sejtetik azt, hogy a történelem nem az események véletlen lefolyása. Az emberek bizonyos értelemben mindig Isten eszközei, anélkül, azonban, hogy ezáltal elvesztenék egyéni szabadságukat és felelősségüket. Éppen felelősségünk tudata segít megtalálni mostani tennivalónkhoz is a helyes mértéket, a cselekvéshez pedig a belső ösztönzést.

HERMANN EHLERS

*

Örök dicsőség Királya! Te a szeretet ösvényén ereszkedtél hozzánk. Add, hogy ezen az úton eljussunk mi is tehozzád. Azt ígérted, magadhoz vonzassz mindenkit a földről. Kérünk ne engedd, hogy egyikünk is elszakadjon tőled. Gondolataink és vágyaink kövessenek oda, ahová örömujjongás között diadalmasan fölmentél.

PAPI ZSOLOZSMA

MENNYBEMENETEL

SZERDA

Miért álltok és néztek az égre?

Az égre akarok nézni, Uram, mert ott vagy te, szívem legnagyobb szerelme. De nem állni akarok, hanem menni feléd. És nem úgy nézek az égre, hogy elfelejtsem a földet. Modell számomra a mennyei világ, a szeretet örök birodalma. Szerintem akarom alakítani magam körül az életet. Tudom, nem a földből kiszakítva akarsz magadhoz ölelni engem. Üdvösségre szántad a mi egész emberi világunkat.

*

Miért álltok és néztek az égre? Jézus, aki közületek a mennybe emelkedett, egykor ugyanígy fog eljönni, ahogyan most szemetek láttára az égből ment.

APCSEL 1, 11.

*

Krisztus nemcsak a „természetfeletti” lélek üdvössége, hanem azé az egész fizikai világe, amely előfeltétele a lelkeknek. Krisztus nem is úgy mutatkozik be, mint aki a felhőkbe vész, hanem mint aki ott csörgedez a világ, energiáiban, amelyekben elmerül. Krisztus nem elítélője hanem igenis megmentője a modern világnak, és a jövőbe vetett reményeinknek.

TEILHARD DE CHARDIN

*

Nem élhetünk a világból kiszakítottan. A köznapoktól nem menekülhetünk. Magunkkal vinnők amerre bujdosunk, mert a köznap mi magunk vagyunk: köznap a szívünk, fáradt szellemünk, kicsi szeretetünk, mely olykor a nagyot is kicsivé, közönségessé teszi. Ezért a megoldás útja csakis a köznapok laposságán, kötelességén keresztül vezet. A köznapot kell imává, istendícséretté alakítanunk. A köznap szürkeségét pedig nem a menekvés, hanem a kitartás révén tudjuk megváltoztatni.

Istent tehát a világban kell keresnünk és megtalálnunk; a hétköznapnak Isten napjává, a világba-vonulásnak Istenbe-téréssé, a szürke köznapnak a magábaszállás napjává kell lennie.

KARL RAHNER

*

Uram Jézus! Add, hogy átéljem szavaidat: azért jöttél a földre, hogy tüzet bocsáss ránk és azt akarod, hogy ez a tűz égjen mennybemeneteled után is. Add, hogy e tüzet hordozni tudjam és tovább vinni a világba. Ne engedd, hogy csak parázsló hamu legyek, amely senkit sem ijeszt meg, senkit nem ráz föl, de nem is ad sem fényt, sem meleget. Én veled akarok mindig előbbre haladni egészen a beteljesülésig. Add, Uram, hogy égjek!

E. NIKRIN

Reménységre hívott.

Szerencsétlen lennék, ha csak ebben a világban lenne reménységem. A mennyet várom tőled, Jézusom. De nem olyan mennyországban bírom, amelyben nem leszek ember. Olyan örökéletben reménykedem, amelyben testem lesz és amelyben ott lesz az újjáteremtett földi világ. Nem elszakadni akarok attól, amit ebben a világban adtál nekünk. Azt szeretném, hogy veled együtt legyen mindez az enyém.

*

Gyűjtsen lelketekben világosságot Krisztus, hogy megértsétek, milyen reménységre hívott meg benneteket, és milyen gazdag a szentek fenséges öröksége.

Ef 1, 18.

*

Köztudott, hogy keresztény életünket hitből fakadó életnek nevezzük. Azt is tudjuk, hogy ezt az életet át kell hatnia a szeretetnek Arra azonban már ritkán gondolunk, hogy ennek a keresztény életnek lényeges vonása és jellemzője voltaképpen a remény.

Krisztus arra a reményre hívott meg bennünket, amely a „szentek gazdag és fenséges öröksége” az isteni lét teljességben való részesedés által. A mennyország nem a gyönyörűség mozdulatlansága, hanem a beteljesült élet boldogsága.

KELE P.

*

Mi a legnagyobb nyomorúság?

A betegség! – mondja az egyik.

Az öregség! – kiáltja a másik. De a harmadiknak volt igaza: A legnagyobb nyomorúság az, ha már csak a halál áll előttünk, mögöttünk pedig elfecsérelt életünk néz ránk riadtan!

Ó-PERZSA BÖLCSESSÉG

*

Uram, Jézusom! Ha rád tekintek, bizalom tölti el szívemet. Ügyem védője vagy, mert kiengesztelsz Istennel, emberrel. Oly szépen és reményteljesen indultam el veled. Ugye nem engeded, hogy elrontsam kapcsolatunkat. Szereteted van olyan erős, hogy legyőzze gyengeségemet. Lehetséges lenne, hogy hiába haltál meg érttem? Reményem és életem vagy. Eleséseim közepette is érzem győzelmedet felettem. Te légy örök életem boldogsága.

A. KIRCHGÄSSNER

MENNYBEMENETEL

PÉNTEK

Örömmel tértek vissza Jeruzsálembe.

Visszajössz! – mondta az angyal. Az apostolok ennek örülve nem a pusztaságba siettek, hanem Jeruzsálembe mentek, a nagyvárosba, az eleven lüktető életbe, hogy ott várjanak rád. Mert nem feltétlenül kell várnunk téged, Jézusom, hanem – a Szentlélek erejében – fel kell készülnünk jöttödre. Azzal is, hogy hozzád méltóvá próbáljuk tenni a világot.

*

Az apostolok örömmel tértek vissza az Olajfákról nevezett hegyről Jeruzsálembe. Amint megérkeztek, fölmentek az emeleti terembe, ahol együtt szoktak imádkozni.

APCSEL 1,12.

*

A mennybemenetel után csak húsvét ragyogó fénye maradt az apostolokkal. Áldott világosság! Nem forradalmi fáklya, nem tűzvész, aminek városok esnek áldozatul. Krisztus fénye nyugodt, de állandó világítás. Aki meg akarja érteni ezt a világosságot, annak magáévá kell tennie: Krisztus fénye kötelez! A keresztények kötelessége világítani, toborozni, keresni, gyógyítani, jót tenni, ha kell saját énük terhére is. Nem lehet kereszténynek lenni azért, hogy a kereszténységből meghízzunk. Világítani kell, mint tartóra helyezett gyertyaláng!

ALFRED DELP

*

A világnak a lélek termőföldjévé, nem pedig sírjává kell lennie.

PROHÁSZKA

*

Lélegezz bennem, Szentlélek Úristen,
 hogy csak azt gondoljam, ami szent!
Késztesd engem, Szentlélek Úristen,
 hogy azt tegyem mindig, ami szent!
Csalogass engem, Szentlélek Úristen,
 hogy csak azt szeressem, ami szent!
Erősíts engem, Szentlélek Úristen,
 hogy megőrizzek mindent, ami szent!
Óva-óvj engem, Szentlélek Úristen,
 hogy soha el ne veszítselek!

Szent Ágoston

MENNYBEMENETEL

SZOMBAT

A mennyben jobbjára ültette.

*Uram, te szolgának nevezted magad a földön, így lettél
fiúként otthon a mennyben. Én is gyermekként leszek otthon
az Atyánál, de csak akkor, ha veled együtt vállalom az emberi-
ség szolgálatát. Nem elkényeztetett kedvencként akarom várni,
míg magaddal viszel, Jézusom. Szolgálni akarok mindenkit,
mint te szolgáltál nekünk.*

*

Nagyszerű erejének hatását Krisztuson mutatta meg nekünk Istenünk, amikor a halálból feltámasztotta és a mennyben jobbjára ültette Jézust. Mindent lába alá vetett, őt magát pedig az egész Egyház fejévé tette.

EF 1, 22–23.

*

Majd ha minden aratáson, ó jaj, már túl leszel,
S magad is – megérten – kaszás aratóra lelsz,
Mondd el, milyen lesz majd akkor lobogó lelked:
Mint a virágfűzér, vagy dúslombú halk kertben
Félte nemesített hamvas–piros alma?
Tömött szőlőfürt tán, mit megült a harmat?
Vagy csak kökénybokor szegényes gyümölcse?
Üres makkja tán egy hajdan büszke tölgynek?
Arany fényű búza, vagy megrostált pelyva?
Afféle könnyűnek találtatott szalma?

Voltál-e bő forrás, hol szomjazók ittak?
Voltál-e hűs árnyék, hol fáradt vándor szunnyadt?
Voltál-e tört szemben felcsillant fénysugár?
Voltál-e bűnökért vezeklő áldozás?
Voltál-e kiáltás, tévelygőket hívó?
Voltál-e szenvedőt ölelő kar, forró?
Voltál-e vigasz, ír, ki reményeket gyűjt?
Voltál-e hű kutya, kit vakhoz küld az Úr?
Voltál-e mindenki készséges mindene,
Hogy az Úr lehessen örökre Mindened?!

I. KLUG

*

Éltető Szentlélek! te vagy az egész teremtet világ
élete. Te adsz béna lelkünkbe új erőt, hogy szolgálhas-
sunk neked. Tőled jön a jó gondolat, a helyes vágyako-
zás, a nagyszerű elhatározás, minden nemes próbálkozás
és eredmény. Te szentet formálsz a bűnösből, ha megnyí-
lik kegyelmed előtt a szíve. Lánglelkű apostollá teszed
a lanyhát, ha engedelmeskedik sugallatodnak, hőssé
avatod a gyávát, ha befogadja szeretetedet, s mint a
prizma a fényt, szétbontja jóságodat, hogy sokszínűen
tovább adja testvéreinek. Dicsőítlek téged, imádlak téged,
áhítalak téged! Szentlélek Úristen, jöjj, tégy engem is a
szeretet eszközévé szeretetre éhes szegény világunkban.

H. NEWMAN

Találja kedvét mindabban, amit alkotott.

... Hadd legyek veled egylelkű Istennek Fia! Azért küldted a Lelket, hogy Atyád általunk kedvét találhassa ebben a nekünk adott világban. Hadd legyen hát általam is szebb a földi élet: önmagamért, valamennyiünkért, de elsősorban az Atyáért, aki túlárado szeretetében teremtett mindent!

*

Örök dicsőség legyen az Űrnak, találja kedvét mindabban, amit alkotott. Legyen előtte kedves énekem, hadd örvendjen lelkem az Űrban.

103. ZSOLT 29–30.

*

A Szentlélek átváltoztat és megőriz. Belesimul a szívbe, megérlel, s arra sarkal, hogy önmagunkká legyünk. Egyesíti a „különféléket egyazon Lélekben”. Egyikünk bölcs lesz, másikunk a gőg nélküli tudás birtokosa, a harmadik lángoló hitű, a negyedik balzsamos ujjal gyógyít, az ötödik megteszi a szellem csodáit, a hatodik száján úgy jön ki az igazság, mint a virágillat, a hetedik derűs, a nyolcadik komor nagyságával figyelmeztet, s így gyöngéd villámütéseket hullatva egymásra, de egymást fontosnak tartva bekerítjük, fölállítjuk, biztatjuk, visszük magunkat a Lélek áramkörébe, nem kizárva, nem elhagyva, nem rangsorolva; mint egy láthatatlan Egység tagjait.

VASADI PÉTER

*

Isten nemcsak mindenkorra szóló értékeket ad az emberi erőfeszítések egészére, hanem kinyilatkoztatása egyúttal válasz is az emberi erőfeszítések egészére. A Szentlélek kibontakoztatja bennünk Krisztus nagyszerű értékeit, s ezzel a kereszténység új értéket kap anélkül, hogy megszűnne tisztító-víz és enyhítő olaj lenni a föld számára.

TEILHARD DE CHARDIN

*

Sóvárglak, Életkedv, üdítsd fel kedvemet.
 Elégek, tiszta Harmat, frissítsd fel tagjaim.
 Kevés hitemben légy öröm s vigasztalóm.
 Ha gyengülök segítsd hanyatló lépteim.
 Gyűlölnek, légy barátom csálhatatlan ősi Jó.
 Elalszom, láng-világod szálljon szememre: Tűz.
 Vendégem légy s a Gazdám, ha rámtör a világ.
 Sóhajtván kérlek: hallgasd mindig kérő szavam.
 Tévelygek, Értelem, vezess igaz utakra.
 Kétkedem, Igazság sugározd lelkemet.
 Szolgállok, ó Szabadság törd szét a pántokat.
 Lehullok, ó örökre, tarts meg Örök Való.
 Te léte mindeneknek, éltes, ha meghalok.

ANDREAS GRYPHIUS–TÓTH S.

PÜNKÖSD

HÉTFŐ

Kiárasztod lelkedet, megújítod a világot.

Gyönyörű ez a kék izzású, madárdalos, ézerszínű és illatos tavaszi világ: a te műved, Istennek Lelke, aki ott lebegtél az ős Káosz felett! Érintsd meg zűrzavaros emberi szívünket, hogy jószág és szeretet viruljon benne! El ne rontsuk, inkább tegyük egyre szebbé a földet!

*

Mily számosak a műveid Úram! Teremtményeid betöltik az egész világot! Ha megvonod éltető erődet, elpusztulnak. Ám ha kiárasztod lelkedet, fölélednek és megújítod a világot.

103. ZSOLT. 24–29.

*

A hívő ember úgy viszonyul a világhoz, ahogyan Krisztushoz. Amilyen hittel, reménnyel, szeretettel csügg Krisztuson, olyan lesz a világhoz való kapcsolata is, amiben a Szentlélek siet segítségére. Volt idő, amikor a vi-

lághoz való kapcsolatot nagyon egyoldalúan néztük. Ma pedig egyre jobban felismerjük a Krisztushoz való kapcsolódás fontosságát. Mindenekelőtt azonban a felismeréseknek kell valósággá lenniök:

a világ dolgainak hálatelt használatában,
a felelősségtudatban,
a teremtet világ fölötti termékeny elmélkedésben,
az embertársakkal kiépített hasznos kapcsolatban,
az imádságos Istenhez-fordulásban,
az áldozatkész odaadásban Krisztussal az Atyának.

Ezekre kész receptet nem találunk sehol, a Szentlélek kegyelme és az állandó gyakorlat tesz rá egyre alkalmassabbá bennünket.

KLAUS HEMMERLE

*

Az ember csak azt tudja megtéríteni, amit szeret. Ha a keresztyén nem rokonszenvez teljesen a születésben levő világgal; ha nem tapasztalja saját magában a modern világ igényeit és félelmeit; ha nem engedi, hogy növekedjen lényében az emberi érzés, akkor sohasem fogja megvalósítani a menny és föld közötti szintézist, amelyből majd kiindulhat az egyetemes Krisztus hatalommal való megjelenése.

TEILHARD DE CHARDIN

*

Urunk Jézus Krisztus, te a Szentlélek által gyűjtöd egybe Egyházadat, pünkösdre reménnyel kérünk: újítsd meg Urunk a föld színét! Te az Atya jobbján ülsz, és elküldted tanítványaidnak az Atya ajándékát, küldd el nekünk is Szentlelkedet, hogy megújítsa a világot. Azt ígérted Urunk, hogy a Szentlélek majd eszünkbe juttatja tanításodat, küldd el a Lelket nekünk, hogy megvilágítsa hitünket!

PAPI ZSOLOZSMA

A Lélek a szót ajkukra adta.

Uram, korunkban mintha hitelét vesztené a szó: mi azt szeretjük, ha a tettek beszélnek. A pünkösdi Lélek áradása ígét formált az addig néma ajkakon, hogy isteni szó újjítsa meg a világot. Ugye, a tettek korában is van még ereje igédnek, Uram?

*

Mindnyájunkat betöltötte a Szentlélek, és különféle nyelveken kezdtek beszélni, ahogyan a Lélek a szót ajkukra adta.

ApCSEL 2, 4.

*

A világ megtérítése végett meg kell sokszoroznunk hithírdetőink számát. Mindenekelőtt újra át kell gondolnunk egész emberségünkkel a vallásunkat. De a legfontosabb, hogy egész szívvel keresztények legyünk!

TEILHARD DE CHARDIN

*

Pünkösdi Lélek gyújts hát lángra minket,
melegítsd át a dermedt szíveket,
a lég beszélő hullámát, a Bábel
zsivaját, olvaszd szét az érceket,

miket ágyukká vétkezett az ember
s velük önnön lelkét a földre gyűri;
taníts meg, mit jelent színjózanul
az Isten Lelkétől megrészegülni,

és szórni mámorosan, boldogan
magunkat szerteszét, szívünkbe nyúlva,
míg arcunkon a tékozló öröm
tüzes pünkösdi rózsáit kigyújtja!

Bódás János

Lángnyelvek tűntek fel.

Minden szó erőtlén, ha üres, de szinte mindenható, ha benne lángol maga az ember. Hát még ha benne él maga az Isten! Add meg nekünk, papjaidnak és híveidnek Urunk, hogy mindenkori Szentlélekkel eltelt és általa újjáteremtett szívünk bőségéből szóljon a szánk!

*

Amikor elérkezett Pünkösöd napja, szétoszló lángnyelvek jelentek meg az apostolok fölött és valamennyiükre leereszkedett egy-egy.

APCSEL 2, 3.

*

Vannak mérget tartalmazó szavak; és borzasztó, hogy a kimondott szót visszavonni már nem lehet. Mérgező nyílként fúródik a lélekbe egy-egy meg nem gondolt szó, és ott bomlaszt-bomlaszt szüntelen.

Vannak azonban varázs-szavak is: a betegeket gyógyítók, holtakat éltető! Egy-egy szó, tán ki sem mondták még, csak a tekintet vagy a gesztus tartalmazza, és máris éled, fiatalodik és erősödik tőle a fáradt lélek. Az ilyen szavak a Lélek melegét sugározzák, és fölráznak a tepedségből, mint a Pünkösöd tüzes lángjai.

ZENTA MAURINA

*

Aki beszédében óvatos, az nyájas, szelíd és szerény.

SZ. AMBRUS

*

Istenem, add, hogy mind halkabb legyek.
Versben s mindennapi beszédben
Csak a szükségeset beszéljem.
De akkor szómban súly legyen s erő
S mégis egyre inkább a símogatás:
Ezer kardos szónál többet tevő.

S végül ne legyenek más, mint egy szelíd igen
vagy nem,
De egyre inkább csak igen.
Szelíd lepke, mely a szívek kelyhére ül.
Ámen. Igen. És a gonosztól van
Minden azonfelül.

REMÉNYIK SÁNDOR: NE ÍTÉLJ

PÜNKÖSD

CSÜTÖRTÖK

Akit feloldoztok, feloldozást nyer.

*A szentségi ígék bizonyosságai isteni szavad erejének, Uram!
Bűnöket törölnek, istengyermekké tesznek, emberfeletti élet-
crőt közölnek. De emberben ereje mindenféle szónak csak akkor
lehet, ha megnyílik rá és befogadja. Igéket fakasztó Lélek,
nyisd meg mindenek lelkét!*

*

**Vegyétek a Szentlelket! Akit feloldoztok bűneitől,
feloldozást nyer; akit nem oldoztok föl, nem kap fel-
oldozást.**

JN 20, 23.

*

Amint az ádám bűnből születetteknek csak szentségi ige, a keresztség adhatja meg az istengyermekség lelkét, úgy a bűnből visszaesettek is csak szentségi ige által kaphatják meg újra Jézus Lelkét: a bűnbánat szentségében. A bűnbánat szentsége éppen arra van, hogy benne visszakapjuk lelkünk lakóját a Szentlelket, és így ismét képessé váljunk a jézusi életre.

A szentségi ige a bűnbánat szentségében nem ítélet, hanem teremtő parancs. Olyan, mint amelyet Jézus mondott a bérának: kelj föl, vedd ággyadat és járj!

CSÖGL JÁNOS

*

A bűnvallomás nem elektromos sokk, nem helyrebillentő ritus, melyre azért van szükség, hogy a lelkiismeret magára találjon, békét kapjon. Itt egyedül Krisztus szava számít, ami képes új szívet teremteni a bűnösben. Mert más a krisztusi megbocsátásból fakadó béke, és más a tisztán lélektani megkönnyebbülés. A bűnbánat szentsége nem pszichikai gyógy mód. Itt arról van szó, hogy vissza akarok kerülni a Krisztussal fönnálló isteni viszonyunkba, amelyből a bűn által kiszakadtam. A lehetséges természetfölötti élmények megtapasztalásától függetlenül, a föloldozás szava az, ami önmagában hordja a bizonyosságot és a valóságot.

A. LIÉGÉ

*

Urunk, Jézus, te a kereszten fölmagasztalva oldalad-ból az élő vizek forrását fakasztottad, élessz újjá minket a Szentlélekben! Te bűnbocsájto hatalmat adtál az apostoloknak, rontsd le a bűnt bennünk és a világban! Te megígérted, hogy elküldöd az igazság Lelkét, áraszd ránk is Szentlelkedet, hogy hűséges tanúiddá tegyen bennünket, és megőrizzen minden eltévelyedéstől!

PAPI ZSOLOZSMA

PÜNKÖSD

PÉNTEK

Bárki kapja, mindnyájunk javára kapja.

Uram, elsősorban papjaidra bíztad az ígét. De mert az enyém is lett a Szentlélek sokféle ajándéka, nekem is szolgálnom kell vele másoknak. Vétesd velem észre, ha beszélnem kell, és akkor Szentlelked adja számba a szót.

*

A lelkiadományok különfélék, de a Lélek ugyanaz. Bárki kapja azonban a Lélek ajándékait, mindnyájunk javára kapja.

1. KOR 12, 4+7.

*

Az Egyház és a világ ma egyre jobban kötelezve érzi magát, hogy a pünkösdi csoda valóságát a történelem számára hatékonyra tegye. Az elvilágiasodó világnak szüksége van arra a megújulásra, amit a Szentlélek ma szemünk láttára egyes helyeken, a legkülönbözőbb embercsoportok között elindít. E megújulás többféle megnyilvánulása áll előttünk: emberek, családok, csoportok belső indításból találkozni akarnak egymással és a vallásos élet lényegét az Istennel való személyes találkozásban fogják fel. A keresztségben velünk történtek tovább élnek, és most bontakoznak ki az Istenhez és az emberek közösségéhez való kötöttségükben. Ez a mély keresztény közösségi tudat a közös imaliturgiában nyilvánul meg, ahol mindenki a Szentlélek belső indítása alapján megnyilatkozik, és így a jelenlevők imáját előmozdítja és gazdagítja.

Az új lelkimagatartás vagy lelkiség alapja nemcsak a hit magyarázatából, vagy a vallásoktatásból származó tudás, hanem a hitből jövő eleven tapasztalat: Isten nélkül nem tehetünk semmit, de Istennel együtt mindenre képesek vagyunk. Ezért tör fel lelkünkben az óhaj, hogy Istent dicsérjük, szeressük, neki köszönetet mondjunk, nagy tetteit ünnepeljük.

VI. PÁL PÁPA

*

Szentlélek Úristen! Te vagy a hit elindítója és ereje, add meg nekünk, mai embereknek, hogy ne legyünk tovább közömbösek Isten dolgai iránt. Te vagy a remény ereje! Kérünk segíts minket, hogy soha ne fáradjunk bele jót cselekedni, hanem tudjuk mindig újra kezdeni. Te vagy Urunk a szeretet ereje is! Szabadíts meg bennünket az önzéstől, ébressz bennünk igaz megbecsülést mások iránt, és add, hogy Krisztus nyájassága sugározzék arcunkról.

A. KNERR

Különféle nyelveken.

Jézusom, tégy velünk ma is pünkösdi csodát! Mennyire más nyelvet beszélnek szüleim, mint a velem egyidősek. A fiatalokat meg némelykor meg sem értem. Add meg papjaidnak, és nekünk, híveidnek, hogy mindenki számára érthetően tanúskodjunk rólad szóban is, tettben is.

*

Jeruzsálemben akkor a világ minden tájáról voltak jámbor zarándokok. Amikor a zúgás támadt, nagy tömeg verődött össze. Nagy volt az álmélkodás, mert mindegyikük úgy hallotta, hogy az apostolok az ő nyelvükön beszélnek.

APCSEL 2, 5-7.

*

Fiatalok! Jézus Krisztus nevében buzdítunk benneteket, nyissátok meg hívő szíveteket a széles világ előtt, hogy meghalljátok testvéreitek kiáltását és hogy ifjú erőtökkel legyetek szenvedő testvéreitek készséges szolgálatára. Harcoljatok minden önzés ellen. Vessetek gátat a rombolás ösztönének és a gyűlölet szabad folyásának, mert ezek csak háborút és pusztulást hozhatnak. Legyetek nemes lelkűek, tiszták, tisztelettudók és őszinték. Építsetek lelkesen egy jobb világot, mint a mostani.

Az egyház nagy bizalommal tekint rátok. Benne egy hosszú mult gazdagsága él, és ezzel halad az emberiség időbeli tökéletesedése felé. Birtokában van minden ami erőt és szépséget adhat az ifjuságnak; tud örülni minden jó kezdésnek; oda tudja adni magát meghátrálás nélkül minden jó szolgálatra; tud megifjodni, és újabb küzdelemre elindulni. Nézzetek rá, és lássátok meg rajta Krisztus arcát, aki igazán hős, szelíd és bölcs, az igazság és a szeretet prófétája, a fiatalok és öregek hűséges társa és barátja.

A ZSINAT ÜZENETE A FIATALOKHOZ, A ZÁRÓ
ÜNNEPSÉGEN.

*

Tűzjelet ad a Szentlélek, de maga nem az a tűz, amit mi ismerünk. Az a tűz harsogva rombol, vagy újjáalakít; ez pedig betölti a tereket. Az a tűz kegyetlen; ez teremtvő és meghozza a lélek gyümölcseit. Ilyenek: a szeretet, öröm, békesség, türelem, kedvesség, jóság, hűség, szelíd-ség, önmegtartóztatás.

VASADI P.

*

Urunk Jézus Krisztus! Itt élő néped fiatalakból és ö-regekből áll. A fiatalok telve vannak lelkesedéssel, az öregek fáradtan néznek a már nem hosszú jövő felé, tört szemükben mégis remény csillog. Éreztesd mindnyájuk kal, hogy mellettünk állsz. Légy a kétkedők biztonsága, az igazság-keresők világossága, a küzdők ereje, a magá-nyosan élők lelki-melege. Segítsd a fiatalokat, hogy ere-jüket jóra használják. Segítsd az öregeket, akiknek ere-je már fogytán van, és fogadd el életük áldozatát. Légy irgalmas azokhoz is, akik eltávolodtak tőled, és elfelej-tették jóságos nevedet. Add, hogy különféle nyelveken bár, mégis egy szívvel-lélekkel magasztaljunk Téged.

GASTON COURTOIS

Kinyilvánítottad belső életedet.

Felfedted előttünk, Istenem, boldog életed legbensőbb titkát. Nemcsak azért, hogy – mint házad népéhez tartozókat – megtisztelj bennünket. Hanem mert úgy akarod, hogy az emberek világa hozzá alakuljon a te szentháromságos életed stílusához. Csak így lehetünk majd otthon a beteljesedéskor a te országodban.

*

Én – a Bölcsesség – már kezdetben az Úrnál voltam, mielőtt még bármit is alkotott. Tervei szolgálataira rendelt öröktől fogva, mielőtt még a földet teremtetten.

PÉLD 8, 22.

*

Isten egy, de nem magányos. Léte önátadó szeretet közössége. Ez a Szentháromság titka: az Isten Atya, Fiú és Szentlélek.

A keresztényeknek arra kell törekedniük, hogy legyenek az Isten keresztfeszített szeretetének visszfénye a világban. Szeressék még ellenségeiket is, bocsássanak meg az ellenük vétkezőknek, és győzzék le jóval a rosszat, míg csak el nem jön a nap, amikor a Szentháromság lesz minden mindenben. Így vezet el Isten emberré válása az ember Istenhez jutásáig.

NEMESHEGYI PÉTER

*

Isten iránti szeretetünknek érezhetővé kell lennie embertársaink felé is; az emberek iránti szeretet pedig visszaterel bennünket Istenhez. Olyan ez a kettő, mint a dagály és apály váltakozása. Olyan, mint a Szentháromság életének ritmusa: egyesülés és kitárulkozás; gyűjtés és ajándékozás egyszerre. Aki ezt nem ismeri, nem ismeri a boldogságot sem.

JEAN DANIELOU

*

Mennyei Atyánk! Te életet ajándékoztál nekünk és azt akarod, hogy neked tetsző tartalommal töltsük meg. Szent Fiad azért jött, hogy az elveszett embereket megkeresse, és lehetőséget adjon nekünk az újrakezdéshez. Életünk valójában akkor értékes, ha te áldod meg. Minden látható sikerünk azért jó, mert Szentlelked adja hozzá a belső örömet. Azért érdemes, akár küzdve is, munkálkodnunk, mert te, csodálatos Szentháromság, elfogadod áldozatunkat. Maradj velünk továbbra is, Urunk!

P. TILlich

SZENTHÁROMSÁG

HÉTFŐ

Ő majd megtanít titeket a teljes igazságra

Istenem, hadd feledjem el az esztelen ábrándot, hogy elszigetelt magányomban, egyéni szerencsémben lehetek boldog. Szentháromságos életed az igazságot hirdeti nekem: még az egyetlen Isten boldogsága sem nélkülözheti, hogy benne a személyek egymásnak és egymásért éljenek.

*

Amikor majd eljön az igazság Lelke, ő majd megtanít titeket a teljes igazságra. Nem magától fog ugyanis szólni, hanem azt mondja el, amit tőlem hall.

Jn 16, 13–14.

Az igazság kutatása és a megtalált igazsághoz való csatlakozás mindig elősegíti az emberek egységét, mert lerombolja az előítéleteket és a gyanakvást, melyek a szabad emberek egységét rombolják. Az igazság kutatása serkenti a hatásos versengést az alaposabb ismeretek felé. Ez egyuttal a fennkölt szellemek ismertető jele. Az embercsalád őszinte egyesülésének legelső feltétele: szeretni és követni az igazságot.

AUGUSTINUS BEA BÍBOROS

*

A gondolkodó embernek, aki a tényeket mindig kiértékeli, két feladata van: mindenáron akarni kell az igazságot – és az igazságot mindig teljességében kell kifejeznie, mert ez az igazságnak feltétlen igénye.

RICHARD VON SCHAUKAL

*

Urunk! támassz szenteket nekünk, olyanokat, akikre korunknak legjobban szüksége van. De mindenekelőtt add hogy mindnyájan megismerjük az igazságot és részt vegyünk a te osztatlan szeretettedben. Bárhová is állítasz bennünket, add, hogy mindig tanúságot tegyünk az evangélium igazsága mellett. Világosítsd meg azokat, akik a szociális igazságosság felelősségteljes munkáját vállalták. Segítsd törekvésüket, hogy mielőbb megszűnjön az éhség és nyomor a világban.

GASTON COURTOIS

SZENTHÁROMSÁG

KEDD

Egy és oszthatatlan.

Egyén és közösség – állandó problémák és feszültségek forrása a világban. A te életed, boldog Szentháromság, megmutatja nekünk az utat: a személyiség kibontakozásának és beérésének egyetlen útja a beépülés a közösségbe. Enélkül valódi egyéniséggé semmiképp, legfeljebb elvetélt különccé válhat az ember.

*

Békességben éljünk Istennel, a mi Urunk Jézus Krisztus által. Ő szabad utat nyitott nekünk, és így eljuthatunk a hit segítségével a kegyelemhez, amelyben élünk.

RÓM 5, 1-2.

*

Krisztus misztikus testének vagyunk mindnyájan tagjai. Ezt mondja az evangélium, ezt mondja a hitünk.

Ami nekem fáj, az megremegetteti másnak a lelkét is. Az én örömet átveszi más is. Ki tudja, hogy az én érdmem a hit, a szeretet, az emberség, a könyörület, az irgalom fehér szárnyain hova száll, hol ment, hol teljesít, hol mélyít és hol épít?

HORVÁTH RICHÁRD

*

Nagy lélekre vall, ha valaki sohasem fortyan fel szenvedélyesen. Mivel közösségben élünk s egymásra vagyunk utalva, tekintettel kell lennünk egymásra. Előbb mindig önmagunkon kell úrrá lennünk, mert csak így tudunk mérsékletre vezetni másokat. A helyes elhatározásokat mindig a bölcs önmérséklet érleli meg. A türelmes várakozást pedig a siker boldogsága koronázza majd meg bő jutalmazással. Az emberi közösség jóléte vagy nyomora – lelki értelemben is – tőlem is függ. Résen kellennem, hogy ne vigyek semmi rosszat a világba.

BALTHASAR GRACIAN

*

Urunk, te azt akarod, hogy az emberek egyek legyenek. Ennek az egységnek te vagy a leglényegesebb köteleke. Nézd a szegény, vak, megosztott világot!

Bárcsak megértenék az emberek a Szentlélek hatására, hogy csak benned van üdvösségük és nincsen más egység, csak az, ami rád épül. Add, hogy köréd gyülekezzünk, és a szeretet izzásában veled és embertársainkkal igaz egységben lehessünk.

GASTON COURTOIS

SZENTHÁROMSÁG

SZERDA

Három különböző személyt imádunk benne.

Benső életed titka arra tanít, Uram, hogy az erős és harmonikus közösség kialakulásának az útja nem az egyéniség megszüntetése vagy elszűrkítése. Éppen az ellenkezője az igaz:

csak teljes értékű, szabadon bontakozó személyiségek adhatnak valódi és boldog közösséget. Nem akarom ezt elfelejteni a családban, a munkabelyen, de még baráti körben sem.

*

Legyünk büszkék rá, hogy Isten gyermekei vagyunk és így reményünk van az örök dicsőségre. Sőt mi több, büszke örömmel viseljük el a szenvedéseket is.

ROM 5, 2–3.

*

Önnevelés nélkül nincsen társadalmi élet. Az igazi önnevelés pedig mindig Istennél kezdődik. Egyszerűen azért, mert istenhit nélkül éppen a tartószerkezet, az érték-skála rendezőelve hiányzik az emberből. A modern érték-etika fokozhatja kutatásait, ezt az igazságot sohasem tudja megingatni. Istent, az ős-jót és ős-értéket, semmiféle pót-érték – legyen az bár mégoly fenkölt is – nem szoríthatja ki soha.

EBERHARD WELTY

*

Az önvizsgálat, hogy megismerjük magunkat – a legfontosabb tanulmány.

Ismerni magunkat, hogy uralkodhassunk magunkon – a legszükségesebb tudomány.

Uralkodni magunkon, hogy a legfőbb Urat képviselhesük – ez a legmagasabb művészet, a legtökéletesebb erény és a legelőbb vallásosság.

JOHANN MICHAEL SAILER

*

Uram, olyan szívet adj nekem, amelytől távol áll az unalom, nem ismer morgást, sóhajtozást és panaszt. Ne engedd, hogy túl sok gondot fordítsak arra a pöffeszkedő valamire bennem, amely úgy szólíttatja magát: „Én!” Ellenben ajándékozzál meg egészséges humorérzéssel. Add meg azt a kegyelmet, hogy a tréfát mindig megértsem, az élet kis boldogság-foszlányait is felfoghassam és másoknak is juttassak belőle.

MÓRUS SZ. TAMÁS

Minden különbségtétel nélkül.

Hierarchia és mégis teljes egyenlőség – ez az ideális állapot valósul meg benned, boldog Szentháromság. Bár mi emberek is megtanulnánk összeegyeztetni a tehetségek és adottságok, a feladatok és a pozíciók másságát a dicsőséges emberben való teljes egyenlőséggel.

*

A türelmes helytállás igazolja életszentségünket, ez pedig reményt ad az örökéletre. A reményben pedig nem csalatkozunk, mert Isten szeretete kiáradt a szívünkbe, amikor eljött hozzánk a Szentlélek.
ROM 5,5.

*

Krisztus megváltása mindannyiunk java. Itt nincs rangbeli megkülönböztetés, itt nincsenek előjogok, nincs összeköttetésekben alapuló kivételezés sem. Isten előtt mindnyájan egyformák vagyunk.

SZ. CHRIZOSZTOMUS

*

Az evangélium tanítása szerint az emberek egyenlősége abban áll, hogy mindnyájan ugyanazt az emberi természetet kaptuk, Isten gyermekeinek ugyanarra a méltóságára vagyunk hivatalosak, egy és ugyanaz a cél áll előttünk, és ugyanazon törvények alapján kapunk ítéletet.

XIII. LEÓ PÁPA

*

Mindnyájan egyformán semmiből kaptuk létünket, ugyanúgy mindannyiunkat Isten hívott létre; Istent mindnyájan Atyának nevezzük; mindannyian ugyanazt az Istenképet hordozzuk magunkon: ugyanúgy szenvedünk mindnyájan, ha szomorúság, vagy nyomor szakad ránk;

s amint mindannyian mezítelenül jöttünk a világra, ugyanúgy senki sem vihet magával semmi földi kincset a halálba.

KETTELER

*

Urunk Jézus Krisztus! Te egy testbe gyűjtöd össze a földkerekség minden népét és minden családját. Egy Atyának teszel a gyermekeivé bennünket. Azt akarod, hogy egymás között is egyek legyünk, amint te is egy vagy az Atyával.

Teremts belénk testvéri szívet mindazok számára, akiket társunknak adtál az élők földjén, azaz minden ember számára, akik mind a mi testvéreink.

Tedd nyilvánvalóvá előttünk keresztségünk igazságát az életről, mely mindnyájunkat egyesít; a küldetésről, mely mindnyájunkat összefog; és a közösségről, amely mindig egymáshoz vezet.

HENRI PERRIN

SZENTHÁROMSÁG

PÉNTEK

Mi az ember, hogy törődsz vele?

Boldog Szentháromság, te maradéktalanul elég vagy önmagadnak, mégis megteremtettél bennünket és törődsz velünk. Ugye azért mert a valódi boldogság szeretet, és a szeretet akarja mások boldogságát is? Egyetlen emberi közösség-család, munkahely, nemzet – sem lehet boldog, ha lezárja önmagát, ha a kollektív önzés érvényesül benne.

*

Mi az ember, hogy gondot viselsz rá, és törődsz velünk? Az embert csaknem angyalnak teremtetted, dicsőséggel és tisztelettel koronáztad. Hatalmába adtad kezed minden művét.

8. ZSOLT. 5–7.

*

Ha az emberek felére csökkentenék az önzésüket, az egymás iránti szeretetet viszont megdupláznák, ezzel minden emberinek, de még a társadalmi együttélésnek is egy olyan átváltozását valószínűsítenék meg, amelyet forradalom még soha nem teremtett, de nem is fog.

Rendszereket megváltoztatni – ehhez ez kevés.

GIOVANNI PAPINI

*

Az emberiség történelmében viszonylag csak kevés generációnak jutott az a feladat, hogy a szabadságot a legnehezebb órában védelmébe vegye. De akiknek ez jutott osztályrészül, nagy és nemes dologra vállalkoztak.

Úgy hiszem egyikünk sem szeretne más generációval szerepet cserélni. Előttünk is nagy feladatok állnak. Korunkat majd fényessé teszi az az energia, az a hit és az az alázatosság, amit e feladatnak szentelünk. Ennek a tűznek az izzása talán az egész világot világosabbá teszi.

JOHN F. KENNEDY

*

Bocsásd meg Urunk, hogy látókörünk nem terjed túl lakóhelyünk dombjain, vagy lezárulnak hazánk határainál. Taníts meg, hogyan kell átlépni ottthonunk küszöbét, hogy boldog szívvel messzebbre tekintsünk.

Bocsásd meg, hogy oly kevéssé élünk együtt az Egyházzal, hogy nem érezzük a sebeket, amiket, az Egyház kap.

Te mindenütt ott vagy az élet nagy útjain és utitársul szegődsz mellénk, minden ember mellé; segíts minket, hogy a föld minden útkereszteződésében felismerjünk téged.

HENRI PERRIN

SZENTHÁROMSÁG

SZOMBAT

Szabad utat nyitott nekünk.

Istenem, te befogadsz minket, senki és hitvány kis embereket, a te végtelenül fölöttünk álló háromságos Közösségedbe.

Vajjon honnét vesszük mi ezt a bátorságot, hogy „előkelő” és exkluzív baráti köröket alkossunk, gögösen elzárkózva az alsóbbrendűnek tekintett emberek előtt? A szakmai gögtől a gazdagsággal és pozíciókkal járó pöffeszkedéstől, a kasztokat alkotás szellemétől mentsd meg gyermekeidet, Urunk!

*

A hitből elnyertük a megigazulást, az Isten akarat szerinti életet. Jézus szabad utat nyitott nekünk.

RÓM 5, 1–2.

*

Az Egyháznak nem is akarata, de nincs hasznára sem, ha olyan alapon jön létre bizonyos kettéosztottság az Isten népében, hogy benne elkülönülnek a vezetők és a vezetettek. Az igaz, hogy Krisztus pásztorkirályi méltóságában nem egyformán részesülnek püspökök, papok és hívek. De az is bizonyos, hogy a klérus nemcsak vezető, a hívek pedig nemcsak vezetettek. Az egyházirend szentsége arra ad természetfeletti erőt a benne részesülteknek, hogy pásztorai tudjanak lenni annak a nyájnak, amelyhez ők maguk is hozzátartoznak.

CSÖGL JÁNOS

*

Nem elkülönülni kell az emberektől, hanem megérteni őket. Nem kell mindjárt megütközni azon, ami idegen, vagy visszatetsző; nézzétek a szép vonásokat. Így igazságosabbak lesztek és mentesek minden szűkkeblűségtől. A kertben is sokféle virág nyílik. A tulipán szép, de nincs illata. A rózsza meg tövises. Akinek a szeme tág, a legkisebb zöldnek is örülni tud. Éljétek bele magatokat az emberekbe, akkor majd feltűnnek rejtett, szívderítő vonásaik is. Aki csak önmagával van elfoglalva, vagy gögösen elzárkózik, annak ehhez nincs érzéke.

KLAUS BONHOEFFER

*

Egyedül csak az a fontos, hogy eljussunk a Szentháromság boldogító közelségébe. Szabad szomorkodnunk földi dolgok elvesztése miatt, de nem szabad kétségbeesnünk. A veszteség csak pillanatnyi életünkre szól, s igazi boldogságunkat nem érinti. Igazi örömünk a Szentháromság ölén van, melynek melegét már most érezzük, végtelen tengerébe pedig a halálón át merülhetünk.

K. SCHMENZIN

*

Mennyei Atyánk! Atyai jóságodban nekünk adtad egy-szültött Fiadat, hogy tanítónk, közvetítőnk, papunk és pásztorunk legyen. Kérünk fordítsd felénk atyai szíved minden jóságát és gondoskodását. Különösen papjaid felé fordulj szeretettel, akik lemondanak a földi örömök sokaságáról, hogy a názáreti Jézus nyomdokaiba lépjenek. Add, hogy bőséges örömük legyen a mi hűségünkben, buzgóságunkban és odaadásunkban. Járja át szívüket az irgalmas szamaritánus győzelmes jósága, az elveszett bárány megtérésén örvendezzenek, és a rájuk bízott nyáj lelki gyarapodása töltse el őket az érted fáradozók örömével.

CSERHÁTI PÜSPÖK

A nép utána ment.

Uram, körmenetben mutatunk be a világnak téged, aki újat hoztál a földre. Utat nyitottál nekünk az örökkévalóság paradicsomába. De azt akarod, hogy előbb tegyük édenkertté a földet. Hadd lássék meg rajtunk, akik követünk téged, hogy nem ködös jövődöben reménykedünk, hanem az igazságosság és szeretet, a haladás és fejlődés szolgái vagyunk, így építjük örök országodat.

*

Jézus egy magányos helyre vonult apostolaival. De a nép megtudta és utána ment. Beszélt nekik az Isten országáról, és meggyógyította betegeiket.

Lk. 9 11-12.

*

Dícsérd Sion a Megváltót,
dícsérd a vezért s a pásztort,
zengj himnuszt, zengj éneket.
Ahogy bírod akként merjed,
nagyobb Ő, mint a dicséret,
méltón nem dícsérheted.

Legyen teljes, legyen zengő,
legyen vidám és illendő
szívünk újjongása ma:
mert azt a napot jelzi ünnepünk,
melyen először adatott nekünk
ez a lelki lakoma.

Aguinoi Sz Tamás

*

A Krisztus-követés egész szívet kíván. Az ingadozás, vagy keresztény életünk foltozgatása, mint minden fél megoldás, rossz. Vidám természetességgel az egészre

kell mennünk. A latolgatás és vonakodás csak kárba-
vesztett idő és elfecsérelt erő. Mindnyájunknak az egész
keresztény életet kell akarnia. A különködés sorvasztja
az összesség átütő erejét. Vidám, gyökerekig ható lel-
kiségre van szükség!

LAURENTIUS SIEMER

*

Vegyük már észre, hogy a kereszténység szenvedé-
lyesen érdeklődhet, sőt érdeklődnie is kell a föld hala-
dása iránt, ami kelléke is az Isten országa beteljesülésé-
nek. Ez a lángoló és szenvedélyes érdeklődés nem fogja
érinteni az emberi kibontakozás felmenő erejét. A ke-
reszt mindig uralja a földet a maga megsemmisítést je-
lentő jelképével, de úgy, hogy megszenteli és kiegészíti
az emberi erőfeszítés minden fáradoalmát.

TEILHARD DE CHARDIN

*

Dicséret, hódolat és tisztelet neked Krisztus, mert jó-
ságodban megvigasztaltad a veled találkozó embereket.
Irgalmas szereteted sok csodájával megerősítetted lel-
künket és értelmet adtál szenvedésünknek. Adj nekünk
is résztvevő, együttérző szívet, hogy együtt tudjunk lenni
mindenkivel, mint saját magunkkal.

A. BAKER

ÚRNAP

HÉTFŐ

Áldozatot mutatsz be.

*Bevallom, Uram, néha szeretnék megszökni az élet gondjai
elől. De tudom, hozzád ilyen céllal nem menekülhetek. A szent-
misét nem kikapcsolódásra adtad nekünk. A veled egyesülő áldo-
zat lényege éppen az odaadás, a végsőig való helytállás vállalása. Egész szívvel akarok nekilendülni mindannak, ami az én
feladatom ezen a földön.*

*

Megesküdünt az Úr és nem bánja meg: Te pap vagy mindörökké Melkizedek módjára. Örökáldozatot mutatsz be Uram, Melkizedekhez hasonló főpapunk.

109. ZSOLT, 4.

*

Jézus semmit sem tett azért, hogy önmagát gazdagítsa, dicsőítse, vagy védelmezze. Minden gondolata, tette másokra irányult, másokat gazdagított. Nagyszerűen fejezi ki ezt az utolsó vacsora, ahol mások ételév lett. Léte kiöntött, odaadó élet. Az emberekért, az Atyáért. Jézus élete a tiszta elfogadás és a teljes odaadás.

NEMESHEGYI PÉTER

*

Amit Krisztus tett az estén,
hagyta, hogy rá emlékezvén
cselekedjünk mi is azt.
Okultunk a szent törvényből:
így lesz borból és kenyérből
üdvösséges áldozat.

Aquinoi Sz. Tamás

*

Embersorsunk Isten jóságában és irgalmasságában nyugszik. Beleszülettünk az élet folyásába, a nemzedékek egymásutánjába és haladunk Isten felé. Életünknek éppen az adja meg emberi arcát, hogy merünk Isten felé menetelni; hogy odaáldozzuk életünket, csak hogy Istenhez eljussunk; hogy hitünkben, reményünkben, szeretetünkben egybefogunk mindent, s így fejezzük ki, hogy az ember Istenhez tartozik.

GEORG FEUERER

*

Mennyei Atyánk! Te minden érdemük nélkül öröktől fogva kiválasztottál minket, hogy választott népedhez tartozzunk. Add, hogy egyre jobban felismerjük a felelősséget, amit keresztény voltunk helyez a vállunkra.

Légy irgalommal gyengeségünk és törékenységünk iránt. Ne engedd, hogy valaha is hűtlenek legyünk hoz-

zád. Segíts megőriznünk azokat, akiket gondjainkra bízta akár a családjukban, akár a munkahelyükön, vagy az egyházközségükben.

Add, hogy életünket az eukarisztikus áldozatban való részvétel által egyre jobban akaratom szerint rendezzük be, s általa mindig csak dicsőségére legyünk nevednek.

GASONT COURTOIS

ÚRNAP

KEDD

Kenyeret és bort ajánlott föl.

Fejlődőnek teremtetted a világot, Uram, és általunk akarod egyre tökéletesebbé tenni. Tudom, földünket nem a szentmisék sora, hanem a közös emberi igyekezet viszi előbbre. De az eukarisztikus áldozatban nyerünk erőt építeni szebb világot, és ez a szentség záloga annak, hogy nemcsak új századoknak, de az örökkévalóságnak dolgozunk.

*

Sálem királya, Melkizedek, aki a fölséges Isten papja volt, kenyeret és bort ajánlott föl s megáldotta Ábrahámot. Ezt mondta: áldja meg Ábrahámot a fölséges Isten, aki az eget és a földet teremtette.

TER 19,19

*

Nyomorúság, jaj és baj mindig bőven lesz a világon; Fáradozzunk azon, hogy öröm legyen, mégpedig minél több. Úgy tűnik, hogy ma az igazi, a szellemi és természetfeletti örömnél nincs keletje az emberek között. Mi annál inkább becsüljük meg, mert ezek az igazi örömök. Sokan vannak, akik saját életüket is, a másokét is, gondal, bajjal, bűnnel és gonoszszággal terhelik meg. Állítsunk velük szembe még több olyan embert, akik minden nap azon buzgólkodnak, hogyan szerezhetnének még több örömet másoknak.

KEPPLER PÜSPÖK

*

Ha megőrzöd a közösség összefűző kötelékét: a felebaráti szeretetet, akkor ne félj, nem maradsz egyedül. A felebaráti szeretet pedig voltaképpen Isten-szeretet, csak kis kerülővel. De ez a kis kerülő örömet hint mindenfelé. Feladat is ez a kis kerülő, mely egész életre szól, s megszerzi neked az örökkévalóságot.

EDUARD SCHAPER

*

Adj nekünk áldó kezet Uram, hogy mindig jót cselekedjünk; adj sosem nyugvó, alkotó kezet; az elégedetlenséget elcsendesítő, imádságra és hálára kulcsolt kezet. Adj nekünk olyan emberhez méltó kezet, amilyet a te akaratod szerinti emberi élet kíván tőlünk.

H. KLEMM

ÚRNAP

SZERDA

Elárulásának éjszakáján.

Jézusom, engem megnyugtat a templom. De ne engedd, hogy a feledés hamis békéjét keressem nálad. Nem felejtani akarom a szentmisén, hogy sok a rosszság az emberekben, és nehéz közöttük élni. Inkább veled együtt vállalni akarom a keresztek, amelyeket mások raktak rám. Ebben a lelkületben találók békességet.

*

Az Úr Jézus elárulásának éjszakáján kezébe vette a kenyeret, hálát adott, megtörte és ezt mondta: vegyétek és egyétek, ez az én testem, amelyet értetek áldozatul adok.

1. KOR 11,23.

*

A külső körülményeket átalakítani, átformálni nem áll mindig módunkban, de legbensőbb emberségünket igen. Ez kötelességünk is. Aki benső embervoltát elren-

dezi, az elősegíti, hogy jószág és rend hasson megint a világban. Megújult az az ember, akiben a hit, remény és szeretet uralkodik és gondolkodását, beszédét, tetteit ezek határozzák meg.

HUGO LANG

*

Adj nekünk Urunk, nyitott szemet, hogy meglássuk ajándékaidat. Aki mindig csak a rosszat látja, az nem tud veled találkozni. Engedd meglátnunk, milyen tiszta és reménnyel telt egy-egy gyermekarc. Taníts meglátnunk, hogy a felszakadó felhőből előtört fénysugár milyen fényárba borítja a világot. A fénylő szeretet mutatja meg az emberekben rejlő jószágot is.

CSERHÁTI PÜSPÖK

ÚRNAP

CSÜTÖRTÖK

Minden ember szeretetben forrjon eggyé.

Uram, szentséged a szeretet egységébe gyűjti azokat, akik testvérek a hitben. Te az eukarisztikus áldozattal nem izolálni, vagy másokkal szembeállítani akarod a népedet. A te nevedben ellenségeskedni, a szívünket bárki elől elzárni nem lehet. Oltáraidat a keresztény egyház tartozás és az embertest-vériség megannyi asztalának szántad.

*

Vacsora után vette a kelyhet, és így szólt: Ez az Újszövetség kelyhe az én véremmel. Valahányszor isztok belőle, az én emlékezetemre tegyétek.

1. KOR 11, 24–25.

*

Jézus tökéletes sorsközösséget vállalt az emberekkel, mégpedig leginkább a kitaszított, megvetett, szegény, védtelen és elhagyott emberekkel. Még ellenségeivel is.

Egész életét fejezte ki az utolsó vacsorán, amikor kenyér és bor alakjában a mások ételvé-italává tette magát. De ugyanakkor amikor velünk van, együtt van Atyjával is. Sohasem gondolkodik, sohasem cselekszik nélküle. Atyja mindig vele van. Még akkor is, amikor az Atyától elhagyottnak érzi magát. Szenved a kereszten, és Atyja kezébe teszi le életét.

NEMESHEGYI PÉTER

*

Hat dolgról tudunk, amely szívünket a szeretet túláradásával képes eltölteni: jószág és szelídség, együttérzés és részvét, szeretet és irgalom. Ez a hat töltötte be Jézus isteni szívét, amikor az oltáriszentséggel ajándékozott meg minket.

NAGY SZ. ALBERT

*

Az a testvériség, amit Jézus vállalt velünk s amit közöttünk akar kiépíteni, az emberiség boldogulásának az alapja. Annál boldogabbak leszünk, minél őszintébbek az érzéseink, minél tisztábbak vágyaink. E jézusi ember-testvériség fölött az okosság az úr, az igazság trónol felette, az erősség örökös rajta és a kegyelem érvényesül benne.

HENKEY-HÖNIG KÁROLY

*

Szentségi Jézusom! Nemcsak a világmindenséget tartod a kezeden, de nálad pihen saját életem és sorsom megannyi titka is. Add, hogy azt mondhassam: a barátod vagyok, aki nem árul el sohasem. Te vagy az én minden sebet begyógyító orvosom, legjobb tanácsadóm és végső menedékem. Szeretnék minden embert elvezetni hozzád, hogy te légy mindnyájunk kincse, öröme, ereje.

J. SAUVAGE

Fényesség űz éjfelet.

Igazságosabb társadalmat, nagjobb jólétet építő nép és haza tagja vagyok Uram. Amikor a szentáldozásban veled egyesültem, megértettem, hogy te is ezt akarod: a javak egyenlőbb elosztását, a kizsákmányolás megszüntetését, az ember tisztelőtét, a munka megbecsülését, a gyengék felkarolását, a közösség szeretetét.

*

Amikor tehát esztek ebből a kenyérből, és isztok ebből a kehelyből, mindannyiszor az Úr halálát hirdetitek, míg csak el nem jön.

1. KOR 11, 26s

*

Fel kell ismernem az emberekben az útítársat, a sors-társat, akire rászorulok, és akiért magam is felelős vagyok. Vinnem kell a terhét, amennyire bírom, mert én is rátámaszkodhatom ereje mértékében. Meg kell osztanom vele tulajdonomat, mind az anyagiakat, mind pedig a szellemieket, hisz én is rászorulok mások sokoldalú segítségére. Úgy kell látnom az embereket, mint önmagam: az Istenhez való közvetlen kapcsolatban.

LUIS RINSER

*

A kereszténység egyik legmagasztosabb gondolata, hogy saját énünkhöz is, a felebaráthoz is az Istenen át vezet az út. A helyes önszeretet és felebarátszeretet valójában az istenszeretetből merít tartalmat, irányt, erőt és ösztönzést. Ugyanis csak egyetlen igazi keresztény szeretet létezik: az istenszeretet. Ez mindent befogad, ami isteni, igaz, és jó: saját énünket ugyanúgy, mint a felebarátot. Isten az út embertől emberig.

WENDELIN RAUCH

*

Ó igaz Kenyér, jó Pásztor,
Jézus óvj az elbukástól.
Te táplálj és te palástolj,
s add, hogy a feltámadáskor
üdvnek látói legyünk.

Aquin. Sz. Tamás

ÚRNAP

SZOMBAT

Minden ember, akit e világ összefog.

Uram, a szentmise a világ megszentelésének eszköze. De szentté csak az lebet, ami valóban emberi. Emberivé pedig nem egyedül a hívők, hanem minden jóakaratú ember összefogása teheti csak a földet. Hadd legyünk hát egyek mindazokkal, akik emberibb világot óhajtanak.

*

Jézus fogta az öt kenyeret és a két halat, föltekintett az égre, és megáldotta azokat. Majd megtörte és tanítványainak adta, hogy osszák ki a népnek.

LK 9, 16-17.

*

A szeretet érzékennyé tesz a nélkülözők megpróbáltatásainak megértésére. Amilyen mértékben megtapasztaljuk Isten felénk áradó szeretetét, olyan mértékben közeledünk embertársainkhoz: észrevesszük gondjaikat és tőlünk telhetően mindent megteszünk értük. Ez a krisztusi etika gyökere és legszebb virága.

NYIRI TAMÁS

*

Semmi sem olyan áttekinthetetlen a földön, mint egy nép. De egyazon nép között is mekkora a távolság egyén és egyén között. Milyen ritka a megértés és a szeretet.

Mindenütt önzés, magabazárkózás, hatalomvágy, irigység – ami útját állja a türelmes fontolgatásnak és elnéző megértésnek.

Az embert elfogadni embernek, megérteni, megbecsülni és szeretni benne a jót: ez a nem vitatható normája minden emberi együttélésnek.

LUDVIG CURTIUS

*

Szentségi Jézusom, a kenyér, amit oltárodon magam előtt látok, a világ egy kis darabja, de a világhoz tartozik, mint én magam is. Ez a kenyér átváltozott; az történt vele, amit a világgal akarsz tenni lelkileg. Haláloddal és feltámadásoddal ugyanis új életet adtál a világnak. Életet, amely képes arra, hogy a világot átalakítsa, jobbá, szebbé, istenivé tegye.

Add, Uram, hogy lakomád kenyeere engem is átalakítson, hogy jobbá-alakulásommal én is hozzájárulhassak a világ megváltoztatásához.

G. DUFFNER

Mint vőlegény a menyasszonynak, a te Istened úgy örül neked.

Istenem, hát szerelmes szívvel örülsz népednek? A magad bensejéből ismered ezt a nagyszerű érzést? Isteni szikra gyúlt hát bennem, amikor megérintett a tiszta szerelem! Köszönet kell, hogy eltöltsön, amiért lelkednek ebből a gazdagságából részt adtál nekünk.

*

Amint ugyanis egybekél az ifjú a leánnyal, úgy vesz téged magához teremő Istened. És amint örül a vőlegény a menyasszonynak, a te Istened úgy örül majd neked.

Iz 62,5

*

Számomra az az érdekes, hogy eljussak az Istennel való teljes egyesüléshez, de úgy, hogy közben valóban „én” maradjak. Ez különben a szeretet aktusa: a mássikká lenni, s egészen önmagunk maradni... Isten egyszerre teljességgel elérhetetlen és valóságosan velünk érintkező! Semmi különös nincs ebben, ez a szeretet dialektikája. Minden szeretetkapcsolatban megtagasztalja ezt az ember, hogy a másik egyszerre teljességgel elérhetetlen és teljesen átadott. Minél inkább szeretjük, annál inkább önmaga marad a másik, és ugyanakkor egyre inkább a mienkké válik.

BARREAU

*

Sokszor hallottátok már, hogy Isten szellemi módon eljegyzí magának a lelkeket, – legyen áldott az ő végtelen irgalma, hogy ennyire képes leereszkedni! A hasonlet ugyan durva, de hiába, én nem találok mást, amivel ki tudnám fejezni gondolatomat, mint a házasság szentsége. A különbség kétségtelenül nagy, amennyiben az a frigy, amelyről itt van szó, kizárólag szellemi, s minden

anyagi vonatkozás távol van tőle. A szellemi örömök, amelyekben az Úr részesít, ezer mérföldnyi távolságban vannak azon örömöktől, amelyeket a földi házastársak élvezhetnek. Mert itt a szeretet lép frigyre a szeretettel, s minden, ami köztük történik, oly végtelenül tiszta, gyöngéd és édes, hogy azt nem lehet kifejezni. Az Úr azonban annál jobban tudja azt éreztetni.

AVILAI SZ. TERÉZ

*

Isten túláradó szeretete oly nagy, hogy nemcsak érde-meinket, hanem minden imádságos óhajunkat is utoléri, sőt túlhaladja. Mi mást tehetnénk hát, minthogy engedjük ettől a szeretet-áramtól elragadni magunkat? Aki ennek tudatában még aggodalmaskodik, az nem értette meg Istent.

D. THALHAMMER

*

Uram, bárcsak minden tekintetben mérsékelt lennék, csak a szeretetben ne! Ha a szeretet, még az emberi szeretet is, ennyi vigaszt ad, mit ad majd az égi?

Jézusom, hadd legyek mindenben utolsó, csak a szeretetben első! Amen.

J. ESCRIVA

ÉVKÖZI 2.

HÉTFŐ

Jézust meghívták menyegzőre

Jézusom, te vőlegénye vagy szentté tett népednek. Szívedben az érzelmek érzelme izzik. Nem élvezni és birtokolni akarsz, hanem adni: mindent, egészen. A házasság szentségében ezzel a te isteni szerelmeddel oltod be és nemesíted mennyeivé a földi szerelmet.

*

Menyegzőt tartottak a galileai Kánában, amelyen Jézus anyja is ott volt. Jézust is meghívták menyegzőre tanítványaival együtt.

JN 2,1-2.

*

A házasság nagy szentség, s én ezt Krisztusra és az anyaszentegyházra nézve mondom (Ef 5,32); oly nagy szentség, hogy azt mindenki köteles tisztelni. Szent ugyanis eredetében, rendeltetésében s következményeiben. A házasság útján népesíti be az Úr a földet hű szolgálóival s a mennyet választottjaival. Ha Istennek szerelmes Fia minden menyegzőre hivatalos volna, mint egykoron a kánai menyegzőn, akkor áldásának és vigasztalásának szellemi bora nem hiányoznék sehol.

A boldog házasságnak első feltétele, hogy a házasság azon tudatban köttessék meg, hogy az szentség.

SZAL. SZ. FERENC

*

Szeretetről akkor van szó, amikor két személy létszerűen kimondja: „mi.” Ebben a „mi”-ben végleges elkötelezettség jut kifejezésre: én „veled” akarok lenni, és azt szeretném, hogy te is „velem” légy. Ettől a pillanattól hozzád tartozom és „rendelkezésedre” állok. Mostantól fogva soha nem leszel egyedül; ha távoli terrek választanak is el egymástól, ha akár a halál szakít is széjjel, én „veled” maradok. Rendelkezz mindennel, ami az enyém, és ami vagyok. És én is tudom, hogy mindig benned maradok, és személyem kezében biztosabb helyen van, mint a sajátomban.

BOROS L.

*

A tapasztalat azt mutatja, hogy a szeretet nem abban áll, hogy két ember egymás szemébe néz, hanem abban, hogy mindketten ugyanabba az irányba vetik tekintetüket.

A DE SAINT-EXUPERY

*

Jézus, a szívnek szent öröm, élet forrása, fényözlön!
Túltész te minden gyönyörön, túl jó vagy hozzám: köszönöm.

Túlcsordult szívvel köszönöm.

Szívünkbe hogyha csak betérsz, azonnal tisztán lát az ész,

A földi hívság elenyész, szeretni immár nem nehéz.

Izzón szeretni nem nehéz.

Sz. BERNÁT

ÉVKÖZI 2.

KEDD

Töltsétek meg az edényeket vízzel!

Tudom, Uram, hogy maga a templomi esküvő még nem biztosítja a jó házasságot. Te nem semmiből, hanem vízből alkottál bört. Csak a jóakaratot, az emberi igyekezetet tudod átnemesíteni természetfeletti szeretetté, boldog egymásért éléssé.

*

Jézus így szólt a szolgákhoz: Töltsétek meg az edényeket vízzel! Színültig megtöltötték. Akkor azt mondta nekik Jézus: Most merítsetek, és vigyetek belőle a násznagynak! Vittek neki. A násznagy megízlelte a borra vált vizet, de nem tudta, honnét van.

JN 2,7-9

*

A természetes házasság szentségi szövetséggé magaszosul: Krisztus lesz szövetségtek harmadik tagja, de első helyen. Törékeny, veszélyeztetett emberi szereteteket és hűségteket Isten örökkéartó hűséges szeretetéhez kapcsoljátok. Ez a szeretet, mint Isten ajándéka lelketekben él, s mostantól kettőtök szeretetszövetségét kibontakoztatni és kifejleszteni feladatotok és hivatástok. Bízhattok ehhez Isten segítségével, ha tudatosan együttműködtek Istennek lelketek mélyén működő erejével.

TÖRÖK JENŐ

*

Ha a teremtményre irányuló szeretet és gyöngédség szellemi és Isten szeretetén alapul, akkor növekedtével növekszik az istenszeretet is. Minél többet gondol az ember az illetőre, annál többször jut eszébe Isten, annál jobban örvendezik Istenben. A kettő tehát párhuzamosan növekszik.

Ha a teremtmény iránti szeretet bűnös érzelemből, vagy pedig pusztán természetes hajlamból fakad, minél inkább növekszik, annál inkább hűl ki az istenszeretet. Az ember megfeledkezik Istenről, s lelkifurdalást érez, valahányszor arra a teremtményre gondol.

Ami a testből születik, test az, s ami a lélekből születik, lélek az, mondja a mi Megváltónk.

KERESZTES SZ. JÁNOS

*

Mert bizony méltó és igazságos, illő és üdvös, hogy mindig és mindenütt hálát adjunk néked, mi Urunk, szentséges Atyánk, mindenható örök Isten; mert ajándékozó jóságodban embert alkottál, és nagy méltóságot adott neki: a férfi és a nő szentségi közös életet szereteted igaz képmásának szántad. Az ember ugyanis, akit szerető jóságod alkotott, a szeretet gyakorlására hívod szüntelen, hogy az isteni örök szeretet részesévé váljék. A szent házasság, szereteted jelképe, mint titokzatos kegyelmi forrás, megszenteli az emberi szerelmet, Krisztus a mi Urunk által.

Az angyalokkal és az összes szentekkel együtt dicséreted himnuszát őáltala zengjük, és vég nélkül mondjuk:

Szent vagy, szent vagy, szent vagy!

ESKETÉSI SZERTARTÁSBÓL

ÉVKÖZI 2.

SZERDA

Mindenki először a jó bort

Házaseletemet is lemérhetem, Uram, hogy a te Lelked él-e bennem. Akinek szerelme az első izzásban a legerősebb, s aztán megszokássá silányul, abban hiába nyitottad meg egy

életre a házassági kegyelem forrását. Az igazi, általa megszentelt szerelem olyan, mint a jó bor: az idő múlásával zamatosabb lesz.

*

A násznagy megízlelte a borrá vált vizet, de nem tudta, honnét van, csak a szolgák tudták, akik a vizet merítették. Gyorsan előhivatta azért a vőlegényt, és azt mondta neki: Mindenki először a jó bort teszi az asztalra, és csak később adja a gyengébbet, amikor már megittasodtak. Te pedig mindeddig tartogattad a jó bort.

JN 2, 9–10.

*

Mikor a szeretetről lesz szó, másként és másként fogtok reagálni 18, 30 és 40 éves korotokban. A nő és a férfi is házasságra van teremtve: érzelmi világunk nagyon szépen alkalmas a szeretet kettesben való átélésére, kivirágozhatik először a házastárs odaadásában, majd az apaság új valóságában. A férfi szíve, az apai szív akkor találja meg kiteljesedését, amikor a termékenység, az önmaga folytatása tudatában nyílik meg a tőle származó lények számára. Apasága erejében találja meg a férfi a legnagyobb türelem, a legnagyobb odaadás, a legteljesebb önmegtagadás titkát. Már a feleséggel való meghittségben is alkalmat talált arra, hogy finomuljon nyers önzése, hogy önmagából kilépve gyöngédebben adja magát valaki másnak.

R. VOILLAUME

*

Az ember beteljesedése és a boldogság elérése nem úgy történik, mint az alma érlelődése a fán. Fölfelé mutat a remény, a megígért magasságok felé; nem hallgatva el a nehézségeket, de mégis felszólítva a kockázat vállalására, hisz törekvésünk mögött Isten ígérete és segítségé áll készenlétben.

R. MÜLLER

*

Uram, még van időm. Rendelkezésemre áll az idő, melyet te adsz nekem: életem évei, éveim napjai és napjaim órái, mind az enyéme.

Rajtam áll, hogy megtöltsen őket, – nyugodtan és kapkodás nélkül, – azonban csordulásig tele, hogy átújthassam őket neked,

s te az én ízetlen vizeimből nemes bort hozz elő, mint annak idején Kánában cselekedted, az emberek lakodalmára.

FRAUEN IM GEBET C. IMAKÖNYV

ÉVKÖZI 2.

CSÜTÖRTÖK

Ünneplő köntösben

Köszönöm, Uram, hogy még mindig ünnep, ha láthatom, hallhatom és érinthetem őt, akit nekem adtál. A te csodád ő, akivel betelni sohasem lehet. Ha többé nem találnék már benne új szeretni valót, előre megvallom: az én hibám lenne. Egymás iránti szeretetünk legyen mindennap új dal dicséretedre!

*

Népek családjai, ismerjétek el az Úr hatalmát, a dicsőséget és tiszteletet adjátok meg néki mindenkor! Szent nevének dicséretet mondjatok, buzgó imával az Urat áldjátok! Ünneplő köntösben imádjátok az Istent!

95, ZSOLT. 7–8.

*

Hitvestársam elkényeztetett bálványom-e? Vagy szélyeimnek tárgya? Vagy Isten szeretetének jelenléte megtestesítője, aki joggal vár el tőlem teljes odaadást? Ennek a hitbeli látásnak alapján mi a véleményem a házassági hűtlenségről, a különélésről, a válásról?

Töreksem-e arra, hogy rosszraahajló akaratomat a keresztyén lelkiismeret követelményeinek megfelelően neveljem, és mindent hitvestársammal egyetértésben te-

gyek? Vajjon tekintettel vagyok-e az ő gondolkodásának és magatartásának fejlődésére?

ST. SEVERIN KÖZSÉG LELKIISMERETVIZSGÁLATA

*

Ó Krisztus, aki megjelentél az idők közepén, hogy fényt hozzál az embereknek. Hogy felfedd természetüket. Hogy testedben diadalmaskodj bűneik fölött. Hogy egyesítsd a két meghasonlott részt. Hogy lehetővé tedd az ember számára a legnagyobb békét, miután alávetette testét a léleknek és lelkét az Istennek.

Ó Krisztus, az igazság tanítója! Azé az igazságé, mely megszabadít bennünket.

Ime, a világnak szüksége van rád, ma inkább, mint valaha. Ime, az emberi törekvések ellentmondanak. Ime, az emberek azáltal, hogy szabadabbak, egyre szolidárisabbak akarnak lenni.

Egyedül te, Istenember, tudsz megfelelni kívánságuknak, válaszolni hívásukra, betölteni ürességüket. Anélkül, hogy lefékeznéd lendületüket. Anélkül, hogy elfojtanád az életet.

Csak te tudod őket legbensejükben megtisztítani. Ellentmondásaikat feloldani. Szelíden, behatóan és hatásosan irányítani a jobb felé, segíteni előhaladásukat kibontakozásukban, hogy elérjék Istent.

Általad. Benned. Bensőségesebb életet élve a te világosságodban. Éhesen az igazságra. Szeretve a szegénységet. Eltelve irgalommal és szelídséggel. Megbánva vétkeiket. Felszabadulva a testi vágy rabságából. Így lesznek békések és békítőek.

J. L. LEBRET

ÉVKÖZI 2.

PÉNTEK

Mondjátok el csodás tetteit!

Kiapad a forrás, ha nem törhet elő. Kiszárad a szívem, ha nem ül ki szemembe, és nem árad el ajkamon. Sokszor meg

*akarom mondani neki, amit érzek: hogy a te csodád ő, Uram,
és hogy mellette új meg új csodákat él meg a lelkem.*

*

**ÉnekeljeteK új dalt az Úrnak, minden földek, az
Úrnak zengjeteK! – ÉnekeljeteK és áldjátok nevét,
zengjeteK az Úrnak énekszóval! – Napról napra hír-
desséteK az öröm híréte, hírdesséteK dicsőségéte a nem-
zeteK között, csodatetteit minden nép előtt!**

95, ZSOLT 1–3

*

A jóság mindig egy ember alakjában jelentkezik életünkben. S talán az isteni élet szikrája az bennünk, hogy korunk előrehaladtával fogékonyabbak leszünk a szeretetre, s már pusztá jelenlétünkkel örömet keltünk, ha szeretünk és szeretnek minket.

P. HASCHEK

*

Tudjunk mindig újrakezdeni, új lapot nyitni, új szemmel nézni. Önmagunkra is, párunkra is.

Tudjuk mindig elfogadni önmagunkat: korlátainkkal, gyöngeségeinkkel is. Akkor könnyebben tudjuk elfogadni párunkat is korlátaival, gyöngeségeivel.

JEGYESEKKEL BESZÉLGETÜNK C. FÜZET
(BÉCS, 1973)

*

A szerelem kezdetben még nem látja a valóságot. Az érzékek és a szív forrongása nem engedi, hogy tudomásul vegyük, elfátyolozza, elborítja az álom és az örökkévalóság hangulatával. Csak lassan-lassan csillan meg a ködön át a realitás, csak amikor megismerjük egymás szokásait, gyöngéit, hibáit. Ha ekkor is elfogadjuk társunkat, úgy amilyennek most megismertük, mindig újnak és minden csalódáson át is, ha együtt hordozzuk a hétköznapi örömeit és bajait éppúgy, mint az élet válságait, Isten színe előtt és az ő segítségével, akkor lassanként kibontakozik a második szerelem – a házasság igaz,

misztériuma. S ez éppúgy fölülmulja az elsőt, mint az érettkor az ifjúságot, mint a lemondásra kész szív a csak megnyílni, kiáradni tudó szívet. Valami nagy esemény ideje következett el, beérett a sok áldozat és önmegtartózkodás gyümölcseként.

GUARDINI

*

Istenünk, te azoknak, akik téged szeretnek, láthatatlan javakat készítettél; önts szívéinkbe szeretetedet, hogy téged mindenben és mindenek fölött szeressünk, s így ígéreteidet, melyek minden vágyat felülmúlnak elnyerjünk. Amen.

MISEKÖNYVBŐL

ÉVKÖZI 2.

SZOMBAT

Nem hívnak többé elhagyottnak.

Olyan gyönyörűség, Uram, hogy mi ketten egymáshoz tartozunk! Boldog vagyok, ha érzem: ő örül nekem, és ha nem lát, hiányzom neki. Bárcsak soha ne csalódnék bennem! Alakulnom kell, hogy közös életünk mindig boldog és boldogító legyen.

*

Új néven hívnak majd téged, mellyel maga az Úr nevez el. Dicsőség koronája leszel az Úr kezében, és királyi ékesség Istened kezében. Nem hívnak többé elhagyottnak, és országotat nem hívják többé pusztaságnak. Hanem így nevez téged az Úr. „Kedvem telik benned.”

Iz 62,2-4

*

Könnyű jónak lenni azokhoz az emberekhez, akikkel csak futólag találkozunk, de nehéz azokhoz, akikkel együtt élünk.

E. REY

*

Az emberek iránti valódi szeretetnek a gyakorlatban kell megnyilvánulnia, s ezért először a környező baráti körrel szemben kell érvényesülnie. Különben egyáltalában nem lehet róla szólni. Amennyire iparkodunk a rokonokat és barátokat szeretni, amennyire igazodunk a kívánságaikhoz akkor is, ha ellentétesek a mieinkkel, amennyire tekintettel vagyunk gyengeségeikre, amennyire elosztatjuk barátságossággal az esetleges szeszélyességüket, amennyire örülünk kiváló tulajdonságaiknak és igyekszünk utánózni azokat; ugyanannyira fog meggyökerezni szívünkben a szeretet, mely ha kezdetben egészen kicsiny is, végül a mustármaghoz hasonlóan beárnyékozhatja a földet.

NEWMAN

*

Uram, ajándékaid legértékesebbje mindig egy ember, aki elfogad engem, aki megért és őszinte hozzám.

Hálát adok neked minden jóért, amit ember által nyújtasz nekem, s mindenért, amit számomra egy ember jelent.

Uram, te légy abban, aki hozzám közelít. Töltsd el őt szeretettel és türelemmel, hogy meghallgasson engem, s megtalálja a megfelelő választ, hogy időt szakítson rám, s kitartson mellettem; hogy ne akadályozzon a sikereim idején, s ne hagyjon cserben bajomban és a szükség idején; hogy védelmemre legyen, ha mások szorongatnak, s hogy lehetővé tegye kibontakozásomat; hogy nélkülözésemben mellettem álljon s gyengeségemet saját erejével pótolja: hisz annyira szükségem van valakire, aki oldalamon áll, aki szívébe zárt engem, s akihez mindig újból hazatérhetek.

Köszönöm, hogy így alkottad meg az életet, s azt az emberek által oly széppé teszed! Amen.

P. HASCHEK

Az egész nép figyelmesen hallgatta.

Nem tudom, Uram, hogy van, de némelykor mintha nem is te szólnál hozzám, olyan figyelmetlenül, sőt unottan hallgatom igédet. A szentírási részletek felolvasásakor néha csukott marad eszem is, szívem is. Pedig ha igazán szeretnék, s ha igazán szeretném önmagamat is, éberebb lenne a lelkem.

*

Az egész nép egy emberként összegyülekezett a Vízikapu előtti téren. Megkérték Ezdrás írástudót, hogy hozza elő Mózes törvénykönyvét, melyet az Úr rendelt választott népének. Előhozta tehát Ezdrás pap a törvénykönyvet, reggeltől délig felolvasott az összegyűlteknél, és az egész nép figyelmesen hallgatta.

NEH 8, 1–4

*

Az Isten szól, s ez az ő útja a történelemben. Minden kimondott igéje korok fordulóját jelzi. Vox Domini intercedentis flammam ignis: az Úr szólott, s tüzes láng zárta el a paradicsom kapuját két összetört lélek előtt . . . Vox Domini super aquas multas: az ő szava nyitotta meg az ég csatornáit, s a vizek fölött már csak egy kicsinyke bárka hordozta az Isten történelmi terveit . . . Vox Domini concutientis desertum: az Úr szava szólt a pusztában Ábrahámhoz, s az új Noé új hajót ácsolt. Szólt a pusztában Mózeshez, s a Vörös-tenger fölött megjelent az új bárka, a frígynek szent szekrénye, hordozva háborúk és népek hullámhegyein a megváltó Isten álmait . . . Vox Domini in virtute et magnificentia: az Úr szava szólt mennydörgésben és villámlásban Sínai szikláiról, de nem bírtuk elviselni . . .

Sínaitól Betlehemig ezek a titokzatos tüzek megmutatják az utat az éjszakában: a pusztában kiáltónak szavai ezek. Végre elhangzott az utolsó üzenet is: „Tibériás császár uralkodásának tizenötödik évében . . . lőn

az Úr igéje Jánoshoz, Zakariás fiához, a pusztában (Luk 3,1–2).

És ekkor megszólalt közöttünk emberi nyelven maga az örök Ige! Sínaitól a betlehemi bölcsőig, dübörgéstől és mennydörgéstől a gyermeksírásig és a kereszti utolsó halk sóhajáig, ez az Isten igéjének döbbenetes decrescendója.

Az Úr egykor túlharsogta az emberi lármát, most a legkisebb zaj is elfojtja szavát. Ezért ma a világ emberi szavaktól hangos, s minél több a szó, annál több a vélekedés és kevesebb az igazság. Szavakat hallunk, és szavaknak hiszünk. A szavak szomorú autonómiáját éljük: a szó elszakadt a gondolattól, a gondolat az igazságtól, az Ige az örök Igétől. A sok szó között elvész az Ige, s mi elfeledjük megkérdezni: Hát Istennek mi erről a véleménye, akarata?

HALÁSZ PIUSZ

*

Mint föld issza a csendes esőt,
úgy fogadjuk az égi ígét;
ez ad nekünk vigaszt s új erőt.

Drága kincsünk nekünk a hitünk;
hálás szívvel köszönjük, Urunk,
hogy szólottál, hogy szerethetünk.

SZVU 223.

ÉVKÖZI 3.

HÉTFŐ

Győződjél meg, mennyire igazak!

Uram, hogy meggyőződjünk szavaid igazáról, nem kell mást tennünk, mint követnünk őket. Aki hallgat szavadra, az nem érvekből, hanem saját életéből ismeri meg szavaid igazságát.

*

Már sokan vállalkoztak arra, hogy rendre elbeszéljék a köztünk végbement dolgokat, úgy ahogy ránk

hagyományozták azok, akik kezdettől fogva szemtanúi és szolgálói voltak az Igének. Most hát én is jó-nak láttam, hogy mindennek szorgalmasan elejétől a végére járjak, és rendre leírom neked, jól Teofil. Győződjél meg róla magad is, mennyire igazak az Igék, melyekre téged tanítottak.

Lk 1, 1–4

*

A nagy igazságok legtöbbször csak akkor kezdenek teljes fényességükben ragyogni, amikor a felbukkanó torzító tévedések pontosabb vizsgálatra kényszerítenek bennünket.

POELS

*

Nem tudom, hány ezer vallást tart nyilván a vallás-történelem, de mind megegyezik abban, hogy élmény-vallás. Keresi a módot, hogyan tapasztalja meg az Isten-séget. Egyedül a kereszténység hit-vallás. „Boldogok, akik nem láttak és hittek!” És ebben van a Szűzanya igazi nagysága. Gigantikus hite hozta le az Igét méhébe, ez a hit ragadta lelkét mind magasabbra, vitte föl egészen Isten trónusáig. Végig az egész életén ismétli: „Ecce ancilla” (Ime, az Úr szolgálóleánya). Nem értem, nem látom, de hiszem! Aki így tudott meghajolni és szolgálni a földön, annak uralkodnia kell az égben.

HALÁSZ PIUSZ

*

Ó örökké ragyogó Fény, minden teremtetten fö-lött álló, küldd egy sugaradat a magasból szívembe, hogy mint a villám áthatoljon szívem legbelső rejtékén! Tisztíts meg, világítsd be, éltesd és örvendeztesd meg lel-kemet és minden tehetségét, hogy örökké az elragadtatás ujjongásával csüngjön rajtad. Ó, mikor jön már az a bol-dog, áhított óra, amikor végre egészen betöltesz jelen-léteddel, és te leszel számomra „minden mindenben”! Amen.

KEMPI

Bizalmat érdemel az Úr parancsa

Sokszor tévedünk, Uram, és azt hisszük, hogy a te tanításod nem erre a világra való. Pedig aki hallgat rá, az megtapasztalja, hogy élete valósága megváltozik, hogy szavaid igazibb életre és áthatóbb örömekre tanítanak.

*

Tökéletes az Úr törvénye, felüdíti a lelket. Bizalmat érdemel az Úr parancsa, a kisedet bölcsességre neveli.

18. ZSOLT 8

*

Ismerek egy könyvet, amelyben minden nagy életkérdés meg van oldva. Ez a Könyv feleletet ad a legfontosabb problémákra. Azokra a kérdésekre, melyekről a hitetlen filozófusok azt mondják: Az Élet Talányai. Ez a könyv: a Biblia.

BARNAVE

*

Ne írjuk könnyen az időhiány rovására azt, ha nem olvasunk, gyakran csak arról van szó, hogy egyszerűen nem tudjuk rászánni magunkat. Térjünk gyakran vissza az evangéliumhoz, néhány döntően fontos könyvhöz igyekezzünk azokat minél jobban magunkévá tenni, hogy élhessünk belőlük. De vigyázzunk, nehogy aránytalanság támadjon a keresett és átgondolt igazság s a között, amit ez az igazság a tettek terén megkíván tőlünk!

R. VOILLAUME

*

„Istenem és mindenem! Mit akarok még, mi boldogabbat kívánhatnék? Istenem és mindenem! Olyan szó ez, mely tele van édességgel, kedvességgel, de csak azoknak édes, akik az örök Igét szeretik.

Istenem és mindenem! Ezzel a szóval mindent megmondtak annak aki érti; és aki szeret, annak öröm, hogy folyton ismétlgeti.” Amen.

KEMPIS

ÉVKÖZI 3.

SZERDA

Minden parancsa egyenes, világos

Uram, parancsod valóban egyenes és világos: szeressek mindenkit! Ez világos beszéd, nincs benne csűrés-csavarás. Mégis rászorulok állandó útmutatásodra, hogy észrevegyem: mit kíván esetenként tőlem a te világos parancsod.

*

**Az Úr minden parancsa egyenes, öröm a szívnek.
Az Úr rendelkezése világos, fényt gyújt a szemnek.**

18. ZSOLT 9

*

Szükség van arra is, hogy kívülről is figyelmeztessenek a keresztény magatartási szabályokra. Krisztus ezt a küldetést adta Egyházának.

Menjünk tovább: még a legbuzgóbbal is előfordul, hogy bizonyos ideig és bizonyos helyzetben homályba borul keresztény lelkiismerete. Ilyenkor a parancsnak az a szerepe, mint a színpadon a sűgőnek: emlékeztet, mit kell tennünk, hogy Krisztust követhessük. A parancs tehát nevelő jellege mellett a segítő szerepét is betölti.

Az utak mellett elhelyezett fényjelzőkhöz hasonlíthatjuk a parancsokat. Nem azonosak az úttal, sem a motorral, mely előre visz, csupán segítenek megtalálni az utat.

A. LIÉGÉ

*

Az újszövetségi törvéynél a legalapvetőbb a Szentlélek kegyelme, tőle kapja egész erejét; ezt a kegyelmet a Krisztusba vetett hit közli a lélekkel. Ezért mondjuk, hogy az újszövetségi törvény mindenek fölött szívbe írt törvény és csupán másodsorban írott törvény.

AQUINOI SZ. TAMÁS

*

Hogy Krisztus bennünk van, az azt jelenti, hogy meg tapasztalom vagy legalábbis élő hitemmel felismerem őt, mint szellemem természetfölötti megtermékenyítőjét, mint szeretetem és Isten-ember iránti odaadásom erőforrását. Annak tudatát jelenti, hogy életemben valaki másnak, valaki nagyobbknak az élete, tervezése és alakító ereje érvényesül. Így életem az Ő Atyja iránti s a minket megváltó szeretetének lesz folytatása: az ő újabb megnyilatkozása a világban rajtam keresztül.

D. THALHAMMER

*

Urunk, ha futunk tőled, nyomunkban vagy. Ha hátat fordítunk, szembe kerülsz velünk. Könnyörögsz, és mi megvetünk. De sem gyalázat, sem megvetés nem gátol meg abban, hogy fáradhatatlan igyekezettel ne vonj bennünket ahhoz az örömhöz, melyet szem nem látott, fül nem hallott s emberi szívbe föl nem hatolt. Ámen.

SZT. BERNÁT

ÉVKÖZI 3.

CSÜTÖRTÖK

Örömhírt az egyszerű embereknek

Uram, hogy Szentlelked irányítását követni tudjam, ahhoz egyszerű emberré kellennem. Pontosabban: egyszerűen csak emberré, minden sallang nélkül. A pózolás, az előkelősködés, a törtető és kapzsi magatartás elfojtja bennem az embert és a Szentlelket. Nem akarok ilyenné válni!

*

Jézus egyik tanító körútján eljutott Názáretbe, ahol nevelkedett. Egyik szombaton szokása szerint elment zsinagógába, és ott olvasásra jelentkezett. Izajás próféta könyvének tekercsét adták oda neki. Széttéekerte, és éppen arra a helyre talált, ahol ezt olvassuk: Az Úr lelke van rajtam. Fölkent engem, hogy örömhírt vigyek az egyszerű embereknek.

LK 4, 16–18

*

A bölcsesség olyan, mint valami fűszer: ha hozzáadódik valamely önmagában sótlan, ízetlen erényhez, azt jóízűvé teszi. Nem tartanám elhibázottnak, ha valaki így határozza meg a bölcsességet: a jónak az íze. Ezt az ízt veszítettük el már csaknem emberi nemünk keletkezésekor. Ahogy a szívünk ízlését megtámadta az őskígyó mérge, és elhatalmasodott bennünk a test érzéke, kezdett nem ízleni lelkünknek a jó, és egy másik, ártalmas íz lopakodott belénk. Most már – a megváltás után – ismét a bölcsesség győz; azokban a lelkekben, akikhez csak betér, legyőzi a rosszaságot és amit az magával hozott, a rossznak az ízét: kiszorítja a jobb ízzel. Amint betér a bölcsesség, mindjárt kitűnik a bűnös kívánság ostobasága, s ezzel egyúttal megtisztítja értelmünket, gyógyítja, helyreállítja szívünk jó ízlését. Ha már meggyógyult az ízlés, újra ízlik a jó, ízlik maga a bölcsesség, aminél nincs is jobb a jó dolgok között.

SZ. BERNÁT

*

A Biblia szóhasználatában a bölcs ember a jó ember. Ismételten feltűnik a Szentírásban a mondás: „Az Úr félelme a bölcsesség kezdete.” Ez persze nem az Istentől való rettegést jelenti, hanem a figyelmes és szerető tiszteletet, mellyel Isten parancsaihoz hajlítjuk akaratumkat.

Az itt nem számít, hogy mekkora a tudásunk, hogy mennyi iskolát jártunk ki, vagy mennyi könyvet olvastunk el; – ha nem hajlunk Isten szavára, nem vagyunk bölcsek. Tanultak lehetünk, de nem bölcsek; tanult ostobák!

G. WILLS

*

Imádkozni kell azért, hogy egész mélységében meg-
értsük azokat a javakat, amelyeket Istentől már elnyer-
tünk.

LOYOLAI SZ. IGNÁC

*

Istenünk, előtted minden szív nyitva áll, minden aka-
ratot ismersz, és előtted semmi sem titok. Tisztítsd meg
szívünk szándékait a Szentlélek kiáradásával, hogy tö-
kéletesen szerethessünk, és méltón dicsérhessünk téged.
Ámen.

MISEKÖNYV

ÉVKÖZI 3.

PÉNTEK

Megtört szívűek, foglyok, vakok, elnyomottak.

*Lelkünket fel kell szántania sokféle megpróbáltatásnak, hogy
hajlandók legyünk befogadni és kisarjasztani szent igéidet.
Úram, ha erre szükség van, nem vonakodhatom én sem.*

*

**Az Úr lelke van rajtam. Fölkent engem, hogy
örömhírt vigyek az egyszerű lelkeknek. Elküldött,
hogy gyógyítsam a megtört szívűeket, szabadulást
hírdessek a foglyoknak, meghozzam a vakoknak a
látást, szabadulást vigyek az elnyomottaknak, és
meghírdessek az Úr kegyelmi esztendejét.**

LK 4, 18–19

*

Sem dicsőség, sem hatalom, sem jóbarátok jelenléte
nem képes a szomorúságba merülteket úgy megvigasz-
tálni, mint a Szentírás olvasása, amely nem egyéb, mint
beszélgetés a Vigasztalás Istenével.

SÓLYOM S.

*

Sok bátorságra van szükség; nemcsak a nagy tettekhez, hanem sokszor egyszerűen a továbbéléshez is: elviselni a napi megpróbáltatásokat, kibírni a nélkülözést és a fájdalmat, úrrá lenni a kedvetlenség és csüggedés fölött. Minden nap újból megkívánja a bátorságot és a bizakodást ahhoz a kísérlethez, hogy mindezek ellenére emberek maradjunk, sőt hogy talán éppen a szenvedés által többet kihozzunk az életünkből. Aki ezt megteszi, valóban nagyot alkot!

P. HASCHEK

*

Ó Uram és Megváltóm, a te karodban biztonságban érzem magam. Ha védelmezel, nincs mitől félnem, – ha elhagysz, semmit sem remélhetek! Nem tudom, mi ér még halálomig. Nem ismerem a jövőt, de egészen rád hagyatkozom. Kérlek téged, add azt, ami javamra válik. Kérlek téged, vedd el, ami üdvömet veszélyeztet-heti.

Nem kérem, hogy gazdaggá tégy.

Nem kérem, hogy szegénnyé tégy.

Te tudod, mi van javamra, – nem én. Amen.

NEWMAN

ÉVKÖZI 3.

SZOMBAT

A kisdedeket bölcsességre neveli.

Uram, a zsoltáros szava rám is vonatkozik: nem helyes, ha gyermekeimet parancsokkal akarom kormányozni. Az élet igazi bölcsességére kell rávezetnem őket, iránytűt kell adnom nekik, hisz önmagukért sajátmaguknak kell megharcolniuk. Bár-csak kiolvasnák életemből a legfőbb bölcsességet: a te szavad ör-vendező követését, Istenem!

*

Tökéletes az Úr törvénye, felüdíti a lelket. Bizalmat érdemel az Úr parancsa, a kisdedet bölcsességre neveli.

18. ZSOLT 8.

*

Jézus kedvét leli abban, hogy megmutassa nekem az egyedüli utat, amely ehhez az isteni olvasztókemencéhez, a szeretethez vezet; s ez az út a kicsi gyermek ráhagyatkozása, aki félelem nélkül alszik el atyjának karjaiban.

„Aki egészen kicsi, jöjjön hozzám”, mondta a Szentlélek Salamon ajkaival, és a Szeretetnek ugyanez a Lelke mondotta még, hogy „a kicsiny irgalmat talál. „Az ő nevében nyilatkoztatja ki nekünk Izajás próféta, hogy az utolsó napon „az Úr mint pásztor tereli nyáját a legelőkön, karjával összegyűjti a kis bárányokat, és keblére öleli őket”. S mintha ennyi ígélet sem volna még elég, ugyanez a próféta, akinek az ihletett pillantása már az örökkévaló mélységekbe merül, így kiált fel az Úr nevében: „Mint ahogy az anya becézi gyermekét, úgy vigasztallak meg én titeket . . . Keblemen hordozlak majd, és térdemen becézlek titeket”.

LISIEUXI SZ. TERÉZ

*

Ó ha minden gyenge és tökéletlen lélek megérezné azt, amit a lelkek legkisebbike, az Ön kis Terézének lelke érez, egyikük sem esnék kétségbe afelől, hogy feljuthat-e a szeretet hegycsúcsára, mivel Jézus nem kér nagy tetteket, csak ráhagyatkozást és hálát.

*

A legjobb és legnagyobb dolgok közé tartozik, ami sikerülhet az életedben, hogy hallgatsz, és hagyod Istent működni.

D. HAMMARSKJÖLD

*

Szülők, vigyázzatok! Ne legyen a vallás csak fegyel-
mező eszköz a gyermeknél, mint a nádpálca!

FÉNELON

*

Istenem, Teremtőm! Nézz kegyes szemmel aggódó
szívemre! Gyermeknek életet adni semmiség a vele
járó teher és felelősség mellett. Embert faragni belőlük!

Istenem, ha neked is úgy tetszik, engedd dolgoznom
és szenvednem azért, hogy gyermekeim méltók legyenek
hozzád, hogy olyanok legyenek, amilyeneknek te akard
őket. Amen.

LUCIE CHRISTINE

Istenem, mily csodásan jó vagy!

Többször hallottam, olvastam, Istenem, hogy nem tanul meg igazán szeretni az, akit nem vett körül gyermekkorában jószág. Keresztény módon mindenkit szeretni is csak az képes, aki átérezte a te atyai szeretettedet. Be kell vallanom: bizony gyenge bennem jószágod élményszerű tudata. Kibez forduljak hát máshoz, mint tehozzád ébező szívemmel, kérve szereteted átélését.!

*

Jóságodat hirdetem reggeltől estig örömmel szólok róla. Istenem, ifjúkorom óta oktattál engem, mindmáig hirdetem, mily csodásan jó vagy.

70. ZSOLT 15, 17

*

Az Istennel való találkozás bármennyire is határozott, nem oszlat el minden homályt, és az Ismeretlen a sötétben nyilatkoztatja ki magát, mint Jákobnak a küzdőtársa. S ennek oka az, hogy Isten bármennyire közel van hozzánk a találkozásakor, túl van a „Te világán”. Már az egyszerű emberi találkozásokban sem lehet a szeretett másik személyhez való viszonyunkat objektívnálni, világosan kifejezni. Az Istennel való találkozásban még több a homály. Végso soron az éjszakáról és a feneketlen mélységről beszélő misztikusoknak van igazuk.

J-M LE BLOND

*

Camus: Pestis c. regényéből az orvos szavaira gondolok: „Mindvégig, a halálig fogok tiltakozni, hogy szeressem azt a teremtet, melyben gyermekeket kínoznak”.

Aztán olvasom János nagyszabású karácsonyi örömhírét: „És az Ige testté lett, és közöttünk lakott.” Isten olyan valódi emberré lesz, mint mi a teremtésben. Nem

emberi álarcot ölt fel, nem az emberi vágyak megköltött mítosza. Ő ott van a bölcsőben és a kereszten.

V. LŐHR

*

Az istenfélő életre szolgáló összes javakat isteni hatalma Krisztus megismerése által juttatta nekünk, aki dicsőségével és erejével meghívott minket. Így váltotta be nekünk legszebb és legnagyobb ígéreteit, hogy ezek révén az isteni természet részeseivé legyetek. 2 Pét 1,3–4

*

Istenem, mennyire szereted az embert, akit teremtetél! Mindent szeretettel veszel körül, hiszen mindent te teremtetél, de az ember a kedvenced.

Minden érzésünk, gyöngeségünk, hajlamunk megvolt benned, kivéve a bűnt. Jézus, nagy Isten, idősebb testvérem! Hogy félnék tőled, hogyne adnám neked egész szívemet! Neked, aki oly szelíd és oly szeretetreméltó vagy, olyan igénytelen és szerény, bizalomgerjesztő, természetes és alázatos! Amen.

NEWMAN

ÉVKÖZI 4.

HÉTFŐ

Osszam szét vagyonomat

Szeretetünk bizonyosságaként hányszor soroljuk fel, hogy mi mindent adtunk, tettünk másokért. Pedig rá kellene jönnünk arra, hogy nem mindig őszinte a szeretetünk: ajándékainkkal, áldozatainkkal gyakran nem szeretni, hanem szeretetet vásárolni akarunk.

*

Osszam szét bár egész vagyonomat, sőt vessem oda testemet is, úgyhogy elégjek: ha szeretet nincs bennem, mi sem használ nekem.

1 KOR 13, 3

*

Szeretetében senki sem volt olyan egyszerű és olyan igaz, mint Krisztus. Ti is legyetek egyszerűek szeretetek kinyilvánításában. Természetesen maradjatok éberek, de ne féljetek egyszerűen, melegen kimutatni azt, amit lelketek mélyén éreztek.

Mindig mélységes megbecsüléssel bánjatok azzal, akit szerettek; a tiszta szeretet mindig tiszteltudó.

R. VOILLAUME

*

Isten boldognak akar látni mindnyájunkat. Attól a pillanattól fogva boldogok is vagyunk, midőn megnyitjuk és odaajándékozunk annak szívünket, aki előbb szeretett minket: amikor belekapcsolódunk Krisztus önmagát feláldozó szeretetébe. A felebaráttal szemben: mentesen az ellenszegüléstől, mentesen a kényszerítéstől, mentesen a szenvedés és halál félelmétől, – ez annak a tanításnak a lényege, melyet az átlukasztott isteni szív juttat nekünk.

Lehet, hogy nekünk is sebeket kell hordoznunk; ám ezek finomítják és elmélyítik szeretetünket: általa hasonlónak válik szívünk ahhoz a szívhez, amelyből minden üdvösség fakad. Az ő szeretetébe beleolvadva, benne elrejtőzve, áldozatában részesülve, kiáradásában és szenvedésében elvegyülve, de boldogságában is részt kapva, – menedék lehetünk mások számára, sőt jel, melyben ki-ki hazatalálhat az Úr szívéhez.

E. NIKRIN

*

Ó Jézus, hogy mondjam el az összes kicsi lelkeknek, hogy milyen kimondhatatlan a te leereszkedésed! Érzem, hogy ha – ami lehetetlen – még az enyémnél is gyengébb, még az enyémnél is kisebb lélekre akadnál, kedved lenéd benne, hogy még nagyobb kegyekkel halmozd el, ha teljes bizalommal hagyatkoznék a te végtelen irgalmadra.

Könyörgök, hogy sok-sok kicsi lélekre bocsásd le isteni tekintetedet. Könyörgök, hogy egy egész seregbe való kicsi áldozatot válassz ki közülük, olyanokat, akik méltók a te szeretetedre.

LISIEUXI SZ. TERÉZ

Különféle nyelveken

Szeretni némelykor csak annyi, mint eltalálni a megfelelő hangot. Jól tudom, Uram, hogy ehhez is a te kegyelmed szükséges. A te kegyelmed, hogy valóban eltaláljam a hangot, s hogy ne váljak ez bennem „szakmává”. Nagy baj volna, ha virtuóz ügyességgel akarnám pótolni kegyelmedet. Szeretet helyett ismét az önzés győzne.

*

Beszéljek bár különféle nyelveken, szóljak akár az angyalok nyelvén, ha szeretet nincs bennem, csak zengő érc és pengő cimbalom vagyok.

1 KOR 13,1

*

Oly jó tudni nekünk, embereknek, hogy Isten elsődlegesen nem azt nézi, mit valósítottunk meg, hanem hogy mit akartunk. Lehet, hogy tevékenységünk külsőleg sikertelen volt, de megvolt a jóakarát arra, hogy helyesen cselekedjünk. Csak ez a jóakarát számít.

Másrésről viszont lehetséges, hogy az volt a szándékunk, hogy olyasmit tegyünk, ami nem helyes. Külső körülmények közbejötté miatt ellenben nem tudtuk végrehajtani. Ilyenkor aztán azzal vigasztaljuk magunkat, hogy mégsem tettük meg. Ám mégis bűn volt, mert megvolt a szív döntése, hogy megtegyük. Jézus mondja: nemcsak az vét Isten ellen, aki felebarátját megöli, hanem az is, aki felebarátját szidalmazza és bensejében haragot táplál testvére ellen.

Igy már jobban megértjük a hegyi beszéd „boldogjait”, midőn az Úr arról beszél, hogy boldogok a tisztaszívűek.

A. FLURY

*

Ne maradj meg a vonzalomnál, érzelmeid vezessenek el a lényed mélyéig, oda, ahol az értelem ellenőriz s az akarát dönt. Amíg még nem döntöttél tudatosan a má-

sik javára, fennforog a veszély, hogy csak önző kedvtelést keresel benne ahelyett, hogy odaadnád magadat neki.

M. QUOIST

*

Nagy kegyelem, hogy kitarthatok melletted, Istenem, hogy bízom benned, s imádkozom, hogy el ne rontsam műved önmagamban. Az élet koszorúja s értelme, s amire voltaképpen iparkodnom kell, az hogy bűn nélkül legyek, hogy színed elé szeplőtlenül kerüljek, s hogy a teremtető és üdvözítő Istenem örömére váljak. Valóban fölséges cél! Amen.

PROHÁSZKA

ÉVKÖZI 4.

SZERDA

Egyetlen prófétát sem fogadnak szívesen hazájában.

Uram, sokszor tapasztalom, hogy vannak, akik jobban szeretik az állatokat, mint az embereket. Az ilyen emberek csak „lefelé” képesek szeretni: akit vagy amit szeretnek, azt csak felülről akarják kezelni. Pedig a hiteles jószághoz az is hozzátartozik, hogy minden értéket észrevegyen és szeressen. Még másokban is! Szívből csak az szeret aki örül, ha külön valaminek a másik.

*

Jézus így szólt: „Bizony, mondom nektek, egyetlen prófétát sem fogadnak szívesen hazájában”.

Ennek hallatára mindnyájan haragra lobbantak a zsinagógában. Felugrottak, hogy kiűzzék a községből.

LK 4, 24, 28

*

A szeretet nem elégszik meg azzal, hogy örüljön a jónak, hanem igyekszik azt megvédeni és kibontakoz-

tatni. Ad anélkül, hogy számolna, és az Úr Jézus figyelmeztetése szerint él: nagyobb dolog adni, mint kapni.
J. M. PERRIN

*

Jézus szeretete mindennek előtt erős szeretet volt, erősebb, mint a halál. Óráról órára teljes világossággal vezette a kereszting, hogy ott áldozza fel életét. Tanuljatok meg ti is erősek lenni. Ne engedjétek, hogy urrá legyen rajtatok az érzékenykedés, a harag, az irigység. Szívetek legyen oly nagy, hogy felülemelkedhessetek mind ezen.

Jézus szeretete egyetemes szeretet volt. Szívetek növekedjék lassanként Jézus szívének nagyságára. Tanuljatok meg magatokat a másik helyébe képzelni, tanuljatok megérteni a másik embert. Szívünk nagyságát, minden ember iránt érzett szeretetünk őszinteségét semmi sem növelheti jobban, mint az értelmes érdeklődés, mely kiterjed mindenre, amiből jobban megismerhetjük testvéreinket.

R. VOILLAUME

*

Hadd legyek, Uram, a te gyermeked. Add, hogy minden nap jobban ismerjelek téged, mindig közelebb kerüljek hozzád, hogy jobban imádkozzam, a kisebb és nagyobb áldozatokat jobban elviselhessem; a fáradtságot, az álmatlan éjszakákat, a tűszúrásokat, az értetlenséget, a féltékenységet, a pénzhiányt, a mindennapi élet ezer gondját. Amen.

D. PIRE

ÉVKÖZI 4.

CSÜTÖRTÖK

Ne ijedj meg tőlük!

A szeretetet megbénítja a félelem: akitől félünk, azt nem tudjuk szeretni. Uram, így hát meg kell szabadulnom a félelem sokféle fajtájától, ha szeretni akarok mindenkit. Sokféle féle-

lem bénít: a mások nyelvétől, hatalmától, rossz természetétől, erejétől való félelem, vagy – éppen ellenkezőleg a mások ragaszkodásától, bizalmasságától való félelem.

*

Prófétául rendeltelek a nemzetek között. Ezért tehát készülj fel, menj, és mondd el nekik mindazt, amit parancsolok neked! Ne ijedj meg tőlük, akkor én sem fogom megengedni, hogy megszégyenülj előttük!

JER 1, 4–5

*

Nem is lehet szeretni a többieket anélkül, hogy ne jutnánk közelebb Krisztushoz a szeretetnek ugyanazzal a mozgatásával. Tehát valami élő determinizmussal automatikusan törekszenek egymásba forni az egyéni Isteni Milliók, – oly mértékben, ahogy előrejutnak kialakulásukban. És társulásuk során határtalanul nagyra növekszik egyéni szeretetük heve. A szentek életében ez a kikerülhetetlen összekapcsolódás mindig túláradó szeretetben nyilvánul meg mindaz iránt, ami a teremtményekben az örök élet csíráját hordja magában.

TEILHARD DE CHARDIN

*

Sajnos sokszor éppen a vallásos emberek hibája, hogy elkülönülnek a többiektől, akik nem állnak ugyanazon a fokon a lelki, vagy az erkölcsi életben. Pedig éppen nekik kellene tudniuk, hogy Jézus a bűnösökkel evett, őket hívta és azok megtértek; s hogy most őket szánja Isten kovásznak a világban, világosságnak, hogy vonzzák a többieket. Éppen nekik kellene nagy szeretettel kitárulni a többiek, a „mások” felé, hogy megnyerjék őket. Hiszen éppen a bűnösöknek van szükségük a szeretetre, segítségre, befogadásra, legalább részünkről, hogy megváltozhassanak.

LÖFFLER M.

*

Hogy egy fejet meghajlítsunk, kard kell hozzá. Hogy egy szívet meghajlítsunk, szív kell hozzá.

ARAB KÖZMONDÁS

*

A tökéletes szeretet nem fér össze a félelemmel, mert a félelem gyötrellemmel jár. Aki fél, az még nem tökéletes a szeretetben. (1 Jn 4,18)

*

Áraszd ki ránk Szentlelkedet, Istenünk, hogy mindnyájan, akik a hit egységének útján járunk, és kiáradó szeretetéből megerősödünk, eljuthassunk a krisztusi nagykorúságra. Amen.

MISEKÖNYV

ÉVKÖZI 4.

PÉNTEK

Nem tartja számon.

Megbocsátok, de nem felejték, – mondják sokan, s azt hiszik, hogy igazság szerint járnak el. Pedig hát milyen bocsánatot ilyen, Istenem? Mit ér az a bocsánat, amelyik nem szeretetből, hanem csak kényszerből fakad?

*

A szeretet türelmes, a szeretet jóságos, a szeretet nem féltékeny. Nem kérkedik, nem gőgösködik, nem kihívó, nem keresi a magáét, haragra nem gerjed, a sértést nem tartja számon.

1 KOR 13, 4

*

Kereszténnyé nem válhatunk a születés által, hanem csak egy újjászületés által: a kereszteny lét mindig csak úgy jön létre, hogy az ember átalakul, elfordul a pusztá

emberi létezés önelégültségétől és „megtér”. Ebben az értelemben a keresztség, mint egy életen át tartó megtérés kezdete, alapvető jele marad a keresztény létnek; erre akar emlékeztetni minket a Hiszekegy kifejezése: „hiszek a bűnök bocsánatában”.

Az Isten megbocsátó kegyelméből nyert új élet azonban közösségbe állít másokkal, akik hasonlóképpen a megbocsátásból élnek. Isten bocsánata közösséget teremtet.

RATZINGER

*

Rá kell világítani arra, mit is értünk a szeretet alatt. Nehéz dolgunk van, mert csak egy szavunk van rá, míg az Újszövetség három vagy négy kifejezéssel is rendelkezik.

Ha ketten kedvelik egymást, az jó és szép, és Isten áldása van rajta. Ám ez még közel sem az, amit az írott szó kifejez. Ott kezdődik a Szentírásban foglalt szeretet, ahol végződik a rokonok és barátok között kölcsönösen viszonzott jóság; az Istennek tetsző barátság ott, ahol az Evangéliumban említett szegények viszonzás nélkül is asztalhoz ülhetnek, ahol aggódó komolysággal állnak amellé, aki gonosznak bizonyult, ahol a személyes ellenséggel szemben is a szeretet tettét vonultatják föl, ahol lemondanak a bíraskodásról és a bosszúról.

H. KAHLEFELD

*

33 éve prédikálok már, s mindig ugyanarra a tapasztalatra jutottam: csak akkor lehet az embereket megtéríteni, ha szívüknél fogjuk meg őket.

SZALÉZI SZT. FERENC

*

Uram, első szavam a hála, a másik a könyörgő kérés. Hála azért a kegyelemért, hogy magadhoz visszavezettél, és megszentelő kegyelmeddel felékesítettél . . . A kérés pedig azért, hogy erősítsd lelkemben azt az isteni Szeretet után áhító tüzet, amely örök lobogással tör az örök

Tűz felé, és állandó lendülettel szolgálja mindazok lelkét, akik hasonló törekvéssel keresik az örök Fény sugárözönét, és vágyják az örök Tűz szeretet-melegét. Amen.
MARCZELL M.

ÉVKÖZI 4.

SZOMBAT

Gyermek voltam, férfi lettem

Változik az ember, mindig újak a körülmények, alakulnak az érzelmek. Gyermekeim bájos kicsinysége helyet ad a felnővekvő önállósulásnak. Házastársam is öregszik, fárad. Barátaim hasonlóképpen. De legelevenebben magamban érzem a változás terhét. Uram, mi marad meg változatlan szépségben?! Tudom: az igazi szeretet változatlanul berag yorgia és széppé teszi az átalakuló életet.

*

A szeretet nem szűnik meg soha. Az ígéhírdetés befejeződik, a nyelvek adománya végetér, a tudomány elenyészik. Ismeretünk amúgyis töredékes és ígéhírdetésünk tökéletlen. Csak ha majd eljön a beteljesedés, akkor ér véget ez a tökéletlen állapot.

1 KOR 13, 8–10

*

A szeretet nem csügged a balsorsban, mert béketűrő; nem bosszulja meg magát az ellenségén, mert békeszerető; nem bántja az idegen szerencséje, mert nem irigy; s nem gyötri a rossz lelkiismeret, mert rosszat nem cselekszik.

SZ. BERNÁT

*

A reménykedésnek kell kitágítania lényünk határait Naponta kezdjük mindig újra az előrehaladást: lépésről lépésre, áldozatról áldozatra, anélkül, hogy a végére érnének. Igen, mert ismeretünk, vágyódásunk, jóakara-

tunk minden növekedésével Isten ígéretei is mind magasabbra emelkednek fölénk. A keresztény remény lendülete azonban képessé tesz önmagunk túlszárnyalására, ha az ember mind készségesebben adja át magát Isten kegyelmi működésének.

R. MÜLLER

*

Látjátok a gyümölcstelen fákat: milyen erősek, milyen szépek, könnyűlombúak, előkelőek? De kertünkbe inkább ültetnénk gránátalmát meg gyümölcsöző olajfát! Mert amazok gyönyörködtetik a szemet, de nincs hasznuk, vagy ha van is, édeskevés.

Ilyenek azok, akiknek csak magukéra van gondjuk; sőt még ilyenek sem, csak büntetésre érdemesek. Mert az említett fákat legalább fel lehet használni építkezésre, fűdelet adnak dolgainknak.

ARANYSZÁJU SZ. JÁNOS

*

Jézusom, ha gyötrelemmel és inséggel akarsz meglátogatni, úgy adj kegyelmet, hogy türelemmel viseljem. Óvj meg az elkedvetlenedéstől és önzéstől! Ha egészséget adsz, befolyáshoz és sikerhez juttatsz e világban, úgy add, hogy mindig résen legyek, hogy e nagy adományok el ne távolítsanak tőled. Amen.

NEWMAN

Meghalt, feltámadott, megjelent.

Uram, így foglalja össze szent hitünk lényegét apostolod. De tudom, nem elég ezt csupán elhinni, eszünkben tartani. Veled csak az van igazán kapcsolatban, akinek életében megújul szent halálod és dicső feltámadásod.

*

Testvéreim! Figyelmetekbe ajánlom az evangéliumot, amelyet hirdettem nektek. Elfogadtátok, és szilárdan ki is tartotok benne. Általa nyeritek el az üdvösséget, ha megtartjátok úgy, ahogy hirdettem nektek. Ellenkező esetben hiába lettetek hívőkké. – Elsősorban azt adtam tovább nektek, amit magam is kaptam: Krisztus meghalt bűneinkért az írások szerint, eltemették, és harmadnapra föltámadott.

1 KOR 15, 1–3

*

Az eukarisztikus egyesülés olyan belső és mély életközösséget hoz létre Krisztus és az áldozó között, hogy azt Urunk csak azzal az egységgel tudta összehasonlítani, amely közte és az Atya között áll fenn – Isten szentháromságos életében. Az Atya és a Fiú csak egy életet élnek. Az Atya a Fiúban él és a Fiú az Atyában. Ezen a viszonyon a Fiú megtestesülése és világba jövele sem változtatott. Az emberré lett Fiú is az Atyában és az Atya által él; az Atya létének végső alapja, minden az Atya által árad hozzá. Az Atya az ő rejtett életforrása.

Ugyanígy Krisztus végső létalapja, erőforrása, tartóoszlopa, világossága és boldogsága annak, aki őt az Ol-táriszentságban magához veszi. Az áldozó is a szó leg-szorosabb értelmében Krisztus által és Krisztusért él.

D. THALHAMMER

*

A lantverő minden húrt megpendít, s hogy összhangozzanak, egyikén tágít, a másikon húz; úgy szükséges nekünk is a lélek húrjait: a szeretetet, az ellenszenvet, a vágyakat egyenként megvizsgálnunk, és ha úgy találjuk, hogy eltérnek óhajtásaink céljától, mely Isten dicsőítése, az isteni kegyelem segítségével újólag összhangzásba kell hoznunk azokat.

SZALÉZI SZT. FERENC

*

Életelved legyen: egekből veszek, és égietek szolgálók!
Azt a körzetet keresem, amely vagy emel, vagy léleksugárzásom miatt felemelkedik.

MARCZELL M.

*

Ó gyújts ki engem, mint szent jegenyédet,
Hogy égve égjek s a mély éjszakát,
Mint áldozati láng ragyogja át.

Mert égve égni: ez a földi élet,
S beléd hamvadni boldog epedőn. . .

Juhász Gyula

ÉVKÖZI 5.

HÉTFŐ

Vessétek ki a hálót!

Uram, tudod, félünk attól, hogy kiszakadjunk megszokott világunkból. Előre borzadunk attól, hogy a sors egyszer „kifog” minket is. Ezért kétszeresen fontos, hogy téled hagyjam magam kifogatni, hisz te új, teljesebb életbe emelsz át.

*

Amikor Jézus befejezte a tanítást, így szólt Simon Péterhez: „Evezz a mélyre és vessétek ki a hálót!”

Simon Péter azt felelte: „Mester, egész éjszaka vesződtünk, és semmit sem fogtunk. A te szavadra mégis kivetem a hálót.”

Lk 5, 4-5

*

Soha nem élhetünk együtt javainkkal, mert vagy mi hagyjuk el azokat, amikor meghalunk, vagy azok hagyják el minket még életünkben, mert elvesznek. A mi feladatunk tehát a veszendő javakat arra kényszeríteni, hogy el nem múló jutalomba menjenek át.

NAGY SZ. GERGELY

*

Köztudott, hogy Krisztus állandóan a „követő” szót alkalmazza. Sohasem beszél arról, hogy csodálókra, pártoló tagságra vagy akár imádó csodálókra lenne szüksége, és amikor a tanítvány kifejezést alkalmazza, mindig úgy magyarázza, hogy világossá válják: alatta követőket kell érteni; – nem egy tannak a követőit, hanem életének követőit, annak akarását, hogy hozzá hasonlítsunk. Az is köztudomású, hogy a megalázott Krisztus az, aki beszél hozzánk, és minden szó, amit Krisztustól birtokolunk, tőle, a megalázottól származik. Fel kell tételeznünk, hogy maga Krisztus világosan tudta, miért éppen ezt a kifejezést választotta, mely teljes mértékben összefüggésben van azzal, amit önmagáról folyton állított és hangsúlyozott: hogy ő az igazság, az út és az élet; hogy nem tanító volt abban az értelemben, mintha egy tant adott volna elő, s megelégedett volna azokkal a követőkkel, akik tanítását elfogadják, de életükben semmit sem lehet észlelni belőle.

S. KIERKEGAARD

*

Egy a kérdés: változhatatlanok-e az emberek, átalakíthatatlanok, javíthatatlanok? Vagy ellenkezőleg: megemberesülhet, megszentülhet, megistenülhet-e az ember? A felelet félelmetesen fontos. Egész sorsunk ebben a kérdésben van.

G. PAPINI

*

Könyörgök hozzád, jóságos Istenem, őrizz meg engem ennek az életnek a gondjaitól, hogy túlságosan be-
léjük ne bonyolódjam; a testnek sokféle szükségletétől,
hogy a kívánság rabul ne ejtsen; a lélek minden akadályá-
tól, hogy ezek terhe le ne húzzon, és földhöz ne vágjon.
Amen.

KEMPIS

ÉVKÖZI 5.

KEDD

Halfogás

*Uram, a szárazra került hal elpusztul. Tudom, hogy te nem
elpusztításomra emelsz ki megszokott életemből, hanem újabb,
szebb életre. De arra is jó gondolnom, hogy ez az új életem nem
is annyira idegen számomra: hiszen tőled, a te kezedből indult
el életem, a hozzád térés hazatérés is egyben.*

*

Annyi halat fogtak, hogy a háló szakadozni kez-
dett. Intettek tehát a másik hajóban levő társaiknak,
hogy jöjjenek, és segítsenek nekik. Azok odamen-
tek, és úgy megtöltötték mind a két hajót, hogy
majdnem elmerültek. Ennek láttára Simon Péter
Jézus lába elé borult.

Lk 5, 6–8

*

Olyan vagyok, mint egy postagalamb, melyet a dolgok
ösforrásától egy idegen országba visznek, és ott fölen-
gednek. Egész életében a hajdani haza felé törekszik; be-
járja az ország minden egyes szögletét. A nagy fáradság-
tól a földre is huppan, jönnek, felemelik, ápolják, és sze-
retnék odaszoktatni a házhoz. A galamb azonban, mi-
helyt ismét érzékeli szárnyait, újólág felroppen az egyet-
len útra, mely vágyainak netovábbja, hogy feltartóztat-
hatatlanul megkeresse származási helyét.

CHR. MORGENSTERN

*

Karod erős, szíved emelkedett:
Végtelen a tér, mely munkára hív,
S ha jól ügyelsz, egy szózat zeng feléd
Szüntelenül, mely visszaint s emel,
Csak azt kövesd. . .

Madách: Az ember tragédiája

*

Az ember nem képes életének célját sajátmaga megteremteni, de képes a célt felismerni és keresni. A mi reményünk Istenre irányul, s szabaddá teszi utunkat Isten felé.

Magunkalkotta célok sohasem vezetnek túl önmagunk korlátain, megrekednek az önérdek hajszolásában.

A keresztény remény ment meg minket a helyben maradástól. A keresztény remény átmenetet jelent.

R. MÜLLER

*

Ó Jézus, te magad vagy az én hitem: forrása minden világosságnak!

Te vagy az én reményem: bíró létedre üdvözítőnk!

Te vagy az én szeretetem: minden vigasz és boldogság!

Egész életem te vagy, fölséges Istenem!

G. THURMAIR

ÉVKÖZI 5.

SZERDA

Életet adó igéid vannak

Igéid, Uram, nem parancsok és utasítások, hanem életcsirák. Szentségi erőt hordoznak, s megtermékenyítik lelkünk talaját. Ha befogadom igédet, akkor sohasem lesz számomra kötél, mely valamerre rángat, hanem lelkem új törvénye, új képessége.

*

Szólj, Uram, mert hallja a te szolgád, örök életet adó igéid vannak. Alleluja!

*

A világosság a világba jött. Az idők távlatain át egy kiáltó hang hívja az embereket, hogy járjanak a világosságban. Az ember földi élete tragikus kozmikus elégiává változik, ha nem figyel föl erre a kiáltásra.

MARTIN LUTHER KING

*

Aki leszáll Róma katakombáiba, érzi: itt a hit emlékei vannak. Holtak ezreinek sírja. A holtak és a múlt emlékeinek ezen a helyén a sírfeliratokon olvastam: „Ez az élet”, vagy: „Élj Krisztusban”. A pogány feliratokat: „Vale”, vagy „Csendesen nyugodjál” a töredezett oszlopok között felváltja a húsvéti hit.

Mi – állítólag – szilárdan őrizzuk atyáink hitét és a hagyományokat. Ám meglegyint-e minket, mássá tesz-e bennünket, megváltoztatja-e világunkat?

V. LÖHR

*

Milyen sok jó is van, és mégsem ízlik a megtevésük! Csakugyan így van, ha az ember nem a jónak az ízetől vezettetve áll neki, hanem csak az eszét követve, vagy alkalomszerűen, esetleg szükségből. Aki azonban a szívüket is beleviszik abba, amit tesznek, azok bölcsek, és mintegy gyönyörködnek a jóság ízében.

Ezt jelenti az, hogy újjá alakulni a bölcsesség szellemében, boldogan megtapasztalni a bölcsesség győzelmét.

SZ. BERNÁT

*

Bölcsesség Lelke, vezes minket a tökéletességre! Te tanúskodsz lelkünkben, hogy Isten gyermekei vagyunk; tapasztald meg velünk az isteni kegyelem gazdagságát, ízeletsd meg szívünkkel, hogy elteljünk igazi lelki örömmel és isteni vígasztalással. Te, az Istenség mély-

sége, add meg nekünk Istennek mélyen bensőséges ismeretét, hogy egész szívvel ragaszkodjunk hozzá, és egy lélek legyünk övele. Amen.

ÉVKÖZI 5.

CSÜTÖRTÖK

Ne vesd meg kezed alkotásait!

Istenem, te semmit sem vetsz meg, még a szemünkben undok teremtményeket sem. Miért is gondoljuk tévesen azt, hogy meg kell vetni önmagunkat, emberi mivoltunkat? Te alkottad az embert, Istenünk, s minden kicsinységünk ellenére sem vagyunk „férgék” a te szemedben. A tiednek lenni: – ez már elég méltóság!

*

Zsoltárt zengek, Uram, tenéked, tanúim mind az angyalok. Örökké tart, Uram, a te irgalmad, ne vesd meg kezed alkotásait.

137 ZSOLT 1, 8

*

A Chartres-i székesegyház kapujában van egy ismert részlet: Ádám teremtése. A keresztény művész azt a pillanatot örökítette meg, amikor a teremtő Isten éppen befejezi remekművét. Ádám arca pontosan a Teremtő arcának tükörképe!

Ez a kőbevésett parabola egyszerű, és mégis beszédes jelképre fordítja át a Genézis szavait: „Az Isten az embert saját képére és hasonlatosságára teremtette.”

SZABÓ FERENC

*

El ne röpödj az égbe, hanem reálisan keresd – a földi életben is a tökéletes keretet! Az Úr igazi szolgálja – az Úr terveinek megvalósítója.

MARCZELL M.

*

Ahogy a méh minden virágból mézet szív, és semmi mást nem keres rajta, úgy az istenkereső lélek is a szeretet édességét meríti hihetetlen könnyedséggel az élet minden vonatkozásából.

KERESZTES SZ. JÁNOS

*

Ó mindenki pártfogója, benned remélünk. A te segítségével senki sem erős, senki sem szent. Sokszorozd meg irgalmadat felettünk, hogy a te irányításod mellett úgy használhassuk fel az evilági javakat, hogy az örök értékeket el ne veszítsük. Krisztus, a mi Urunk által. Ámen.

MISEKÖNYVBŐL

ÉVKÖZI 5.

PÉNTEK

Palástjának szegélye betöltötte a templomot.

Végtelen Isten! A templom nem tud téged befogadni. Te betöltöd az egész mindenséget, és az egész világban akarom üdvösségünket beteljesíteni. A templomban csak palástod szegélyét ragadjuk meg. Nem azért, hogy y remegve szorongassuk, félve az élettől, hanem hogy y köntösöd szélét érintve, erőre kapjunk az élet megszenteléséhez.

*

Abban az esztendőben, amikor meghalt Őziás király, láttam az Urat. Magas és fönséges királyi széken ült, és palástjának szegélye betöltötte a templomot. Szeráfok lebegtek fölötte, mindegyiknek hathat szárnya volt. És szüntelenül ezt kiáltották egymásnak: „Szent, szent, szent a mindenség Ura, Istene”.

Iz 6, 1-2

*

Panem et circenses. A kenyeret és szórakozást követelő ősi jelszó még ma is eleven. Sokan nagy buzgalommal törekszenek arra, hogy a tömegeknek ezt a vágyát kielégítsék. Pedig az anyagias életéhségnek ezen a falán akad fenn minden törekvés, hogy a tömeget valami magasabb fokra vezessük. Vagy származott valaha is bármi nagy tett a polgári jóllakottságból?

D. THALHAMMER

*

Ha az istentiszteletre jöttél, és megáldattál békességgel, vagy megvilágosodással, amire rászorultál; vagy ha vissza tudsz emlékezni az időkre, amikor szent helyeken időztél, és ott bizonyos olyan dolgokat láttál meg, amelyeket a világ nem láthat meg; vagy ha szentbeszédnek nagy hatással voltak rád és lelki javakkal áldottak meg; vagy ha a lelked mintegy átváltozott benned, amikor a legnagyobb szentséghez járultál: – állj meg, mielőtt kétkedsz, hogy az Isten jelen van közöttünk.

NEWMAN

*

Valamiképpen minden emberi személy is „szentség.” Csak az anyagi, a fizikai megjelenését látjuk, de e mögött a külső mögött a barát egy hozzá hasonló személyt ismerhet meg. Az ember persze visszautasíthatja, hogy az emberi személyeket szentségnek tekintse, bánhat velük úgy is, mint dolgokkal.

J. C. BARREAU

*

Értlek, Uram, hisz oly közel vagy hozzám, hogy leheletedet érzem. Érezlek, édes, hatalmas létforrásom! Érezlek s élvezlek! Oltáraidnál, szentségeidben, imáimban ezt keresem: bízó, friss, lendületet, lelket, melyet le nem tör semmi, mert Isten van velem, s az örök élet lehelete csapdossa arcomat.

Forró imádó, hálaadó szívvel borulok le előtted, Uram, s mindenért, újra mondom: mindenért, a keresztert csak úgy, mint szereteted csókjáért, hálát adok. Amen.

PROHÁSZKA O.

Így szólt Péterhez: Evezz a mélyre!

Úgy érzem, ma is ezt kívánod Péter hajójától, Jézusom. Egy-házad nem köthet ki csendes öblökben, nem vesztegelhet a parton. Nekünk mindig mélyebbre kell eveznünk a hit, a tudás és a tapasztalás tengerén. Hogy a mindig újra éhes szívek benned találják meg az örökké új valóságot.

*

Jézus beszállt az egyik hajóba, amely Simon Péteré volt, és kérte, vigye kissé beljebb a partról. Azután leült, és a hajóból tanította a népet. Amikor Jézus befejezte a tanítást, így szólt Simon Péterhez: „Evezz a mélyre”!

LK 5, 3–4

*

Belső elcsenevészedésünk gyökerében ott él az egzisztenciális zárkózottság, hidegség és idegenkedés. Ágoston zsolnártárgybeszédjeiben a következő módon beszél az emberi lét foglatáról: „minden ember idegen ebben az életben . . . Mindenki a saját szívét hordja, és minden egyes szív el van zárva mindegyik szív elől.” Sajátmaga fogságában él az ember.

E megnevezhetetlen lelki szenvedéshez viszonyítva silány hasonlat a betegség, amikor valaki nem hall és nem tud beszélni. Jégpáncél fed mindnyájunkat egyaránt. Láncokkal kötözzük magunkat önmagunkhoz. Az emberi szív első, közvetlen reakciója a védekezés, az hogy felvesszük a három lépés távolságot, hogy bizalmatlanok vagyunk. Ebben a természetes állapotban megcsontosodik az ember, s képtelenné válik a boldogságra.

BOROS L.

*

Ne várjatok állandó nyugalmat és békét. Ez nem földi életünk formája és rendeltetése, hanem lássatok hozzá az élet feladatainak megoldásához.

C. HILTY

*

Aki önmagában felszítja a segítő szót, az megtapasztalja a szót. Aki másnak tartást ad, az megerősíti önmagában a tartást. Aki vigaszt nyújt, önmagában is megerősíti a vigaszt. Aki üdvös működést fejt ki, annak megnyilatkozik az üdvösség.

M. BUBER

*

Uram, add meg nekünk, hogy senkinél se higgyük jobbnak magunkat, hiszen valamennyien bűnösök vagyunk előtted, s mindnyájan a te jóakaratodból élünk. Ha állva maradunk, ez azért van, mert szüntelenül fenn tartasz minket Jézus Krisztus, a mi Urunk által. Amen.

VIDA T.

Nagy lesz jutalmatok.

Akinek jövője van, mindene megvan. Uram, én bízom a magam örök és boldog jövőjében. Soha nem akarom eladni a holnapot a máért. De az igazi jövő az, mely nálad vár rám: a boldog örökkévalóság!

*

Boldogok vagytok, ha gyűlölnek az emberek, ha kivetnek titeket maguk közül, ha gyaláznak titeket az Emberfiáért. Örvendjetez majd akkor és ujjongjatek; nagy lesz jutalmatok a mennyben.

LK 6, 22-23

*

Urunk maga mondotta: meghalni vele annyit jelent, mint megszerezni a boldog bizonyosságot, hogy egy nap vele fogunk élni is. Kettőnk halála kettőnk halhatatlanságának feltétele. Szenvedni annyit tesz, mint megkezdeni a bevonulást a dicsőségbe.

R. PLUS

*

Csak kétfajta szenvedés van: az elkallódott, és az el nem kallódott szenvedés.

CH. PÉGUY

*

Kik az igazságot úgy szeretik, hogy szenvednek is érte, kik meggyőződésükből az erőszakkal szemben nem engednek, hanem inkább mindent elveszítenek, tisztelést, barátságot, vagyont: ezek az igazi nemes lelkek, akik szemében a világ értékei helyes megítélésre kerültek.

Nem kell vértanúnak lennem, s mégis szenvedhetek az igazságért. Szenvedni az igazságért, s csak Isten előtt tisztának lenni, fölséges, isteni lelkület. E lelkek leleplezése lesz az utolsó ítélet fénypontja.

PROHÁSZKA O.

*

A hajnal szárnyas hírnöke – az új nap jöttét zengi már
 és a lelkünket fölverő – Krisztus megint életre hív. Vi-
 gyétek – szól – az ágyakat, – mindent, mi álmos, rest,
 beteg,
 Tisztán virrasztva józanul – várjatok: már közel vagyok.
 Vágd el az álmot, Krisztusunk, – törd meg az éj bilin-
 cseit,
 oldd el rólunk a régi bűnt, – s deríts új világot reánk!
 PRUDENTIUS

ÉVKÖZI 6.

HÉTFŐ

Reménykedünk

A mi reménységünk nem lehet pogány, babonás reménykedés. Urami, én nem abban bízom, hogy a vallás segítségével apró-cseprő ügyeimet, esetleg önző vágyaimat jobban, sikeresebben intézhetem. Többet várok tőled, Uram! Azt, hogy megadd: földi dolgaiban, apró-cseprő ügyeimben a boldog örökkévalóság érlelődjék!

*

**Testvéreim! Ha Krisztus föltámadt a halálból, ho-
 gyan állíthatják egyesek közületek, hogy nincs feltá-
 madás? Ha csak ebben az életben reménykedünk
 Krisztusban, minden embernél szájalomra méltób-
 bak vagyunk. De Krisztus föltámadt a halálból, el-
 sőként a halottak közül.**

1 KOR 15, 12–19–20

*

A keresztény reményből fakadó várankozásunkat gyak-
 ran kinevetik, kigúnyolják vagy lenézik. Összecserélik
 azzal a silány üzleti lelkülettel, amely díjazásra, haszon-
 szerzésre les. Erre a vádra a trentói zsinat nagyon ke-
 mény szavakkal felelt meg: „Aki azt állítja, hogy a jók
 Isten irgalmából és Jézus érdemei folytán nem várhat-
 ják és remélhetik az örök jutalmat”, azok kívülállnak
 az igaz hit közösségén. Az Isten utáni vágyakozás és a
 végtelen élet utáni törekvés nem silányítja, nem értékeli

le az embert. Életünk igazi célját akarni: ez a legnormálisabb dolog, mely egyben Istent is megdicsőíti.

A remény végül is a szeretetbe torkollik. Aki várakozásunkat gyáva menekülésnek nézi a világból, az nem veszi észre, hogy éppen a remény épít a földi életben való hűséges kitartásra. A remény sohasem az olcsó megoldásokat kínálja. Igazában csak erős lelkek tudnak remélni.

R. MÜLLER

*

Életem Uram, Istene! Örök-egy fényességed mindhárom partján dicsérő éneket mondok neked. Énekemmel dicsőségéd tengerére szállok; erőd hullámaiban akarok elmerülni.

Köszönöm, hogy életre keltettél minket, hogy énekelnek az angyali karok: hála mindenért, ami él!

Egyszülötted Istene, örök irgalmad Istene, az eltévedt emberek Istene! Istene mindazoknak, akik mindenfelé szenvednek, meghalnak; testvéri Istenünk minden néhez utunkon! Köszönet, hogy megváltottál bennünket. Légy áldott üdvösségünkért!

Szentlelkednek Istene, lezúdulsz egészen a lelkemig, átjárod belső várkastélyom minden termét és folyútod egész szívemet. Új Földed szent Teremtője: örök-egy Fényed mindhárom partján száll dicséreted. Énekemmel dicsőségéd tengerére szállok, és erőd hullámaiban akarok megmerülni.

G. v. LE FORT

ÉVKÖZI 6.

KEDD

Boldogok, akik éheztek!

Hála neked az éhezésért, Istenem, hisz nélküle nem izlenék a falat. És hála neked, hogy a szívünk is éhes, mert e nélkül nem lenne íze az életnek. De leginkább köszönöm, Uram, hogy a szívünk terád éhes, hogy magadnak alkottál minket.

*

Jézus végighordozta tekintetét tanítványain, és így szólt: „Boldogok vagytok, ti szegények! Tietek az Isten országa. Boldogok, akik most éheztek! Majd kielégítenek egyszer. Boldogok, akik most sírtok. Majd örvendezni fogtok”.

Lk 6, 20-21

*

Karácsony éjszakáján ruhátlanul, apró gyermek alakjában jött e világra az Isten. Az isteni hit, az Istenbe vetett hit is csak úgy költözhet a szívünkbe, léphet életünkbe, ha magunk is megválunk mindentől, ha elfogadjuk gyermeki voltunkat.

A kicsinyek és szegények barátja ő, azoké, akik nem ismerik a gazdagságot, a pénz uralmát!

De azok barátja is,

akik egészség dolgában szegények: a betegeké,

akik semmi összeköttetéssel nem rendelkeznek: az alázatosaké,

akik nem dobálóznak könnyedén címekkel meg diplomákkal: az egyszerűké,

akik nem ismerik a döllyöt, a kínos kevélységet: a szelídeké,

akik sem kiváló tulajdonokkal, sem erényekkel nem dicsekedhetnek: a bűnösöké.

J. LOEW

*

Nem azért jött el Isten, hogy eltörölje a szenvedést, nem is azért, hogy azt megmagyarázza nekünk. De eljött, hogy jelenlétével megtöltse azt.

P. CLAUDEL

*

Jézusom, te mondtad: senkisé nem szolgálhat két Úrnak egyszerre. Add, hogy azok, akik a te szolgálatodra szegődtek, sose essenek az anyagiasság, szellemi-lelki mohóság rabságába. Mutassák meg az anyagiasságban fuldokló világnak a te birtoklásod mindent meghaladó kincsét. Te viszont mutasd meg rajtuk gondviselésed hatalmát, és légy mindig osztályrészük és végső nagy jutalmuk. Amen.

Jaj, ha hizelegnek nektek!

A kellemetlen igazság letör minket, ha szemünkbe mondják. Mégis örülnünk kell neki, hiszen igazság! És életet csak igazságra lehet építeni. Még a kellemetlen igazság is alkalmas arra, hogy világossággal, erővel töltsön el; a hízélgés viszont elaltatja, tévedésében, bűnében hagyja az embert.

*

Boldog ember, aki nem jár a gonoszok tanácsa szerint, nem marad a bűnösök útján, nem ül le a kevélyek közé. Az Úr törvényében leli örömét, azt forgatja eszében éjjel-nappal.

1. ZSOLT 1-3

*

A tévedések szörnyű következményei kényszerítenek vissza az igazsághoz. Én úgy éreztem, hogy a forráshoz kell visszamennem. És ekkor ott állottak előttem az evangéliumok egyszerűségük nagyszerűségében. Soha el nem enyésző kincs!

H. P. MARCHANT

*

A földi életnek csak egy iránya, egyetlen célja van: az Istenben megtalálandó örök élet. A szeretetből teremtetett, szeretetből megváltott és a szeretet nagy művén közreműködő embernek az a rendeltetése, hogy bejusson az istenszeretet soha el nem múló boldogságába.

Mint az iskolásgyermek, aki csak játszik, és nem gondol a kapott feladatra, sem jövőendő felelősségére, éppúgy sok embertársad nem gondol arra, hogy földi élete előkészítése az öröknek.

Nincsenek tudatában, honnan valók, kicsodák, mit várnak tőlük.

F. LELOTTE

*

Szemed olyan, mint a lobogó fény, és alakod világít, mint a déli nap. Ó Istenem, eljön majd az a nap, amelyen meglátom ezeket a szemeket. Ezt az alakot. Milyen áthatóak ezek a szemek! Keresztüllátnak rajtam. Semmi sincs elrejtve előttük. Milyen tiszták ezek a szemek! Mélyükbe nézhetek, mint átlátszó vízbe, de anélkül, hogy fenéig hatolhatnék, mert te végtelen vagy.

Milyen szeretet van ezekben a szemekben! Milyen szelíd és barátságos a nézésük! Mintha azt mondanák: Jöjj hozzám!

NEWMAN

ÉVKÖZI 6.

CSÜTÖRTÖK

Jaj annak, aki halandóra támaszkodik!

Uram, sok örömet kapok emberektől: szeretteimtől, barátoktól, alkalmi ismerősöktől. De érzem, bármennyit kapok is tőlük, szívemet tökéletesen kielégíteni képtelenek. S legyen bár százannyi kedves emberem, boldogságom akkor sem lesz teljes. Csak te adhatsz tökéletes boldogságot.

*

Jaj annak, aki emberben bízik, halandóra támaszkodik, és eltávolodik az Úrtól. Mert olyan lesz, mint a cserje a pusztában, nem ér meg jó napokat, hanem a kiaszott sivatagban tengődik, terméketlen és lakatlan tájakon.

JER 17,5-6

*

A keresztény ember sosem csalódik Krisztusban. Amikor egy keresztény a kereszténységben csalódik, akkor Krisztus mellett mást is kívánt!

Mást, amit szép szavakkal is ki lehet fejezni: megbecsülést, kitüntetést, apostol nevet, közösséget, esetleg áldozatkész segítséget. De ez a „más” összeroppant, s magával sodorta minden reménységét.

Vagy ennél is rosszabb történt: ez a „más” sikerült igazán, s a kereszteny elsüllyedt benne, belefulladt. . .

Szeresd feleségedet lélekkel, szívvel, testtel, légy vele egy és elválhatatlan. De ne tedd őt bálványoddá!

Apád-anyád tiszteld, szeresd gyermekeidet, de ne engedd, hogy elzárják előled az isteni láthatárt!

Szeresd munkádat, munkatársaidat, felebarátodat. De igazán szeresd valamennyit Isten fényénél. S nem mint Isten-pótlékot vagy menekülést Isten előtt!

Isten maga mondta, hogy féltékeny.

Ez meglepő! De ha egy lény mindenét odaadta egy másikért, – ez már megérteti velünk, hogy miért féltékeny?

J. LOEW

*

Uram, te tudod igazán: valaha is rád bízam-e magamat egészen, félelem nélkül. Segíts bizalmatlanságunkon, óvj meg a csüggedéstől! Óvd azokat, akik még az emberek és közted keresik útjukat! Add, hogy megtapasztalják: te vagy az élet és az élet bőségét adod. Tedd őket képessé, hogy felfigyeljenek őket kereső tekintetedre, és terveid mellett döntsenek. Amen.

ÉVKÖZI 6.

PÉNTEK

Aki emberben bízik

Sok esetben keveredik a szeretet a marakodással, s bármennyire érthetetlen is a veszekedés szerető szívek között, gyökere mégis világos: akik egymástól várnak mindent, azok időnként csalódni fognak. Minduntalan rá kell jönniük, hogy a másik fél is véges, sőt kielégítetlen, nem forrása, hanem szomjas keresője a boldogságnak.

*

Aldott, aki az Űrben bízik, és őbenne reménykedik. Olyan lesz, mint a folyóvíz mellé ültetett fa, mely nedves talajba bocsátja gyökerét, és nem fél,

ha jön a nyári aszály: lombja szépen zöldelni fog. A szárazság idején sem kell aggódnia, és soha nem szűnik meg gyümölcsöt hozni.

JER 17, 7-8

*

Ha az ember ráhagyatkozik az isteni Erőtérré, érzi, mint irányítja és tágítja ki szívét maga az Isteni Erőtér, akkora biztonsággal, hogy szinte játszva kerüli el a sok zátonyt, amelybe oly gyakran ütköztek, s amelyen oly sokszor léket kaptak a misztikum iránti törekvések.

TEILHARD DE CHARDIN

*

Semmi sem nyugtalaníthat, semmi el nem rettenthet: minden elmúlik, Isten ugyanaz marad. A türelem és bizalom mindent elnyer. Aki Istent bírja, annak semmi hiánya nem lehet. Isten egyedül elég!

AVILAI SZ. TERÉZ

*

A szenvedélyes lóversenyző a gyakran nyertő lóba helyezi bizalmát, veti reménységét. A kaszinó vendége az általa kitalált számkombinációba. A családanya minden reménységét vizsgára készülő fia jövődő sorsába veti. A tisztviselő a karrier végén ráváró biztos nyugdíjba. . .

Ám a versenyló még csak az elsők közt sem szerepel, a szerencsejátékon tönkremennek, a fiatalember rossz lányt vesz feleségül, a nyugdíjas meghal előbb.

De a keresztény ember bizalmát nem emberbe, hanem Krisztusba helyezi!

J. LOEW

*

Uram, ahogy akarod, úgy haljak meg.
Uram, amilyennek akarsz, olyan legyek.
Adj műremeket vagy kis cserepet,
fogadj üdvözlő csókkal vagy dobj rám követ,
csak segíts épp ott, ahová küldesz!
Lángtengerbe állíts vagy vízörvénybe,
Lépjek virágos rétre, feküdjem vérben:
jó lesz, csak legyek Atyám kezében!

R. J. SORGE

Jaj nektek, akik jóllaktatok!

Valóban jaj annak, aki célbaérkezettnek érzi magát. Az ilyen ember öntelt gög je szinte elviselhetetlen. S szíve =hamis-jóllakottsága bezárja szívét a szép és jó befogadására. Addig érdemes élnünk Úram, akaratod szerint, amíg éhesek vagyunk a Végtelenre.

*

Jaj nektek, gazdagok! Megkaptátok már vigasztalástokat. Jaj nektek, akik jóllaktatok! Majd éhezni fogtok. Jaj nektek, akik most nevettek! Keservesen fogtok sírni.

LK 6, 24-25

*

Az önnevelés legnehezebb feladatainak egyike, hogy a bírvágyat megfékezzük, és az értelemnek és mértékletességnek vessük alá. Jézus a mi örök példaképünk tudta, hogy kell testi-lelki lakoma-óra az embernek. Nem élt csak vadmézből és sáskából, mint előfutárja. De minden földi dolog élvezésében nem azért vett részt, hogy birtokoljon, hanem hogy a földies éhségtől megváltson mindnyájunkat, s megmutassa, hogyan válik a mértékletes földi javakkal élés megszentelt tevékenységgé.

A. SORG

*

Nem akarjuk azt mondani, vagy tanácsolni nektek, hogy vessétek meg az Isten műveit, vagy azt, amit jósága teremtett, hitetekre hátrányosnak tekintsétek. Használjátok a teremtmények különböző fajtáját és ennek a világnak egész pompáját, amint azt az értelem és mértéktartás megkívánja.

Minthogy azonban a jelenlegi életre születünk, de az eljövendőre újjászülettünk, ne függjön szívünk az ideigtartó javakon.

NAGY SZ. LEO

*

... arany nélkül, tömjén nélkül
érnék hozzád, Jézusom.
Jaj és mire odaérnék,
hova a csillag vezet,
te már függnél a kereszten,
és a lábad csupa seb.
S ahelyett, hogy bölcsöd köré
szórjak tömjént, aranyat,
megmaradt szegény mirhámmal,
keserűszagú mirhámmal
kenném véres lábadat.

BABITS M.

*

Mindenki érzi, hogy Isten országában az első hely a szegényeké és szürkéké. Ez csaknem igazságtalanság lenne, ha a szegénység kapuja nem állana mindenki számára nyitva.

CH. PEGUY

*

Add, Urunk, hogy meneküljünk a gazdagság vágyától, a sok esztelen és káros kívánság kelepccéjétől, amelyek romlásba döntik az embert. Törekedjünk inkább igazságos lelkiületre, és add, hogy tekintsük az igénytelenségtől kísért igazlelkűséget a nyereség bő forrásának. Amen.

Amilyen mértékkel mérték, olyannal fognak visszamérni

Uram, ijesztő a szavad. Mi lesz velem az ítéletkor, ha valóban úgy mérsz nekem, mint én az embereknek? Hiszen könnyen ítélkező, nehezen megbocsátó, keveset elnéző vagyok. Sőt néha még kegyetlen is. Így hát mi vár rám az ítéletkor? Tudom, te nem ijesztgetni, hanem jobbítani akarsz, Krisztusom.

*

Ne ítélkezzetek, hogy meg ne ítéltessetek! Ne kárhoztassatok senkit, akkor titeket sem fognak kárhoztatni! Bocsássatok meg, és ti is bocsánatot nyertek! Adjatok, és adnak majd nektek is!

LK 6, 37–38

*

Az Emberfiának arca, melyről egykor ítéletünket leolvashatjuk, már most reánk tekint, titokzatosan, minden emberi arcból, mert valahány ember, mind az ő testvére és nővére.

És ajka mindig ugyanazt mondja: Amit e legkisebb testvéreim közül eggyel is tettetek... vagy nem tettetek... És ez a hang nem hallgat el többé, hanem betölti egész örökkévalóságunkat. Vajon fölemelhetjük-e fejünket a megkegyelmezettek és az élők bizalmával, hogy az Emberfiának arcába tekintsünk?

K. RAHNER

*

Túlságosan keresztény vagyok, semhogy ne éreznék legyőzhetetlen rettegést, ha valakiről ítéletet kell mondanom. Ne ítéljete! – ezek a legfélelmetesebb szavak, melyeket valaha is kimondtak; egyike azoknak, amiket sosem lehet elfelejteni.

CH. PÉGU

*

Ha nem kárhoztatunk másokat, azt az embernek, mint pozitív lelki erőnek s alkotó jóakaratnak szempontjából tesszük. Ez nem a mafla együgyűség ajánlása, mely mindenre ament mond. Látom mások hibáit, de nem ütöm agyon őket. Nem, én pozitív erővel vagyok telítve, felül-emelkedem, s tudom az embert elviselni s előrevinni a jóban. Szabadságot adj, Uram, a belső torz alakulásokkal szemben!

PROHÁSZKA

*

Kegyes Jézus, emlékezzél,
Hogy érettem kint szenvedtél,
Mentsd meg, kit véreden vettél.

Kerestél, értem fáradván,
Meváltottál a keresztfán:
Munkád haszna áradjon rám.

Igaz, Te, a bosszulásban,
Légy bő a megbocsátásban,
Míg nem állok számadásban.

Celanoi Tamás: Dies irae

ÉVKÖZI 7.

HÉTFŐ

Kezedbe adta ellenségedet

Megvallom neked, Uram, néha önkéntelenül is, akarattal is álmodozom ilyesmiről: mi lenne, ha kezembe kerülne ellenségem? Jólesik az ilyen ábrándozás, pedig micsoda veszélyes dolog! Ébren tartja bennem a gőgöt, a bosszút, s nem ad helyet a te Szentlelkednek. Mivel vagyok különb ellenségemnél, ha hasonló rosszindulat él bennem?

*

Dávid egyik éjjel társának, Abizájnak kíséretében belopódzott Saul táborába. Sault alva találta sátrában, dárdája a földbe szúrva ott volt a feje mellett. Egész

serege és a fővezér, Ábner is aludt. Akkor így szólt Abizáj Dávidhoz: „Kezedbe adta ma az Isten ellenségedet. Hadd szegezzem ezzel a dárdával a földhöz!”

1. SÁM 26, 7-8

*

Felebarátom is éppen olyan ember, mint én vagyok. Az ő sorsa lehetne az én sorsom is!

Isten képmása, akárcsak én.

Ő is Krisztus váltotta meg, akárcsak engemet.

Isten azt parancsolja nekem, hogy őt úgy szeressem, mint magamat. Amit neki teszek, Jézus úgy nézi, mintha neki tettem volna.

Nem lehetek tanítványa tehát, ha nem szeretem az embereket.

F. LELOTTE

*

Stuart Mária kivégzése előtt a Miatyánkot latinul és angolul mondta el; még egyszer megbocsátott ellenségeinek, aztán megcsókolva a feszületet, felkiáltott: Ahogyan kiterjesztetted kezedet a kereszten, Jézus, úgy fogadj most be kegyelmedbe!

Ahogy a szentek vártak a nagy találkozásra, úgy várjuk mi is a nagy egyesülést, mint kegyelmünk óráját.

A. SORG

*

A legnehezebb a szeretetben a kockázat, a sötétbe ugrás, a lépés a halálba. Azért, hogy elérjük az életet!

Ha szeretsz, odaadod magad ellenségednek is. Így gazdagodsz azáltal, aki megfoszt mindentől téged. Így a szeretet a végtelen felé növeli azt, aki szeret, mert aki kész magáról teljesen lemondani, az fölfedezi a többi embert is, és egyesül az egész emberiséggel.

M. QUOIST

*

Uram, azért jöttél, hogy életünk teljes legyen. Mindenkít meghívtál barátságodra.

Nemcsak a hívőket hívtad meg, hanem azokat is, akik téged s a tiedet üldözik. Te mondtad, szeressük egymást. Te tanítottál meg így imádkozni: „miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek.”

Add, kérünk, hogy eljöjjön a te országod, nemcsak nekünk, hanem mindenkinek, mert te mindenkit meghívtál a veled való örök életre és barátságra. Amen.

KEMPIS NYOMÁN

ÉVKÖZI 7.

KEDD

Hadd szegezzem a földhöz!

Uram, nekünk sem ekkora lehetőségünk, sem talán ekkora szenvedélyünk sincs a bosszúálláshoz. Egy csapással elpusztítani valakit képtelenek lennénk. De sok apró szúrással, ismételt kellemetlenséggel mennyiszor szabadjára engedjük bosszuálló, vérszomjas természetünket!

*

Így szólt Abizáj Dávidhoz: „Kezedbe adta ma az Isten ellenségedet: hadd szegezzem ezzel a dárdával a földhöz; egyetlen döfés elég, másodikra nem lesz már szükség.” Erre Dávid így felelt Abizájnak: „Meg ne öld, mert ki nyújthatná ki kezét büntetlenül?”

1 SÁM 26, 8–9

*

A másik az, akivel utadon találkozol, aki melletted nő fel, melletted örül és bánkódik, aki melletted szeret vagy gyűlöl, akiről azt mondd: őt látom mindenben, vagy azt: látni se bírom!

Akiről nem mondasz, nem gondolsz semmit, mert elhalsz mellette anélkül, hogy ránéznél, hogy meglátnád.

A másik az, akivel egyesülnöd kell, hogy teljes ember, mindenki testvére légy. Akivel egyesülnöd kell, hogy sikerüljön az életed, és megmentsd magadat az egész emberiséggel együtt.

A másik az, akivel mindennap együttműködsz a teremtés befejezésén.

A másik a felebarátod, akit szeretned kell teljes szívedből, teljes lelkedből, minden erődből.

A másik az, aki előtt ítéletet mondanak majd fölötted.

A másik az Atya küldötte, Krisztus szeretetének fel-szólítása.

A másik az, aki által Isten megnyilatkozik, Isten hív, Isten gazdagít, aki által Isten szeretetünket leméri.

A másik a te mindennapi kenyered, mindennapi osztád.

A másikat Jánosnak, Péternek, Annának, Szabónak, Kovácsnak hívják.

A másik: Jézus Krisztus.

M. QUOIST

*

Könyörülj rajtunk, Uram, könyörülj rajtunk!

ÉVKÖZI 7.

SZERDA

Imádkozzatok rágalalmazóitekért!

Ha szemtől-szemben vádaskodnak ellenünk, vagy akár átkoznak is, még mindig könnyebben tűrjük, mint ha hátunk mögött mondanak rosszat rólunk. Tudod, Jézusunk, hogy mennyire fel tudunk háborodni az ilyenek. Bárcsak belátnánk, hogy – ha a másik valóban igazságtalan és aljas, – akkor szájalomra méltó, szerencsétlen ember. Az ilyenekért pedig imádkozni kell!

*

Jézus a hegyi beszédben így szólt tanítványaihoz: Hozzátok szólok, akik hallgattok engem. Szeressétek ellenségeiteket! Tegyetek jót azokkal, akik gyűlölnék titeket! Áldjátok átkozóitokat, és imádkozzatok rágalalmazóitekért!

LK 6, 27–28

*

„Atyám, bocsáss meg nekik, mert nem tudják, mit cselekszenek.” – Krisztus már nem tehet semmit. Keze, lába keresztre van szögezve. Beszélni azonban még tud, bár kínosan akadozva, de közelséget szomjazó lelkéből.

E szavakban teljes megbocsátás, nagy odahajlás van minden léthez. Még egy végső mentséget talál mindenki számára.

Komolyan kell vennünk ezt a szót. Egy embert sem szabad elítélnünk. Mindenek előtt azokat nem, akik fenn hirdetik, hogy nagyon jól tudják, mit cselekszenek. Mindannyian gyermekek vagyunk még, nem ismerjük ki magunkat a fölbecsülhetetlen értékeket rejtő világban. Egy embert sem szabad elítélnünk örök lényegében. Mindig mentegetnünk kell.

Keress mentséget a többiek számára; ha kell, kétségbeesetten keress; ha semmit sem találsz többé, akkor meg mondd Krisztus szavát, hisz nem tudják, mit cselekszenek.

BOROS L.

*

Örök Ige, Isten egyszülött Fia! Taníts meg bennünket igazi megbocsátásra és nagylelkűségre üldözőink iránt. Adjunk számolgatás nélkül, nem törődve a másoktól kapott sebekkel; áldozzuk fel magunkat, más jutalmat nem várva, csak azt a tudatot, hogy legszentebb akaratomat teljesítettük. Amen.

LOYOLAI SZ. IGNÁC

ÉVKÖZI 7.

CSÜTÖRTÖK

Tartsd oda a másikat is!

Helyes dolog ez, Uram? Nem bátorítottam-e fel még több bűnre azt, akivel szemben engedelkeny vagyok? Persze tudnom kell: te sem így adtad oda testedet a kínzóknak, hogy abból a te gyöngeséged látszott. Hanem inkább mindenre kész szereteted, rendíthetetlen elvhűséged, a gyalázat közben is ragyogó méltóságod. Ha bennem is ez tükröződik, nem kell félnem szelidségem kiutatásától.

*

Jézus így szólt tanítványaihoz: Ha valaki megüti egyik arcodat, tartsd oda a másikat is! Ha elveszik köpenyedet, add oda köntösödöt is! Aki kér tőled, annak adj, aki elveszi, ami a tiéd, attól ne követeld vissza.

LK 6, 29–30

*

Ha menekülsz az ellenfeled üldözőbe vesz, vagy mihelyt összeakad veled, nekivadulva az első próbától, ronggyá rugdal.

Odanyújtani a másik arcot annyit jelent, mint nem kapni meg a második pofont. Annyit jelent, mint az első láncszem után elvágni az elkerülhetetlen rosszak láncolatát. Ellenfeled, aki ellenállásodra vagy menekülésedre számított, megszégyenül előtted s önmaga előtt. Mindenre számított, csak erre nem. Megzavarodik, az a zavar lesz úrrá rajta, amely már szinte szégyenkezés. Itt az alkalom, hogy magára eszméljen.

PAPINI

*

Szenvedni ajándék, mert a szeretet jele; az Atya bizonysgot adott erről. Krisztus életében bebizonyosodott, hogy a szeretet legnagyobb ajándéka a másokért való szenvedés.

Ha tisztában vagyunk azzal, hogy bűnösök vagyunk, és szükségünk van a megbocsátásra, akkor nagyon könnyű megbocsátani másoknak.

Ha mástól szenvedés ér, fogadjuk mosolyogva. Ez a legnagyobb ajándékunk Istentől, hogy mosolygunk rá; hogy van bátorságunk egy nagy mosollyal elfogadni mindazt, amit másokban ad, és odaadni mindazt, amit mások által elvesz.

CALCUTTA-I TERÉZ ANYA

*

Úr Jézus Krisztus, néped örök főpapja és szolgálómestere! Kérünk, öltöztess megértő türelembe választottaidat, vigasztald őket csalódásaikban. Óvd meg őket a

megzavarodástól, ha méltatlanul bánnak velük, töltsd el őket a megaláztatások közt szeretettel a kereszttel. Amen.

G. COURTOIS

ÉVKÖZI 7.

PÉNTEK

Ahogy akarjátok, hogy veletek bánjanak

Könnyen becsapjuk magunkat, Urunk. Mi mindig azt hisszük, hogy mi jók vagyunk a másikhöz, és nem vesszük észre, – nem akarjuk észrevenni! – hogy mennyire terhére vagyunk másoknak. Szeretjük őket – a magunk módján, de nem úgy, ahogyan ők elvárják tőlünk.

*

Úgy bánjatok az emberekkel, ahogyan akarjátok, hogy veletek bánjanak! Ha csak azokat szeretitek, akik titeket szeretnek, micsoda hálát érdemeltek? Hiszen ezt megteszik a bűnösök is!

LK 6, 31–32

*

Nincs az az ember, aki egy másik embert olyannak szeretne, amilyen. Változtatni akarunk rajta, mert mindig csak látomásokat szeretünk.

P. VALÉRY

*

A léleknek két kapuja van; az egyik Istenhez vezet, a másik az emberekhez. Egyszerre nyílnak ki. Nem lehetünk nyitottak Isten felé, ha ugyanakkor elzárkózunk felebarátunk felé. Ha egy jámbor ember azon panaszkodik, hogy nem találja Istent, nem érez meg semmit, nem tud imádkozni, akkor a felebarát felé szélesre kell tárnia szíve kapuját, minden előfeltétel nélkül. Akkor majd nem fog nyikorogni az Isten felé nyíló ajtó sem.

V. LÖHR

*

„Milyen szívesen adnék ennek vagy annak valami ajándékot, de egyszerűen nincs rá módom!” – Jutott már eszedbe hasonló gondolat?

Soha ne adj ajándékot, ha nem szívesen adod, ha azt nem kíséri őszinte jóindulat a másik ember irányában. Gondolj arra: megérezhető, milyen kézből jön az ajándék; – baráti, nyílt, meleg, vagy pedig hűvös, számító kezek nyújtják-e. Nehogy sebet üss ajándékkal; hisz az ajándékozásnak örömet kell okoznia mind az ajándékozó, mind a megajándékozott részére. Ajándékozz épp ezért inkább belső értékeket: lelkiületedet!

M. DUDLE

*

Krisztusom! Kérlek, ajándékozz meg engem nemesen érző szívvel. Legyek nagyvonalú az életben, hogy mindig azt válasszam, ami fölfelé vezet, s nem a gyűlölködés mélyébe.

Legyek nagyvonalú a világ előtt, hogy értsem meg mások nyomorúságát, anélkül, hogy magam hasonlóvá válnék.

Legyek nagyvonalú az emberek előtt, hogy mindenkinek legyen szerető szavam, a gyengékhez, elesettekhez, ellenségekhez is.

S legyek mindig nagyvonalú előtted, hogy szolgálatodra készen álljak, érted éljek és érted haljak, szeretetben. Amen.

ÉVKÖZI 7.

SZOMBAT

Ha csak azokat szeretitek, akik szeretnek

Uram, sokszor a minimum alatt vagyok, hisz még azokat sem szeretem, akik szeretnek engem. Pedig te nagylelkűbb életre tanítasz minket, s felkínálsz hozzá kegyelmedet.

*

Az első ember a földből való, földi; az új, krisztusi ember a mennyből való, mennyei. A földből való ember evilági, a mennyből való ember a kegyelem

**életét éli. Éppen ezért, amit magunkon hordtuk a földi ember képét, ugyanúgy hordani fogjuk a meny-
nyeinek képét is.**

1 KOR 15, 47–49

*

Ember vagyok, s hiszek az emberben. Nem is az emberben. Az ember vakon botorkál, de a világ nyitja és súgja útjait. Az ember primitív lény, de az állat még primitívebb. Nem állatot kívánok, nem is embert! Többet!

BABITS

*

Aki az eget megalkotta, megmutatja az utat is oda, ám-bár a cél és az út eltérnek. Ott fent tiszta örömök, – de hogy elérjünk odafentre, izzadság és vér, türelmes, hosszú küzdelmek évtizedei.

R. PLUS

*

Elemi erővel tör fel ma az óhaj az ünnep után, az öröm után, a „város” után, „ahol vidám lakoma folyik, ahol nevetés csendül, ahol épp táncra perdültek, és a legjobb borok még ott állnak az asztalon.” – De hiú ábránd lenne ünnepet akarni igazán ott, ahol nincs helye Isten transzcendenciájának. Ez azt jelenti, hogy számolunk eljöveteleivel, nem isszuk magunkat részegre a világ mégoly jó boraiból sem. Azok még nem változtak át az örök itallá.

De ezt az átváltoztatást elővételezhetjük ünneplésünkkel.

C. BAMBERG

*

Uram, zárj engem szíved legmélyére, s míg ott tartasz, égess, tisztíts, tégy izzóvá, szentelj át egészen szíved ízlése és tetszése szerint. Ó, zárj örökre magadba, Uram.

TEILHARD DE CHARDIN

Megmutatkozik az ember, ha beszélni kezd

Mennyi mindent kimondok, Istenem, amit igazán nem, vagy egészen másképpen akartam mondani! Nem szabad tévedésnek tekintenem az ilyent, hanem szívem mélyéről jövő híradásnak. Ha ajkam megnyilatkozásaira figyelek, teljesebb önismeretre jutok.

*

Amint visszamarad a polyva rostálásakor, éppen úgy megmutatkozik az ember gyarlósága, ha beszélni kezd. A kemence teszi próbára a fazekas edényeit. Az igaz embert pedig beszédmódjáról ítélik meg.

SIR 27, 4-5

*

Azonosságom titka Isten szeretetében és irgalmában rejlik. Azért egyetlen problémától függ egész életem, békém és boldogságom: fölfedezni önmagam, miközben fölfedezem Istent. Ha megtalálom őt, meg fogom találni saját magamat, és ha megtalálom a magam igazi énjét, megtalálom őt.

*

TH. MERTON

Tekintsük meg életünk mélyét, nemcsak azért, hogy gyónási felkészüléshez hasonlóan, múltunkat tanulmányozzuk, hanem hogy egyrészt azt megállapítsuk: most kik is vagyunk, mivé alakultunk bűneink letagadhatatlan története folytán, – másrészt hogy észrevegyük: mivé alakulhatunk még bűneink folytán.

Tekintsük meg életünk színterét, melynek egyben Isten színterének is kellene lennie. Ezzel szemben: ezt a községet, ezt a házat, ezt a munkahelyet, ezt az utcát, ezt az üzletet, ezt a szobát létem belső hazugságával, belső romlottságommal, árulással megrontottam. Meg kell borzadnunk, ha odajutunk, hogy mindezek a dolgok elé mínuszjelet kell tennünk.

*

K. RAHNER

Aki többet akar életéből csinálni, meg kell tanulnia várni. Nem szabad kiábrándulnia és elcsüggednie. Meg kell fékeznie önző akaratát, fel kell adnia kicsi, sőt kicsinyes nézőpontjait. Legyen optimista, vállalja a hit kockázatát, bízva abban, hogy Isten jóságában nem fog elkésni.

P. HASCHEK

*

Mibe fogódzzék a szellem? Hisz te minden értelmet felülmúlsz. Kimondhatatlan vagy, mert minden, amit ki lehet mondani, belőled származott. Minden lény, akár beszél, akár néma, téged hirdet. Minden lény, akár gondolkodik, akár nem, megdicsőít téged. A mindenség vágyódása, a mindenség sóhaja mind hozzád száll föl.

Amen.

NAZIANZI SZ. GERGELY

ÉVKÖZI 8.

HÉTFŐ

Olyan a tanítvány, mint mestere

Te légy tanítómesterem, Jézusom! Aki csak beszélt veled, szeretetedben valakinek érezte magát, és jobbá lett, ha lelke fogékony volt. Szavad fölemelt, bizalmat adott, jóra serkentett. Bárcsak én is nyomodban járnék, s beszédemmel szebbé tenném mások életét!

*

Vezethet-e vak világtalant? Nemde mindketten együtt esnek bele a verembe? Olyan tanítvány, mint a mestere: annyi képzést kap, amennyit mestere adni tud neki.

LK 6, 39–40

*

Istennek irántunk való szeretete elképzelhetetlen. Isten nagyobb a szívünknel, a gondolkodásunknál, a kutatásunknál. Fölötte áll szűkkeblűségünknek, mert türel-

mesen alkalmazkodik hozzánk. Velünk akar járni az úton, az emberek minden útján.

Nem látszik, hogy megsértődnék tanítványai pesszimisztikus kijelentései miatt, de olyan mondanivalói vannak számukra, amelyek megrázzák, és bensejükben lángra gyullasztják őket, kiragadják rövidlátásukból és kedveszegettségükből. Mit ismétel nekik újra meg újra? Ezt: Isten megtartja ígéreteit! Nagypéntek óta nem a halálé a végső szó. Minden utunk végén ott áll, szivárványként ott boltozódik fejük felett egy roppant remény. Ennek a reménynek a neve: húsvét. Ígéretet és sejtést hordoz.

Egyetlen kereszténynek sincs soha joga arra, hogy elfelejtse, vagy magának tartsa meg ezt az üzenetet.

SUENES BÍBOROS

*

Ments meg, Uram, engem attól, hogy olyan dolgokat nézzek, amelyek rossz gondolatokat ébresztenek bennem. Inkább vakuljak meg!

Ments meg, Uram, engem attól, hogy számat piszkos szavakkal szennyezzem be. Inkább némuljak meg!

Ments meg, Uram, engem attól, hogy káromkodó és átkozódó szavakat hallgassak. Inkább süketüljek meg!

GANDHI

ÉVKÖZI 8.

KEDD

Mit látod meg a szálkát?

Visszataszító dolog, ha valakinek szemében felcsillan a hi balesés vagy a pletykálkodás öröme. Jézusom, én nem akarom hogy torz ünneppé legyen szívemben mások bűne.

*

Mit látod meg a szálkát felebarátod szemében, saját szemedben pedig nem veszed észre a gerendát? Vagy hogyan mondhatod embertársadnak: ba-

rátom, hadd vegyem ki szemedből a szálkát, közben pedig nem veszed észre saját szemedben a gerendát. Képmutató! Vesd ki előbb a magad szeméből a gerendát!

Lk 6, 41–42

*

Gyorsan ítélsz! Hamar megvan a véleményed embertársadról. Pálcát törsz fölötte, és a pálca... törve marad.

Csak Isten képes az embert egészen kiismerni. A lélek birodalmát csak ő tudja teljesen áttekinteni. Tehát csak ő ítél igazságosan. A mi ítéletünk mindig téves, mert mi csak egy réteget láthatunk az emberből.

J. ROSCHE

*

Az alázatosság másokkal szemben gyökere, forrása, sőt anyja, dajkája, erőssége, kincstartó háza minden tökéletes jóságnak. Miképpen az épület elomlik alap nélkül, a fák virágot és gyümölcsöt nem adnak gyökér nélkül, gyermekek nem születnek és nőnek fel anyai gondoskodás nélkül: – úgy a keresztény nagyság és mennyei jószág sem lehet meg másokkal szembeni alázatosság nélkül.

PÁZMÁNY P.

*

Bízzál, mindig bízzál a másokban; minden látszat ellenére is, kudarcok ellenére is!

Ha azt mondd a másoknak: veled semmire sem lehet menni, akkor az a másik, aki már amúgy is sokat bajlódott magával, meg sem kísérli, hogy valamit is tegyen.

M. QUOIST

*

Mikor tudok majd igazán szeretni, Uram?

Azokat szeretni, akik szeretetemet sohasem viszonzák, azokat szeretni, akik csak bajt okoznak, akik mindig más véleményen vannak.

Egész egyszerűen: szeretni felebarátomat, azt, akit nem én választottam?!

J. LOEW

Vezethet-e vak világtalant?

Nem jó az, Istenem, ha túlságosan szeretek tanácsot adni, mások ügyeibe belekontárkodni. Sajnos, gyakran előfordul ez: fontoskodom, pedig voltaképpen magam is vak vagyok, dirigálok, pedig magam sem tudom a megoldást. Nagyobb óvatosságra van szükségem!

*

A jó ember szívének jó kincstárából jót hoz elő, a rossz azonban rosszat hoz elő a rosszból. Mert a szív bőségből beszél a száj.

LK 6, 45

*

Ne sajnáljuk azt az időt, amit a másokkal való beszélgetésre fordítunk, holott talán hasznosabb és jövedelmezőbb és előmenetileg jobbnak látszó dolgokra fordíthatnánk. Nem fordíthatjuk jobbra, mint hogy mást meghallgassunk, másnak örömet szerezzünk, mást vigasztaljunk, másoknak jók legyünk, másoknak a szeretetétbe tudjunk férközni.

Sík S.

*

Egyetlen kivételezett lény van, aki egészen elfogadhatja önmagát. Az egészen kicsiny gyermek. Hangosan ordít egész éjjel? Nem baj! Összepiszkítja magát? Milyen aranyos! Minden tekintetben súlyosan terhére van környezetének? Édesanyja szemében akkor is a világ legdrágább kincse. Elfogadják őt úgy, ahogy van, és ennek megfelelően ő is elfogadhatja önmagát. Ha van egészen boldog lény, az az egészen kicsiny gyermek. Fenntartás nélkül szeretik. Ennyire később sohasem fogják szeretni. Később a szeretet mindig feltételekhez lesz kötve. Az ember egész életében keresi az elveszett boldogságot. Életének első hónapjaiban megtapasztalta, tudja tehát, mi az, de később még halvány visszfényét is nehezen találja meg.

Mit kellene tennünk? Embertársaink lépten-nyomon ítéletekkel – valójában fenyegetésekkel – találkoznak, amelyek arra készítetik őket, hogy ne fogadják el önmagukat. Ezért rosszul érzik magukat, boldogtalanok, nem értik önmagukat, nem tudják, mit akarnak.

Első feladatunk az lenne, hogy lehetővé tegyük embertársainknak, hogy „olyanok legyenek, mint a gyermek.” Elfogadjuk őket feltétel nélkül, úgy ahogy vannak. Ha rosszat tesznek, mondjuk meg, de ne tekintsük őket magukat rosszaknak. Legfőképpen engedjük meg, hogy őszinték legyenek. Ne toroljuk meg az őszinteséget! Ha embertársunk legalább tőlünk biztonságban érzi magát – mert mi nem ítéljük el, nem nézzük le semmiért – ha legalább mi elfogadjuk őt olyannak, amilyen, ez lehetővé teszi számára, hogy önmagát is elfogadja.

FÖLDÉNYI J.

*

Uram, tőled kaptam értelmemnek drága talentumát. Nem akarom ezt a talentumot parlagon hagyni.

Becsületes akarok lenni, s nem akarom magamat áltatni, hogy megértettem valamit, amíg csak félig fogtam fel értelmét. Mások előtt sem akarom azt a látszatot kelteni, mintha ilyen dolgokkal tisztában volnék.

Mindig önhittség nélküli teljes munkát akarok végezni, s nem fogom azt felénél abbahagyni.

Uram, Jézus Krisztus, világ világossága, segíts a világosság fiává lennem! Amen.

F. LELOTTE

ÉVKÖZI 8.

CSÜTÖRTÖK

Gyümölcseről ismeritek meg a fát

Lehet mérges a csalóka szépségű bogyó, hozhat a jótűz gomba keserves halált. Nem biztos, hogy a szívemet kellemesen elbódító társalgás valóban jót tesz nekem. Nem a hízélgést, hanem a jóakarató szavakat akarom szeretni, Uram, még ha kellemetlen igazságokat közölnek is.

*

Nincs jó fa, amely rossz gyümölcsöt teremne. Rossz fa sincs, amely meg jó gyümölcsöt hozna. Mert a fát gyümölcseiről lehet megismerni. A tövisről nem szednek fügét, sem a túskebokorról nem szüretelnek szőlőt.

Lk 6, 43–44

*

Nem szeretjük azt, aki arra kényszerít bennünket, hogy ne azok legyünk, amik vagyunk; de azt sem szeretjük jobban, aki arra kényszerít, hogy azoknak mutatkozzunk, amik vagyunk. Azt szeretjük, aki azt hiszi, hogy azok vagyunk, amik lenni szeretnénk.

P. VALÉRY

*

A hívő embernek Isten vezetése alatt sok mindent meg kell értenie el kell szenvednie, végig kell tapasztalnia, hogy ezáltal siettesse az egész teremtet világnak Istennel való kibékülését és elősegítse Isten felé való szárnyalását. A keresztény ember élete nem lehet tehát a megszokott szolgaság, hanem a lángoló együttműködés és a bizakodó várakozás életének kell lennie. Minden nap készülnünk kell a Krisztus által lehetővé tett, Istenben való tökéletes megújulásra, mert hiszen az emberiség évezredek vándorlása Istentől indult el, és Istenben kell is végződnie.

PAPINI

*

A nyitott ember, a tágas ember mindent befogad, ami a világot – bárhogyan és bármilyen formában – tükrözni képes, mert az igazságból minden emberi nézetben, törekvésben és véleményben kikristályosodik egy-egy darabka.

JUHÁSZ F.

*

Állj mellettem, Uram! Követelj tőlem, és figyelmeztess!
Segíts és irányíts!
Éreztesd velem azt az erőt, ami belőled árad, és mindent átalakít, hogy örökké hű maradhassak hozzád.

K. TILLMANN

Tanúskodik az emberi szív érzéseiről a beszéd

Uram, téged senki sem tudott félrevezetni; akkor sem, ha csak azért szólt, hogy ezzel szándékait vagy érzéseit leplezze. Szent-lelked megadja nekem is a beszédek megkülönböztetésének adományát, ha engedem, hogy ő kormányozzon engem.

*

A fa gondozásáról gyümölcse tanúskodik. Az emberi szív érzéseiről pedig a beszéde. Senkit se dicsérj, mielőtt nem beszélt, mert az az ember próbája!

SIR 27, 7—8

*

Beszédéről ismerni meg az embert, hogy ki kicsoda. Mindnyájan találkoztunk már olyan emberrel, akinek a szava szíven talált minket, mert több volt önmagánál: egy magasabb világ szócsöve. De olyan szólam is bőséggel akad, amit megértünk ugyan, mégsem mond számunkra semmit sem.

Az az ember, aki önmagát keresve elzárkózik, hogy „a nagyot játssza”, nem hallja meg többé embertársai szavát. Mélységesen megdöbbenő, hogy az emberi beszéd nem teremt már egységet ember és ember között: bár ugyanazt a nyelvet beszéljük, mégsem értjük meg egymást.

A szó ahelyett, hogy összekötne bennünket, szakadékot teremt ember és ember között. Csak a becsületes, őszinte és igaz szándékú szó képes arra, hogy hidat verjen e szakadék fölött.

*

Miért vagy olyan bonyolult, amikor imádkozol? Szó-özönnel árasztod el Istent, amint a társadat szoktad lero-hanni, hogy lélegzethez sem jut.

J. ROSCHE

*

Ébred a hajnal csillaga,
S a felkelő fényt hirdeti,
Az éjszakák homálya hull,
Ragyogjon ránk a tiszta Fény.

Kérünk azért, Üdvözítő,
Hogy fényességed töltsön el,
Ragyogja be napunk a fény,
S botlás ne érje lépteink.

Nagy Sz. Gergely: Tu Trinitatis . . .

ÉVKÖZI 8.

SZOMBAT

Az öregkor alkonyán

Segíts meg, Jézusom, hogy az évek múlása ne tegyen kibírhatatlan fecsegővé, vagy mogorva szótlanná! Ne legyek zsémbes vagy örökké siránkozó. A rohanó idő ne szárítsa ki érdeklődésemet mások iránt, hanem a megsziporodott szabad idő új lehetőség legyen számomra.

*

Az Úr házában van az igazak otthona, kegyelméből nagyra nőnek. Járlanak bár az öregkor alkonyán, erényes életük gyümölcsöt terem.

ZSOLT 91, 14–15

*

Esendő füvek, halandó virágok,
Jószívvel voltam mindig én hozzátok.
Nem téptelek le, ott szerettelek,
Ahová a Jóisten ültetett.

Hadd mondok el hát búcsúzó beszédem
Ezen a csendes, imádkozó réten,
Amíg az illat, a virág imája
Felelni tud még lelkem sóhajára.

Hát, testvérek, virágocskák, füvecskék,
Mentek ti is, mint elmennek a fecskék,
Mint a lomb a fáról, kézből a kasza,
És annyi más még – elmegyünk, haza.

Azért, testvérek, bizony mondom nektek:
Mikor a kaszaélről leperegtek,
Ne magatokért imádkozzatok,
Félig már üdvözültek, illatok.

Könyörögjete hulltotokban értünk,
Kik ma vagy holnap nyomotokba érünk,
Hogy ne legyünk rútabbak nálatok,
Kik szépségben éltetek s haltatok.

Sík S.: Halotti beszéd a mezei
virágokhoz

*

Még a legkisebb kavicsban, a legszerényebb virágban,
a legsötétebb lélekben is jelen van Isten a maga teljességében.

N. KAZANTZAKISZ

*

Uram, védj meg magányosságomban a belső ürességtől és levertségtől. Néha tele vagyok aggodalommal és bánattal, és szinte egyáltalán nem gondolok rád. És ilyenkor minden, ami körülöttem van, vigasztalannak és értelmetlennak tűnik. Gyakran nem tudok lelkesedni a szépen, és nem tudok örülni a jónak.

Légy hát közelemben szeretetteddel. Segíts meg lelki nyomorúságomban. Te magadhoz hívtad az elfáradottakat és a megterhelteket, hogy nálad keressenek vigaszt és oltalmat. Bízom a te segítségedben, s kérem közelségedet és erődöt.

P. HASCHEK

Hírdessétek minden népnek!

Valamikor régen bélyeget és sztaniolt gyűjtöttünk a misszióknak. Ma már gyerekes dolognak gondolom, bár biztosan volt valami haszna. Egy bizonyos: akkor legalább tettem valamit örömbtred terjesztéséért. Bűnbánó szívvel vallom meg, Uram, ma nem is gondolok a missziókra.

*

Minden nemzet dicsérje az Urat, magasztalja a világ minden népe! Mert bőséges az Úr irgalma hozzánk, hűsége megmarad mindig velünk.

116. ZSOLT 1-2

*

A világiak elsősorban a hithírdetés művét tegyék a maguk ügyévé: támogasság anyagi vagy éppen személyes segítségükkel. Mert a keresztények becsületbeli kötelessége, hogy visszaadják Istennek a tőle kapott javak egy részét.

II. Vatikánum: Világiak

*

„Föltekintenek arra, akit keresztül szúrtak” – ezekkel a szavakkal zárja János evangélista Jézus szenvedésének elbeszélését, és ezekkel a szavakkal kezdi a Krisztus-látomást, az újszövetségi szentírás utolsó könyvében, melyet „Titkos jelenéseknek” szoktunk nevezni. Ezen ószövetségi prófétai szavak kétszeri idézése között ott feszül az egész történelem a keresztrefeszítéstől az Úr újrájöveteléig; ezekben a szavakban egyaránt benne van annak megalázottsága, aki mint gonosztevő a bitófán halt meg, és annak hatalma, aki eljön, hogy megítélje a világot – aki a mi bíránk is. „Föltekintenek arra, akit keresztül szúrtak” – az egész János evangélium nem más, mint ezeknek a szavaknak a beteljesülése, törekvés arra, hogy szemünket és szívünket hozzá emeljük. Az Egyház

egész liturgiája sem más, mint feltekintés arra, akit keresztül szúrtak, akinek eltakart arcát a pap az Egyház és az egész világ elé tárja: „Íme a keresztfá, amelyen a világ üdvössége függött.”

RATZINGER

*

Uram, pattansd fel lelkünk zárját, tépj ki közönyösségünk ből! Légy hozzánk türelemmel!

Elsősorban azokért könyörgök, akiknek még keresniük kell az utat. Hadd értsék meg, hogy te vagy az Élet, és bőségesen akarod nekünk is adni. Tedd őket képesekké és készségesekké akaratod keresésére, igazságod befogadására, terveid szolgálatára.

ÉVKÖZI 9.

HÉTFŐ

Menjetek az egész világra!

Uram, nekem nincs missziós hivatásom. Valamiképpen mégis részt kell vennem az evangélizálás munkájában. Hisz egy test az Egyház, és minden résznek meg kell tennie munkáját. Hiszem, hogy a kegyelem összefűz a misszionáriusokkal, és imáimmal, áldozataimmal segítem őket.

*

Testvéreim! Tudjátok, hogy apostoli küldetésemet nem embertől vagy ember által kaptam, hanem Jézus Krisztustól és az Atyaistentől.

GAL 1, 1–2

*

Kétmilliárd olyan ember van, és számuk napról-napra nő, akik az evangéliumról még semmit sem vagy csak nagyon keveset hallottak.

Ezért az Egyház minden gyermekében éljen eleven felelősség tudat a világ iránt, ápoljon igazi katolikus –

egyetemes – lelkiületet, és vesse be erőit a világ evangélizálásának művéért. De gondolja meg mindenki, hogy a hit terjedésében az első és legfontosabb kötelesség a mélyen keresztény élet.

II. Vatikánum: Missziók

*

Tudom, hogy nem vagyok egyedül. A kegyelem törvénye érvényesül: a hűség, a szeretet, és az imádkozó áldozatkészség törvénye.

A. DELP.

*

Apostoli, missziós lélek a szó legteljesebb értelmében: erre van szükség.

Az a lelkiület kell, amely küldetésének tudatában megrendül a világ nyomorúságán, fölbuzdul megsegítésére, és tanúságot tesz arról, aki az Út, Igazság és Élet.

Ez a ma hitterjesztői követelménye: visszaapostolodni, visszagyökeresedni Jézus Krisztusba.

SCHÜTZ A.

*

Ébreszd, Uram, Egyházadat, de először bennem ébreszd,

Építsd fel közösségedet, de először bennem végezd. Uram, a békét add meg és ismerni téged a földön. Szereteted, biztonságod mindenkit betöltsön. De nálam kezd először!

ÉVKÖZI 9.

KEDD

Neved hírére eljönnek messze földről

Uram, nevednek híre lenne a világban, ha csodákat művelnél néped körében. A ma nemzedékét a hősies szeretet csodái vonzzák. Pusztá jámborkodás és langyos középszerűség senkit sem hat meg.

*

Jézus odafordult a nyomába szegődött tömeghez, és így szólt: „Bizony mondom nektek, nem találtam ekkora hitet a választott népben.”

LK 7, 9

*

A Szentírás nem bölcséleti rendszer, hanem híradás Istennek az emberrel való találkozásáról, Krisztusnak kortársaival való találkozásáról –, de ebben minden ember benne foglaltatik.

H. U. V. BALTHASAR

*

Mikor a keresztény ember önmagában intenzívvé teszi Krisztus életét, evilágiságunkban világító, Istennel töltött „elektromos” teret létesít.

A keresztény emberben mérhetetlen erő rejtőzik, Krisztus evilági életének ereje. Tulajdonképpen ez az elkoptatott „Krisztus követése” szónak a veleje. A Krisztuskövetés nem aggályos, lépéstartó Krisztus utáni cammogás, hanem az, hogy az élet bármely helyzetében felragyogtassuk az Úr jóságát és szeretetét; olyan helyzetekben is, amelyekbe Krisztus maga talán sohasem került

BOROS L.

*

Istenem, vágyódom az erőre, nem azért, hogy fölébe kerekedjem testvéreimnek, hanem hogy harcolni tudjak legnagyobb ellenségem – sajátmagam – ellen.

J. PEREIR

ÉVKÖZI 9.

SZERDA

Megérdemli.

Attól félek, Uram, mi keresztények az utóbbi időben nem nagyon vonzódtunk a kívülállókhoz. Talán azért, mert lenéztük

azokat, akik másképp gondolkoztak. Pedig a te híved őszintén megbecsül minden értéket, bárhonnet származik is, és bárki-ben valósul is meg.

*

Egy századosnak a szolgálja, akit ura nagyon szeretett, megbetegedett, és már-már halálán volt. Mint-hogy a százados hallott Jézusról, elküldte hozzá a nép vezetőit azzal a kéréssel, hogy jöjjen, és gyógyítsa meg szolgáját. Ők, mikor Jézushoz értek, kérték: „Tedd meg ezt neki, mert megérdemli.”

LK 7. 1-3

*

Az Egyház, mivel küldetése minden kor és minden földrész valamennyi népéhez szól, nem köti magát kizárólagosan hozzá egyetlen fajhoz vagy nemzethez, egyetlen sajátos életformához, egyetlen régi vagy új szokáshoz sem. Ragaszkodik saját hagyományaihoz, de ugyanakkor tudatában van egyetemes küldetésének is. Így közösségre tud lépni a kultúra különféle formáival, ez pedig mind az Egyházat, mind a különféle kultúrákat gazdagítja.

II. Vatikánum: Mai világ

*

Nagy, de ritka művészet sokat tenni, sok emberrel együtt működni, s mindamellett sem magunktól, sem Istentől el nem térni.

LOYOLAI SZ. IGNÁC

*

A kegyelem Istenével folytatott párbeszédünket hitben fogjuk fel és fogalmazzuk meg.

Hitünk a szeretetben tevékeny, szeretetünk pedig csak a természetes emberi kapcsolatokban élhet.

LUKÁCS L

*

Uram, még az idegen népek közül is, akik nem a te választott népedből valók, eljönnek majd messze földről nagy neved hírére. Mindenütt hallani fognak ugyan-

is fölséges nevedről, erős kezedről és kinyújtott karodról. Amikor tehát eljönnek, és imádkoznak e helyen, hallgasd meg őket égi lakóhelyedről, és teljesítsd mindazt, amiért segítségül hívnak téged.

2 KIR 8, 41–42

ÉVKÖZI 9.

CSÜTÖRTÖK

A százados elébe küldte barátait.

Szót érteni csak azok tudnak egymással, akik kölcsönösen érteni akarják egymást, nem mindenáron meggyőzni. Az evangéliumot is csak valódi párbeszéd teheti a sokféle gondolkodású ember közkeincsévé. Hadd menjünk egymás elébe!

*

Jézus elindult velük. Már nem volt messze a háztól, amikor a százados elébe küldte barátait ezzel az üzenettel: „Uram, ne fáradj! Nem vagyok méltó, hogy hajlékomba jöjj.”

LK 7, 6–7

*

A barátságos szó olyan, mint a gyógyír.

G. THURMAIR

*

Ha már mindenképpen mértéktelen akarsz lenni, légy mértéktelen a szelídségben! Nincs olyan kitikkadt föld, amelyet egy kis jószág által ne tehetnénk termővé.

SZALÉZI SZ. FERENC

*

Istenünk, mutasd meg a távollevőknek, hogy milyen sokféle a te kegyelmed. Add, hogy olyan emberekkel találkozzanak, akik őket útba tudják igazítani. Végy fel mindenkit a számára rendelt szolgálatra.

És tarts meg mindnyájunkat szeretettedben, amely legmerészebb elgondolásainkat is felülmúlja.

Nincsen más evangélium

A szent örömhír közkinccsé tétele nem lehet csupán egyirányú igazságközlés. Mert igaz: csak egy evangélium van. De nem szabad azt hinnünk, hogy már minden igazságnak birtokában vagyunk, vagy hogy minden igédet mi értettük meg a legjobban. Így hát hirdetni is kell az igazságot más emberek között, meg keresni is kell.

*

Amint már előbb is megmondtuk, és most újból kijelentjük: ha valaki más evangéliumot hirdetne, mint amit tőlünk kaptatok, átkozott legyen.

GAL 1, 7–8

*

Hitről beszélünk. Azt mondjuk: „Hiszek Istenben”. De hol van még ez a hit a maga teljességében? Ugyan ki az az „én, aki mindig alázatos, de teljes magabiztossággal mondhatja: „Hiszek Jézus Krisztusban?” Ez az „én”, aki hisz Jézus Krisztusban, nem lehet más, csak Jézus Krisztus Egyháza. A mi Credonk nem elszigetelt hívő emberek Credoja. Az Egyház maga az, aki hisz.

A keresztény ember hite tehát nem más, és nem lehet más, mint részesedés az Egyház hitében. A keresztény ember az Egyház közvetítésével és az Egyházon belül mondhatja el igazán: „Hiszek Istenben”. Az Egyház nem az Isten, de az Istené, „Isten háza”. Ha a bűnös, akinek hite torzzá, csonkává, sőt talán halottá vált, mégis továbbra is elmondhatja a Hiszekegyet anélkül, hogy hazudnék az azért lehetséges, mert otthon marad ebben a házban, mert nincs mindörökre kizárva ebből az örökségből, mert – hogy úgy mondjam – az Egyház hangját veszi kölcsön. És az igaz ember maga is csak ugyanily módon mondhatja el a Hiszekegyet elbizakodottság nélkül.

H. DE LUBAC

*

Isten igéjét helyesen hallani annyit tesz, hogy szavából őt magát próbáljuk kihallani. Hallgatunk az elhangzó szavakra is, de ezekben főként magára a Beszélőre. Ez kegyelem. Magunktól nem küzdjük ki. Tehát kérnünk kell: adja meg nekünk az Isten, hogy meghalljuk őt.

R. GUARDINI

*

Isten, a te hallgatásod ideje kegyetlen tud lenni, ha az ember egyedül és elhagyottan él, s olyan, mintha az elszakadás örök lenne. Igen, a hallgatás ideje szörnyű tud lenni, mintha az ember a sivatagban elsenyvedne, mert nem hallja a hangodat.

Uram, áldd meg a hallgatást is, mint az emberekhez intézett minden szavadat. Véd a szívünkbe egyszer s mindenkorra, hogy te akkor is beszélsz, amikor hallgatsz. Te atyánk vagy a beszédben és a hallgatásban is.

S. KIERKEGAARD

ÉVKÖZI 9.

SZOMBAT

Hallgasd meg őket!

Azokért könyörgök, Istenem, akik ajkukkal nem, de magatartásukkal mégis imádkoznak. Téged hív mindenki, akinek a lelke nyitott, és éhes az igazra és a jóra. Néked ad feleletet az, aki mások javára fordítja a tőled kapott javakat.

*

A föld minden lakója megtanulja félni nevedet éppen úgy, mint a te választott néped. És azt is megtapasztalja, hogy a te dicsőségedre van szentelve ez a templom.

1 KIR 8, 43

*

Amikor imádkozunk, nem az a fontos, hogy valamit mondjunk, hanem hogy csendet teremtsünk, és engedjük, hogy a csend beszéljen. A csend még nem adja az

Istent. Isten adja önmagát a csendben. A hallgatás nem módszer, amellyel megszerezhetjük Istent. Az imádság gyümölcseként jön hozzánk az Isten, és nem módszerek eredményeként.

Nincs szükség tehát „technikára”. Imádkozzunk úgy, ahogy tudunk. Viselkedjünk úgy, amilyenek vagyunk. Minden attól függ, hogy hagyjuk-e magunkat vezettetni a bennünk rejtőző élet által. Az által vezetettessük magunkat, akihez el akarunk jutni. Krisztusra szegezett tekintettel imádkozzunk. Mellette maradunk, de nem a saját igyekezetünkéből, mert annak eredménye értelem nélküli erőfeszítés lenne.

Egy arab közmondás mondja: „Lépj hozzám a szíveddel, és neked adom a szemeimet!” Gyere, és világosságot kapsz. Gyere, én közel vagyok hozzád. Az ima a mi válaszuk erre a hívásra. Szabadon kimondott válasz, mely semmit sem vár a maga részére, de éppen ezért szabad mindent kívánnia. Az imádság nem más, mint csendes megtapasztalása Isten szeretetének, amely szívünkbe árad az elnyert Szentlélek által. Szemeink látni fogják Istent, mint közeli barátot, ha megtanulunk lábaihoz kuporodni, árnyékában ülni, és engedjük, hogy életünk benne találjon megnyugvásra.

JEAN-CLAUDE TESTVÉR, TAIZÉ

*

Urunk, add, hogy föltekintsünk rád ebben az órában, elrejtettségednek ebben az órájában, amelyben a világ megalázott, a világ, amely ki akarja kerülni a kereszt bosszantó szerencsétlenségét, amely bújik pillantásod elől, és nem tudja, hogy éppen ezáltal siet a te órád felé, amikor majd senki sem fog tudni elbújni tekinteted elől.

RATZINGER

Özvegyasszony fia

Dicsőség és tisztelet a fiatal özvegyeknek, akik legyőzik magukban az új házasság vágyát, hogy egészen gyermekeiknek szenteljék magukat! Jézusom, tudom: nem elég csak tisztelni őket, hanem sokat kell imádkozni értük, hogy nehéz hivatásukban derős lélekkel tudjanak kitartani.

*

Illés próféta idejében Szeraftában megbetegedett egy özvegyasszony fia. Betegsége annyira súlyossá vált, hogy már alig volt benne élet.

1 KIR 17, 17

*

Ha búcsút veszel szenvedélyeidtől, beköszönt hozzád a nyugalom.

KEMPIS T.

*

Ugye tudod, gyermekem, milyen boldogságban éltem édesapáddal, s milyen elevenen él lelkemben ennek a boldogságnak az emléke. Apád emléke annyira élő bennem, hogy más férfi sohasem léphetett volna az életembe útána. Csak arra az órára vágyom, amikor ismét megláthatom őt, hogy azután már örökre velem maradjon.

Ezt a boldogságot azonban nem kaptuk készen az Úristentől, hanem közös életünk minden egyes napján megújuló szeretettel építettük fel.

Már kisgyermek korodban is arra tanítottalak, hogy ne sajátmagadra gondold elsősorban, hanem másokra, és arra, hogy másoknak is adj a magadéból. Mindez most hozza meg gyümölcsét: szíved kész a szerelemre és az önfeláldozásra.

C. SOUVENANCE

*

A gyerekek: híd az ég felé.

Közmondás.

*

Jézus Krisztus, te vagy számomra való életem, a sor-som.

Ébredéskor a kelő nap, mely megvilágítja mindazt, ami körülvesz.

Te vagy az elvégzendő feladat, amelynek ritmusa tölti ki napomat. Te vagy a biblia imént olvasott sora, melynek visszhangja órákig elhat. Vele találkozom folyton az utcán, ismerősökben és ismeretlenekben.

És te vagy gyermekeim mosolya. Az étel, amit elébük teszek, a házi feladat, amiről beszámolnak nekem. A te ruhádat mosom és vasalom. A te szobádat szellőztetem és takarítom.

Te vagy az, aki biztosan eljössz hozzám, mint ahogy biztosan beköszönt minden nap végén a pihentető este.

R. A.

ÉVKÖZI 10.

HÉTFŐ

Egy özvegyasszony egyetlen fiát

Vannak, akik nem özvegyek, csak azzá teszik magukat, vagyis annyira a gyermeküknek élnek, hogy elhalványul, sőt elvesz bennük a házastársi szeretet. Nem veszik észre, Uram, hogy ez nem szíved szerinti szeretet, hanem saját ösztönös vágyuk kiszolgálása. S azt sem veszik észre, hogy ezzel gyermeküknek ártanak a legtöbbet.

*

Jézus egyszer Naim városa felé tartott. Vele mentek tanítványai és nyomukban nagy népsokaság. Amint a város kapujához közeledett, éppen halottat vittek ki rajta: egy özvegyasszony egyetlen fiát.

LK 7, 11-12

*

Isten bármely szeretünkön keresztül közelíthet hozzánk, míg szeretetünk önzetlen és a másik felé tárul; a másik ügyeivel törődünk. A szeretetből fakadó önzetlenség kapuján át tárul ki számunkra a végtelenség.

F. SHEEN

*

Századunk egyik legbiztatóbb tünetének mondják, hogy egyre több ifjú keresztény házaspár fedezi fel, hogy nincs kétféle szeretet: hitvesi szerelmük révén elmélyül Isten iránti szeretetük, akit frigyükben ott éreznek harmadikként, de első helyen: ugyanakkor pedig ez a családjukban kigyulladt szeretet kisugárzik környezetükre is.

G. I.

*

Szentély legyen hajlékunk
bármikor belépünk éveink
oszlopcsarnokába.
Legyen velünk az áhitat,
a csend-teremtő egymásba-zárulás,
s az idő mállasztó
vésnök-kezét fogadjuk
úgy, mint itt e
büszke templomok.

Halassy Adrien: Házassági évfordulóra

*

Maradj velünk, én jó Uram, míg az éj rajtunk átsuhan.
Hisz arcod, mint a fény olyan, szelíd szavad, mint mézfolyam.

Sz. BERNÁT

*

Uram, te adod nekem az igaz és állhatatos akaratot, hogy minden dolgomat jó célra irányítsam. Tudom és mélységesen meg vagyok győződve róla, hogy a te Fölseged műveli mindazt, ami jó; – és minden jó a bűnt kivéve. Tudom, hogy nélküled nem tudnék helyesen gondolkozni, vagy ítélni. Uram, minden mérték fölött jó vagy, mert nemcsak tevékenyé és alkotóvá formáltál, de megadod ehhez a szükséges eszközöket is. Hálás akarok lenni ezért éjjel és nappal és minden pillanatban, Uram.

KOLOMBUS K.

Térjen vissza az élet ebbe a gyermekbe.

Keserű sors felnőtt gyermekektől elfeledett szülőknek lenni. Mégis jobban aggódom a hálátlan gyermekekért, Istenem. Mert a magányosságra jutott szülők szíve, ha szenved is, de él, mert szeret. Az önző hálátlanság viszont megöli az emberben az embert, és örök halál felé sodor.

*

Illés próféta háromszor ráborult a gyermekekre, és így kiáltott az Úrhoz: „Uram, Istenem, kérlek, térjen vissza az élet ebbe a gyermekbe!” Az Úr meg is hallgatta Illés szavát, és a gyermek életre kelt.

1 KIR 17, 21–22

*

„Isten az embert az ő képére és hasonlóságára teremte, férfinak és asszonynak teremtett.” (Ter 1,27) Isten azonban maga a szeretet. Istent tükrözni annyit tesz, mint szeretetét láthatóvá tenni. Az ember arra van hivatva, hogy egész létével és minden cselekedetével Isten ajándékozó szeretetét mutassa.

Egészen sajátos módon kell a férjnek és feleségnek hitvesi szerelmükben megsejteniük: milyen jó lehet az Isten, milyen boldogító lehet az Isten szeretete, ha már a mi hitvesi szeretetünk is oly nagyszerű és boldogító!

De az nem elég, ha hitvestársak egymást abban segítik, hogy az istenszeretetet mélyebben megtapasztalják, és életükben tetté váltva visszhangozzák, hanem szeretetüknek egyúttal ki kell sugározniuk gyermekeikre és környezetükre is.

B. HÄRING

*

Az ember kizárólag azzal távolodik el Istentől, hogy eltávolodik a szeretettől.

B. PASCAL

*

A szeretet sír és óhajt, a szeretet kér és sóhajt,
sóhajjal táplálkozik.
A szeretet, hogyha sem könny, sem sóhaj mélyéből
nem jön,
nem is égő, igazi.

SZ. BERNÁT

*

Jézusom! Őszintén megvallom, nem így képzeltem
éveim múlását. Gondtalan, derűs öregségről álmodtam
mindig. Úgy hittem, gyermekeim tenyerükön hordanak
majd engem, ahogy ők is szemem fényei voltak. De úgy
jártam pontosan, mint te mindnyájunkkal: többször el-
feledkeznek rólam, mint rám gondolnak. Sokszor el-
mondom magamnak: ebben a rohanó, ideges világban
mást nem várhatok. Ettől azonban nem múlik el kese-
rűségem. Tudom, a korral jár a nagyobbfokú érzékeny-
ség, sértődékenység. Te magad nem kóstitál bele ebbe
az epébe, de még kereszted kínjai között is gondoltál
édesanyád múltó éveire. Ő biztosan töltötte éveit kese-
rűséggel telve. Megpróbálom nála megtalálni jelen hely-
zetem igazi megoldását. Amen.

A. DEEKEN NYOMÁN

ÉVKÖZI 10.

SZERDA

Add ide a fiadat!

*Vannak oktalan anyák, akik nem tudják elviselni, hogy
házasságra lépő gyermekük jobban szereti házastársát, mint
őket. Szinte halottnak érzik eltávozó gyermeküket, és gyilkos-
nak menyüket, vejüket. Pedig a házasság lényegéhez tartozik
az adakozás, s aki adni tud, az új életet fakaszt.*

*

Illés azt mondta: „Add ide fiadat!” Azzal elvette
öléből, és felvitte a felső szobába, ahol ő lakott, és a

fiút ágyára fektette. Majd hangos szóval imádkozott az Úrhoz.

1 KIR 17, 19

*

A házasság több, mint elzárt vár, amely a hitvestársak szenvedéseinek, fáradságainak, örömeinek, áldozatainak, harcainak és győzelmének színhelye. Az egészséges család életadó forrása a társadalomnak, világossága környezetének. De szükséges, hogy teljesen tudatában is legyen feladatának.

A családnak alapjában véve csak egy választása van: vagy kisugárzó család lesz környezete számára, vagy pedig martalékává válik a környezetében fellépő különböző egészségtelen hatásoknak.

B. HÄRING

*

Gyógyítani, talpraállítani, bátorítani, bizalmat adni csak az a szeretet képes, amelyet Krisztus, a mi Urunk hirdetett meg nekünk, s plántált kegyelmével a szívünkbe.

A. STEHLIN

*

Az ember legbensőségebben azzal forr össze, akiért a legnagyobb áldozatot hozta.

E. HAASE

*

Jézusom! Amikor saját sorsod döntő szakaszához érte, ilyesféleképpen szóltál önmagadhoz: aki görcsösen ragaszkodik addigi életéhez, azt csak veszteség érheti. De aki nagylelkűen tud lemondani, annak még a lemondás is nyereség.

Ó mennyire ismerted életünket! Magad is meghatódál, lelked mélyéig megrendülve búcsúztál, amikor eljött a te órád. Mégis világosan kimondtad: jobb nekünk, hogy testileg eltávozz közülünk, hogy mienk lehess lelkileg a világ végéig. Add, Uram, hogy én is helyesen tudjam megoldani lelki konfliktusaimat! Amen.

SZONDI L. NYOMÁN

Elvette öléből

Mámorító érzés minden fiatal anyának: ez a kis élet egészen az enyém, egészen rám szorul. Nagy baj, ha csak ez az érzés vezeti az anyát. A gyermek az övé, de a te ajándékod, Istenem. Az anyának adod hogy felnevelje, önálló életre és szeretetben kibontakozó szabadságra tanítsa.

*

Áldalak, Uram, mert szabaddá tettél engem. Magasztallak téged, Istenem, mert jobbod fölemelt engem. Sírásomat örömmre váltottad, Uram, Istenem, örökké áldalak.

29 ZSOLT 2, 13

*

Az anyaság ez: élett szülni, és azt óvni és ápolni, hogy megerősödjék, éretté válják és tökéletesedjék.

Továbbá: tágra nyitni a kaput és szabadságot adni; ott állni a parton és utána tekinteni; gyönyörködni és búslakodni a gyermekkel, ki ott úszik messze kint, az élet tengerén.

És még: szent lángot élesztetni, hogy fényéhez a gyermek egykor visszataláljon.

A. SCHIEBER

*

Egy napon ti is szülők lesztek, egyszer, kétszer, anyyniszor, ahányszor csak nagylelkűségtek kívánja, és körműlményeitek megengedik az új gyermeket.

Szeretni fogjátok gyermekeiteket az önfeláldozásig. Gyermekes bájuk elragadtatással és örömmel tölt majd el benneteket, de gondolatok arra is egyúttal, hogy az Úr azért bízta őket rátok, hogy éppúgy kegyelemben növekedjenek, mint a gyermek Jézus szent József és Szűz Mária otthonában.

Lelkedre kötöttem már, édes leányom, hogy arra tanítsd gyermekeidet: gondoljanak elsősorban másokra

és ne képzeljék magukat a világ központjának, aki körül forog minden.

Azt is mondtam már, hogy idővel le kell róluk mondanotok. Nem szabad túlságosan önző szeretettel magatokhoz láncolni őket, hanem neveljétek őket önálló, lelkes, idealizmustól sugárzó életre.

Mindez csak a kegyelem erejében lehetséges.

C. SOUVENANCE

*

Istenem! Állj mellettem, hogy vidáman, erősen és bölcsen mindazt nyújtani tudjam, ami gyermekeim neveléséhez szükséges. Ne engedd, hogy valamit elmulasztak vagy elhanyagoljak, amit testi egészségük ápolására vagy lelkük gondozására meg kellene tennem. S eközben őrizd meg szívemet a hiúságtól és a becsvágytól: te légy az igazi célja minden nevelési munkámnak. Te segíts, hogy önzés nélkül szeressem gyermekeimet, s ne úgy, mint saját tulajdonaimat. Te bíztad őket rám. Adj nagy és hűséges hitet az ő jóságukban, még akkor is, ha semmi jelét és bizonyítékát nem látom ennek.

FRAUEN IM GEBET C. IMAKÖNYV

ÉVKÖZI 10.

PÉNTEK

Azért jöttél, hogy felhívd a figyelmet vétkeimre?

*Jó lenne, ha valaki ideje korán rádöbbené a szülőket abo-
gyan ők szeretik vagy elhanyagolják saját szüleiket, úgy kap-
nak majd szeretetet vagy bálátlanságot a maguk felnőtt gyer-
mekeiktől. Bár tudnák, hogy nem annyira a szó, mint inkább
a légkör nevel, amelyben a gyermek felnő.*

*

Így szólt az asszony Illés prófétához: „Milyen panaszkod van ellenem, Isten embere? Azért jöttél hozzám, hogy felhívd a figyelmet vétkeimre, és így elveszítsem fiamat?”

1 KIR 17, 18

*

Mindnyájan szónokok vagyunk. Legyünk akár üzletemberek, elárúsítók, parasztok, háziasszonyok, tisztviselők vagy munkások, – mindenkor és elsősorban „pápák” vagyunk, Isten képviselői.

Életünk szószékéről nap-nap után a családtagjainkból, barátainkból, kollégáinkból, ügyfeleinkből, minden velünk kapcsolatban álló ember: figyelő hallgatóság előtt prédikálunk.

Prédikációk a szavaink, a munkánk, amit és ahogyan végzünk; a hozzátartozóinkkal való bánásmódunk, az arckifejezésünk, magatartásunk, cselekedeteink és reakcióink. Röviden: életünk a prédikációnk. Azért nagyon ajánlatos, hogy mindannyian gyakran magunkba tekintsünk, és feltegyük a kérdést önmagunknak: a prédikálásnak melyik formáját valósítom meg ma?

S. PAULSON

*

Mikor a régiek rendet akartak teremteni az országban, előbb a tartományokat hozták rendbe; mielőtt a tartományokat rendbe hozták volna, előbb a községeket szedték rendbe, és ezt megelőzően a családjaikat. Mielőtt azonban a családjaik rendjét helyre tudták volna állítani,, előbb saját szívüket kellett rendbe szedniük.

KÍNAI MONDÁS

*

Előbb magadat alakítsd azzá, akivé a másikat formálni akarod.

MERICI SZ. ANGÉLA

*

Jézus Krisztus! Mi gyermekeinken és összes mieinken keresztül találunk rád elsősorban. Átvaluk üzened nekünk folyton: felül kell múlnunk önmagunkat. Még akkor is ez az üzeneted, ha ők nem tudják ezt így megfogalmazni.

Szerelmünknek vannak sötét napjai, pedig, gyermekeink világossága kell, hogy legyünk. És hogyan lennénk világosság, ha nem törődünk azokkal, akik mieink, akikkel együtt élünk és dolgozunk? Felelősek va-

gyunk azért, hogy tudsz majd megnyilatkozni öbennük, hogy mennyire lesznek a tieid.

Elköteleztetek vagyunk: minden felvirradó reggel számunkra felhívást jelent, hogy osszuk meg mieinkkel a küzdelmet és annak gyümölcsét: a szeretetet és örömét. Ha nem így tennénk, megcsúfolóid lennénk.

E. MALUY

ÉVKÖZI 10.

SZOMBAT

Nem hallgattam a testre és a vére

A test és a vér szava ösztönös; ha jót is akar a másinak, a másinak is csak testét és vérét nézi. Hány szülő szeret, Uram, ilyen ösztönösen: mindent megad gyermekének, amit ösztöne diktál. Biztosítja a testi jólétet, s közben nem veszi észre, hogy gyermeke lelkileg nyomorék.

*

Úgy tetszett annak, aki már születésemtől kiválasztott és kegyelmével meghívott, hogy kinyilatkoztassa bennem Fiát, akit hirdetnem kell a pogányoknak. Attól kezdve nem hallgattam a testre és a vére.

GAL 1, 15-16

*

Hivatásodhoz tartozik, hogy az evangéliumot a háztetőkről hirdesd, – de nem szóval, hanem ételledel!

CH. DE FOUCAULD

*

Egy családban ennyi gyerek!

Tudom, bajos ezt józan ésszel megérteni. Hogy egy fiatal emberpár erre szánja legszebb éveit.

Az emberi boldogságot azonban többnyire nem ilyen okos érvek szerint osztogatja vagy vonja meg az élet!

VARGA DOMOKOS

*

Ha megszűntél adni, megszűntél szeretni.
Ha megszűntél szeretni, megszűntél növekedni.
Ha megszűntél növekedni, megszűntél tökéletesedni.
M. QUOIST

*

A gyermekek gyakran csak azért olyan nehezen nevelhetők, mert a szüleiknek oly rossz az emlékezete.,
KÖZMONDÁS

*

A világon sok minden van, amit Isten csak elgondolt, de a kivitelezést az emberre bízta. Isten művein a legjelentéktelenebb ember is közreműködhetik. Az anyák szeretete, az apák gondoskodása, a tanulók tanulása, a tanítók fáradozása, a földművesek vetése, az orvosok gyógyító munkája és a papok áldása: mind-mind az isteni terv hatalmas szövedékén való emberi közreműködés.

O. HOPHAN

*

Irgalmazz, Mester, a te kis gyermekeidnek! Zabolázója a tanulatlan csikóknak, szárnya az el nem tévedő madaraknak, igazi kormányrúdja a hajóknak, pásztora a királyi bárányoknak, a te egyszerű gyermekeidet gyűjtsd össze, hogy szentül dicsérjenek! hogy őszintén énekeljenek, -te, Krisztus, a gyermekek vezére! Pásztor, légy vezetője az értelmes juhoknak. Te Szent, vezesd a mosoktalan gyermekeket! Amen.

ALEXANDRIAI SZ. KELEMEN

Feleségét feleségül vetted

Ugye, sokat kell imádkoznunk, Urunk, azokért, akik oltárod elől indulnak el a házasságba, hogy a templomi esküvő ne maradjon egy yikükénél sem csupán ünnepség vagy mások kedvéért elviselt üres szertartás. Az is kevés, ha csak egyházi törvénynek akarnak ezzel eleget tenni s nem érzik, hogy te öleled egybe a szívüket.

*

Miután Dávid súlyosan vétkezett, Nátán próféta azt mondta neki: „Ezt üzeni az Úr, a mi Istenünk: Miért vetted semmibe szavamat, és miért cselekedtél gonoszt színem előtt? A heteus Uriást megöletted. Ámon fiainak kardja által ölted meg őt, és feleségét feleségül vetted”.

2 SÁM 12, 9

*

Sok családban békétlenség, elidegenedés tanyáz, és szaporodnak a válások. Nem onnét van ez, hogy eltűnik a hit szelleme, apad a vallásos érzés, és keveset, vagy egyáltalán nem imádkoznak? – A keresztyén család együtt imádkozik! A közös ima egymáshoz csatolja a családtagokat, erősíti a hitet, növeli a szeretetet, és így táptalaja a családi szellemnek.

E. SEITERICH

*

A gazdag, boldog élet folyamát nagy gondolatokból és mélységes akarati energiákból kell fakasztani. Azért a jegyesek, akik boldog, kettős életre indulnak ki, az oltár szent kövéhez zárandokolnak, hogy itt adják át magukat egymásnak, s hogy itt válják frigyükből szentség, telve Isten áldásával s Krisztus kegyelmével.

Hinni kell, hogy Isten ad egymásnak, hogy Isten köti össze szívünket, hogy az egybekelés Krisztus titka, valóságos szentség. Aki így hisz, az hisz az odaadásban is,

hisz az életközösségben és páratlan barátságban, s tudja, hogy a lélek e frígye gyökereit nemcsak vérbe és érzésbe, hanem az Isten életébe, s Krisztus szívébe ereszti bele, s hogy kivirágozzék és gyümölcsöt hozzon, onnan szívja az élet ereit, a szentség kegyelmét.

PROHÁSZKA O.

*

Ha emberileg szeretsz valakit, magadhoz kapcsolod.
Ha keresztény módra szereted, Krisztushoz kapcsolod.
M. QUOIST

*

Istenünk! Amikor az emberi nemet teremtetted, azt akartad, hogy a férfi és nő eggyé legyen. Híveidet kösd össze a szeretet egyesítő kötelékével, hogy akiket a termékeny szeretet szolgálatára hívtál, legyenek a te nagy szereteted tanúi a világban. Amen.

ESKETÉSI SZERTARTÁS

ÉVKÖZI 11.

HÉTFŐ

Krisztus él bennem, aki szeretett.

A házaseletet is a hit teszi igazzá. Hinni annyi, mint a te életed törvényét magunkévá tenni, Jézusom! Add, hogy a házasság szentségében a te lelkületedet fogadja be minden keresztény pár. Amint a te életed az egyházadé mindörökre, úgy kell a szeretetben eggyé válniuk a házastársaknak is.

*

Istennek élek, azért vagyok Krisztussal együtt a keresztre feszítve én is. Élek, de már nem én, hanem Krisztus él bennem, mert amíg halandó testben élek, Isten Fiának hitében élek, aki szeretett engem, és önmagát adta értem.

GAL 2, 19-20

*

Hol adnak többet, s hol kapnak többet, mint itt, a házasságban? S hol történik ez kizárólagosabban, mint itt? Aki így ad, az nem kételkedik, az bízik, az tud kitartani, tud elviselni is, s ami örömet, vigaszt s értéket maga számára még remél, azt nem keresi másutt, hanem attól várja, kinek magát adta.

PROHÁSZKA O.

*

Férfiak, szeressétek feleségeiteket, amint Krisztus is szeretette az Egyházat és feláldozta magát érte, hogy a kereszténységben az élet igéje által tisztára mosva megszentelje. Ragyogó tisztává akarta tenni Egyházát, hogy nem legyen rajta se szeplő, se ránc, se más fogyatkozás, hanem egész szent és szeplőtelen legyen. A férj tehát úgy szeresse feleségét, akárcsak a saját testét. (Ef 5,25–28)

*

Csak megyek előrc. Megyünk előre ketten.
Egymás keresztje, egymást húrcolva, újra meg újra.
Lerogyva egymás terhe alatt.

RÓNAY GY.

*

Bizony méltó és igazságos, illő és üdvös, hogy mindig és mindenütt hálát adjunk néked, mi Urunk, szentséges Atyánk, mindenható örök Isten! Mert te kötötted össze a hitvestársak életét az egyetértés és a békesség felbontathatlan köteléke által, hogy megsokasítsa fogadott fiaidnak számát tiszta, szent és termékeny házasság életük. Mert gondviselésed és kegyelmed kettős ajándékot készít számunkra: emberek születnek a földre, gyarapszik a világ és szépül, a kereszténységben pedig újjászületnek, és így növekszik az Egyház, Krisztus, a mi Urunk által. Ezért az angyalokkal és az összes szentekkel együtt óáltala zengjük dicsőséged himnuszát, és vég nélkül mondjuk: Szent vagy, szent vagy, szent vagy, mindenség Ura, Istenel

NÁSZMISE

Nem utasítom vissza Isten kegyelmét

Szent Pál nem utasította vissza kegyelmedet, Uram. Bárcsak mi is így tennénk! Bárcsak a házasok is utat nyitnának szívükben a te kegyelmednek! Bárcsak elhinnék, hogy a te kegyelmeddel minden gyarlóságuk ellenére is képesek jó férjjé és jó feleséggé, jó apává és anyává válni!

*

Isten fiának hitében élek, aki szeretett engem, és önmagát adta értem. Ezért nem utasítom vissza Isten kegyelmét.

GAL 2, 20–21

*

Tedd alkalmassá lelkedet arra, hogy az igazságot tudhasd benne!

WEÖRES S.

*

Hogyan is írhatnám le, milyen a boldog keresztény házasság? Egybe köti az Egyház, erőt ad neki az áldozat, s maga az Atya adja meg jellegét.

Milyen szép kapcsolat: két hívőnek egy a reménye, egy az odaadása, egyforma az életmódja, egy és ugyanaz a szolgálata! Testvérek, szolgatársak ők; sem testben, sem lélekben nincs különbség köztük, – ők ketten valóban egy test. Ahol egy a test, egy a lélek is: együtt imádkoznak, együtt borulnak térdre, együtt böjtölnek. Egymásnak tanítói, figyelmeztetői. Elviselik egymást. Együtt vannak az Isten egyházában, együtt az Úr asztalánál, együtt gyötrelem órájában, együtt az üldöztetésben, együtt az örömben. Titkuk nincs egymás előtt, nem térnek ki egymás elől, nem lesznek terhére egymásnak. Együtt határozzák el, hogy most betegeket látogatnak, rászorulókat támogatnak. Panaszszó nélkül adnak alalmazatát, zokszó nélkül hoznak áldozatot.

Ahol Krisztus ezt látja és hallja, igazán örül. Az ilyeneknek adja az ő békéjét. Ahol ketten együtt vannak, ott van ő is közöttük.

TERTULLIANUS

*

Atyám, őrizd meg fiatalnak a mi szerelmünket, még akkor is, ha már öregek leszünk, hiszen az, ami igazán elmúlhatatlan, az nem öregszik meg. Te helyezted be az emberszívekbe a szerelmet, úgy hogy az ember elhagyja apját és anyját, feleségéhez ragaszkodik és eggyé lesz vele (Ter 2,24).

Tőled származik hát ez a szerelem és tefeléd is irányul. Azért taníts minket, mannyei Atyánk, mindjobban megérteni ezt; tanítsd meg észrevenni azt, hogy te beletartozol a mi szerelmünkbe. Akkor mindig tisztelettel tudjuk egymást szeretni. Amen.

W. KAMMERMEIER

ÉVKÖZI 11.

SZERDA

Elvetted a feleségét.

Jó volna, ha minden, házastársát elhagyni készülő ember rádöbbenne arra, hogy házastársa személy és nem tárgy. Nem tárgy, amit el lehet hajítani, ha már meguntuk. Nem tárgy, ami mással pótolható. Uram, meg kellene értenie mindenkinek, hogy nem szabad elszakítani egymástól azokat, akiket a természet és kegyelem törvénye szeretetben egyesített.

*

Ezt üzeni az Úr, a mi Istenünk: Mivel semmibe vettél engem, és elvetted a heteus Uriás feleségét, ezért a kard és háborúskodás végigkíséri családod egész történetét.” – Ekkor Dávid így szólt Nátánhoz: „Vétkeztem az Úr ellen.”

2 SÁM 12, 9–10

*

A gyermeknek az Isten két kicsi kezet adott,
egyik keze az apja kezét fogja,
a másik az anyját.
Nem lehet ezt a láncot büntetlenül elszakítani.

GÁRDONYI G.

*

Azt hiszem, hogy szeretlek,
lehunyt szemmel sírok azon, hogy élsz.
De láthatod, az istenek,
a por meg az idő
mégis oly súlyos buckákat emel
közéd, közém,
hogy olykor elfog a –
szeretet tériszonya és
kicsinyes aggodalma.
Ilyenkor ágyba bújva félek,
mint a természet éjfél idején
hangtalanul és jelzés nélkül.
Azután
újra hiszem, hogy összetartozunk,
hogy kezemet kezédbe tettem.

Pilinszky J

*

Uram, együtt jártuk életünket, s egymással osztottuk
meg örömünket és bánatunkat. Most már látjuk ennek
az életnek áldását, s a te jószágodat, amely mindezek
mögött működött. Szívből köszönetet mondunk ne-
ked ezért. Az évek során mindjobban egymáshoz for-
rottunk, s jobban igényeljük egymást, mint valaha. Ag-
gódva gondolunk arra, melyikünk fog elsőnek kiválni
ebből a földi életből. A másik számára ez biztosan ke-
serves lesz. De tudjuk azt is, hogy az elválás csak rövid
ideig tart, s hogy országodban újból viszontlátjuk egy-
más, hogy egymással örökké boldogok legyünk.

Áldd meg közös utunkat, hogy egymást hozzád elve-
zessük. Amen.

ABEND MIT GOTT. C. IMAKÖNYV

Sokkal többet is adtam volna neked.

Házastársak elbagyják egymást, mert többet vagy mást vártak egymástól. Pedig mindegyikük sokkal-sokkal többet kapott volna közös életükben, ha ő maga is többet ad: nemcsak a vágyait, nemcsak igényeket, élvezet- vagy kényelemszeretetet, langyos jóindulatot, hanem teljes önmagát. Aldozatul a társa boldogságáért.

*

Ezt üzeni az Úr, a mi Istenünk: „Én fölkenetelek népem királyává, megszabadítottalak Saul kezéből, hatalmat adtam neked az ő háza fölött, neked adtam a királyságot, és ha ez még kevés lett volna, sokkal többet is adtam volna neked. Miért vetted hát semmibe szavamat, és miért cselekedtél gonosztat szímem előtt?”

2 SÁM 12, 7–9

*

Amikor a férfi és a nő egyszer hajlandó arra, hogy közös életet kezdjen, és ezt az akaratukat nyilvánosságra is hozzák, akkor kezdődik el a házasság. Ez azonban még olyan, mint valami újszülött gyermek: már igazi személyiség, de még gyenge és fejlődésre szorul. Évekbe telik, hogy teljesen kialakuljon.

Férfi és nő időnként kemény ellentétbe kerülhetnek. Nem értik meg egymást, nincsenek belátással, nem hajlandók engedni, súlyos szavak hangzanak el, mindketten végtelenül magányosnak, szegénynek és gonosznak érzik magukat. Azt azonban imndketten érzik, hogy egyedül csak a másik segíthet, aki menedék és otthon egyszemélyben. Újra közel kerülnek egymáshoz, szégyenkeznek nagyra nőtt énjük miatt, s ekkor énjükből újra hátuk mögé vetnek egy darabot – örök időkre.

De nemcsak múltja, hanem a jövője is közös a férjnek és a feleségnek: közös tervekkel, reménységekkel és gondokkal és a közös bizonytalanság érzésével, mert reggel nem tudják, hogy este együtt lesznek-e még. Isten kezében vannak mindketten.

Ez az a házasság, amely nem bontható fel. És ha egyes pillanatokban mégoly hevesen szeretnéd is, felbontani, még ha a törvény megengedi is, és az egész világ helyesli is, de ezt a közös múltat nem teheted meg nem történtté, és ezt a megerősödött köteléket nem bonthatod fel. Életed minden szálával össze vagy kötve partnerreddel, és partnered veled.

TH. BOVET

*

Ki birtokolhatja úgy a szeretetet, hogy nem fizette meg az árát? Ha te nem vagy hajlandó a magadéból adni, akkor az egész világ fukarnak mutatkozik irántad.

RABINDRANATH TAGORE

*

Uram, húsból és vérből vagyok, s ezért gyenge vagyok. Te tudod, hogy őszintén mondom, hogy nem akarok törvényedtől eltérni, és házastársamhoz hű akarok maradni; amit te kötöttél össze, ember nem választhatja szét. De hogy erőt ne vegyen rajtam a kísértés, te növeld szeretetemet. Vigyázni akarok, Uram, magamra, uralkodni akarok magamon. Add meg az erőt a helyes döntéshez. Amen.

MÄNNER IM GEBET C. IMAKÖNYV

ÉVKÖZI 11.

PÉNTEK

Akinek többet engedett el.

Jézusom, akik igazán szeretik egymást, azoknak még a nézeteltérések is növelik összetartozásukat. Aki igazán szeret, az természetesnek érzi, hogy megbocsásson. Azok még a legnehezebbet is meg tudják bocsátani: azt, hogy igazában ők voltak az okai a nézeteltérésnek. Aki szeret, annak minden a javára válik, – mondta apostolod, Uram.

*

Egy hitelezőnek két adósa volt. Az egyik ötszáz dénárral tartozott neki, a másik ötvennel. Nem volt miből megadniuk, ezért mindkettőnek elengedte az adósságot. A kettő közül melyik szereti majd jobban őt?

LK 7, 41–42

*

Kell, hogy mindig odavágyj környezetednek? Éles szemmel figyeld meg mások gyöngéjét, amikor csak lehet kibeszéled, nyilvánosan szóvá teszed, fejükhöz vágod. Metsző gúnnyal, csúfolódva, szenvedélyesen.

Isten éppen nem huny szemet bűneink fölött. De viszszaütött-e mindig, amikor megbántottuk? Ha így volna, csupa kék-zöld foltunk miatt kerülnünk kellene az emberek.

J. ROSCHE

*

Ahol lényünket egészen alapjáig felszántotta és előtészítette a bűntudat és a megbocsátás, ott nagy szeretet kud kinőni. Ahol viszont a beképzelt jóság öntudata megkeményítette a lelket, ott nem terem meg a szeretet.

H. SCHÜRMANN

*

E kicsi zúg, e csöpp sarok,
mely az enyém,
s mely éltetett, a nagy remény,
megáldatott.
Órái a sok régi bűnnek
sápadnak, tűnnek
fehér számlapján bús szívemnek . . .

Uram, fogadd hálámat! Add
a jó halált.
Küzdelmeimet áldd meg, áldd
türelmes óhajtasomat!
Alázat útján közeledve
kér egy szegény szív, vedd be
őt és övéit örök örömödbel

P. Verlaine: E kicsi zúg

Tudná, miféle asszony?

Bár nem szabad másokat megítélnünk, azért mégsem szabad igazat adni minden fellobbanó vágnak. Uram, az nem lehet akaratom, hogy leplezzük a bűnt, válsra bíztassuk a panaszkodókat, és semmiségnek tartsuk a házasságtörést. Kegyelmeddel inkább törekednünk kell a józanabb közszellem kialakítására.

*

A városból egy bűnös nő megtudta, hogy Jézus a farizeus házában ebédel. Alabástrom edényben kenetet hozott, megállt hátul Jézus lábánál. Sírt és könnyeivel kezdte öntözni Jézus lábát, majd hajával megtörölgette, és megcsókolta, végül pedig megkenete illatos olajjal. A vendéglátó farizeus látta, és magában ezt mondta: „Ha ez próféta volna, akkor tudná, hogy miféle asszony – egy bűnös nő, érinti őt.”

LK 7, 37–39

*

A mai keresztyén hasonló veszélyben forog, mint a hajdani farizeus. Az – formális törvényhűségében és a belőle fakadó önteltségben megmerevedve – már nem volt nyitott az Úr hívására; – a mai keresztyén viszont abban a veszélyben forog, hogy minden erkölcsi hiányosságát már szinte ne is tekintse személyes bűnének és saját botlásának, hanem mindenre mentséget találjon, különleges pszichológiai adottságaira és a környezeti tényezőkre hivatkozva. Így pedig a farizeushoz hasonlóan nem tud találkozni Krisztussal.

Az evangélium nemcsak szóban jelentkező hirdetés, hanem életté váltott valóság is akar lenni. Csak az átélt evangélium nyitja meg a bűnbocsátó isteni irgalmat. A hit és a cselekedet nem járhatnak külön utakon.

B. RICHTER

*

Krisztus által tudomásom van valami „többről”. Így nem adhatom át magamat az édes nyugalomnak. Krisztus által ismerem fel először a szükségességét annak, hogy a kulisszák, a jelenségek felszíne mögé pillantsak.

K. H. DUCKE

*

Akartam, vagy nem akartam:
hordom feletted hatalmam
holtomiglan holtodig.

Akartad, vagy nem akartad:
hordod felettem hatalmad
holtodiglan holtomig.

TÓTH B.

*

Áraszd ki, Urunk, bőségesen a házasság szentségi kegyelmét a házaspárokra.

Töltse el, Urunk, a házások szívét a sírig tartó hűség és az egymás iránti áldozatos szeretet!

Adj, Urunk, a keresztyén családoknak hitet, hűséget és szeretetet, hogy mindig békében éljenek! Amen.

ESKETÉSI SZERTARTÁS

Tagadja meg önmagát!

Istenem, sokszor nem értünk meg téged, amikor az önmegtagadásról szólsz. Lázongunk, hogy el akarod venni örömeinket –, pedig te adtad ezeket az örömöket. Nebezen ismerjük fel, hogy rosszra hajló, mértéket nebezen ismerő természetünk miatt kell az önfegyelem. Önmegtagadásra szólítasz fel, hogy valóban élvezni tudjuk ajándékaidat.

*

„Az emberfiának sokat kell szenvednie. A nép vénei, a főpapok és az írástudók elvetik, megölik, de harmadnapra feltámad.” – Amikor már sokan gyűltek köréje, Jézus ezt mondta nekik: „Aki utánam akar jönni, tagadja meg önmagát, vegye fel keresztjét minden nap, és úgy kövessen engem!”

LK 9, 22–23

*

Azok, akik Krisztushoz akarnak tartozni, felszólítást kapnak tőle, hogy legyenek állandóan készek Isten országának a megérkezésére. Ez a felszólítás azt is jelenti, hogy ismerjék fel pusztán evilági életformájuk és életcéljuk átmeneti jellegét –, amit pedig mi túl könnyen figyelmen kívül hagyunk. Úgy tekintjük az evilági értékeket, mintha a legfőbb és legvégső értékek lennének. A birtoklás, a dicsőség és az élvezet túlkönnyen kerülnek az első helyre, s már észre sem vesszük, hogy csupán relatív értékek.

Ezért van szükségünk állandó megtérésre. Az önmegtagadás által kell megfelelő helyre raknunk a földi értékeket.

H. RÜCKER

*

Ahhoz, hogy az ember helyesen éljen, tudnia kell, hogy a helyes életformához mi szükséges. Mármost, ha a szükséges tudnivalókat az embernek mind saját utánjárással

kellene megszereznie, csak nagyon későn, vagy egyáltalán nem érné el valamennyit. Segít azonban a hit: tartalmazza mindazt, ami helyes életformához kell.

AQUINOI SZ. TAMÁS

*

Az önzésből fakadó nyugtalanság az embert egyre nagyobb háborgásokba viszi, és éppen annak elérését gátolja meg, amit minden áron megszerezni szeretnénk.

P. WUST

*

Uram, megyek bátran, emelt fővel, nyílt szemmel előre. Ne tereljen el ma semmiféle kísértés, sem édes, sem keserű. Bármilyen alakban jöjjön is felém: szuverén lelkemet követem. Ó, Uram, hozzád, igazságaidhoz akarok emelkedni; vetkőztess ki gyöngye, hitvány fölfogásomból. Szólj, Uram, hallgat a te szolgád; szólj, mindenben hódolok. Ó, Uram, szólj, nyúlj belém, vonzz erősebben, hogy megismerjelek, hogy lássalak a világ káprázatában is. Amen.

PROHÁSZKA O.

ÉVKÖZI 12.

HÉTFŐ

Téged szomjaz a lelkem

Rájöttem már, Uram, nem adhat nekem annyit a világ, amennyi elég. Te vagy az, Istenem, akire minden sejtem vág yagozik. Az önmegtagadás értelme így nemcsak az okos élvezéshez szükséges fegyelem megszerzése. A fő cél, hogy a világ örömei ne elrejtsek, hanem inkább közvetítsék a legélvezetesebbet: téged, Istenem!

*

Uram, te vagy én Istenem, hajnalban néked ébredek. Téged szomjaz lelkem, hozzád vágyódik szívem, mint pusztá föld, mely szomjas és száraz.

62. ZSOLT 2-4

*

Az önmegtagadás nem önmagáért fontos, hanem mint az Úr követésének útja. Az Isten országa iránti készség a döntő, az önmegtagadás ennek szolgálatában áll.

H. RÜCKER

*

Ha visszavetítem tekintetem, s elgondolkodom életem útjain, mindenütt föllelem a Gondviselés kezét. Irányította lépteimet, s megtorpanni késztetett nem egy útkereszteződésnél, a váltókat új célok felé állította be, amikre én nem is gondoltam, és felforgatta a jövőre vonatkozó terveimet. Így vagy amúgy, de mindenkinek élete irányított élet. Persze az ember ellenállhat a Gondviselés irányításának, és ezáltal saját csalódásának és boldogtalanságának szerzője lehet. Én életemben ritkán tettem azt, amit akartam, s többször tettem azt, amit nem akartam. Ez így volt jó: Isten jobban tudta, mire volt szükségem.

P. L'ERMITÉ

*

Uram, Jézusom! Egész nap várok rád, mialatt erőim a sokszor kapkodó és céltalan tevés-vevésben, a tehetetlenség mérgében elernyednek. Várom a csendet, amit a te hallgatásod és rám figyelésed csepegtet a szívembe. Várom a békédet, amely megnyugtat és megtisztít. Összeszedettségem csak a te jelenléted kisugárzásában lehet valóság. Ámen.

TH. MERTON

ÉVKÖZI 12.

KEDD

Hozzád vágyódik szívem.

Megfigyeltem már, Uram: akkor vágyódunk utánad, amikor élvezhetetlennek tűnik az élet. Pedig ez nem őszinte istenkérés, ez csak menekülés a pillanatnyi bajból. Az igazi istenkéréső téged keres, és teutánad vágyódik, – még ha keresztút vezet is hozzád.

*

Irgalmad jobb, mint az élet, ezért ajkam dicsőít téged. Így áldalak, amíg csak élek, kezemet imára tárom hozzád. Lelkem örömmel töltöd el. Ujjongó szívvel mondom: Dicsőség néked!

62. ZSOLT 4-6

*

Az értelmes lélek az idő és örökkévalóság határára teremődött. S bár így nyilvánvaló, hogy az értelmes lények rendjében ugyan a legalacsonyabb, mégis létmivolta a testi anyag fölé emelkedik, nem függ attól. Amikor tehát az idő felett álló valósággal kapcsolódik egybe, az örökkévalóság részesévé válik.

AQUINOI SZ. TAMÁS

*

Isten úgy rendezte, hogy mindig kellő időben ismerjük föl akaratát, hisz azt szeretné, hogy mindig készségesen kövessük azt, bármikor nyilvánítja is ki, és engedi megértenünk lelkünk bensejében. Ha a földön helyesen akarjuk betölteni hivatásunkat, akkor legyünk olyan zárándokok, akik készségesen mindig oda zárándokolnak, ahol Uruknek, Istenüknek nagyobb szolgálatot tehetnek.

SZALÉZI SZ. FERENC

*

Csak a türelmes, önzetlen, szerető és alázatosan szolgáló buzgóság tud belsőleg fölébe nőni a gonoszsnak, és úrrá lenni a bennünk és körülöttünk levő emberi nyomorúság felett. „Türelemmel nyeritek meg lelketekeket”, saját lelketekeket és mások lelkét. A türelemben győzni tudó erő rejlik, annak a győzelmes ereje, aki kínjával és tűrésével megváltotta a világot.

A fenntartás nélküli, gyermekded odaadás Istennek, a maradéktalan ráhagyatkozás, hogy egyedül ő vezessen, irányítson, képezzen és alakítson: ez a tökéletesség.

FR. DEMANN

*

Istenem! Lelkem sebeit mindig begyógyítod, de csak akkor, amikor ez neked tetszik. Reményemet beléd helyeztem. Nem kívánok többet azokkal a gondolatokkal és kérdésekkel foglalkozni, amelyek mint szűrős tüskék vesznek körül. Saját furcsa gondolataimról és önző vágyaimról van szó. Ezekről kell megszabadulnom. Ez lenne az első bűnbánati cselekmény, amit elvársz tőlem, Uram. Amen.

TH. MERTON

ÉVKÖZI 12.

SZERDA

Aki lemond önmagáról

Uram, a te szándékedat talán jobban kifejezi a mai ember számára ez a szó: önmegvalósítás. Te nem azt akarod, hogy az önmegtagadásban elveszítsük magunkat, hanem kibontakoztassuk önmagunkat. Ennek útja pedig az, hogy az ember odaadja önmagát – másokért, a szebb világért és téérted.

*

Aki mindenáron önmagát keresi életében, az elveszíti az életet, aki lemond önmagáról érettem, az megtalálja az életet.

LK 9, 24

*

A bravúrt az emberből a lét végső kutyaszorítói kényszerítik ki.

A sarokba szorított ember meghal vagy remekel.

Többnyire sikerül egy életen át lealkudnunk és eltüntetnünk az útból a kutyaszorítókat, hogy aztán teljesen tapasztalatlanul és önbizalmatlanul essünk a legkegyetlenebb csapdába: az egyszer elháríthatatlan fájdalom s a tovább nem odázható halál elé.

„Aki kér, kap.” S ki kér? Állhatatosan, kiáltva, kétségbeesetten? A szorongatott helyzetben levő. Aki ügyeskedve kibújik a lét szorításaiból, aki nem fogadja be a későn jött vendéget, hogy kenyeret ne kelljen kér-

nie a kedvéért: nem kér, nem is kap. Nem tapasztalja meg a kegyelem hatalmát.

Isten nem szerencsejátékos, de aki a Krisztusért való (vagy a másik emberért való, – hiszen Krisztus és a másik ember: egy) gyöngeséget vállalja, abban, s csak abban fölragyog az ő teremtményt adó, kedvet szikráztató ereje.

JELENTS I.

*

Annak pedig, aki a bennünk működő erővel mindent megtehet azon felül is, amit mi kérünk vagy megértünk, legyen dicsőség az Egyházban és Jézus Krisztusban minden nemzedéken át, örökkön örökké! Amen.

EF 3, 20–21

*

Add meg nekünk, irgalmas Istenünk, hogy mindenkor méltóképpen szolgáljunk, és az áldozatban való részesedésünk legyen üdvösségünkre. Krisztus a mi Urunk

MISEKÖNYVBŐL

ÉVKÖZI 12.

CSÜTÖRTÖK

Nincs többé zsidó vagy görög, férfi vagy nő.

Apostolod nem azt hirdeti, Jézusom, hogy te felszámolni akarod a természetes különbséget, s mindent egyöntetűvé akarsz formálni. Te egységet teremtesz, de megőrizve a különbségeket. Akaratod szerint meg kell őriznünk különbségeinket, nem másokkal való szembeállásra, hanem hogy velük a közösséget szolgáljuk.

*

Testvéreim! A Krisztus Jézusba vetett hit által mindnyájan Isten fiai vagytok. Hiszen mindnyájan, akik megkeresztelkedtetek, Krisztusba öltözködtet-

tek. Nincs többé zsidó vagy görög, rabszolga vagy szabad, férfi vagy nő, mert ti mindnyájan eggyé letetek Krisztus Jézusban.

GAL 3, 26–28

*

A többféle nép nem azért van, hogy egymást pusztítsa. Életük bensősége Istenre utal, aki egyesíteni óhajtja őket.

R. SCHNEIDER

*

Szeretettel és türelemmel viseld el felebarátod gyengéit és hibáit, miközben szemmel tartod saját nyomorodat, ami miatt te szorulsz mások türelmére és megértésére. Alázatos és elnéző légy mindenki iránt, azok iránt főképp, akiket nem bírsz, akik ellenszenvesek neked.

XIII. LEO PÁPA

*

Szeressük az embereket, ha már feladatul tűztük magunk elé, hogy törődünk velük. Figyelemmel legyünk sokféle megnyilatkozásukra – nem az emberek szokott kíváncsiságával, ami nem más, mint múltó szórakozás, hanem azért, hogy percről-percre jobban áthasson bennünket az emberi együttérzés.

E. MOUNIER

*

Uram, ha te, a végtelenül tiszta és igaz, nem szégyenled, hogy a testvérem vagy, ha te úgy vállalod bűneimet és azok következményeit, mintha a tied lennének, hogyan kerülhetném én el azt az embert, aki nekem nem tetszik? Uram, adj erőt és indítást, hogy minden emberben testvéremet és a te képmásodat lássam. Akkor a testvér szenvedése és nyomorúsága meg fog indítani, hogy helyette azokat, mint a sajátjaimat a te kezébe tegyem. Uram, irgalmazz nekünk!

H. SENNLAUB

Kinek tartanak engem?

Uram, sokan csupán szociális reformernek gondolnak Téged, pedig te mérhetetlenül több vagy ennél. De az biztosan igaz, hogy nem a te lelked lakik abban, aki nem akarja és a maga helyén nem építi a jobb és igazságosabb társadalmat.

*

Mikor egyszer Jézus egyedül imádkozott, és csak tanítványai voltak vele, megkérdezte őket: „Kinek tartanak engem az emberek?” Azok így válaszoltak: „Van aki Keresztelő Jánosnak, van aki Illésnek, van aki azt tartja, hogy a régi próféták közül támadt föl valaki.” Ő tovább kérdezte: „Hát ti kinek tartotok engem?”

Lk 9, 18–20

*

A kor igényét Isten akarataként kell felfogni. Ak inséges időbe született bele, az az inségből hallja ki Isten hívását: tégy meg mindent, ami téled telik, hogy mérsékelj a szegénységet! – Aki a szakadásnak idejébe született bele, e tényből olvassa ki Isten akarátát: a magad részéről az ellentétek kibékítésén munkálkodj! Aki olyan korba született bele, amelyben sebek tátonganak, amikor a vagy-vagy érdességén egyre távolodnak egymástól a kortársak: vagy az igazságot és békességet keresik őszinte, nyílt lélekkel, – vagy pedig békétlenül kétségbeesnek az igazság miatt, aki tehát ilyenkor született, az az Isten-akarta tényből, hogy ehhez a korban — tett, az az Isten-akarta tényből, hogy ehhez a korhoz tartozik, ismerje fel Isten akarátát: amennyiben rajtad áll, a személyes lehetőségeket kimerítve jelölj célt a keresőknek, válaszolj a kérdezőknek, adj jótanácsot a kételkedőknek, biztasd a kétségbeesőt, nyújtsz samaritanus-kezet a földön heverő testvérednek!

Mindenki tehát saját korából lesse ki a neki szóló isteni hívást!

FAULHABER BÍBOROS

*

Tanuljuk meg, hogy a béke gondolatait gondoljuk. Rá kell szorítanunk magunkat a békére. Meglehet, csak ezen az úton lesz megint jog a földön. A béke házunkból, szívünkéből nőjön ki. Ahol a házak a békesség tanyái, ott az országok is békét lelnek.

R. SCHNEIDER

*

Uram, Istenem! Nem múlik el nap, hogy ne imádkoznának sokan és mindig többen a békéért. De tudatában vagyunk-e annak, mit ér a béke, és mi az értelme? Nem csupán félelemből vagy kényelemből imádkozunk érte? Már most kellene felkészülnünk arra, hogy mit is tegyünk a teljes és biztos békével! De tehetünk-e egyáltalában valamit, ha a békére mostani viselkedésünkkel méltatlanok vagyunk?

Adj, Uram erőt és elszántságot imánkunk! Amen.

CSERHÁTI PÜSPÖK

ÉVKÖZI 12.

SZOMBAT

Reám tekintenek, akit átszegeztek

Sokan úgy vélik, Urunk, hogy Egyházad nem jól ismeri a reklámozást, mert megdicsőült formád helyett keresztfeszített alakodat mutatja fel az emberek szeme előtt. De Egyházad nem is akar téged „eladni”, árucikket másokra tukmálni. A feszület nem reklám, hanem jelvény, amely a te életprogramodat hirdeti, s hirdeti néped programját is.

*

Ezt mondja az Úr: „Kiárasztom majd Dávid házára és Jeruzsálem lakóira az irgalom és az imádság lelkét. És ők majd reám tekintenek, akit átszegeztek. Úgy siratnak majd, mint az egyszülöttet szokás”.

ZAK 12, 10

*

A keresztútnak mély életértéke csak korunk határtalan szenvedésében, a létünk alapját érintő, izgató kérdésekben lett világos. Most újonnan látjuk, hogy mindazt a belső és külső kint, ami a sorsunk, az Úr a keresztútján már kiállta. Most értjük meg tulajdonképpen, hogy az Úr napjaink szorongató kérdéseire szabatos és tiszta választ adott, amely egyedül biztosít gyakorlati folytatást és jó véget.

M. LAROS

*

Mélységesen megértem, hogy vannak, akik kétségbe vonják Isten gondviselését, sőt az istenhitet egészében rossznak tartják. Ezek az emberek nem tudják megkülönböztetni a világ történelmének külsődleges lebonyolódását és a belső tisztulási folyamatot, amely az egyes lelkeket végső céljukra felkészíteni hivatott. Nincs idelelni maradó városunk! Ez a világ elenyész és szépsége is vele: a földön minden csak jelkép.

Az átmeneti idők mindig a legnehezebbek a történelemben. És ilyen sok van. Mi éppen beleestünk – ez a sorsunk. Isten útjai nem a mi útjaink. Túl kicsik vagyunk, a nagy jövőnek irányvonalait világosan belátni képtelenek vagyunk. Ezért: álljunk a kereszt szárnyai alá! A kereszt élet és üdvösség hordozója.

A. ERHARD

*

Krisztusunk, te megismerted a világ éjszakáját. A hálátlanság, az elhagyatottság éjszakáját a halálfélelem kertjében. Az árulás éjszakáját Júdás csókjában és barátaid menekülésében. A börtönök mélyében a kínzások éjszakáját és a szörnyű halál után a sír éjszakáját. Uram, hadd segíthessek neked abban, hogy mielőbb veled találkozhassanak mindazok, akik hasonló éjszakákban kénytelenek élni. Amen.

BARREAU

A szabadságot Krisztus szerezte meg nekünk.

Az ember szabadsága az, hogy van belső ereje – minden külső és belső akadály ellenében is – mindenkor emberként viselkedni. Jézusom, a tőled kapott szabadság több ennél: kegyelmed erejében képes vagyok túlnőni önmagamon, emberi korlátaimon.

*

Testvéreim! A lelki szabadságra Krisztus vezetett minket. Álljatok tehát szilárdan, és ne hagyjátok magatokat a bűn szolgátságába hajtani!

GAL 5, 1

*

A vas még hegynek felfelé is követi a mágnesset. A Krisztust követő ember önmaga fölé kerekedik.

G. FOCK

*

A keresztény embernek az a meggyőződése, hogy más, jobb világ csak megváltozott, jobb emberekből indulhat ki. Az óhajtott megváltozás nem szeszélyből és nem önző célszerűségből adódik, hanem természetfeletti, kinyilatkoztatott igazságból, és a belőlük fejlődött keresztény tanok hatalmas építményéből. A természetfeletti tudata teszi a keresztény hitet oly egészségessé, célját oly kíváнатossá. Ez kezekszik arról, hogy az emberen és a társadalmon eszközölt változtatásai nem a rosszabbnak, ha nem a jobbnak szolgálatában állanak.

D. HYDE

*

Az Ige volt az igazi világosság, amely minden embert megvilágít. A világba jött, a világban volt, általa lett a világ, mégsem ismerte föl a világ. A tulajdonába jött, de övéi nem fogadták be. Ám akik befogadták, azoknak hatalmat adott, hogy Isten gyermekévé legyenek.

JN 1, 9–12

*

Tudom, Uram, hogy te az egész életet lefoglalni kívá-
nod, hogy köztünk vagy, s hogy életemnek az egész vona-
lon krisztusnak kell lennie, mesterségben, iparban, ke-
reskedésben, hivatalban, társadalmi és családi összeköt-
tetésben. Ó, Uram, mily sokat rontottam műveden?
Hogyan bántam el kegyelmeddel s fölvilágosításaidal!
Hogyan bánok el még most is intéseiddel!

Kérve kérlek, segíts, hogy finomabb lelkű legyek veled
szemben! „Teljes szívemből kereslek téged, ne hagyj el-
tévélkednem parancsolataidtól. Szívembe rejtem a te be-
szédeidet, hogy ne vétsek ellened.” (118. Zsolt). Törek-
szem igazi szívtisztaságra, arra, hogy ne feddhessem engem
a bűnről. Amen.

PROHÁSZKA O.

ÉVKÖZI 13.

HÉTFŐ

Meghívástok szabadságra szól.

*„Szabadság, szerelem” – énekli a költő. De hogyan lehet sza-
bad, akinek egész lényét megköti, kiszolgáltatja a szeretet? –
Úgy, hogy igazán szeretni csak szabad, önkéntes odaadásban le-
het. Téged szolgálni, Istenem, a legteltesebb szabadság. Nem
szófogadás, hanem önkéntes ajándék.*

*

**Mikor már közel voltak Jézus szenvedésének és
megdicsőülésének napjai, elhatározta, hogy Jeruzsá-
lemba megy.**

Lk 9, 51

*

Jézus „fölmegy Jeruzsálemba”. Ez számára nem egy-
szerű helyváltoztatást jelent: ez a helyváltoztatás kinyíl-
vánít egy bátor döntést, egy olyan akaratot, amely egé-
szén küldetésének szenteli magát. Jézus fölmegy Jeru-
zsálemba, hogy „azt megszabadítsa” (Lk 2, 38), hogy a
régí szövetség, a rabszolgaság Jeruzsálemét fölszámolja,

és láthatóvá tegye az új Jeruzsálemet, a mennyeit, az új szövetségét. Szabadon, kényszer nélkül indítja be a megváltás művét, amely az Atya titokzatos terve szerint az ő szenvedése, halála és feltámadása által megy végbe.

A mai Egyház – és minden egyes keresztény – meghívást nyert arra, hogy Jézus Krisztus nyomában járjon, üdvöztető küldetését folytassa, – tehát hogy „Jeruzsálembe is fölmenjen.” Az Egyháznak is határozottan kell megtennie ezt a lépést. Egyházunk történelmében és minden egyes ember sorsában vannak ilyen kulcshelyzetek és döntő pillanatok.

J. S. JAVET

*

Ez az evangéliumi részlet olyan, mint a repülő nyílvesztő: előre tör, a holnap felé. A mi lelkünk támpontja vajon hol van: örökölt létmódunk megszokott biztonságában, vagy pedig Isten országának szilárd várásában?

Isten országát tettekkkel hirdetni annyit jelent, mint életünket Isten jövőjéért játékba dobni; annyit jelent, mint mozgósítva lenni a határtalan szeretet érdekében.

G. BESSIERE

*

Istenem! Szemed mindig felettem virraszt, és mint az örök napfény meleget áraszt körülöttem. Lélegzeted belém hatol, és élettel jár át. Karjaid átkarolnak, és nem engednek kiszakadni ölelésedből. A melegség és szépség ruhájába öltöztetsz szüntelenül. A szenvedés sötét kamrájának ajtaját is te nyitod meg előttem, de egyedül sohasem hagysz ott. Szívedhez szorítasz, és nálad van otthonom.

Uram, ha itt sötétség venne körül, hadd tudjak azért a te mécsesed lenni. És ha az éj elhidegül, akkor is adj erőt, hogy meleget áraszak a te jószágodtól és szépségedtől, körül lengve azok felé, akiket lelkük felüdítése végett küldesz hozzám, Uram. Add a magányosoknak békeséged, és mindig részesítsd őket szeretetedben. S ahol járok add, hogy fényt áraszak magam körül. Amen.

F. B.

Nem vagytok alávetve a törvénynek

Istenem, téged szabadon szeretni nem annyit jelent, mint semmibe venni törvényeidet. De éppen mert szeretlek, nem alávetve vagyok parancsaidnak, mert azok nekem már nem külső utastások, hanem a Szentlélek által belső törvényévé válnak életemnek.

*

Benneteket a Lélek vezessen! Akkor már többé nincs szükségetek a törvényre.

GAL 5, 18

*

A Léleknek a megváltott emberiség kiteljesítését előmozdító ajándéka közé tartozik az öröm lelke is. Újból meg kell tanulnunk, hogy az evangéliumot jó hírnek halljuk; ennek első hatása, hogy megremegünk az örömtől.

Ez az öröm nem azonos az ártatlan jó közérzet vagy a naív ifjúság könnyed jókedvével. Ennek az örömnak ára Krisztus keresztye, Krisztus sebeinek jegyeit viseli magán, olyan mély szakadékból tör fel, hogy érthetővé válik legyőzhetetlen életerejé, de egyben mélységes komolysága is. Számunkra egyben azt a megdöbbentő bizonyosságot jelenti, hogy Krisztus bennünket messzemenően – a vérhullatásig menően – szeret.

A. M. BESNARD

*

Az embert csak az öröm teljesíti ki. Boldogság ott van, ahol az ember boldogságot ajándékoz. Az öröm útja az önzetlenségen át vezet. Boldogtalannak lenni mindenki tud, az örömhöz viszont erő kell.

BOROS L.

*

Az a tengernyi adomány – létünk maga is az –, amely napról-napra lehetővé és élni érdemessé teszi életünket, mind Isten személyes ajándéka: ő szolgál nekünk Igéjében, Lelkében, Egyházában, embertársainkban.

De a hálás ember sohasem sajátítja ki csak magának, amit kapott: „bonum est diffusivum sui”, a jó tovább akar áradni, és az igaz ember, az igaz keresztény belekapcsolódik ebbe a nagy körforgásba, a személyválogatás nélkül akadozó mennyei Atya példájára.

MAROSI L.

*

Hálát adunk neked, Atyánk, mindenért.

Köszönjük, hogy vagy, hogy lehetünk mi is.

Köszönjük, hogy kipusztíthatatlan vágyat oltottál belénk a szeretetre és a boldogságra.

Köszönjük, hogy törvényeid a boldogságra köteleznek, hogy életünk és boldogságunk a szeretet.

Köszönjük, hogy reménykedhetünk a szeretet végső teljességében, hogy benned leomlanak válaszfalaink, hogy végül tökéletesen egyek leszünk a szeretetben egymással és veled.

Köszönjük, hogy önmagunk al megajándékozhatjuk egymást, hogy semmiségünkben is magadénak fogadsz minket. Amen.

LUKÁCS L.

ÉVKÖZI 13.

SZERDA

Nincs hova fejét lehajtsa.

A természetes emberi gondolkodás azt mondja: szabadságot csak a létbiztonság ad. Azt feleli rá a Szentlélek: csak az szabad, aki szeretni tud. Hiteles szeretetre pedig csak az képes, akinek igazi bálványa a saját biztonsága. Szeretni annyit, mint megszabadulni az önérdék rabszolgaságából.

*

Történt pedig, hogy útközben valaki így szólt Jézushoz: „Követlek téged, bárhová mész.” Ő így válaszolt: „A rókának odúja van, a madárnak fészke, de az Emberfiának nincs hová fejét lehajtsa”.

LK 9, 57–58

*

Aki Jézust követni akarja, az végig járja őáltala, övele és őbenne ugyanazokat az utakat, ugyanazokat a próbatételeket és ugyanazokat az örömöket, mint ő. Jézus számára, a keresztyén ember és az egész Egyház számára a döntő mindig az Atyától kapott feladat, s az Atya szeretete mindig ösztönzést ad az ilyen döntő lépésekhez, és végig kíséri kivitelezésüket.

J. S. JAVET

*

Szerencse, hogy Isten vihara idejekorán lerombolja kunyhóinkat, különben sokan elfelejtenék, hogy vándorúton vagyunk.

B. NAEGELE

*

El kell vajon némulnunk Jézus nyers válaszának hallatára? Azt kell hinnünk, hogy annyira elragadta őt Isten országának sürgető meghírdetése, hogy néha embertelenné tud válni? Vagy arra kell gondolnunk, hogy sokkoló hatású kijelentésről van itt szó, amellyel meg akarta rendíteni az őt körülvevő társadalom rideg számíttatását?

Bizonytalanságban vagyunk efelől. És ezért úgy marad meg bennünk Jézus szava, mint egy szálka. Mi néha túlságosan is „megszelidítjük” az evangéliumot, és túlságosan is egyéni vagy közösségi igényeinkhez alkalmazzuk.

G. BESSIERE

*

Szeretlek, szeretlek, nem mert megmentettél,
Hanem mert a vérig, halálig szeretted.
S amint te szeretted, szeretlek most téged,
Életem és lelkem felkínálom néked.
Szeretlek, szeretlek, te vagy a királyom,
Istenem, mindenem, örök mennyországom!

XAVÉRI SZ. FERENC

ÉVKÖZI 13.

CSÜTÖRTÖK

Két ökröt a faeke tűzén.

Uram, vannak meghívottaid, akik nem élhetnek már a földi dolgoknak. Nekik fel kell égetniük maguk mögött mindent. De mi lenne a világból, ha senki sem intézkedik dolgai felől? Nekem tehát nem a földi dolgokat elhagyva, hanem napi munkámmal kell prófétálnom: nem tulajdonomat, hanem önzésemet kell fölégetnem.

*

Illés próféta élete vége felé parancsot kapott az Úrtól: „Kend fel prófétává Elizeust, Sáfát fiát a te helyedbe.” Elindult tehát Illés és megtalálta Elizeust, aki éppen szántott. – Ekkor Elizeus elment, kiválasztott két ökröt, levágta, a faeke tűzén megsütötte, és lakomát rendezett a népnek. Azután elindult, követte Illést, és tanítványa lett.

1 KIR 19, 16–19–21

*

Valamennyien abban a velünk született illúzióban vagyunk, hogy mi vagyunk a világ közepe, és ekörül kell a világnak és az embereknek forogniuk. Újból és újból rajta kapjuk magunkat, hogy a dolgokat és embereket csak hozzánk való viszonyukban látjuk, mintegy magunk körül forgó bolygóknak tekintjük.

Kereszténynek lenni valami nagyon egyszerű, és mégis átforgató dolog. Pontosan az, hogy végrehajtjuk a koper-

nikusi fordulatot, vagyis nem magunkat tartjuk a világ közepének, amely körül a világmindenségnek keringenie kell, hanem kezdjük komolyan venni, hogy Isten számtalan teremtményeinek egyike vagyunk, és együttesen keringünk a középpontot jelentő Isten körül.

J. RATZINGER

*

Boldog az, aki a kegyelem minden egyes ajándéka után visszatér ahhoz, akiben minden kegyelem teljessége lakik. Mert amikor hálát adunk azért, amit kaptunk, helyet teremtünk magunkban további kegyelemnek.

Sz. BERNÁT

*

Mindenható Őristen, Atyja a te szeretett és áldott Fiadnak, Jézus Krisztusnak, aki által megismertünk téged, Istene az angyaloknak és hatalmaknak és az egész teremtett világnak, és az igazak népének, akik színed előtt élnek: áldalak Téged, mert méltónak ítéltél arra, hogy megérjem ezt a napot és ezt az órát, hogy a te vértanúid közé sorozzanak, hogy részem legyen Krisztus kelyhében a lélek és a test örök életre való föltámadására a Szentlélek romolhatatlanságában, hogy így felvétessem színed elé a mai napon, mint gazdag és neked tetsző áldozat, amint ezt te előre elkészítetted, kinyilatkoztattad és beteljesítetted, te, a hamisság nélküli igaz Isten. Ezért és mindenért dicsérlek téged, áldalak téged, dicsőítlek téged az örök égi főpap, Jézus Krisztus, a te szeretett Fiad által, aki által neked vele és a Szentlélekkel együtt dicsőség most és mindörökké. Amen.

Sz. POLIKÁRP VÉRTANÚ

ÉVKÖZI 13.

PÉNTEK

Vezessen benneteket a Lélek!

A testi ösztönösség sok bűnre, de sok jóra is készítet: tevékenységre, könyörületre, anyai szeretetre, stb. Ugyanakkor szellemi valónkból nemcsak erkölcs fakad, hanem gyűlölet, gőg, önzés

*is. Ezért meg kell értenem, Uram, apostolod szavát: az ádám
bűnös természet ellen küzdve, Szentleked vezetésére kell bíz-
nom magamat.*

*

**Kérlek tehát benneteket: a Lélek szerint éljete-
k, akkor majd nem követitek a test kívánságait. A test
kívánságai ugyanis szembe kerülnek a Lélekkel, a
Lélek indításai pedig a testtel.**

GAL 5, 16–18

*

Könyörgött és kapott. . .

Erőért könyörgött, hogy nagyot művelhessen, – és
gyöngeséget kapott, hogy megtanuljon engedelmeskedni.

Egészségért könyörgött, hogy nagyobbat tehessen, –
és törekenységet kapott, hogy jobban tehessen.

Gazdagságért könyörgött, hogy boldog lehessen, – és
szegénységet kapott, hogy bölcsé váljék.

Hatalomért könyörgött, hogy az emberek megbecsül-
jék, – és tehetetlenséget kapott, hogy Isten nélkülözhe-
tetlenségét érezze.

Mindenért könyörgött, hogy örüljön az életnek, – és
„életet” kapott, hogy mindennek örüljön.

A kért dologból semmit sem kapott meg, és mégis min-
dent megkapott, amit remélt.

Imája meghallgatásra talált; áldott lett.

A. LÄPPLE

*

Mi azt kérjük Istentől, amit szeretnénk, és azt kapjuk,
amire szükségünk van.

L. BLOY

*

Kérünk, Urunk, járjon át bennünket is Szentleked
vihara, hogy halljuk, amit te kívánsz nekünk mondani,
hogy igaz hittel kövessünk téged,
hogy azt beszéljük és mondjuk, ami rólad tesz tanúsá-
got,

hogy azt tegyük, ami neked tetszik,
hogy türelemmel viseljünk el mindent, amit vállunkra
raktál, és a legvégső küzdelemben is vigasztalást érez-
zünk. Amen.

M. SEITZ-F. THIELE

ÉVKÖZI 13.

SZOMBAT

Ne hívjuk le rájuk Isten haragját?

Uram, ha szeretni csak szabadon lehet, akkor senkit sem szabad erőltetéssel, megfélemlítéssel hozzád lökni. Még gyermekeimmel szemben sem szabad erőszakot alkalmaznom a jó érdekében. A tieid lesznek a rámbízottak, ha példámból kedvet kapnak.

*

A szamaritánusok nem fogadták be Jézust, mert zarándokúton volt Jeruzsálem felé. Erre tanítványai, Jakab és János felháborodtak: „Uram, ne hívjuk le rájuk az Isten tüzes haragját, hogy elpusztítsa őket?” Jézus hozzájuk fordulva megfeddte őket: „Nem tudjátok, milyen lelkület lakik bennetek. Az Emberfia nem azért jött, hogy embereket elpusztítson, hanem hogy megmentsen.”

LK 9, 53–55

*

Az evangélium szabadságot hoz magával, és csak szabad magatartással fogadható be, függetlenül attól, hogy a hirdetői számára ez milyen eredménnyel jár. Az „égi tűz” magára Jézusra csapott le: az ő szenvedése és halála által menekültek meg az emberek. Aki Jézust követi, annak tudnia kell, hogy igehirdetése csak azáltal lesz hatékony, ha ő is kész életét áldozatul hozni mások megváltásáért. Istennek ezek a „kemény fogásai”, ez az ő „erőszakossága”.

A keresztyén ember nem fut meg a küzdelem elől, de

nem megy bele minden küzdelembe. Az apostoli harc, amelyet az Egyháznak folytatnia kell, mindig az ellenség felszabadítása érdekében folyik.

J. S. JAVET

*

Ami lelkünket illeti, abban egyesegyedül a lelkiismeret szabad követnünk. A szellemnek és a lelkiismeretnek szabadnak kell lennie. Mindnyájunk ura, az Isten, nem kényszeríti a lelkiismeretet; ő maga akarja, hogy szabadok legyünk. Senki sem szállhat a másik helyett sem a mennybe, sem a pokolba.

A hit az Isten kegyelme. A hitet ezért nem lehet erőszakkal, fenyegetéssel az emberekbe tölni. Ha valaki, hogy más embernek kedvében járjon, hívőnek tettet magát, ha másnak mutatkozik, mint amilyen belül a szívében, akkor csak kereszt önmagának, és színlelése nagyfokú farizeizmus.

C. PIRCKHEIMER

*

Urunk, Teremtő Lélek, te alkottad a világot, és te akarsz újjá alkotni, hogy az Atyához visszatérjen. Ezért létesítetted az egyház közösségét, ezért gyújtottad lángra a szíveket. Ó segíts, hogy szívünk lángoljon szent színed és az egész világ előtt! Látod, mennyire hidegek vagyunk, mennyire megoszlott és szétszakított a te közösséged, mennyire gubbasztunk saját igazságainkon, és közben megvetjük testvéreinket.

Valóban, szükségünk van jelenlétedre, Szentlélek Úristen!

T. BRÜGGERMANN

Megfeszítve a világ számára

Tudom, Uram, nem azt kívánod, hogy vágyainkat keresztre feszítve távol tartsuk magunkat az anyag, a technika, a modern társadalom világától. Azt akarod, hogy a keresztt, vagyis az áldozatos szeretet nyomja rá bélyegét egész életünkre, a világhoz való viszonyunkra is.

*

Testvéreim, távol legyen tőlem, hogy mással dicsekedjem, mint a mi Urunk Jézus Krisztus keresztségével, amellyel számomra meg van feszítve a világ, és én a világ számára.

GAL 6,14

*

Amióta Krisztus köztünk járt, és amióta köztünk él Egyházában, azóta az ellentétek feszülése folyamatosan jelen van és hat az Egyházban. Így volt ez már magánál az Istenembernél is, és így marad Egyházában is.

SZENNAY A.

*

A mi keresztény reményünk a szenvedés szakadékaiban születik. Oda nyúlnak le gyökerei, onnét meríti erejét. A tavasz csak olyan magvakból kelhet ki, amelyek meghalnak a földben. Bízunk kell: a földben, amely megteszi a maga munkáját, és a napban, amely szintén megteszi a magáét, és teljes bizonyossággal meghozza minden nap a hajnali pirkadatot.

SUNENS BÍBOROS

*

A Megváltó egy ideje kiválasztott: megengedte, hogy megkapjam a leprát. Örökké hálás leszek Istennek ezért a kegyért. . . Segíts imáddal, kérlek, hogy legyen erőm kitartani, és szerencsésen elérkezzem a Kálvária hegyének csúcsára.

DAMIAN DE VEUSTER LEVELÉBŐL

*

Köszönjük, Atyánk, a szenvedést, mert megnyitott, tágitott, tisztított,

mert benne is megláthattuk szeretetedet, mert közelebb vitt minket hozzád, aki nekünk a Fájdalom és az Öröm vagy.

Köszönjük, hogy magunkra eszmélhettünk a szenvedésben, hogy ott tudhatunk minden fájdalomban,

hogy megélhetjük a teljes valóságot, amely most szenvedés és öröm, amely majd egység és boldogság; – amely mindig szeretet.

Köszönjük, Atyánk, hogy szerethetünk az örömben, hogy benned teljessé lesz minden öröm-töredék.

Köszönjük hogy szerethetünk a fájdalomban, hogy a remény hozzád emel a kétségbeeséstől.

Egész életünk vajúdás, – hogy önmagunkat megszüljük.

Egész életünk haldoklás, – hogy te megszülethess bennünk.

LUKÁCS L.

ÉVKÖZI 14.

HÉTFŐ

Szeretlek, mint az édesanya

Atyám, én éppen úgy nem akarok félni a modern élettől, mint nem félek a szülői házban. Ez a modern világ is a tiéd, a te öledben pibeg a technika sodáitól, új eszméktől és felfedezésektől lüktetve.

*

Így szól az Úr: „Íme, én reá árasztom a békét, mint folyamot, és mint megáradt patakot a nemzetek dicsőségét, hogy abból részesedjete. Olyan gyöngéd szeretettel szeretlek titeket, mint az édesanya gyermekét.

Iz. 66,12-13

*

Vadul vágató korunkban könnyen kél az a benyomás, hogy Isten letette a jogart, és mindent átengedett az em-

bernek. Az ember meg úgy viselkedik, mintha a világ ura lenne, és nekilát – akárcsak Prometheus – embereket alkotni a saját képére és hasonlatosságára.

Ilyenkor jó elgondolni, hogy Isten biztosan tartja kezében a világot is, az embert is.

FR. MUCKERMANN

*

Mióta sokat beszélünk a fejlődésről, és tudjuk, hogy pl. most is alakulóban levő csillagok vannak, – jobban megértjük Jézus szavát, hogy van egy ország, amely a világ kezdetétől készül számunkra, amelyet a Szentháromság tervez, ahová Jézus is hazatér, hogy embersége szerint is részt vegyen a „sok lakóhely” készítésében. Az „új ég és új föld” valami hallatlan remekműve lesz Istennek: szem-nem-látta, fül-nem-hallotta, egyszerűen csodálatos, mert hatalom, erő és bölcsesség dolgozik rajta, hogy nekünk való legyen.

Az Ország világossága maga a Bárány lesz: az értünk meghalt és dicsőségében föltámadt Krisztus.

Eddig embersége volt számunkra az istenség tükre. Most istensége is járható útja lesz az ismeretnek. Betöltve leszünk hiányérzet nélkül. A mulandóság félelme nélkül. Megtudjuk – ígérete szerint – az isteni Élet titkát, hogy ő az Atyában van, mi pedig Krisztusban maradunk örökké.

SZENT-GÁLY K.

*

Mindenható Isten, segíts rajtam!

Ne felejtsem el soha, hogy életem és életemnek útja a te szívedből ered, és mindig a te szívedhez vezet vissza.

Mindig tudnom kell, hogy bár az idő mulandóságában állok, mégis nem az elmúló ittlétre, hanem az örökkévalóságra teremtettél. Amen.

E. SCHMIDT-PAULI

Az aratnivaló sok

Istenem, neked van aratnivalód ebben a – töled látszólag távolodó világban is. Hiszen a ma emberisége – ha rád keveset gondol is, – mégis azt akarja, ami a te akaratod: az emberi szolidaritást, a békét, a szociális igazságosságot, a munka megbecsülését, a világ teljesebb megismerését. A jószándékú emberek szívében a te országod érik, ha ők talán nem is ismernek téged.

*

Az apostolok kiválasztása után az Úr kijelölt hetvenkét másik tanítványt is. Elküldte őket kettesével maga előtt mindazokba a városokba és falvakba, ahová elmenni szándékozott. – Azt mondta nekik: „Az aratnivaló sok, a munkás pedig kevés. Kérjétek ezért az aratás Urát, hogy küldjön munkásokat az aratásba!”

LK 10, 1–2

*

Az aratás Ura, aki minket szolgálatába fogadott, teljes erőfeszítésre szólít fel bennünket. De egyben leveszi vállunkról a gondot, ha mi megtettük a magunkét: az aratásról ő kezесkedik.

Természetes erőinkkel és képességeinkkel nem jutnánk messzire. Ebből a szempontból nézve indokolt lenne a rezignáció. A hittel végzett ima által azonban Istentől kell várnunk az eredményt. Az ima egymagában ugyan még senkit sem tett boldoggá, előbb erőink naponkénti bevetésével kell imánkat hitelessé tennünk. De a tapasztalat igazolja, hogy csak Istennek kikönyörgött áldása nyomán jutnak igazán érvényre képességeink. Az ima és a munka kölcsönösen kiegészítik egymást.

B. JENSCH

*

A prófétai lelkület, mely kockára teszi életét az üzenet továbbadásáért, a jövőbe vezető utat nyitja meg a történelem számára; míg az, aki inkább saját életét akarja biz-

tosítani a javak halmozása, vagy a hatalom megszerzése által, a jelent is – magáét és másokét – bezárja.

H. VULLIEZ

*

Uram, tudom, kevés csak imádkozni azért, hogy ma is elküldd a megígért Szentlelket. Mindenekelőtt meg kell nyitnunk saját szívünket a Lélek számára, és utat kell törnünk a többi ember felé. Önzetlen szolgálatot, bátorságot, ötleteket, bizalmat, önfegyelmet kívánsz tőlünk. Mégis arra is intettél bennünket, hogy imáinkkal, ostromló könyörgésünkkel várjuk a Szentlelket.

Arra kérünk, Urunk, tölts be Szentlelkeddel minden embert, fiatalt és öreget, hívőt és kételkedőt; a szerető lelkeket éppúgy, mint az egyedülállókat, az örvendezőket és a kesergőket; azokat, akik különös felelősséggel viselik Egyházad sorsát a világban; akik az emberiség jövőjének építői kívánnak lenni, – hogy emberhez méltóbb korszaknak lehessünk remélői, amelyben az élet a legnagyobb érték, a jót védelmezik, a szépet megőrzik, az igazság után áhítoznak, hogy téged, mennyei Atyánkat a Fiúval együtt mindig és mindenkor dicsérhessük. Amen.

F. SCHILLING

ÉVKÖZI 14.

SZERDA

Semmi sem fog ártani nektek.

Nem szabad kígyót és skorpiót sejteti a keresztekben és menekülnünk előlük. Jézusom, te azt mondtad: Osszátok meg velük ételüket és italukat! A modern gondolatokat kegyelmed erejében táplálékként és frissítőként kell beéptitenünk az Egyház életébe és saját lelkünkbe.

*

Hatalmat adtam nektek, hogy kígyókon és skorpiókon járjatok, hatalmat adtam nektek minden el-

lenséges erő fölött: semmi sem fog ártani nektek. Mégse annak örüljétek, hogy a gonosz lelkek engedelmesskednek nektek, hanem annak, hogy nevétek föl van jegyezve a mennyben.

LK 10, 19–20

*

Amit nekünk, keresztényeknek, mint Krisztus követinek az emberekhez vinnünk kell: az a béke, Isten békéje, mely az emberek közötti békében mutatkozik meg. A béke olyan kulcs-szó, amely lehetővé teszi a „szellemek megkülönböztetését.”

Az ószövetségi próféták, és még Keresztelő János is elsősorban a bűnbánatot prédikálták az embereknek. Isten újszövetségi hírnökei elsősorban a békességet viszik magukkal. Ez a mi jövetelünket még ma is kedvessé, kellemessé teszi, mert minden embernek megvan az egészséges érzéke az iránt, ami végérvényes boldogságot nyújthat.

B. JENSCH

*

Lelki egyensúlyom nem onnan ered, hogy nem ismerem az emberiség sok küzdelmét, az emberi lélek viharait, és behunyom szemem a valóság elől. Belső békém és szívem nyugalma Istentől jön, aki minden sors bölcs irányítója.

XIII. JÁNOS

*

Ha Isten elfogadja a mi hitvány szolgálatunkat, nekünk is mindig készen kell lennünk egymás szolgálatának igaz szívvel való elfogadására.

BÉKY G.

*

Urunk, a békesség Istene!

Hálát adunk neked minden őszinte vágyért, minden fáradozásért, minden tettért, amely lángra gyújtja korunkban a te Szellemedet, a béke szellemét, hogy a gyűlöle-

tet szeretettel, a bizalmatlanságot megértéssel és a közönyt testvéri együttérzéssel küzdjük le.

Nyisd még tágasabbra lelkünket, és szívünket minden testvérünk iránt, akik most szeretetre szomjaznak, hogy mindinkább megteremtőivé váljunk a békének.

VI. PÁL PÁPA

ÉVKÖZI 14.

CSÜTÖRTÖK

Újjongjatok felette, kik siránkoztatok rajta!

Uram, nem siránkozhatom Egyházad mai helyzetén. Bízom benne, hogy külső és belső nehézségei önmaga békéje felé sodorják. Békéje annak van, aki a helyén van. Egyházad helye nem a di-csőség napozója, hanem a feléd vezető keresztút.

*

Örvendezzetek Jeruzsálemmel és újjongjatok felette, mindnyájan, kik szeretettel vagytok iránta! Örvendjete vele nagy örömmel, valamennyien, kik siránkoztatok rajta!

Iz 66, 10

*

Az utóbbi időben sokat beszéltek az emberieségről, és ezen általában részvétet, együttérzést, lelki vagy anyagi segítséget értettek, azok számára, akik igazságtalanul szenvednek, elnyomottak, jogfosztottak, üldözöttek, megvetettek. Nem régen egy híres teológus hosszan fejtegette, hogy az öröm teológiájának, vagy ilyen témának, mint „a keresztény ember és az öröm” még nem szenteltünk kellő figyelmet. Ez kétségtelenül az emberieség új oldala lenne, legalább is mai hangsúlyban: mások örömeiben és boldogságában való részesedés. Vagyis legyünk és merjünk mások örömének oka lenni.

CSERHÁTI PÜSPÖK

*

Ünnep:
öröm, kinyílás, egybeforrás, –
módot ad az embernek, hogy önmagára találjon.
G. LE MOUËL

*

A lélek táplálékot merít abból, amiben örömét találja.
SZ. ÁGOSTON

*

A te örömöd akarok lenni, Atyám. Minden lehelletemnél érezni akarom, hogy megszenteltél, s a lelkembe oltott végtelen értékekért felelős vagyok.

Érezni akarom, hogy belőled szakadtam ki, hogy a kezéd formált engem önmagadból. Hogy létem, lelkem közepe, napfénye, szent magja vagy.

És mert magadból vettél, mert hozzád hasonlóvá tétél, mert testi formáinkba emberséget öntöttél, s engem emberhangon tanítottál, minden erőmet, akaratomat, tetszésemet, vágyamat, bánatomat és örvendezésemet a kezedbe teszem.

PROHÁSZKA

ÉVKÖZI 14.

PÉNTEK

Csontjaitok megújulnak, mint tavasszal a fű.

Uram, ifjú még a kereszténység! Kereszténynek lenni holtnakig annyit jelent, mint fiatalnak maradni, állandóan növekedni. Miért akarnánk vénember módjára belecsontosodni régi-módi vallásos magatartásokba?

*

Meglátjátok, és örül majd szívetek, csontjaitok is megújulnak, mint tavasszal a fű, és az Úr kezének ereje nyilvánvaló lesz szolgálán.

Iz 66, 14

*

A hit életközösség Krisztussal, ahogy Sz. Pál írja: együttsszenvedés, megfeszítettetés, megdicsőülés, eltemetetés és feltámadás vele együtt. A mi hitünk nemcsak a tanítás elfogadása, igaznak tartása, hanem örök életre kiható kapcsolat a Tanítóval: „Hívén, életük legyen az ő nevében” (Jn 20 31).

A hit = távcső.

Iszonyú messze látni vele, még a jövőbe is.

Közben mégsem léphetjük át tétlenül a mindennap feladatát.

A. VENART

*

A hit valóság az emberi történelem minden egyes szakaszában.

Nem valami jelenség a többi mellett, hanem központi jelenség az embernek személyes életében; ezért nyilvános is, meg rejtett is. Általános és konkrét, változékony és mindig ugyanaz.

P. TILlich

*

Jézusom, te mondtad a betegnek: „Menj, a te hited megsegített.” Egyedül a hit eszközölheti ki a mi részünkről az Istennel való kapcsolatot, az isteni erőnek lelkünkbe áradását, – de a te különleges segítséged nélkül nem tudunk hinni. Oly sokszor megfeledekezünk arról, vagy talán nem vesszük komolyan azt az igazságot, hogy a hit: kegyelem. Naponta kell imádkoznunk a hitért, a hit növekedéséért és életre válásáért körülöttünk. Uram, segíts hitetlenségemen!

CSERHÁTI PÜSPÖK

ÉVKÖZI 14.

SZOMBAT

Dícsérd az Urat, nagy világ!

Uram, a világ – bár nem tud róla – mindinkább a te országoddá alakul. Talán hamarosan rá is jön erre, és akkor majd

*tudatosan zengi dicséreted. Ha!d siettesse ezt keresztény néped
önmagában és a saját életével szentelve meg az új eszméket és
szép törekvéseket.*

*

**Minden nép hirdesse dicsőségének hírét! Mond-
játok Istennek: „Csodálatosak műveid!”**

65. ZSOLT 2-3

*

Ma már nem mondhatók kereszténynek azok, akiknek
semmi más dolguk sincs, minthogy jámborok legyenek.
A keresztény világi küldetése megkívánja, hogy együtt-
működjenek mindazzal, ami szebbé, jobba, emberhez méltóbbá teszi a világot. A keresztényekre még az a külön-
leges feladat is hárul, hogy keresztény hitük dinamikájá-
val erősítsék fel a világ humanizálásának sodrát.

NYIRI T.

*

Ha sivatagi magányban, de szíved bensejében ünne-
pelsz, tömegekkel cseng együtt ünneplésed.

Ha szakadék mélyén ketten egybecsengnek ünnepi
örömben, ezrek és tízezrek lesznek jelen.

Ha hárman jönnek össze,
egy Negyedik is csatlakozik hozzájuk.

Ha felsorakoznak a liturgiára,
az égbolt zsong az imától.

Amint kezük veti a ragyogó keresztet,
mintha a Kálváriai sziklából nőne ki kereszt-erdő; s újra
születnék az egyház.

A pünkösdi lángocskák a fejek felett egy hatalmas láng-
tengerré egyesülnek.

S mikor imájuk végére ér, a mindenség Ura felkel, s
kiszolgálja hű szolgáit.

SZ. EFRÉM

*

Nem a világtól való menekülés, hanem a világgal
együtt való menekülés Isten üdvöztető igéretei felé: ez a
keresztény magatartás.

W. KRANING

*

Legszebb éveimet idegen istenek
oltáira pazaroltam.
Más aratja le, mit magának vetett.
Én meg itt állok kiraboltan

RÓNAI GY.

*

Ó termékenyítő Szentlélek!

Szentelj meg minket a te világod szolgálatára! Eladtuk magunkat a világnak, végy minket ismét oldaladra, még ha fájdalmat okozna is nekünk ez a kiszakadás. Készíts fel minket arra, hogy megtegyük a világnak azt a szolgálatot, amelyre minket meghívtál.

Hozd el azt a napot, amelyen egy nyáj lesz, és Jézus Krisztus lesz a pásztorunk. Amen.

TH. BRÜGEMANN

Megkérdezte: Ki az én embertársam?

Nagy baj az, ha akár csak felmerül is bennem a kérdés; ez vagy az az ember méltó-e arra, hogy társamnak tekintsem? Keresztény akarok lenni, tehát csak egy problémám, egy kérdésem lehet: hogyan kell viselkednem, hogy mindenki megérezze bennem az őszinte embertársat?

*

A törvénytudó igazolni próbálta a maga fölfogását, azért megkérdezte Jézustól: „De ki az én embertársam?”

LK 10,29

*

Nem fordul elő velünk gyakran, hogy egy haldoklót keljen megmentenünk, de az gyakran megesik, hogy éppen én segíthetek adott helyzetben egypár jó szóval, egypár fogással. Néha mily sokat érnek kis gesztusok is a szomorúság, magányosság, elhagyatottság idején, mekkora segítség lehet a másik felé való odafordulás! Minduntalan előfordulnak kemény helyzetek az életben. Észrevenni a másik ember baját: ezzel kezdődik az igazi szeretet, mert a felebaráti szeretet nem más, mint a nyitottság mások felé, amelyet esetről-esetre kell felmutatni. Azt a kis lépést, melyet a rámszoruló igényel, azt kell megtenni!

Olyan korban, amely azt kérdezi: felebarát – hát az meg mi? – ez a kis lépés döntő lépés.

A. KLICK

*

Mi mást tanít, mi egyebet idéz Jézus egész élete, mint hiánytalan szeretetet? Ez volt az egyetlen, amire meg akart minket tanítani. Úgy kellene, hogy ez az egyetlen vonás különböztesse meg híveit a többi embertől.

Lapozd végig az Újszövetséget: sehol sem találsz szeretásra vonatkozó parancsot. Előfordul-e utalás, amely

étkekre, vagy öltözékekre vonatkoznék? Vagy böjtre és hasonlókra? Csak a szeretet nevezi parancsának.

ROTTERDAMI ERASMUS

*

Ha felebarátodat láttad, Krisztust láttad.

ŐSKERESZTÉNY MONDÁS

*

Édes Urunk és Üdvözítőnk, Jézus Krisztus! Te föltámadásod után visszatértél Atyád dicsőségébe, de mégsem maradtál távol tőlünk. Megmondtad, hogy velünk vagy és maradsz a világ végéig. Te vagy itt az egyházban, a szentségek, főképp az oltáriszentség által. De köztünk élsz egy további módon is: minden emberben te jössz élénk, – kérdezve, kérve, szeretetre várva. Még a gonoszokban is terád találunk: szenvedve, megalázottan, újból megfeszítve. Nyisd meg szellememet, érzésvilágomat és akaratomat ennek a valóságnak felfogására, hogy mi benned vagyunk, hogy téged mindig magunk között találunk, valahányszor arra törekszünk, hogy a mellettünk levő embernek szeretetet nyújtsunk Amen.

FRAUEN IM GEBET C. IMAKÖNYV

ÉVKÖZI 15.

HÉTFŐ

Észrevette a sebesültet, de tovább ment

Tudom, Uram, hogy sajnós én is gyakran úgy viselkedem, mint a példabeszédben említett pap vagy levita. Túlságosan is az emberekben fellelhető „érzékeket”: rang, előny, ismeretség, stb. veszem észre, s nehezen látom meg a lényegét: a személyt. S talán magamban is szívesen nézegetem „értékeimet”, mintsem azt figyelni: ki is vagyok?

*

Egy ember Jeruzsálemből Jerikóba ment. Útközben rablók kezébe került: kifosztották, véresre ver-

ték, és félholtan ott hagyták. Egyszer csak egy pap haladt el az úton. Észrevette a sebesültet, de tovább ment.

LK 10, 30-31

*

Jézus tovább ment tanításában, mint mások őelőtte. Számára nem arról van szó, hogy szeretetünket csupán honfitársainkra, hozzátartozóinkra, korlátozzuk. Jézus vette a hallatlan bátorságot, s megparancsolta a lehetetlent: szeretni az ellenséget is! Végeredményben visszajára fordította a törvénytudó kérdését: „Ki az én felebarátom? – kérdezte a zsidó tudós. És Jézus, miután elmondta sokkoló hatású példabeszédét, megkérdezte: „E három közül melyik volt a rablók kezébe esett embernek felebarátja?” Nem arról van itt már szó, hogy miről ismerhető fel a felebarát; arról van szó, hogy önmagunkat kell felebaráttá tennünk. Nem arról van szó, hogy elfogadjunk egy ránk nehezedő kötelességet, hanem arról, hogy megragadjuk a kezdeményezést, és minél több utat teremtsünk ahhoz, hogy felebarátjaivá váljunk a bajba jutottaknak.

G. BESSIERE

*

Boldog volna a világ, ha ezt a törvényt ismernők és átélnek, de nagyon távol vagyunk tőle. A világ tele van kegyetlenséggel. Lesz-e másképp valamikor? Nem spekulálok, hanem az én körömben a szeretet lángját élesztem, s tegye ezt mindenki tőle telhetőleg. Ha minden ember csak egyetlenegy valakit boldogítana életében, a világból paradicsom válna.

PROHÁSZKA O.

*

Uram, taníts meg imádkozni és téged szeretni. Akkor benned elfelejthetem saját szegénységemet, s képes leszek arra, amit szegénységemben nem tudok: testvéreim szegénységét is türelemmel eléd hozni. Csak ekkor leszek valóban, Istenem, testvére minden embernek. Olyan testvér, aki segíteni tud a legszorongatóbb dologban: téged megtalálni.

K. RAHNER

Így beszélt a néphez: Hallgass Istened szavára!

Uram, ha valaki néphez szól, azt mondja ti. Ajkodon az emberek sokaságának is ez a neve: Te. Te annyira egynek akarsz bennünket, hogy nagyon ellenedre dolgozom, ha gondolatban, érzélemben, szavaimmal cselekedeteimmel elhatárolom magam másoktól.

*

Mózes egy alkalommal így beszélt a néphez: „Hallgass az Úr, a te Istened szavára, és tartsd meg parancsait és törvényeit, melyek a törvénykönyvben meg vannak írva. Teljes szívedből és teljes lelkedből térj vissza az Úrhoz, a te Istenedhez!”

MTÖRV 30, 2

*

Keresztény életünk gyakran két területre szétszakadt-nak látszik: egyik oldalon áll az istenszolgálat és istenszeretet, – a másik oldalon áll a felebarát szolgálata és szeretete. Ha tudatos keresztény életet akarunk élni – Isten és a világ kedvéért egyaránt, – ezt a szétszakítottságot elméletben és gyakorlatban egyaránt meg kell szüntetnünk. Az emberek szolgálatában kell a kereszténynek megbizonyítania, hogy valóban mennyire szereti Istent.

Az embereknek igazán felebarátjává válni: ez a mi mindennapos istentiszteletünk. A felebaráti szeretetnek mindig köze van Istenhez.

A. KLUCK

*

A felebaráti szeretet gyakorlása és ugyanakkor Isten elvetése Jézus szemében annyira ellentétes magatartások, hogy ez a lehetőség szóba sem kerül az evangéliumban.

HOLLAND KATEKIZMUS

*

A szentáldozás a közösség lakomáját jelenti, a külső forma láthatósága pedig a világnak nyújtandó feladatokunkat.

J. SUDBRACK

*

„Vajon őrzője vagyok testvéremnek?” – kérdezte Káin. Te, Uram, azt akarod, hogy igenis őrzői legyünk testvéreinknek, hogy mindnyájan felelősséget érezzünk egymás iránt. Ez a felelősség tág teret nyit. Kezdődik a családi körben, a minket körülvevő embereknél, és végződik – igen, hol is végződik tulajdonképpen? Sehol sem végződik széles e világon, ahol emberek éheznek, szenvednek és kínlódnak; sehol sem végződik, ahol emberek tévelyegnek, kételkednek, ahol reménytelenség borul rájuk.

Uram, mutasd meg, mit tehetek másokért! Amen.

W. KAMMERMEIER

ÉVKÖZI 15.

SZERDA

Ez a parancs nem elérhetetlen: szívedben van

Lényem legmélyén érzem a teremtés parancsát, Istenem: hogy csak emberek társaságában érhet meg az ember. Minden ezzel ellentétes kívánságom romos törmelék, fojtogató iszap a szívemen. Magamra csak úgy találhatok, ha mindenkit őszintén társnak érzek.

*

Ez a parancsolat, melyet neked ma meghagyok, nem elérhetetlen számodra, és nincsen messze tőled. Nincsen az égben, hogy azt mondhatnád: „Ki mehetne fel közülnk az égbe, hogy lehozza nekünk, hogy meghallgassuk és cselekedeteinkkel teljesítsük?”

MTÖRV 30, 11–12

*

Amennyiben megtalálod az utat testvéredhez, annyiban leszel igazán ember, s egyben Istenhez is így jutsz el.

BOROS L.

*

Ha nincsenek már megtanult szavak,
csak egymásba botló gondolatok
és érzések összevisszasága,
de – igazi őszinteség vágya
belülről mindezt tisztára mossa:
eltűnnek a megrepedt tegnapok,
minden jelenné válik.
. . . csupa kar vagy: mindenkit ölelsz,
tekintettel is simogatsz,
adni tudsz abból, ami a tiéd,
magadat csak – embertársadnak érzed:

együtt forogsz a Mindenséggel,
a lényed mélyén Valaki.

Lukátsi Vilma: Benned Valaki

*

Jézusunk, nagy titok és nagy művészet mások meghallgatása. Akik hozzánk fordulnak, hogy segítséget kapjanak megértésünk és buzdításunk révén, azt várják, amit a gyermek, aki édesanyjához siet, amikor máshonnan már nem várhat segítséget. Előbb mély hallgatással és odafigyeléssel kell utat nyitnunk a panaszos lélek belsejébe. Így tesznek az édesanyák. S aztán jönnek a világos szavak, amelyek mindig őszinték és szívből jövők, és ha kénytelenek hibákat is felróni, sohasem szidnak és nem korholnak. – Uram, te mondtad, hogy ha felebarátunk megkér, hogy kísérjük el az útra, akkor ezer lépés helyett kétezer lépést is tegyünk meg vele. Segíts, Uram, hogy segíteni tudjam helyes útra állítani azokat, akiket hozzám küldesz. Tudom hogy ehhez szép szavak nem elegendők. A keresők mellé kell szegődnöm. Minél többet tudok adni magamból, annál tovább maradok velük az úton.

CSERHÁTI PÜSPÖK

Mint önmagadat

Nem szabad kétségbeesnünk vagy elkedvetlenednünk, ha nem érezzük a másik ember iránti szeretetet. Önmagunk iránt sem érzünk rajongást, de mégis állandóan a magunk javát keressük. S ez a szeretet-fok elég a másik ember felé is. Így mondod te, Uram.

*

„Mester! Mit tegyek, hogy elnyerjem az örök életet?” Jézus így felelt: „Mit mond erről a törvény? Mit olvasol benne?” A törvénytudó így válaszolt: „Szeresd Uradat, Istenedet egész szívvel és egész lélekkel, minden erőddel és egész értelmiddel, embertársadat pedig szeresd, mint önmagadat!”

LK 10, 25–26

*

A másik baját felismerni és a megfelelő segítséget nyújtani neki: ezek összetartoznak. Mindazt, ami hatalmunkban áll, meg kell tennünk. Úgy mint a szamaritánus. Ahol tettekre van szükség, nem lehet megállnunk a szavaknál. Ha szükség van rá, el kell hagynunk a kitaposott utakat, amelyeken már megszoktuk a járást. Aki rá mer lépni a felebaráti szeretet útjára, az kritikus szemmel néz minden megszokást, még saját jól kitapasztalt életmódját is, mert az ilyenek képesek látásunkat beszűkíteni egy egészen szűk körre: önmagunkra. Csak így maradhat meg bennünk a szükséges nyitottság.

A. KLUCK

*

Szeretni nem könnyű.

Gyakran azt képzelitek, hogy szerettek, pedig csak magatokat szeretitek, és mindent elhibáztok, tönkre tesztek.

Szeretni annyi, mint találkozni, de ezért a találkozásért el kell hagyni magatokat, hogy mások elébe mehessenek.

Szeretni annyi, mint egyesülni, és az egyesüléshez el kell magatokat feledni. Teljesen és egészen meg kell halnotok másokért.

Szeretni fájdalmas dolog, mert a bűn óta – jól figyelj! – szeretni annyi, mint másokért keresztre feszítettetni.

M. QUOIST

*

Uram, széles-ölelésű Istenem! Tágítsd ki szívünket, hogy ki ne rekesszünk onnan másokat, akik nem szimpatikusak, akik szemben állnak velünk, akik más hitűek, akiknek egyáltalán nincs hitük.

Tágítsd ki szívünket, hogy jobban megérthessük a szenvedőket, ha kell fájdalom árán is.

Tágítsd ki szívünket önmagad számára, hogy bejöhess oda nagyságoddal és csodálatos erőddel. Amen.

B. G. HALLQUIST

ÉVKÖZI 15.

PÉNTEK

Közel van az ige: ajkadon

Uram, mi mindig tudjuk, mit kíván a felebaráti szeretet, amikor ki kell oktatni mást a szeretetről. Jó lenne, ha nemcsak másnak tudnék tanácsot adni, hanem a magam feladatát is ilyen tisztán látnám, és vonakodás nélkül teljesíteném. Igédnek nemcsak ajkamon van a helye.

*

Valóban igen közel van ez az ige hozzád: az ajkadon és a szívedben van, és így megtarthatod.

MTÖRV 30, 14

*

Meg kell-e ma is botránkoztatni az embereket, mint Jézus tette példabeszédével?

Tény az, hogy ma is emberek haltak éhen a Szahelben,

Indiában, Braziliában. S keresztények haladtak el mellettük anélkül, hogy megálltak volna: Rómába igyekeztek, hogy megüljék a szentévet. A pápa akkor azt mondta nekik, hogy zárandokoljanak inkább a legközelebbi templomba, de tegyék magukat felebarátjává azoknak, akik távol vannak tőlük, és bocsássák rendelkezésükre pénzüket.

Megbotránkoztat ez valakit? Az evangélium sohasem hagyja az embert nyugodtan!

G. BESSIERE

*

Jézus Krisztus szavai egyáltalán nem szó-konzervek, amelyeket a szűkösebb időkre őrizgetünk. Élő Igék azok, melyeket – igenis, miként az ételt – meg kell emésztelnünk, hogy tápláljon.

CH. PÉGUY

*

A felebaráti szeretet egyik fontos feladata a szeretetre való nevelés. Szükséges a nevelés, mert a szeretet nemcsak Isten adománya, hanem az emberi akarat ténye is. A keresztény szülőknek segíteniük kellene gyermekeiket abban, hogy nyitottak legyenek mások felé. Úgy volna rendjén, hogy legnagyobb örömüknek tartsák a szülők, ha észreveszik, hogy gyermekük első ízben törte át önzésének bűvkörét, hogy valakivel valamit megoszt, vagy pedig saját indítására valakinek örömet okoz. Fel kell ébreszteni a gyermekekben az okosságot, a fantáziát és a bátorságot, mert aki igazán szeretni akar, annak egész emberré kell válnia.

A. KLUCK

*

Szenteltessék meg a te neved, – ne az enyém!

Jöjjön el a te országod! – ne az enyém!

Legyen meg a te akaratod, – ne az enyém!

Adj nekünk békességet veled, békét az emberekkel, békét önmagunkkal, és szabadíts meg minden félelemtől. Amen.

DAG HAMMARSKJÖLD

Istenre nézzetek, és szívetek újra éled.

Uram, az örök halál felé tartanék, ha hagynám elveszni szívemből a felebaráti szeretetet. Reád tekintek, Krisztusom, embertársunkká lett Isten. A belőled sugárzó Ige bírdeti nekem: éltető erőd költözik abba, aki felebarátjául fogad mindenkit.

*

Uram, hozzád könyörgök, hallgass rám kegyelmed idején! Segíts meg jószágod és hűséged szerint. Hallgass meg, Uram, mert kegyes és jó vagy, nagy irgalmasságod szerint figyelj reám! – Megalázott lelkek, Istenre nézzetek, és szívetek újra éled.

68 ZSOLT 14–17, 33

*

A keresztény felebaráti szeretetnek – így mondjuk – jellegzetessége az önzetlenség. Az a kérdés: megéri-e? – ki van kapcsolva. Ámde a szeretet titkához az is hozzátartozik, hogy egy másik személyre, a „te”-re irányul, akitől szeretetére választ vár.

A keresztény nem vár semmit sem attól, akin segít. Ennyiben önzetlen a szolgálata. Azonban minél jobban elmélyed a szolgálatban, minél inkább háttérbe szorulnak a hatalmi vagy jutalom-szemponatok, annál jobban megközelít egy olyan viszont-választ, olyan értelmét szolgálatának, amely mélyebben fekszik. Ez a válasz maga Jézus Krisztus. Itt talál rá a felebarátnak szolgáló ember arra, aki csalódottságában erőt ad, aki példakép és mérce a szeretetben. Ő az, aki a szolgáló szeretet értelmét megadja, és ígéretével bátorít: Tedd meg ezt, és élni fogsz!

A. KLICK

*

Amint a világ egészében semmiféle energia, tehát egyetlen sugárkéve sem vész el, úgy azok az erők sem vesznek el, amelyeket a szeretet keringésbe hoz.

PROHÁSZKA O.

*

Jézus Krisztus nem azt mondta: „Ha böjtöltök, hasonlók lesztek Atyátokhoz”. Azt sem mondta: „Hasonlítotok Atyátokhoz, ha szűzek maradtok”. S nem azt mondta: „Hasonlítotok hozzá, ha imádkoztok”. Hanem mit mondott?

„Legyetek irgalmasok, mint mennyei Atyátok irgalmas. – Szeressétek egymást, amint ő is szeret titeket”.

Ez az igazi istentisztelet! Ha ebben nem hasonlítotok hozzá, mi másban tudtok rá hasonlítani?

ARANYSZÁJU SZ. JÁNOS

*

Uram, tedd, hogy jóságos legyek, akit mások szívlelni tudnak, aki segít másokon, de el is fogadja mások segítségét; aki türelmes és megértő, és aki finom érzékű mások baja iránt.

Hálát adok neked, hogy jó ember lehetek, és jó emberek vesznek körül. Hálát adok neked, hogy szükséged van rám, és feladatot adsz nekem. Amen.

P. HASCHEK

Sürgött-forgott a sok dologban

Köszönöm Istenem, hogy szeretem a munkát. Ha serényen dolgozom, érzem, hogy nem vagyok felesleges a világban. Bármi hasznosat teszek, valóban ember vagyok: a te képmásodra teremtetted, alkotó lény. A te Lelked általam is alakítja a földet.

*

Tanító útján Jézus betért az egyik faluba. Ott egy Márta nevű asszony vendégül látta. Az asszony nővére Mária, leült az Úr lábához, és hallgatta szavait. Márta pedig sürgött-forgott a sok házi dologban.

LK 10, 38–40

*

Most, amikor a férfikora felé tartó Emberiség jogosan ébred erejének és lehetőségeinek tudatára, a keresztény ember egyik legelső hitvédelmi kötelessége az, hogy valósi meggyőződésének és még inkább tetteinek logikájával megmutassa: a megtestesült Ige nem azért jött, hogy lefokozza bennünk azt a nagyszerű felelősséget és azt a ragyogó törekvést, hogy magunk tegyük magunkat önmagunkká. Ismét kiáltjuk: „Non minuit, sed sacrauit”: nem fokoz le, hanem megszentel.

TEILHARD DE CHARDIN

*

Óvakodjunk a bensőségnek hamis felfogásától. A bensőség nem negatívum, nem elfordulás a külsőtől. Nincs is ellentétben a kinn levővel. A két pólus természetesen két véglet, – ha mindegyiket önmagában vesszük; akár a test és a lélek. De az emberben, ahol ezek ténylegesen megvalósulnak, nem ellentétek, hanem kiegészítik egymást, függnek egymástól, ahogy a test és a lélek is függ egymástól.

A beteljesítő aktivitás a legnagyobb fokú bensőség. Az aktivitás az ember munkálkodása sajátmagán, küz-

delem, hogy magatartása megfeleljen az isteni parancsnak. Az aktivitás egyúttal munka a közösség érdekében.

L. SIEMER

*

Az üdvösség várásának nem szabad csökkentenie a mostani föld szebbé tételén való szorgoskodást, hanem inkább fokoznia kell, hiszen itt van növekvőben az új embercsalád Teste, amely némiképp már sejteti az eljövendő új világ körvonalait.

II. Vatikánum: Mai világ

*

Uram, hármasszázat adj nekem!
A gyermek szívet a hitemhez,
az édesanya szívet a szeretetnek,
és a férfi szívet a cselekvésnek!

M. SAILER

ÉVKÖZI 16.

HÉTFŐ

Krisztus bennetek van

Istenem, szent Fiad egy ács házában akart ottbón lenni. Két dolgos kezével nyilatkozattat ki, hogy szent dolog, Isten Fiához is méltó az emberi munka. Hadd dolgozzam olyan odaadással és lelkes önzetlenséggel, mint akiben valóban Krisztus él!

*

Isten velünk akarta közölni, hogy milyen fontos gazdaságot rejt a pogányok számára is ez az előbb említett titok: Krisztus bennetek van, s ez a ti megdicsőölésnek reménye. Mi őt hirdetjük. Intünk és teljes bölcsességgel oktatunk minden embert, hogy Jézus Krisztusban tökéletessé tehessünk mindenkit.

KOL 1, 27-28

*

Az a keresztény, aki valamilyen közösségben a teljesítmény és odaadás tekintetében lemarad hitetlen társai mögött, nem világít, hanem rossz fényt vet az evangélium hatékonyságára.

D. THALHAMMER

*

Felnő rejtezvén kicsi műhely árnyán,
József kézművét gyakorolja buzgón,
Önként így szolgál, felajánlva karját
Házi dologra.

„Hadd ázzék testem verítékben” – úgymond,
„Vér fog egykor így előmőlni rajta:
Áldozat légyen ez is a veszendő
Emberiségért.”

Jézusunk, áldás neked és imádás,
Életszentségben ragyogó Előkép,
Aki trónon ülsz s Atya és Szentlélek
Véled a mennyben.

XIII. LEO: PÁPA

Atyám, te tudod, mily kevésre vagyok alkalmas, és el is tudok gyorsan lankadni. S mégis nyugtalan tevékenységi láz hajszol a világban, de félek, hogy ezzel neked nem hagyok helyet a lelkemben.

Taníts meg szolgálni, hadd tudják meg, hogy csak egyedül te uralkodsz és uralkodhatsz közöttünk. Amen.
AVILAI SZ. TERÉZ

ÉVKÖZI 16.

KEDD

A jobbik részt választotta

Tudom, Jézusom, hogy y nem a tétlenséget dicsérted meg Máriában. Azt kötötted lelkünkre, hogy szomjas szívvel fogadjuk igédet. Szavad nem akar elvonni a munkától, hanem örök értelmet ad minden sürgés-forgásnak.

*

Márta egyszercsak megállt: „Uram, – méltatlankodott, – nem törődsz vele, hogy nővérem egyedül hagy szolgálni? Szólj neki, hogy segítsen!” Az Úr azonban így felelt: „Márta, Márta! Sok mindennel törődsz, sok minden nyugtalanít. Pedig csak egy a szükséges. Mária a jobbik részt választotta. Nem is veszti el soha.”

LK 10, 40–42

*

Fejünkben naponta gondolatok ezrei fordulnak meg. Akkor lesznek jók, ha jó szívből fakadnak, ha igazak, ha egy szilárd központ körül forognak, ha egy biztos pontból, a jóságból forrásznak. Mivel csak egyetlen mindentől jó létező van: Isten, – ő húzódjon hát végig aranyfonálként a mai napunk egész gondolatsorán.

B. REETZ

*

A zúzmaravirágos téli erdők,
ugye mily tiszták, mily hallgatók?
S ugye milyen bölcs útmutatást adnak
a gyémántfényű, néma csillagok?

A lélek, mint a búza, csöndben érik.
És hangtalanul jön a virradat.
Ó szánjad-bánjad sok meggondolatlan,
hirtelen mondott, lármás szavadat!

DÖMÖTÖR ILONA: HALLGATÁS

*

Uram, lelkemet a te örök békéd és a te boldogító csended belélegzésére teremtetted. De mennyire széttépett és nyugtalan vagyok sokszor, fékezhetetlen vágyaimtól! Milyen rendetlenek a kívánságaim! Egész napon át gyötörnek a kielégíthetetlen tapasztalatok kívánságai, az ötletek légiói és a kielégítettség utáni hajsza hullámai. Uram, mennyi sürgés-forgás, mennyi láрма van belső hajlékomban!

Békére teremtettél, Uram, kérlek, add meg a kegyelmet, hogy mély hallgatásod ereje és fénye ragyogjon fel előttem.

TH. MERTON

ÉVKÖZI 16.

SZERDA

Nem veszti el soha

Nem szabadna bánkódnom, Uram, ha nem élvezem munkám minden eredményét. Elég már az is, ha javára voltam vele másoknak. Mégis boldoggá tesz ígéreted: aki igéből él, annak élete és munkája nemcsak földi, hanem örök, mennyei gyümölcsöt terem.

*

Aki szeplőtlenül járja az élet útját, igazságos és igazat gondol szívében, rágalmat nem beszél szája, és embertársának nem tesz rosszat: aki így éli életét, soha-soha meg nem szégyenül.

14 ZSOLT 2-3, 5

*

Mindig eredményt akarunk látni. Azt hisszük, akkor van értelme életünknek, ha itt és most alakítottunk a világon. Pedig a csillagok fénye sincs itt azonnal, sőt vannak olyan távoli égitestek is, amelyekről a fény már elindult felénk, de csak egy másik nemzedék fog ráfigyelni.

SZENT-GÁLY K.

*

Egyikünk sem ismeri cselekedeteinek eredményét, és azt, hogy azok mit jelentenek a többi ember számára. Ez számunkra titok, és maradjon is az. Néha megsejtünk belőle valamit, nehogy elcsüggedjünk.

ALBERT SCHWEITZER

*

A keresztény reménynek logikája bátor: tudja, hogy amit Isten, mint teremő elkezdett, azt be is fogja fejezni. Amit ő a semmiből létbe szólított, azt nem a megsemmisülésre hozta létre.

Mivel Isten hűséges önmagához és művéhez, a végtelen Istenre építő reményünk szintén határtalan.

R. MÜLLER

*

Ó add, Uram, hogy higgyünk,
erősebben higgyünk,
minden reménytelenség ellenére is,
minél leküzdhetetlenebbnek látszik a valóság.

S akkor meglátjuk majd, hogy szétfoszlik az egyetemes borzalom, aztán ránk mosolyogsz.

Vegyél, Te, az emberinél végtelenszer erősebb, karodra. Amen.

TEILHARD DE CHARDIN

ÉVKÖZI 16.

CSÜTÖRTÖK

Eléjük tette.

Én is munkámból élek, mint mások. De nem volna keresztényi, ha csak a megélhetésre gondolnék, a keresetre. Amikor dolgozom, mások elé teszem munkám gyümölcsét. Fáradozásom mások örömét készíti elő, – ha lelkiismeretes, jó munkát végzek.

*

Ábrahám a sátra előtt üldögélt a déli forráság idején. Amikor föltekintett, észrevette, hogy három férfi áll ott a közelében. Meglátva őket sátra ajtajából, eléjük futott, földig borult előttük, és így szólt „Uram, ha kegyelmet találtam előtted, ne haladj el szolgád mellett, hanem hadd hozzak egy kis vizet, mossátok meg lábaitokat, és pihenjete meg a fa

alatt. Teszek majd elétek egy falat kenyeret, hogy felüdítsétek magatokat, mielőtt tovább mennétek.”

TER 18, 2–5

*

Az embernek nem szabad Istentől kapott tehetségeivel és képességeivel visszaélnie. A visszaélés azonban nemcsak Isten törvényeivel ellenkező felhasználásukat jelenti, hanem azoknak a lehetőségeknek elmulasztását is, amelyek kínálkoztak volna, ha Isten terveinek megvalósítása érdekében jobban felhasználtuk volna értelmünket és energiánkat. Mert ezzel megghiúsítottuk szándékát, művének azt a részét, amelynek végrehajtásához éppen minket választott ki eszközül. Nem mondja-e maga az Úr: „Úgy világítson világosságtok az emberek előtt, hogy lássák jótetteiteket, és magasztalják mennyei Atyátokat.” (Mt 5, 16).

D. THALHAMMER

*

Mivel még a földön vagyunk, és kötelességeink a világban vannak, sose feledjük el, hogy amint szeretetünknek hallgatagnak, hitünknek ugyanúgy erősnek s elevennek kell lennie. Sohasem felejtjük el, hogy amint szeretetünknek a másvilágban kell alapot vetnie, és gyökeret eresztenie, hitünknek a dús gyümölcsű fához hasonlóan ebben a világban kell ágait terebélyesítenie. Legyen annál tevékenyebb az életünk, minél nyugodtabb a szívünk, legyünk annál munkásabbak, mennél csendesebbek, annál buzgóbbak, minél megnyugvóbbak, annál tüzeesebbek, minél higgadtabbak vagyunk. Ez egy a sok közül, ami a világ ítéletében ellentmondást jelent, – és amit a keresztény önmagában megvalósít.

NEWMAN

*

Uram, Jézus Krisztus, felajánlom a mai napot, munkámat, küzdelmeimet, örömeimet és szenvedéseimet.

Add, hogy én is, munkatársaim és munkatársnőim is, úgy gondolkodjunk, mint te, együtt dolgozzunk teveled, és éljünk tebenned.

MÄNNER IM GEBET C. IMAKÖNYV

Sok minden nyugtalanít

Uram, nem szeretnék felületes és semmivel sem törődő lenni. Mindent komolyan akarok venni, ami rám tartozik. Mégis tudom: vigyáznom kell, hogy a gondoskodás ne változzék át ideges kapkodássá, önhajszoló rabszolgamunkává. A munkában is mértéktartónak kell lennünk.

*

Az Úr így felelt: „Márta, Márta. Sok mindennel törődsz, sok minden nyugtalanít. Pedig csak egy a szükséges.”

LK 10, 41

*

Aki összeszedetten él a mélységben, az a kis dolgokban is meglátja a nagy összefüggéseket.

EDITH STEIN

*

A csend nem pusztán hallgatást jelent. A csend valami pozitívum. Belső közelség, mélység, teljesség. A csend a rejtett élet békés áramlása.

E. THRASOLT

*

A komoly kérdések, fontos gondolatok melletti nyugodt elidőzést be kell gyakorolnunk. Igazi bensőség és mélység csak ebből fakad. Az egyéniségből csak akkor bontakozik ki valami, amit bölcsességnek, megértésnek, vagy egyszerűen szeretetnek hívunk, ha ez a belső csend életformává válik.

BOROS L.

*

Uram, Istenem! Azt szeretném gondolni, amit te gondolsz, úgy szeretnék a dolgokról vélekedni, mint ahogy te, de a fantáziám tele van újságok és hirdetőtáblák betű-

rengetegeivel és képeivel. Úgy szeretnék szeretni, mint ahogy te szeretsz engemet és másokat, de már százszor eladtam a szívemet. Istenem, te azonban épp azt keresed, ami elveszett: engemet is követsz kegyelmeddel. Ma ez a tudat töltse be napomat.

BURGHARDT

ÉVKÖZI 16.

SZOMBAT

Örömmel szenvedek értetek.

A szenvedéstől sokszor azért irtózunk, Uram, mert tétlenségre kárhoztat minket. Felesleges, haszontalan időnek érezzük a szenvedés napjait. Apostolod szava és a te példád azonban mást mond: a szenvedés éppolyan értékes lehet, mint a munka, ha áldozattá tesszük.

*

Testvéreim! Örömmel szenvedek értetek, és természetben kiegészítem azt, ami még hiányzik Krisztus szenvedéséből testének, az Egyháznak javára. Ennek lettem szolgálja az Istentől értetek kapott hívásnál foga, hogy Isten ígését érvényre juttassam.

KOL 1, 24–25

*

Krisztus, de a megfeszített Krisztus tovább él Egyházában. Az ember szinte azt mondhatja: az Egyház hiányosságai képezik Krisztus keresztjét. Aki Krisztust akarja elfogadni, annak el kell fogadnia a keresztjét. Krisztus és a keresztje elválaszthatatlanok egymástól.

GUARDINI

*

Mintha a mai keresztény nemzedéken megismétlődnék az Előfutár sorsa. Nem érezzük-e, hogy mennyire ránk nehezedik az Úr keze? Hogy Isten széttöri országa épí-

tésének természetes eszközeit, és tekintetünket felfelé, saját magára, egyetlen mentsvárunkra irányítja? Mert ember már meg nem mondhatja, hogy a terjeszkedő szét-hullás és erkölcsi bomlás megfékezésének mi a lehetősége.

Sok ember a sikertelenség érzetében és azzal a tudattal hal meg, hogy ereje egy életen át meddő maradt, vagy ezernyi nélkülözhetetlen egyéni vállalkozásban elforgácsolódott, mint a börtönben sínylődő Keresztelő Jánosé. Talán akadnak egyesek, akik Isten új adventje hajnalhasadásának tanúi lehetnek, de a kapuk előtt nekik is meg kell torpanniuk, és nem fogják meglátni Isten országának saját fáradozásait előkészítette győzelmét, mert szolgálatuk és küldetésük véget ért. Mert feladatuk csupán útkészítés volt. Isten érkezése előfutárainak mindig ez a sorsuk.

D. THALHAMMER

*

Szentlélek Isten! Öntsd híveid lelkébe az egység vágyát, a türelem, a várakozás a kitartás erősségét. Adj nekik alázatot, ha az Egyházat dicsőítik, büszke öntudatot, ha az Egyház szenved, mert szenvedésében melletted tesz tanúságot. Bármilyen történjék is, légy a mi segítségünkre. Ajándékozz meg minket most és mindenkor jelenléd örömeivel.

TH. SUAVET

Éjfélkor mondja: Adj kölcsön kenyeret!

Éjfélkor csak nagyon jó baráthoz lehet kenyérért bezörgetni. Uram, hozzád sokan imádkoznak a bajban olyanok is, akik előzőleg nem nagyon keresték a te barátságodat. Tudom, irgalmad mérhetetlen, de mégsem helyes, ha csak irgalmadra számítunk, s nem keressük barátságodat.

*

Jézus ezután így beszélt tanítványainak a kérő imádságról: „Tegyük fel, közületek valakinek van egy jó barátja; éjfélkor elmegy hozzá, és azt mondja: Barátom, adj kölcsön három kenyeret! Egy átutazó vendég vetődött be hozzám, és nincs mivel megkínáljam”.

LK 11, 5–6

*

Az elmélyült imát még a Himalája magánya sem biztosítja. Az ima lényege az Istennel való egyesülés. Minél jobban megértjük, hogy Isten mindenütt jelen van, hogy mi mindig az ő jelenlétében vagyunk, annál könnyebben imádkozunk. Isten jelenvalóságának gondolata adja a lélek legnagyobb békéjét. Akár gondolsz rá, akár nem, Isten mindig jelen van.

D. CONSIDINE

*

Csak egy percre!

Mindnyájunknak akad egy perce imára. Isten jelenlétét felidézheted, bárhol légy is. Helytől és körülményektől függetlenül. Bármilyen történés vagy munka közben szakíts magadnak erre egy percet.

Minél zaklatottabbnak érzed magad, minél sürgetőbbnek látszanak a dolgok, annál fontosabb, hogy Isten jelenlétének belső világosságát egy percre felidézd magadban. A röpimák tartanak lendületben. A hajszából Isten országába emelnek téged, röpkén ugyan, de ahhoz mégis

elégségesen, hogy Isten jelenlétét újszerűen érzékeld és érezd.

A röpima fegyelmezi a szellemet, erősíti a lelket, gyógyítja a testet, és gyümölcsözővé teszi ügyeidet.

Imagyakorlatod elején képzeld el, hogy Isten világosságában állsz. És lásd magad elcsendesedni ebben a világosságban. Lásd magad kikapcsolódva és fogékonynak. Pihenj meg ebben a fényben egyetlen percre!

M. L. KUPFERLE

*

Fölemelő érzés tölt el, Jézusom, ha arra gondolok, hogy az imádságban veled úgy tudok beszélni, mint hozzátartozómmal, barátaimmal és szomszédaimmal. Már ez maga a szeretet leheletével veszi körül lelkemet. Megszólítottál, és várod válaszat. Beszámolhatok neked életem legkisebb ügyéről is. Te mindenkor meghallgatsz, kicsinységemben és elvetettségemben is. A nyitott kérdés, sajnos, mindig nálam van. Add, hogy szívem megnyíljon előtted, hogy akarjalak megérteni, hogy választ adhassak neked.

P. GEBHARDT

ÉVKÖZI 17.

HÉTFŐ

Azoknak, akik kéri

Atyám, te mindent tudsz, és feltétlenül jót akarsz nekem. Mégis a bajban kérő szavamat akarod hallani. Nem azért, mert követelől, hanem mert személyes jóbarátom vagy. Azt akarod, hogy találkozzunk, hogy egymásra találjunk az imádság által.

*

Ha tehát ti minden gyarlóságtok ellenére tudtok jót adni gyermekeiteknek, mennyivel inkább megad a ti mennyei Atyátok minden jót, a Szentlelket, azoknak, akik azt tőle kéri.

LK 11, 33

*

Az én napomat mindig az imádságnak kell hordoznia az ima legyen az én lélegzetem.

XIII. JÁNOS PÁPA

*

Isten szeretete a tabernákulumot adta nekünk azokra az órákra, amelyekben fáradtan olyan helyet keresünk, ahol megnyugszunk, ahol meghallgatnak, és megértenek minket.

G. SCHIWE

*

Uram, Jézusom, te tanítottál meg bennünket imádkozni, Add, hogy megtanulhassam az istengyermekek imádkozását.

Legyek megelégedett és kibékült mindennel, ami történik velem, vagy felém tart.

Add, hogy csendes legyen a szívem, a te jelenléted töltse be azt.

Add, hogy kitágíthassam szívemet mindenki felé, s úgy vonulhassak bensőm mély kamráiba. Ne jöhessen be szívembe az utca lármája, és égesd el bennem mindazt, ami szűkkeblűvé, meg nem értővé tesz.

Ha így tudnék imádkozni, mindent meg tudnék bocsátani, mert mindent megértettem. Amen.

P. LIPPERT

ÉVKÖZI 17.

KEDD

Mindennapi kenyerünket add meg!

Istenem, azt is kérem tőled, amim már megvan, és ami biztosnak látszik holnap is. Mert igazában semmi sem biztos. Ha van is kenyerem, vajon egy óra múlva képes leszek-e lenyelni belőle egy falatot? Sohasem akarom azt képzelni, hogy nálad nélkül akár egy pillanatig is biztonságban vagyok.

*

Amikor imádkoztok, ezt mondjátok: „Atyánk! Szenteltesd meg a te neved! Jöjjön el a te országod. Mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma.”

LK 11, 2-3

*

Sötét óráink arra szolgálnak, hogy Istenhez való viszonyunkat ismét világosan lássuk. Mink van, amit ne Istentől kaptunk volna? Legyenek azok akár testi vagy lelki javaink, talán büszkék is vagyunk rájuk, házunk, autónk, gyermekeink. Igen, őket is Istenben és Istentől kapjuk!

Isten a sötét órákat az alázatosság elsajátítása céljából küldi ránk. Nem azért, hogy felismerjük a bennünk lapangó rosszat, hanem hogy felismerjük azt a jót, amelyet Isten bennünk művel. Hogy felismerjük Istennek ránk árasztott kegyelmét. Mint ahogy sz. Pál magán tapasztalta Isten nagyságát, és kétezer évvel ezelőtt úgy fogalmazta meg, ahogy manapság aligha tudná egyetlen író is megfogalmazni: „Isten kegyelméből vagyok, ami vagyok, és nála nélkül semmi sem vagyok.” (1 KÖR 15, 10-11).

J. KONRINEWITSCH

*

Hiszem, hogy Isten minden ínségünkben meg akarja adni a szükséges ellenálló erőt. De ezt az erőt sohasem előlegezi, nehogy önmagunk erejében bízunk, hanem egyedül Istenre hagyatkozunk.

D. BONHOEFFER

*

Az ember legfőbb tökéletessége, hogy Istenre szorul.
S. KIERKEGAARD

*

Uram, apostolod azt mondotta: „Amikor gyenge vagyok, akkor vagyok erős.” Át kell élnem e szavakat:
amikor gyengeségem gondolata átjár,
amikor tapasztalatból tudom, hogy ez mit jelent,
ha látom, hogy tehetetlen vagyok,
és ha mindezt el is ismerem.

Ha, Uram, beléd helyezem bizalmamat, akkor Isten erejében erős lettem, és akkor mindent megtehetek abban aki engem megerősít.

Add, Uram, hogy alázattal és bizalommal viseljem el gyengeségeimet, kísértéseimet, eleséseimet.

J. N. GROU

ÉVKÖZI 17.

SZERDA

KérjeteK, és adnak nekteK!

Nem szabad szétválasztanunk a dolgokat, s így kérdeznünk: imádkozzam-e vagy dolgozzam inkább? A hívőnek minden imádság: imádkozik dolgozó keze és a megoldásokat kereső értelme is. De ugyanígy szent munkává válik az imádság, mely nem üres áhitat-keresés, hanem életünk megbeszélése veled, Istenem.

*

Mondom tehát nektek: KérjeteK, és adnak nektek! Keressetek, és találtok; zörgessetek, és ajtót nyitnak nektek! Mert mindaz, aki kér, kap; aki keres, talál; aki zörget, annak ajtót nyitnak.

LK 11, 9-10

*

Az imának és az Istennek való lelki odaadásnak mindig ugyanaz a célja: cselekedni, tetteKkel gazdagítani életünket.

AVILAI SZ. TERÉZ

*

Isten nem azért küldött bennünket a munkába, a családi és közösségi életbe, hogy eltaszítson, hogy távol tartson magától, hanem azért, hogy megvalósíthassuk, beteljesíthessük önmagunkat. Isten nem azért kívánja, hogy kapcsolatba lépjünk testvéreinkkel, hogy megszűntessük a vele való kapcsolatot.

Ha meg akarjuk teremteni magunkban a munka és az ima egyensúlyát, akkor ez az első teendőnk: az őszinte,

szeretetteljes vágyakozás az imádság után. S ez a vágy helyettesíti az imát, – mihelyt lehetőségessé válik – ima lesz belőle.

GALÁNTAI M.

*

Aki látszólag már magatehetetlen, még megteheti a legfontosabbat: imában egyesülhet Isten mindenhatóságával.

G. v. LE FORT

*

Teremtőm, te Felfoghatatlan!

Imádlak.

Olyan vagyok előtted, mint a pici porszem,
olyan, mint a tiszavirág élete.

Te örök vagy, örökre elég önmagadnak.

Milyen nagy vagy te, s milyen kicsiny vagyok én!

Elég hát nekem, ha te az enyém vagy, boldogan elcsitul benned minden vágyam. Amen.

F. LELOTTE

ÉVKÖZI 17.

CSÜTÖRTÖK

Ábrahám könyörgött

Veled találkozom, Istenem, valahányszor súlyos szükségemben hozzád fohászok. De így érzem, még bensőségesebb az együttlét veled, amikor másokért imádkozom. Ilyenkor együtt dobog a szívem a szíveddel. Mindketten – te és én – egyet akarunk: segíteni az embereken. Olyan jó egy lenni veled az irgalmas szeretetben!

*

Ábrahám tovább könyörgött: „Hátha csak negyven igazat találsz Szodomában, akkor mit teszel?” Mire az Úr így válaszolt: „A negyven igazért megkegyelmezek.”

TER 18, 29

*

Az imádkozó ember érezni fogja, hogy az önzetlenség, a figyelni-tudás, az önmagáról való megfeleledkezés nyitja meg egyedül az ima birodalmát. De mindezt csak másokkal való találkozásban, a világ javáért való tevékeny gondoskodásban tanulja meg és gyakorolja be. Az imádság és tevékenység, a szemlélődés és cselekvés szintézise, melyet a keresztény ember keres, nem valami elmélyült tanulás gyümölcseként hull ölébe, s nem is mint energikus erőfeszítés eredménye. De meg fogja tapasztalni minduntalan, hogy úton van efelé a szintézis felé, valahányszor megnyitja önzetlenül önmagát a felebarát és az ő világa felé. Akkor, és talán csak akkor kap bebocsátást oda, ahol Isten vár reá.

J. SUDBRACK

*

Imádságunk nem lenne őszinte, sőt nem lenne egyáltalán ima, ha nem így imádkoznánk: „*Mi Atyánk*”..., s ha Isten országáról és embertársunkról épp eközben megfeledkeznénk.

E. SCHILLEBECKX

*

A közbenjárás kiváltsága az összes tiszta lelkiismeretű és az Egyházzal tökéletes közösségben élő keresztényeknek adott megbízatás. A rejtett dolgokat, hogy mi az egyes ember valódi előrehaladása a szentségben, és mi a tényleges hatalma a láthatatlan világban, ráhagyjuk az Istenre. Csak két dolog tartozik ránk: hogy éljünk ez adományunkkal, és egyre méltóbbá és méltóbbá tegyük magunkat rá. A rest és haszontalan szolga keszkenőbe rejtette Ura talentumát. Ne essünk e bűnbe egyik legnagyobb adományunkkal kapcsolatban!

NEWMAN

*

Uram, senkit ki nem hagyhatok imámból és szeretetemből, Mint keresztény akarom legyőzni magamban a pogány önzést, hogy csak azokat szeressem, akik sohasem bántottak meg. Te mondtad, hogy barátaikat a pogányok is szeretik. Segíts, hogy igazán katolikus legyek, vagyis egyetemes: imában, szeretetben, megbocsátásban. Add,

hogy úgy szeressek minden embert, ahogy te tetted, mert ha a te kegyelmed betör az emberi szívbe, az mindenre elég erőssé válik. Amen.

KEMPIS NYOMÁN

ÉVKÖZI 17.

PÉNTEK

Mikor hívtam nevedet, gyarapítottad az erőt lelkemben

Nem bánom, Istenem, sőt még örülök is, ha nem intézed el ügyes-bajos dolgaimat nélkülöm. Szeretem érezni, hogy helyt tudok állni magamért. Nem akarok ugyan öntelten magabizó lenni, de arra is vigyázok, hogy ne legyek csodaváró, aki mindent készen akar kapni.

*

Uram, bármikor szólítottalak, meghallgattad kérő szavamat. Hálaimeid mondok nevednek, irgalmadért és igazságodért. Segítségül jöttél, amikor hívtam nevedet, gyarapítottad az erőt lelkemben.

137 ZSOLT 2-3

*

Isten hangját világosnak szeretnénk, de nem az; nem lehet a mi képességeink számára világos és könnyen érthető. Ellenben mély! Mély és finom, és megmagyarázhatatlan hang. Mély szorongás lelkünk mélyén, ott ahol lelkünk gyökerezik. Hang az éjszakában. A hívás hívást, az éjszakában elhangzó hangot jelent. A hang hív és hív. Az ember hall valamit, és nem lát semmit. Isten hangját nappali fénynek szeretnénk, pedig mély, mint az éjszaka. Mély és világos, de láthatatlanul világos, mint a Röntgen-sugár. És csontig hatol.

A hívás nem szóban, hanem tettek, körülmények, a valóság által történik. Nem felületi jelenség, és számunkra azért homályos, mert mi csak énünk felületén mozgunk, ahol csak szóból értünk. A hívás a mélyben történik, mert Isten lelkünk mélyén lakik. És az ő hangja a hallgatás.

Isten hívása – a hivatás – kettős és sokszoros. Isten hív: „Jöjj és kövess engem.” A hívás megérkezés és tovább haladás, megtalálás és tovább keresés.

E. CARDENAL

*

A szórakozott ima nem rossz ima. Isten előtt éppen olyan kedves, mint az áhítatos ima. Helytelenül járunk el tehát, ha az imát félbeszakítjuk, vagy elhagyjuk, mert gondjaink megkörmölyékeznek bennünket. Isten minket szórakozottsággal tesz próbára: itt dől el, hogy az imában önmagunkat keressük-e vagy Istent? Aki állhatatosan imádkozik anélkül, hogy saját kielégülését keresné, az Istent keresi.

A. KIRCHGÄSSNER

*

Istenem! El kell ismernem, hogy szívem tompa lett, és tele van világi gondolatokkal, gondokkal és nyugtalanságokkal. Sem betegség, sem egészség, sem beszéd, könyvek, szent evangéliumod, szent misztériumaid, sem alamizsna, böjt, önmegtagadás, csodák, sem a szentségek vétele, sem tested fölálldozása, semmiféle igyekezetem nem képes belső megtérésemet megindítani, hacsak nem kíséri kegyelmed mind e felsorolt dolgokat. Ezért fordulok hozzád, kegyelmes Istenem, és tőled kérem azt a segítséget, amit egyetlen teremtményed sem tud nyújtani.

PASCAL

ÉVKÖZI 17.

SZOMBAT

Bűneitek miatt holtak voltatok

Minden vétkem mélyén az önzés húzódik meg; ez az alapvető bűnöm. Az önzés öli meg szívünket, ez tesz képtelenné arra, hogy elfogulatlanul nézzük a dolgokat, hogy őszintén szeressük a másikat, hogy örüljünk életünknek. A Szentlélek, a szeretet Lelke valóban éltető Lélek, mert feltámaszt minket önzésünkből.

*

Titeket, akik bűneitek és előbbi életetek miatt holtak voltatok, vele együtt életre támasztott. Megbocsátotta tehát minden bűnünket, és az ellenünk szóló adósságlevelet eltörölte, azaz a kereszten megsemmisítette.

KOL 2, 13–14

*

Minden emberben van egy szakadék, amit csak Isten képes feltölteni.

PASCAL

*

A keresztyény magatartás jellemző megnyilvánulása a konverzió. Olyan ez, mintha új személyiséget oltanának belénk. Ugyanazok maradtunk, és mégis mások lettünk: új adományok, új képességek jelennek meg bennünk. A megtérés nem érhető el azon az úton, ahogyan elsajátítjuk az úszás, a kötés vagy az írás mesterségét. Abban a pillanatban, amikor az ember elkezd nem önmagáért, hanem Isten országaért élni, amikor habozás nélkül egyetért azzal, hogy a valódi Valóság határtalan szeretet, egyben rálép arra az útra, amely az élet gyökeres átalakulásához visz.

NYIRI T.

*

Urunk, nélküled semmit sem tehetünk. Saját erőnkből és elhatározásunkból képtelenek vagyunk hinni. Nem tudunk nálad maradni, nem tudunk úgy élni és tevékenykedni, ahogyan te kívánnád Egyházad tagjaitól. Ezért áldunk, Urunk, hogy pünkösdkor lelket teremítő Szentlelkedet elküldted az apostoloknak, és megtgérted az egész Egyháznak.

M. SEITZ—F. THIELE

Mit tegyek?

Boldog, aki elé az élet a feladatok szakadatlan sorát állítja, és gondja csak annyi, hogy miképpen oldja meg őket. Az a nehéz, amikor a tétlenségre kárboztatott unatkozó embernek kell ki-találnia, mivel is foglalkozhatna el magát. Sok nyugdíjas és öregember szenvedt ezt a gondot.

*

Jézus ezt a példabeszédet mondta nekik: „Egy gazdag embernek a földje bőséges termést hozott. Így okoskodott magában: Mit tegyek? Nincs hová gyűjtsem termésemet. Tudom már, mit teszek. Lebontom csüremeimet, és nagyobbakat építek. Oda-gyűjtöm a termést és minden vagyonomat. Akkor elégedetten mondom magamnak: Van elég vagyono-d, eltart sok évig. Pihenj hát meg! Egyél, igyál, élvezd az életet.”

LK 12, 16–19

*

Sokan csak a munkának élnek. Csak mikor már képtelenek rá, akkor veszik észre, hogy tulajdonképpen azért kellett volna dolgozniuk, hogy éljék az életet. De ki tudja sorsát magának kiválasztani? – Mindenesetre sok minden az ember szabadságában áll: legalábbis magatartásának módját meghatározni, és adott helyzetéből a legjobbat kihozni.

P. HASCHEK

*

Emberi sorsunk az egésznek csak elenyésző kis metszete. Nem ismerjük a saját sorsunkat sem, a világmindenségben való helyzetünket, jelentőségünket pedig még kevésbé. Nem tudjuk, milyen fonalakkal vagyunk beleszöve a nagy egészbe, a múltba és a jövőbe. Nem is tehetünk okosabbat, mint hogy lépésről lépésre Isten gondviselésére bízunk magunkat.

R. GRÄF

*

Isten szeretetében minden nyugtalanságunk feloldódik. Földi életed igazi nyeresége, hogy a látható és változó dolgok nyugtalanságából haza találsz az örökkévalóságba, az önmagában való nyugalomhoz.

NAZIANZI SZ. GERGELY

*

Urunk, ha már őrlődnünk kell ebben a mai hajszolt életben, akkor történjék ez érdemes feladatok szolgálatában. Mienk az egész örökkévalóság: taníts meg hát minket időt szakítani ahhoz, hogy igazán éljünk, áldásaidat megízleljük, és egymást megismerjük. Add, Urunk, hogy időnket ne vesztegessük el, hanem bölcsen és jól használjuk fel. Amen.

P. INK

ÉVKÖZI 18.

HÉTFŐ

„Egyél, igyál, élvezd az életet!”

Sokan vannak, akik azért vágnak nyugdíjra, hogy gondtalanul élvezhessék az életet. A gondtalanság, a céltalanság, a vágyuk, pedig cél nélkül mit ér az élet? A nyugalom és élvezet felüldíti, ha rövid kikapcsolódás csupán. De évek vagy évtizedek csak élvezetben: nem élet ez embernek!

*

Elégedetten mondom magamnak: „Van elég vagyonod, eltart sok évig. Pihenj hát meg! Egyél, igyál, élvezd az életet!” De Isten így szól hozzá: „Esztelen, még az éjjel számon kéri lelkedet.”

Lk 12, 19–20

*

Szép dolog egymásnak jó reggelt és jó napot kívánni. Még sohasem hallottam, hogy valaki a másiknak rossz napot kívánt volna, legalábbis szóban.

De mire is gondolkodok, amikor másoknak jó reggelt és jó napot kívánok? Azt, hogy a nap a másik számára valóban jó legyen. Legyen telítve jó gondolatokkal, jó szavakkal és jó tettekkel. Akkor magától is értékesé válik. Én szívből kívánom ezt, de a másiknak hozzá kell járulnia, hogy valóban jó napja legyen.

B. REETZ

*

Másoknak nyújtson boldogságot az, aki maga boldog akar lenni. De tegyük ezt feltűnés nélkül. Annyira feltűnés nélkül, mintha saját magunk lenne a megajándékozott.

FR. GYPKENS

*

Sok várakozás van az életben. Várhatunk ideges türelmetlenségben, de nyugodt imában is. A várakozást nem kerülhetjük el, az idő sem így, sem úgy nem rövidül meg, – mi azonban tökéletesedhetünk általa.

M. HORATZUK

*

Uram, add, hogy megértsem: mindent túlszárnyaló érték az, hogy Isten az embert gyermekének nevezi, és az ember Istent atyjának szólíthatja. Amen.

NAGY SZ. LEO

ÉVKÖZI 18.

KEDD

Elégedetten mondom: van elég

Idős korban sem szabad a pénzt szolgálni. A természet szerint csökkenő igényeket nem szabad mesterségesen felzavarni. Nem jó hamis ábrándok után futkosni. Csendes pihenés, csendes életstílus, bölcs békesség, és meg nem szűnő szeretet: ugye, Uram, ez szép program!

*

Ami odafönn van, arra irányuljon figyelmetek, nem a földiekre! Hiszen meghaltatok a bűnnek, és életetek Krisztussal az Istenben van elrejtve. Amikor azonban Krisztus, a mi Életünk újra megjelenik, vele együtt ti is megjelentek a dicsőségben.

KOL 3, 1–4

*

A legfőbb művészet, tudod, mi?
Derült szívvel megöregedni!
Pihenni ott, hol tenni vágyol,
Hallgatni, ha valaki vádol.
Nem lenni bús, reményvesztett,
Csendben viselni a keresztet.
Irigység nélkül nézni végig
Mások erős, tevékeny életét,
Kezed letenni az öledbe,
S hagyni, hogy gondodat más viselje

VILLÁNYI S.

*

Semmiféle rossz szó ne hagyja el ajkatokat, hanem csak olyan, amely alkalmas az épülésre, hogy amiben kell, jávára váljék hallgatóitoknak. Ne okozzatok szomorúságot Isten Szentlelkének, akivel meg vagytok jelölve a megváltás napjára. Legyen távol tőletek minden keserűség, indulat, haragtartás, szóváltás, káromkodás és minden egyéb rossz. Inkább legyetek egymás iránt jóindulatúak, könyörületesek, és bocsássatok meg egymásnak, amint Isten is megbocsátott nektek Krisztusban! (Ef 4, 29–32)

*

Uram, ha hiszek, hitem velejáróit is vállalnom kell. A különleges, amit tőlem kívánsz, nem egyéb, mint életem egésze. A világtörténelemben nekem is sajátos helyet jelöltél ki. Akármilyen kicsinynek érzem is magam, fel kell ismernem, hogy az élet nagy tettei nem a rendkívüliekben, hanem a szerény, egyszerű dolgokban rejlenek.

Uram, add kegyelmed, hogy a kicsinyben is nagy tudjak lenni. Amen.

E. THRASOLT

Mi haszna van az embernek sok-sok fáradságából?

Az érzi leginkább hiábavalónak fáradságos életét, aki öreg-ségében egyedül marad. De ennek bizonyos fokig saját maga is oka lehet az ember. Azok, akik fiatalon elzárkóztak vagy szí-vüket elzárták mások elől, azok magányosságot készítenek maguknak öregkorukra.

*

Mi haszna van az embernek sok-sok fáradságá-ból és gyötrelméből, amellyel emésztí magát e vi-lágon? Hiszen minden napja csupa szenvedés és aggodalom, és még éjjel sem tud szíve megnyugod-ni. Bizony, mindez csak hiábavalóság!

PRÉD 1, 3

*

Magad maradsz maholnap, oly magad,
s úgy hullanak el mellőled a barátok,
hogy az élőnél közelebb találod
magadhoz néha már a holtakat,
kik némán őrzik lent a holt nyarak
közös reményét, míg te zord magányod
rideg telében meddón múlni látod
a napokat, havakat, holdakat: –
rabságod öre, lassanként belátod,
hogy magad helyett az egész világot
kell szeretned, s csak úgy leszel szabad,
ha egy helyett milliók rabja vagy,
s elveszve bennük, önkéntes halálod
áldozata lesz a föltámadásod.

Rónay Gy.

*

Isten felebarátainkat konkrét emberekként állította mellénk: a feleséged, a gyermekeid, a szomszédaid és hittestvéreid, az üzlettársad és a konkurensed, azok,

akik nem szimpatikusak, akik bosszantanak és idegesítenek, sőt az ellenségeid.

Isten így ezeken a bosszúságokon és csapdákon keresztül nyúl utánad, hogy bukásodban saját elégtelenségedre ébredj, és egoizmusod szakadékából átválts az istenszeretet és emberszeretet szabadságába.

J. BOMMER

*

Uram, egyesíts magaddal teljesen, vonj magadhoz a szívemben, amikor mások javára külső dolgokkal kell foglalkoznom. S ha aztán velük a te dicsőségedre és tökéletesen végeztem, add, hogy bensőmben vissza térjek hozzád. Amen.

Sz. GERTRUD

ÉVKÖZI 18.

CSÜTÖRTÖK

Kié lesz mindaz, amit szereztél?

Aki szeret, az adni akar. Ezért törekszünk minél többet hagyni gyermekeinkre. De nem felejthetjük: ha csak anyagiakat kapnak tőlünk, akkor semmit sem kapnak! Ha a mi példánk, a mi emlékünks semmit sem jelent a számukra, akkor a legkoldusabb örökösök a világon.

*

Miközben Jézus tanította a népet, a sokaságból megszólította őt valaki: „Mester, szólj testvéremnek, hogy ossza meg velem az örökséget!” Ő így válaszolt neki: „Ember, ki tett meg engem bírónak, hogy én osszam el örökségeket?” Majd a többiekhez fordult: „Vigyázzatok, és őrizzétek minden kapzsiságtól, mert nem attól függ az ember élete, hogy bővelkedik-e kincsekben!”

LK 12, 13-15

*

Sohasem fogom elfelejteni munkával elhalmozott anyám szavát: biztosan nem készülök el munkámmal, ha hétköznapiakon nem szakítok magamnak időt a szentmihallgatásra.

DÖPFNER BÍBOROS

*

Még ma is szemem előtt látom édesapámat, aki a szülői ház elhagyása előtt fejemre tette kezét és azt mondta: „Áldjon meg téged a mindenható Isten, az Atya, a Fiú és a Szentlélek és óvjon meg a test és lélek minden veszélyétől, és őrizze meg lelkedet az örök életre!”

Ha az édesapák és édesanyák tisztában lennének a szülői áldás hatékonyságával, többször emelnék áldásra a kezüket.

M. DUDLE

*

Egy régi mondás szerint: „A szeretet otthon kezdődik”. Természetesen nem szabadna otthon befejeződni. El kell árasztania a szeretetre szomjas világot. De ha a szeretet nem erősödött meg és nem fejeződött ki a legjobb iskolában, az otthonban, akkor csaknem reménytelen, hogy áthassa a szeretetre sóvárgó világot.

J. KELLER

*

Uram, Jézus Krisztus! Szívemben vagy isteni és emberi valóságoddal, dicsőségeddel és irgalmaddal. Szívemből köszönöm irántam való szeretetedet. Most csend van, mert nálam vagy. Most tudom, hogy jószágod mindig föltűntünk virraszt, s hogy nyugodtan bízhatom benned.

Ezzel a bizalommal kérem áldásodat. Áldd meg hozzátartozóimat is. Áldjon meg minket a mindenható Isten: az Atya, a Fiú és a Szentlélek. Amen.

P. HASCHEK

Számon kéri lelkedet.

Nem szabad azt binnünk, hogy a lélek valami darabka bennünk. A lélek tulajdonképpen én vagyok. Sokan úgy gondolják, hogy ha ők rosszak is a lelkük, valahol belül, mélyen azért jó. Uram, én nem akarok ebbe a tévedésbe esni. Mindenestől szeretnék jó lenni.

*

Győzzétek le tehát tagjaitokban azt, ami földies: a paráznaságot, a tisztátalanságot, az érzéki vágyakat, a bűnös kívánságokat és a kapzsiságot, ami igazában bálványimádás!

KOL 3, 5

*

Szeretetre vagyunk teremtvé, egyedül azért vagyunk teremtvé, hogy Teremtőnket szeressük. És minden percünk kárba veszett, amelyet nem ennek a szeretetnek szentelünk.

Innen az a legmélyebb magányérzés bennünk, és az a tudat, hogy születésünk óta van társunk. Isten mélyen a lelkünkben gyökerezik. Ott, ahol az álmok laknak, a tudatalattiságban, a személyiségünk mélységeiben, ebben a senki számára sem feltároló legbensőségesebb tartományban.

E. CARDENAL

*

Ó lelkem, ha meggondolnád, mit jelent az, hogy a mindenható Isten, aki nem szorul rá a te javaidra, s ha elpusztulnál, ő semmit sem veszítene, – mégse fordítja el szemét rólad, s úgy szeret, oltalmaz, irányít, dédelget, mintha nagy kincse lennél!

BELLARMIN SZ. RÓBERT

*

A tanítást váltsátok tettekre, ne csak hallgassátok, mert különben magatokat csaljátok meg. Aki figyelmesen tanulmányozza a szabadság törvényét, és ki is tart mellet-

te, aki nem feledékeny hallgatója, hanem tettekre váltója, az a maga útján boldogságot talál. (JAK 1, 22–25)

*

Uram, hányszor kapom rajta magam, hogy álmvilágot építetek. Fülünk van, de nem akarjuk hallani szavadat. Szemünk van, de nem akarjuk látni törvényeidet saját világunkban. Kezünk van, és mégsem akarunk a te országod eljöveteleért tevékenykedni. Gyermekeid vagyunk de nem akarunk neked engedelmeskedni. Atyánk vagy, de nem akarunk benned bízni. Szeretet vesz körül minket, és mégis ridegek maradunk. Uram, irgalmazz nekünk!

G. MILLER

ÉVKÖZI 18.

SZOMBAT

Ne hazudjatok egymásnak!

Uram, az idős kor sok hazugságra kényszerítheti azt, aki gyöngé. Hogy takargassák gyöngeségeiket, hogy leplezzék korukat, hogy bizonyítsák fontosságukat, hogy szépségek múltjukat, – mennyit hazudnak egyesek! Nemcsak másokat, hanem önmagukat is be akarják csapni. Jézusom, aki tudja, hogy minden életállapotban a tied lehet, annak nem kell hazugsághoz folyamodnia!

*

Ne hazudjatok egymásnak! Vessétek le a régi embert szokásaival együtt, és legyetek új emberré, aki teremtdjének képmására állandóan megújul a teljes megismerésig.

KOL 3, 9–10

*

Egyáltalán nincs „előttünk az egész élet”. Az egyetlen, ami számít: az egész örök élet! És az aggastyánnak nincs ugyanannyi élete maga előtt, mint a bölcsőben levő gyermeknek?

Ha ugyan nem több! Mert a bölcsőben levő gyermek számára az örök életet, az egyetlent, ami számít, elfedi a földi élet álarca, mely előtte van. Át kell majd jutnia rajta, át kell haladnia ezen az egész földi életen, mielőtt megérkezik, mielőtt eléri azt az életet, ami számít. Az aggastyánnak viszont már van lehetősége. Ő már bölcsen maga mögött hagyta ezt az életet, amely álarcával elfedte előle az örök életet. Most megszabadult. Maga mögé vetette azt, ami előtte volt. Világosan lát.. Az élet és ő között nincsen többé semmi más. A világosság szélen van. Sőt magán a tengerparton. . . Ott van, az örök élet szélén.

CH. PÉGU

*

Az emberek nagy tettei nem azok, amelyek lármát, csapnak és magukra kívánják terelni a figyelmet. Amit nagyra mondhatunk, az mind olyan csendesen megy végbe, mint a patak csörgedezése, a szellő enyhe fuvalma, vagy a búza növekedése. A Szentlélek így tevékenykedik bennünk.

L. VEUILLOT

*

Atyám! Rád hagyatkozom, tégy velem tetszésed szerint. Bármit teszel is velem, köszönöm neked. Készen vagyok mindenre, mindent elfogadok. Föltéve, hogy akaratod teljeseedik bennem, nem kívánok, Istenem, semmi mást.

Lelkemet a kezedbe helyezem. Neked adom, Istenem, szívemnek egész szeretetével, mert szeretlek téged, és számomra a szeretetnek szükséglete, hogy adjam, magam, hogy mérték nélkül a kezedbe helyezzem magam, végtelen bizalommal, hisz te az én Atyám vagy. Amen.

CH. DE FOUCAULD

Megjöhet, amikor nem gondoljátok.

Vannak emberek, akik halálfélelemben élnek, akik hajlamosak mindenben a rosszat, veszélyt sejteni. Jézusom, te nem akarod ezt! A halál közelsége ugyan mindnyájunkat megrendít, de nem kívánod, hogy egy életen át ebben a megrendültségben éljünk. Viszont egy életen át élhetünk a hozzád való készülődésben.

*

Értsétek meg jól! A házigazda is ébren öröködnék, ha tudná, melyik órában jön a tolvaj. Nem hagyná, hogy kirabolják házáat. Éberen várjátok tehát az Emberfiát, mert megjöhet olyan órában, amikor nem gondoljátok.

LK 12, 39–40

*

A Genézis lapjain azt is ott találjuk, hogy az ember porból vétetett, és hogy visszatér a porba. Az Egyház ezt nem feledte soha. A bűn és annak kifejezése, a szenvedés, a halál ténye megóv bennünket valami naív optimizmustól. De a keresztény tudja, mert hiszi, hogy bukása ellenére is isteni életre van hivatva; a teremtest helyreállító Krisztus műve folytán annak istenségében részesedhetünk, aki szeretetből emberségünk részese lett.

SZABÓ FERENC

*

A beomlott éj fölött
ragyognak Isten léptei.

SZÖLLŐSI ZOLTÁN

*

Mint ahogy szent, aki meghívott benneteket, legyetek ti is szentek bármilyen körülmények között, mert meg van írva: „Szentek legyetek, amint én is szent vagyok!” (1 Pr 1, 15–16)

*

Uram, add,
 hogy majdan részem legyen ülni
 egy hatalmas, ringló-árnyas kertben,
 hol körülöttem csend van,
 boromban enyhe jánoshalmi pír,
 asztalomon a halom teleírt papír,
 emlékeim a levelek közt suhannak,
 csontropogtatva kitárom magam a napnak,
 s szellő futna le a dombon, míg én
 karosszékemben csak úgy, észrevétlen
 elaludnék.

Szebeni Eszter: Ars moriendi

ÉVKÖZI 19.

HÉTFŐ

Sátorban várta a szilárd alapokra épülő várost

Kettségérzék szívémben. Él bennem egy kalandvágyó, aki nem kedveli az állandóságot. Ugyanakkor szeretném szilárd alapokon tudni életemet. Uram, vágyaim talán a valódi helyzetet tükrözik: te mindig a jobbat kereső vándornak akarsz engem, aki azonban egy örökké szilárd haza felé vándorol.

*

Hite miatt engedelmeskedett Ábrahám Isten hívásának, hogy költözzék arra a vidékre, amelyet örökségül kellett kapnia. Kivándorolt anélkül, hogy tudta volna, hová. Hittel telepedett le az ígért földjén.

ZSID 11, 8

*

Utas vagyok. A világ pályaudvar.
 Ide mindenki csak érkezik, de senki sem távozik.
 Életre való vagyok, de más életre, s hitem másfelé tekint.

Nem akarok úgy utazni, hogy sehová se érkezzem.
 Nem verek itt végleg gyökeret, koromnak más a mérve.

Életre való vagyok, de más életre, s hitem másfelé tekint.

Amikor úgy gondolom, elindulok a nagy útra. számomra ez nem halált jelent. Akkor találok önmagamra.

Az én országom mégcsak a reményben van, a minden-ség fenekén, s a végtelen gerincén; nagyobb minden birodalomnál s kisebb a gombostűfejnél.

Az én országom itt van belül, lényem legmélyén.

M. CONTE

*

Urunk, Istenünk! Hiszünk benned, Atya, Fiú és Szentlélek.

Amennyire tehettem, amennyire tehetséget adtál nekem hozzá, kerestelek téged, kívántam látni azt, amit hittem, sokat vitatkoztam, és sokat dolgoztam. Uram, Istenem, egyetlen reményem, add meg, hogy soha el ne fáradjak a te keresésedben, hanem tedd, hogy mindig buzgón keressem arcodat.

Adj nekem erőt a keresésedre, te, aki megtetted, hogy megtaláljalak, te, aki egyre inkább megadtad nekem annak a reményét, hogy megtalállak téged. Előtted van a szilárdságom és a gyöngeségem; őrizd meg amazt, gyógyítsd meg ezt.

Ott, ahol ajtót nyitottál nekem, fogadd el belépésem, ahol bezártad a kaput előttem, nyisd meg azt hívásomra. Add meg, hogy rád emlékezzem, hogy megértselek, hogy szeresselek. Amen.

Sz. ÁGOSTON

ÉVKÖZI 19.

KEDD

Jobb haza után törekedtek.

Valamikor úgy gondolták a vallásos emberek, hogy választaniuk kell az ég és a föld között. Pedig nem helyes látásmód ez. Istenem, te nem ilyen választás elé állítottál minket. A döntés így szól: önmagáért akarjuk-e a föld kincseit, vagy pedig arra törekszünk, hogy a te országoddá legyen a föld?

*

Megvallották, hogy vándorok és jövevények a földön. Aki így beszél, elárulja, hogy hazát keres. Ha arra a földre gondoltak volna, ahonnan kívándoroltak, lett volna még idejük a visszatérésre. Ámde ők jobb haza után törekedtek, tudniillik a mennyei haza után.

ZSID 11, 13-16

*

Lehet-e Istent szeretni, és ugyanakkor országával nem törődni? Lehet-e a felebarátot szeretni, és testi-lelki baját tétlenül nézni?

SUENENS BÍBOROS

*

Miért versengünk a világ kegyeiért, és utána csodálkozunk, hogy kereszténységünkkel nem tudjuk áthatni a világot? Krisztus a „világ sójának” nevezi tanítványait: – miért próbálkoztunk meg újra és újra azzal, hogy „cukor” legyünk?

H. HENNY

*

Tudjátok, földi viszonylatban mit érzünk, amikor jóbarátunk érkezését várjuk. – Krisztust várni ugyanaz az érzés, ha ugyan e világ érzései alkalmasak azt a másik világot legalább homályosan előre jelezni. Az Urat az várja, aki törődő, égő nyugtalansággal kívánczik utána; aki éber, eleven, körültekintő és fáradhatatlan a keresésben, a szolgálatban, aki őt pillantja meg mindenben, ami fölöttlik és környezetében történik.

NEWMAN

*

Te út vagy, Uram, tedd, hogy legalább elkezdjem az utat járni. Hová vezet? Azt szem nem látta, és fül nem hallotta. Csak az a fontos, hogy útnak induljak. Útközben kezdem majd sejteni, milyen titok van elrejtve a te életedben.

Köszönöm neked, hogy Isten vándor népéhez tartozom. Jézusom, te vezeted a népet. Te vagy az én utam. Add, hogy úton legyek, – a te utadon. Amen.

PEREIRA

Várta a várost, melynek alkotója az Isten.

Istenem, te alkottad ezt a földi világot, így csak te vagy képes az a te országoddá alakítani. Ez a te műved lesz, mégis minket is meghívsz munkásaidnak. A világ nagy átalakulása akkor következik be, ha a mi munkánk már megérlelte rá.

*

Ábrahám sátorban lakott Izsákkal és Jákobbal, akik ugyanannak az ígéretnek voltak társörökösei. Várta ugyanis azt a szilárd alapokra épülő várost, melynek tervezője és alkotója az Isten.

ZSID 11, 9–10

*

A hívők feladata a föld felé éppen az, hogy a földet rendíthetetlen hittel Isten tulajdonának vallják.

W. LÜTHI

*

Határtalan időn és rengeteg emberi egyeden keresztül csak egyetlen működés folytatódik: Jézus önmagához kapcsolja választottait; egyetlen mű készül: Krisztus misztikus testének alakulása. Igaz, hogy saját akaratunk ellenére senki a világon nem képes minket megmenteni, de az is igaz, hogy üdvözülésünk nem folyik és nem nyer beteljesülést másképp, mint csak az egész választott tömeg üdvözülésével szolidárisan.

TEILHARD DE CHARDIN

*

A világ nincs befejezve. Kiépülőben van. Napról-napra teremődik. Isten működik a világban, és nekünk vele közre kell működnünk. A világépítés törvénye a felebaráti szeretet.

ABBÉ PIERRE

*

Uram, Jézus Krisztus! A világ világossága vagy, segíts igazán a világosság fiává lennem. Add, hogy igyekezzem nyomán a te segítségeddel tiszta és tárgyilagos, magamat helyesen látó értelemnek örvendjek, mely szüntelenül nyitva áll az igazság befogadására és megismerésére. Amen.

ÉVKÖZI 19.

CSÜTÖRTÖK

Javakat, amelyeket nem pusztít el az idő.

Elpusztul számomra minden, amit csupán birtokolni vagy élvezni akartam. De örökké enyém marad az, amit jobbra teszek a földön, amit szeretetből másoknak adok. Egyetlen energia épít elpusztíthatatlanul a földön: a szeretet.

*

Jézus egy alkalommal így bátorította tanítványait: „Ne félj, te kisdéd nyáj! Úgy tetszett Atyátoknak, hogy nektek adja országát. Adjátok el, amitek van, és osszátok ki a rászorulóknak! Szerezsetek magatoknak olyan javakat, melyeket nem pusztít el az idő: örök kincset a mennyben!”

LK 12,32-33

*

Képzeld el egy 5-6 éves gyermeket, akinek sohasem volt szép játéka, aki reggeltől estig fadarabokkal játszik.

És eljön a karácsony, amikor egy nagy áruházba akarja elvinni az édesanyja, és valami nagy meglepetést ígér neki. A gyermek nem figyel föl, fadarabkái kötik le, ő inkább otthon akar maradni. De édesanyja szelíd erőszakkal mégis elviszi, még a gyermek sírása sem tartja vissza.

Ha látnád, amikor az áruházba belépnek!

Sok ember van úgy, mint ez a gyermek. Életed végén ott lesz az Úr, és fogad téged!

Amíg a várakozás és reménység idejét éled, utitársad

marad láthatatlanul, mindennap hűségesen, mert hiszen barátságot kötöttek.

J. LOEW

*

Istenem, te vagy egyedül változhatatlan. Mibe kapaszkodnék az ember, ha te nem volnál, hiszen minden elporlad, szétbomlik, összeomlik? Minden elporlad, széthull, összeomlik, egyedül te vagy változhatatlan, Istenem.

Hadd nyugodjam meg benned! Fogj erősen, Istenem!

N. KAZANTZAKIS

ÉVKÖZI 19.

PÉNTEK

Nektek adja az országot.

Amikor a miséző pap azokért a megholtakért imádkozott, akiknek hitét egyedül te ismered, Uram, én azokra az élőkire gondoltam, akik látszólag hit nélkül, de önzetlenül dolgoznak az emberiség jobb, boldogabb világáért. Uram, biztos vagyok benne, hogy ők is részesei lesznek országodnak.

*

Legyetek olyanok, mint a szolgák, akik urukra várnak, hogy hazatérjen a mennyegzőről: szolgálatára készen, kezükben égő mécsessel vigyáznak, hogy azonnal ajtót nyissanak, amikor uruk megérkezik, és kopogtat. Boldogok a szolgák, akiket uruk ébren talál, amikor megjön.

LK 12, 36–37

*

Isten országa a természetfölötti élet és az emberiség igazolása.

Isten országának kiterjesztése vagy megvalósítása az élet problémája.

Isten országa csak olyan tevékenység révén valósulhat meg, amely biztosan és hatékonyan segíti a földi életet.

Camillo Torres

*

Mindnyájan meghívást kaptunk, hogy építsük Jézus Krisztus országát a világban, és lehetőségeink szerint – tegyük Krisztus elveit a nagyvilág iránymutató és uralkodó elveivé.

FR. GYPKENS

*

Ó Istenem! Itt az óra. Leborulok előtted, Uram, jósnak Istene, könyörületességnek Atyja, s az utolsó kegyelmet kérem tőled. Ó Istenem, itt az óra! Engedd meg nekem, hogy a te szerelmedben haljak meg.

De profundis. . . A sötétség mélyéből, a szakadék mélyéből, ahol reszkettem a rémülettől, clamavi ad te, Domine! Szólítottalak, Uram, kiáltottam hozzád. . . Itt az óra! . . . Itt állok örökkévalóságod szélén, végre szemtől szemben szemlélhetlek, mindenható Isten! Lásd bűnbánatomat, fogadd el imádságomat, ne taszíts vissza méltatlanságomba. In te, Domine commendo! Rád bízom magam, néked ajánlom magam. . .

Itt az óra! Atyám, Atyám, ne hagyj el engem!

R. MARTIN DU GARD

ÉVKÖZI 19.

SZOMBAT

Isten sem restelli, hogy Istenüknek hívják.

Istenem, szégyent hoz rád az a hívő, aki így tesz, mintba semmi köze sem volna mások gondjaihoz. Egy közösségbe kell tartoznunk mindnyájunknak, akik áldozatosan törekszünk a világ jobbá tételére!

*

Örvendezzetek, igazak, az Úrban, a jámborokhoz dicséret illik. Boldog nemzet, amelynek Urunk az Isten, a nép, melyet osztályrészül magának választ.

32 ZSOLT 1,11

*

Nincs okunk, hogy bizalmatlanok legyünk a világgal szemben, mert a világ sem bizalmatlan velünk szemben. Ijedelmei a mi ijedelmeink, szakadécai a mi szakadékaink, és ha veszély kél, akkor próbáljuk meg igazán szeretni. Ha életünket ahhoz az alapelvhez igazítjuk, hogy mindig afelé tartunk, ami nehéz, akkor megbarátkozunk azzal is, sőt a legdrágább lesz számunkra az, ami ma még idegen számunkra.

RAINER MARIA RILKE

*

Isten előtt nem az az igaz ember, aki nem szorul meg-bocsátásra, hanem aki már megkapta azt; éppen ezért az ilyen nem ismeri a rideg, gőgös magatartást, s még kevésbé a másokkal való összehasonlítóatást. Végtelenül hálás és kedves, mivel tudatában van annak, hogy ő maga mily meg nem érdemelt ajándékként kapta Isten bocsátatát.

B. RICHTER

*

Jézusunk, a kenyér és bor átváltoznak a te testeddé és véreddé. Azért jössz, hogy vigasztalj bennünket, megnyugtass és megerősíts. Megváltóm, kérlek, változtass át engem! Csak a magam előnyére nézek, gyakran csak magamért aggódom. Mindig abban a veszélyben vagyok, hogy felőrlődöm a mindennapiságban. Tégy engem olyan emberré, aki együttérez másokkal, és segít másokon. Add hogy megértsem mások gondját-baját, hogy ne ítéljem el könnyelműen az embereket. Változtass át engem és népemet. Add, hogy mindnyájan keressük a hozzád vezető utat, és ki ne kerüljünk semmi áldozatot, amire meghívsz minket.

PEREIRA

Békét? Nem azt, hanem szakadást!

Minden szentmisében hallok: békét ígértél népednek, Uram. Miért mondasz hát, hogy nem békét hoztál, hanem szakadást? – A te békéd harcban és ellentmondások között születik. Meg kell tanulnunk azt a harcot, amelyből az igazi békeesség megszületik.

Lk 12,51

*

Azt gondoljátok, azért jöttem a földre, hogy békét hozzak? Mondom nektek: nem azt, hanem szakadást.

Lk 12,51

*

Krisztus az embert olyan dimenzióban tekinti, amely nem határozható meg csupán egy külsőségeiben békés együttélés által.

Nála az Istenhez kapcsolódó élet dimenziójáról van szó, amely a Krisztus iránti állásfoglalásban mutatkozik meg.

Egész világosan megfogalmazva: Krisztus szerint van az ember számára olyan érték, amely még a békénél is értékesebb: ez az Istenhez fűződő kapcsolat. A béke tehát nem a háborúskodás nélküli állapot. A béke igazában a beteljesült emberlét állapota, amikor az embert Isten előtti teljes értékében tekintjük.

K. H. DUCKE

*

Ha túl sokáig áll a víz, elposványosodik; és posványos-sá lesz a lélek is, ha túl sokáig tartó nyugalomban van része.

N. KAZANTZAKISZ

*

Uram, naponta százszor is a közmondás szerint cselekszünk: mindenki így teszi, mindenki így mondja: így hát senki sem teszi!

Ilyen mondás mögött jól meg lehet bújni! Amit mindenki tesz, az nem feltűnő, mégha hamis is. És amitől min-

denki húzódozik, annak elmulasztását tőlem sem kéri számon.

Tudom, nem egyedül élek a világon, Uram. Te mindnyájunkat megváltottál, tehát nekem is egész életemben figyelemmel kell lennem másokra. Te azonban mindegyikünkbe lelkiismeretet is ültettél, azt a végső fórumot, amely szerint egykor számonkérést tartasz.

Add, hogy belássam: bűnös lennék a világ iránt, és a világ szegényebb lenne azáltal, ha becsapnám magamat és a világot lelkiismeretem döntéseiben.

K. MAGIERA

ÉVKÖZI 20.

HÉTFŐ

Tekintsünk föl Jézusra!

Uram, te alig vártad, hogy a vérre menő ellentmondások közepette ellenségeidért is feláldozhasd az életed. Nekem is ezt a lelkületet kell magamévá tennem. Nem csellel vagy erőszakkal akarok felülkerekedni, hanem a te példádából akarom megtanulni, hogy ennek a harcnak igazi győztese az, akiben több a jóindulat és áldozatkészség.

*

Testvéreim! Mi, akiket oly sok jó példa vesz körül, vessünk el minden terhet, különösen a csábító bűnt, és fussuk meg kitartással az előttünk levő pályát! Tekintsünk föl a hit szerzőjére és beteljesítőjére, Jézusra!

ZSID 12, 1-2

*

A szeretetet használjátok legfőbb fegyverként! Egy embertől se hagyjátok magatokat annyira megalázní, hogy gyűlölet fogjon el iránta! Állandóan kerüljétek az erőszakot! Ha harcotokban az erőszak magvát vetitek el, a még meg nem született nemzedékek egykor egy szét hulló társadalom viharát fogják aratni.

MARTIN LUTHER KING

*

Az eukarisztiára való tekintet igazítja el, s lelkesíti meg az életet. Hogy a kereszteny mit tegyen, mit ne, hogy hová menjen, hová ne, hogy kivel kössön házasságot, kivel ne, hogy mily pályát s élethivatást válasszon, mi-lyet ne, azt mind eldönti az eukarisztiára való tekintet.

PROHÁSZKA O.

*

Könyörgök hozzád, Uram. Mélységedet képtelen va-gyok felmérni. Távol álljon tőlem olyan hivalkodás, hogy megértem intézkedéseidet. Sohasem kérhetlek számon. Bocsáss meg, Uram! Nem volt mindig őszinte a hitem. Félttem. Nem hittem, hogy szereteted nem tűr megalku-vást, hogy teljes odaadást kívánsz.

Hányszor kell rajta kapnom magam, hogy nem nyílok meg előtted egészen. S ilyenkor nemcsak fáj, de mély sebeket vág belém hűtlenségem és ingadozásom. Teljes szívet kívánsz tőlem, Uram. Vedd el mindenemet, mert akkor tudom, hogy veled együtt minden az enyém. Amen.

H. SENNLAUB

ÉVKÖZI 20.

KEDD

Ma is vannak közöttünk olyanok, Uram, akik úgy viselkednek, mint Szedekiás király: úgy keresik életük nyugalmát, hogy mindig annak adnak igazat, akivel éppen beszélnek. Sok min-dent elérhet ez a taktika, de szívbeli békét így még senki sem szerzett. A te békédhez, Jézusom, az igazság elárulásával nem lehet eljutni.

*

Midőn Jeremiás megjövendölte Jeruzsálem pusztulását, a főemberek így szóltak a királyhoz: „Ölesd meg, kérünk, Jeremiást, mert jövendölésével szánt-szándékkal megbénítja a városban maradt harcosok

és az egész nép kezét! Ez az ember nem a nép javát keresi, hanem inkább rontására tör.” Szedekiás király erre így felelt: „Ő a kezetek között van. A király mit sem tehet ellenetek.”

JER 38, 4-5

*

Életemnek ebben az órájában valami világosabbá lett számomra, mint néha máskor volt: elveszett az élet, ha, nem foglalható össze egy szóban, egy magatartásban, egy szenvedélyben. Az embernek egy titkos parancs hatása alatt kell lennie, amely elkötelezi minden óráját és meghatározza mindenegyes cselekedetét. Csak az így kikovácsolódott ember lesz képes emberré lenni; mindenki más tucatáru lesz, akivel mások rendelkeznek.

A. Delp (KIVÉGZÉSE ELŐTT)

*

Krisztus azt mondta: Legyetek tökéletesek, mint az én mennyei Atyám tökéletes! Mindannyian tudjuk, hogy e követelménynek sohasem tehetünk eleget. A keresztény életeszmény azonban a „lehetetlenek” ellenére is az isteni parancs marad: mindig tökéletesebbeknek kell lennünk! Ezen a létrán fölfelé haladva mindig fel kell ismernünk: mi az a lehetetlen, amit a jó Isten most követel tőlem.

W. DIRKS

*

Nem vagyunk mi nagy keresztények, Uram, – csak kicsinyek, de a te kegyelmed elég nekünk is. Ébressz fel minket kis örömekre és nagy hálára mindazért, ami máris a miénk: a megígért hitért, amit elfogadhatunk, a még tökéletesebb engedelmességért, azért, hogy mégsem tudunk megtagadni téged, és a reménységért, amivel még jobban, szentebben, teljesebben reménykedhetünk, s mindazért, amit te készítettél számunkra Jézus Krisztus halála által, és amit ígértél feltámadása által. Amen.

K. BARTH

Azért jöttem, hogy tüzet gyűjtsak.

Te tudod, Uram, hogy nem könnyű mindig eligazodni a szeretetben. Az igazságot kell-e inkább szeretnünk, vagy az embert? Eltiporhatunk-e az igazság kedvéért akár csak egyetlen embert is? De vajon egy ember miatt lábbal tiporhatjuk-e az igazságot? Uram, jó annak, aki tisztán látja a helyzetek kérdésességét, aki nem vág neki ösztönösen a megoldásnak, s aki téled vár világosságot a kétes helyzetekben.

*

Egy alkalommal így szólt Jézus tanítványaihoz: „Azért jöttem, hogy tüzet gyűjtsak a földön. Mit kívánhatnék jobban, mint hogy lángra lobbanjon. Különleges keresztséggel kell megkereszteltetnem – kereszthalálommal – és mennyire várom, hogy ez beteljesedjék!”

LK 12, 49–50

*

A rettegés, az előítéletek, a gőg nem orvosolhatók törvényekkel. Egy törvény sem írhatja elő a szeretetet. Ehhez egészen más típusú emberekre van szükség. A béke megvalósul, ha az ember akarata és az Isten akarata fedi egymást.

Hogy Krisztus ezt a békét hirdette, s nem valami hamis látszat-békét, amely állandó visszaélésekre nyújt alkalmat, azt a kereszt bizonyítja. A kereszt az Isten és ember közötti békének új szövetség-jele.

Krisztus igehirdetése és a kereszt a mi történelmünk eseményei. Ez azt jelenti, hogy mi nemcsak a jövőben várunk valamit. A mi békénk nem utópia, nem másvilági vágyálom, hanem valósággá válhat már most is.

K. H. DUCKE

*

Uram, ha nem tudlak megpillantani, felelőssé tehetem-e ezért világosságod ragyogását?

Ha téged olyan módon ismernék, mint hétköznapi életem dolgait, vajon Istenem lehetnél-e?

Uram, sohasem akarok hinni abban, hogy a hitemre boruló éjszaka büntetés, amit te mértél rám.

Nem a te hibád az, hogy te az vagy, aki minden dolog mögött rejtőzik!

Ó Uram, Istenem! Vajon szemedre vethetem-e, hogy nem hoztál ki engem az éjszakából, abból az éjszakából, amelyben még jobban megtanultam valamit: a vágyódást utánad!

L. JERPHAGNON

ÉVKÖZI 20.

CSÜTÖRTÖK

Szembeszáll

Jó lenne rájönnünk arra, hogy ha két ember vagy két elképzelés ütközik meg, nem mindenkor az igaz és jó vitv párbajt a hamissal és rosszal. Gyakran féligazságok harcolnak egymással, és csak úgy győzhet az igazság, ha a szembenállók ismerik az igazi alázatot. Nem kereshetem a magam igazát, hanem az igazságot.

*

Ezentúl ha öten lesznek egy házban, megoszlanak egymás között: három kettő ellen, és kettő három ellen. Szembeszáll az apa fiával és a fiú apjával, az anya lányával és a leány anyjával, az anyós menyével és a menyé anyósával.

LK 12, 52–53

*

Úgy estem hited törvényébe, mint csupasz kardba. Éle behatolt értelmem közepébe, átjárta ismereteim lámpasorát.

Soha többé nem vándorolhatok már szemem világát követve s erőim botjára nehezedve.

Elragadtad tőlem a biztos partot, s erőszakot tettél a földdel lábaim alatt.

Hajóim a tengerre űznek: hisz minden horgonyomat felszedted!

Gondolataim láncát szétziláltad; úgy csörögnek, mint vad bozót a szakadék szélén.

Madárként bolyongok Atyám háza körül, lesve, van-e valahol rés, mely bebocsátaná idegen fényedet,

de nem találok egyet sem e földön, kivéve a sebet lelkemben.

Úgy estem hited törvényébe, mint csupaszkardba.

G. V. LE FORT: HIMNUSZOK AZ EGYHÁZHOZ

*

Könyörülj, Uram, hitem gyengeségén. És segíts, hogy vágyam legutolsó szikrája a hit után ki ne aludjék bennem. Ennél a szikránál több nincs bennem. De terólad mondotta a próféta, hogy nem oltod ki a pislákoló szikrát és nem töröd össze a megroppant nádszálat (Iz 42, 3). Ne engedj a hitetlenségbe hullani, hanem tedd, hogy hitem ennyi legyen: pislogó fény, megroppant nád! Akkor bízhatom benned, hogy kegyesen elnézed hitem gyengeségét, hisz szegény vagyok. Amen.

W. KAMMERMEIER

ÉVKÖZI 20.

PÉNTEK

A felkínált öröm helyett.

Uram, mi mindig azokat tartjuk legveszélyesebb ellenségeinknek, akik nyíltan kimutatják ellenszenvüket. Pedig sokkal veszélyesebbek azok, akik – akár baráti magatartással – a maguk bűnös útjára akarnak csalni. A felkínált öröm, amely igazában méreg: az az igazi veszély!

*

Tekintsünk föl a hit szerzőjére és beteljesítőjére, Jézusra! Ő a felkínált öröm helyett a kereszthalált

szenvedte el, anélkül, hogy a gyalázattal törődött volna, és most Isten trónjának jobbján ül.

ZSID 12, 2

*

Istennek sok arculata van. A számodra azonban csak, egyetlen egy. Légy tehát éber! Sosem tudod, előre, hogy Isten mikor és hogyan közelít hozzád. Ne állj se a divat mellé, se vele szemben, hanem kövesd lelkiismereted szavát. Isten talán teljesen más arculattal jön hozzád, mint a szomszédodhoz. Isten talán a múlt és a jövő egészen egyéni tanújaként kíván téged. Légy tehát éber és bátor!

J. KUHLMANN

*

Az erő titka a szeretet, amely minden megváltó tevékenységhez hasonlóan töviskoronát visel.

HEINRICH AUER

*

Ó Krisztus-arc! Homályban állunk: a sötétség végtelen perspektívái nyílnak körülöttünk, mit nézünk ki belőlük? A lét érthetlensége, a feleletek káosza a találgatások zűrzavara rángerőszakolja a kétséget, az éj pedig éj, sötét éj! A foszforeszkáló intelligenciák képtelenek ezt az éjet megvilágosítani; lidérctüzek ők, posványba visznek vagy céltalan hajszába ingerelnek. Ez éjben légy te a mi víziónk dicsőséges és szép Krisztus!

PROHÁSZKA O.

ÉVKÖZI 20.

SZOMBAT

Anélkül, hogy a gyalázattal törődött volna.

Aki elsősorban a gyalázattal és dicsőséggel törődik az vakká válik az igazság és a jóság iránt. Az ilyen ember egykettőre a féltékenység, rátartó kevélység vagy hiú makacsság bálójába bonyolódik: jaj annak, akinek ilyen ember közelében vagy pláne vezetése alatt kell élnie.

*

Gondoljatok csak Krisztusra, aki a bűnösök részéről ilyen ellentmondást viselt el, hogy el ne landjatok, és bensőtökben el ne csüggedjeteK, hiszen nektek a bűn elleni harcban még nem kellett véretek ontásáig küzdenetek.

ZSID 12, 3-4

*

Az ember az a lény, aki a boldogságra vivő útját szégyenséggel, szomorúsággal, szelidséggel, vággyal, irgalmassággal, tisztasággal, békeszerzéssel és szenvedéssel találhatja meg, és ebben megsejti a lényében hordozott ígéretek örök beteljesedését.

Ha becsületesen hiszünk abban, hogy Krisztus való-sága embervoltunk beteljesedése, és ha ezt a hitet szolid gondolkodással bekebelezzük filozófiánkba, akkor fel kellene tudnunk vázolni az ember képét a hegyibeszéd, vagyis Krisztus „alapvető antropológája” alapján. Ott Krisztus valóban megmondta nekünk, hogyan képze-li el az embert.

BOROS L.

*

„Bíboros Úr, mi önnek a halál?”

- Az élet folytatása az átmenet után.
- Mit fog csinálni az égben?
- Ugyanazt, mint eddig: munkásfiatalokkal foglalkozom.

INTERJÚ CARDIJN BÍBOROSSAL

*

A Golgota jelentőségét csak az eredeti bűnön mérhet-jük fel. Az ember, sátán-szóra elkövetett eredeti bűnével szíve szeretetének Isten felé törekvését az ellenkezőjére váltotta át. Teljes dinamizmussal saját énje felé fordult, azt bálványként megkoronázta, és most minden ekörül a szakadékszerű én körül forog.

Mitől reméli dicsőségét az önmagát istenítő ember? A halandó teremtménytől. Isten helyett saját magának akar szolgálni. De meddig szolgálhat neki? Legfeljebb

haláláig! És aztán? Az ember halála nem egyszerű befejezés. Az ember elveszti életét, de nem a létét. Léte kezdetén az örökkévalóságra lett beállítva, az örökkévaló Isten választására lett megteremtve; a választás azonban magába rejti a negatív örökkévalóság választásának lehetőségét is. Léte vagy az egyik, vagy a másik következménybe torkollik. Az ember örökre oda fut be, amerre tekingetett, vagy föl, vagy le.

H. SPAEMANN

*

Adj, Urunk, nagy gondolatokat nekünk! Segíts kitekinteni minket mindennapjaink szűk horizontján túlra! Tágítsd ki szívünket, és tedd világossá tekintetünket. Ne engedd, hogy belefulladásunk kicsi gondolatainkba, amelyek mindig csak önmagunk körül, a mi önelégültségünk és az élet szűkössége – amely különben nekünk is terhünkre van – körül forognak. Az elégedettség álmos-sá tehet, a szenvedés pedig megkeményíthet, s így elveszítjük nyugalmunkat, melyet te helyeztél belénk, azt a nyugalmat, amely vágyódik az életünknel és önmagunknál nagyobb után. Uram, adj nekünk nagy és tágas gondolatokat, amelyek szüntelenül ezt a nagyobbat keresik, és e keresésben nem fáradnak el, amíg csak egyszer elveszíthetetlenül meg nem találják azt.

W. KAMMERMEIER

Elsők, ... utolsók

Úgy érzem, Uram, nem vagyok sem elseje, sem alja az emberiségnek. De azért nem tölthet el melegezéssel ez a langyos középszer. A végkifejletben nem lesz más, csak első és utolsó: üdvözült és elkárhozott. Az elsőségért hajlandó vagyok mindent feláldozni, sőt érte áldozatul adom önmagamat.

*

Mások jönnek a világ négy tájáról, és asztalhoz telepednek a helyetekre Isten országában. Ime, így lesznek az utolsókból elsők, és az elsőkből utolsók.

LK 13, 29–30

*

Némelyik ember így gondolkozik: vagy üdvözíti Isten az emberiséget, akkor hát nincs szükség az én személyes erőfeszítéseimre, vagy pedig nem üdvözíti, akkor pedig úgysem lehet ezen változtatni. Így az ember az időt óraműnek tekinti, mely mechanikusan jár. S az ember szeretné tudni, mit is várhat.

Mit felel erre Krisztus?

Az idő nem mechanikus óramű, hanem lehetőség a te szabadságod számára, hogy csinálj belőle valamit!

Az idő ajándék, mert a jövő még teljesen nyitott. Az utolsók elsők lesznek és az elsők utolsók.

M. ULRICH

*

Aki nem saját életével akar Isten elé állni, annak nincs és nem is lehet előtte megállása. Az ember nem tudja megosztani életét: beleviszi imáiba is, még életének romboló, istenellenes erőit is, és ezek tönkreteszhetik imáját. Fel kell számolnunk ezeket az erőket imánk előtt vagy legalábbis imánk által.

A. KIRCHGÄSSNER

*

Kihez kiáltsak, Uram, kihez meneküljek, ha nem hozád. Ami nem tőled jön, nem tudja reményeim betölteni. Téged kereslek, Uram, téged kívánlak. Te teremtetted lelkemet, és egyedül te tudod azt újjá teremteni. Egyedül te vésheted képedet lelkembe, egyedül te adhatod újból saját képmásodat, Jézus Krisztust a szívembe ha a bűn eltörölte volna arcodat benne.

Uram, add, hogy Fiaddal mindig egy tudjak lenni!
Amen.

PASCAL

ÉVKÖZI 21.

HÉTFŐ

Akit az Úr szeret, megfenyíti.

Hála neked, Istenem, hogy gyakran szép és sima gördülésű az életem. De nagy baj volna, ha emiatt választottadnak gondolnám magamat. A végső elsőség elnyerésénél nem a szerencsés, sima életút, hanem a hittel és szeretettel vállalt keresztút jön számitásba.

*

Fiam, ne kicsinyeld le az Úr fenyítését, és ne csüggedj el, ha korhol! Akit az Úr szeret, megfenyíti, és megostorozza azokat, akiket fiává fogad.

ZSID 12, 5-6

*

A szegénységben és engedelmességben – saját biztonságunk és szabadságunk feladásában világlik ki az, hogy érdekeink és egész életünk súlypontját önmagunkon kívülre helyeztük: a mi Urunkba és vele együtt a mennyei Atyába.

H. SPAEMANN

*

Isten néha csak végső elhagyatottságunkban, sőt a kétségbeesés határán ajándékoz meg bennünket irántunk való szeretetének megtapasztalásával.

G. V. LE FORT

*

A hit = bizalom.
Magába az Életbe vetett bizalom.
Előlegezett bizalom,
merész, mert nincs kit kérdőre vonni,
nincs kihez fellebbezni.
Együttal viszont-válasz,
mert nem mi vagyunk a kezdeményezők.

A hit = út.
Nem szerepel a térképeken.
Nincs kétoldalán padka.
Tele rizikóval, bővelkedik kalandokban.
Mégis biztos célba visz.
Nem bánjuk meg, ha rajta közlekedünk.

A. VENART

*

Istenem! Add, hogy leboruljak Világmindenség előtt, melyben téged látlak elrejtve! Ismételd el nekem a megszabadító nagy szót: „Hoc est corpus meum!” S mondd: „Én vagyok, ne féljete!” Mindaz, ami elborzaszt életünkben, minden, ami téged is levert az Olajfák hegyén, alapjában véve csak színek, vagy látszatok, ugyanegy Szentségnek anyaga.

TEILHARD DE CHARDIN

ÉVKÖZI 21.

KEDD

Utolsókból első, elsőkből utolsók

*Nem érdekel, ki van fölöttem, ki alattam, ebben vagy abban.
Istenem, én ölelő karodban akarok első lenni, De ott sem egyedül,*

másokat kirekesztve. Te azt akarod, – nekem is ezt kell hát kívánnom, – hogy mindnyájan egyek legyünk a végső győzelemben.

*

Minden nemzet dicsérje az Urat, magasztalja a világot minden népe! Mert bőséges az Úr irgalma hozzánk, hűsége mindig velünk.

116 ZSOLT 1–2

*

Isten mindenkor készséges, de mi nem. Isten közel van hozzánk, de mi távol vagyunk tőle. Isten belül van, mi kívül. Isten otthon van bennünk, és mi idegenek vagyunk.

M. ECKHARDT

*

Mint Istennek szent és kedves választottai, öltsetek magatokra az irgalmasságot, a jóságot, a szelídséget és a türelmet. Viseljétek el egymást, és bocsássatok meg egymásnak, ha valakinek panasza van a másik ellen. Ahogy az Úr megbocsátott nektek, ti is bocsássatok meg egymásnak.

KOL 3, 12–13

*

Urunk, milyen meghitt és békés volt együtt létünk. Közösén imádkoztunk és énekeltünk templomokban. Ettünk a kenyérből és ittunk a borból, magunkhoz vettük a táplálékot, ami te magad vagy, Uram. Egészen közel vagy hozzánk. Köztünk mozogsz, és magadhoz vontatál bennünket.

Ezért kérünk téged: adj erőt, hogy minden kettősséget és ellentétet legyőzzünk magunkban és körülöttünk, mert békében szeretnénk élni családjunkban, társainkkal és a bennünket körülvevő emberekkel.

Te vagy az élő Isten, aki szeretted az embereket és sohasem hagyod el őket. Ajándékozz meg minket békéd-del és örömmel. Amen.

A. HÖFFER

Minden fenyíték az igaz élet és béke gyümölcsét hozza.

Már az is bölcsesség, ha az ember nyugalommal fogadja az elkerülhetetlen kellemetlenséget. De ez nem a végső diadal útja. A keresztény nemcsak hurcolja keresztjét, hanem tisztában van a kereszt értelmével, s ezért – egy kicsit – még szeretni is tudja azt.

*

A fenyítések között is maradjatok állhatatosak! Isten úgy bánik veletek, mint fiaival. Melyik az a fiú, akit atyja meg ne fenyítene? A jelenben ugyan minden fenyíték inkább szomorúságot okoz, mint örömet, később azonban az igaz élet és béke gyümölcsét hozza annak, aki elviselte.

ZSID 12, 7–11

*

Ha a jót elfogadjuk Isten kezéből, miért ne fogadnánk el a rosszat is?

JÓB 2, 10

*

Szívemet Isten szívébe erősítettem, bizalmamat mint tartós horgonyt, beléje vetettem; remélem, hogy semmilyen kísértés orkánja nem tép le róla.

FR. V. SPEE

*

Valahányszor Isten minket mélyebb megismerésre akar elvezetni, vagy különleges megbízatást szán nekünk, vagy pedig nehéz próbatétel elé készül állítani, mindenegyes esetben hosszasabban készít föl rá, hogy képesek legyünk őt megérteni és feladatunkhoz felnőni, mikorra az aktuális lesz.

D. THALHAMMER

*

Uram, szeretnék azokhoz tartozni, akik életüket oda is merik adni. Hisz mi más értelme lenne az életnek, mint-hogy feláldozzuk? Érted, egyetlen szavadra bátran lépek az élet sodró-üldöző forgatagába. Mindig csak benned bízom, hogy merjem ezt a szent játékot bátran végig játszani érted, s végül minden ingadozás nélkül egész életemet merjem feláldozni végtelen szeretetédért. Amen.

ÉVKÖZI 21.

CSÜTÖRTÖK

Mások jönnek helyetekre.

Milyen visszataszító, Uram, ha vallásos emberek beképzelték vallásosságuk miatt! Te előtted nem a vallásos öntudat, az ún. buzgóság számít, nem is némely erkölcsi törvény megtartása, hanem az élő hitből fakadó élő szeretet.

*

Majd sírtok és kínatokban fogatokat csikorgatjátok, amikor azt látjátok, hogy ősatyáitok, Ábrahám, Izsák, Jákob és az összes próféták mind ott vannak az Isten országában, titeket pedig kizárnak belőle.

LK 13, 28

*

Azok az embertestvérek, akik nem járnak templomba, nem az oltáriszentségben fognak Jézussal találkozni, hanem mibennünk, és pedig abban a mértékben, amennyire krisztusiak vagyunk.

SZENT-GÁLY K.

*

Aranyszabály, hogy az embereket nem nézeteik szerint szabad értékelni, hanem aszerint, hogy nézeteik mennyire nemesítik meg őket.

G. CHR. LICHTENBERG

*

Megeshet, hogy az ember annyira el van telve látszólagos életszentségének tudatával, hogy nem veszi észre a kárt, amit másnak okoz.

Ez főleg olyankor történik meg, ha szinte kicsinyesen ügyelünk, hogy megtartsunk minden jelentéktelen szabályt, de megsértjük az emberszeretet nagy keresztény parancsát.

HOLLAND KATEKIZMUS

*

Életem Ura, Istene! Égesd ki belőlem a semmittevés és a búskomorság hajlamait, a feltűnési vágy és a fölösleges beszéd kívánságát. Add szolgádnak a tisztaság, az alázat, a nagylelkűség, a béke és a szeretet lelkületét. Uram, add meg nekem, hogy bűnös voltomat mindig jobban megismerjem, és felebarátomat el ne ítéljem. Légy áldott mindörökké!

SZ. EFRÉM

ÉVKÖZI 21.

PÉNTEK

Belépni a szűk kapun.

Nem azért szűk a menny kapuja, hogy kevesen férjenek be rajta, hanem azért, mert mindenki számára személyre szabott. Rajta csak az léphet be, ki földi életében megvalósította Isten-álmodta önmagát. Jézusom, belőlem is egyedi mesterművet akarsz alkotni.

*

Jézus egy alkalommal Jeruzsálem felé tartott. Amerre csak áthaladt, mindenütt tanított a városokban és a falvakon. Közben valaki megkérdezte tőle: „Uram, kevesen vannak-e, akik bejutnak a mennyországba?” Ő így válaszolt: „Törekedjetelek belépni a szűk kapun, mert mondom nektek, hogy egykor majd sokan próbálnak bejutni, de nem tudnak.”

LK 13, 22–24

*

Ma ilyen kérdések merülnek fel: Uram, atomháború felé tartunk? A fiatal államok színes népei nem rohannak le minket népességi robbanásuk folytán? Meg tudjuk oldani a világ táplálkozási problémáit? Úgy fogjuk-e felhasználni a modern technika lehetőségeit, hogy az az emberiség javára szolgál?

Igy vagy hasonlóan hangzanak a ma kérdései. . .

Szükségünk van a válaszra, hogy élni tudjunk. Jézus meg is adja azt. Igent mond a világ egészéhez, mert a világ Isten kezében van, s ő a mi üdvösségünket akarja. Éppen ezért mondja Jézus: Nyitva áll a kapu, de szűk. Törekedjetek, egymással versenyezve! Meg tudjátok tenni! Érdemes bízni! Az utolsókban elsők lesznek. Én mondom nektek: bízzatok! Jézus szava szívünk közepébe céloz.

M. ULRICH

*

A fénybe nézz,
a vaksötét a szolga menedéke,
te fényben állhatsz, ép vagy és egész,
teremtesz önmagadból, nem nehéz
különcöt vonszolsz. Fénylik mennyed éke,
belőled formált, hozzád méltó béke.

Fazekas L.: Alkotó béke

*

Uram, Don Bosco szent Jánossal szeretném gyakran mondani: úgy végzem munkámat, mintha életemben az utolsó lenne, és úgy dolgozom, mintha még sokáig élnék. Türelmet, megértést és mindig nagyobb szeretetet adj nekem. Uram.

Nem tudom, honnét vagytok.

Miért kell versengennem másokkal? Miért sandítok idegen életekre? Miért hasonlítgatom össze a mások sorsát a magaméval? Te akkor ismersz rám az ítéletkor, Uram, ha a magam útját járva, saját sorsomat és feladataimat vállalva érlelődöm személyes önmagammá.

*

Amikor a családapa felkel, hogy bezárja az ajtót, ti kint rekedtek. Akkor majd zörgethettek, és kiáltozhattok: „Uram, nyiss nekünk ajtót!” De ő csak annyit felel: „Nem tudom, honnét vagytok.”

LK 13, 25

*

Az önmagát elgondoló lélek
a gondolattól feléled,
és ereje teljétől
kivirágzik önként.
Saját lényétől tanulja meg az ember,
miként éljen.
De fel kell ismernie,
mi ebben a kegyelem.
Ez a tehetség kegyelme: saját keresztje,
legteljesebb gyönyörűsége.

László Ruth: A tehetség
kegyelme

*

A „hívás” szóban benne van a „hívás”. Meghívásom van mindahhoz, amit a múltban tettem és a jövőben még tennem kell. Kitél; – Istentől

Ezért nem szabad keseregnem, ha völgyeken keresztül vezet az út.

De elveszíteném magamat, ha a hívást már nem követném.

B. LETTERHAUS

*

A más emberekkel való párbeszédre szükségünk van, hogy megnyíljunk és igazán emberekké váljunk. De még inkább szükség van az Abszolútummal való párbeszédre. Éppen ezért túl kevés a természetfelettiről csupán valami fogalommal vagy elképzeléssel rendelkezni. A személyes Isten, az Élet Isten! Csak a vele való párbeszéd révén lép be az ember saját igazi életterébe. Itt tanulja meg az ember lénye alapértékeit: az imádságot, a tiszteletet, a szeretetet, a bizalmat. Minden egyéb az életben, ami kívül esik ebből a dialógusból, végezzük bár a legnagyobb odaadással, komolysággal, vagy buzgósággal, – értéktelen marad. Az imádság az ember számára is önmagához vezető út.

A. DELP

*

Megérintettél engem, Uram, lángra lobbantam, a te békédben vagyok. Akkor nem nyomaszt majd engem semmi fájdalom, gond, ha teljesen hozzád ragaszkodom, egész énemmel, ha teljesen betöltöd az életem, – csak akkor lesz igaz életem. Amen.

Sz. ÁGOSTON

Az okos szív megérti.

A régi keleti ember a szívet tartotta a gondolat székhelyének. Számunkra bármily furcsa is ez, nagy igazságot fejez ki: csak azt ismerjük meg igazán, amit szeretünk. A szeretet nyitja meg a szemet és az értelmet a szeretett lény igazi felfogására. Istenem, téged sem ismerhetlek meg szeretet nélkül.

*

Az okos szív megérti a bölcsek mondásait: figyelmesen hallgatja, és kész örömmel fogadja a bölcsességet.

SIR 3, 31

*

Ismeretünk terjedelme igen kicsi, sejtéseinké nagyobb, hitünké határtalan.

O. GILLEN

*

Minden nap megkapjuk Istentől azt a kenyeret, amely az igazi életet nyújtja és fenntartja. Ezáltal a földi zarándokút pusztasága valamiképpen már a paradicsom előízét érezteti. Azonban éppen azáltal, hogy mindennapos táplálékot kapunk, könnyen megszokottá válik. Szükséges hát, hogy imádságos szemlélésben, amely mindig újból és új oldalról közelíti meg Krisztust, az ő szépségét és országának gazdagságát, felébredszük magunkban a szentségi egyesülés vágyát.

D. THALHAMMER

*

Ha szeretitek Istent, törekedjete, hogy szavatok Uratokhoz ne legyen üres, merő udvariasság. Ha nem vizitek bele egész magatokat, bensőséget, hasonlítottok ahhoz, aki csecsebecsét mutogat olyan mozdulattal, mintha oda akarná adni, de amikor utána nyúlnak, visszahúzza és zsebre vágja.

AVILAI SZ. TERÉZ

*

Uram, amikor még nem voltam, akkor teremtetél engem, s midőn távol voltam tőled, visszahoztál a te szíved közelébe.

Hála neked!

Sz. ÁGOSTON

ÉVKÖZI 22.

HÉTFŐ

Ünneplő közösség

Örömet és boldogságot várok a világtól: emberektől, közösségektől, dolgoktól és eseményektől. El is nyerem, de csak akkor, ha mindenben és mindenkiben bölcsességedet és irgalmas jószágodat ünn epelem, Uram.

*

Ti az Úr hegyéhez járultatok, az élő Isten városához, a mennyei Jeruzsálemhez, meg az angyalok ezreihez, azoknak ünneplő közösségéhez, akiknek neve fel van jegyezve a mennyben.

ZSID 12, 23

*

A nemes emberek alapmagatartása a tisztelet: tisztelet Isten titkai iránt, tisztelet Istennek emberekben rejlő titka iránt, tisztelet saját énünk titka iránt, tisztelet az élettárs, a gyermekek, a barátok iránt. Mert minden-egy ember valami istenit testesít meg, amit persze csak az észlel, aki legalább ünnepnapokon felel, és törekszik, hogy ő maga is egész ember legyen. Ezért kell minden körülmények között nagyra tartani a vasárnapnak – az Úr napjának – megszentelését.

H. J. CRON

*

Minden gondolkozó mai ember élete a jövőre van irányítva (esetleg egy jobb lakás, biztosabb jövedelem, sikeres vizsga, egy férj, stb. ez a jövő).

Az evangélium is hasonlóképpen a jövőről beszél: boldog leszel az igazak feltámadásakor. Felvillan a jövő képe: „minden ember egy közös asztalnál”, semmi hideg vagy véres háború többé, semmi nyomor. . .

Álom ez csupán? Beteljesületlen vágyódás?

Ez a jövő már megkezdődött! Hol? Jézus Krisztusban. Egy asztalnál ül bűnösökkel és vámosokkal, üdvözli a szegényeket, meggyógyítja a betegeket.

W. KRANING

*

Uram, a kenyér, amit oltárodon magam előtt látok, a világ egy kis darabja, de a világhoz tartozik, mint én is. E kenyér átváltozott; megtörtént vele az, amit Krisztus lelkileg az egész világgal tenni akar. Krisztus Urunk halálával és feltámadásával új életet adott a világnak; életet, mely képes arra, hogy a világot átalakítsa, jobbá, istenivé tegye.

Add, Uram, hogy lakomád kenyeere engem is átalakítson, és így én is hozzájárulhassak a világ megváltoztatásához. Amen.

G. DUFFRER

ÉVKÖZI 22.

KEDD

Boldog leszel, mert nem tudják viszonzni.

Nem az bánt engem, Uram, ha valaki képtelen anyagiakkal vagy hasznos tettekkel megfizetni jóságomat. De nagyon fáj az, ha nem kapok viszonzást a szeretetben, ha jságom nem képes megindítani a másik szívét. Ilyenkor szerencsétlennek érzem magam, pedig a te szavad mindenféle viszonzásra érvényes. Az önzetlen szeretet viszonzása te leszel, Istenem.

*

Jézus étkezés közben a házigazdához fordult: „Ha ebédet vagy vacsorát adsz, ne hívd meg barátaidat és testvéreidet, se rokonaidat és gazdag szomszédaidat. Ezek ugyanis szintén meghívják és visz-

szá adják neked. Amikor lakomát adsz, hívd meg a szegényeket, bénákat, sántákat és vakokat! Boldog leszel, mert nem tudják viszonzni neked. Vissza-kapod majd az igazak feltámadásakor.

LK 14, 12-14

*

Már a jelen világban is érvényes Isten mértéke. Ahogy jelen életemben élek, aszerint dől el jövőendő sorsom.

W. KRANING

*

Éhes vagyok – kiáltja az Úr Jézus –, könyöröljetek rajtam, keresztények! Aki megszánja a szegényt, Istennek ad kölcsön.

N. KAZANTZAKISZ

*

Isten nem azért szeret bennünket, mert különösebben jók vagyunk, vagy mert megérdemeljük, hanem mert ő jó. Ezért a krisztusi szeretet által kijelölt út: ne jóságukért szeressük embertársainkat, hanem azért, mert szeretetünkre szükségük van.

J. MESOT

*

Urunk, a szeretet szentsége gyújtsa lángra szívünket. Ez ragadjon minket mindenkor Fiadhoz, és tanítson meg bennünket arra, hogy felismerjük őt testvéreinkben.

MISEKÖNYVBŐL

ÉVKÖZI 22.

SZERDA

Szeretni fognak.

Szomjas a szívünk a szeretetre, de milyen érdekes, hogy időnként terhünkre van mások ragaszkodása és szeretete. Nagyon éretlenek vagyunk, Jézusunk, a szeretetre! Tőled kell megtanulnunk a szeretettel való bánni tudást, az igazi szeretetet.

*

Fiam! Minden ügyedben maradj türelmes, és akkor szeretni fognak, ami több mint az emberek dícsérete.

SIR 3, 19

*

Sokféle nyomógombot ismerünk. Egész gyári berendezéseket mozgásba helyezünk egy nyomógommbal. Van nyomógombunk ahhoz, hogy az éjszakában nappali fényt teremtsünk, van nyomógombunk a villanyborotválkozáshoz, stb. De hogy az ember megtalálja a maga helyes mértékét, ahhoz nem áll rendelkezésünkre nyomógomb. Ehhez egy élő ember kell mércének: – Jézus Krisztus, az új mérték.

W. KRANING

*

Az ember legigazabban nem tettei által talál önmagára, hanem azáltal, amit befogad. Várnunk kell a szeretet ajándékára, és szeretetet nem kaphatunk másként, csak ajándékként. Az ember nem „csinálhatja meg” a szeretetet egymagában, hanem várnia kell, engednie kell, hogy megajándékozzák vele. És az ember nem lehet másként egész emberré, csak ha szeretik, s ő elfogadja a szeretetet.

J. RATZINGER

*

Embertársainkkal együtt érezni, és őket megérteni annyit jelent, mint őket Isten szemével látni; és ez nem tudomány, hanem kegyelem.

A. v. SPEYR

*

Mindenható örök Isten, te a húsvét szentséges titkában a kiengesztelődés szövetségét kötötted meg az emberekkel; add, hogy amit ünneplő lélekkel vallunk, életünket is ahhoz alakítsuk.

MISEKÖNYVBŐL

Egyedül Isten hatalma nagy.

Nem az a hatalmas, aki parancsolhat. Nem az, aki markában tart másokat. Nem is az, aki képes megszerezni magának minden pénzzel megvásárolhatót. Az egyetlen igazi hatalom: a boldogság, – boldoggá tenni másokat. Istenem, ebben valóban te vagy az egyetlen nagyhatalom.

*

Jó az Isten, jót ad, hajlékkal várja szegény népét. Árváknak atyja és özvegyek gyámola, Isten az ő szentséges templomában. Az elhagyottnak otthont készít, a rabnak visszaadja szabadságát.

67 ZSOLT 6–7, 11

*

Az emberiség egész történelme félresiklott, törést szenvedett Ádám téves Isten-elképzelése miatt. Olyan akart lenni, mint Isten. Remélem, ti sohasem ebben látátok Ádám bűnét? . . . Hát nem éppen erre hívta meg őt maga Isten? Ádám az elképzelésben vétkezett. Azt hitte, hogy Isten független, autonóm, egyedül önmagának élő lény, s hogy ő is ilyenné lehessen, fellázadt, s engedetlen-né vált.

Pedig amikor Isten kinyilatkoztatta önmagát, amikor meg akarta mutatni, kicsoda is ő, akkor úgy jelent meg, mint szeretet, gyengédség, kiáradó önátadás, másra irányuló végtelen jóindulat, odahajlás, függővé válás. Isten engedelmesnek mutatta magát, engedelmesnek a halál-ig.

Ádám, abban a hiszemben, hogy istenné válik, teljesen elhajolt Istentől. Magányosságba húzódott be, holott Isten közösség.

L. EVELY

*

Az ember szíve tágas, amíg remél. Ha azonban a világ javai azzal, amit gazdagságban, hatalomban és igényben magukkal hoznak, úrrá lesznek az ember fölött, akkor a szív összezsugorodik és szűkké válik. Ez mindig is így volt. De ma gyakrabban megesik, és veszélyesebb is, mint valaha.

J. BRAUN

*

Szeress hát minket, is, koldusokat!
Lelkünkben gyújts pici gyertyát sokat.
Csengess éjünkön át s csillantsd elénk
Törékeny játékunkat, a reményt!

Babits: Karácsonyi ének

ÉVKÖZI 22.

PÉNTEK

Minél nagyobb vagy, annál szerényebb légy mindenben.

Aki nagynak képzelet magát, az biztos, hogy kicsi, mert az igazán nagyok mindig észreveszik saját korlátaikat. Aki igazán nagy, az tisztában van befejezetlenségével, s éppen azért tud tovább nőni. Beképzeltnek lenni lelki vakságot jelent, és megöli az igazi fejlődést.

*

Minél nagyobb vagy, annál szerényebb legyél mindenben, és akkor kedves leszel Isten előtt. Egyedül Isten hatalma nagy: őt dicsérik az alázatosságúak. A kevély ember lelki beteg, és sebeire nincsen gyógyulás, mert a gonoszság vert gyökeret benne.

SIR 3, 18–20. 28

*

Egyesek ugyanazzal a biztos fölénnel, amellyel a földi lakomákon az előkelő helyeket sajátjukénak tekintik,

bizonyosnak érzik magukat az Isten asztalánál elfoglalandó helyükön is. Egészen biztosak Isten országának elnyerésében. De vajon igazuk van?!

A. STÓGER

*

Egy kínai mese szerint egyszer vendégségbe hívtak egy nagy társaságot. Ott állt az ünnepi asztal feldíszítve és megrakva mindenféle jóval. Az evőeszközök azonban egészen különlegesek voltak: majdnem két méter volt a hosszuk, és csak nyelük végén lehetett megfogni őket. A vendégek beözönlöttek a terembe, s megpillantva a finom ételeket, odasiettek az asztalhoz. Azok, akik egész életükben csak az „én”-t ismerték, csak magukra gondoltak, akik saját érvényesülésüket építgették, hiába próbálták meg az óriási villával vagy kanállal szájukba tenni az ételt. Azok ellenben, akik észre szokták venni a másik embert is, egymással szemben foglalva helyet egymást kezdte etetni, s jóllaktak.

W. KRANING

*

Mindig érdemes jóságot és türelmet szétajándékozni, a sokat panaszkodó magány ezzel enyhül.

R. GILTJES

*

Uram, segíts elfojtani nagyravágyásomat, mert homályt borít a valóságra. Elborítja a könnyeket és szívünk csendes kis félelmeit. Megakadályoz abban, hogy a dolgok lényegét és mélységét lássam. Pedig e mélységben találnék rá a világ igazi rendjére és a te jelenlétedre.

G. MILLER

Az emberek dicsérete.

Aki az emberek dicséretét keresi, nagyon ingatag talajra épít. Sódárogjuk az emberi elismerést, pedig gyanakvással kellene inkább néznünk. Az életben az átlagembert inkább irigységre készíteti vagy ócsárlásra indítja az igazi eredmény, – az elismerő szó pedig sokszor csupán hitelgés, vagy saját érdekét kereső ravaszkodás.

*

Örüljenek az igazak, és vígadjanak Isten színe előtt örvendező lakomát üljenek! Mondjatok éneket Istennek, zengjetez zsolnárt nevének! Valóban Úr az ő neve.

67. ZSOLT 4–5

*

Vannak emberek, akik társasága a többieket elértékteleníti, és vannak olyanok, akiknek jelenléte a többieket értékesebbé teszi, felemeli, hivatásuk tudatára ébreszti és felbátorítja. Előbbieket megcsodálják, utóbbiakat szeretik; és az utóbbiak azok, akik által a világ előbbre jut.

I. SEIDEL

*

Mi a saját dicsőségünket keressük, – de Isten azt mondja nekünk, hogy igazi dicsőségünk, valódi megváltásunk az alacsonyságban rejlik. Csekélyé, kicsinnyé kell válnunk. Ez nem akar dicshimnusz lenni a természetes gyengeségnek, sem a kisebbségi érzésnek. Ez a befogadás elsőbbségét mondja ki, a „kereszt oktalanságát”, vagyis azt az életet, amely nem önmaga körül forog, hanem a szolgáló szeretetet tükrözi; Jézus Krisztus példáját hirdeti. Ha az alázat nem más, mint az igazság elismerése, akkor itt erről az igazi alázatról van szó, amely minket oda segít el, ahol valóban meggyógyulunk.

W. KRANING

*

Minden tevékenységünk Amen és Alleluja lesz. Nem múló hangon fogjuk ezeket énekelni, hanem a szív repesésével. Mert Isten a változhatatlan igazság, csökkenés nélkül, örökérvényű és maradandó, elmúlhatatlan.

Sz. ÁGOSTON

*

És ne vigy minket a kísértésbel

Sok hiábavalóság történik. – Isten őrizzen minket attól, hogy azt mondjuk: minden hiábavaló.

Annyi a hazugság. – Isten őrizzen attól, hogy azt mondjuk: semmi sem igaz.

Annyi a szenvedés. – Isten őrizzen attól, hogy azt mondjuk: nincs Isten, aki erről tudna.

Annyi erőszakosság tombol. – Isten őrizzen attól, hogy azt mondjuk: az erőszaknak van igaza.

Félünk a kísértéstől, hogy kiegyezzünk a hazugsággal, az erőszakkal, az igazságtalansággal.

De szabadíts meg a gonosztól! Ments ki béklyóinkból! Mintegy bilincsek közt élünk. Hinni szeretnénk, mégis úgy élünk, mintha nem hinnénk. Szeretnénk szeretni, mégis önzők vagyunk. Szeretnénk az igazságnak szolgálni, mégis meghajlunk a hazugság előtt. Úram, szabadíts meg a gonosztól!

U. FICH-O. KNOCH

Taníts meg számbavenni életünk idejét!

„Ennyi évet élt” – mondják majd, ha meghalok. Hogy mennyi volt belőle valóban értékes, valódi élet, egyedül te tudod, örök Bíró. Az én időm azokból a percekből áll csupán, amelyeket jól felhasználtam.

*

Taníts meg számba venni életünk idejét, hogy bölcsen gondolkodjunk róla. Végre valahára fordulj hozzánk, Istenünk, légy szolgálidhoz kegyelmes!

89. ZSOLT 12–13

*

Aki a Szentírást komolyan akarja olvasni, csakhamar nagyon megerőltető párbeszéd közepén találja magát; életével kell feleletet adnia, mielőtt tovább kérdezhetne.

A. FRANKE

*

Az Úr események által fordítja életed nyelvére az Evangéliumot.

M. QUOIST

*

Uram, értsem az idő nagyságát és értékét!

Mindennek megvan az órája és minden szándéknak a maga ideje az ég alatt.

Van ideje a születésnek és a halálnak, ideje az ültetésnek és az ültetvény kiszedésének. Ideje a sírásnak és ideje a nevetésnek, ideje a jajgatásnak és ideje a táncnak. Ideje a kő eldobálásának és ideje a kő összeszedésének, ideje az ölekezésnek és ideje az öleléstől való tartózkodásnak. Ideje a keresésnek és ideje az elvesztésnek, ideje a megőrzésnek és ideje az eldobásnak. Ideje az eltépésnek és ideje a megvarrásnak, ideje a hallgatásnak és ideje a szólásnak.

Uram, értsem az idő nagyságát és értékét!

PRÉD. 3, 1–7

Éveink elfoszlanak.

Minél inkább múlnak felettünk az évek, annál inkább érezzük, hogy milyen rövid is az emberi élet. De mert te szabta meg hosszát, Istenem, biztosan tudom, hogy elég arra, amire szántad. Csak nekünk kell ügyelnünk a te terveid teljesítésére.

*

Éveink elfoszlanak, mint az álom, mint a fű, mely reggel sarjad. Hajnalban zöldell és növekszik, este elfonnyad és száraz.

89. ZSOLT 5-6

*

A szeretet többet ér a hosszú életnél. Istennél nem az idő számít, hisz ő örökkévaló. Nála csak a szeretet számít.

LISIEUXI SZ. TERÉZ

*

Vannak emberek, akik élete fölött egyetlen csillagként ragyog a töltekezés. Azért élnek, hogy töltekezzenek. Nem veszik észre, hogy Isten országa nem evés-ivásban és vagyonban rejtőzik köztünk. Gondoljunk az Úr intelmére: „Őrizkedjetez attól, hogy szívetek elnehezüljön a földi szomjúság és gondok által!”

A. SORG

*

Sok ember addig készül mindig a holnapra, amíg már nem lesz holnap, mert elérkezik a végső óra.

KOVÁCS ISTVÁN

*

Egyedül azzal válunk szabad emberekké, ha minden pillanatban azt tudjuk választani és tenni amit hittől dik-
tált értelmünk helyesnek tart.

E. NIKRIN

*

Jézusunk, az emberi tevékenység megváltója és fel-
emelője, adj mindenki tevékenységének és munkájának
értelmet. Az emberi törődés és gondoskodás megváltója,
tőled várjuk életünk eligazítását. Légy te az emberi egy-
ség üdvösséges megteremtője. Hadd hagyjuk magunk
mögött emberi kicsinységeinket és merészkedjünk elin-
dulni a szeretet végtelen tengerén. Amen.

TEILHARD DE CHARDIN

ÉVKÖZI 23.

KEDD

Éveink, mint az álom

*Almaimnak parancsolni nem tudok. Kezdődnek és véget
érnek, szépek és kínosak, de nekem beleszólásom nincs. Nagy
baj, ha az életünk is csak ilyen, mint az álom. Nem akarok
tehetetlen bábja lenni sorsnak és időnek. Kézbe kell vennem éle-
temet, hogy neked adhassam, Istenem.*

*

**Áraszd ránk irgalmadat életünk hajnalán, hogy
mindvégig boldogok legyünk! Derüljön ránk Urunk-
nak, Istenünknek jósága! Legyen áldott kezünk
minden műve.**

89. ZSOLT 14,4

*

Isten nem változtatgatja magatartását irántunk. Az ő
tervezése nem ismer utólagos korrigálásokat vagy ön-
kényes változtatásokat. Nála minden egységben áll, követ-
kezetes és tartós.

SUENENS BÍBOROS

*

Kívánságaink oly gyakran nem akarnak egybeesni Isten nagy terveivel. Parányi énünk közbe ékelődik.

U. BROLL

*

A keresztény ember vagy hősiesen és állhatatosan ellenáll a közöny, restség és bűn sodrának, vagy nem követője Krisztusnak.

CH. LUBICH

*

A földön élő ember mindennek előtt vándor: tartsa szem előtt az utat és a célt. Remény nélkül mindez abszurd lenne, s az életnek nem lenne célja. A remény a vándorúton levő ember lényegéhez tartozik.

R. MÜLLER

*

Hiszek Istenben, a mennyei Atyában! Te vagy az út, tied a mindenség, te irányítod a történelmet, hallgatok hát szavadra. Tőled jön a természetből áradó öröm, az élet tisztelete, a cselekvésre való ösztönzés és bátorság. Istenem, légy velem, el ne hagyj! Amen.

P. STOLT-H. SIEREG

ÉVKÖZI 23.

SZERDA

A földi ember tervei.

Nem az tartja igazában kezében életét, aki mindenáron maga akarja irányítani egész sorsát, vagy aki magának mindent meg akar szerezni. Akkor az enyém az életem, ha a te akaratodat keresem benne, Uram. Tervezni csak az örökkévalóság távlatában érdemes.

*

Uram, akaratodat csak az ismerheti meg, akinek bölcsességet és kegyelmet adsz a mennyből. Így tudja meg a földi ember, milyen úton járjon, hogy

kedves legyen előtted. A bölcsesség által találnak lelki gyógyulást, akik kezdettől fogva kedvesek voltak előtted.

BÖLCS 9, 17-19

*

Minden olyan kísérlettel szemben, amely arra törekszik hogy Jézus Krisztus evangéliumát engedékenyebbé, testhez állóbbá, könnyebben elfogadhatóvá tegye, szent Pál örökérvényű kijelentést tesz: Nincs más Evangélium!
A. LÄPPLE

*

Amit nem én terveztem el, az Isten terve volt. Minél többször fordul elő velem ilyesmi, annál erősebben hiszem, hogy – Isten oldaláról nézve – nincsenek véletlenek, hogy egész életem a legapróbb részletekig Isten gondviselésének jegyében zajlik, és Isten szemében tökéletes értelmi egységet képez. Ilyenkor elkezdek örülni az isteni dicsőség fényének, amelyben én is meglátom ezt az értelmi egységet.

EDITH STEIN

*

Aszerint, hogy ki-ki milyen lelki ajándékot kapott, legyetek egymásnak szolgálatára, hogy az Isten sokféle kegyelmének jó letéteményesei legyetek. Aki beszél, az Isten szavait közvetítse. Ha valaki szolgál, azzal az erővel szolgáljon, amelyet az Isten ad neki, hogy így minden az Isten dicsőségére váljék Jézus Krisztus által, akié a dicsőség és a hatalom örökkön-örökké. Amen.

1 PT 4, 10-11

*

Szentlélek Isten! Add nekünk az első keresztyének dinamikáját, szentjeid lángját, apostolaid tüzét, add nekünk a szentség szomját, a tökéletességre való törekvés akaratát, az Isten országáért való lelkesedést, odaadást és elvárásának őszinte örömét. Amen.

TH. SUAVET

Halandó testünk ránehezedik lelkünkre.

Szárnyalna hozzád a lelkem, Istenem, de lehúzza a test. A perc öröméért vagy néhány évtized kétes biztonságaért hajlandó lenne eladni a végtelent. Uram, én nem lebecsülni akarom testemet, hanem észben akarom tartani, hogy testem számára is fel-támadást, örök életet készítesz. Testemnek ez a megbecsültetése adjon új szárnyakat szent vágyódásomnak.

*

Ki tudná felfogni a te gondolataidat, Uram, és ki tudná elgondolni terveidet? Bizonytalanok a földi ember gondolatai és tervei ingatagok. Halandó testünk ránehezedik lelkünkre, és tűnődő elménk tehernek találja a földi létet. Még a föld dolgairól is sokszor csak sejtelmünk van, és nehéz fáradsággal szerezzük meg tudásunkat; hogy tudnánk hát kifürkészni az égieket?

BÖLCS 9, 13–16

*

Csak az igaz ember, akinek az igaz Isten az istene. Az igaz Isten, aki önmaga képére alkotta, aki törődik vele, aki ténylegesen őt szerette, szereti és szeretni is fogja. Az igaz ember tudatában van, hogy az igaz Istennél számára egy új, mindent beborító, de egyben mindenén átragyogó csillogó köntös áll készen és őt várja. Annak tudatában él, hogy Isten őt ezért alkotta meg és erre rendelte, és ezért tartja életben, hogy egykor viselje ezt az új köntöst. Éppen ezért az igaz ember már most, amíg a földi életforma régi ruháját hordja, a jövőendő új ruha viselőjének tekinti magát.

K. BARTH

*

Légy, Urunk, világosságunk a földi út sötétjében. Ne engedd, hogy egymás segítségébe, gondoskodásába bele fáradjunk, vagy elbátortalanodjunk. Segíts, hogy

mind jobban ráésszéljünk az igaz érték útjára, hogy így ma Egyházadban újra felvilágosjon a te szereteted, melyet nekünk ajándékozta Fiadban, a mi Urunk Jézus Krisztusban. Amen.

LÁSZLÓ ISTVÁN

ÉVKÖZI 23.

PÉNTEK

Jobban kell ragaszkodni hozzám, mint apjához vagy anyjához.

Csak te tudod, Uram, meddig adatik meg még nekem, hogy szüleim vannak. Hozzád ragaszkodom, ha bennük nem hasznát vagy terhet jelentő, esetleg jelentéktelen lényeket látok, hanem őszintén és gyakorlati módon szeretem őket. Ők talán életüket adnák értem. Milyen ember vagyok, ha még órákat is sajnálok tőlük?

*

Aki követni akar engem, annak jobban kell ragaszkodnia hozzám, mint apjához és anyjához, feleségéhez és gyermekeihez, fivéreihez és nővéreihez, de még önmagánál is jobban kell szeretnie engem, különben nem lehet az én tanítványom!

Lk 14, 26

*

Akik a szeretet kedvéért minden áldozatra készek, sohasem lesznek szegények: mindig szántóföldek, mindig források maradnak.

G. MAASSEN

*

A szeretet nehéz, kemény, szakadatlan, de gyönyörű munka. A szeretet a másik embert minden árnyoldalával, hiányosságával, kiábrándító vonásaival együtt látja, de mégsem áll meg itt, nem zárul be, és ez a döntő!

A szeretet meglátja a felszín alattit is, a sokszor alig felismerhető; látja mindazt a szépet és jót, ami minden

előben él; a szeretet nem nyugszik, míg meg nem találja
és melegével föl nem éleszti mindenben az isteni szikrát.
U. ANDERS

*

... Szeretet
ha annyi lesz szívedben mint homok,
s arannyá válik s arany templomot
építsz belőle két fáradt szülődnék,
míg lassan az Istenhez készülődnek;
tán megfizetsz nekik!

MÉCS L: ÓDA EGY HÍVATLAN VENDÉGHEZ

*

Mennyei Atyánk! Könyörgök hozzád idős szüleimért,
Te jutalmazd meg minden fáradságukat és gondjukat,
melyeket életük folyamán értünk, gyermekekért maguk-
ra vállaltak. Ne engedd, hogy ingerlékeny vagy kedvet-
len legyek velük szemben, ha most gyakran panaszzkodók
vagy keserűek. Elkoptak szegények a hosszú, fáradsá-
gos élettől, és sokszor sajátmaguk számára is terhesek.
Alakíts olyanná, hogy képes legyek terheiket velük hor-
dozni sértődékenység nélkül. Különösen azt kérem, hogy y
gondolataikat mindinkább irányítsd magad felé, hogy így
öl felkészüljenek a hozzád való megtérés órájára. Amen.

ÉVKÖZI 23.

SZOMBAT

Hajnalban zöldell, estére elfonnyadt.

*Mit ér az élet, ha öreg és tehetetlen az ember? Uram, te
kedveled az aggot, szívedhez nőtt a sirba hajló élet is. És amit
te szeretni tudsz, abban biztosan van szépség és érték. Így hát
én is nemcsak megbékülni akarok – már előre is – öregségem-
mel, hanem vállalni akarom egész szívvel.*

*

Aki tehát nem hordozza keresztjét, és nem így követ engem, az nem lehet az én tanítványom.

Lk 14, 27

*

A derűs ember könnyen Istenhez talál. Jóságos, elnéző, segítőkész. A komor eltéveszti Istent. Nehezen izzad ki egy-egy szeretetszolgálatot.

Nem elegendő ok ez arra, hogy az öröm megkeresésére felkerekedjünk és az örömet begyakoroljuk?

E. NIKRIN

*

Minden nyomasztó szenvedésem mennyországom is lehetne, – amennyiben vállalom.

J. FINK

*

Egyre sötétebb
alagút.

De egyre fényesebbek
a lámpák.

Rónay Gy: Öregkor

*

Mária, szeplőtelen Úrnőnk, és Anyánk! Ime, szolgád alázatos imája: Semmi másom sincs, mint szenvedéseim, és te tudod, hogy milyen nagyok voltak azok. Ezt az egyetlen kincsemet úgy viszem eléd, mint fájdalmas virágok csokrát.

Már öreg vagyok, és talán közel a halálhoz. Térden állva könyörgök hozzád, könnyekkel teli szemekkel és szívvel. Légy részvétellel enyéimmal és velem. Kérlek, téged, a haláltusát vívó Krisztus anyját, kérlek szenvedésed hét törére, eszközölj ki számunkra kegyelmet, hogy szentek lehessünk.

L. BLOY

Egy asztalhoz ült velük.

*Prűdnek, bigottnak, maflának, gyávának mondanak, ha nem
pehelykönnyű az erkölcsi felfogásom. Elviselem, Uram, de
elvtelenné válni nem fogok. Viszont az erkölcsbíró szerepében
sem kívánok tetszelegni. Megpróbálok ember lenni az emberek
között.*

*

**Amikor egy alkalommal vámosok és bűnösök
jöttek Jézushoz, a farizeusok és írástudók így vádol-
ták: „Éz egy asztalhoz ül velük!”**

LK 15, 1-2

*

Nem hiszem, hogy az emberi természet alapjában rom-
lott. Hiszem, hogy az ember alapjában és szükségszerűen
jó, – ezt gyermekkorom óta hiszem. Bízom Isten útjai-
ban és embertársaimban. Csodálkozásba ejtenek nem az
emberek hibái, hanem az az erő és ösztönzés, amellyel
minden időben felkeltek, ha elbuktak.

HELEN KELLER

*

Nem szabad magunkra maradnunk bűneinkkel! Hi-
szen a bűn felismerése össze is törhet minket. Voltak
emberek, akik beleőrültek abba, hogy rádöbbenek al-
jasságukra. Vannak emberek, akik szép csendesen tudo-
másul veszik, hogy gyarló, botladozó lények, s szép
csendesen mogorva, kedvetlen egyénekké válnak.

Amikor valaki kénytelen észrevenni, hogy az évek
múlásával egy szemernyi sem lett jobb, hogy a környeze-
tében élőknek nem volt valami főnyeremény vele együtt
lenni, – akkor az emberből könnyen kihal minden lelke-
sedés. Az öregek fásult kézlegyintése, mindig szűkebbre,
bizalmatlanabbra összevont szemnyílása a bűn leverő
erejéről tanúskodik.

A bűnnel nem szabad kettesben maradni.
A bűn alkalom lehet arra, hogy találkozzunk Istennel.
BÁN E.

*

Úr Jézus Krisztus! Te kitártad kezed a kereszten az emberek megmentésére: engedd, hogy cselekedeteink kedvesek legyenek előtted, és hirdethessék a világban megváltásod művét.

PAPI ZSOLOZSMA

ÉVKÖZI 24.

HÉTFŐ

Ez szóba áll a bűnösökkel!

Más divat járja ma, Uram! Nem illik- bizonyos körökben megbotrálni, de még csak csodálkozni sem. Pálcát törni én nem is akarok senki fölött: tied az ítélet, és bűnös vagyok magam is. Mégsem szabad, hogy megfertőzzön az erkölcsi közönyösség!

*

Egy alkalommal vámosok és bűnösök jöttek Jézushoz, hogy hallgassák őt. A farizeusok és írástudók zúgolódni kezdtek és azt mondták: „Ez szóba áll a bűnösökkel!”

LK 15, 1–2

*

A bűn egyéni és közösségi szemléletmódját nem szabad szétválasztani. A bűnt csak egyféleképpen lehet vizsgálni. Amint nincs társadalmon kívüli ember, éppen úgy nincs olyan bűn sem, amely csak az egyénnek árt. Itt jutunk el az egységes világ gondolatához. Mindenki mindenkiért felelős. Az embernek rá kell ébrednie arra, hogy minden tetteivel elősegíti vagy akadályozza embertársai haladását, boldogulását.

PÉTERI PÁL

*

Péter megtagadta Jézust. Mindig csak erről beszéltek. Igen, háromszor megtagadta. És aztán? Mi már százszor, ezerszer megtagadtuk bűneinkkel, tévelygéseinkkel, a bűn tagadásával. Péterért egy kakas kukorékol. Hány kakas kukorékol értünk, csak hogy mi nem halljuk hangjukat, nem akarjuk hallani!

CH. PÉGUY

*

Segíts, Uram! Nagyon megfogyatkoztak az igazak.

Senki sem kockáztatja biztos helyzetét, és nem akar más játékanak az elrontója lenni.

Miért is mondjuk a rosszat rossznak? Ez csak fölösleges terhet jelent. Nem kell mindig kimondani, amit gondol az ember. Miért ne dícsérjük ezt, és tegyük azt?

A „képmutatás” már idejétmúlt fogalom. . .

„Csak így lehet érvényesülni. . .”

Kérnem kellene az Urat, hogy vágjon közéjük, és írta ki az alkalmazkodókat?

De én talán más vagyok?!

Az önzetlen Jézusra gondolok, aki önmagát adta másokért. Vele képes vagyok munkálkodni képmutatás és szorongás nélkül, fellépni a jogtalanság ellen, tekintet nélkül önmagamra, a világ megváltoztatásáért!

Segíts, Uram, hogy önmagamat is megváltoztassam!

D. CREMER

ÉVKÖZI 24.

KEDD

Azért jött, hogy a bűnösöket üdvözítse.

Ha valóban a te Lelked élne bennem, Krisztusom, megpróbálnék valamit tenni azokért, akiket rossz útra terelt az ital, a könnyűvérűség, a meggazdagodás vágya, az önző pöffeszkedés hajlama. Sokat kell imádkoznom értük. S a te segítségeddel meg tudom majd találni az okos és testvéri szót.

*

Igaz beszéd ez, és teljes hitelt érdemel: Krisztus Jézus azért jött a világra, hogy a bűnösöket üdvözítse, és ezek közt én vagyok az első. De éppen azért találtam irgalomra, hogy Jézus Krisztus rajtam, az elsőn mutassa meg minden türelmét, példaképül azoknak, akik a jövőben hisznek benne és az örök életre jutnak.

1 TIM 1, 14-16

*

Önmagunkat megmenteni, és talán még néhány lelket Krisztusnak megszerezni sohasem késő, míg e világon élünk.

Nincsenek-e hát keresztények, akik még képesek a sötétség közepett itt állni megfontolt világossággal, higgadtsággal és biztonsággal, akik minden békétlenség és örömtelenség, önzés és gyűlölködés közt a legtisztább békét és vidámságot képviselik, akik nem olyanok, mint a minden szellőtől ide-oda hajlítgatott, ingadozó nádszál, nem csak azt nézik: mit csinálnak a pájtásaim, vagy a barátaim, hanem egyet kérdeznek maguktól: mit tanít minderről a hitünk? vagy: elviselheti-e mindezt nyugodtan a lelkiismeret, úgyhogy sohasse kelljen megbánni belőle valamit?

F. JÄGERSTÄTTER

*

Kerestem Isten, elrejtőzött előlem; kerestem önmagam, nem találtam; kerestem testvéreimet, és megtaláltam mind a hármat.

BOROS L.

*

Atyánk! Kérünk, vedd el az elidegenedést szívünk-ből, segíts, hogy végre egymásra találjunk. Hogy senki se vesse meg a másikat.

Mutasd meg az emberekhez vezető utat, hogy a szeretet győzelmes erejében az idegen is közelivé váljék, hogy felismerjük mindnyájunkban a te hasonlóságodat, és hogy szeretetből hívtál életbe.

Vesd ki szívünk-ből a gyűlölet kovászát, áldj meg a megbocsátás kegyelmével.

Tégy minket a szeretet, béke és egyetértés munkásaivá.
Törd össze a fegyvert a hatalmasok kezében, és javítsd meg a gonoszok szívét.

A te igéd legyen az igazság mindenütt, mindörökkre!

ÉVKÖZI 24.

SZERDA

Örülnek minden megtérő bűnösnek

Félek, szörnyeteg vagyok, Uram. Hiszen én nem a megtéréseknek, hanem inkább a látványos bűnöknek örülök. Hogy felvillanyoz a botrány, az erkölcsi tragédia, a pletykaalkalom! Ne engedd, hogy nálad és embertársaimnál egy pillanatig is jobban szeressem a szenzációt!

*

Ha egy asszonynak tíz drachmája van, és elveszít egyet, ugye lámpát gyújt, kisöpri az egész lakást, és keresi, amíg csak meg nem találja. Ha megtalálta, összehívja barátnőit és szomszédait, és azt mondja nekik: örüljetek velem, mert megtaláltam az elveszett drachmát! – Mondom nektek: ugyanígy örülnek Isten angyalai minden egyes megtérő bűnösnek.

Lk 15, 8–10

*

Ha te igaznak tartod magad, akkor semmi közöd Krisztushoz, mert ő a vámosok és bűnösök barátja.

SZENT-GÁLY K.

*

A bűnösség elveszettséget jelent, belesüllyedést a mocsárba, amikor már csak rajtunk kívül adódhat remény: az, ha valaki keres bennünket. Csak az menthet meg, ha valaki nekiindult keresésünknek.

Urunk, te ilyennek mutattad magadat. Mi úgy képzeljük sokszor, hogy te dúsgazdag vagy, s leszálltál közenk, hogy minket, koldusokat elláss adományaiddal. De te máshoz hasonlítottad magadat, ahhoz az emberhez, aki elveszítette kincseit, s most bánkódva keresgéli őket össze. Igen, Urunk, minden a tiéd, de mégis elvesztek. Úgy vagy a kincseiddel, hogy egy része kezedből van, és örömdre szolgál, egy része viszont kiesett kezedből, s most gondodat képezi. Ezért van az a furcsa égi öröm, mert te állandóan keresésben vagy. Nálad nem a kereskedői gondolkodás és a számtan érvényesül: 99 megvan, egy nem számít. Neked össze kell szedned minden szétszóródott kincsedet.

BÁN E.

*

Tudom, Uram, hogy az emberi nyomorúság minden dimenzióját átéri a keresztény remény. Horgony, amely megtart és megment, ha már semmi tartóoszlop sincs. Ha valaki mindent elveszített is, de a reményt nem, még mindent megnyerhet. Mindenkinek szabad és kell is remélnie: a bűnösnek, a hűtlennek, az árulónak is. A kegyelem és szeretet felé az első lépés a remény. Már maga a remény is kegyelem, amellyel Isten az elveszettet haza vezeti.

R. MÜLLER

ÉVKÖZI 24.

CSÜTÖRTÖK

Keménynyakú nép ez.

Mennyi rosszat elmondtam már erről a „mai fiatalságról”! Hadd nézzem őket a te szemekkel, Jézusom! Legyen bennem irántuk nemcsak szerető megértés és elnéző bölcsesség, de őszinte elismerés is. Mert bizonyos dolgokban tiszteletreméltóbbak apáiknál.

*

A pusztai vándorlás idején így szólt az Úr Mózeshez: „Látom már, hogy keménynyakú ez a nép. Ma-

gukra vonták büntető haragomat: eltörölöm őket és téged teszek nagy nemzeté.”

KIV 32, 8–9

*

Mit szól hozzánk az új nemzedék? „Bizonyítsátok be életetekkel, hogy hisztek az Istenben, hogy bizalmatok őbenne van. Bizonyítsátok be, hogy eredeti frissességében élitek az Evangéliumot, a szegénység szellemében, szolidaritásban mindenkivel!”

R. SCHUTZ

*

Az olyan keresztény fiataloknak, akikben Krisztus él és ő ad nekik irányt, úgy kellene már élniük, hogy komolyan vegyék az emberi kapcsolatokat, legyenek finomszívűek, közösségi érzékűek, tudják legyőzni a könnyelműség kísértéseit, és alsóbb indulataikat, tudják megtisztítani érzékiségüket és megtanulni a hűséget és az igazi őszinteséget.

A fiatalok igazi közösségében mindenki felelősnek érzi magát a többiekért: – kölcsönösen segítik és támogatják egymást, hogy egyre jobban felülmúlják önmagukat.

LIÉGÉ

*

Halljuk a zűrzavarnak éjében küzdő, törtető géniuszok harci kiáltását, mely azt üvölti: keressük a jobbat! De mi azt feleljük: Éljen a legjobb! S leborulunk s imádunk.

PROHÁSZKA

*

Urunk! Fiatalok és öregek együtt járják az élet útját. Közös a sorsunk és a feladatunk. Tégy minket testvéreké! Adj bátorságot, hogy nyíltan felismerjük és megbecsüljük egymásban az igazi értékeket. Amen.

FERENC BERNÁT

Bűnöm szennyét.

Régebben a paráznaság volt a legnagyobb bűn. Ma már tudjuk, hogy van ennél sok nagyobb és utálatosabb bűn. De azért mindig igaz: a felelőtlen kéjvágy tönkreteszi az emberi élet legszebb ajándékait, és megöli az emberben az embert.

*

Könyörülj rajtam, jóságos Isten, nagy irgalmasággoddal töröld el minden vétkem! Moss egészen tisztára engem, bűnöm szennyét vedd el rólam!

50. ZSOLT 3-4

*

Minél erősebben átérzi egy ember testi-lelki létének közvetlen egységét, minél inkább áthatja az, hogy teste nem merőben természeti idom csupán, hanem éppen emberlétének szükséges formája, annál mélyebben ismeri a szemérmesség szükségszerűségét, annál szándékosabban kerüli a tolakodó testi közelséget, érintést és lemezelenítést.

W. STAAHLIN

*

A házasság nem csupán a férfit és a nőt egyesítő közvetlen szerelem realizálása, hanem mindkettőjük lassú átfarmálódását is jelenti közös életük során.

R. GUARDINI

*

Isten szól: Gondoljatok valamivel kevesebbet bűneitekre, ha elkövettétek őket. S gondoljatok többet rá, amikor elkövetitek őket. Amikor átjutottatok rajtuk, hegyekké nagyítjátok őket. Abban a pillanatban kell látnotok, hogy valóban hegyek, és hogy szörnyűségek, amikor áthaladtok rajtuk. Ti utána vagytok erényesek. Legyetek előtte erényesek és közben.

CH. PÉGUY

*

Kérlek, Uram, adj nekem türelmet és erőt, hogy le tudjak mondani minden olyan szerelemről, amellyel embertársaim közül oly sokan szeretnek dicsekedni. Te ismered bolygatott szívünket, és tudod, hogy a szenvedély milyen könnyen elhomályosítja bennünk a szerelem igazi értékét. Engedd felismernünk, ha e szó mögött az önzés bujik meg.

F. LELOTTE

ÉVKÖZI 24.

SZOMBAT

Nekik adom ezt az egész földet.

Nem igaz, – pedig néha mintha magam is így hinném, – hogy azoké a világ, akik erkölcsi gátlást nem ismernek. Minden élvezhetőben és birtokolhatóban a legnagyobb kincs te vagy, mindenben ránk váró, örök Szeretet! Az erkölcs, a becsület, az önfegyelem az egyetlen útja annak, hogy enyém legyen a világ.

*

Miért gerjedne fel, Uram, haragod néped ellen, melyet kihoztál nagy erővel és hatalommal Egyiptom földjéről? Emlékezzél meg Ábrahámról, Izsákról, Jákobról, a te szolgálóidról, akiknek szent esküvel ígérted: Megsokasítom utódaitok, mint az ég csillagait, és nekik adom ezt az egész földet, amelyről szólottam, és birtokolni fogják mindörökké.

KIV 32, 10–13

*

Hiszem, hogy az életet azért kaptuk, hogy növekedjünk a szeretetben, és hiszem, hogy Isten bennem van, ahogy a nap a fényben és az illat a virágban; a Fény az én sötétségemben, a Hang az én csendemben.

HELEN KELLER

*

Akarod, hogy értelméd alkalmas legyen legyőzni szenvedélyeidet? Rendeld alá a nagyobbnak, és legyőzi az alacsonyabbat: és béke lesz benned, valóságos, biztos, rendezett. Mi ennek a békének a rendje? Isten parancsol az értelemnek, az értelem a testnek: nagyobb rend nem lehet.

Sz. ÁGOSTON

*

Van az emberiség történelmének egy mély „golf-áramlata”: a vágyakozók „mozgása”. Nincstelenek, akik tudják, hogy reménytelenül szegények, éhesek, szűkölködők, mindennap, mindenben, amit csak tesznek kisemberek, akiknek mégis örök vágya marad a kiteljesedés; és ha hiába is volt annyi évi vágyakozás, annyi áldozathozatal, szívük annyi hulló vére, ha mindig, mindig csak csalódtak, rászédtek, meghazudtolták őket, – akkor sem képesek felhagyni a reménykedéssel. Miért? Mert az emberi vágyakozás lényeges alkotójegye a váagnak magának a belső evidenciája, ami jelenvalóvá teszi a beteljesedést, amire vágyunk.

BOROS L.

*

Valóban szent vagy, Istenünk, és méltán dicsóít téged alkotásod, az egész teremtet világ, mert Fiad, a mi Urunk Jézus Krisztus által a Szentlélek erejével éltetsz, és megszentelsz minkent, és népet gyűjtesz magad köré, hogy napkelettől napnyugatig tiszta áldozatot mutasson be néked.

MISE-KÖNYV

Meghamisítjuk a mérleget

Valakit sok ezer forinttal becsapott az, aki jóakarójának mutatkozott. Azt mondta erre a kárvallott: „Istennek legyen hála, hogy nem én károsítottam meg őt!” Egész szívemmel valom: igaz! volt, Uram!

*

Halljátok meg mind, akik eltiporjátok a szegényt, és szorongatjátok a föld szűkölködőit! Miért beszélték így: „Mikor múlik már el az újhold ünnepe, hogy eladhassuk áruinkat, és a szombat, hogy ki nyithassuk a gabonaraktárt? Kisebbé tesszük majd a mértéket, felemeljük az árakat és csalárdul meghamisítjuk a mérleget.”

ÁM 8, 4-5

*

Sem a népek, sem az egyének nem tekinthetik kizárólagos végcéljuknak, hogy csak halmozzák napról napra az anyagi javakat. Mindenféle gyarapodásnak két oldala van. Kell a gyarapodás az embernek, hogy egyre inkább ember lehessen; de ugyanakkor bilincsekbe is verheti, mert a gyarapodásban olyan legfőbb értéket lát, amelyen túl nem szabad tekintenie. Ilyenkor viszont megkeményednek a szívek, bezárulnak a lelkek, az embereket már nem a barátság, hanem az érdek kapcsolja össze, ez pedig csakhamar szembeállítja őket, és megbontja egységüket. A vagyonszerzés, mint öncél, nemcsak gátolja emberi fejlődésünket, hanem ellenkezik az igazi emberi nagysággal. Akár nemzetekről, akár egyénekről legyen szó, a kapzsiság mindig erkölcsi elmaradottságnak bizonnyítója.

*

VI. PÁL PÁPA

A szelídség nem a gyöngék erénye, hanem a bensőleg nagyoké. Ezeknek nincs szükségük rá, hogy „rosszért rosszal” fizessenek, hogy visszaüssenek.

BOROS L.

*

Istenem! Adj nekem hű és nemesen érző szívet, amely semmi jót nem felejt, és semmi rosszért nem neheztel.

Adj nekem nagy, győzhetetlen szívet, amelyet semmi hálátlanság nem zár be, semmi közömbösség ki nem fáraszt.

P. DE GRANDMAISON

ÉVKÖZI 25.

HÉTFŐ

Megszerezzük magunknak a szűkölködőket.

Nagyon sajnálom, azokat, akiket anyagi helyzetük, testi állapotuk vagy csak szeretni és szerettetni vágyó szívük szívtelen, őket csak kihasználó családjuknak, rokonságuknak szolgáltat ki. Ugyanakkor aggódom ezekért a „rabszolgatartókért”, mert te üzented, Uram: „Sohasem felejttem el, amit gonoszul cselekedtetek.”

*

Miért beszéltek így: „Pénzért megszerezzük magunknak a szűkölködőket, egy pár saru miatt a szegényeket, és eladhatjuk a gabona hulladékát is.” – De az Úr megesküdt saját dicsőségére: „Sohasem felejttem el azt, amit gonoszul cselekedtetek.”

ÁM 8,6-7.

*

Az embert néha valami megmagyarázhatatlan kényszer arra indítja, hogy megkínozza azt, akit a legjobban szeret: nem törődik a másik szenvedésével és szinte szadista kíváncsiságból tapogatni kezdi a zúzódást, mert tudni akarja, mit érez a másik, és fáj-e az ütés helye. A szeretet olykor önzőbb és kegyetlenebb a gyűlöletnél is.

JUST B.

*

A munka szolgálat, amit egyik ember a másiknak tehet. És ha meg is nehezedett az eredeti bűn következtében,

igazi nagyságából semmit sem veszett. A munka által válik termékennyé a föld, gazdaggá és gyümölcsözővé.

Ám a kapzsi, a harácsoló emberek azért veszekednek, arra törekednek, hogy önmaguknak sajátítsák ki mind az így nyert javakat. Ezért a földi építő-udvar nagyon sokszor szomorú, gyászos fogolytáborrá alakul át, ahol néhányan önmaguk kizárólagos javára használják ki mások kényszermunkájának eredményeit. Nagyon sok szeretetre van szükség ahhoz, hogy le tudjuk rázni magunkról a rabszolgaság bilincseit; de nem a gyűlölet, hanem az igazi szeretet erejével.

M. QUOIST

*

Segíts, Uram, szeretni azt, akitől nem várhatunk semmit. Hisz az elesett emberből te nézel felénk. A tántorgó lépések, a beszenyezett arcok, a kimerült szemek, mind a te álruháid.

Add, hogy tudjak adni viszonzás nélkül. Tudjak szeretni egyoldalúan. Add, hogy mindig engedjem magam kihasználni. Tudjak segíteni azokon, akik elfelejtenek már a következő órában.

Te nem felejtesz!

HEGYI L.

ÉVKÖZI 25.

KEDD

Végeztess hálaadásokat a vezetőkért

Hálát adok neked, Uram, a világ minden államférfiáért és politikusaért, aki – legyen egyébként bármilyen a világnézete – meg akarja szüntetni az elnyomást, a kiszákmányolást, a szegények nyomorát és kiszolgáltatottságát. Ebben nekünk is velük kell tartanunk.

*

Mindenekelőtt arra kérlek, végeztess könyörgéseket, imádságokat, esedezéseket és hálaadásokat minden emberért, a vezetőkért és minden előljáróért, hogy istenfélelemmel és tisztességgel teljes,

békés és nyugodt életet élhessünk. Ez jó és kedves üdvözítő Istenünk szemében, aki azt akarja, hogy minden ember üdvözljön és eljusson az igazság ismeretére.

1 TIM 2, 1-4

*

Felhívással fordulunk minden jóakarató emberhez, aki tudatában van annak, hogy csak a műveltségbeli fejlődés és fokozódó anyagi jólét vezethet el a békéhez. Szeretnénk, ha ráébrednétek erre ti mindnyájan, akik a magatok helyén az új világ építésére vagytok hivatottak: képviselők a nemzetek szövetségében, államférfiak, újságírók és lapkiadók, oktatók és nevelők. A magunk részéről esdve kérjük értetek a mindenható Istent, világosítson meg és bátorítson titeket, hogy fel tudjátok rázni a közvéleményt ezekkel a kérdésekkel kapcsolatban, és azok megoldására tudjátok ösztönözni a népet. Nevelők, rajtatók múlik, hogy beoltsátok az ifjúság lelkébe az elnyomott népek iránti szeretetet. Újságírók, azon dolgozzatok, hogy szemünk elé állítsátok a kölcsönös segítségnyújtás nemzetközi kezdeményezéseit, de egyben mutassátok meg annak a sok nyomorúságnak szomorú képét, amelyről oly könnyen megfeledkezik az ember, hogy megnyugtassa lelkiismeretét. Tudjanak meg legalább annyit a gazdagok, hogy a szegények mintegy ott állnak az ajtajuk előtt, és sóvárogva nézik lakmározásuk maradványait.

VI. PÁL PÁPA

*

Ma a szentnek új típusa van kialakulóban. Ez az „új szent” olyan ember, aki komolyan veszi a teremtés rendjének fenntartását: akinek „tisztá hallása” van a kegyelem hívó szavára; aki szinte „elmerül” a világban, de csak azért, hogy megváltoztassa; aki számára minden evilági feladatkör egyben keresztény feladatot is jelent; aki tudja, hogy a kereszténynek minden különösebb hangsúly nélkül, szolgálatkészen és sokszor egészen jelentéktelen munkával kell a világot ismét „hazavezetnie” Istenhez.

BOROS L.

*

Uram, te elküldted a megígért Lelket, hogy összegyűjtsd a bűn által szétszórt embereket: tedd, hogy az egység és a béke ajándékát hozzuk meg a világnak.

Irgalmas Istenünk! Te megengeded, hogy a nap közepén fellélegezzünk. Tekints kegyes szemmel megkezdett munkáinkra, hozd helyre hibáinkat, és add, hogy neked tetszően fejezzük be dolgainkat.

PAPI ZSOLOZSMA

ÉVKÖZI 25.

SZERDA

Hogy utcára ne kerüljek.

Van-e nagyobb lelki kín, mint tudni: nem kellek igazában senkinek? A kárhozott nem tartozik senkihez, örök sorsa a végleges otthontalanság. Aki anyagi előnyökért elárul becsületet, igazságosságot és szeretetet, nem lesz annak igazi barátja sem itt a földön, sem a másvilágon, hiszen, Istenem, te magad vagy a kisémmizettek pártján álló Igazság.

*

A vagyonkezelő így gondolkozott: „Mihez fogjak, ha uram elvette tőlem a vagyonkezelői megbízatást? Kapálni nem tudok, koldulni szégyellek. Tudom már, mit teszek, hogy utcára ne kerüljek, ha gazdám elbocsát.”

Lk 16, 3 4

*

Az emberek lehetnek pajtások, bajtársak, anélkül, hogy valamiféle módon elköteleznék magukat egymással szemben. Találkoznak ugyan valamiféle meghatározott tevékenység elvégzésére, de nem közösen rakják le életük legmélyebb alapjait. Az ilyen pajtáság vagy bajtársiasság felszínes marad. Jobb ugyan, mint a semmi az olyan emberek számára, akik egyedül élnek.

A barátság már továbbra szól. A közösen végzett munka, a közös vállalkozás teljesebb lesz már, és egymás támogatása is szilárdabb, tartósabb. Itt már a szív van

elkötelezve; ez a barátság nagysága, de egyúttal ez jelentheti a határát is.

A testvériség nem egyéb, mint általánosított barátság. Azoknak, akik átélték már az igazi barátság élményét, meg kell kísérelniük, hogy átmenjenek annak a testvériségnek a síkjára, ahol bizalom uralkodik mindenki között, megvan a kölcsönös felelősségérzet, a férfias barátság és áldozatkészség, ami páratlanul forrasztja egybe az igazi barátokat.

LIÉGÉ

*

Necsak az egészségeseket, a határozottakat, a büszkéket, a vidámakat szeressük: nekik nincs szükségük a szeretetre.

ST. ZWEIG

*

Emlékezzél meg, ó Urunk, Egyházadról, mentsd meg minden gonosztól, és tedd tökéletessé a szeretetben. És gyűjtsd egybe őket a négy égtájról, megszentelt országodba, melyet nekik készítettél, mert tiéd a hatalom, a dicsőség mindörökké.

ŐSKERESZTÉNY IMA

ÉVKÖZI 25.

CSÜTÖRTÖK

Aki kicsiben hű, az nagyban is.

Nem arra gondoltál, Uram, hogy a kicsiben becsületest nem szédeltheti meg a „nagy lehetőség” sem? Hiszen te tudod a valót: semmi a pénz, ha akár millió; igazi kincsünk a szív és az élet. Aki minden anyagi ügyében akaratomhoz szorul, arra rábízod a „nagyot” is: önmagadat.

*

A javak hűséges kezeléséről így tanít az Úr: „Aki kicsiben hű, hű a nagyban is. Aki pedig hűtlen a ki-

csiben, a nagyban is hűtlen. Ha tehát nem voltak hűségesek a hamis mammonban, ki bízta rátok az igazi értékeket?”

LK 16, 10–11

*

Melyek az igazi értékek a világban? Szabadság, pénz, gyomor, az utazások, tájak, idegen országok? Csak arra jók, hogy kisebbnek érezzük a földet, és a végtelen felé vágódjunk. – Csak kettőben nem csalódtam: amit az Isten alkotott, és amit az ember Istennek épített. A tenger előtt a végtelenre gondoltam, a havasok között az örökkévalóság szele csapott meg, és csak a katedrálisokban tudtam zavartalanul gyönyörködni.

JUST B.

*

Először az ember önmagát önmagáért szereti, mert test, és vágya nem képes a testen túlhaladni.

Mikor azonban látja, hogy önmagában nem állhat fenn, hitével keresi és szereti az Istent, mint számára feltétlen szükségeset. A második fokon tehát Istent nem önmagáért, hanem érdekből szereti.

Mikor pedig az ember látva saját nyomorúságát, mintegy kénytelen gyakran ellátogatni az Istenhez, és őt, róla gondolkodván, vele kapcsolatos írásokat olvasva, hozzá imádkozva, neki engedelmeskedve, tisztelni kezdi, lassan észreveszi jóságát, megízleli és belátja, mily édes az Úr. Így jut el a szeretet harmadik fokához, amikor is Istent már nem önértékből, hanem saját magáért szereti.

Ezen a fokon sokáig áll az ember, és nem is tudom, hogy valaki itt a földön tökéletesen elérheti-e a szeretet negyedik fokát, hogy ti. saját magát is egyes-egyedül Istenért szeresse.

SZ. BERNÁT

*

Téged, Isten, dicsérünk, téged úrnak ismerünk.
Téged, örök Atyaisten, áld az egész földön minden.
Neked mindnyájan az angyalok, egek és hatalmasságok,
Kerub- és szeráferegek szüntelen így énekelnek:
Szent vagy, szent vagy, seregek szent Istene vagy!

Más javait kezelitek.

Már a gyermek boldogan ismeri a szót: enyém. Pedig minden a tied, világ Ura! Sáfára vagyok csak annak, amit tulajdonodul ismer el a világ. Nem igaz hát, hogy azt tehetek vele, amit akarok. A te javaidat kezelem.

*

Ha a más javait hűtlenül kezelitek, ki adhatná át nektek bizalommal a sajátotokat? Egy szolgálta sem szolgálhat két úrnak. Vagy az egyiket gyűlöli és a másikat szereti, vagy ragaszkodik az egyikhez, és a másikat megveti. Nem szolgálhattok Istennek és a mammonnak!

LK 16, 12–13

*

Az, ami embertársam számára jó, megszentelő, lelki, – számomra lehet rossz, megrontó, anyagi. Azt, amit meg kellett adnom magamnak tegnap, talán vissza kell utasítanom ma. És viszont: olyan tetteket, amelyek súlyos hűtlenséget jelentettek volna egy Gonzága szent Alajosnak vagy egy szent Antalnak, – nekem talán meg kell tennem éppen azért, hogy e szentek nyomdokába léphessék.

Másképp kifejezve: bizonyos birtoklások és hódítások nélkül senki sem lesz olyan, mint amilyennek Isten akarja őt. Mindegyikünknek megvan a maga Jákob-lét-rája, amelynek fokait a tárgyak bizonyosfajta sorozata alkotja. Ne akarjunk hát időnek előtte kiszaladni a világból. De tudjuk irányítani létünket a dolgok folyásában. S akkor azt fogjuk érezni, hogy az élvezés és az önzés szakadékba húzó súlya helyett a teremtményekből valami egészséges és üdvös „tényező” árad, amely kitágít minket kiszakít kicsinyességeinkből, parancsoló erővel hajt, hogy növeljük távlatainkat, ne maradozzunk le az élvezeteknél, hanem mind lelkibb szépségek boldogítsanak.

TEILHARD DE CHARDIN

*

Uram, mindig csak rád gondolok. A percek tömjén-szemecskéi előtted égnek. Gondolataimban, vágyaimban a te szavad kondul meg. Cselekedeteimnek te vagy az alfája és ómegája. A világ a te mosolyod, s minden emberi szeretetben a te szereteted ömlik belém.

FERENC BERNÁT

ÉVKÖZI 25.

SZOMBAT

A maguk módján okosabbak.

Saját ügyessége révén meggazdagodott – lehet hogy nem egészen tisztességgben megőszült – kereskedő oktatta fiát: „Légy bőkezű és engedelkeny a kicsiben, százszorosán megtérül, ha nagy üzletre kerül sor!” Uram, én csak egyetlen „nagy üzletet” akarok ismerni: azt, hogy Téged elnyerjelek. Úgy akarok hát „ügyeskedni”, hogy ez sikerüljön.

*

Bizony, a világ fiai a maguk módján okosabbak, mint a világosság fiai. Ezért azt mondom nektek: úgy használjátok fel az evilági életet, hogy jót tegyetek másokkal! Így majd befogadnak titeket az örök hajlékba.

Lk 16, 8–9

*

Nyomorúságos azoknak a lelkiállapota, akik nagylelkűen lemondanak vagyonukról, s aztán apróságokhoz ragaszkodnak.

PELAGIUS

*

Minden olyan életmód, amely megengedi, hogy őszintebben szenteljük magunkat Isten szeretetének, és érette az embertárs szeretetének – bármi legyen is az öltözeke, vagy szabályainak követése –, egyképpen kedves Istennek. A szeretet: – ez az, amiért mindent meg kell tennünk, vagy meg nem tennünk, változtatnunk vagy meg nem

változtatnunk. A szeretet: – az az alapelv és cél, aminek irányítania kell mindent. Semmi bűn sincs abban, aki a teljes igazságban latba veti érte önmagát annak szelleme szerint.

CSILLAGOS IZSÁK

*

Ismered Uram, minden bankjegy történetét és titkát . . . Hány kézen mehetett keresztül, Uram? . . . Vele vették a kenyeret a család asztalára. Öregek csendes örömét, fiatalok vidám nevetését ő tette lehetővé. Az életmentő orvos tiszteletdíjára őt használták fel. Tanuló diákok könyveit szintén ő fizette ki, s az eladó leányt ő ruházta fel. De küldtek árából búcsúlevelet, s fizetett, ha kellett azért, hogy megüljék anyja méhében a magzatot. Érte mérték részegeket nevelő szeszesitalokat. Tolvajokat nevelt a felnőttekből, s rossz útra vitte az ifjakat.

Felajánlom, Uram, néked a pénzt! Megköszönöm az örömet s az életet, melyet eddig adott, és bocsánatod kérem a számtalan rosszért, amit okozhatott. Felajánlom minden emberi munka, minden emberi küszködés és fájo kínlódás fejében, aminek jelképe a földön, és ami egy nap végül is megronthatatlan valutává válik, amelyet majd te váltasz be az örökké való életre.

M. QUOIST

Volt egy gazdag ember.

Én legfeljebb ábrándozom a gazdagságról. De jaj nekem, ha – akár reménytelenül is – szerelmes lennék a pénzbe és vagyonba! Ez a szenvedély vakká tenne: nem engedné, hogy felismerjem és kívánjam az igazi értékeket, és hogy igazán szeresselek téged, Istenem.

*

Jézus egy alkalommal ezt a történetet mondta a farizeusoknak: „Volt egy gazdag ember. Bíborbársonyba öltözködött, és naponta fényesen lakmározott. Élt ott egy Lázár nevű koldus is. A gazdag ember kapujánál feküdt: testét fekélyek borították. Szívesen megette volna az ételmaradékot, ami lehullott a gazdag asztaláról, de abból sem adtak neki”.

Lk 16, 19–21

*

A gazdag ember gazdagságában felhatalmazást látott az élet élvezésére. „Ézért van az embernek pénze”. Azt, hogy a szegény ember az ajtaja előtt egy alkalom Isten akaratának teljesítésére, azt nem vette észre. A kutyák odajöttek, a gazdag nem.

És ez már maga ítélet a birtoklók felett: Isten kinyilatkoztatása felfedi vétküket. A gazdagok nem hallgattak Mózesre és a prófétákra, sőt a halálból Feltámadottra sem, aki az ő népét egészen más formákban képzei el, mint az igazságtalanság, a szegényekre és gazdagokra való szétosztottság képében. Ez figyelmeztetés minden tanítvány számára, aki hajlandó hallgatni, és hallgat is a kinyilatkoztatott és megvalósítandó igazságra: megtérni és egységes néppé lenni, úgy amint a reménység és a mennyei közös lakoma képében előttünk áll. Éspedig annak az erejében, aki gazdagságát elhagyva szegénnyé és testvérünké lett.

R. JANISZEWSKY

*

Krisztus követelménye ezúttal így hangzik: senki se fagyoskodjék a közelünkben!

BOROS L.

*

Keveset adsz, ha csak holmijaidból adsz. Igazán csak akkor adsz, ha magadból adsz egy darabot. Jó adni, ha kérnek, de jobb kérés nélkül, együttérzésből adni.

K. GIBRAN

*

Mezítelenül jöttem ki anyám méhéből, és ruhátlanul távozom a világból. Az Úr adta, az Úr elvette. Legyen áldott az Úr neve! Jób 1, 21

ÉVKÖZI 26.

HÉTFŐ

Jaj nektek, népem gazdagjai!

Köszönöm, Uram, hogy olyan korban élek, amely küzd az ellen, hogy benne egyesek mások rovására túlságosan gazdaggá váljanak. Szívvel kívánom, hogy mind eredményesebb legyen a törekvés, és az anyagi javakat minél igazságosabb elosztásban birtokolhassa az emberiség.

*

Meghalt a koldus, és az angyalok föl vitték Ábrahám mellé a mennyországba. A gazdag is meghalt, eltemették és a pokolba jutott. Ott nagy kínja között az ég felé emelte tekintetét, és a messze távolban megpillantotta Ábrahámot és vele Lázárt a mennyországban.

Lk 16, 22–23

*

Az Evangélium meg akarja mutatni nekünk, hogy a szegények és gazdagok megváltoztathatatlan, mechanikusan gördülő sorsa, vagyis a körülmények előtti kapitu-

láció – mind itt a földön, mind a másvilágon – nem egyezik Isten akaratával. Az istenszeretet és emberszeretet parancsának megtartása változtatást sürget. Mozgást akar belevinni a megmerevedett játékba. A másvilági befejezésre vetett tekintet kinyitja szemünket a kapunk előtt heverő Lázár felé. Meg kell döbbernünk azon, hogy mennyire beletörődtünk már abba, hogy az igazságtalanságokat az ember nem változtathatja meg, hiszen végül is „élnünk kell.”

De mit is kell tennünk? Hogyan rázhatjuk meg a körülményeket, hogyan lehetünk úrrá fáradtságunk, tájékozatlanságunk, érdektelenségünk fölött? Hogy csináljuk azt, hogy kitörhessünk a mindennapi taposómalomból, hogy Isten szavának hallgatóivá és követőivé legyünk? Ki mutatja meg nekünk a mi ajtónk előtt heverő Lázárt? Ki jön és ki ráz fel minket az álomból, hogy végül minden mentegetőzésünk és minden külső nehézség elveszítse súlyát?

Senki sem jön. Istentől nem kell semmi újabbat várni, mint az ő szavát, melyet kezdettől fogva, most és mindenkorra mondott.

R. JANISZEWSKY

*

Legyünk éberek, és álljunk készenlétben a ránk szorulóknak számára!

FICK-KNOCH

*

Hálát adunk Neked, Uram, minden jóért, amit nekünk adtál. Hálát adunk neked azért, amit tettünk, mert ez a te dicsőséged. Hálát adunk minden kegyelemért, mert ez nekünk nagy ajándék, neked pedig, reméljük nagy, szerető, édes, virágzó viszonzás.

Hálát adok neked, Uram, a szociális lelkiületért.

PROHÁSZKA O.

Isten az elnyomottnak pártját fogja.

Félek, hogy vágyaim ellenfelemmé tesznek téged, Istenem. Sajnos, túlságosan is eleven bennem a kívánság, hogy az anyagiak birtoklásában mások fölé kerekedjem. Pedig akkor érek igazi gyermekkéddé, amikor mások becsületes gyarapodásának éppen úgy tudok örülni, mint a magaménak.

*

Isten az elnyomottnak pártját fogja, kenyeret ad az éhező embernek. Feloldja a foglyok bilincsét, megvilágosítja a vakokat. Főlegyenésíti a görnyedőt, kedveli az igazlelkű embert.

145 ZSOLT 7-9

*

A szeretet arra való, hogy elajándékozzuk másoknak. Ha pedig nem így van, akkor az nem tiszta szeretet, csak hazudjuk magunknak. De én azt hiszem, ez az egyetlen vagyon, ami a miénk lehet.

Ha valakinek ezen kívül még több java is volna, köteles azt másokkal megosztani.

E. CARDENAL

*

Az igaz Isten nem az, aki bennünket itt a földön felment az igazságosság keresése és a tevékeny felebaráti szeretet kötelezettsége alól, és az igazságot és boldogságot csak az örökkévalóságra ígéri –, hanem az az igaz Isten, aki megparancsolja nekünk és megköveteli tőlünk, hogy az igazságosságot és a szeretetet ezen a világon is – sőt elsősorban ezen a világon – mindenképpen és minden erőnkől iparkodjunk megvalósítani. Az igazságot, amelyet a mennyben várunk, úgy kell értelmeznünk, mint jelen életünk igazságosságra való törekvéseinek bérét.

FR. SEPER BÍBOROS

*

Siess, kérünk, ne késlekedj, Urunk Jézus, hogy eljöveteled vigasztalja meg azokat, akik jószágos szeretettedben bizakodnak.

MISEKÖNYVBŐL

ÉVKÖZI 26.

SZERDA

Lustálkodtok, henyéltek, lakmároztok.

Dolgoznom kellene, ha dúsgazdag lennék is. A munka nemcsak pénzszerző tevékenység, hanem elengedhetetlen eszköze annak, hogy izaí emberre érleljünk. Nem szabad figyelem nélkül hagynom ezt a döntő igazságot gyermekeim nevelésében sem. Hát még ha istengyermekei életre törekszünk!

*

Ezt mondja a mindenható Isten: „Jaj nektek, népem gazdajai! Elefántcsont ágyakon lustálkodtok, és henyéltek fekvőhelyeiteken. Lakmároztok a nyáj bárányaiból és a csorda juhaiból.

ÁM 6, 1–4

*

Imádkozzatok a szegényekért, üldözöttekért, a világon szétszóródott hontalanokért.

Imádkozzatok a biztonságban levőkért is, a dúslakodókért is, hogy az Úr megnyissa füleiket és szemeiket a kétségbeesettek ínségére és segélykiáltásaira. Hogy felrázza őket, mielőtt még késő lennel Mert végső fokon nem a szenvedők a nyomorultak, hanem azok, akik a szenvedők nyomorát tétlenül tudják nézni.

A gazdagok mindig tartozásban vannak a kevésbé tehetősekkel szemben. Mert bármilyen formában kaptuk is a talentumot, az mindenképp Istennek ránk bízott vagyona, és nem személyi tulajdonunk.

F. SHEEN

*

Krisztus a szegényekben a testvéri szeretet és mindenfajta nélkülöző iránti irgalmasság életrekeltőjeként áll elénk. Krisztus a szegényekben földhöz kötöttségünk és hatalmi vágyaink bírójaként jelenik meg. Krisztus a szegényekben saját emberi nyomorúságunkra, Isten előtti alapvető szegénységünkre figyelmeztet bennünket.

J. ANGERHAUSEN

*

Ó, örök szeretet nagy mélysége:
megváltó Jézusunk kegyes Szível
Hozzád folyamodunk, esdve, kérve:
tekints itt könyörgő híveidre.
Jézus Szíve, kérünk, végy be
minket szerelmednek kegyelmébe.

ÉVKÖZI 26.

CSÜTÖRTÖK

Semmit sem törődtök a nép romlásával.

Ma azokra kiáltana jajt a próféta, akiknek csak a kereset, a jövedelem a fontos, s nem az, hogy munkájukkal embertársaikat is szolgálják. Uram, te számon kéred, ha rossz munkával, hanyag ügyintézésel bosszúságot, keservet és anyagi kárt okozunk másoknak.

*

Ezt mondja a mindenható Isten: „Serlegekből isszátok a bort, a legfinomabb kenettel kenitek meg magatokat, és semmit sem törődtök a nép romlásával. Ezért majd ti mentek a száműzöttek élén a számkivetésbe, és véget ér henyélő tobzódástok.”

ÁM 6, 6-7

*

Jézus visszautasította a pénz rabszolgaságát. Mit mondana ma, látva a Mammon gigantikus hatalmát, amely félrevezeti vagy lenyomja az egyéneket, és erőszakot tesz

egész kontinenseken, s ténylegesen istenévé vált jómódú és pazarló társadalmunknak?

Sürgősen szükségünk van arra, hogy elgondolkodjunk utaink fölött.

G. BESSIERE

*

Szeressétek egymást és egyetértésben éljete! Hagyjatok föl az acsarkodással, haraggal, fukarsággal, gyűlölettel és irigységgel. Mindegyiktek adjon tanácsot, segítsen és szorgáljon a másíknak, ha rászorul.

Szeressétek minden felebarátotokat. Gyakoroljatok irgalmasságot a kedves szegények íránt. Ők bőségesebben adják majd vissza, mint a gazdagok kegyükkel, vagyonukkal, ajándékukkal és segítségükkel. Azt a jót, amit szegényeinek tettetek, Krisztus hálálja meg.

CANISIUS SZ. PÉTER

*

Uram, te töltötted meg lelkem, hogy kicsorduljon. Ó segíts, ó erősíts! Lelkem még fejletlen, emelj föl magadhoz, s adj erőt, hogy a belátás, a kötelesség útján tele szívvel járjak, s ne csak járjak, hanem szárnyaljak. A társadalmi állás s a hivatalbeli kötelességeknek száraz világába beleállítom a te illetésídtől felmelegedett szívemet: lelkeddel akarok eltelni. Így lesz könnyebb és igazibb az életem.

PROHÁSZKA O.

ÉVKÖZI 26.

PÉNTEK

Azt hiszitek, olyan hangszereitek vannak, mint Dávidnak?

A gazdag ember azt hiszi, övé az élet, mert megvásárolhat bármit? Pedig a túlsok pénz inkább kifosztja az embert, mert elveszi az érzéket a meg-nem vásárolható dolgok, értékek irányában. A gazdag vehet pompás hárfát, de nem biztos, hogy ettől vígabb lesz a dala, üdítőbb a szórakozása.

*

Kedvesem! Aki Isten embere vagy, menekülj a bűntől! Törekedjél inkább igaz lelkiületre, életszentségre, hitre, szeretetre, türelemre és szelídségre!

1 TIM 6, 11

*

Az Úr világosan megmondja az Evangéliumban, miről van szó: „Keressétek először az Isten országát és az ő igazságát, és az összes többi megkapjátok hozzá.” Én most meg szeretném fordítani ezt a mondást: „Keressétek először a világ gazdagságát, és az összes többi egyszer ki fog csúszni a kezetekből”

B. REETZ

*

Napodat úgy kezded legjobban, ha ébredéskor arra gondolsz, hogy nem tudnál-e a nap folyamán legalább egyetlen embernek örömet szerezni.

FR. NIETZSCHE

*

Az öröm imádság, az öröm erő, az öröm háló, mellyel lelkeket lehet fogni. Isten szereti a jókedvű adakozót. Isten iránti hálánkat leginkább azzal fejezhetjük ki, hogy mindent örömmel fogadunk. A szerető szív boldog szív.

CALCUTTA-I TERÉZ ANYA

*

Menny, föld, tűz, víz, levegő ég,
gyöngy, arany és minden kincs!
Mit fárasztod én elmémet,
nyugodalmam addig nincs,
míg föl nem talállak téged,
én Úram, én Istenem!
Benned nyugszik meg lelkem,
Istenem és mindenem!

SZVU 265.

Ti mentek számkivetésbe

Azt hisszük, a gazdag könnyebben talál helyet az emberek között? Optikai csalódás! A sokpénzű nehezebben ismeri fel, ki szereti igazán, s ki hódol neki csupán pénze miatt. Rögeszméje, hogy mások fölött áll, nem tud valóban ember lenni az emberek között.

*

A gazdag a pokolban fölkiáltott: „Atyám, Ábrahám! Könyörülj rajtam! Küldd el hozzám Lázárt, hogy vízbe mártsa ujjá hegyét, és enyhítse vele nyelvemet, mert nagyon szenvedek a lángokban.” Ábrahám azt felelte: „Fiam, emlékezzél rá, hogy te szerencsés voltál földi életedben, Lázár pedig sok bajt látott. Most ő itt vigasztalódik, te pedig odaát gyötrődöl.”

LK 16, 24–25

*

Nem lényegtelen az ember számára, hogy milyen körülmények közt él. A szegénység vagy a gazdagság befolyásolják az ember cselekedeteit, és ezért nem nézhetők csupán önmagukban. Ha Mózes és a próféták rámutatnak arra a jóra, amit meg kell tennünk egymás iránt, akkor végre tisztába kell jönnünk a körülményeknek ördögi hálójára, amely többé-kevésbé meghatározza, csökkenti vagy akadályozza jószágunkat.

R. JANISZEWSKY

*

Akinek kevés jutott, arról a kevésről is le kell mondania, amije van, és akinek sok jutott, annak arról a sokról kell lemondania: így hát mindegyikünknek mindenről le kell mondania. Az az ember, akiről Jézus beszél az elásott kincsről szóló példabeszédben, nincstelen maradt, és csak így juthatott hozzá a kincshez.

E. CARDENAL

*

A magasságokba vezető utak járhatatlanok azok számára, akik túlságosan felpakoltak. A magasságokkal való birkózás kelléke: a legszigorúbban vett minimum, s az a csupasz energia, amit az ember önmagában hordoz. Akkor a hegymászó olyan magasságokba emelkedik és jut el, ahol még ember nem járt. Olyan emberek előtt, akik lerakják a felesleges terheket, akik csupán egymás emberségére támaszkodnak, megnyílik az elérhetetlen.

G. BESSIÉRE

*

A keresztény nem azért vállalja a szegénységet, mert az élet küzdelmeiben alul maradt, vagy csak azért, mert jutalmat vár a mennyben, hanem mert felismerte, hogy ez a világ boldogulásának útja. Mi nem a világ tagadása, hanem a világ boldogulása érdekében vagyunk szegények.

BOROS L.

*

Szent József! – Könyörögj érettünk!
Béketűrés példaképe! – Könyörögj érettünk!
Szegénység kedvelője! – Könyörögj érettünk!
Munkások mintaképe! – Könyörögj érettünk!
Szűkölködők vigasztalója! – Könyörögj érettünk!

Folyik a per

Régebben heves viták folytak a különféle vallási hívek meg a hívők között a vallás dolgairól. Ma már ez megszűnt. A per mégis tovább folyik –, de nem az emberek között, hanem az emberen belül. Az én hitemnek is elsősorban bennem kell győznie.

*

Meddig kiáltsak még, Uram, hogy meghallgass engem! Kiáltozom hozzád, mert elnyomást szenvedek, de nem szabadítasz meg. Miért engeded, hogy gonoszságot és nyomorúságot lássak, miért kell fosztogatást és elnyomást látnom magam előtt? Folyik a per, és egyre nagyobb a civakodás.

HAB 1, 2–3

*

Az Egyház ma – akárcsak történelme folyamán bármikor, különböző szituációkban és veszélyben – az Úrhoz kiált: Növeld a hitünket, erősíts meg minket benne, tarts meg minket a te oldaladon, mert az a veszély fenyeget, hogy eltávolodunk tőled, hogy sohasem leszünk készen a nehézségekkel, amelyeket beléd vetett hitünk támaszt.

De mennyire más gyökérből fakad a mi fohászuk a hit kegyelméért, mint Jézus tanítványainak hasonló kérése! A tanítványok attól féltek, hogy csődöt mondanak a hitből való cselekvés, a hitnek a mindennapi életben való megvalósítása terén. A mi lelki fogyatékosságunk egészen távol áll ettől! A mi kételyünk a hit és a modern világ összeegyeztetésének lehetősége körül forog. A hitből fakadó engedelmesség, tevékenység és élet minket csak utolsó sorban érdekel, – nem úgy, mint az első tanítványokat. Mi, előbb a hit értelmi válságát akarjuk kibírni és leküzdeni, s csak aztán gondolunk arra, hogy konkrét gyakorlattá váltsuk hitünket.

Pedig talán éppen ez a felcserélt sorrend teszi olyan nehézé, vagy szinte lehetetlenné, hogy legyőzzük a hit mai válságát.

J. BERGER

*

A hit titok, amelyről mindnyájan tudunk, s amelyet egyikünk sem titkol –, mégis titok marad mindenki számára a világ végezetéig.

A. VENART

*

Uram, adj nekem erős hitet. Azok számára, akik hisznek benned, nem szükséges a magyarázat. Azok számára, akik nem hisznek benned, semmiféle magyarázat sem elég.

Ád, Uram, hogy hitem elég legyen számomra!

FR. WERFEL

ÉVKÖZI 27.

HÉTFŐ

Meddig kiáltsak még, hogy meghallgass?

Miért ingatná meg bitemet, ha úgy érzem, nem hallgatsz meg, és nem az én izlésem szerint alakítod sorsomat és a világot, Uram? Az igaz hit nem azt jelenti, hogy én irányíthatlak téged. Hinni annyi, mint egész szívvel megbízní benned, és hozzád igazodni, Jézusom.

*

Ő az Úr, a mi Istenünk, mi pedig az ő népe és hívő nyája. Bár hallgatnátok ma az ő szavára: „Népem, ne légy keményszívű! Mint atyáitok, akik próbára tettek a pusztában, csodáim láttára sem bíztak bennem.”

94 ZSOLT 7-9

*

A hit saját, személyes odafigyelésem, jelentkezésem, szolgálatba állásom Isten előtt, aki Fiában, Krisztusban egészen közel jött hozzánk.

J. BERGER

*

Istent csak akkor érted meg, ha imába mélyedsz, és nem kapsz feleletet. Mert soha nem halványodó boldogsággal csak a múlandó napjaidon kívül eső dolgok tölthetnek el; a boldogságot majd időd beteljesedése és léted kiteljesedése után kapod meg.

A. DE SAINT – EXUPERY

*

Istenem, taníts meg arra, hogy felfogjam: életem minden pillanatában közelemben vagy, s életem minden pillanata veled kapcsol össze, ha neked szolgállok. Csak azt kell felhasználnom, amit te küldesz úgy, ahogy küldöd. Sajnos gyakran védekezem terveid ellen, mert elképzeléseimet és terveimet nem akarom feláldozni.

Segíts hát, kérlek, hogy begyakoroljam magamat a neked való önátadásban.

P. DE. CAUSSADE

ÉVKÖZI 27.

KEDD

Talán megköszöni?

Miért is képzelem, hogy engedelmes hitemmel hálára kötelezlek, Istenem? Nem a te éltedet, hanem az enyémet teszi széppé és tartalmassá a hit. Az én szívemet tölti be örömmel a hozzád ragaszkodó szeretet. Én köszönöm meg tehát, hogy szóba állsz velem, hogy szolgálhatok neked.

*

Jézus így szólt: Melyiktek mondja a mezőről hazatérő béresnek vagy bojtárnak: Gyere ide tüstént, és ülj le! Nem azt mondja-e inkább: Készíts nekem

vacsorát, hozd magad rendbe, és szolgálj ki, amíg eszem iszom! Azután te is ehetsz és ihatsz. Talán megköszöni a szolgának, hogy teljesítette a parancsot? Nem gondolnám.

LK 17, 7-9

*

A hit = vallomás, melyet nem csikar ki tőlünk semmi más, mint a megtalálás öröme.

A hit = mustármag. Ha fává izmosodnak ágai, enyhe árnyat kínálnak kitikkadt életünknek.

A hit = gyönyörködés a Láthatatlan szépségében.

A. VÉNART

*

Hiszek az Istenben!

Ez szép és dícséretes kijelentés, de voltaképpen az a földi boldogságunk, hogy Istent mindenütt és minden megnyilvánulásában felismerjük.

GOETHE

*

Isten örök életet adó kenyeret ígér. Az ember megkérdezi: mit kell érte fizetni? Isten válasza: Hitet! Ez a kenyér nem olyan, mint a földi kenyér, hogy kézimunkával előállítható volna, hanem égi ajándék, amelyet egyszerűen, de készséges hittel Isten kezéből kell elfogadni. Ki kell lépünk abból az alap-tévedésünkből, hogy minden a mi teljesítményünktől függ, továbbá eszünkkel mindent ki tudunk kutatni.

D. THALHAMMER

*

Uram, hallgatni szeretnék, hogy megértsem, ami a világban történik.

Hallgatni szeretnék, hogy a dolgok közelébe férközhessen, és teremtményeid szavát hallhassam.

Hallgatni szeretnék, hogy a sok hang közül megismerjem a tiedet. Hallgatni szeretnék, és csodálkozni, hogy mindig van számomra szavad.

J. ZINK

Az igaz ember hite által élni fog

Elhiszem mindazt, amire Egyházad által tanítasz, Jézusom. De tudom, hogy hittételeket elfogadni, az még semmi. Tebenned kell bennem: rád bíznom magamat, hozzád hasonulni. Ez az az élő hit, amely örök életre visz.

*

Abban, aki hitetlen, nem igaz a lélek, az igaz ember azonban hite által élni fog.

HAB 2, 4

*

Krisztus nyilvánítja ki egyedül, ki az Isten: ő nem a világ láthatatlan alapja, nem a végtelen, szünetnélküli mozgalmasság, de nem is a legfenségesebb eszme, a mindentől független teremő, és a világ ura. Arra a kérdésre: ki az Isten, a felelet így szól: az, akire Jézus gondolt, amikor azt mondja: „Atyám”. És arra a kérdésre, milyen az élő Isten lelkülete, a felelet ez: ahogyan ő Jézus szavaiban, magatartásában, életében és halálában megmutatta magát a világnak.

Krisztus az ember titkát is felfedte. Arra a kérdésre, mi az ember, két feleletet kell adnunk. Az egyik válaszuk így hangzik: az ember az a lény, akinek létében Isten ki tudta magát fejezni, az a nyelvezet, amivel az Isten önmagát ki tudta mondani. Az ember olyan, hogy az élő Isten Jézusban, a gyermekben, a betegek gyógyítójában, a tanácstalanok tanítójában, a Pilátus előtt elnémulóban, a kereszten meghaló Emberfiában tudja magát kimondani. . .

GUARDINI

*

Kétségtelen, hogy a teológia fejlődését nem egy természetes (anyagi és szellemi) körülmény is elősegítheti. De van egy feltétel, amit nem lehet pótolni, és ami egymagában is csálhatatlan biztonsággal megindítja a hit-

tudományos gondolkodást: – hogy legyenek emberek, akik együtt imádkoznak, együtt dicsérik az Istent, és Krisztussal való egységük erejéből iparkodnak szolgálni embertársaiknak.

ALSZEGHY Z.

*

Ó Szentháromság, te végtelen lény, nagy Isten, aki az embereket az isteni bölcsességre tanítod, irányíts bennünket az isteni dolgok egészen ismeretlen, vakító fényben úszó, égbenyúló csúcsára. Ott, a világos homályban, a titokzatosan tanító csend világító sötétjében vannak elrejtve az isteni tudomány titkai. Add meg, Istenem, a hit teljességét szolgádnak!

PSEUDODIONYSIUS

ÉVKÖZI 27.

CSÜTÖRTÖK

Ha azt mondjátok az eperfának, szakadj ki tövestől.

Uram, magamra is alkalmazhatom ezt a hasonlatot. Ha bennem, akár mustármagnyi, élő hit van, akkor tövestől képes vagyok kiszakadni az önző evilágiság talajából, az „én”, az „enyém”, a „nekem” bűvöletéből, hogy gyökeret verjek tebenned, szeretet és boldogság Tengersé!

*

Az apostolok egyszer azzal a kéréssel járultak Jézushoz: „Növelj bennük a hitet!” Az Úr így válaszolt: „Ha csak akkora hitetek lesz, mint a mustármag, és azt mondjátok ennek az eperfának: szakadj ki tövestől, és verj gyökeret a tengerben, engedelmeskedik nektek.”

LK 17, 5–6

*

A tanítványok számára a hit valami bennük levő dolog, ami lehetőséget, kedvet és erőt ad ahhoz, hogy megte-

gyék azt, ami nem természetes, ami nem a saját ösztönzésükből fakad. Egy ilyen belső erő valóban lehetne kisebb vagy nagyobb, kielégítő vagy elégtelen, s ezért szó lehet, arról, hogy az Úr parancsa és példája szerinti keresztény életvitelhez ennek az erőnek teljességére van szükség. – Jézus válasza azonban ellentmond a hit ilyen elképzelésének. Egészen más, hiteles képet ad.

Nincs szó arról, hogy több vagy kevesebb-e a hit, hanem csak arról, hogy egyáltalán van-e vagy nincs igazi hit! Ha valódi hit van valakiben, akkor nincs szükség további fokozásra vagy hozzáadásra: amit a hit diktál a cselekvés számára, az magából a hitből fakad, mint a hit gyümölcse.

Nincs válaszfal a hit és az élet között; csak az olyan hit, amely az életben „hegyeket helyez át”, amely gyakorlatilag hatékony, – csak az nevezhető hitnek.

J. BERGER

*

Annak a fénynek, mely világításra rendeltetett, el kell magát emésztenie. Vigaszt, világosságot és meleget árasztva lassan el kell halnia. A fény, mely világítani akar, nem kívánhat semmi mást, mint hogy ott álljon, ahova az Isten akarja helyezni. A fénynek be kell érnie azzal, hogy nem is őt, hanem az általa megvilágított dolgokat veszik észre; meg kell értenie, hogy ha mások számára erő kíván lenni, önmaga számára nem lehet semmi.

P. G.

*

Szentlélek Isten! Óvj meg engem a szélsőségektől. Járj át egészen szeretetteddel. Töltsd be lelkemet szeretetted szellemével, szabadíts meg a bűn kényszerétől, és nyisd meg fülemet annak hallására, amivel a világ hozzád kiált, hogy ezáltal minden nap közelebb kerüljek Jézus Krisztushoz és hasonlónak tudjak lenni hozzá.

TH. SUAVET

Ha késlekedik is, higgy benne, mert biztosan eljön

Félszárnyú madár a hit, ha csak a múltba néz, ha csak régi tanításokhoz, ősi hagyományokhoz ragaszkodik. Hitem nemcsak arról legyen bizonyosság, Jézusom, hogy te voltál a küldött, hanem arról is, hogy te vagy az Eljövendő. Várok rád bizalommal, mindent beteljesítő Ige.

*

Így felelt nekem az Úr: „Jegyezd fel e látomást, és vésd olvashatóan táblákra, hogy könnyen átfuthassa, aki olvassa! Mert amit a látomás mond, még a távolban van, de már teljesedéshez közeledik, és meg nem hiúsul. Ha késlekedik is, higgy benne, mert biztosan eljön, és el nem marad.”

HAB 2, 2-3

*

Az az igazság, hogy ha Krisztus, az az élő kulcs és legfőbb kegyelem, akihez a világ és története eljutott, hogy megtudja: micsoda is egészen a maga kölcsönös összefüggésében és érzékelhető lejátszódásában – mégsem jelent ő végpontot, a történelemnek s a benne rejlő valamennyi gondolati és cselekedeti értéknek a végállomását. Ellenkezőleg: a történelem Jézus Krisztusban nyerte el valódi kezdetét –, mert a történelemnek a lelkiismeret és a szabadság jegyében kell lejátszódnia –, benne fedezte fel jövőjének kulcsát, benne ismerte fel küldetésének sajátosan végtelen jellegét, mint olyan elemét, amely belép magába a szerkezetébe. Ezért mondható, hogy a történelem igazában Jézus Krisztussal kezdődik.

K. RAHNER

*

Valahányszor utolsó útjára kísérjünk rokonunkat vagy munkatársunkat, az egyház a Lázár feltámasztásáról szóló részt tárja elénk az Evangéliumból. Bennünk is megfogant a kérdés: Hol késlekedik az Úr?

A választ Krisztus tanításából tudjuk: a hívőhöz közel van, a vele kapcsolatot tartó meghallgatást nyer. Márta-
val együtt mondjuk: hiszem, hogy Jézus a Messiás, az Isten Fia.

TAVAS GELLÉRT

*

Uram, Jézus! Szavad szerint bízhatunk abban, hogy a hit éppúgy legyőzhetetlen, mint Egyházad. Egyházad ebből az ígéretből él, annak ellenére, hogy szüntelen küzdelemben áll a világon. A hívő számára sem marad más, mint megküzdeni mindazzal, ami tekintetünk elől el akarja takarni arcodat. Add, Uram, hogy kinyilatkoztatásod fényében kovász lehessenek a világban, és vállaljam a kor feladatait, és nehézségeit, mert csak így állhatnak azok sorába, akik tanúid lesznek a világ végezetéig.

E. WALTER

ÉVKÖZI 27.

SZOMBAT

Abban, aki hitetlen, nem igaz a lélek.

Uram, te az igaz lelket keresed bennünk. De tudom, hogy az emberi lélek is olyan, mint a jéghegy: csak kisebbik része észlelhető. Így hát lehet, hogy aki kívülről hívőnek látszik, belül mégis távol áll tőled, és fordítva is: akit hitetlennek gondolunk, ennek lelke igaz lehet, s kapcsolatban áll veled.

*

Az az üdvös tanítás legyen példaképed, amelyet Krisztus Jézusban hittel és szeretettel hallottál tőlem! Őrizd meg a rád bízott javakat a Szentlélek erejével, aki bennünk lakik.

2 TIM 1, 13-14

*

A hit tartalmazza az ember képességét és készségét, hogy Istenért, az ő küldetéséből, az ő parancsa szerint dolgozzék és éljen, és ez az ember oldaláról mennyiségi

különbségeket mutathat fel, nagyobb vagy kisebb lehet, ingadozhat, megszűnhet és újból nekilendülhet –, de az, ami itt változik, nem maga a hit, hanem az ember, aki a hitnek életében és tetteiben helyet biztosít vagy sem, elismeri a hit követelményeit vagy nem.

J. BERGER

*

Nekem engedelmeskednem kell. Nekünk hinnünk kell, hogy nagy akaratból valók vagyunk . . . nagy akaratból függünk, hogy igényünk, hogy lelkünk legmélyebbvalójából való ez. – A csillagok, föld, vizek, viharok, mind a törvény, a nagy akarat szenvedélyében élnek. Mind mérték, a szám, a ritmus szépségében.

PROHÁSZKA

*

Szentlélek! Járd át pünkösdi viharoddal az egész Egyházat. A világ várja az Isten gyermekeinek kinyilvánítását, és mi itt állunk tétlenül, mintha semmit sem kellene tennünk. Mintha a bennünket körülvevő evilágiságnak és anyagiasságnak mindent el kellene nyelnie. Mintha a világhoz való alkalmazkodásnak kellene győznie az Isten világa felett, mintha türelem és tétlenség azonos lenne.

Szentlélek Isten! Te lelket adsz a világnak. Világosítsd meg mindazokat, akik a tudományban és a technikában a világosságot keresik. Az igazi és teljes fény nálad van. Egyedül te adhatod nekünk azt a hit által. Könyörülj rajtunk!

TH. SUAVET

Hol a többi kilenc?

Uram, tudom, nem a köszönetért tetted a gyógyítást, a kérdésed nem a hála elmaradásáért panaszkodik. Te a kilenc emberért bánkódtál. S lehetett is bánkódni értük, mert az, aki hálátlan, az boldoggá igazában sohasem lehet. Aki elfelejt hálálkodni, az igazában észre sem veszi a kapott jót.

*

Jézus megkérdezte: „Nemde tizen tisztultak meg? Hol maradt a többi kilenc? Nem akadt más, aki visszajött volna, hogy hálát adjon Istennek, csak ez az idegen?” Aztán így szólt az emberhez: Kelj föl, menj! Hited megmentett téged.”

LK 17, 18–19

*

A szamaritánus dicséretével és hálájával tudtunkra adja, hogy gyógyulása több, mint pusztá szabadulás a leprától. Itt a hajdani betegben és kitaszítottban az üdvösség csillan fel. A tíz beteg gyógyulása látható, önmagán túlmutató jele egy sokkal átfogóbb megújulásnak, amely már nemcsak a testi létezést, hanem az egész ember alakítja át. De csak a szamaritánus kezdi ezt felfogni, mert csak neki nyílt meg erre a szeme. Gondolkodásában már a hit kezdete fénylik.

És éppen a zsidók képtelenek erre a hitre, mert örökölt igazhitőségükre jobban ügyeltek, mint Isten határtalan szeretetére. Éppen ezért kellett egy „idegen” esetében kinyilvánulnia az üdvösségnek. Amit a „választott nép” kilenc képviselője nem volt képes meglátni, azt sejteni kezdi ez a „kívülálló”: a betegeknek a szenvedésben való közössége, melyből most az üdvösség közösségének kellett volna kialakulnia, a zsidók alkalmatlansága miatt széttörik.

J. GARSTECKI

*

Isten valami hallatlant cselekedett, amikor megtesztült: örömmel töltötte be a világot.

K. EVELY

*

A hegyek és völgyek Istene, a szép föld Istene, a szabadság Istene, a csend Istene, az állatok Istene, az erdők Istene, a vizek Istene, a szeretet Istene, te, az én Atyám! Ismét imádkozni fogok hozzád: köszönetet mondok neked!

PEREIRA

ÉVKÖZI 28.

HÉTFŐ

ÉnekeljeteK új éneket!

Nem jó az, Uram, hogy olyan sokat panaszkodunk. Miért nincs inkább nyitott szemünk, hogy észrevegyük az ezernyi jót, amit az élettől és az emberektől kapunk? Te a hálás szívet szereted. Hadd legyen hát beszédem, magatartásom ezentúl köszönetet mondó, új ének!

*

ÉnekeljeteK az Úrnak új éneket, mert csodás dolgokat művelt! Fölénk terjesztette segítő jobbkezeit, üdvözítő jóságos karját. Az Úr föltárta örök tervét, és igazságát megmutatta a nemzetek előtt.

97 ZSOLT 1-3

*

A hit hallatlan szerencse, amely miatt azonban máig elfelejtettünk tapsolni örömeinkben.

A. VENAR

*

Mikor az új és örök szövetség főpapja, Jézus Krisztus emberi természetet vett föl, magával hozta a földi élet számkivetettségébe azt a himnusz, amely a mennyei haj-

lékokban az örökkévalóságon át zeng. Az egész emberi közösséget maga köré gyűjti, hogy velük együtt zengje a dicséret isteni énekét.

Ezt a papi feladatát ugyanis Egyházában folytatja; szünet nélkül dicsőíti az Atyát, és közbenjár az egész világ üdvéért.

II. Vatikánum: LITURGIA

*

Nézzétek, mekkora szeretettel van irántunk az Atya: az Isten gyermekeinek hívnak minket, és azok is vagyunk. Szeretteim, most Isten gyermekei vagyunk, de még nem nyilvánvaló, hogy mik leszünk. Azt tudjuk, hogy ha megjelenik, hozzá leszünk hasonlók, mert látni fogjuk, amint van.

1 Jn 3, 1–2

*

Uram, megajándékoztál a nevetés adományával, nevetve szeretnék dicsérni.

Énekekkel és dallamokkal ajándékoztál meg, nevetve szeretnék dicsérni.

Vidám órákat adtál nekem, nevetve szeretnék dicsérni.

Tánc és ritmus van bennünk, szüntelen nevetve szeretnék dicsérni.

Belső örömmel áldottál meg, nevetve szeretnék dicsérni.

Te biztos reményt ültettél szívünkbe, nevetve szeretnék dicsérni.

E. HARST

ÉVKÖZI 28.

KEDD

Visszatért Isten emberéhez

A hálátlan nem tudja, mi a legnagyobb öröm. Ő csak azt értékeli, amit kapott. Pedig ennél sokkal nagyobb boldogság rájönni arra, hogy az ajándék mögött az ajándékozó személye,

szeretete áll. Hogy van valakink, aki ajándékos jósággal szeret. Istenem, szerencsétlen vagyok, ha érzéketlenül megyek el a szerető emberek és a te szereteted mellett.

*

Elizeus próféta idejében a szíriai Námán lement, és megfürdött a Jordánban, amint az Isten embere meghagyta neki. Erre meggyógyult leprájából, és olyan tiszta lett a teste, mint egy kis gyermeké. Ekkor egész kíséretével együtt visszatért az Isten emberéhez, bement hozzá, megállt előtte, és így szólt: „Most már igazán tudom, hogy csak egy igaz Isten van, a választott nép Istene. Kérlek tehát, fogadj el valami ajándékot tőlem, szolgálattól”.

2 KIR 5, 14–15

*

Az öröm probléma lett számunkra. A keresztény embert már nem ismerik meg az örömről. A velünk érintkezésbe kerülő dolgok többé már nem tartogatnak számunkra örömet, vigasztalást, ígéretet.

Engedjük hát a felénk tartó Istentől újból megajándékoztatni magunkat! S ehhez előbb le kell hántani magunkról a „minden magától értetődő” magatartás lelkületét.

A. BRANDENBURG

*

Ki okozhat csalódást annak, akinek már eleve nincs semmije, és nincs követelése, aki mástól elnézésen és irgalmon kívül semmit sem vár? Ki okozhatna csalódást a derűs alázatnak?

G. BERNANOS

*

A mosoly meghívás a kegyelem állapotába, és belőle sarjadzik is ki, mint a virág a szárából.

A mosoly a paradicsom előlze. Mintegy tükrözi a másvilágot. Létezik egy diadalmas mosoly. Ki ne emlékezneik valamelyik beteg vagy haldokló mosolyára, akinek

az adott örömet, hogy győzelmet aratott a megpróbáltatásban.

Gondoljunk csak szent Bernadett mosolyára, amely minden kortársnak feltűnt, mert az őt önmagának kisajátító Szűz Mária mosolyát tükrözte.

A mosoly azt jelenti, hogy mások kedvéért megfelekezünk önmagunkról. Azt jelenti, hogy Isten számára átlátszókká válunk.

SUENENS BÍBOROS

*

Jöjj el, Szentlélek, az Atya és a Fiú Lelke! Jöjj el, a szeretet, az istengyermekség, a béke, a bizalom, az erő és a szent öröm Lelke! Jöjj el hozzám, te a világ könnyeiben elrejtett diadal! Jöjj el, te győzedelmes élet a föld halálában! Jöjj el, szívünknek adott isteni Szeretet! Téged szeretünk, mert te vagy a Szeretet. Benned birtokoljuk az Atyát, mert te kiáltasz bennünk szüntelenül: Abba, szeretett Atyánk. Jöjj, Szentlélek Úristen!

K. RAHNER

ÉVKÖZI 28.

SZERDA

Hangos szóval áldotta

Sok hangos szavunk van arra – pedig bizony néha a fele sem igaz! – hogy mennyi jót tettünk másoknak. S közben alig jut szavunk arra, hogy mások mennyi jót tettek velünk. Így azután igazán nem csodálkozhatunk, ha nem kapunk annyi szeretetet, mint amennyit elvárnánk.

*

Az egyik leprás, mikor észrevette, hogy meggyógyult, visszament. Hangos szóval áldotta Istent, arcra borult Jézus lába előtt, és úgy mondott köszönetet. És ez az ember szamaritánus volt.

LK 17, 15–16

*

Van örömhírünk! És keresztény mivoltunkból kifolyólag mindnyájunknak kötelességet kell éreznünk arra, hogy ezt az örömhírt hirdessük az egész Földön.

VI. PÁL PÁPA

*

Jézus Krisztus a hálaadás határa. Jézus Krisztus a hálaadás teljessége, tehát benne a hálaadás határtalan. A hála magába öleli a teremtet világ minden adományát, baját és fájdmát is. A legmélyebb sötétségen is áthatol, míg Krisztusban meg nem találja Isten szeretetét. Hálát adni annyit jelent, mint Istennek „mindenkor és mindenért” köszönetet mondani (Ef 5,20), még elkövetett bűneinkért is, elfogadván őket, mert általuk vált nyilvánvalóvá Isten kegyelme.

Hálaadással kerülök egyensúlyba múltammal, mert kamatozóvá válik jelenem számára. Nélküle a múlt kárba vész. Igaz, a hálához csatlakoznia kell a megbánásnak, amely nélkül múltam veszendőbe menne és nem kamatoznék. Hálaadás nincs őszinte bűnbánat nélkül, és azok iránti testvéri szeretet nélkül, akik nem kapták meg a nekem érdemtelenül adott kegyelmet.

D. BONHOEFFER

*

Uram, ha visszatekintek életemre, mély hála tölt el. Köszönetet mondok minden jóért, melyet velem tettél. Hálát mondok a sok vidám óráért, melyet átélhettem. Hála minden sikerért, mely boldoggá tett. Köszönet minden barátságért, melyek életemet gazdagították. Köszönet a bölcsesség adományáért, mely okosabbá tett.

Köszönet minden átélt jóért!

Hálát mondok a te közelségedért, mely mindig vigasz és új erőforrás volt számomra.

És hálát mondok azért, hogy te vagy az én Istenem, és így ahogy vagyok, szeretni tudsz. Ámen.

P. HASCHEK

Ez az idegen

Nem idegenek egymásnak azok, akiket összeköt az őszinte szó: Köszönöm! Talán azért vagyunk egymásnak oly idegenek, mert nem ismerjük eléggé a kölcsönös hála egyesítő erejét. Ha magányosnak érzem magamat, ebben sokszor bűnös az én hálátlan szívem. Ő az oka annak is, hogy te is távoli vagy nekem.

*

Ha Jézussal halunk, vele is fogunk élni, ha kitarunk mellette, vele fogunk uralkodni; ha viszont megtagadjuk, ő is megtagad minket, de ha mi hűtlenné válunk, ő akkor is hűséges marad, mert önmagát meg nem tagadhatja.

2 TIM 2, 12-13

*

A túlzott hallgatás is bűnös lehet a zajos, fecsegő, szóáradatban fuldokló világban.

Túlzott hallgatás? Nevezzük inkább helytelen időben és helyen való hallgatásnak. A helytelen és veszedelmes hallgatás mindig mulasztás, amely félelemből, fősvény-ségből, irigységből, szeretetlenségből fakad.

Miben követjük el a mulasztást! Elmulasztunk egy kérdést, egy közlést, dicséretet, vigaszt, felvilágosítást, bűnbevallást, megbocsátást, vallomást; mindannyiszor a megoldást adó, vigasztaló, enyhítő, segítő, felvilágosító szót, – igen: a mentő szót nem mondjuk ki.

I. FR. GÖRRES

*

Szerezzünk másoknak örömet, akár egészen kis örömeket, amelyek bár a legegyszerűbbeknek és legjelentéktelenebbnek látszanak, mégis gyakran a legjobban érzékeltetik embertársainkkal, hogy törődünk velük, és becsben tartjuk őket. Apróság az érdeklődés valamilyen jele, egy elismerés, egy jó szó, egy mosoly, de megkönnyí-

tik a másik életét, és éppen erről van szó. Mert mi is voltaképpen a jó tett? Mohamed azt mondja: „Az, ami a másik ember arcát mosolyra deríti.” Nagyon finom megfogalmazás.

Cselekedjünk azt, ami a másik ember arcára mosolyt varázsol.

P. A. REGGIO

*

Uram, mindazzal, ami vagyok és amim van, ragaszkodom hozzád. Imádlak téged. Köszönöm, hogy eljöttél hozzám. Köszönöm neked, irgalom Istene azokat, akik oly sok jót tettek velem, akik soha el nem felejtenek.

Köszönetet mondok azokért is, akik a gyűlöletükkel alakítanak, és rendre utasítanak.

PEREIRA

ÉVKÖZI 28.

PÉNTEK

Visszament.

Uram, nagyon ostobák vagyunk, amikor vissza-visszatérünk az elszenvedett sérelmeinkre. Mintha öröm lenne felidézni újból a fájdalmat! Mennyivel okosabb lenne csak a szépre emlékezni, és hálás szívvel visszatérni azokra a percekre, amikor szeretetet kaptunk.

*

Az Úr felénk fordította irgalmát, és hívő népéhez hű maradt. A föld minden határa látta a mi Urunk jóságát. Újjongjatok az Istennek, összes nemzetek, énekeljetek zsoltárt, és örömmel zengjetek!

97. ZSOLT 3-4

*

Isten nem akarja, hogy a múltnak éljünk, újra és újra régi elégtelenségeinken rágódjunk, azon töprengjünk, hogy életünk és előrehaladásunk milyen másképpen ala-

kuhatott volna, ha régen ezt vagy azt megtettük volna, és ezt vagy azt nem mulasztottuk volna el. Bízunk múltunkat Istenre, akinek a megengedése nélkül úgysem történt semmi. Isten a jelenünket kívánja; az „itt és most” adott valóságot, amelyben kézen fogva akar bennünket vezetni.

G. REIDICK

*

Minden Istenhez viszi közelebb azt, aki mindenért hálát ad. Kishitűség és elkeseredés nem nyitnak hozzá utat. A hálálkodóban nem fogyatkozik meg a hit. Akiben a belső ember napról napra így megújul, külső emberségének Isten és a felebarát szolgálatában való felőrlődését és elhasználódását, földi javainak elvesztését, idegzet és szellemi erőszak megfogyatkozását is el tudja viselni. A hála révén Isten minden adománya üdvössé válik.

H. SPAEMANN

*

Akkor vagy a legszebb, amikor mosolyogsz.

SIMONYI I.

*

Uram, te megsegítettél, s kivezettél abból a zűrzavarból, amelybe lelki éhségem sodort; amikor siker és megértés után sóvárogtam. Te embereket vezettél hozzám, akiknek segíthetek, akikkel törődhetem. Így most már nem üresek óráim, melyek hivatali elfoglaltságom után fenn maradnak.

Uram, köszönöm, hogy velem vesződsz, s hogy szelíden kivezetsz az önmagam körül való forgás bűvköréből. Annyira örülök, hogy megnyitottad szemeimet, és vágyat ébresztettél bennem, hogy nekem ajándékozott szeretetedet és örömet másoknak továbbadjam.

FRAUEN IM GEBET C. IMAKÖNYV

Isten igéje nincs megbilincselve

Mennyi szót ejtünk a hálátlan ifjúságról! Pedig hát kitől tanulná a hálát? Tőlem talán megfelelő köszönetet kapnak idős szüleim, vagy egyéb jótevőim? Jézusom, szent igéd sajnos meg van bilincselve bennem.

*

Kedvesem! Ne feledd, hogy az Úr Jézus Krisztus, Dávid sarja, föltámadt a halálból! Ezt az evangéliumot hirdetem, ezért szenvedek még bilincseket is, mint egy gonosztevő. Ám Isten igéje nincs megbilincselve. A választottakért tehát mindent eltűrök, hogy az örök dicsőséggel ők is elnyerjék az üdvösséget Jézus Krisztusban.

2 TIM 2, 8–10

*

Értsük meg: nem lehetünk boldogok és vallásosak, amíg elfordulunk embertársainktól. És ne gondoljuk, hogy eleget teszünk kötelességeinknek, amikor intézményeket teremtünk az öregek, betegek, gyengeelméjűek és elhagyatottak gondozására; létesítményeket, amelyek mentesítenek minket a személyes szeretettől, és lehetővé teszik, hogy magukra hagyjuk őket.

Már mi keresztények magunk sem vesszük tudomásul, hogy az a ránk szoruló ugyanannyi szeretetre és figyelemre méltó, mint maga Isten?

H. SPAEMANN

*

A szeretet az egyetlen, ami tékozlás útján gyarapszik.

R. HUCH

*

Meleg és szíves érdeklődés sokszor felér a megértéssel.

EBNER-ESCHENBACH

*

Jézus az Igazság. Nincsen szava, amelyik tévesnek bizonyult volna, pedig ugyancsak cifra évtizedeket ért meg az én hetvenéves nemzedékem. De minden fordulatban, minden forgatagban bevált szavainak igaza. Soha semmi bajom nem lett abból – de másnak sem! – hogy például megfogadtam legfőbb szavát is: szeresd felebarátodat! De sokszor nem volt ez könnyű! Gáncsokat, vádaskodásokat nem visszabosszulni, hanem baráti kéznyújtással elfeledetté tenni . . . Ki adott ehhez erőt? Ó!

BÁRDOS L.

Uram, add nekem a vidámságot, az öröm és a jó szórákozás iránti érzéket. Add, hogy boldog legyek jóságod tudatában, amely élelmet, jó embereket és otthont nyújt nekem.

Add meg, hogy békében és jó közérzetben élvezhessem fáradozásaim gyümölcsét, és minden emberben és minden dologban felfedezhessek valami jót, amelynek örülni tudok, valahányszor velük találkozom.

Tedd vidámmá kedélyemet és szívemet, s üzz el lelkemből minden szomorúságot, nehogy az aggodalmaskodás és lehangoltság elhomályosítsa életemet, vagy a gonoszság és szenvedés letörjön.

P. HASCHEK

Szolgáltass igazságot!

Uram, én nem kérem, hogy szolgáltass igazságot nékem. Ki tudja, hogy ha az igazságot kérem tőled, ezzel nem elítéltetésemet kérem-e? Inkább azért könyörgök hozzád: mielőtt igazságot szolgáltatnál, előbb belém adj igazságot!

*

Egy városban élt egy bíró. Istentől nem félt, embertől nem tartott. Lakott abban a városban egy özvegyasszony is. Ez elment hozzá és kérte: Szolgáltass nekem igazságot ellenfelemmel szemben! A bíró egy ideig vonakodott, később azonban megdöntötte: Noha Istentől nem félek, embertől sem tartok, mégis, mivel annyira terhemre van már ez az özvegy, igazságot szolgáltatok neki.

LK 18, 2-4

*

Az ember értelmi képességének egyik legnagyobb megnyilatkozása az ítéletformálás, amihez a képességünk mellett még jogunk is van. Élünk is vele!

A megformált ítéletet azonban csak alapos megfontolás után mondjuk ki, nehogy megszólás, netán rágalom legyen belőle. Mennyi fölösleges tere-fere, pletyka rontott meg emberi kapcsolatot, házasságot, választott szét jó barátokat! És ezek után hányan mondhatják el Kempis Tamás szavait: „valahányszor emberek között voltam, mindig rosszabb emberként mentem haza.” Nem is olyan középkori mondás!

BÁDY F.

*

Isten sohasem türelmetlen. Rendületlenül munkálkodik az ő örökkévalóságában, számára a jövő is olyan, mint a múlt. A múlandó lények nem tudják, mit hoz a jövő, félnek és türelmetlenek. Hagyjad Istent, hadd

dolgozzon csendben, kedve szerint. Ne kapkodd a fejed, ne kérdezősködj!

N. KAZANTZAKISZ

*

Urunk, Jézus! Te azt ígérted, hogy nem hagysz el bennünket, és hogy elküldöd az Igazság Lelkét, hogy mindenre megtanítson minket. Küldd el nekünk Szentlelkedet, hogy az élet nehézségein átvezessen minket és megtanítson Isten hívásai és a kísértések között különbséget tenni. Mutassa meg nekünk az utat, amely hozzád vezet, erősítsen minket az igazság keresésében, és hogy egész életünkön át a körülöttünk történő eseményekben Isten újját láthassuk.

TH. SUAVET

ÉVKÖZI 29.

HÉTFŐ

Akik éjjel-nappal hozzá kiáltanak

Uram, te magad vagy az igazság. Miért kell hát annyit könnyö-rögnünk, hogy igazságot szolgáltass nekünk? – Igaz, talán nem is könnyö-rögnénk hozzád, ha nem nyomna az igazságtalanság. De így terheink hozzád űznek, s milyen jó, hogy éjjel-nappal hozzád fordítják szívünket!

*

Az Úr így szólt: „Hallottátok, mit mondott az igazságtalan bíró? Vajon Isten nem szolgáltató-e igazságot választottainak, akik éjjel-nappal hozzá kiáltanak? Mondom nektek: hamarosan igazságot szolgáltatók nekik. De mit gondoltok, amikor eljön az Emberfia, talál-e hitet a földön?”

Lk 18, 6–8

*

A modern fejlődés, amelyből az a vágy is fakad, hogy önmagunkra találjunk, – ezt a vágyat fel is kelti, meg el is nyomja; tudatossá teszi, de egyben megcsúfolja is.

A nyugtalanság, a lárma, ez a lázas állapot, a szétszórtság, a tömeghatás az ember bensőségét fenyegetik. Hiányzik az embernek a hallgatás, a saját belső valóságával való párbeszéd, hiányzik a rend, az ima, a béke, hiányzik az igazi énje.

VI. PÁL PÁPA

*

Azt szeretném, ha egy magas hegyre állhatnék, ahonnan az egész világ meghallaná hangomat: akkor olyan hangosan kiáltanék, hogy mindenki hallja: Ó emberek, imádkozzatok, imádkozzatok!

AVILAI SZ. TERÉZ

*

Az ima a világ tengelye.

J. LANGBEHN

*

Uram, add, hogy boldogságomat benned keressem, s ne csak az emberekben és a dolgokban. Hisz csak te tudsz tartósan boldoggá tenni, és általad nyernek a világ javai dupla értéket.

Uram, szereteted és kegyelmed legyen örömeim forrása, és add, meg az erőt, hogy mindig barátságos és jó legyek. És ezért add meg nekem a vidámságot, az öröm és a jó szórakozás iránti érzéket.

P. HASCHEK

ÉVKÖZI 29.

KEDD

Szüntelenül

Képtelen vagyok szüntelenül, vagy akár csak sokat is imádkozni. Mégis tudom, Uram, hogy ez nem lehetetlenség, mert ha szereteted eltölti lelkemet, akkor imádsággá válik minden mozdulatom, minden gondolatom.

*

Egy alkalommal Jézus példabeszédet mondott tanítványainak arról, hogy szüntelenül kell imádkoznunk, és nem szabad belefáradnunk.

Lk 18, 1

*

Bármennyire meglepőnek látszik is, véleményem szerint a folyamatos imát azoknak kellene gyakorolniuk, akiknek a legkevesebb az idejük. Vagyis állandóan Istenkapcsolatban kell élniük, munkájukat kell Isten-szolgálatná formálniuk.

A. KIRCHGÄSSNER

*

Az Isten-szolgálat egyszerűen alkalmazkodás a helyzetadta körülményekhez. Itt van megszentelődésed helye! Nagy kísértés az a felfogás, hogy lehetetlenség Istent napi munkánk közepette szolgálni. Az Istenhez vezető utat semmi sem zárhatja el előled. Ismételten csak annyit mondhatok: egész feladatunk abban áll, hogy életünk minden megosztottságában Istenhez emelkedjünk. Istent csak itt találod meg.

H. v. ZELLER

*

Az ima mindig erőt ad az élet terheinek elviselésére.

FAULHABER BÍBOROS

*

Urunk, Istenünk, Üdvözítőnk!

Add meg, hogy mindig felajánlhassuk dicséretünk áldozatát.

Add meg, hogy megőrizzük parancsaidat, hogy a Szentlélek által tebenned maradjunk és te mibennünk.

Add meg nekünk örök bölcsességedet, hogy velünk legyen a mai napon és munkálkodjék bennünk.

PAPI ZSOLOZSMA

Isten árnyéka

Szüntelenül imádkozni nemcsak annyit jelent, hogy igyekszem minden mozdulatomban, gondolatomban a te kedvedet keresni, Istenem. Az ima párbeszéd. Nekem tehát figyelmem is kell té rád, hisz jelentéted, mint az árnyék, mellettem van, és beborít védelmezőn.

*

Isten az én erős segítőm, a mennynek és a földnek alkotója. Nem hagyja botlani lábadat, nem alszik el, aki őriz téged. Bizony, nem szunnyad, nem is alszik el, aki védelmezi Isten népét. Isten árnyéka nekünk oltalom, megkímél a nap hevétől.

120 ZSOLT 2-5

*

Krisztus Urunk maga tanított meg minket arra, hogy az Atya színe előtt éljünk és járjunk. Ma is úgy érezzük, hogy – ha igazán várunk az Úr hívására – akkor el kell fogadnunk jelenlétét.

W. DIRKS

*

Ha a keresztyén ember imádkozik, s különösen ha gyermeki imáját mondja, a Szentlélek imádkozik benne. Ő suttogja és kiáltozza benne az Abba = Atya! nevet, ő irányítja és tartja fenn imáját, mert mi nem tudunk imádkozni, de a Szentlélek sóhajtozik bennünk.

Az igazság az, hogy a Szentlélek adja a keresztyén ember egész vallásos életét, annak első cseppjétől az utolsóig. Összehasonlíthatatlan esemény ez, hogy Isten és Jézus Lelke belépett a mi világunkba. Eléggé nem értékelhető boldogság ez, de súlyos kötelességgel és felelősséggel jár, azzal hogy alá vessük magunkat figyelmes, igényes, állandó nevelésének.

G. BRILLET

*

Mennyei Atyánk! Sokféleképpen szólsz hozzánk, emberekhez. Te a bölcsesség és az értelem vagy. Azt akarod, hogy megértsünk téged. Amikor hallgatsz, akkor is szólsz hozzánk, mert az is beszél, aki hallgat, hogy a tanulásra kész lelket ne zavarja. Az is beszél, aki hallgat, hogy a szerető lelket próbára tegye. Az is beszél, aki hallgat, hogy a megértés órája annál bensőségesebb legyen, ha felvillan bennünk.

Te Atyánk vagy a beszédben és a hallgatásban is. Amen.

S. KIERKEGAARD

ÉVKÖZI 29.

CSÜTÖRTÖK

Nem szabad belefáradnunk

Időnként még abba is belefárad az ember, amit boldogan tesz. Éppen azért nem kell elcsüggednem, ha néha nehezemre esik az ima. Elfáradni szabad, lazítani is néha, de beleunni, abbahagyni nem szabad. Kimerülten, kiszáradt szívvel is a te kezében akarok maradni, Uram.

*

Kedvesem! Tarts ki abban a hitben, amit tanultál, és amiről meggyőződted, hiszen tudod, kitől tanultad! Gyermekkorod óta ismered a Szentírást: ez képes arra, hogy a Krisztus Jézusba vetett hit által az üdvösségre oktasson minket.

2 TIM 3, 14–15

*

Az ima nélkülözhetetlen dolog, de tény, hogy ma lelki szárazság korában élünk. Nem is tudjuk, hogyan imádkozunk. Az Istentől való eltávolodottság és az istennélküliség minden formája feltalálható ma.

Itt jön az Egyház az emberek megmentésére. A szemlélődő ima nemcsak lehetséges ma is, hanem ténylegesen gyakorolják is. Az egyesek imája és az egész Egyház imája

között összefüggés van. Minden imát egybefog az Egyház egyetlen nagy imádkozása. Az egyének imájának az Egyház imája nemcsak formát ad, hanem valódi értéket is.

H. U. v. BALTHASAR

*

Uram, Istenem! Szeretnék szavadra hallgatni, de fülem zúg az utca lármájától. Szeretném törvényeidet és parancsaidat követni, de kényelemem, lustaságom és gyávaságom visszatartanak tőled. Szeretnék hozzád menni, veled lenni a magányban, de lábam a széles útra visz, és nem tudok szabadulni a tömegek folyamától. Közelebb, Uram, hozzád, közelebb! Vonzzad még jobban szívemet, hogy hozzád mehessek!

BURGHARDT

ÉVKÖZI 29.

PÉNTEK

Fölment a dombtetőre

Nem kell kivonulnom a világból, ha imádkozni akarok. Mióta közénk jöttél, Uram, nálunk, a mi világunkban is otthon vagy. Amikor bát veled társalgok, nem kell kizárnom minden egyebet a lelkemből, hiszen a te lelkedben, szívedben ott van az egész világ minden lelke és minden gondja.

*

Józsue úgy tett, ahogy Mózes meghagyta, és harcba bocsátkozott az amalekitákkal. Mózes, Áron és Hur pedig felment a dombtetőre. Valahányszor Mózes imádságra emelte két kezét, Isten népe győzedelmeskedett.

KIV 17, 10–11

*

Bármennyire szükségesek is a nyugalom oázisai, az Istennel való érintkezés nem szorítkozhat csak ezekre az

időpontokra, elszigetelve az élet valóságától. A dolgozó ember művészete így szól: „mindenben rátalálni Istenre” (Sz. Ignác). A gyermekimért való gond, a munkatársammal való érintkezés, egy tervvel kapcsolatos küzdelem – mind arra emlékeztetnek, hogy feladataimat egyedül nem vagyok képes megoldani, s így az ima felé sodornak. Ha aztán gondjaim közben Isten is elég gyakran eszembe jut, akkor az élet és az imádság rendben kapcsolódnak egymáshoz.

FR. LÖWENSTEIN

*

A szeretet élete, amely Krisztus szeretetét akarja láthatóvá tenni Isten és emberek felé, csak úgy lehetséges, mint az imából és az imádság szelleméből fakadó bensőségesség élete.

Minden imának az imádság szelleméhez kell elvezetnie, amely mindent átlekesít, ha mindent Jézus Krisztus személyes szeretete hat át.

L. LENNARTZ

*

Uram, Jézusom! Kérlek, add meg az imádkozáshoz oly szükséges belső nyugalmat. Nem kell feladnom munkámat, gondjaimtól sem kell megszabadulnom, nem kell lehasítanom tudatomat a mindennapos elfoglaltságoktól, mégis segítségeddel lelkem mélyén csendet tudok teremteni. Ennek egyedüli biztosítéka az, hogy te, Uram, velem vagy mindig és mindenütt. Adj erőt ahhoz, hogy lelkemben legalább egy piciny helyet tudjak biztosítani számodra. Tudom, és másoknak is hirdetem: az ima lényege egyesülni veled, Istenünk, Atyánk, Testvérünk és Megszentelőnk. Istenem, mi vigasztalhatna meg jobban és erősíthetne meg, mint a te jelenléted. Maradj velünk, Urunk!

CSERHÁTI L. PÜSPÖK

Fölemelve tartották karját

*Nem csupán a parancs kényszeréből, hanem örömmel megyek
misére. A közösség imája és éneke fölemeli a bágyadt lelket.
Bízom benne, hogy – mint már annyiszor – a holnapi szentmisén
is újjáéled bennem az imádság lelke.*

*

Valahányszor Mózes imádságra emelte fel kezét, Isten népe győzedelmeskedett. Ha azonban egy kissé leeresztette, az amalekiták kerekedtek fölül. Mózes keze azonban elfáradt. Hoztak tehát egy követ és Mózes leült a köré. Áron és Hur kétfelől fölemelve tartották a karját.

KIV 17, 11–12

*

Az emberszívben sok a „holtpont”, és sokszor hasztalan keresünk hatékony érzéseket, amelyek túllendítenének rajtuk.

Ilyenkor lelkek és szívek kellenek, hogy rajtuk felgyuladjunk, és az ő átszellemültségüktől mi is lángbaboruljunk.

PROHÁSZKA O.

*

Olykor úgy tűnik, hogy Isten nem mutatkozik, szándékosan kerüli azt, hogy észlelhetően feltűnjék az életünkben. Nem avatkozik bele ügyeinkbe, bajainkba közvetlenül. Mintha áthatolhatatlan fátyol takarná el tőlünk és előlünk. Igaz, hogy tudunk Jézusról, tudunk a kinyilatkoztatásról. De hol vannak a rések, a nyílások, amelyeken keresztül Isten azok számára mutatkozik, akik közömbösek vagy nem tudnak hinni? Mi mozgathatná meg az ilyen embereket?

Az Isten világa felé vezető nyílások olyan emberek, akik az Evangéliumot egészen élik.

R. VOILLAUME

*

Imám az egyház összességének imájába kapcsolódik bele. Imám hiányosságait mások imája pótolja. Isten nem kíván tőlem tökéletességet, sőt még tökéletes imát sem, hanem csak annyit, amennyi tagként és képességeimhez mérten rám esik.

A. KIRCHGÄSSNER

*

Az Isten beömlik lelkünkbe, mint a napsugár az erdőbe; minden szívbe be akar jönni, ezt jelzi az írás: Íme, ajtódnál állok s kopogtatok. Jött, nem hívták; tán koldus, s kér kenyeret; tán szerelmes s kér szívet; tán szolgál s szolgálni akar; tán gyermek s atyai házának küszöbén ül; tán vándor? Nem, nem; Ő a nagy Úr, ki álruhában jár; ki lelket erősíteni, gyógyítani, boldogítani jött. Nem tör be hozzánk, hanem bebocsátást kér; ha akarjuk bejön. Isten nem kényszerít; nem tolja föl magát éskegyelmeit; de értsük meg: Vágyódik utánunk, kopog szívünk kapuján; vár s áll ajtónk előtt. S kitart s el nem megy! Ó édes, erős szeretet!

PROHÁSZKA

*

Uram, hallom hívó szavadat. Tudom, hogy asztalodhoz hívogatsz szüntelenül. Adj erőt ahhoz, hogy másokat is magammal tudjak hozni hívásodra. Akik szeretik egymást, sokszor akkor ébrednek szeretetük mélységére és melegségére, ha ünnepi asztalnál ülnek együtt. Aki velem jár a te asztalodhoz, ahhoz kell, hogy közöm és kapcsolatom is legyen.

J. PIEPER

Aki megalázkodik

A modern emberek sokszor ellenszenvesnek tartják az alázat szót, meghunyászkodást, gyáva bizelgést vagy maflaságot értenek rajta. Uram, tudom, hogy sajnos a vallásos emberek néha alapot adnak ilyen vélekedésre. A mi rosszul értelmezett és gyakorolt alázatunk nagy felelősséget ró ránk előttük is, előtted is.

*

A vámos mellét verte és így szólt: „Istenem, irgalmazz nekem, bűnösnek!” Mondom nektek: a vámos tisztultabb lélekkel ment haza, mint a farizeus. Mert aki dicsekszik, azt megalázzák, aki megalázkodik, azt dicsőségre emelik.

LK 18, 13–14

*

Túl sokat ismételtgettük nyomorúságos, semmi voltunkat és keserves kényszer életünket „e siralom völgyében”, s közben elfelejtettük, hogy Teremtőnk akart bennünket. És örök szeretettel szeret. Igent mondott ránk, az életünkre, amikor megteremtett.

Ha Isten szeret bennünket – és ő mindnyájunkat szeret –, akkor a szeretetre méltók vagyunk. És ez természetes is, hiszen létezésünk nem a mi érdemünk: isteni elgondolásból származik.

Ez nem elég ok, hogy önmagunkat is tiszteljük, és örüljünk létünknek?

GALÁNTAI M.

*

Mit mond Lisieuxi Szent Teréz a ma emberének? Ő is ki akar lépni önmagából, valamiképpen több akar lenni önmagánál: szentté akar lenni. Egyfelől a nagyobbá levés igényét érzi parancsolóan, másfelől kicsinységét és tehetlenségét tapasztalja. Ilyen két pólus között feszül ki

léte, és ez a feszültség az Isten-én kapcsolat és az Atya-
gyermek kapcsolat egygyéválásában oldódik fel.

KIS MONIKA

*

Szelid és alázatos szívű Jézus, alakítsd szívünket a
te szent szíved szerint!

ÉVKÖZI 30.

HÉTFŐ

Nem vagyok olyan, mint a többi ember

*A hiteles alázat saját helyem ismeretét is jelenti. Ember
vagyok az emberek között, gyarló a többi gyarló között. Egyfor-
mák ugyan nem vagyunk, de a kiválóságaink csak bizonyos téren
emelnek mások fölé. Más vonatkozásban éppen mi vagyunk ala-
csonyabban másoknál. Így hát egyedül te tudod, Uram, hogy min-
dent tekintetbe véve, melyikünk a többet érő.*

*

A farizeus így imádkozott magában: „Köszönöm,
Istenem, hogy nem vagyok olyan, mint a többi em-
ber: rabló, vallástalan, házasságtörő, – mint itt ez a
vámos is. Én kétszer böjtölök hetenként, és tizedet
adok minden vagyonom után.”

LK 18, 11–12

*

Az alázatosság minden erény ékessége, és nélküle nincs
Isten előtt kedves erény; a kevélység mindent elront.

CH. DE FOUCAULD

*

Igazmondásunk legyen mindig tapintatos és jóindula-
tú. Igazmondásunkkal nem verhetünk fejbe senkit sem.
Ebből az újra és újra elvégzett folyamatos önvizsgálatból
fakad a lélek igazságossága, amelynek neve: alázatosság.

Éppen miközben és mialatt megpróbálunk mások számára „az igazság” lenni, felismerjük, hogy magunk sem felelünk meg a saját magunk által megszabott követelményeknek. Emberi lényünk csendessé és szerénnyé válik. Az ember elkezd türelmes lenni saját magával és másokkal szemben, és kezdi kívánni az igazság halk beérését.

BOROS L.

*

Uram, így állunk, mi emberek: mindegyikünk rászorul jó emberekre, otthon is, idegenben is. Kell nekünk egy barát, aki megért, elfogad minket, és kitart mellettünk a bajban. Kell nekünk valaki, aki alkalmat ad arra, hogy jót tegyünk és jók legyünk.

Ezért, Urunk, tégy minket készségessé igazi barátságra. Te megmutattad jóságodat és emberszeretetedet Fiadban: Ő testvérünk lett, életet értünk ad, és mindig közelünkben maradt. Add, hogy mi is szívből szeressük egymást.

P. HASCHEK

ÉVKÖZI 30.

KEDD

Első védekezésem alkalmával

Az alázat a valóság elismerése, így elismerése hibáimnak is. De ez nem jelenti azt, hogy kötelesek vagyunk minden vádat eltűrni, vagy pedig magunkat mindenből kifosztani hagyni. Szent Pál is védekezett bírái előtt, de ő mindenben igyekezett a Szentlélek vezetésére hagyatkozni. Ezt kell nekünk is megtanulnunk.

*

Fogságomban, első védekezésem alkalmával senki sem állt mellém, mindenki cserben hagyott. Ne rovassék föl nekik! Az Úr azonban mellém állt, és erőt öntött belém, hogy befejezzem az igehirdetést, és tudomást szerezzen erről minden pogány.

2 TIM 4, 16-17

*

A keresztény még akkor is az igazságnak megfelelően ítélkezzék, ha ez az igazság kellemetlen és fájdalmas. Ne tévesszük össze a keresztény felebaráti szeretetet a gyávasággal. A keresztény álljon ki bátran az igazság mellé, de ne feledkezzék meg arról, hogy az igazság és a felelősségérzetből fakadó szeretet elválaszthatatlanok egymástól. Az igazságtól sohase tágítsunk a „kegyes békesség” nevében.

Azt viszont szokjuk meg, hogy másokról csak azt mondjuk, amit az illető jelenlétében is ugyanígy elmondanánk.

Felebarátunknak joga van az igazsághoz. De keresztényeknél az igazság a megfelelő időt, adagolást és módot megválogatni tudó szeretettel párosul.

A. LÄPPLE

*

Krisztus béke alatt nem lomha beletörődést ért, hanem az önmagunkon való győzelem békéjét.

U. V. MANGOLDT

*

Igazságos Isten!

Igazságtalanság történt velem, s most minden fellázadt bennem.

Ajándékozz meg a bölcsességgel, hogy helyesen védekezsem. Távolítsd el tőlem a bosszú legkisebb gondolatát is. Bocsásd meg szerencsétlen indulatosságomat. Add inkább az erőt, hogy el tudjam viselni a rossz szavakat, és kibírjam az igazságtalanságot.

Rád bízom, igazságos Bíró, az én ügyemet. Te segíts nekem!

De kérlek azokért is, akik az igazságtalanságot okozták nekem. Bocsáss meg nekik!

ÁLT. EVANGÉLIKUS IMAKÖNYV

*

Maradj velünk, én jó Uram, míg az éj rajtunk átsuhan. Hisz arcod, mint a fény olyan, szeléd szavad, mint mézfolyam.

SZ. BERNÁT

Készen vár rám az örök élet koronája

Nem büntetlenségem és tökéletességem tudatában várom emelt fővel végső ítéletedet, Istenem. Az én bizalmam nem önmagam-ban, hanem benned van. Mivel szeretlek, átélem, hogy te is szeretész engem, s tudom, hogy vétkeim ellenére sem hagysz elveszni.

*

Kedvesem! Rám a vértanúság vár, közel van már földi életem vége. Végig harcoltam a jó harcot, befejeztem a pályafutást, a hitet megtartottam. Készen vár rám az örök élet koronája. Megadja ezt nekem az Úr, az igazságos bíró azon a nagy napon, de nemcsak nekem, hanem azoknak is, akik szeretettel várják az ő eljövételét.

2 TIM 4, 6-7

*

Keresztény az az ember, aki nem méricskél, hanem túlsorduló mértékkel cselekszik. Ő a szerető ember, aki nem azt nézi, hogy meddig mehet a halálos bűn határán alul és a bocsánatos bűn keretén belül. A keresztény ember latolgatás nélkül egyszerűen a jót keresi. A pusztán korrekt ember farizeusi ember. Csak az kezd keresztény lenni, aki több, mint korrekt.

Ez korántsem jelenti azt, hogy a keresztény ember semmit sem tesz rosszul, hogy makulátlan. Ellenkezőleg: elismeri hibáit, de nagylelkű Istennel és embertársaival szemben, mert tudja, hogy ő maga is Isten és embertársai nagylelkűségéből él.

RATZINGER

*

Isten szeret téged. Személy szerint állandóan és szenvedélyesen érdeklődik irántad. Örömét leli benned, kellesz neki, szíved megörvendeztet, közönyöd megdöb-

benti őt, elkeseredésed fáj neki. Szüntelen várakozással, büszkeséggel vagy szomorúsággal tekint rád.

J. BOMMER

*

Az embernek nem az elkövetett bűn a nagy vétke. – Az ember nagy vétke, hogy minden pillanatban megjavulhatna és nem teszi.

RABBI BUNAM

*

Uram, csak vendégek vagyunk a földön. Kis örömök és nagy megpróbáltatások között vándorolunk az örök haza felé. Az utak elhagyatottak és gyakran egyedül vagyunk. Az utak oly szürkék, oly sötétek, senki sem akar velünk jönni. Egy kísérőnk azonban mindig mellettünk van: a te szereteted. Minden út kivezet e világból. Add, Uram, hogy el ne tévesszem az atyai házhoz vezető utat.

G. THURMAIR

ÉVKÖZI 3.

CSÜTÖRTÖK

Senki sem állt mellém.

Aki nem igazán alázatos, csak alázatoskodó, az nem bírja ki, hogy egyedül maradjon: inkább behódol. De akiben igazi alázat él, az vállalja néha még azt is, hogy magára hagyják. Éppen alázatos önzetlensége segíti ahhoz, hogy az igaz ügy mellett akár egyedül is kitartson.

*

Aki egészséges lélekkel imádkozik Istenhez, meghallgatásra talál. Az alázatos ember imája eljut az egekig: meg nem nyugszik, míg oda nem ér; és nem tágit, míg a Magasságbeli rá nem tekint. Az Úr nem is késlekedik, hanem igazságot szolgáltat az igazaknak.

SIR 35, 16–19

*

Az ember értéke nem a jó napokban, hanem a szükség és nehézségek kohójában mutatkozik meg.

A. LÄPPLE

*

Imádkozzatok, hogy a szentek útját kövessétek. Ne gondoljátok, hogy ti emberek vagytok, a szentek ellenben nem. Ti ebből a világból vagytok, ők egy másikból. Testük nem különbözik a tietektől. Mindannyian Ádám-tól születünk, és törekedjünk mindannyian arra, hogy Krisztusban éljünk.

Sz. ÁGOSTON

*

Isten országa szerényen, csendesen, de legyőzhetetlenül növekszik mindenütt, ahol valaki sajátmagában egy-egy talpalatnyi területet visszahódít a sötétségtől, és utat nyit a kegyelem áradatának.

F. MANKOWSKI

*

Uram, te teremtőnk és Istenünk vagy. Hatalmas és erős vagy. Nem tehetetlen bálvány.

Annak idején megmutattad népednek arcodat, és leborultak előtted. Add, Uram, hogy én is láthassalak szívem mélyén, mint nagy, jelenlevő, eleven Istent, és szólíthassam nevedet. Ne engedd, hogy vak szemekkel és elfásult szívvel tekintsek rád, hanem érezzem kezed eleven lüktetését rajtam és körülöttem. Add nekem is Illés hitét, aki tüzet kért az égből. Ebben az égi tűzben égesd el minden kishitűségemet és gyengeségemet.

Sz. ÁGOSTON

ÉVKÖZI 30.

PÉNTEK

Végig harcoltam a jó harcot.

Míg az alázatos ember valamilyen ügyet szolgál, valamilyen feladatnak szenteli magát, addig az öntelt ember önmagát szolgál.

gálja mindenben. A kevély ember tapsot vár, s ebben tetszeleg, de az alázatos ember jutalma nagyjobb: a jól végzett munka öröme, mások boldogsága és a te dicsőséged.

*

Minden időben áldom az Urat, dicséretét szüntelenül zengi szájam. Boldogan dicsőítem az Urat, hallja meg és örvendjen minden szenvedő. Az Úr megmenti szolgálai lelkét, nem bűnhődnek, akik bíznak benne.

33 ZSOLT 2-3, 23

*

Az aszkézis minden magunk választotta formájánál jobb az az aszkézis, amelyet az élet napi követelményeiben maga az Isten kínál nekünk. Ismerjük fel ezeket, és mindjárt reggel a magunk részéről csatoljuk hozzá Krisztus áldozatához, az ő egyházáért vállalt szenvedésének kiegészítéseként.

D. THALHAMMER

*

Az a vigasztalásunk, hogy kevesekért sok menekülhet meg, hogy egy kicsi kovász az egész tésztát képes átjárni, hogy egyetlen szent egy egész évszázadot megmenthet a pusztulástól. Nem lenne keresztény, aki vonakodnék attól, hogy önzetlenül vállalkozzék a világ megmentésére, aki emiatt szerencsétlennek érezné magát, akit boldogtalanná tenne az a valóban isteni remény, hogy ezen az Úton – a másokért való helytállás kovásza által – Isten az egész világot és minden embert üdvözíthet.

J. BOMMER

*

Minél több emberi tetszésnyilvánításban van részem, annál inkább érzem magam annak a boldog számárnak, amelyen az Úr győzelmesen bevonult Jeruzsálembe.

D. H. CAMARA

*

Uram, Istenem! Te ajándékoztad nekem ezt a napot, és ezzel egy újabb darabját életemnek. Köszönöm, hogy

megalkottál, s hogy élhetek. Örülök a te szeretetednek, annak, hogy létem benned talál oltalmat, hogy mindazt megadod, amire életemhez szükségem van, s ami örömet okoz nekem.

Neked szentelem ezt a napot mindazzal, amit hoz. Segíts meg, hogy minden emberben, akivel találkozom, sőt minden szenvedésben is, melyet el kell viselnem, téged lássalak meg, s a te akaratodat teljesítsem.

P. HASCHEK

ÉVKÖZI 30.

SZOMBAT

Vallásosnak tartották magukat, és másokat megvetettek

A kisebbség mindig kísértésben van, hogy másokat megvető gőg páncéljába zárkózzék. A vallásos ember ma általában kisebbség tagjának érzi magát, ezért ő is ki van téve annak a kísértésnek. Nagy baj, ha vallásosságunktól sikerélményt várunk, s ennek elmaradása elkedvetlenít. Hiszen a mi sikerünk az, hogy a tieid vagyunk.

*

Jézus egy alkalommal példabeszédet mondott azoknak, akik elbizakodottan vallásosnak tartották magukat, és másokat megvetettek: „Két ember ment föl egyszer a templomba, hogy imádkozzék: egy farizeus és egy vámos.”

LK 18, 9–10

*

Izrael népe Isten egyetlen csodájával sem volt elégedett. Mindig újabb és nagyobb csodákat követelt, mindig újabb feltételeket szabott Istennek, melyek között hajlandó lesz hinni. De így sohasem lehet eljutni a hithez! Ez a magatartás Isten iránt alapvetően téves. Ez Istent akarja saját szolgájává tenni, ahelyett hogy meghajolna Isten előtt.

D. THALHAMMER

*

Ha valaki valóban sokat szenved és szíve tele van ke-
serűséggel, de olyan emberrel találkozik, akinek szíve
csupa gyengédség, megértés és segíteni akarás, akkor kezd
sejteni valamit az Istenről, még akkor is, ha eddig azt hit-
te, hogy a rossz is Istentől jön. A jó győzött és világossá-
got teremtett a sötétségben.

R. VOILLAUME

*

Végsőkig való engesztelés az elbukottakért;
megbocsátó szeretet, mely felkelti bennük a megtérés-
hez szükséges erőt;

a megtértek fölötti öröm: – vajon ez a mi lelkületünk?

G. BROLL

*

Szentlélek Úristen! Teremts bennünk tiszta szívet,
amely mindenben az Atya és a Fiú között szeretet meg-
valósítását keresi.

Add éreznünk az Istenhez vezető igazságok ízét, és
segíts minket, hogy mindig a jobbat keressük.

A jobbat és nem a könnyebbet.

a jobbat és nem a kellemesebbet.

A jobbat a mi számunkra, ahogyan vagyunk és ahol
vagyunk, a rendelkezésünkre álló eszközöknek meg-
felelően,

a jobbat a jelen pillanatban és nem a tőlünk távoli idő-
ben,

a jobbat, ami testünknek és lelkünknek egyaránt javára
válík.

TH. SUAVET

Megütközéssel nézték és szóvátették

Sokszor félreértünk téged, Uram, még mi, a te híveid is. Nehezen akarjuk megérteni, hogy te az embereket összegyűjteni jöttél, nem pedig szétszórni és pártokra szakítani. Miért építünk mesterséges barikádokat – ostobán – rád és különféle elvekre hivatkozva?

*

Jézus megszólította: „Zakues, jöjj le gyorsan mert ma a te házában kell megszállnom!” Erre ő sietve lejött és boldogan látta vendégül Jézust. Megütközéssel nézték mindnyájan és szóvátették: „Bűnös emberhez tér be vendégségbe.”

LK 19, 5–7

*

Sok csillag van az égen, és a számuk meghaladja minden képességet, hogy kimerítsem, – és még sincs köztük egyetlenegy sem, amelyre ne lenne szükségem, hogy Istent dicsérjem.

Sok ember él körülöttünk, s alig látunk csillogni közülük néhányat, míg a többiek egy sötét edény zúrzavarában és forgatagában hanyódnak, – még sincs egyetlenegy sem köztük, akivel ne lennék közösségben azon a szent ponton, ahol ő és én a Miatyánkot mondom.

CLAUDEL

*

A szeretet nem veszíti el bátorságát, hogy meg ne tegye a kibékítés szolgálatát mindenütt, ahol kölcsönös közömbösség, gyűlölet és ellenségeskedés szétrombolással fenyegeti a Krisztusban megalkotott egységet. Ez a szolgálat elsősorban annyit jelent: leépíteni az előítéleteket és megnyílni mindenki felé.

J. GARSTECKI

*

Uram, te azt mondottad: „Én vagyok a szőlőtő, és ti vagytok a szőlővesszők.” – Add, hogy ezt az eleven, élet-szerű kapcsolatot mindig szem előtt tartsam, és hogy a veled való kegyelmi közösségnek igazán szolgáló tagja lehessenek. Add, hogy hű maradhassak, és el ne száradjak. Láthassam a forrásokat és az összefüggéseket, amelyekből élek, add, hogy e források soha el ne apadjanak. S ha mégis a mindennapok salakja be akarná azokat temetni, adj erőt ahhoz, hogy az élet fojtogatásának ellenálljak, és titokzatos testednek élő tagja lehessenek.

E. BECK

ÉVKÖZI 31.

HÉTFŐ

Légy hű mindhalálíg

Vannak emberek, akik a hozzájuk való barátság bizony-ságaként azt követelik tőlem, hogy legyek ellensége ellenségeiknek. Te nem vagy ilyen, Jézusom; irántad éppen azzal kell bizonyí-tanom hűségemet, hogy testvért látok mindenkiben, még abban is, aki nem követ téged.

*

Alleluja, alleluja. Légy hű mindhalálíg, mondja Krisztus Urunk, – az élet koronáját adom neked.

*

A fennköltség nem mindenki tulajdonsága, csak a szel-lemi nagyság velejárója. Az a legfőbb ismertető jele, ha valaki elismerően beszél az ellenségéről, s még inkább, ha jóakarattal tesz neki szívességet. A legtündöklőbbé akkor válik, amikor alkalom nyílnék a bosszúra, s akkor nem-remélt jószágot tanúsít.

B. GRACIAN

*

Csak a megszokottságot messze meghaladó, izzó vallá-
sosság, és nem az unalmas elpolgáriasodott keresztény-
ség tudja gondolkodóba ejteni a mai embert.

W. NIGG

*

Uram, hallom hívó szavadat. Tudom, egyszer azok
után fogsz kérdezni, akiket rám bízál. Tudom, hogy nem
jöhetek eléd azok nélkül, akikért itt helyt kell állnom.
Meghívsz lakomádra, de egyúttal küldötté teszel mások
felé. Adj erőt ahhoz, hogy hallgassak szavadra.

J. PIEPER

ÉVKÖZI 31.

KEDD

Türelemmel nézed az emberek vétkeit

*„Kutyából nem lesz szalonna” – mondjuk mi, pedig micsoda
kegyetlen, embert embertől szakadékkal elválasztó gondolat ez!
Istenem, te bízol mindenkiben, ezért időt adsz a bűnbánatra. Ha
a közmondás „bölcsségét” akarnám magamévá tenni, akkor
a rosszindulat lenne a vezetőm.*

*

Türelemmel nézed az emberek vétkeit, és időt
adsz, hogy bűnbánatot tartsanak. Mert szereted mind-
azt, ami van, és mit sem utálsz abból, amit alkottál.
Hiszen ha gyűlöltél volna bármit is, meg sem te-
remtetted volna.

BÖLCS 11, 23–24

*

Isten szeretetének lényegéhez tartozik az, hogy átlép-
jen, megszüntessen és elfeledtessen minden válaszfalat,
melyet a gyűlölet és ellenségeskedés emelt. Ennek a sze-
retetnek éppen egyik jellemvonása az, hogy a korlátok
legyőzésével a korábban szétválasztottak valódi össze-
tartozását napfényre hozza.

Meg kell kérdeznünk magunkat, hogy a korlátok le-
döntésének útja a mi utunk is? A keresztények Jézus tö-
kéletes odaadását tudnák-e más módon vagy jobban bi-
zonyítani, mint hogy azt a történelem folyamán állhata-
tosan és kitartóan utánozzák? Jézus útja egyben a tanít-
ványok útja is. Ha Jézus félretolja az ellenségeskedés és
gyűlölet korlátait, akkor a tanítvány sem torpanhat meg
előttük.

J. GARSTECKI

*

Viselj el mindenkit, ahogy téged is elvisel az Úr.

ANTIOCHAI SZ. IGNÁC

*

Hiszem, Istenem, hogy vérzett a szíved, amikor mi,
hűtlenek bűnbe estünk. Utánunk küldted Fiadat, hogy
utolérhessen minket, hogy egyenlő legyen velünk, hogy
tisztára mosson bennünket, és mi el ne vesszünk.

Hiszem, Uram, hogy itt maradtál nálunk, kitért kezed-
del örködsz felettem. Senki sem választhat el tőled, csak
én magam szakadhatok el tőled. Tudom, csak arra vársz,
hogy válaszoljak hívásodra, és átadjam magam neked.

P. ROTH

ÉVKÖZI 31.

SZERDA

Örömed telik minden élőben

*Istenem, te nem utálod teremtményeidet. Akkor hogyan enged-
betem meg magamnak én, hogy ellenszenvből, gyűlöletből utála-
tosnak tartsak bármit is. Te nemcsak letiltani akarsz minket
az utálkozásról, hanem meg akarsz tanítani a te örömödre, mely
mindenütt észreveszi a szépet.*

*

Megkímélsz mindent, Uram, mivel a tiéd és örömd telik minden élőben. A te jószágod és erőd mindent betölt.

BÖLCSEK 11, 26

*

Jézus azt kívánja, hogy fogadjuk el örömhírét a valódi Valóság legbenső természetéről, s nyíljunk meg előtte: engedjük szívünkbe, és sugározzuk szerteszét az Örömet és a Szeretetet.

NYIRI T.

*

Isten gondolatai a Szentlélekben való béke és öröm gondolatai, mert szent Pál szerint Isten országa béke és öröm a Szentlélekben (Róm 14, 17).

Öröm nélkül nincs lelkiélet. Az ember nem tud huzamosan öröm nélkül élni, előrehaladni még kevésbé tud; a lelkiéletnek is ez a törvénye. Öröm nélkül nincs élet-szentség. Nem véletlenségből előzi meg tehát szent Pálnál az örömről való felhívás a tökéletességre való felhívást: „Örüljete, legyetek tökéletesek!” (1 Kor 13, 11).

P-A. REGGIO

*

A kövek, növények, állatok és csillagok egyaránt az örök, mindenható bölcs és szerető Istenről tesznek tanúságot. Csodálattal és ámulattal borulok térdre előtte, és imádom őt.

K. LINNÉ

*

Uram, a világot teleraktad képmásaiddal. Körülvesznek minket fényes nappal, sőt éjjel is világítanak nekünk az égbolton. Minden, amit alkottál, egy képed, egy hasonlatod, de a bűn szemünket zavarossá tette, nem látunk tisztán. A dolgok már nem átlátszóak számunkra, úgy állnak, mint egy fal, amely elzárja tekintetünk elől az örökkévalóság horizontját.

Uram, biztosan nem tudnánk most elviselni azt, hogy téged színről színre lássunk. Mégis gyakran mily nehéz téged teremtesed tükrében meglátni anélkül, hogy közben

ne esnénk bálványimadásba – imádva a természet szépségét.

Urunk, vedd el egy kissé a fátyolt szemünk elől, hogy átláthassunk a teremtményeken, hogy néha-néha ebben a nagy álarcosbálban egy leplezetlen, hamisítatlan arcra bukkanjunk, amelyből te nézel ránk, s amelyben téged ismerünk fel.

P. ROTH

ÉVKÖZI 31.

CSÜTÖRTÖK

Az egész világ olyan előtted, mint a porszem

Mi osztályozni szoktuk az embereket: vannak, akik számtanak előttünk, mások senkik. Istenem, te előtted mindenki porszem, mégis szeretsz mindnyájunkat. Nem a te lelkületed volna bennem, ha átnéznék bárki fölött.

*

Az egész világ olyan előtted, Uram, mint porszem a mérlegen, mint a földre hulló hajnali harmatcsepp. Mégis könyörölsz a világon, mert mindenható vagy.

BÖLCS 11, 22–23

*

„Mikor egybegyűltök, legyen mindegyiteknek dicsőítő éneke vagy tanítása vagy kinyilatkoztatása, vagy nyelvadománya vagy magyarázata. Szolgáljon minden épülésekre” – írta szent Pál (1 Kor 14, 26). A Szentlélek – lám – gazdag adományokkal gyűjtötte egybe az induló ősegyházban azokat, akik nyitottak voltak mások lelki adományainak befogadására, és készek voltak arra, hogy másoknak is adjanak sajátjukból. E közösségi hitnek, a Szentlélek teremő erejébe vetett hitnek kell bennünket is egybekötnie, különösen az Úr titkának eucharisztikus ünneplése alkalmával.

P. PARSCHEL

*

Mindnyájan a mennyországba vágyunk, de rajtunk áll, hogy már most, és itt a földön megosszuk a mennyországot Istennel, és minden pillanatban részesei legyünk az ő boldogságának. Ez azt jelenti:

szeretni, mint ő szeret,
segíteni, mint ő segít,
adni, mint ő ad,
szolgálni, mint ő szolgál,
menteni, mint ő ment,
napi 24 órát vele tölteni, és vele találkozni még a legnyomorúságosabb köntös alatt is.

CALCUTTAI TERÉZ ANYA

*

Istenem, hogyan is nevezhetném magamat kereszténynek, ha nem hinnék a világ megváltásában? Olyan Istent szeretek, aki szereti a világot, aki mindent megtehet és meg is tett, hogy egészen megmentse a világot, s aki mindennap a fiát – vagyis engem, – és egyetlen szeretett lányát, – vagyis az egyházat – újból elküld a világba, hogy annak megmentésében segítsünk. Ez az én küldetésem, és ez azért feladatom, mert az Isten emberré lett.

L. EVELY

ÉVKÖZI 31.

PÉNTEK

Minden esendőt támogat, minden elnyomottat talpra állít

Ó Urunk, sok változata van a mi szívtelenségünknek! Nemcsak hogy nem támogatjuk a bajbajutottakat, hanem sokszor szinte babonás félelemmel kerüljük őket, mintha „megfertőződnenk” a bajukkal. Te, Uram, a szerencsétlenekhez jöttél, s ha mi kerüljük őket, talán sohasem találkozunk veled.

*

Hűséges az Úr minden szavában, és művei szentnek hirdetik. Az Úr minden esendőt támogat, minden elnyomottat talpra állít.

144. ZSOLT 13-14

*

A hit = eszme, mely közvetítőitől kíméletlen harcot követel. De ezt a harcot nem szabad másként megvívniuk, mint a béke, a jóság, az igazságosság és önzetlenség sebeket gyógyító fegyvereivel.

A. VÉNART

*

Krisztussal el kell temettetnem, fel kell támadnom övele, örökölnöm kell vele a mennyet, Isten fiává kell válnom.

Ime ez az, ami számunkra nagy titok! Ime ez számunkra a megtestesült Isten, aki szegény lett érettünk. Azért jött, hogy fölemelje a testet, hogy megmentse az ő kép-mását, hogy helyreállítsa az embert.

Azért jött, hogy tökéletesen eggyé tegyen minket Krisztusban, abban a Krisztusban, aki tökéletesen és teljesen eljött mibennünk, hogy belénk öntsön mindent, ami ő. Nincsen többé sem zsidó, sem pogány, nem létezik többé sem rabszolga, sem szabad ember, nincs többé férfi és nő, ami mind a testnek jellegzetessége: nincs más többé, csak az isteni kép, amit mindnyájan magunkban hordunk, amely szerint meg lettünk teremtvé, amit alakítanunk kell, s magunkba vésnünk, mégpedig oly erősen, hogy elegendőképpen ismertessen meg bennünket!

Mennyi ünnep rejlik számomra Krisztus mindegyik titkában!

NAZIANZI SZ. GERGELY

*

Szentlélek, életadó Istenünk! Te, aki a kezdetnél a mélységek fölött lebegtél, öntsд szívünkbe nyugalmat és türelmedet. Segíts abban, hogy hallgatni tudjunk, mielőtt beszelnénk, és hogy mielőtt megszólalunk, szavainkat lemérjük, hogy azokkal senkit meg ne sértsünk, hanem gyógyítsunk. Szavaink kössék egybe azt, ami szétesett, és vigyenek fényt oda, ahol sötétség uralkodik.

J. SUTER

Hogy meghívására méltasson Istenünk.

Igen, igen! Arra vágyom és azért imádkozom én is, Uram, hogy mennyei asztalodnál ott legyen minden ember. Bárkire tekintek, bárkivel hoz össze az élet, azt akarom gondolni: szeretnék szomszédja lenni a beteljesedés örök lakomáján.

*

Testvéreim, szüntelenül imádkozom értetek, hogy meghívására méltasson a mi Istenünk, és befejezze azt a jót, ami a hit ereje által már elkezdődött bennetek. Akkor ugyanis majd megdicsőül bennetek Urunk, Jézus Krisztus, ti pedig őbenne: Istenünknek és az Úr Jézus Krisztusnak kegyelméből.

2 TESZ 1, 11–12

*

Egy embertársunknak vért adni, vért, amely saját szívünkön is átfolyt: ma a felebaráti szeretet egyik formája. Legalábbis így lehet és kell is felfognunk. Melyik igazi keresztény nem gondol eközben Urunkra, Jézus Krisztusra, aki nemcsak egy részét ontotta vérének, hanem egész teljességét, hogy mindenkit megmentsen.

Kérdezzük meg hát magunkat: kiért élek? Ki vár ma arra, hogy „véremből”, vagyis szívem szeretet-energiájából részesedjék? Nemcsak a közelemben állók, szülők, testvérek, feleség és gyermekek, hanem a munkatársak is, és mindaz, akivel ma összetalálkozom, akivel tekintetem találkozik, akivel szót váltok, akinek ma szeretetszolgálatot nyújthatok.

B. REETZ

*

A keresztény számára senki sem idegen. Mindig az a felebarátunk, akivel éppen együtt vagyunk, és aki leginkább ránk szorul. Mindegy, hogy rokonunk vagy nem,

hogy szimpatikus-e vagy nem, hogy erkölcsileg megérdemli-e segítségünket vagy nem. Krisztus szeretete nem ismer határokat.

EDITH STEIN

*

Uram, azt ígérted nekünk: Kérjetelek és megadatik nektek. A világba helyeztél minket, hogy azt a mi képünkre, de a te hasonlatosságodra átalakítsuk. Szeretjük a világot, hiszen hordozzuk, de szenvedünk is miatta, mert olyan ellentétekkel teli. Az ellentéteket semmi sem tudja feloldani, csak mi magunk azzal az erővel, amit a kezünkbe adtál.

Az ima mely cselekedeteinket megáldja, szakadékokat képes áthidalni: lélek és test, égi és világi, elveszett és megmentett valók között ível, a hétköznapiak és vasárnapok, a világ és az Egyház között.

Add, Uram, hogy ilyen lélekkel kívánjak Egyházad tagja lenni, hogy én is részt kapjak a világ megmentésében.

BURGHARDT

Akik méltók lesznek a feltámadásra

Uram, nagyon fájó dolog látni testünk kopását, szépségünk, egészségünk eltűnését. Ezért fokozottabban szükséges a te tanításodra figyelni, és a test külseje alatt – magamban is, másban is a – belső ember, a személy szépülését, érlelődését segíteni. Nem felejtethetem, hogy te megígérted: egykor bensőnkhez méltó külsőt kapunk tőled.

*

Jézus így szólt: „E világ fiai nősülnek és férjhez mennek. Akik azonban méltók lesznek arra, hogy eljussanak az örök életre, és a halálból való feltámadásra, ott már nem nősülnek és nem mennek férjhez. Meg sem halhatnak többé, mert hasonlóak az angyalokhoz, hiszen a feltámadás által Isten fiai.”

LK 20, 34–36

*

Isten a megtestesülésben legbensőbb titkát nyilatkoztatta ki. Isten ember lett, – az embert templomává tette. Isten Fia megtestesült, hogy az embernek otthona legyen Istenben.

H. v. BINGEN

*

Meghalni annyi, mint újjászületni! Meghalni annyi, mint új életre föltámadni, a teljes ismeretben, a kiválasztottak boldogságával.

ROGER MARTIN DU GARD

*

Énekeljünk dicsőítő éneket a halálról, mert benne rejlik a krisztusi élet kibontakozása. Bizonyos, hogy egykor mindnyájunkat elragad
a halálból az életbe,
az enyészetből a győzedelmes erőbe,
a jelentéktelenségből a dicsőségbe,
az idő korlátai közül az örök távlatokba.

Igen, ez következik be, ha mindig Krisztusban élünk. Őáltala és őbenne dicsőség az Atyának és a Szentléleknek mindörökkön örökké.

ALEXANDRIAI SZ. CIRILL

*

Uram, töltse be szívünket Szentlelked feltámadásod titkával és kegyelmével, hogy megértsük a keresztény élet új horizontját – aki húsvétot hordoz magában, az a világ felé a tett, a vigasztalás és az isteni szó tanúságtételével tartozik.

Kereszténynek lenni annyit jelent, mint lelkileg feltámadottnak lenni, a bűn és az elmúlás felett aratott győzelemmel járni a világban. Legyek, Uram, húsvét után, hűséges tanítványod.

TH. SORG

ÉVKÖZI 32.

HÉTFŐ

Lemondok róluk, ugyanis visszanyerem az Úrtól.

Az emberek a végsőkig igyekeznek megőrizni testük fiatalságát, vagy legalább annak látszatát. Orvosi és kozmetikai eszközök sokaságát használják. Uram, én is ember vagyok, mégsem félttem olyan rettegve testem állapotát. A szeretetben szívesen lemondok róla, hisz téled úgyis visszakapom.

*

A pogány Antiochus Epifánész uralkodása alatt történt. Elfogtak hét testvért anyjukkal együtt. – Mihelyt a harmadikat felszólították, tüstént odanyújtotta nyelvét, bátran odatartotta a kezét, és bizalommal így szólt: „Az égből kaptam ezeket. De az Isten törvényeiért lemondok róluk- mert bízom abban, hogy úgyis visszanyerem az Úrtól.”

2 MAKK 7, 10–11

*

Olyan korban élünk, amelyben az ember intenzíven és szinte ijesztően sokat foglalkozik önmagával, nemcsak szellemi világával, amely az ismeret és haladás végtelen távlataira nyitott, hanem testi mivoltával is. A földnek, a testiségnek, a halálnak az emberével, azzal az emberrel, amely testi mivoltával, örökölt adottságaival, gazdasági függőségeivel, stb. bizonyos értelemben reménytelenül rabbá vált.

Hát nem szenvednek mindnyájan a test súlya alatt? Nem kínozzák, gyalázzák és gyötrik kimondhatatlan módokon a testet, s ugyanakkor másrésztől nem élnek-e, vissza vele szégyenletes gátlástalansággal? A gyűlölt és bálványozott, szegény szenvedő testnek világába harsog bele az Egyház tanítása.

A test meg lesz mentve. A test már meg van mentve. A kezdet már megtörtént.

K. RAHNER

*

Uram, nem kérek tőled sem egészséget, sem betegséget; nem könyörgök életemért, nem imádkozom a halálért. Azonban mindig ugyanazt kérem: te dönts nálam egészség és betegség, élet és halál fölött, – a te dicsőségedre, saját lelki javamra, Egyházad és szentjeid felmagasztalására. Te tudod egyedül, mi válik javamra; te életem határtalan ura vagy, tedd azt, ami neked tetszik. Végy el tőlem, adj is nekem; mindennél fontosabb azonban, hogy akaratomat a te szent akaratodnak vessem alá.

PASCAL

ÉVKÖZI 32.

KEDD

Készek vagyunk inkább meghalni.

Örökké élni csak úgy érdemes, ha erőnk teljében vagyunk. Ezért több a szeretet, mint a puszta biológiai élet. Csak addig érzi magát erősnek és fiatalnak az ember, amíg szeret, amíg van valakije, akiért áldozatra is kész. Örök ifjúsága csak annak lehet, Istenem, aki az életénél is jobban ragaszkodik hozzád.

*

Ostorral és szíjkorbáccsal verette őket a király, hogy az Isten törvényében tiltott sertéshúsból egyenek. Ekkor közülük az első így szólt: „Mit akarsz tőlünk, és mit kívánsz megtudni tőlünk? Mi készek vagyunk inkább meghalni, mint áthágni az atyáinknak adott isteni törvényeket.”

2 MAK 7, 2

*

Ember, hagyatkozz csak rá Istenre, és önmagadra fogsz találni! Eddig mások foglaltak le, s ezek a mások megkínóztak csak, ijedséggel töltöttek el, s egyik nyomorból a másikba hajszoltak. Itt viszont eléred azt a szabadságot, amely dalolni készíttet; nincs halál, mely elpusztíthatna!

Itt van az az élet, amely határtalan távlatokba tágul. Adoro (imádlak) és Suscipe (fogadj el): ti ős-igéi az életnek, ti nyílegyenes és égbetörő utak Isten felé, a teljességbe vezető kapuk, ti útjai az embernek önmagához!

A. DELP

*

Halál, jöjj hát! Az örök szabadságba vezető út nagy ünnepe, halál, fessítsd szét múlandó testünk láncait és falait. Törj világosságot elvakult lelkünkben, hogy láthassuk azt, amit itt lent nem láthattunk. Szabadság, téged kerestünk oly régóta önfegyelmezéseinkben, tetteinkben és cselekvéseinkben. Csak haldoklásra kész életünkben ismerjük meg Isten arcában, hogy mi a halál.

D. BONHOEFFER

*

Uram, bátorságra van szükségem az emberekkel, fenyegetéseikkel, kísértéseikkel, üldözéseikkel és hízelgéseikkel szemben. Bátorság kell a gonosszal szemben és bátorság a jókkal szemben. Bátorság kell a rossz bánásmóddal és a kényeztetéssel szemben; bátorság kell ahhoz, hogy szándékom mellett kitartsak, mindig és mindenütt helyt álljak; bátorság ahhoz, hogy hű katonaként a gúnyolódást, ellenkezést, ütést, sebeket és a halált elvisel-

jem; bátorság ahhoz, hogy a jó szavak, a kegyek és dicséretetek ajándékainak ellenálljak.

Uram, Jézus Krisztus! Erősíts engem, és főleg adj bátorságot!

CH. DE FOUCAULD

ÉVKÖZI 32.

SZERDA

Isten törvényeiért

Imponáló hősiesség elvekért, törvényekért, rettegés nélkül feláldozni az életet. Méltó az ilyen ember, hogy százszorosán kapja vissza azt, amit odaadott. Én mégsem ezt a bátorságot kérem tőled, Istenem. Nem akarok hősként imponálóan a tied lenni: elég nekem, ha remegve, aggódva de mégis a tied vagyok a kísértés óráján is.

*

Hallgasd meg, Uram, igaz ügyemet, halld meg könyörgésem síró szavát! Szilárdan járok Isten útjain add, hogy lépésem meg ne inogjon! Kiáltok, hiszen meghallgatsz, Istenem, hajolj hozzám, hallgasd meg kérő szavam!

16. ZSOLT 5-6

*

Nem tudjuk, és ne is töprengjünk azon előre, hogy földi életünk merre visz. Csak egyetlen dolgot tudunk, azt, hogy az Istent szeretőknek minden javukra válik.

EDITH STEIN

*

Az ember kérdezhet, amikor Isten akaratának követelményeivel szembe kerül. Mert Isten nem angyal útján közli velünk akaratát, és általánosságban kész receptet sem ad akaratának megvalósítására: helyt ad hitünknek. Érdeklődnünk szabad, sőt kell is a megvalósítás módja iránt.

De fakadjon érdeklődésünk – Szűz Máriához hasonlóan – olyan szívből, amely már eleve kész elfogadni Isten akaratát.

J. MESKE

*

Ki szakíthat el minket Krisztus szeretetétől? Nyomor vagy szükség? Üldöztetés vagy éhínség? Ruhátlanság, életveszély vagy kard? Amint meg van írva: minket minden időben teérted írtanak, s vágójuhok módjára tartanak. – De mindezeket diadalmaskodunk őáltala, aki szeret minket.

RÓM 8, 35–38

*

Ó örök Ige, Istenem egyszülött Fia, taníts meg engem igazi nagylelkűségre. Taníts meg arra, hogy úgy szolgáljak, amint te azt megérdemled. Úgy adjak, hogy ne számoljak. Úgy harcoljak, hogy ne törődjek a sebekkel. Úgy dolgozzam, hogy ne a pihenés után vágyódjam. Úgy áldozzam fel magam, hogy ne legyen más jutalmam, mint annak tudata, hogy akaratodat teljesítem.

G. BAKER

ÉVKÖZI 32.

CSÜTÖRTÖK

Ott már nem nősülnek

Uram, azt akarod megértetni velünk, hogy a feltámadt, örök élet boldogsága más lesz, mint a földi életé, de mégis folytatása lesz az itteninek. Égi országodban nem fog hiányozni a földi élet szépsége, hanem minden beteljesedik. Akik üdvözülnek, azok bensőségesebben és diadalmasabban szeretik majd egymást, mint amit itt a legforróbb szeretet adhat.

*

Szárnyad árnyékában oltalmaz! Jobb létre ébred, ha meglátlak téged. Öröm tölti el szívemet, ha megmutatod tündöklő arcod fényét.

16 ZSOLT 8, 15

*

Öröm vég nélkül, boldogság árnyék nélkül, szeretet határ nélkül, erőteljes tevékenység, amely egyszersmind nyugalom és megpihenés – ez az örök boldogság.

EDITH STEIN

*

Égi város, boldog város,
Ki magas kőszálon állasz,
A biztos kikötő mellett!
Messzeségből üdvözöllek!
Üdvözöllek és sóhajtlak,
És kereslek és óhajtlak!

HILDEBERT DE LAVARDIN: ALFA ÉS ÓMEGA

*

Uram, nagy titok számomra, amit Apostolod mond: Ennek a romlandó testnek fel kell öltenie a romolhatatlanságot, és ennek a halandó testnek a halhatatlanságot. S ha ez a mulandó világ halhatatlanságba öltözött, akkor beteljesedik a Szentírás jövendölése: „A győzelem elnyelte a halált. Halál, hol a te győzelmed? Halál, hol a te fulánkod?”

Uram, legyen hála neked, hogy megadod nekünk ezt a győzelmet Jézus Krisztus által. Tégy hát minket szilárdná és rendíthetetlené. Tedd, hogy mindig fokozzuk erőfeszítéseinket tefeléd, abban a tudatban, hogy az érted vállalt fáradság nem marad eredménytelen.

P. HILSDALE

ÉVKÖZI 32.

PÉNTEK

Neked nem lesz feltámadásod az örök életre

Uram, a rettegés néha elfog hozzátartozóimért is: vajon lesz-e nekik feltámadásuk az örök életre? Bárcsak megérteném, hogy te nem bénító félelmet akarsz belénk ültetni, hanem üdvös félelmet.

Nem rettegennem kell hát hozzátartozóimért, hanem imámmal és áldozatommal kell segítenem üdvözülésüket.

*

Testvéreim! Legyetek állhatatosak, és ragaszkodjatok a hagyományokhoz, amelyeket tőlünk élőszóban vagy levélben kaptatok. Urunk, Jézus Krisztus pedig, és Isten, a mi Atyánk, aki szeretett minket és kegyelmével örök vigasztalást és jó reménységet ajándékozott nekünk, vigasztalja meg szívetekeket, és adjon nektek erőt, hogy mindig a jót mondjátok és tegyétek!

2 TESZ 2, 15-17

*

Senki sem rontott el semmit véglegesen, aki Istenben hisz és átengedi magát rendelkezéseinek. Életünknek nincs olyan helyzete (bármilyen engedetlenségünk következménye legyen is!), amely előtt Isten tanácstalanul állna. Végül is minden az ő megengedésével történt, miután hatalma van arra, hogy azt életünk kiindulópontjává és az atyai házban kijelölt lakóhelyünkhöz vezető lépcsőfokká tegye.

Isten üdvözítő terveit kell szolgálnia mindennek, még bűneinknek is.

G. REIDICK

*

A világiak Krisztussal, a Fővel való egyesülésükből kapják az apostolkodás jogát és kötelességét. A keresztség ugyanis beoltotta őket Krisztus titokzatos Testébe, a bérmlás megerősítette őket a Szentlélek erejével, és így maga az Úr rendeli őket apostolkodásra. Királyi papsággá és szent nemzetséggé szentelődnek fel, hogy minden munkájuk által lelki áldozatot mutassanak be, és tanubizonyyságot tegyenek Krisztusról az egész földön.

Hitben, reményben és szeretetben apostolkodnak.

II. Vatikánum: Világiak

*

Uram, szólj a reményről! Hogyan szállhatnak fel a remény gondolatai erről a szegény Földről? Nem az égből kell alászállniuk. Te nemcsak kívánod tőlünk a bennünket magunk fölé emelő és minden álmunkat felülmúló reményt, hanem egyenesen kötelességünké teszed.

Bármilyen nagy bűnös vagyok, szabad az égbe jutnom. Te megtiltod a kétségbeesést. Bármilyen hálátlan, langyos, gyáva vagyok is, bármennyire elfecsérelem is kegyelmedet, mégis kötelességemmé teszed a reményt, hogy szeretetben és szentségben a te örök közeledben fogok élni.

CH. DE FOUCAULD

ÉVKÖZI 32.

SZOMBAT

Mit kívánsz tudni tőlünk?

Nem neheztelek azokra, akik vallásosságom miatt ugratnak vagy gúnyolnak. Nem mindig rosszindulat az ilyesmi, inkább kíváncsiság. Szeretném tudni, van-e valami valóság a hitem mélyén? Bár rájönnék, hogy valóban a tied vagyok, Úram!

*

Imádkozzatok értünk, hogy az Úr igéje terjedjen és dicsőségre jusson, mint nálatok is, hogy megszabaduljunk a rosszindulatú és gonosz emberektől. A hit ugyanis nem mindenkié. Hűséges az Úr. Ő megerősít titeket, és megőriz a gonosztól.

2 TESZ 3, 1=3

*

Gyöngesség nélkül fuss végig Krisztusnak minden életkorán és erényén, mint Krisztus tanítványa. Taníts a templomban, üzd ki az árusokat onnan, engedd, hogy megkövezzenek, ha ez szükséges; ki fogsz menekülni a kövek közül, és mint Isten, majd áthaladsz köztük; az ígét nem lehet megkövezni! Hallgatásodnak nagy hatása lesz mások hosszas értekezéseinél.

NAZIANZI SZ. GERGELY

*

Krisztus kérhette volna az Atyát, és ő rögtön „több, mint tizenkétezer légió angyalt” küldött volna ahhoz, hogy a megváltás tényét a világgal közöljék. Ehelyett Krisztus ezt a feladatot és privilégiumot ránk ruházta. A jó Hír közlésére szándékosan nem a maga, hanem a mi hangunkat vette igénybe.

VI. PÁL PÁPA

*

Minden keresztényre ki van tehát vetve az abban való együttműködésnek dicső terhe, hogy az egész földkerekségen minden ember megismerje és elfogadja az üdvösség isteni üzenetét.

II. Vatikánum: Világiak

*

Itt vagyok Uram! Nyújtom feléd a kezem. Üresek, és mégis tele vagyok szeretettel irántad. De hogy legyek veled egy, és hogy kövessem hangodat? Félelmem ismét ezer hegyet állít mennyországod és éjszakáim közé. Végtelenség választ el attól a szeretettől, amellyel magadhoz akarsz engem láncolni.

De te csodálatos Isten vagy, és nem engedheted meg, hogy egyedül legyek, és ne jöjj el hozzám, akár ezer akadályon keresztül is.

Uram, útra kelek. Meg akarok nyílni, mint a föld tavasszal, kész vagyok hangod követésére.

M. BOLLIGER

Fölkél az igazság napja

Uram, nem te taszítod pokolba a gonoszokat. Az ítélet napján csupán az igazság lesz napnál világosabb mindenki előtt. Az hull kárhozatba, akinek szívébe – mert képtelenné tette rá magát – te sem tudsz boldogságot önteni.

*

Íme eljön majd az a nap, lángolva mint a tűzoszlop. Akkor majd minden kevély és gonosztévő úgy jár, mint a tarló, amikor felperzselik. Az eljövendő nap tűznek adja őket, mondja a seregek Ura.

MAL 3 19,

*

Egy dolog fölött nincs ereje, hatalma sem angyalnak, sem ördögnek, sem másnak, egyedül csak Istennek. De még ő sem gyakorolja hatalmát, és nem alkalmaz kényszert. Ez az egy: az ember szabad akarata. Egyedül az ember élhet evvel. – Az övé. Isten jót és rosszat helyezett eléd. Tégy, amit akarsz! A választás rajtad áll!

REGENSBURGI BERTHOLD

*

Minden emberi életben elkövetkezik egy nap, egy óra, egy rövid pillanat, amikor Isten egyszerre kegyesen megjelenik egész nyilvánvalóságában, és váratlanul kezét nyújtja felénk. Ez némelykor hitetlenségben töltött élet után történik meg; némelykor egy hosszú élet végén, amelyet kereszténynek hittünk.

ROGER MARTIN DU GARD

*

Uram, elég hívő vagyok hozzá, hogy befogadjalak?
Te már itt vagy!
Körülveszel engem szobám melegében.

Te mosolyogsz rám abban az emberben, akit szeretek.
Találkozol velem dolgaim hajszájában.
Te szölongatsz magányos gondolataimban elalvás előtt.
Utánam kiáltasz az emberi ínségben, amelyre nem
akarok gondolni.

Itt vagy az ünnepi órák lendületében.

Sürgess, hogy ajtót nyissak! Te állsz az ajtó előtt. Te
jössz hozzám.

PEREIRA

ÉVKÖZI 33.

HÉTFŐ

Lángolva, mint a tűzoszlop

*A végső órán lángolva lobbansz elénk, hogy a magad boldog
életébe hívj, végtelen Szeretet. Örökké kínzó, tudatos hullame-
revség vár arra, aki akkor sem tud kilépni önmagából, hogy kar-
jaidba vesse magát, Istenem. Azok sorsa lesz az, akik csak
énjüket imádták és szívüket véglegesen befalazták az önzés
börtönébe.*

*

Az eljövendő nap tűznek adja a gonoszokat,
mondja a seregek Ura. Nem hagy belőlük se gyöke-
ret, se hajtást. Számotokra azonban, akik tiszteltek
engem, fölkel az igazság napja, és üdvösséget hoz
szárnyain.

MAL 3, 19-20

*

Ahogy a semmi kisimítja
az agónia árkait,
miként a vidék hófúvás után
lecsillapul, hazatalál,
valahogy úgy alakul, rendeződik
fokról-fokra ember és Isten,
pusztulás és születés párbeszéde.

Pilinszky J.: Fokról-fokra

*

A haláltól csak az félhet, aki nem ismeri Krisztust.
A haláltól csak az félhet, aki nem akar eljutni Krisztushoz.
És Krisztushoz eljutni csak az nem akarhat, aki nem hisz abban, hogy Krisztussal együtt uralkodni fogunk.

Sz. CIPRIÁN

*

Megismertük a szeretetet, melyet Isten oltott belénk,
és hittünk benne. Az Isten szeretet, és aki kitart a szeretetben,
az az Istenben marad, és az Isten is benne marad.

1 JN 4, 16

*

Urunk, Istenünk! Igéd sokszor úgy hat ránk, mintha az égből villám esne szívünkbe. Ha menekülni akarunk, utolér bennünket, és te nemcsak az Írás szavával, hanem ezer másféleképpen szólsz hozzánk. Add, hogy szavadat mindig megértsem és engedjem, hogy szívem mélyére találjon. Add, hogy igédet ne csak meghallgassam, hanem azokat meg is tegyem, hogy ahhoz az evangéliumi emberhez legyek hasonló, aki házát nem homokra, hanem sziklára építette.

E. THRASOLT

ÉVKÖZI 33.

KEDD

Minden kevély úgy jár

Az öntelt és gögös ember képtelen kilépni önmagából, mert nem ismer magánál nagyobbat. Még ha szeret is, akkor is magának szeret, s így megmarad magányában. Hogy a tiéd lehessék, Jézusom, mindenkié akarok lenni.

*

Zúgjon a tenger, és ami betölti, kiáltsanak a földkerekség lakói mindnyájan. Harsogjanak a folyamok habjai, visszhangozzák a nagy hegyek ormai. Meg-

látjuk az Urat, mert eljön ítélni, ő a világ igaz és kegyes bírása.

97. ZSOLT 7-9

*

Alapjában véve egyetlen feladatunk a világon, hogy felebarátunkon segítsünk, sorsát vállaljuk, terhét, baját vele együtt viseljük, és ezzel nehézségeit legyőzzük. Ilyen magatartás mellett az életünk tele lesz nehézséggel, de boldogok leszünk.

BOROS L.

*

Úgy kellene élnünk, mintha valaki mindig rajtunk tartaná a szemét. Úgy kellene gondolkodnunk, mintha valaki a szívünkbe látna. És van Valaki, aki erre képes. Mit használ, ha hibáinkat az emberek előtt el tudjuk titkolni? Isten előtt nem maradhatnak titokban.

SENECA

*

Ne tartozzatok senkinek semmivel, csak kölcsönös szeretettel, mert aki embertársát szereti, a többi törvényt is megtartja. A szeretet nem tesz rosszat az embertársnak. A törvény tökéletes teljesítése tehát a szeretet. Róm 13, 8.10

*

Uram, nézz embertársaim fájdalmára és imáira, népem szenvedéseire, és áldozatára, és szenteidnek életére.

Segíts a szentmiseáldozat által, és erősíts meg a mai nap munkájára és a jövő feladataira.

J. PEREIRA

ÉVKÖZI 33.

SZERDA

Senki kenyerét ingyen nem ettük.

Miért is morgolódom azért, hogy nem vagyok kellőképpen megfizetve, hogy mások helyett dolgozzam? Az önzetlenség csak

javamra válik az ítélet napján. Ezerszer jobban kellene attól félnem, hogy akár csak egy forint is érdemtelenül vagy csalárdul kerül a zsebembe. Ilyen terhekkal hogyan nézhetnék a szemedbe, Uram?

*

Testvéreim! Magatok is tudjátok, hogyan követhetitek példámat. Nem éltünk köztetek tétlenül. Senki kenyerét ingyen nem ettük, hanem keserves fáradsággal, éjjel-nappal dolgoztunk érte, hogy senkinek ne legyünk terhére.

2 TESZ 3,

*

Isten minden jót meglát benned. Milyen ritkán akadsz igazán megértő emberrel! Milyen gyakran érzed, hogy igazságtalanul ítélnék meg! Isten ítélete nem elfogult. Ő egyedül ismeri titkos küzdelmeidet és győzelmeidet. A legkisebb jó sem kerüli el figyelmét. Látja a szegény özvegy fillérjét is, de balkezednél jobban tudja, mit tesz a jobb kezed. Ismeri érdemeidet anélkül, hogy farizeusi módon felsorolnád neki.

És semmit sem hagy viszonzatlanul. Egyetlen korty vizet sem, amelyet a szomszédoknak nyújtottál, egyetlen baráti tekintetet, egyetlen jó szót sem, sőt eszközök híján megvalósíthatatlan nagylelkű terveidet sem.

E. SCHMIDT

*

A szentek életszentségre szólítanak fel. A kereszténység minden, csak nem kényelmes vallás. Mindenegyes keresztény feladata, hogy a tömegből kiemelkedve Jézust kövesse.

B. JATZWAUK

*

Uram, oly könnyen feledkezünk meg arról, hogy szent kötelességgel tartozunk saját időnknek és kortársainknak. Késő, hogy Tamerlannak a szelídségről, vagy hogy Nagy Sándornak a mértékletességről prédikáljunk, és korai azokat megkeresztelnünk, akiknek még nem adtál életet. A jelen pillanat a döntő.

P. CHARLES

Idejüket haszontalanságokra fecsérlik

Ha téged szeretlek, mindent szeretnem kell, ami a tied, Istenem. Az anyagvilág, a család, a társadalom: – mind a tied, és mindegyik dolgos kezek után kiált szüntelenül. Nem élhetek kényelmes életet, mert az ítélet napja leleplezne.

*

Arról értesültünk, hogy némelyek közületek tétlen életet élnek, semmit sem dolgoznak, és idejüket haszontalanságra fecsérlik. Az ilyeneknek meghagyjuk, és kérve-kérjük őket az Úr Jézus Krisztusban, hogy szorgalmasan dolgozzanak meg kenyerükért.

2 TESZ 3, 11–12

*

A világ ma a keresztényektől olyan fokozott együttérzést és önzetlen segítőkészséget vár el mások bajával szemben, hogy ezzel kézzelfogható tanubizonyyságot tesz az Evangélium igazságáról.

P. LEBRET

*

A mai nap is azt kell tennem, amit már hónapok és évek óta teszek. Minden megszokott, mindennapos, talán már unalmas is, és semmi rendkívüli nincs benne.

És mégis érhet engem ma is valami rendkívüli: az, ha a megszokottat rendkívülien jól teszem meg; nem mint egy gép, hanem embermódra; nem gondolkodás nélküli rutinnal, hanem szabad tudatossággal, mint olyan, aki Isten színe előtt egy közösségen belüli feladatát teljesíti. Isten előtt, akinek egyszer mai napunkról is számot kell adnunk, nem az számít, hogy mit teszünk, hanem hogyan tesszük.

B. REETZ

*

Igazi személyiségünk elkorcsosul, ha egoizmusunk korlátait nem törjük át, és nem merjük magunkat Isten távlataiba vetni.

E. NIKRIN

*

Istenem! Milyen kicsi vagyok! Ha ebben a percben a holnap ébredésére gondolok, talán ismét szomorúan meg kell állapítanom, hogy semmit sem fogok változni. Ugyanazokkal az emberekkel találkozom, ugyanazok lesznek a kötelességeim, ugyanazokkal a kellemetlenségekkel kell szembenéznem, mint eddig.

Add, Uram, hogy ma és holnap is több türelemmel, kedvességgel, szeretettel, szent nagylelkűséggel, nézzek a történések szemébe. Külső körülményeimet nem tudom megváltoztatni, de erőddel bensőmet átalakíthatom. Ha a világot nem is tudjuk átalakítani, saját magunkat mégis megváltoztathatjuk. Adj igazi áttérést lelkemben!

E. THRASOLT

ÉVKÖZI 33.

PÉNTEK

Arról beszéltek, hogy milyen szép

Lakás, nyaraló, autó szépségében gyönyörködöm, – boldogan, ha az enyém, és irigykedve, ha másé. De tudnom kell, hogy mindez egyszer elpusztul, s ezért életemet nem tehetem rájuk. Észreveszem, a szépet és közben várom az eljövendő szebbet.

*

Jézus a jeruzsálemi templomban tanított. Akkor egyesek arról beszéltek, hogy milyen szép kövekkel és fogadalmi ajándékokkal van díszítve a templom. Jézus így szólt hozzájuk: „Jönnek napok, amikor mindabból, amit itt láttok, kő kövön nem marad. Mindent lerombolnak.”

LK 21, 5–6

*

Hogyan is lehet az emberek vaksága oly hatalmas, hogy olyan tiszteletet hajszolnak, amelyik eltűnik, olyan gazdagságra áhítoznak, amely a lelket kifosztja, olyan örömöknek adják át magukat, amelyek keserűséggé változnak, olyan világba szerelmesek, amely nem ad nekik nyugalmat, amelyben nincs szerencse balszerencse nélkül, szórakozás bosszúság nélkül, bővelkedés szűkölködés nélkül.

SZ. NORBERT

*

Bízz az Úrban, és tedd a jót – mondja a próféta, – és Isten országában fogsz lakni, s az ő javai fognak táplálni.
KEMPIS

*

Nagy Szellem, kinek hangját hallom a szélben, és aki nek lehellete életet ad az egész világnak, hallgass meg engem. Színed elé lépek, mint egyik gyermeked a sok közül. Nézd, kicsi vagyok és gyöngé; szükségem van a te erődre és bölcsességedre.

Tedd, hogy a szépségben járjak, és szemem mindig lássa a bíborvörös napnyugtát. Hadd tisztelje a kezem azokat a dolgokat, amiket teremtetél, és hadd hallja fülem a te hangodat! Tégy engem bölccsé, hogy megismerjem azokat a dolgokat, amikre megtanítottad népemet, azt a tanítást, amit minden levélbe és minden sziklába rejtettél.

Tégy engem mindig készsé arra, hogy tiszta kézzel és egyenes tekintettel jöjjek hozzád, és hogy a lelkem, amikor életem eltűnik, mint a lemenő nap, hozzád juthasson anélkül, hogy szégyenkeznie kelljen.

SZIU INDIÁN-IMA/PEREIRA

Kő kövön nem marad, mindent lerombolnak.

Jézusom, te nem így akarod: te szelíden akartál és akarsz hozzánk eljönni. De bűneink megvakítanak és megsüketítenek minket, és így csak a viharzúgás képes felrázni halálos bódulatunkból. Mindegy Uram: a lényeg az, hogy a tied lehessen –, akár szelíd szavad, akár viharod által.

*

Nemzet nemzet ellen és ország ország ellen támad. Nagy földrengés lesz itt is, ott is, járvány és éhínség. Félelmetes tünetmények és rendkívüli jelek tűnnek fel az égen. Kezet emelnek rátok, és üldözni fognak titeket. Ha állhatatosak maradtok, üdvözültök.

LK 21, 10–11

*

Vajon a kereszténység az öröm vagy a rettegés vallása? Gyakran az utóbbira hajlunk, ha olyan pap prédikációját halljuk, akinek a pokol a kedvenc témája.

Igaz ugyan, hogy az Üdvözítő ajkáról komoly szavak fakadnak. Beszél a világ pusztulásáról, az utolsó ítéletről, a poklóról stb. Mégis tévednénk, ha csak a fenyegetéseket hallanánk meg és emelnénk ki az Evangéliumból. Az Evangélium örömhírt, jó hírt jelent. Éppen ezért az öröm áll előtérben.

Mária, Jézus anyja a legszebb példát nyújtja nekünk, amikor öröménekét, a Magnificat-ot zengi: „Magasztalja lelkem az Urat, és szívem örvend üdvözítő Istenemben.”

B. REETZ

*

Minden evilágin átragyog Krisztus világossága, az áldás és szépség folyamatosan áradó bősége. Ez a Krisztus, aki „minden mindenben”, az égben a mi helyünk lesz. Az ég tehát nem más hely, nem más világ, hanem a világnak az az új állapota, amelyben Krisztus „minden min-

denben.” Minden felemeltetik az ő istenemberségébe, és azzal színültig megtelik.

BOROS L.

*

Az erény nem más, mint észrevétele annak, hogy mi a látszat jó, és mire érdemes valóban törekedni. Az erény az éberség és a tudás állapota: tudni, mi a jó értéke és haszna, s miben áll a rossz aljassága és kártokozó ereje.

J. V. KOPP

*

Isten szeretete saját útjain, meglepően új utakon jár. Előtte csődöt mondanak az „igazhitőség” kategóriái. Minden emberi számítás ellenére ott is megveti a lábát, ahol látszólag minden alap hiányzik.

I. GARTSTECKI

*

Mária, Isten Anyja! Te Istenhez vezető reményünk vagy, mert Fiaddal együtt szegény emberségünk minden szenvedését megízlelted. Megismerted a szegénység kínzó tudatát, Betlehemben, az üldözés fenyegetését és a menekülést, a Jeruzsálembe vezető úton a zarándokok nyugtalanságát, nagycsütörtök este az aggódó félelmet, a keresztút kínjait; a kereszt lábánál a gyötrő egyedüllétet. Te vagy reményünk, mert Jézus a kereszten rád bízott minket. Te vagy a reményünk, mert édesanyánk vagy.

TH. SUAVET

Választottai közé felvett.

A fiatalok rajongva gondolnak a különféle sztárokra. Uram, bennem nem él a sztár-kultusz, de néha-néha kissé elfog az irigység, az ilyen „kiválasztott” emberek iránt. És lám, Istenem, a te hívásod éppen ezt a vágyamat akarja betölteni: kiválasztott lehetek én is.

*

Testvéreim! Adjunk hálát az Atyaistennek, hogy világosságával elárasztott, és választottai közé jószágon felvett minket! Kiragadott a sötétség hatalmából, és helyet adott szeretett Fia országában, akinek véröntása megváltást és bűnbocsánatot szerzett nekünk.

KOL 1, 12-13

*

Krisztus az élet királya: „Én vagyok az élet”. Miként az Atya birtokolja az életet, úgy ajándékozta Fiának, hogy neki is élete legyen. Az életnek benne és által van értelme.

B. JATZWALK

*

Minden szentáldozásban elragad minket egy-egy újabb hulláma annak az isteni életnek, amely Krisztusból árad, amely átjár minket, és létünket lépésről lépésre közelebb viszi a beteljesüléshez. Minden szentáldozás esemény, nagyobb, mint bármi más, ami velünk történik. Igen, napunk egyetlen igazán jelentős eseménye.

A szentáldozás az ember legvégső igen-je a megtestesült Isten felé, a határtalan szeretet felé. Egy vidám, boldogító Igen hívó ajakról.

D. THALHAMMER

*

Áldalak, Uram! A lelkem oly mélység, melyben folyton felvetődnek a dicséret és dicsőség hullámgyűrűi. Dicsérlek, és köszönöm, hogy oly tökéletes és gazdag vagy, s úgy tudsz adni, hogy nem fogysz ki soha. Örömöm telik alkotásaidban, teremtésedben, ajándékaidban, kegyelmeidben, művészetedben és műveidben. Örömöm telik, hogy hozzád tartozom, vonzol engem, te – a Nap a porszemet. De a vonzás bennem a hozzád tartozás győzelmes öntudatában hűséggé és örömmé válik.

Dicsőségedre akarok válni, s szeretném, ha mindnyájan dicsérnének és dicsóítenének téged.

PROHÁSZKA O.

ÉVKÖZI 34.

HÉTFŐ

Övé az elsőség mindenben.

Istállóból falusi ácsműhelybe, poros országutak vándorlásain át a vesztőhely dombjára: ez a te karriered, Krisztusom. Mégis te voltál mindig és mindenütt a Király, hisz az igazi királyság nem kívülről adatik az embernek, nem külsőségektől függ, hanem belső értéket, királyi életstílust jelent.

*

Az egyháznak ő a feje, és az Egyház az ő titokzatos teste. Ő az élet forrása, ő az első, aki a halottak közül feltámadt, és így övé az elsőség mindenben.

KOL 1, 18

*

Krisztus megjelent ember-alakban, mert isteni alakjában az ember sohasem ismert volna rá. Miközben emberi természetet vett magára, isteni lényege nem változott meg.

Istenségében ugyanaz, mint az Atya, – emberségében halandó, mint mi.

HERMANN V. PRAG

*

Jézus kifosztotta magát mindenből: nem volt sem pénze, sem hatalma, sem hatékony összeköttetései, sem diplomái, sem kitüntetései. Sőt útja végén még az életét is odaadta.

És mégis: akadtak emberek, akik tanúsították, hogy ő él, mivel maga Isten „emelte fel” őt a csúcsra. És ezek az emberek bejárták az egész világot, hogy bevonják az emberiséget egy roppant kísérletbe: igazán emberi emberiséggé, az Isten emberiségévé nevelni.

G. BESSIERE

*

Krisztusért újból és újból mindent el kell hagynunk. Ő fog akkor helyettünk minden mást magára vállalni. Isten színe előtt Jézust kereső tekintetünk majd tanúságot tesz istenszeretetünkről. Az Úr ezt nem hagyja viszonzatlanul. Sugárzó örömét harmatozza lelkünkbe.

G. SCHINLE

*

Jézus szíve, az élet és szentség forrása, irgalmazz nekünk!

Jézus szíve, vétkeinkért engesztelő áldozat, irgalmazz nekünk!

Jézus szíve, gyalázatokkal tetézett szív, irgalmazz nekünk!

Jézus szíve, mindhalálíg engedelmes szív, irgalmazz nekünk!

ÉVKÖZI 34.

KEDD

Ha te vagy a király, szabadítsd meg magad!

Hóbéraid azt hitték, ők a szabadok, a győztesek, mert a földbe tiportak téged, Uram. Mozdulni sem bírtál, mégis diadalmasan szabad voltál. Senki és semmi, – még kínzóid és kénjaid – sem téríthettek el téged attól, hogy Atyád akaratát és üdvösségünket vállald.

*

Amikor Jézust keresztre feszítették, a nép ott állt és nézte. A főemberek pedig így gúnyolták: „Másokat megszabadított. Ha ő a Messiás, az Isten választottja, szabadítsa meg magát!” A katonák is odaálltak elébe, ecettel kínálgatták és csúfolták: „Ha te vagy a választott nép királya, szabadítsd meg magadat!”

Lk 23, 35–37

*

Lisieuxi szent Teréz, – akit X. szent Pius a modern idők legnagyobb szentjének nevezett – abban a korban élt, amelyben meghírdették Isten halálát. Nietzsche kiáltására Teréz felel: élete tanuvallomás az élő Isten mellett.

Isten problémáját Teréz is az életével oldotta meg. Azzal, hogy a szürkét, a semmitmondót szeretetével átitatva Istenhez emeli, természetfölöttivé avatja a mindennapokat. Istennel való találkozásának helyévé és idejévé az evilágot és a jelen pillanatot teszi; ezzel a ma keresztényének, a világ felé forduló kereszténynek az eszményképét mintázza meg.

KIS MÓNKA

*

Új szívet adok nektek és új lelket oltok belétek. Kiveszem testetekből a kőszívet és hús szívet adok nektek. Az én lelkemet oltom belétek, és gondoskodom róla, hogy parancsaim szerint éljete, és szemetek előtt tartásotok törvényeimet és hozzájuk igazodjatok.

Ez. 36, 26–27

*

Mennyei Atyám! Hiszek Jézus Krisztusban, és hozzá akarok tartozni. Az emberek életét vállalta. Vele új élet kezdődött, amelyben nem volna helye a háborúnak és éhségnek, a betegségnek és halálnak.

De mi bűnben élünk ma is, ezért nem szűnnek meg mindezek. Hiszem, hogy keresztre feszített Fiadban a bűn is meghal, és szabadságra támadunk fel vele, arra az életre, amely minden bajtól mentes.

A . G.

Ő az élet forrása.

A sztárokat az élet felkapja, magasba dobja. De valóban fent vannak ők? Nincsenek-e inkább kiszolgáltatva bódolóik szeszélyének? Nem rettegnek-e a vetélytársaktól, öregedéstől, elfeledettségtől? Nincsenek-e kitéve rablók, újságírók, pénzemberek zaklatásainak? Uram, te sem magadnak, sem nekünk nem ilyen „királyságot” készítettél.

*

Az egyik megfeszített gonosztevő Jézushoz fordult: „Uram! Emlékezzél meg rólam, amikor országodba jutsz!” Jézus ezt mondta neki: „Bizony mondom neked, még ma velem leszel országomban, a mennyei boldogságban.”

LK 23, 42–43

*

A hit = hír egy Atyáról, aki mindenkinél jobban szeretett Fiát oda küldi, ahol előre tudja, hogy keresztre vonszolják. S a gyilkos emberiségen úgy áll bosszút, hogy Fia halála fejében életet kínál nekik a halál utánra.

A hit hír egy Fiúról. Olyan Fiúról, aki embermilliókat fogad testvérül, hogy rajtuk keresztül is Atyját szeretesse.

Hír egy harmadik Valakiről a hit, akinek Szentlélek a neve.

S aki annyira „szent”, hogy undor sem támad benne a vérszomjas, pénzsóvár, önimádó emberiség iránt, mert megkülönbözteti az embert a szennytől.

A. VÉNART

*

A történelemben Jézus összehasonlíthatatlan és végérvényes eseményt jelent, a végső idők eseményét.

Valójában két szó létezik, két legfelső valóság: a végtelen kérdőjel, – s ez az ember:

és a végtelen válasz erre a kérdőjelre, amely a végtelen titokzatosságot alkotja anélkül, hogy bármit is elvesztene titokzatos jellegéből.

Találkozási pontjuk csak egyetlen lehet:
olyan létező, mely egyszerre Isten és ember.

K. RAHNER

*

Istenem, te tudod, hogy milyen gyenge a hitem –, és mégis elviselsz engem. Hiszek én egyáltalán benned? Hittem valaha is? Rád hagyatkoztam egészen, félelem nélkül? Rendelkezésedre bocsátottam magamat?

Ilyen gondolatok ijesztenek engem is, másokat is.
Hiszünk, Urunk, segíts hitetlenségünkön!

ÉVKÖZI 34.

CSÜTÖRTÖK

Isten országa, benned élünk.

Hányszor gondoljuk elkeseredve: hát élet ez, Uram? Pedig ha hitünk elevenebb lenne, ha nem állnánk meg a felszínnél, akkor minden nyomorúságunkban és gyötrő szűrkéségekben is átélnénk, hogy bennünk és körülöttünk az isteni élet lüktet, s akkor engednénk vonzásának.

*

Fiában, Krisztusban láthatóan megjelent közöttünk a láthatatlan Isten. Ő az Isten Örök Fia, aki az egész teremtés előtt született. Isten őbenne alkotott meg mindent a mennyben és a földön: minden látható és láthatatlant, a trónálló angyalokat és uralkodó szellemeket, az égi fejedelmeket és hatalmakat. Általa és érte teremtette a mindenséget: létezésében mindezeket megelőzi, és benne áll fönn minden.

KOL 1, 16–17

*

A kereszténység tulajdonképpeni alapja Krisztusnak isteni Atyjával való lényegi egysége, Krisztus dinamikus tapasztalata az égi Atyáról, a csodálatos és örök egység Krisztus és az Atya között.

S. OMKARANANDA

*

Isten volt és Isten maradt, bár emberré lett. Isten, aki emberségében is velünk ellentétben minden teremtmény és teremtettség ura. Őelőtte az ember csak a tiszteletteljes imában talál magára, mert ezáltal kerül – önmagából ki-lépve – a végső Valóság színe elé.

A. DELP

*

Urunk, Jézus Krisztus! Életem mestere és ura, szent, hatalmas, jelenlevő Isten Fia!

Te vagy a fény, aki téged követ, nem bolyong sötét-ségben, mert maga is fénné válik. Követni akarlak téged.

Tanítványodnak érzem magam. Szeretnék úgy csele-kedni, mint igaz keresztény: élni a Szentlélek erejében, a gondviselő mennyei Atya oltalmában. Állj mellettem, Úram!

KL. TILLMANN

ÉVKÖZI 34.

PÉNTEK

Világosságával elárasztott.

A kintől elhomályosult szemű lator a kereszten látott. Hal-doklásában is felismerte benned, Jézusom, az élet királyát. Aki befogadja kegyelmed fényét, az mindenütt képes felismerni orszá-godat. Úram, nem vagyok túlságosan vak?

*

Az Atya úgy akarta, hogy benne teljes legyen a tökéletesség, és ő adjon elégtételt a világ bűneiért.

**A kereszten kiontott vére által megadta a megváltás
szent békéjét minden teremtménynek az égen és a
földön.**

KOL 1, 19-20

*

A keresztt a zsidók számára botrány, a pogányoknak ostobaság. Nem botrány és ostobaság a keresztt nekünk, keresztényeknek is? Ha számunkra a keresztt botrány és ostobaság, akkor be kell vallanunk, hogy nem sokra jutottunk a kereszténységben. Még csak meg sem értettük.

A keresztt Krisztus életének csúcspontján áll, és ugyanígy a csúcspontján áll minden keresztény életnek és minden napnak. A keresztt nélküli nap elveszett nap.

B. REETZ

*

Jézus földi útjának végállomása nem egyszerűen „vég” hanem érzékelhető leleplezése egy új kezdetnek: az üdvösség új korszakának beköszöntése, amely Isten műveként Jézusban, a keresztre feszítettben és feltámadottban valósul meg.

J. GARSTECKI

*

Már régebb idő óta rájöttem, hogy a feszületnek egy hátsó oldala is van: és ez számomra van fenntartva, hogy Krisztussal együtt én is rá lehessenek szegezve.

CL. FIETZ

*

Uram, bennem sötétség van, de nálad van a fény. Magányos vagyok, de te nem hagysz el engem. Kishitű vagyok, de nálad van a segítség. Nyugtalan vagyok, de nálad van a béke. Keserűség van bennem, de nálad van a türelem. Nem ismertem az útjaidat, de te ismered azt az utat, amelyen járnom kell.

D. BONHOEFFER

Egy vérből valók vagyunk.

Uram, téged a kereszten bámultak az emberek. Néha engem is ilyen közönyösen néznek: vergődő embervoltomat, egyhangú munkámat, hétköznapi örömeimet vagy fájdalmaimat. Időnként nagyon megkínóz ez a közönyösség. Mennyivel könnyebb lenne elviselni, ha ezek a bámulók észre vennék bennem, hogy „egy vérből való” vagyok veled.

*

Saul király halála után a választott nép minden törzse elment Dávidhoz Hebronba, és így szóltak hozzá: „Íme, mindnyájan egy vérből valók vagyunk. Már tegnap és tegnapelőtt is, amikor még Saul volt a királyunk, te vezérelted népünket. Mert az Úr mondotta neked: Te kormányozod népemet, és te légy fejedelme!”

2. SÁM 5, 1–2

*

Az Egyház szentségét sokan félreértik, mások egyenesen kétségbevonják vagy támadják. Az Egyházban Krisztus él tovább. Az Egyház azért szent, mert életközösségben van Krisztussal. „Krisztus szerette az Egyházat, és odaadta magát érte, hogy megszentelje” (Ef 5, 25). Szent az Egyház feje, Krisztus, és vele és benne mindazok, akik eleven kapcsolatban vannak a fővel, akiket megváltott és Szentlelkével megszentelt. A Szentírás szentnek nevezi mindazt, ami Istenhez tartozik, amit saját maga számára lefoglalt. Így gyűjtött Krisztus magának népet, és ez a saját vérével szerzett tulajdona lett. Csak ezeket értjük, amikor a szent Egyházzal beszélünk.

F. KRENZER

*

Jézus nagyon mély nyomokat hagyott követői lelkében. Senki sem merte, és nem is tudta volna megváltoz-

tatni vagy meghamisítani azt, ami benne élt azokból az időkből, amikor még együtt evett és ivott az Emberfiával.
NYIRI T.

*

Itt az óra, hogy felébredjünk az álomból: üdvösségünk közelebb van, mint amikor hívők lettünk. Múlóban az éjszaka, a nappal pedig közel van. Vessük hát le a sötétség tetteit, és öltük fel a világosság fegyvereit.

RÓM 13, 11–12

*

Követni Őt csak néhány lépésre is, tiszta szeretettel lehet, és tovább mindig emberebb emberként, és még tovább emberségünk krisztusiassággal, áldozatos Jézusragaszkodással lehet, amíg az angyalok nem fognak tiltakozni, hogy megálljunk: emberek vagyunk. Ne akarjunk se többek, se kevesebbek lenni. Csak Krisztus-követő emberek!

JUHÁSZ F.

*

Ne szünjünk meg együtt imádkozni az Úrral az Egyházért: „Nemcsak értük könyörgök, hanem azokért is, akik szavukra hinni fognak bennem. Legyenek mindnyájan egyek, amint te Atyám, bennem vagy és én tebenned, úgy legyenek ők is mibennünk, és így elhiggye a világ, hogy te küldtél engem.”

JN 17, 20–21

Milyen napra esnek az egyházi ünnepek a C-olvasmányok éveiben?

	1977.	1980	1983	1986	1989
Advent 1. vas.	nov. 28.	dec. 2.	nov. 28.	dec. 1.	nov. 27.
Vízkereszt	jan. 2.	jan. 6.	jan. 2.	jan. 5.	jan. 8.
I. évközi vas. (Jézus keresztsége)	jan. 9.	jan. 13.	jan. 9.	jan. 12.	jan. 15.
Nagyböjt 1. vas.	febr. 27.	febr. 24.	febr. 20.	febr. 16.	febr. 12.
Húsvét	ápr. 10.	ápr. 6.	ápr. 3.	márc. 30.	márc. 26.
Pünkösd	máj. 29.	máj. 25.	máj. 22.	máj. 18.	máj. 14.
Szentháromság	jún. 5.	jún. 1.	máj. 29.	máj. 25.	máj. 21.
Úrnap	jún. 12.	jún. 8.	jún. 5.	jún. 1.	máj. 28.

Megjegyzés: Minthogy az egyházi év nem január 1-vel, hanem az előző év adventjével kezdődik, a táblázatban feltüntetett I. adventi vasárnapok mindig a megelőző polgári év napját jelölik. Pl. az 1977. egyházi év kezdete 1976. nov. 28.

Évenként hány évközi vasárnap van nagyböjt előtt, és pünkösd után hányadik évközi hét következik:

	1977	1980	1983	1986	1989
Nagyböjt előtti évk. hetek száma	7	6	6	5	5
Pünkösd után következő első évk. hét	9	8	8	7	6

Minthogy a könyvben pünkösd, Szentháromság vasárnap és Úrnap egész hetére vannak ünnepi gondolatok, ezekben a hetekben tetszés szerint használhatók az évközi vagy az ünnepi szövegek.

70,— Ft